ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΗΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ.

Ἐπιγραφαί.—Κατάλογοι Ἐπισκοπῶν.—Ἐπιγράμματα καὶ Στιχουργήματα τοῦ ΙΖ'. καὶ ΙΗ'. αἰῶνος.—Ἀρχαῖος Μονόλιθος Τάφος—Προσδιορισμὸς τῆς ἀγνώστου θέσεως ἀρχαίων τινῶν πόλεων τῆς Μυσίας.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1875—1876.

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ.

ΤΥΠΟΙΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Α. ΔΑΜΙΑΝΟΥ.

1876.

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΗΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ.

Ἐπιγραφαί.—Κατάλογοι Ἐπισκοπῶν.—Ἐπιγράμματα καὶ Στιχουργήματα τοῦ ΙΖ'. καὶ ΙΗ'. αἰῶνος.—Ἀρχαῖος Μονόλιθος Τάφος—Προσδιορισμὸς τῆς ἀγνώστου θέσεως ἀρχαίων τινῶν πόλεων τῆς Μυσίας.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1875—1876.

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ.

ΤΥΠΟΙΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Α. ΔΑΜΙΑΝΟΥ.

1876.

ΑΜΒΡΟΣΙΩι ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΡΑΛΛΗ

ΕΥΕΡΓΕΤΗι ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Η ΒΙΒΛΟΣ ΑΥΤΗ

ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

ἀνατίθεται.

Ἡ Ἐφορία τοῦ Μουσείου καὶ τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς δημοσιεύσασα πέρυσιν ἐν ἰδίῳ τεύχει ὅσας ἀνεκδότους ἐπιγραφὰς ἀπέστειλαν αὐτῇ κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς περίοδον ἀντεπιστέλλοντες ἑταῖροι ἢ καὶ ἄλλοι φιλόμουσοι, ἔκρινε σκόπιμον χάριν τῶν περὶ τὴν ἀρχαιολογίαν ἀσχολουμένων ἵνα τοῦ λοιποῦ ἐκδίδῃ εἰς φῶς κατ' ἔτος μετὰ τὴν ἀπαιτουμένην ἀνάγνωσιν καὶ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν ἐξακρίβωσιν ὅσας ἐπιγραφὰς ἀνεκδότους ἢ ἐπιδιωρθωμένας αὐτὴ αὕτη ἡ Ἐφορία ἤθελε συλλέξει ἢ ἄλλοι φιλάρχαιοι ἤθελον δωρήσει αὐτῇ.

Διὸ ἄρχεται ἤδη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ά. φυλλαδίου τῆς δευτέρας τριετοῦς περιόδου, ἐν ᾧ σὺν ταῖς ἐπιγραφαῖς δημοσιεύονται καὶ ἄλλα τινα ὡς κατωτέρω φαίνεται.

Α'. Ἐπιγραφαὶ 100 ἐπισταλεῖσαι ἐν ἀντιγράφοις, ἀπὸ στοιχ. ογ'. ἕως ροβ. ἐξ ὧν αἱ ὑπὸ στοιχ. ογ' μέχρι ϡά ἐδημοσιεύθησαν ἤδη ἐν τῇ *Ἰωνίᾳ* (βλ. ἀριθ. 184, Μαρτίου 10, 1876 καὶ ἐφεξῆς) αἱ δὲ λοιπαὶ ὁμοίως ἐν τῇ *Ἀμαλθείᾳ*, (βλ. ἀριθ. 2240 Ἀπριλίου 24 καὶ ἐφεξῆς.)

Β'. Ἐπιγραφαὶ 8 ἐν τῷ Μουσείῳ ἐναποκείμεναι ἀπὸ ἀριθ. 109 ἕως 116.

Γ'. Ἐπισκοπῶν κατάλογοι ἑπτὰ, ἐκ χειρογράφου τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς, ἐν οἷς ὑπεσημειώθησαν αἱ ἐν ταῖς προγενεστέραις ἐκδόσεσι διαφοραὶ, τῇ ἐπιστασίᾳ τοῦ ἀκαμάτου τῆς Βιβλιοθήκης Ἐπιμελητοῦ.

Δ'. Ἐπιγράμματά τινα καὶ στιχουργήματα τοῦ 17 καὶ 18 αἰῶνος ἐκ διαφόρων χειρογράφων ἐρανισθέντα.

Ε'. Περὶ ἀρχαιοτάτου τινὸς τάφου παρὰ τὴν παλαιὰν Φώκαιαν, μετὰ σχεδογραφίας ἐπισυναφθείσης ἐν τέλει τοῦ τεύχους.

ΣΤ'. Προσδιορισμὸς τῆς θέσεως ἀρχαίων τινων πόλεων τῆς Μυσίας.

Ὅπως συνεχισθῇ τὸ ἔργον ἐπικαλούμεθα τὴν ἀρωγὴν τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ταῖς νήσοις λογίων, ἰατρῶν, διδασκάλων καὶ ἱερέων ἵνα περισυνάζωσι μετὰ ζήλου πᾶσαν νεωστὶ ἀνακαλυπτομένην ἐπιγραφὴν καὶ πέμπωσι τῇ Ἐφορίᾳ τὸ ἀντίγραφον μετὰ πάσης χρησίμου πληροφορίας οἷον, τοῦ τόπου ἐν ᾧ εὑρέθη, τοῦ ὀνόματος τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τῶν ἀκριβῶν διαστάσεων τῆς πλακός.—Ἐὰν δὲ ἦνε ἀνάγκη νὰ ληφθῇ καὶ ἐκτύπωμα, ἡ Ἐφορία προθύμως θέλει ἀποστείλει τὸν ἁρμόδιον χάρτην, ἅμα ζητηθέντα.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἡ Ἐφορία ἀναγγέλλει εὐχαρίστως τῷ φιλομούσῳ κοινῷ τὴν ὅσον οὔπω ἔκδοσιν καὶ τοῦ δευτέρου μέρους τῆς σπουδαίας πραγματείας «τῶν Σμυρναϊκῶν» τοῦ ἀξιοτίμου ἡμῶν συμπολίτου κυρ Μιχαὴλ Τσακύρογλου, ἣν ὁ συγγραφεύς, ἀποδίδων τὰ τροφεῖα τῇ ἀναθρεψάσῃ αὐτὸν Εὐαγγελικῇ Σχολῇ, ἐδωρήσατο τῷ Μουσείῳ.

Α'.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

ΕΠΙΣΤΑΛΕΙΣΑΙ ΕΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΙΣ.

'Εξ ἀντιγραφῆς κ. Γ. 'Εαρινοῦ.

ογ'.

'Εκ στήλης ὕψ. 1,76 διαμέτρου 0,58, ἀνακαλυφθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Εὐαγγέλου Τουλιάδου ἐν τῷ μέσῳ περίπου τῆς ἀπὸ Σμύρνης εἰς Σεβδίκιοϊ ἀγούσης ὁδοῦ.

Imp(erator) Caesar Vespasianus, Aug(ustus),
Pontif(ex) Max(imus), Trib(uni) Potes(tati) VI,
Imp(erator) XIII, P(ater) P(atriae), Co(n)s(ul) VI, desig(natus) VII
Censor, vias reficien-
das curavit.

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Οὐε-
σπασιανὸς, Σεβαστὸς, 'Αρ-
χιερεὺς μέγιστος, δημ-
αρχικῆς ἐξουσίας τὸ ς',
Αὐτοκράτωρ τὸ ιγ', Ὕπατ-
ος τὸ ς', ἀποδεδειγμέ-
νος τὸ ζ' τειμητὴς, τὰ
ς ὁδοὺς ἐπεσκεύασεν.

οδ'.

Ἐκ στήλης ὑψ. 1,76, διαμέτρου 0,58, ἣν ἀνεῦρεν ὁ κ. Γ. Ἐαρινὸς ἐντὸς τοῦ ὀθωμανικοῦ νεκροταφείου τοῦ Γκιουνὰρ τσαμισὶ, θέσεως κειμένης παρὰ τὴν ἀπὸ Σμύρνης εἰς Σεδδίκιοϊ ἄγουσαν, ἐν τέταρτον τῆς ὥρας περίπου μακρὰν τοῦ τόπου, ἔνθα ἀνευρέθη ἡ προηγουμένη ἐπιγραφή.

[Imp(erator) Caesar Vespasianus, Aug(ustus),
Pontif(ex) Max(imus), Trib(uni) Potes(tati) VI,
Imp(erator) XIII, P(ater) P(atriae), Co(n)s(ul)
VI, desig(natus) VII
Censor, vias reficie]n-
[das curavit.]
[Αὐτοκράτωρ Καῖσα]ρ
[Οὐεσπασιανὸς, Σεβαστὸ]ς,
[Ἀρχιερεὺς μέγιστο]ς,
[δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ] ς',
[Αὐτοκράτωρ τὸ ιγ'], Ὕπα-
[τος τὸ ς', ἀποδεδειγ-]
μένος τὸ ζ' τειμητὴς,
τὰς ὁδοὺς ἐπεσκεύασεν.

οε'.

Ἐκ πλακὸς ὑψ. 0,96, πλ. 0,51, εὑρισκομένης ἀκτίστου ἐν τῷ προαυλίῳ τῆς ἐν Περγάμῳ Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας. Τὸ ὑψ. τῶν γραμ. εἶνε 0,015· ἐδημοσιεύθη δὲ ἐν τῷ περιοδικῷ Ὁμήρῳ ἔτ. Β'. σελ. 120 ἐσφαλμένως.

Ἀγαθῇ Τύχῃ.
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ, Θεοῦ
Τραϊανοῦ Παρθικοῦ υἱὸς,
Θεοῦ Νερούα υἱωνός,
Τραϊανὸς Ἀδριανὸς Σεβαστός,

δημαρχικῆς ἐξουσίας,
Συνόδῳ τῶν ἐν Περγάμῳ
νέων χαίρειν.
Ἐπιγνοὺς ἔκ τε τῶν γραμμά-
των καὶ διὰ τοῦ πρεσβεύον-
τος Κλαυδίου Κύρου τὴν χα-
ρὰν ὅσης ἐφ' ἡμεῖν ὡμολογεῖ-
τε μετειληφέναι, ἡγούμην
σημεῖα ἀγαθῶν ἀνδρῶν
τὰ τοιαῦτα εἶναι.
Εὐτυχεῖτε.

Πρὸ γ'. Ἰδῶν Νοεμβ[ρ]ίου. Ἀπὸ Ἰουλιο-πόλεως.

Κλαύδιος Κῦρος ἀπέδωκα
τοῖς περὶ Οὔλπιον Ἀσκληπιά-
δην Γραμματεῦσι τῶν νέων,
ἐπὶ Γραμματέων Μ. Οὐλπίου
Ἀσκληπιάδου, Λουπιανοῦ
Φλαουίου Σεκούνδου,
Ἅλυος τοῦ Ἅλυος Κελεριανοῦ.

ϛ'.

Ἐπὶ λίθου ὕψ. 0,84, πλ. 0,54, εὑρισκομένου ἐν τῇ πατρικῇ οἰκίᾳ τῶν ἀδ. Ῥάλλη, ἐν Περγάμῳ, κατὰ τὴν συνοικίαν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ὁ λίθος οὗτος ἐπριονίσθη καὶ ἔπειτα ἐθραύσθη εἰς διάφορα τεμάχια ἔχοντα πάχ. 0,11, ἐνῷ πρὸ τῆς πριονίσεώς του εἶχε πάχ. 0,33. Τὸ ὕψ. τῶν γραμ. εἶναι πρὸς μὲν τὰ ἄνω 0,3, πρὸς δὲ τὰ κάτω 0,2. ἐδημοσιεύθη δὲ ἐσφαλμένως ἐν τῷ Περιοδικῷ Ὁμήρῳ ἔτ. Β'. σελ 384.

Αὐ]τοκράτορα Καίσαρα,
θεοῦ] Τραϊανοῦ Παρθικοῦ
υἱὸν], θεοῦ Νερούα υἱωνόν,
Τρ]αϊανὸν Ἁδριανὸν
Σ]εβαστόν, Ἀρχιερέα μέγισ-

τον], δημαρχικῆς ἐξουσίας
τὸ ζ', Ὕπατον [τὸ ς'], τὸν γῆς
καὶ θαλάσσης ἄρχοντα,
ἡ Βουλὴ [καὶ] ὁ Δῆμος
τ]ῶν πρώτων καὶ δὶς [νεωκόρων
Περγαμηνῶν,
ἐπιμεληθέντων
Ἰ]ουλίου Αἰλιανοῦ, Ἀπολλωνίου
Αἰλίου, Θεοδότου
. . . . . Αἰ]λιανοῦ Α . . . . ε . . . .,
Αἰ]λίου Λα . . ινου
. . . . ΤΑ . . . ΔΟ . . . . . ΑΙ
. . . . τρατ . . ο

οζ'.

Ἐπὶ πλακὸς ὕψ. 0,96, πλ. 0,34, ἐχούσης πρὸς τὰ ἄνω στέφανον ἐκ κισσοῦ, ὥστε τὸ ἐπιγεγραμμένον αὐτῆς μέρος ἔχει ὕψ. μόνον 0.68 καὶ τεθραυσμένης περὶ τὸ μέσον λοξῶς εἰς δύω τεμάχια. Τὸ ὕψ. τῶν γραμ. πρὸς μὲν τὰ ἄνω εἶνε 0,2 πρὸς δὲ τὰ κάτω 0,1. Ἀνεκαλύφθη μὲν ἐν τῷ ἀρχαίῳ τῆς Περγάμου θεάτρῳ· εὑρίσκεται δὲ ἤδη ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας, ἥτις ἐχρησίμευεν ὡς κατάστημα τοῦ διαλυθέντος ὁμωνύμου τῇ πόλει Συλλόγου. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἐδημοσιεύθη ἐσφαλμένως ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τῆς Περγάμου ὑπὸ Ν. Ῥάλλη σελ. 48 καὶ ἐν τῷ Περιοδικῷ Ὁμήρῳ ὁλόκληρος ἐπίσης ἐσφαλμένως ἔτ. Β'. σελ. 119.

Οἱ βουκόλοι ἐτείμησαν
Σωτῆρα Ἀρτεμιδώρου τὸν
Ἀρχιβουκόλον διὰ τὸ εὐσεβῶς
καὶ ἀξίως τοῦ καθηγεμόνος
Διονύσου προΐστασθαι τῶν

θείων μυστηρίων.

εἰσὶν δὲ οἱ βουκόλοι·

Λαι[πί]νιος Γάλλος,

Περιγέ[νης] Περιγένους,

Μηνόδωρος Ἀσκληπιάδου,

Ἑρμαΐσκος Ἑρμαΐσκου,

Λ. Ἰούλιος Διοκλῆς,

Τρύφων Τρύφωνος Κοράλης,

Διομήδης Διομήδους,

Ἑρμαΐσκος Ποσιδωνίου,

Μηνογένης Ἀσκληπιάδου Μιννᾶς,

Νικόμαχος Νικομάχου,

Ἑρμογένης Ἀγαθοβούλου,

Λ. Ἀνείνιος Ἰουλιανός,

Γ(άϊος) Ἰούλιος Ροῦφος ὁ καὶ Ἀφροδείσιος,

Ἀσκληπιάδης Ζω[πύρο]υ Ἐπίνεικος,

Ἀγαθόβουλος Ἑρ[μ]ο[γέ]νους,

Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίου Πόπλιος,

Ἰοῦστος,

Ἀπολλώνιος.

Ὑμνοδιδάσκαλοι.

Μηνόφιλος Ἡρακλείδου Φῆλιξ,

Ἀσκληπιάδης Μόσχου Πάρις

Σειληνοί

Μηνόφαντος Μηνοφάντου Πολύβιος,

Θάλαμος Ἀσκληπιάδου,

Π. Οὐήδιος Νάσων χορηγός.

σή.

Ἐπὶ λίθου ὕψ. 0,69 πλ. 0,50 κειμένου ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ ἐν Περγάμῳ σχολείου καὶ τεθραυσμένου εἰς δύο τεμάχια. Τὸ ὕψ. τῶν γραμμ. εἶνε 0,015—0,2· ἐδημοσιεύθη δὲ ἐν τῷ Περιοδικῷ Ὁμήρῳ ἔτ. Β'. σελ. 199 ἐσφαλμένως.

Ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Δῆμος
ἐτίμησε
Τι(βέριον) Κλαύδιον Οὐέτερα
τὸν Πρύτανιν καὶ κτίστη[ν
τοῦ ἀλειπτηρίου τοῦ ἐ[ν τῷ
τῶν νέων γυμνασίῳ
καὶ δὶς στρατηγὸν καὶ τρὶς
εἰρηνάρχην καὶ ἀγορανό-
μον καὶ ἱερονόμον καὶ τα-
μίαν τῶν τῆς πόλεως χρη-
μάτων κα[ὶ] φίλον πάντων
ἀρετῆς ἕ[ν]εκα καὶ τῆς
εἰς τὴν π[α]τρίδα εὐνοίας.

Ἐπὶ δὲ τῆς κάτω πλευρᾶς τοῦ λίθου τὴν ἑξῆς ἐπιγραφήν.

Ἄτ]ταλος βασι[λεὺς Ἀσκληπιῷ Σω-
τῆ]ρι καὶ Ἀθηνᾷ Νι[κηφόρῳ
. . . . . υνουσι . . .
. εριτολυ . . εδρον

οθ'.

Ἐκ πλακὸς ὕψ. 0,68, πλ. 0,43, εὑρισκομένης ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἐλευθερίου Δούκα κειμένῃ κατὰ τὴν συνοικίαν Χὰμζ-Ἀλῆ ἐν Περγάμῳ. Ὕψ. γραμ. 0,2.

Διογένης, Μηνόδοτος Ἡλιοδώρου
χαίρετε.

π′.

'Εκ στήλης τετραγ. ὕψ. 0,53, πλ. 0,?3, χρησιμευούσης ὡς στυλοβάτης τῶν κελλίων τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας τῶν 'Αγ. Θεοδώρων. Τὸ ὕψ. τῶν γραμ. εἶνε 0,2.

Γλύκινα,
Θεῷ ὑψίστῳ
εὐχὴν ἀνέθηκα,
ἐρωμένη Ἰκτάτη.

πα′.

'Εκ μαρμάρου ἐκτισμένου ἐν τῷ τείχει τῆς 'Ακροπόλεως Περγάμου. Τὸ ὕψ. τῶν γραμ. εἶνε 0,015· ἐδημοσιεύθη δὲ ἐσφαλμένως ἐν τῷ Περιοδ. 'Ομήρῳ ἔτ. Β′. σελ. 120.

Γλύ[κω]ν,
'Ασκλᾶς,
'Ορφεὺς,
'Αλέξανδρος,
Κάλανδος,
'Απολλωνίδης ἱερός,
[Γ]άϊος ἱερός.

πβ′.

'Επὶ πλακὸς ὕψ. 0,71 πλ. 0,58 ἐκτισμένης ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας Θωμᾶ 'Οτουντζῆ, κειμένης ἐν τῇ συνοικίᾳ 'Αράπ-Μαχαλὲ ἐν Περγάμῳ. Τὸ ὕψ. τῶν γραμ. εἶνε 0,3 ἐδημοσιεύθη δὲ μετὰ τινος διαφορᾶς ἐν τῷ Περιοδ. 'Ομήρῳ ἔτ. Β′. σελ. 120.

'Ο Δῆμος ὁ Κοτιαέων
Στέξτον 'Αππολήιον τὸν
'Ανθύπατον καὶ ἑαυτῶν
εὐεργέτην.

πγ'.

Ἐκ πλακὸς ἐκτισμένης εἰς ὑψηλὸν μέρος ἐπὶ τοῦ τείχους τῆς Ἀκροπόλεως Περγάμου.

Ἀθηνᾷ.

πδ'.

Ἐπὶ λίθου χρησιμεύοντος ὡς ἐπιτυμβίου ἐν τῷ παρὰ τὸ Διοικητήριον Ὀθ. νεκροταφείῳ, ἐν Περγάμῳ. Τὸ ἔξω τῆς γῆς μέρος αὐτοῦ ἔχει ὕψ. 0,30, τὸ πλ. 0,32 καὶ τὸ ὕψ. τῶν γραμ. 0,035.

Πανάκιαν
Σώζουσαν.
Φλ[άβιος] Νικό-
μαχος.

πε'.

Ἐπὶ λίθου ὕψ. 0,59, πλ. 0,21, πάχ. 0,21, ἐκτισμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ Μεϊμὲτ-Ἐμὶν Ὀσμανάκη, κειμένῃ ἐν τῇ συνοικίᾳ Χατζῆ Μπεγιατζῆτ ἐν Περγάμῳ. Το ὕψ. τῶν γραμ. εἶνε 0,1.

Φί]λος	Μηνόφαντος	[Ἀπολλ]ωνίου,
Φί]λος	Ἀνδρόνικος	[Ἀρτεμιδώ]ρου,
Φίλος	Ἐπίγονος	....
Φίλος	Φιλόστρατος	Ἀσκληπιάδου,
Φί]λος	Γλύκων	Ἀρτέμωνος,
Φί]λος	Παλέστης	......
Φιλ]ος	Ἀσκληπιάδης	Διογένους,
Φί]λος	Γαΐος	Ἄννιος Γαΐου,
Φί]λος	Διονύσιος	Ἀπολλωνίδου,
Φί]λος	Μηνόδοτος	....

πστ'.

Ἐπὶ λίθου κυβικοῦ, οὗ ἑκάστη πλευρὰ ἔχει ὕψ. 0,52 κειμένου παρὰ τὴν θύραν τῆς ἐν Περγάμῳ Ἐκκλησίας τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Το ὕψ. τῶν γραμ. εἶνε 0,1.

Οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ δῆμο[ι] κα[ὶ] τὰ ἔθν[η καὶ αἱ πόλεις
καὶ οἱ [κ]ατ' ἄνδρα κεκριμένοι ἐκ τῆς π[όλεως Περγάμ]ου
ἐτίμησαν Ἀγήνορα τὸν Δημητρ[ίου]. Δ.Τ.ΗΙΟ...
Περγαμηνοῦ υἱὸν τοῦ ἀγωνοθετήσαντος
τὰ πέμπτα Εὐεργέσια, τὰ ἀχθέντα δημο[σί]α ἐν [Περγά]μῳ.

πζ'.

Ἐξ ἀναγλύφου εὑρισκομένου ἐν τῷ Σχολείῳ Περγάμου.

Χρυσόμαλλος.

πη'.

Ἐπὶ πλακὸς τεθραυσμένης εἰς δύο τεμάχια ὕψ. 0,46, πλ. 0,14 καὶ εὑρισκομένης ἐν τῷ τῆς Περγάμου Σχολείῳ τῶν ἀρρένων. Τὸ ὕψ. τῶν γραμ. εἶνε 0,015, ἐδημοσιεύθη δὲ ἐσφαλμένως ἐν τῷ Περιοδικῷ Ὁμήρῳ ἔτ. Β'. σελ. 200.

Ἀγ[αθῇ Τύχῃ.
Ἐπὶ στρα[τηγοῦ *δεῖνος*
Ἀρχιαντ . . . .
τοῦ Σωτῆ[ρος . . . . .
ψηφισαν . . . .
Βουλῆς . . . .
ἄνδρα κα[λὸν κἀγαθὸν καὶ
πολλάκι[ς . . . .
ΝΟΝΤΟ . . . .
ΑΝΑΚ . . . .
ΔΡΑ. . . . .
. . . .

πθ'.

Ἐπὶ τεμαχίου λίθου ὑψ. 0,20, μήκ. 0,24. Ὑψ. γραμ. 0,035, εὑρισκομένου ἐν τῷ Σχολείῳ Περγάμου.

. . . .

. . . ΔΟΣ . . . .

. . . ΥΤΑΙ . . . .

. . . .

Ϟ'.

Ἐπὶ τεμαχίου λίθου ὑψ. 0,12, μήκ. 0,15, ὑψ. γραμ. 0,025 εὑρισκομένου ἐν τῷ Σχολείῳ Περγάμου.

. . . .

. . . ΑΥΣ . . . .

. . . ΑΧΡΟΝ . . . .

. . . ΟΓΟΝΩ . . . .

. . . .

Ϟα'.

Ἐπὶ τεμαχίου λίθου ὑψ. 0,19, πλ. 0,10, ὑψ. γραμ. 0,1, εὑρισκομένου ἐν τῷ Σχολείῳ Περγάμου. Ἐδημοσιεύθη δὲ ἐσφαλμένως ἐν τῷ Περιοδικῷ Ὁμήρῳ ἔτ. Β'. σελ. 200.

. . . .

. . . . φο . . . .

. . . . Ἑ]ρμογένο[υς . . . .

. . . ρέτου . . . .

. . . . Ἀσ]κληπιοδώ[ρου . . . .

. . . . . Κ]λέωνος . . . .
. . . . 'Απολλων[ίου . . . .
. . . Δι]οφάντο[υ . . . .
. . . . . κτι . . . . .
. . . . 'Η]ρωΐδο[υ . . . . .
. . . . Διο]δώρου . . . . .
. . . . . εφο . . . . .
. . . .

'Εξ ἀντιγραφῆς κ. Α. Μ. Φοντριέρου.

μβ'.

'Επὶ βάθρου ἀνδριάντος. 'Η ἐπιγραφὴ ἐν πλαισίῳ ὕψ. 0,65 πλ. 0,37, πάχ. 0,38, εὑρισκομένου εἰς συνοικίαν Γύφτικα τῆς Παλαιᾶς Φωκαίας· ἐδημοσιεύθη δὲ καὶ ἐν τῷ C. I. G. ὑπ' ἀριθ. 3414 διαφόρως.

Φλ. 'Ερμοκρά-
την φιλόσο-
φον, στεφα-
νηφόρον ἐτί-
[μησεν. . . .

μγ'.

'Επὶ βάθρου ὁμοίου τῷ ἀνωτέρῳ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ θέσει εὑρισκομένου.

Οὐιβία Πώλλ[α
'Ερμοκράτην
Βοιώ[τιον] φιλό-
σοφον κ.τ.λ.

Σ. 'Η ἐπιγραφὴ αὕτη ὡσαύτως εὕρηται ἐν τῷ C. I. G. ὑπ' ἀρθ. 3414, ὀρθῶς μὲν ἀντιγεγραμμένη ἀπὸ τὸν Kiepert, διαφοροτρόπως ὅμως συμπεπληρωμένος ὁ πρῶτος στίχος ὑπὸ τοῦ ἐκδότου.

ϟδ'.

Ἐπὶ βάθρου ὕψ. 0,80, πλ. 0,40, πάχ. 0,40, εὑρισκομένου ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ἐν Νέᾳ Φωκαίᾳ.

Ἄρις
Λάριδος.

ϟε'.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλακὸς ἐντετειχισμένης ὑψηλὰ ἐπί τινος οἰκίας παρὰ τὴν ἐκκλησίαν ἐν Νέᾳ Φωκαίᾳ.

Χαῖρε Ἀρτεμίδωρε Ἀπολλωνί[ου
φ]ράτρας Χαιρωνίδος.

ϟϛ'.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλακὸς, ὕψ. 0,28, πλ. 0,33, πάχ. 0,6, εὑρισκομένης ἐντὸς τῆς αὐλῆς τῆς οἰκίας τοῦ κ. Βαλταζῆ ἐν Ἀλῆ-Ἀγᾶ.

Ἀθηνάδης Ἀγχία
χαῖρε.

ϟζ'.

Ἐπὶ τεμαχίου ἐπιτυμβίου πλακὸς ὕψ. 0,55, πλ. 0,40, πάχ. 0,14, εὑρισκομένης εἰς δ μέρος καὶ ἡ ἀνωτέρω.

Ὁ τᾶς ἀοιδ(ᾶ)ς
ἁγεμὼν ἀν' Ἑλ-
λάδα, ὁ πάν-
τα πᾶσιν ἐξισώ-
σας τᾶν λόγω

καὶ τὰν ἀτά-
ραχον ἐν βρο-
το]ῖς θεύσας
ὁδὸν,] Πυρρω-

Σ. Ἡ ἀνωτέρω ἐπιγραφὴ συμπληροῦται διὰ τοῦ ἑπομένου τεμαχίου εὑρισκομένου ἐντὸς τοῦ παρὰ τὸ Σάμουρλι-καϊδὲ ὀθωμ. νεκροταφείου, 1 1)2 ὥραν ἀπέχοντος τοῦ Ἀλῆ-Ἀγᾶ.

το[ῖς θεύσας
ὁδὸν, [Πυρρω-
νιαστὰς [Με-
νεκλέης
ὧδε ἦμην ἐγώ.

λή.

Ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου, ὕψ. 0,85, πλ. 0,30, πάχ. 0,12' εὑρισκομένου ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἐν Ἀλῆ-Ἀγᾶ ἐπαύλεως.

τα πολυδα . . . .
τας ἔννεκ . . . .
γυμνασιαρ . . . .
μενον διὰ βιω . . . .
γοις καλημε . . . .
νειταν ὅπτω . . . .
ἀγρῶν γυμνα . . . .
μενον εἰς το . . . .

Σ. Τὸ ἄνω τεμάχιον ἀποτελεῖ, φαίνεται, μέρος ἑτέρου τεμαχίου ἐπιγραφῆς, ἣν ἀντέγραψεν ὁ Arundel (βλ. ἀρ. 3520 ἐν τῷ C. I. G.) μεταξὺ Γκιουζὲλ-Ἰσὰρ καὶ Μαινομένης.

ϟθ'.

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης ὕψ. 2,12, διαμ. 0,50, εὑρισκομένης ἐντὸς λάκκου παρά τινι φρέατι, πλησίον τῆς σκάλας τοῦ Κ̣ὸρ Μπακάλη, ἐπινείου τοῦ Κλησέκιοϊ.

Αὐ[τοκράτωρ Καῖ]
σαρ Οὐεσ[πασ]ια-
νὸς, σεβ[αστ]ὸς,
ἀρχιερεὺς [μέγι]σ-
τος, δημ[αρχικῆς
ἐξουσία[ς τὸ . , Αὐ-
τοκράτω[ρ τὸ . ,
πατὴρ πατ[ρί]δος, ὕπα-
τος τὸ ς', ἀποδεδει-
γμένος τὸ ε' τειμη-
τὴς, τὰς ὁδοὺς ἐποίη[σεν.
ἀπὸ Ἐφ(έσου) ὅ(ρος) πή.

Σ. Τῆς τελευταίας γραμμῆς τὰ γράμματα εἶνε μεγαλήτερα τῶν τῆς λοιπῆς ἐπιγραφῆς, ἀρκούντως δ' εὐανάγνωστα.

ρ'.

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης ὕψ. 1 μέτρου, διαμέτρου 0,45, κειμένης ἐν τῇ αὐτῇ θέσει ἔξω τοῦ ῥηθέντος λάκκου.

Αὐτοκράτο-
ρι Καίσαρι
Μάρ(κῳ) Ἀντω-
νίῳ Γορδι-
ανῷ, εὐσε-

δεῖ, εὐτυ-
χεῖ, σεβαστῷ,
ἀρχιερεῖ με-
γίστῳ, δημαρ-
χικῆς ἐξουσί-
ας, πατρὶ πα-
τρίδος, ὑπάτῳ,
ἀνθυπάτῳ·
Ἐπὶ ἀνθυπάτου Λ
. . . .

ρα'.

Ἐπὶ ὡραίου βάθρου ὑψ. 1, μέτρου, πλ. 0,70, πάχ. 0,40, εὑρισκομένου ἐντὸς χωραφίου εἰς θέσιν Καζλὶκ-μπαγλάρ, μετενεχθησομένου δὲ ἐντὸς ὀλίγου εἰς Κλησέκιοϊ διὰ τὴν ἀνεγειρομένην ἐκεῖσε ἐκκλησίαν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Μ. Κασσίῳ Ὁμηριανῷ
μελοποιῷ
Λ. Ἴ ρ ρ ι ο ς Καπίτων
ὁ φίλος.

Σ. Ἀναδημοσιεύεται ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη, καί τοι ὑπάρχει δεδημοσιευμένη ἐν τῷ C. I. G. ὑπ' ἀριθ. 3532, καθότι τὸ ὄνομα Ἴ ρ ρ ι ο ς δὲν ἀναφέρεται ἐν τῷ λεξικῷ τοῦ W. Pape ἐκδ. 1863.

ρβ'.

Ἐπὶ μαύρου μαρμάρου ὑψ. 0,34, πλ. 0,58, πάχ. 0,40, ἐντετειχισμένου ἐπὶ τῆς ἐν Κλησέκιοϊ κρήνης.

Ὁ δῆμος
Λεύκιον Ἄγριον, Λευκίου
υἱὸν, Πουβλιλιανὸν Βάσσον,

τὸν πάτρωνα, σωτῆρα καὶ
εὐεργέτην γενόμενον
τῆς πόλεως.

Σ. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εὕρηται δεδημοσιευμένη ἐν τῷ C. I. G. ὑπ' ἀριθ. 3531 καὶ ἐν τῷ περιοδικῷ 'Ομήρῳ ἔτ. Β'. σελ. 200 μετὰ παραλλαγῶν τινων.

ργ'.

Ἐπὶ μαύρου μαρμάρου ὕψ. 0,58, πλ. 0,70, πάχ. 0,40, ἐντετειχισμένου κατὰ τὴν ἐν τῷ Μετσὶτ τοῦ Κλησέκιοϊ εἴσοδον.

Ὁ δῆμος
ὁ Καισαρέων Μυρειναίων
Αὐτοκράτορι Καίσαρι Θεῷ,
υἱῷ Θεοῦ, σεβαστῷ, ὑπὲρ
εἰρήνης σεβαστῆς
καθιέρωσεν.

Σ. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εὕρηται δεδημοσιευμένη ἐν τῷ περιοδ. 'Ομήρῳ ἔτ. Β'. σελ. 120 μετά τινος διαφορᾶς.

ρδ'.

Ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς, ὕψ. 0,42, πλ. 0,22, πάχ. 0,13, μετενεχθέντος ἐκ τοῦ παρὰ τὴν Ἐλαίαν πεδίου, εὑρισκομένου δὲ νῦν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἑνὸς τῶν ἐφόρων τῆς ἐν Κλησέκιοϊ ἀνεγειρομένης ἐκκλησίας.

. . . ην ὠκεανοῖο δεδου . . . .
Σώταν δυσμενέων μαρ . . . .
υἱέα τὸν Φιλίου, ὃς ἄγοντ . . . .
ὠκύμορον χρυόεις αμ . . . . , ...
Κελτῶν ἐν χείρεσσιν ο . . . .
ἤλυθε σὺν Κίντῳ κρα . . . .
ἔνθα οἱ Εὐρυμένης Γα . . . .
ἐκτέρισαν ξείνῃ φω . . . .
τηλοῦ μὲν τοκέων τ . . . .
ὤλετο καὶ πάτρης α . . . .

Σώτας Φιλίου . . . . . .

Σημ. Ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ α'. στίχ. τὸ Η τοῦ . . . ην εἶναι ἀμφίβολον.
Εἰς τὸ τέλος » » » διακρίνονται τὰ σκέλη ἑνὸς Π
» » » β'. » » » Ν
» » » γ'. » » » Α
» » » ε'. » » » Π
» » » ς'. » » » Ι
» » » ι'. » » » Σ

ρε'.

Ἐπὶ πλακὸς ἐστρωμένης ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ ἐν Κλισέκιοϊ μετσιτιοῦ.

Ὁ δῆμος.	Οἱ παιδευταί.	Οἱ ἐνκριθέντες εἰς τοὺς ἐφήβους.

Ἐπὶ ἀρ[χιε]ρέως
Βάσσου [στεφανηφόρου . . . .
λίου . . . .
Φιλιερω . . . .
. . . .
. . . Α . . Θ . . .
. . ΛΙΣΑ . . . .
. . ΠΟΣ . . . . . .
, . . Ε . . . .
. . . .
. . . ΕΚ . . . .
. . . Ἀπολλωνίου
[καὶ] Μηνόφιλος
Ἀπολλωνίου.

ρς'.

Ἐπὶ μαρμάρου ὕψ. 0,92, πλ. 0,57, πάχ. 0,28, ἐκτισμένου ἐν τῇ δεξαμενῇ τοῦ ἐν Κλησέκιοϊ κήπου τοῦ Κιόρ-Μπακάλη.

Ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Δῆμ[ος
ἐτείμησεν
Αὖ]λον Ἰούλιον Κουαδράτον,
ὕπ]ατον, ἀνθύπατον Κρή-
τ]ης καὶ Κυρήνης, πρεσβευτὴν
τοῦ Σεβαστοῦ ἐπαρχείας
Καππαδοκικῆς, πρεσβευτὴν

τοῦ Σεβαστοῦ καὶ ἀντιστρά-
τηγον Λυκίας καὶ Πανφυλίας,
πρεσβευτὴν 'Ασίας β', πρεσ-
βευτὴν Πόντου καὶ Βειθυνί-
ας, φράτρεμ ἀρουάλεμ
σεπτίμουϊρ ἐπουλώνου[μ,
ν]έον εὐεργέτην [καὶ] κτίστη[ν
τῆς πόλεως. Τῆς Βο[υλῆς
ἐκ τῶν ἰδίων ἀναθ[είσης.

Σ. 'Η ἐπιγραφὴ αὕτη εὕρηται ἐν τῷ C. I. G. ὑπ' ἀριθ. 3548 ἐλλιπῶς, καὶ ἐν τῷ συγγρ. Texier, II, σελ. 214 (Teuthranie) ὡς καὶ ἐν τῷ περιοδικῷ «'Ομήρῳ» ἐσφαλμένως. Πρβλ. καὶ Texier, II, σελ. 309 (Cos.)

ρζ'.

'Επὶ τεμαχίου στήλης, ὕψ. 0,40, διαμ. 0,25, εὑρεθείσης εἰς Τεκέκιοϊ, ἡμίσειαν ὥραν μακρὰν τοῦ Κλησέκιοϊ, ἐπὶ τῆς κορυφῆς λόφου, ἐφ' οὗ ἐκκλησίδιον Βυζαντινόν, μεταβληθὲν εἰς Τεκέ.

Οἱ ὅρυ τοῦ 'Αγίου
'Αποστόλου 'Ιωάννου
. . . .

ρη'.

'Επὶ πλακός, ὕψ. 0,43, πλ. 0,30, ἐκτισμένη; ἀνεστραμμένως ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ ἐν Σάμουρλη-καϊβέ ὀθωμ. νεκροταφείου.

'Ανθὶς ἱέρεια
Νίση κόρη τὸν
βωμὸν ἀνέ-
θη κε.

Σ. 'Η ἐπιγραφὴ αὕτη εὕρηται δεδημοσιευμένη παρὰ Texier T. 2, σελ. 244 ἐσφαλμένως.

ρθ'.

Ἐπὶ μαύρου λίθου, ὑψ. 0,50, πλ. 0,74, πάχ. 0,38, εὑρισκομένου ἐν τῷ παρὰ τὸ Σάμουρλη-καϊδὲ ὀθωμ. νεκροταφείῳ.

Λυσ . . . .

. . . . ένης Κόνωνος ἐποί[ει.

ρι'.

Ἐπὶ τεμαχίου ἀρχιτεκτονικοῦ κοσμήματος ὑψ. 0,50, μήκ. 0,70, πάχ. 0,17, εὑρισκομένου ἔνθα καὶ τὸ ἀνωτέρω.

. . . . . ριστον.

ρια'.

Ἐπὶ πλακὸς, ὑψ. 0,74, πλ. 0,26, πάχ. 0,6, εὑρεθείσης ἐσχάτως εἰς Ναμοῦρτι ἢ Ἀμούρτην (Κύμην,) ἤδη δὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἐν Τσακουμακλὶ Κωνσταντῇ Παναγιωτέλη.

. ΦΑΝΝΟΙΑΡΧΙ . ΑΛΛΟΣ

Η

Ἐπὶ πρυτάνεως Κύμης Τ . . Ρ . Λ

. . . . δην ζων

. . . . εμε . .

5 . . . . ντος Χ .

. . . . του

10 . . . .

. . . . . . τἀναντία-Οἰκήματα τὰ προγεγραμμένα καὶ ἱερὰ, καθὼς ἡ κτῆσις περ[ιέχει, καθιέρωσεν Ἡρακλείδης Ζωπύρο[υ

'Ολυμπικὸς σὺν τοῖς ἱεροῖς πᾶσιν ἀγορα-
νομοῦντος 'Ολυμπικοῦ Νέου τὸ δεύτε-
ρον— Οἱ δὲ κατενηνεχότες εἰς τὴν
ὠνὴν τὸ ἀργύριον σὺν τοῖς προγεγραμμένοις
πράκτορσιν Τεύταμος αὐλητὴς δωρεὰν

Παπίας	Βουλομάγα	Πρεῖμα	'Αρχίππη
Φοῖβος	Μητροφίλη	'Ελλισμάγα?	Σαμίραμι[ς
ΙΓΡΑΠ.ΟΣ	'Ελένη	Σωτηρὶς	'Εκπρεπ. .
Ζώσιμος	Ἄμμιον	'Ελπὶς	Διονυσιὰ[ς
'Εν . . . ιχὸς	Εὐγενία	'Ηδέα	'Ελπὶς
Μέ[λη]τος	Μεττία	Αὔξησις	Φαυστεῖνα.
Σπόρος	Βάσσα	Συντύχη	
Ζώσιμος	Εὐτυχία	Σώτειρα	
Κορβούλων	'Αγαπω[μ]έν[η	Γαμικὴ	
. . . . . . ιος		Λεζβία	
. . . . . .		'Ηράκλεα	
. . . . . .		Κασταλία	

ριβ'.

'Επὶ ἐπιτυμβίου πλακὸς ὕψ. 0,10, πλ. 1,42, πάχ. 0,7, εὑρισκομένης εἰς Τσακουμακλὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Γιαννακοῦ Μπαλαμπάνη.

Σαραπίων Διονυσο-
δώρου. Χαῖρε.

ριγ'.

'Επὶ μαύρου λίθου εὑρισκομένου ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ ἐν Μαινομένῃ Τουρμπὲ τοῦ Ζικιρὶ Σουλτάν.

'Ο δῆμος Τιβερίῳ Καίσαρι Θεοῦ Καίσαρος υἱῷ.

'Εξ ἀντιγραφῆς κ. Γ. 'Εαρινοῦ

ρι δ'.

'Επὶ πλακὸς ὕψ. 1,08, πλ. 0,49, πάχ. 0,19, ἐκτισμένης ἐπὶ τῆς δεξαμενῆς τοῦ ἐν Περγάμῳ κήπου τοῦ Χαρπουτόγλου, ἣν διέτρησαν ἀπὸ τῆς 4ης—15ης γραμμῆς, ὅπως διέλθῃ διὰ τοῦ τρήματος ὕδωρ· καθ' ὅλον δὲ τὸ μῆκος αὐτῆς, πρὸς τὸ μέσον, κατεσκεύασαν αὔλακα πλ. 0,10 περίπου. Τὸ ὕψ. τῶν γραμ. εἶναι 0,1.

. . . .

. . . . [τῶν πο-
λι]τῶν οὐδενὸς δευτερεύουσαν τὴν χορηγίαν ἐποιήσατο βουθυ[τῶν·
ὥστε ἐν τῇ ἀναστάσει τῆς εἰκόνος ἆθλά τε ἔθηκεν τοῖς ἐφήβοις[τε
καὶ νέοις καὶ τὰ λοιπὰ σχοῦσιν καὶ παιδ. . . . .
δη]μ[ο]σίοις ἐφρόντισ[ε . . . . , εἰσφ]έρων δαπάνην . . . .
. . , . δεξάμενος . . . . .ς τυγχάνοντες . . . .
. . . κ μηδὲν ἐμπο[δὼν]. . . . . .ν ἀνηκόντω[ν . . . .
εἰσήγαγεν δὲ κα . . . . : . . . . . , . . [δη]μοσίας πλείονας . . . .
λ]ουτρῶν τὴν. . . . .[ὕδ]ωρ ἱκανὸν χο[ρηγ . . . .
. . . . ἕνδεκα ἐν τῷ . . . . [ἡμέ]ρας δημοσίας δύο . . . .
. περ ἰδὼν τὴν πλεο . . . . δαπάνην Περπερ . . . .
. . φυλακῆς . . . . . μκτ . . . . ς ὁμόσε τοῖς ἄλλοι[ς . . . .
. . θη.κ.νου τῶν τυχ. . . . . τε ἔκλον ἐν αὐτοῖς τ[οῖς
'Ερμαίοις ἀνέθηκεν. . . . . ς αὐτὸν δήμου δικαίως
καὶ εὐσεβῶς τοῖς ἐπιτηδ[είοις]. . . . , ς ἀποδοὺς· διὸ συνέβη μὴ [μό-
ν]ον ταινιωθῆναι αὐτὸν κατὰ [τὸν ἐ]θισμόν, ἀλλὰ καὶ χρυσοῖς σ[τε-
φ]άνοις ὑπό τε τῶν νέων καὶ ἐ[φήβω]ν τιμηθῆναι, τῶν τε ἐκκομ[ι-σθέντων
ἐπιμελείᾳ καὶ κακοπ[αθεί]ᾳ εἰ[ς προσήκο]υσαν ἐπιστροφὴν ἐποήσα[το
καθ'ὅλου μηδέ ποτε ἀφυστερ[ήσας,ἀλλὰ] διατήμως ἀφηγούμενος [τῶν
νε]ανίσκων· ἐξ οὗ συνέβαινεν [καὶ τοὺς δη]μοτικοὺς μηθὲν ἧσσον [των
ἐν ὑπεροχῇ ὄντων ἐν τῷ μερ[ίσματι εἶν]αι, καὶ ἐπὶ τῶν πομπῶν δ'ἐξ-[ισοῦν-
τε, γινόμενον τὸ ἔνδοξον ἔ[νταλμα τῶν]τε θεῶν καὶ εὐεργετῶν· [τῆς δὲ
τῶν νέων πολυοχλίας καὶ τ[ῆς τούτων ἀ]κοσμίας συναυξομένη[ης ἐν τῇ πό-
λει,καταξίως ὁμιλῶν τοὺς [ἀπειθεῖ]ς εἰς τὴν καθήκουσαν ἐπίτ[αξιν
ἐπα]νῆγεν· τοῖς δὲ προσεδρε[ύουσι πᾶσι] καὶ φιλανθρωπίαν ἐμερίζ[ε-

το ἐν] τε ἄλλαις τῶν ἐπισήμ[ων ἑορτῶν] δὶς εἰσποησάμενος πρὸς [εὐ-
ωχίαν καὶ ἐν τοῖς Καβειρί[οις ἀφειδῶ]ς τῇ χορηγίᾳ χρησάμενος,
οὐ]κ ὀλίγας ἀνεδέξατο δαπά[νας καὶ χορηγία]ς εἰς τοὺς πολίτας [ἅπαντας
ὅπως οὖν καὶ ὁ δῆμος φαίν[ηται τοὺς καλοὺ]ς κἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν [δεξι-
ούμενος καὶ ταῖς κατ' ἀξία[ν τιμαῖς καὶ χάρ]ισιν ἀμειβόμενος, ἀγαθῇ
τύχῃ, δεδόχθαι τῇ βουλ[ῇ καὶ τῷ δήμῳ] ἐπαινέσαι τε Μητρόδωρον
ἐπὶ τοῖς προγεγραμμέν[οις δημοσ]ίως καὶ χρυσῷ στεφάνῳ [στεφανῶσαι
τῷ ἐκ τοῦ νόμου μεγίστῳ [καὶ εἰκόνι χαλ]κῇ, ἣν στῆσαι ἐν τῇ παρα[δρο-
μίδι τοῦ Γυμνασίου καὶ τὴν δ[απάνην ἀποτ]ίσασθαι τὸν ἀγωνοθέτην [τῇ
πρώτῃ ἀχθησομένῃ· πα[ρέχε]ιν δὲ αὐτῷ καὶ σίτησιν ἐν [τῷ πρυ-
τανείῳ καὶ ἀλειτουργησία[ν καὶ ἀτέλ]ειαν· ἀν[αγράψαι δ]ὲ καὶ [τὰ
δεδογμένα τῷ Δήμῳ εἰς [στήλην λίθου λ]ευκοῦ, ἥ[ν πα]ραστῆσαι τῇ εἰκόν[ι,
ἐπεί τε καὶ κατὰ πλῆθος οι ....υθασιν [β]ουλόμενο[ι στεφανῶσαι αὐ-
τὸν χρυσῷ στεφάνῳ καὶ ε[ἰκόνι χαλκῇ] μαρτυροῦντες [ὅτι ὁσίως
καὶ δικαίως ἐν τῇ ἀρχῇ ἀν[εστράφθαι ἐπι]τρέποιτο [γε]νέσθαι [τὴν κατα-
χώρησιν γενομένης ἐπι[κηρύξεως ἀπὸ το]ῦ βήματος· «ὁ Δῆμος ἐ-τίμη[σε
Μητρόδωρον Ἡρακλέων[ος γυμνασιαρχ]ήσαντα καλῶς καὶ ἐνδόξ[ως
καὶ ἐπιμεληθέντα τῆς τε[λείας τῶν] νέων παιδείας τε καὶ κοσμ[ιό-
τητος καὶ τῶν κατὰ τὸ γυμ[νάσιον αὐτῶν] ἀνταξίως τοῦ καταστήσα[ν-
τος Δήμου·» ἐπὶ δὲ τῆς ὑπὸ [τῶν νέων] σταθησομένης· «οἱ Νέοι [ἐ]τ[ί-
μησαν Μητρόδωρον Ἡρα[κλέωνος διὰ] τὴ[ν τάξιν] καὶ ἰσότητα, ἣν προσηνέ[γ-
κατο ἀφηγησάμενος αὐτῶ[ν·» αἱρεθῆναι δὲ] καὶ ἄνδρας δύο τῶν πολιτῶν τοὺ[ς
ἐσομένους πρὸς τῇ ἐπι[μελείᾳ τῆς κ]ατασκευῆς καὶ ἀναθέσεως τῶν
ἐψηφισμένων. Ο[ἳ δε ᾑρέθ]ησαν ἐπιμεληταί.

Εὐβίοτος Εὐβιότου Μητρόδωρος [*δεῖνος*].

ριε΄.

Ἐκ πλακὸς ὕψ. 0,26, πλ. 0,58, τεθραυσμένης εἰς δύω τεμάχια καὶ εὑρισκομένης ἐν τῷ τῆς Περγάμου σχολείῳ. Τὸ ὕψ. τῶν γραμ. εἶναι 0,2· ἐδημοσιεύθη δ' ἐσφαλμένως ἐν τῷ Περιοδ. Ὁμήρῳ ἔτ, 6΄. σελ. 384.

Ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Δῆμος τῶν Νεω[κόρων Περγαμηνῶν
ἐτείμησαν Τιβέριον Κλαύδιον Παῦλ[ον . . . . . , ,
φιλομήτορα, Κλαυδίου *Λουπιανοῦ* [υἱὸν, καλοῦ κἀγα-
θοῦ καὶ ἐμ πᾶσιν εὐχρήστου τῇ[πατρίδι γενομένου· τῆς
στοᾶς τ[ῆ]ς ἐν τῷ τῶν νέων [γυμνασίῳ ἱδρυτοῦ καὶ
κ[ατὰ τὰς λειτουρ]γίας ἀρέσαντος κα[ὶ ἐπαινεθέντος.
Ἐπιμεληθέντος τ]οῦ χειλιάρχου [*δεῖνος* . . . . . τοῦ
ἐν Αἰγύ[πτῳ.

ρις΄.

Ἐκ λίθου, ὕψ. 0,30 πλ. 0,35, εὑρισκομένου ἐν τῷ τῆς Περγάμου σχολείῳ· ὕψ. τῶν γραμ. 0,2.

. . . .
. . . . . χρόνον ὑπάρ[χ . . . . . .
. . . ον ἄκυρον ει . . . .
. . . δε καὶ ἐὰν τι . . . .
. . . κρίναντες μετ . . . .
. . . ἐπὶ τὴν διεξαγωγὴ[ν . . . .
. . . .

ριζ΄.

Ἐπὶ τεμαχίου λίθου ὑψ. 0,22, πλ. 0,29, εὑρισκομένου παρὰ τῷ ἐν Περγάμῳ κ. Γ. Ῥάλλῃ. Ὕψ. γραμ. 0,4.

Αὐτοκράτορ]α Μ[άρκον
Αἴλιον Ἀ[ντω-
νεῖνον Σ[εβαστὸν
. . . .

ριή.

Ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου εὑρισκομένου ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως Περγάμου. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἢ εἶναι τεμάχιον ἐκείνης, περὶ ἧς ἔγραφεν ὁ ἐν Παρισίοις κ. Foucart τὴν 8ην Ἀπριλ. 1874 πρὸς τὸν ἐνταῦθα σύλλογον «Ὅμηρον», ἢ μᾶλλον τῆς ὑπ᾽ἀριθ. 3548 τῶν Ἑλλην. ἐπιγραφῶν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοιχχίου. Ἐδημοσιεύθη δ᾽ ἐσφαλμένως ἐν τῷ περιοδ. «Ὁμήρῳ» ἔτ. γ΄. σελ. 202.

. . . .
. . . . τοῦ καὶ
. . . . ., πρεσβευτ]ὴν δὶς Ἀσίας,
πρεσβευτὴν Σεβαστ]οῦ ἐπαρχείας
. . . . . ἀ]νθύπατον
. . . . π]ρεσβευτὴν
. . . . στ]ρατηγὸν
. . . . ς πρεσβευ-
. . . . στρ]ατηγὸν . .
. . . . Τ]ραϊαν[οῦ
. . . . Γερ]μαν[ικοῦ
. . . . Συ[ρίας
. . . .

ριθ'.

Ἐπὶ λίθου ὕψ. 0,21, πλ. 0,64, πάχ. 0,21, ἐκτισμένου ἐπὶ τοῦ τοίχου τοῦ ἐν Περγάμῳ χανίου τοῦ Γιαζιτζῆ. Τὸ ὕψ. τῶν γραμ. εἶναι 0,2· ἐδημοσιεύθη δὲ διαφόρως ὑπ' ἀριθ. 3553 ἐν τῇ συλλογῇ τῶν ἑλλ. ἐπιγραφῶν τοῦ Βοικχίου καὶ ἐν τῷ Περιοδ. «Ὁμήρῳ» ἔτ. 6'. σελ. 119 ἐσφαλμένως.

Ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Δῆμος ἐτείμησαν
Κλ]αυδίαν Ἀλκίμου θυγατέρα Ἄκκαν,
μη]τέρα Κλαυδίας Ἀλκιμίλλης, ἱερείας
Νεικηφόρου καὶ Πολιάδος Ἀθηνᾶς,
πάσης ἀρετῆς ἕνεκα.

ρκ'.

Ἐπὶ τεμαχίου λίθου, ὕψ. 0,24, πλ. 0,57, χρησιμεύοντος πρὸς λιθόστρωσιν τῆς ὁδοῦ πρὸ τῆς θύρας τῆς ἐν Περγάμῳ οἰκίας τοῦ Δ. Μακροπούλου, κειμένης ἀπέναντι τῆς ἐκκλησίας τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ὕψ. γραμ. 0,6.

. . . .
. . . Σε]βαστῷ . . . .
. . . . τὸ προβαλ . . .
. . . .

Ἐξ ἀντιγραφῆς τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ Κύπρου κ. Ν. Γλυκέως.

Ἐπὶ τεσσάρων μαρμάρων ἀνευρεθέντων κατὰ τὰς ἐσχάτως γενομένας ἐπισκευὰς τῆς ἐν Λευκωσίᾳ Κύπρου ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας Σοφίας.

ρκα'.

Victor Barbaricus Cypri prorex quum,
ut patria magis quam suis commodis

consuleret, exacta jam aetate in pro-
vinciam navigasset, secundo mense
post [q]uam magistratum inierat,
gravi morbo oppressus e corpo-
ris vinculis in coelum evolavit,
queEm decedentem universa civitas
luctu et moerore prosecuta est.

Obiit aetatis suae anno LXVI ad XI
KL quint(o) a Christo nato DXLVII su-
pra M.

ρκβ'.

H]ic jacet
insignis
eques D(ecimus
Jacobus
Urrius
cui capi-
tulum:
Ecclieni-
cos pie-
tatis O℞º
P℞ Statuit
tumulum.

ρκγ'.

Non est fixa dies vit(a)e, non te-
rminus ullus, nulla sub certo
f(o)edere jura manet;
nam qui tam subito cecidit
nunc, funere ma[gi]s
debuerat c(o)eli vivere, lege diu
s[i]dera decepit, parvo nam
tempore sanus

infer[n]us vivus mort[u]is a[d] fuit.
Hector Beltrame repe(n)ti-
ne obi(i)t die.

ρκδ'.

Non ti stupir viator,
che fermi il passo,
che esca di oscura tomba
un chiaro raggio,
son le frede ossa di quel
grande e saggio
Cornar Jacobo chiuse
in questo sasso.

Anno salutis
MDXXXIIII
Pridie idus Maii.

Ἐξ ἀντιγραφῆς τοῦ ἐν Ἀϊδινίῳ κ. Μιχαὴλ Παππᾶ Κωνσταντίνου.

ρκε'.

Ἐπὶ πλακὸς ὕψ. 1,05, πλ. 0,55, πάχ. 0,47, εὑρισκομένης ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἐν Ἀϊδινίῳ Χατζῆ Ἰσμιρλῆ Ναλπάντη. Ὕψ. τῶν γραμ. 0,7.

Ἰούλιον
Ἀμυντι-
ανὸν ἱε-
ρέα Εἰσι-

δος καὶ
Σαραάπι-
δος. Οἱ
μύσται
τὸν Πανέλ-
ληνα.

Ἐξ ἀντιγραφῆς τοῦ ἐν Ῥόδῳ κ. Δ. Σακκελαρίδου.

ρκϛʹ.

Ἐπὶ μαρμαρίνου ὀχετοῦ, ὑψ. 0,26, διαμέτρου 0,23, οὗτινος ἡ ὀπὴ ἔχει διάμ. 0,9, εὑρεθέντος ἐν Ῥόδῳ.

Μάρ. Αὐρ. Ροδοτείθους
Ἄρχοντος τοῦ
κρατίστου.

Ἐξ ἀντιγραφῆς κ. Α. Μ. Φοντριέρου.

ρκζʹ.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλακὸς εὑρεθείσης ἐν τῷ παρὰ τὸ Χαλκα-Μπουνὰρ ἀμπελῶνι τοῦ κ. Λεωνίδα Ἀργυροπούλου,

Ὁ δῆ- μος Ἡρακλείδην Ἡρα(ί)ου.	Ὁ δῆ- μος Δημήτριον Ἡραίου τοῦ Ἡρακλείδου.

ρκηʹ.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου ἀναγλύφου εὑρεθέντος ἔνθα καὶ τὸ ἀνωτέρω.

Ὁ δῆ- μος Μητρίχην Ἡρακλείδου.	Ὁ δῆ- μος Ἀπολλᾶν Ἡραίου.

---

infer[n]us vivus mort[u]is a[d] fuit.

Hector Beltrame repe(n)ti-
ne obi(i)t die.

ρκδ'.

Non ti stupir viator,
che fermi il passo,
che esca di oscura tomba
un chiaro raggio,
son le frede ossa di quel
grande e saggio
Cornar Jacobo chiuse
in questo sasso.

Anno salutis
MDXXXIII
Pridie idus Maii.

'Εξ ἀντιγραφῆς τοῦ ἐν Ἀϊδινίῳ κ. Μιχαὴλ Παππᾶ Κωνσταντίνου.

ρκε'.

Ἐπὶ πλακὸς ὑψ. 1,05, πλ. 0,55, πάχ. 0,47, εὑρισκομένης ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἐν Ἀϊδινίῳ Χατζῆ Ἰσμιρλῆ Ναλπάντη. Ὑψ. τῶν γραμ. 0,7.

Ἰούλιον
Ἀμυντι-
ανὸν ἱε-
ρέα Εἴσι-

5 δος καὶ
Σαραάπι-
δος. Οἱ
μύσται
τὸν Πανέλ-
ληνα.

Ἐξ ἀντιγραφῆς τοῦ ἐν Ῥόδῳ κ. Δ. Σακκελαρίδου.

ρκς'.

Ἐπὶ μαρμαρίνου ὀχετοῦ, ὕψ. 0,26, διαμέτρου 0,23, οὗτινος ἡ ὀπὴ ἔχει διάμ. 0,9, εὑρεθέντος ἐν Ῥόδῳ.

Μάρ. Αὐρ. Ῥοδοπείθους
Ἄρχοντος τοῦ
κρατίστου.

Ἐξ ἀντιγραφῆς κ. Α. Μ. Φοντριέρου.

ρκζ'.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλακὸς εὑρεθείσης ἐν τῷ παρὰ τὸ Χαλκα-Μπουνὰρ ἀμπελῶνι τοῦ κ. Λεωνίδα Ἀργυροπούλου,

Ὁ δῆ-	Ὁ δῆ-
μος	μος
Ἡρακλείδην	Δημήτριον Ἡραίου
Ἡρα(ί)ου.	τοῦ Ἡρακλείδου.

ρκη'.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου ἀναγλύφου εὑρεθέντος ἔνθα καὶ τὸ ἀνωτέρω.

Ὁ δῆ-	Ὁ δῆ-
μος	μος
Μητρίχην	Ἀπολλᾶν
Ἡρακλείδου.	Ἡραίου.

ρκθ'.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλακὸς εὑρισκομένης ἐν τῇ ἐν Κουκλουτζᾷ οἰκίᾳ τοῦ κ. Κ. Καραλῆ.

Φλ. Ἰούλιος ἀγοράσας τόπον
καθαρὸν ὃν κατεσκεύασε ἡ μήτηρ Αὐ-
ων(ία) Ἰουλία Τερτία ἑαυτῇ καὶ τῷ ἀνδρὶ
καὶ τέκνοις καὶ ἐκγόνοις καὶ
ἀπελευθέροις καὶ δούλοις,
μηδενὸς ἄλλου ἔχοντος ἐξου-
σίαν τοῦ μνημείου ἢ θ[ῆναι . .
. . . .

ρλ'.

Ἐπὶ ἀναγλύφου ἐκ τῆς συλλογῆς τοῦ ἐν Ναρλίκιοϊ κ. Α. Mirzan.

Μολεσέος Τρώ-
γλου Κανάδω
εὐχήν.

ρλά.

Ἐπὶ τεμαχίου ἑτέρου ἀναγλύφου εὑρισκομένου ἔνθα καὶ τὸ ἀνωτέρω.

(πρὸς τὰ ἄνω ἐκ δεξιῶν.)

. , : . . ς Φιλούμενος

(ἐν τῷ μέσῳ ἐκ δεξιῶν.)

Ἀππᾶς

ρλβ'.

'Επὶ μικρᾶς λάρνακος, ὕψ. 0,40, πλ. 0,44, πάχ. 0,40, εὑρισκομένης ἐντὸς τοῦ κήπου τοῦ ἐνταῦθα ἀγγλικοῦ προξενείου.

Εἰσίων Ἥρως χρηστὲ
χαῖρε.

ρλγ'.

'Επὶ ἑτέρας ὁμοίας εὑρισκομένης ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω.

Σώπατρος 'Αλεξάνδρου.

ρλδ'.

'Επὶ βάθρου, ὕψ. 0,84, πλ. 0,57, πάχ. 0,50, ἀνευρεθέντος, ὡς μᾶς εἶπον, ἀνασκαπτομένων τῶν θεμελίων τοῦ ἐνταῦθα 'Αγγλικοῦ προξενείου.

. . . .
. . . . [πα-
τρίδος καὶ υἱὸν τῆς πόλ[ε-
ως, διὰ τὸ πολλὰ ὑπ' αὐτοῦ
καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Κλαυ-
δίου Κλεάνδρου φιλοπάτρι-
δος εὐεργετῆσθαι, ἐκ τῶν
ἰδίων κατασκευάσαντες
ἀνέθηκαν.

'Επιμελη

ρλέ.

'Επὶ στήλης 1 μέτρου, διαμέτρ. 0,20 περίπου, εὑρισκομένης ἐν τῇ ἐν Μπουτζᾷ οἰκίᾳ τοῦ κ. Σπάρταλη, μετενεχθείσης δὲ ὑπὸ τοῦ πρώην κατόχου αὐτῆς κ. Δημοσθένους Βαλταζῆ ἔκ τινος ἐν Μαινεμένῃ τουρκ. νεκροταφείου.

'Αγαθῇ Τύχῃ.
Αὐτοκράτορσιν
Καίσαρσιν Γ. Αὐρ. Οὐάλ.
Διοκλητιανῷ καὶ
Μάρ. Αὐρ. Οὐάλ. Μαξι-

μιανῷ καὶ Φλ. Οὐαλ.
Κωνσταντίῳ
καὶ Γαλερ. Οὐαλερ.
Μαξιμιανῷ ἐπι-
φανεστάτοις Καί-
σαρσιν. Ἀπὸ Σμύρ-
νης.
M H

Ἐπὶ τοῦ ἑτέρου μέρους τῆς αὐτῆς στήλης.

. . . .
. . . . Valer.
Constantio et
Galerio Valer
Maximiano
nobi(lissimis) n(ostris) Caes(aribus) S(mirna.)
I
M VII

Ἐξ ἀντιγραφῆς τοῦ ἐν Ἀϊδινίῳ κ. Μιχαὴλ Παππᾶ Κωνσταντίνου.

ρλς'.

Ἐπὶ πλακὸς τετραπλεύρου, ὕψ. 0,45, πάχ. 0,48, εὑρισκομένης ἐν τῇ ἐν Ἀϊδινίῳ οἰκίᾳ τοῦ κ. Σπυρόκη.

Τὸ μνημεῖον τὸ
ὑπερῷον κατεσκεύ-
ασεν Ἀντωνία Με-
νανδρίωνος ἑαυ-
τῇ καὶ τέκνοις καὶ
ἐκγόνοις καὶ θρέμ-
μασιν.
Ζῶσιν.

Ἐξ ἀντιγραφῆς τοῦ ἐν Χίῳ κ. Μ. Κ. Κρίσπη.

ρλζ'.

Ἐπὶ φαιοῦ τετραγώνου μαρμάρου, ὕψ. 0,38, πλ. 0,35, πάχ. 0,34, εὑρισκομένου ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ἐν Χίῳ γυμνασίου.

Ἀθηνίων Συμμάχ[ου γυμνα-
σιαρχήσας καὶ ξ[υσταρχήσας
τῶν Θεοφανικῶν . . . . . .
Ῥωμαίων ἐπὶ Λευ . . . . . .
γίου Ἑρμῇ καὶ Ἡρ . . . . .

ρλη'.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0,35, πλ. 0,14, ἐντετειχισμένου ἐπὶ τοῦ τοίχου τῆς ἐκκλησίας Ὑπαπαντῆς εἰς θέσιν Ἀτσικὴ ἐν τῇ πόλει Χίῳ.

. . . .
. . . . . ΑΡΤΕ . . . . . .
. . . . . ΕΩΝΟΣ . . . . .
. . . . . ΘΥΛΑΙ . . . . .
. . . . ΑΤΑΕΣΓ . . . . . .
. . . . ΚΑΝΤΩΑΛ . . . . .
. . . . ΥΤΑΟΤΑΝ . . . . .
. . . . μ]οῖρας δύ[ο . . . . .
. . . . ΥΚΤΕΩΣΑ . . . . .
. . . . ΜΗΕΚΤΟΝΟ . . . .
. . . . ΑΠΟΙΗΙΡΑ . . . . .
. . . . ἄρτον καὶ . . . . .
. . . . τρία καὶ ο . . . . .
. . . . οχὴν δση . . . . .
. . . . μὴ παραδε . . . . .
. . . . αντων μηχ . . . . .
. . . . τ . . . α . . . . . .
. . . .

ρλθ'.

Ἐπὶ λίθου φέροντος ἀνάγλυφον, ὕψ. 0,50, πλ. 0,32, πάχ. 0,10, εὑρισκομένου ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ἐν Χίῳ γυμνασίου.

Ἐπάγαθος Ἐπαφροδείτῳ τῷ
ἀδελφῷ. Χρηστὲ χαῖρε.

ρμ'.

Ἐπὶ φαιοῦ μαρμάρου, ὕψ. 0,28, μήκ. 0,32, πάχ. 0,10, εὑρισκομένου ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ἐν Χίῳ γυμνασίου, καὶ ἀνευρεθέντος ὄπισθεν τοῦ ἱεροῦ τῆς ἐκκλησίας τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Λαμπρυνούσαινας).

Ὅροι
. . . σφων.

ρμα'.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0,47, πλ. καὶ πάχ. 0,20, ἐκτισμένου ἐπὶ τοῦ βορείου τοίχου ἐρειπωμένου ἐνετικοῦ πύργου, παρὰ τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ Παρθένη, ἐν τῇ θέσει ἁγίου Ἰωάννου τῶν Ὀργατάδων (Νερομύλους), ἐν Χίῳ.

. . . .
. . . υρη . .
. . . ωνος . .
. . ν η.

ρμβ'.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. καὶ πλ. 0,30, ἐντετειχισμένου εἰς ὑψηλὸν μέρος τοῦ προειρημένου πύργου.

Κρατερὸς
Δημοκρίτο.

ρμγ'.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὑψ. 0,31, μήκ. 0,72, ἐντετειχισμένου παρὰ τὴν κλίμακα τοῦ προειρημένου πύργου.

. . . . . φάνης φιλοκαῖσαρ ἐδωρήσατο . . . .
. . . . . ος τάλαντα δεκαπέντε . . . .
. . . . . α πρεσβεύσαντος πρὸς . . . .
. . . . κ]ομίσαντος τοῦ ξένου . . . .
. . . . . π . ολω . . Διογένους . . . . . .
. . . . ε . . . τοῦ φιλοκαίσαρ[ος.

ρμδ'.

Ἐπὶ φαιοῦ μαρμάρου, ὑψ. 0,66, πλ. 0,40, ἐντετειχισμένου ἐπὶ ἀχρήστου ἤδη δεξαμενῆς ὄπισθεν τοῦ νεοδμήτου ἐκκλησιδίου τοῦ Ἁγ. Γεωργίου κατὰ τὸ Βαρδάσι, ἐν τῇ πόλει Χίῳ.

Ἀγαθῇ Τύχ[η.
Τροφιμᾶς
θεᾷ Κόρῃ
Ἐπηκόῳ Ἀνεικήτῳ
5 Οὐρανίᾳ εὐχαριστ[ή-
ριον ἀν ἔθηκα.

ρμε'.

Ἐπὶ φαιοῦ μαρμάρου, ὑψ. 0,55, μήκ. 0,60, ἐντετειχισμένου ἐπὶ τοῦ τοίχου τοῦ ἱεροῦ τῆς ἐρειπωμένης ἐκκλησίας τοῦ Ἁγ. Συμεῶνος ἐν τῇ πόλει Χίῳ.

Μητροδώρου
τοῦ Ὀρίντου.

ρμϛʹ.

Ἐπὶ λευκοῦ λίθου, ὕψ. 0,80, πλ 0,54, ἐντετειχισμένου εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὀθωμαν. φρουρίου Χίου, πρὸς τὸ μέρος τοῦ λιμένος, ἔχοντος πρὸς τὰ ἄνω στέφανον.

Ὁ Δῆμος
Κρισπεῖ-
ναν Σε-
βαστήν.

ρμζʹ.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0,44, μήκ. 0,54, πάχ. 0,30, ἐντετειχισμένου παρὰ τὴν γωνίαν τοῦ ἱεροῦ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγ. Στεφάνου ἐν τῇ συνοικίᾳ τῆς πόλεως Χίου, Ἁπλωταριᾷ.

Νικοκράτης
Νουμηνίου.

ρμή.

Ἐπὶ μέλανος μαρμάρου, ὕψ. 0,46, μήκ. 0,56, πάχ. 0,33, ἐκτισμένου ἀνεστραμμένως ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ τοίχου τῆς προειρημένης ἐκκλησίας.

Παταικίων Ἑκατεύς.

ρμθʹ.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0,36, μήκ. 1,22, πάχ. 0,13 ἐντετειχισμένου ἄνωθεν τῆς ἐξωτερικῆς θύρας τῆς ἐν τῷ Κεραμοχωρίῳ ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας Μαρίνης ἐν τῇ πόλει Χίῳ.

Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίου, στεφανηφόρος
ἀπ]οδειχθεὶς εἰς τὸν ἐνιαυτὸν τὸν μετὰ στε-
φανηφόρον βασιλέα Ροιμητάλκην, ἔδωκεν τῷ
δήμῳ δωρεὰν τῆς στεφανηφορίας εἰς σ[ίτ]ου
ὠνὴν δραχμὰς μυρίας.

ρν'.

Ἐπὶ φαιοῦ μαρμάρου, ὕψ. 0,50, πλ. 0,25, πάχ. 0,10, εὑρισκομένου ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ἐν Χίῳ γυμνασίου καὶ μετενεχθέντος ἐκ τῆς ἐν Ἐγκρεμῷ ἐρειπωμένης ἐκκλησίας τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων.

Διονυσιό[δωρος
Φ]ιστίωνος
Κυζικηνός.

ρνά.

Ἐπὶ φαιοῦ μαρμάρου, ὕψ. 0,67, μήκ. 0,70, ἐντετειχισμένου ἐπὶ τοῦ τοίχου τῆς ἐκκλησίας Ὑπαπαντῆς εἰς θέσιν Ἀτσικὴ ἐν τῇ πόλει Χίῳ.

. . . . ενηΐδος Οἰκλέος
. . . . . . γ]υναικός.

Ἐξ ἀντιγραφῆς κ. Α. Μ. Φοντριέρου.

ρνβ'.

Ἐπὶ φαιοῦ μαρμάρου. ὕψ. 0,80, πλ. καὶ πάχ. 0,43, ἐντετειχισμένου ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ τοίχου τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγ. Νικολάου εἰς θέσιν Καραβᾶ πλησίον τοῦ χωρίου Καταρράκτου ἐν Χίῳ.

Ἀρτε]μεισία Ἀπολλωνίου
γ]υνὴ δὲ Μουσαίου.

ρνγ'.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 1,25, πλ. 0,53, πάχ. 0,24, ἐνεπιγράφου καὶ ἐπὶ τῶν τεσσάρων ἐπιφανειῶν, ἀνασκαφέντος εἰς θέσιν Βουνάκι πρὸς δυσμὰς τοῦ ὀθωμανικοῦ φρουρίου τῆς πόλεως Χίου, νῦν δὲ κατατεθειμένου ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ἐν Χίῳ γυμνασίου.

Ἐπὶ μὲν τῆς μιᾶς στενῆς ἐπιφανείας εἰσὶ γεγραμμένα στιχηδὸν τάδε, ἀνὰ δέκα στοιχεῖα περιλαμβάνοντος ἑκάστου στίχου·

. . . .
. . ΙΟΝ . . . . .
χ]ειλίων ἐνα-
κ]οσίων· Λεύκ-
ι]ππος Πύθω τ-
ἡ]ν οἰκίην τ[ὴ-
ν Ἀνδρέος π[ε-
ντακοσίων π-
εντηκόντων
δυῶν· Ἄσμιος,
Θεόκομπος Ἀ-
γ]ναίο τᾶν Οἴ-
ω χειλίων τ-
ριηκοσίων δ-
έκων δυῶν κ' Ἰ-
κεσίο το Φίλ-
ωνος Στράτι-
ο]ς Λύσω τοἰκ-
ό]πεδον διηκ-
οσίων ἑνός.

Ἐπὶ δὲ τῆς ἑτέρας στενῆς ἐπιφανείας, ὁμοίως στοιχηδὸν ἀνὰ δέκα στοιχεῖα ἐν ἑκάστῳ στίχῳ·

. . . .
. . . . οἱ [π-
εν]τεκ[αίδεκ-
α ἐς βολὴ[ν ἐν-
εικάντων [ἐν
πέντ' ἡμέρη[ι-
σιν· τὸς δὲ κή-
ρυκας διαπέ-
μψαντες ἐς τ-
ὰς χώρας κη[ρ-
υσσόντων κα-
ὶ διὰ τῆς πόλ-
εως ἀδηνέως
γεγωνέοντε-
ς, ἀποδεκνύν-
τες τὴν ἡμέρ-
ην, ἣν ἂν λάβω-
ισιν, καὶ τὸ π-
ρῆχμα προσκ-
ηρυσσόντων
ὅ,τι ἂμ μέλλη
ι πρήξεσθαι,
κἀγδικασάν-
των τριηκοσ-
ίων, μὴ 'λάσσο-
νες ἀνηρίθε-
υτοι ἐόντες.

Ἐπὶ δὲ τῆς μιᾶς πλατείας ἐπιφανείας·

. . . .

. ος· ἀπὸ [τούτ]ο μέχρι [τῆς
τριόδο, ἧς Ἑρμώνοσσα [ἐκφ-
έρει τρες· ἀπὸ τῆς τριόδο ἄ[χ-
ρι Ἑρμωνόσσης ἐς τὴν τρίοδ-
ον ἕξς· ἀπὸ τούτο μέχρι το
Δηλίο τρες· σύμπαντες ὅ[ρ-
οι ἑβδομήκοντα πέντε.
Ὅση τῶν ὅρων τούτων ἔ-
σ]ω, πᾶσα Δοφίτις. Ἤν τις τ-
ι]να τῶν ὅρων τούτων
ἢ ἐξέλῃ ἢ μεθέλῃ ἢ ἀ-
φανέα ποιήσει ἐπ' ἀδικί-
η]ι τῆς πόλεως ἑκατὸν σ-
τ]ατῆρας ὀφειλέτω, κἄτι-
μ]ος ἔστω· πρηξάντων δ' ὀ-
ροφύλακες· ἢν δὲ μὴ πρή-
ξοισιν, αὐτοὶ ὀφειλόντω
ν· πρηξάντων δ' οἱ πεντε-
καίδεκα τὸς ὀροφύλακας·
ἢν δὲ μὴ πρήξοισιν, ἐνεὶ
ἀρῇ ἔστων.

Ἐπὶ δὲ τῆς ἑτέρας πλατείας ἀνὰ εἴκοσι στοιχεῖα στιχηδὸν ἐφ' ἑκάστου στίχου·

. . . .
. . Γ Δ Ι Κ . . . .
. γομένος ἡ [πό]λις δεξαμ[έ-
ν]η δικαζέσθω, κἂν ὄφλῃ, [ὑ-
π]εραποδέτω· τῷ δὲ πρια[μ-
έ]νῳ πρῆχμα ἔστω μηδέν· [ὅ-
ς]ἂν τὰς πρήσις ἀκρατέα[ς
π]οιῇ, ἐπαράσθω κατ' αὐτ[ο
ὁ] βασιλεὺς, ἐπὴν τὰς νε[μα-
ίας ἐπαρὰς ποιῆται.

Τὰς γέας καὶ τὰς οἰκιέο[ς
ἐπρίαντο τῶν Ἀννίκω πα[ί-
δων Ἱκέσιος Ἡγεπόλιος [π-
εντακισχειλίων τριηκ[ο-
σίων τεσσ[αρ]ακόντων Ἀθ[η-
ναγ[ό]·[α]ς Ἡροδότο χε[·]·[ω-
ν ἑπτακοσίων· Θαργήλεο[ς,
Φιλοκλῆς Ζηνοδότο τᾶν [Ε-
ὐάδησιν δισχειλιων ἐ[π-
τακοσίων· [Θ]·ό[π]ο[ο]πος κ' Ο[ἰ-
ν[ο]πίδης τᾶγ Καμινήη χ[ε-
ι]λίων καὶ [ὀ]κτακοσίων [ἑπ-
τά, Κήφιος, τὰ ἐμ Μελαίν[η
Ἀκτῇ *) τρισχελίων ἑπτακ-
οσίων ἐνενηκόντων, Βία [Π-
ασίω.

*) Πιθανῶς ὁ νῦν «Κάβο Μελανιός».

ρνδ'.

Ἐξ ἀντιγραφῆς κ. Γ. Ἐαρινοῦ.

Ἐπὶ λίθου λευκοῦ, ὕψ. 1,21, πλ. 0,40, πάχ. 0,40, κειμένου ἐν τῷ ὀθωμανικῷ νεκροταφείῳ Περγάμου τῷ παρὰ τὸ διοικητήριον. Τὸ ὕψ. τῶν γραμ. εἶναι 0,2· ἐδημοσιεύθη δ' ἐσφαλμένως ἐν τῷ περιοδικῷ Ὁμήρῳ ἔτ. γ'. σελ. 202.

Ἤμην ἐν ζωοῖς· φάος [λαμ|πρὸν] λεῖπον ἀγεννῶς·|
Οὔνομά μοι Χρηστεῖνος |τὸ πρίν, ἀνέθρεψε δὲ γαῖα|
Βειθυνῶν πρώτη Νεικομή|δεια· κτεῖνε δ' Ἀχιλλεύς·|
Ταῦτα δὲ πάντα μίτοις μο[ι]|ρῶν πάθον ὡς ἄνθρωπος·|
Ἀντωνία *Ὀρεινῶ* ἀνδρὶ ἰδίω
μνείας χάριν.

ρνέ.

Ἐπὶ λίθου ἐρριμμένου ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως Περγάμου.

. . . .
. . . ΝΙΚΟΝ . . .
. . . .

ρνϛ'.

Ἐπὶ πλακὸς, μήκ. 0,30, πλ. 0,24, ἐκτισμένης ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας τοῦ Στεφανῆ Μακρογιάννη, κατὰ τὴν συνοικίαν Χὰμζ-Ἀλῆ, ἐν Περγάμῳ. Τὸ ὕψ. τῶν γραμ. εἶναι 0,2.

[Ἡ *δεῖνα* τὸ μνημεῖον ἀνδρὶ]
ἰδίω [*δεῖνι* . . . . .
αντίω [καὶ τ]ο[ῖς] τέ-
κνοις [ἐπ]οίησεν
μνείας [χάρ]ιν.

ρνζ.

Ἐπὶ λίθου λευκοῦ, μήκ. 1,06, πλ. 0,14, πάχ. 0,22, εὑρισκομένου ἐν Περγάμῳ, ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ ὁμωνύμου τῇ πόλει καὶ ἤδη διαλυθέντος Συλλόγου· μετενεχθέντος δὲ ἐκεῖ ἐκ τοῦ παρὰ τὸ Κιζὶλ-Αὐλὴ ὀθωμανικοῦ νεκροταφείου. Τὸ ὕψ. τῶν γραμ. εἶνε 0,4.

Τυλλίας κατ' ὄναρ ἐ[ιαταχθεὶς
τῷ θείῳ τὸν ναὸν ἱ[δρύσατο.

ρνη.

Ἐπὶ τεμαχίου λίθου, ὕψ. 0,21, μήκ. 0,27, εὑρισκομένου παρὰ τῷ Χατζῇ Ἀντίπᾳ Οὐντουντζῇ καὶ ἀνακαλυφθέντος ἐν τῇ οἰκίᾳ του, τῇ κειμένῃ κατὰ τὴν συνοικίαν Σεράϊ Μαχαλέ. Τὸ ἕτερον ἥμισυ τοῦ λίθου ἠγόρασε πρὸ 4 ἐτῶν Εὐρωπαῖός τις. Τὸ ὕψ. τῶν γραμ. εἶναι 0,1.

. . . .
. . . . ΙΕ . . . . . .
ΚΑ . Α . . Α . . ΑΙΠΑΟΑΔΕΙΣΟΝΣ . . . . .
καὶ Ἄστυρα τὸν ἀγρὸν καὶ . . . . . .
καὶ πανδοχήοις σὺν τοῖς . . . .
τοῖς πᾶσιν πανταχῇ οις . . . .
μοις γειτνιάσεσιν αὐ . . . .
ἔσχον διακατέσχον ε . . . .
οὐδὲν ὑπολειπομένη . . . .
εν γαιῶν ἐν τῇ Γιτόνα . . . .
γαιῶν καὶ ἀναθέσεως ι . . . . [ὑ-
πάρξει καὶ νόμος ΟΛ . . . .
. . . .

ρνθ'.

Ἐπὶ ὡραίας στήλης διαμέτρου 0,74 κεχωσμένης ἐν τῇ γῇ πρὸ τῆς θύρας τοῦ ἐν Περγάμῳ βαλανείου τοῦ ἐπικαλουμένου Κιουπλοῦ. Τὸ ἐκ τῆς γῆς ἐξέχον μέρος ἔχει ὕψ. 0,46· τὰ δὲ γραμ. ὕψ. 0,5. Ἡ πρώτη σειρὰ εὑρίσκεται ἐντὸς ἄριστα ἐξειργασμένης στεφάνης.

Sacrum
civitas Pergamena
. . . . causa
. . . .

ρξ'.

Ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς, ὕψ, 0,28 πλ. 0,5—0,14.

. . . .
. . . . Υ
. . . . ΜΕΝΗ
. . . . ΑΝΕΣ
. . . . ΙΛΚΩ
5 . . . . ΣΣΥΝ
. . . . ΕΡΟΣΑΥ
. . . . ΧΗΚΕ
. . . . ΟΡΩΝ
. . . . ΡΑΤΟ
10 . . . . . ΤΟΥΔΙΑ
. . . . . ΠΕΡΓΑΜΗ
. . . . ΠΕΙΤΑΔΕΗ

. . . . ΩΝΤΡΑΙΑΝΟΥ

. . . . ΩΙΠΛΗΘΕΙΔΙ

. . . . ΝΕΒΕΒΑΙΩΣΕΝ

. . . . ΝΝΕΩΝΠΑΝ

. . . .

ρξά.

Ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς, ὕψ. 0,14, πλ. 0,11.

. . . .

. . . . . ΜΕΙ . . .

. . . . ΝΕΡΟΥΑ

. . . ιέ. ΥΠΑ

. . . ΑΝΤΩΝΙΩ

. . . ΜΦΙΔΙΟΣ

. . . ΑΙΑΝΟΥ

. . . ΣΙΟΣΔΗ

. . . . ΣΙΚΑΙΤΗΙ

. . . . ΤΑΣΑΙΤΙ

. . . . . Σ . .

. . . .

ρξϐ'.

Ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς, ὕψ. 0,15, πλ. 0,9.

. . . .
. . . . . . ΧΟ . . .
. . . ΙΣΕΣΘΕΚ . . .
. . . ΙΔΕΝΤΑΡΑ . . .
. . . ΝΚΟΣΟΕΠ . . .
. . . . ΙΟΡΟΣΕΠΙ . . .
. . . ΑΡΧΗΣΜ . . .
. . . ΕΤΑΤΑΥ . . .
. . . ΗΓΕΙΤΑ . . .
. . . ΜΑΤΡΑ . . .
. . . ΔΟΣΑ . . . .
. . . ΕΕΡΗ . . . .
. . . ΛΕ . . . . .
. . . .

ρξγ'.

Ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς, ὕψ. 0,18, πλ. 0,1—0,11.

. . . .
. . . . . . ΑΜ . .
. . . . ΑΣΙΝ . .
. . . . ΕΣΦΑ . .
. . . . ΕΥΤΥ . .
. . . . ΑΤΟΥΤ . .
. . . . ΑΥΤΟΚΡ . .

... ΕΡΩΤΙΑΝΟΥ . . .

ρα τῶν εἰσόδων βωμὸς φωκαϊκὸς καὶ κλεῖν
κεχρυσωμένην καὶ ἐμπεφιασμένην πρὸς
τὴν λογήαν καὶ πομπὴν τῶν Θεῶν καὶ στεγνὰ
ἐπίπεδα καὶ ἐπ' αὐτῶν στοὰν κατωκοδομημέ-
νην καὶ κεκεραμωμένην πρὸς τὴν οἴκησιν τῶν
ἱεροδούλων καὶ τὸν Θεὸν θεραπευόντων καὶ
τὴν ἐνδώμησιν τοῦ τεμένους καὶ θεμελί-
ωσιν ἐν τετραγώνω διὰ σπαράγματος ἵνα
ἦΝ ἐπίπεδον ἐν ὁμαλῶ τὸ τέμενος καὶ ὅπλα
τῷ Θεῷ παρακείμενα, τοῦ κόσμου χάριν,
σιδηρᾶ ὀκτώ.

'Εξ ἀντιγραφῆς κ. Ι. Μισθοῦ.

'Επὶ πλακὸς εὑρισκομένης ἐν τῇ ἐν Τράλλεσιν ἐκκοκιστικῇ μηχανῇ του. 'Η ἐπιγραφὴ αὕτη ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ περιοδικῷ «'Ομήρῳ», ἔτ. Α'. σελ. 489 ἐλλιπῶς.

'Η] πόλις ἐκ τῶν
κοινῶν προσόδων
Δ]ιονύσιον τὸ[ν
Σελευκέα νει[κή-
σαντα παίδων
πάλην 'Ολυμπι-
άδα νά,
ἀλυταρχοῦντος
Αἰλίου Και. 'Αρισ-
τοκλέους Μαϊόρου.

ρξη'.

Ἐπὶ πλακὸς εὑρισκομένης ἐν τῷ διοικητηρίῳ Τράλλεων μεταφερθείσης ἀπὸ Ἰσικλί. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ περιοδικῷ «Ὁμήρῳ». ἔτ. Α', σελ. 380 ἐλλιπῶς.

Βερενεικιανὸν, υ[ἱ-
ὸν Μ(άρκου) Κλαυδίου Νει-
κηράτου Κερεαλί-
ου Ἀσιάρχου, ἄνδρα
ἀγαθὸν, Πυθιονεί-
κην, χρυσοφορήσαντ[α
τῇ πατρίδι, στεφανη-
φορήσαντα, γραμματεύ-
σα]ντα, ἀγορανομήσαν-
τα], εἰρ[η]ναρχήσαντα, βου-
λα]ρχήσαντα καὶ ἐν σει-
τ]ωνίαις πολλαῖς καὶ ἑ-
τ]έραις ὑπηρεσίαις χρή-
σ]ιμον τῇ πατρίδι γε-
νόμενον.

Ἐξ ἀντιγραφῆς κ. Κ. Ταμπακοπούλου.

ρξθ'.

Ἐπὶ πλακὸς, ὑψ. 0,75, πλ. 0,30, πάχ. 0,8, εὑρεθείσης εἰς Σοφλὰρ καὶ εὑρισκομένης νῦν παρὰ τῷ ἐν Παρσάδοις (Πάρσα) κ. Κ. Ταμπακοπούλῳ.

Ὁ δῆ-
μος
Χαρίξενον Μητροδώρου
τοῦ Χάρητος.

Ἐξ ἀντιγράφου καὶ χαρτίνου ἐκτυπώματος τοῦ ἐν Μυλάσσοις ἱερομονάχου κ. Νικοδήμου Κυπρίου καὶ ἐξ ἑτέρων ἀντιγράφων τοῦ ἐκεῖσε παρεπιδημοῦντος κ. Π. Ν. Παναγιωτοπούλου.

ρό.

Ἐπὶ λίθου, ὑψ. 0,43, πλ. 0,78, ἐκτειχισθέντος ἐκ τοῦ ἐν Μυλάσσοις ναοῦ τοῦ Καρίου Διός, κατὰ τὸν ἱερομόναχον κ. Νικόδημον, ἀνεγνώσθησαν αἱ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Α, Β, ἐπιγραφαί.

Α′.

. . . . ΗΕΙΣ
. . . . ἀμπέλων
. . . . . . το]ῖς ἄλλοις
. . . . . . ΝΤΩΝΟΜΟ
. . . . ΝΟΙΤΟΥ
: . . . . . . κλείους
. . . . . Ἀ]ριστέου
. . . . . ΣΚΗΛΑΚΑΙ

Β′.

Ἐπὶ στεφανηφόρου Φαίδρου Ἀριστέου, ἱερέως Ἀφροδίτης Εὐπ[λοίας . .
. . . .
ἔδοξεν τῇ Ὀτωρκονδέων φυλῇ γνώμην ἀποφηναμένων τῶν . . . . .
. . . .
Ταρκονδαρέως, Λεωνίδου τοῦ Διονυσίου Μαυννίτου περὶ ὧν εἶπ . . . .
. . . .
Φαῖδρος Ἀριστέου ἱερεὺς Ἀφροδίτης Εὐπλοίας, Μένιππος Εἰρην[αίου
. . . .
5 κλείους Ταρκονδαρεῖς, Εὐθύδημος Θεοξένου ἱερεὺς Διὸς Ἐλευθ[ερίου . .
. . . .
Μαυννῖται διελέγησαν εὑρίσκειν πωλουμένας ὑπὸ Θρασέου τοῦ . . . . .
. . . .
σίαν Ἡρακλείτου τοῦ Ἡρακλείδου Ὀγονδέως γέας ἐν τῷ Ἐμβιανῷ . .
. . . .
γέας ἐν Ὀρθονδονάκοις σὺν ταῖς ἐνοῦσιν ἀμπέλων ὄρχοις ἐξηκο . . .
. . . .

. . . . . Γλαύκου	τοῖ, ἄλλοις δένδρεσι πᾶσι οὐθὲν ὑπολειπομένου ἑαυτῷ Θρα . . . . .
	. . . .
. . . . . . πεδίῳ	τήν τε καλουμένην Ἀρμοκόδωκα καὶ τὴν ἐχομένην ταύτης ε . . . .
	. . . .
. . . . . ΗΝΕΧΟ. .	σὺν τοῖς ἐνοῦσι δένδρεσιν ἐλ ληνοῖς πᾶσιν, οὐθὲν ὑπολειπομ[ένου ἑαυτῷ
	. . . .
. . . . . . ἦγεν σὺν	τιμῆς τὰ πάντα ἀργυρίου Ροδίου λεπτοῦ δραχμῶν πεντακισχιλίων . . . . [ἐφ' ᾧ καταγράψει τούτων τὴν ὠνὴν βε-
. . . . . χεν αὐ-	βαιωτὰς διδούς· ἐπελθὼν δὲ καὶ ὁ Θρασέας ἐπὶ τὴν ἐκλησίαν [ἔφη ἕ-τοιμος εἶναι διοικεῖν ταῦτα· γενομέ-
. . . . . Διὸς Ο.	νης δὲ τῆς ὠνῆς τῶν προγεγραμμένων τοῖς κτηματώναις * ε[ἰς τὸ τῆς Θεοῦ ὄνομα, μισθώσεται τὰ προγε-
. . . . . ΔΕΥ . .	γραμμένα πάντα αὐτὸς Θρασέας παρὰ τῶν ταμιῶν τῆς [φυλῆς κατὰ χρηματισμὸν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ
. . . . . ου κατα	καὶ ἕξει αὐτὰ εἰς πατρικὰ αὐτὸς καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ ἢ οἷς ἂν ἡ [κληρο-νομία τῶν ὑπαρχόντων καθήκῃ καὶ τε-
. . . . . . εων Διὸς	λέσει ἑκάστου ἔτους φόρον τοῖς τῆς φυλῆς ταμίαις ἐμ μη[νὶ . . . . . . ἄνεικον, ἀνυπόλογον ἀργυρίου
. . . .	Ροδίου λεπτοῦ δραχμὰς ἑκατὸν . . . .
	. . . .

* Κατὰ τὸ ἐργώνης, θεατρώνης. Ὁ Βοίκχιος ἐν τῇ ὑπ' ἀρθ. 2693 e· Μυλασσαϊκῇ ἐπιγραφῇ, ἐξ ἀντιγραφῆς Ἀνθίμου, τὰς λέξεις ΤΟΙΣ ΚΤΗΜΑΤΩΝΑΙΣ ἀνέγνω «τοῖς κτημάτων, [δ]ὴ[ς]» ἑρμηνεύσας τὸ τοῖς δια τοῦ «ἐν τούτοις». Εἰς τὰς συμπληρώσεις ἐβοηθήθημεν ἐκ τῆς μνησθείσης ἐπιγραφῆς τοῦ C. I. G. φερούσης τὸν αὐτὸν τύπον.

'Εξ ἀντιγραφῆς κ. Γ. 'Εαρινοῦ.

ροά.

'Εκ στήλης τετραγώνου, ὕψ. 0,60, πλ. ἀμφοτέρων τῶν ἐπιφανειῶν ἄνω μὲν 0,45 κάτω δὲ 0,35, εὑρισκομένης ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας τοῦ Κ. Γρηγορίου Γεωργίου, κειμένης κατὰ τὴν συνοικίαν Ταμπάκ-μαχαλὲ ἐν Περγάμῳ καὶ ἀνακαλυφθείσης ἐν ἀγρῷ παρὰ τὸν 'Αϊδαζαλῆ-Μπαξέ. Τὸ ὕψ. τῶν γραμ. εἶνε 0,015—0,2. 'Εδημοσιεύθη δ' ἐσφαλμένως ἐν τῷ περιοδ. 'Ομήρῳ ἔτ. β'. σελ. 383, ἔνθα δύναταί τις ἰδεῖν καὶ τὴν συνέχειαν τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς ἀντιγραφεῖσαν ἐκ τοῦ κατωτέρου τεμαχίου τῆς στήλης, ὅπερ εὑρίσκεται ἤδη, φροντίδι τοῦ Κ. Χούμαν, ἐν Βερολίνῳ.

'Επὶ τῆς προσθίας ἐπιφανείας.

Τύμβον μὲν Φι[λάδελφε Γλύκων] |σοι δείμαθ' ἑτα[ῖρος]|
ὃν τ' ἔλιπες τῆς . . . . . . | υια τέχνης . . . . |
"Οσσον γὰρ σὺ κράτιστος ἰη|τρῶν ἔπλεο πάντων|
τόσσον τῶν ἄλλων ἔξο|χος ἐστὶ Γλύκων|·
Ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων πταμένη με|τὰ δαίμονας ἄλλους
ἤλυ|θε σή, ναίεις δ' ἐν μακάρω[ν] |δαπέδω.
"Ιλαθι καί μοι δ|παζε νόσων ἄκος ὡς τὸ π[ά]|ροιθεν·
νῦν γὰρ θειοτέ|ρην μοῖραν ἔχεις βιοτε[ῦ] |
"Αξιον, ὦ Φιλάδελφ' ἀρε . . . . . . |τμον ἔλλαχες αἶση
. . . |ἰητορίης ἔξοχε καὶ σ . . . | . . γὰρ δεινοὺς
. . . .

'Επὶ τῆς ἀριστερᾶς ἐπιφανείας.

Χαῖρε γύναι Πάνθεια |παρ' ἀνέρος, ὃς μετὰ μοῖραν|
σὴν ὀλοοῦ θανάτου πένθος| ἄλαστον ἔχω·
Οὐ γάρ πω τοί|ην ἄλοχον ζυγίην ἴδεν "Ηρη|
εἶδος καὶ πινυτὴν ἠδὲ σαοφρο|σύνην.
Αὕτη μοι καὶ παῖδας ἐγεί|νao πάντας ὁμοίους,
αὕτη καὶ |γαμετοῦ κήδεο καὶ τεκέων,|
Καὶ βιοτῆς οἴακα κατεύθυνες κε . . . |ἐν οἴκῳ,
καὶ κλέος ὕψωσας ξυ|νὸν ἰητορίης·
Οὐδὲ γυνή περ |ἐοῦσα ἐμῆς ἀπελείπεο τέχνης·|
τοὔνεκά σοι τύμβον τεῦξε Γλύ|κων γαμέτης,
"Ος γε καὶ ἀθ[ανά]|τοιο δέμας κεύθει Φιλαδέ[λφου]|
ἔ]ν[θα] καὶ αὐτὸς ἐγὼ κείσο[μαι] . . . . .
. . . . ΙΣΜ . . . . .
. . . .

Ἐξ ἀντιγραφῆς κ. Α Παπαδοπούλου τοῦ Κεραμέως.

ρϟβ΄.

Ἐπὶ λίθου πωρώδους, ὕψ. 0, 19 μήκ. 1,01 μεταφερθέντος ἐκ Τράλλεων. εὑρισκομένου δὲ νῦν ἐν τῷ ἐν Σμύρνῃ φιλεκπαιδευτικῷ Συλλόγῳ ὁ «Ὅμηρος»· ἐδημοσιεύθη δὲ τὸ πρῶτον ἐσφαλμένως ἐν τῷ περιοδικῷ «Ὅμηρος» ἔτος Α΄, σ. 539.

. . . .

..ΕΚ.. Λεωνίδης τιμηθῇ καταξίως, προνοησάτω ἡ ἐπὶ στεφανηφόρου Μηνοδώρου

. . λὴ ἐν τοῖς ἐννόμοις χρόνοις, ὅπως πᾶσι φανερὸν ᾖ τοῖς εὐεργετεῖν προαιρο(υ)μένοις

ὅτ]ι ὁ δῆμος ὁ Σελευκείων εὐχάριστος ὢν τιμᾷ τοὺς αὐτὸν εὐεργετήσαντας

. . ως· ἀναγράψαι δὲ τὸ ψήφισμα τόδε ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στῆσαι ἐν τῷ

5 να]ῷ τοῦ Διὸς ἐν τῷ ἐπιφανεστάτῳ τόπῳ· ὑπογράψαι δὲ ὑπὸ τὸ ψήφισμα καὶ

τὰς] παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐπιστολάς, ἐν αἷς γράφει πρὸς τὸν δῆμον ἐπιχωρῶν

. . . . ., ΠΟΛΕΩΝΙΑ . . . . καὶ τὴν παρὰ Λεωνίδου

. . . .

Β'.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

ΕΝΑΠΟΚΕΙΜΕΝΑΙ ΕΝ ΤΩι ΜΟΥΣΕΙΩι.

Ἐκ προσφορᾶς τοῦ ἐν Π. Φωκαίᾳ κ. Γ. Ζαήμη.

109.

Ἐπὶ τεμαχίου ἐπιτυμβίου πλακὸς, ὑψ. 0,20, πλ. 0,14, πάχ. 0,6, εὑρεθέντος ἐν Π. Φωκαίᾳ.

Ἀρτεμισία Δ......

Ἐκ προσφορᾶς κ. H. Spiegelthal.

110.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλακὸς, ὑψ. 0,33, μήκ. 0,58, πάχ. 0,10, εὑρεθείσης ἐπὶ τῆς κλιτύος τοῦ ὄρους Πάγου.

Ἑρμιόνη Παυλείνης ζῶσα
κατεσκεύασε τὸ μνηΜΗμεῖ-
ον ἑαυτῇ καὶ τῷ ἀνδρὶ
Τελεσφόρῳ καὶ τοῖς τέκνοις.

Ἐκ προσφορᾶς κ. Joseph Walker.

111.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλακὸς, ὑψ. 0,40, πλ. 0,25, πάχ. 0,12, εὑρεθείσης ἐν Ἐφέσῳ.

. . , ... ἐστὶν Ἰουλία[ς
. . . . λίας Ἀρέσχο[ν-
τος . . . . ἀνδ]ρὸς αὐτῆς. Ζῇ.

. . . . . . ω μετὰ τὸ μεγαλ
. . . . . . ν Δεσποίνην αὐτοῦ
. . . . . . ον μηδὲ νε[κρ]ὸν
. . . . . . νε[κ]ροῦ ποῆσαι
. . . . . . ον μηδὲ ὄπισθε . .
. . . . . μη]δὲ ὅλως ἅπτεσθαι
. . . . ον εἶναι οπ
. . . .

'Εκ προσφορᾶς τῆς Κυρίας Λουΐζης Κώμβερβατς.

112.

'Επὶ βάθρου, ὑψ. 0,10, μήκ. 0,21, πάχ. 0,27.

Καλλισθένης Πολυ . . . .
καὶ οἱ μετ' αὐτῶ[ν . . . .

'Εκ προσφορᾶς τῆς Κυρίας Μαρίας Μαλκότση.

113.

'Επὶ βάθρου, ὑψ. 0,36, πλ. 0,48, πάχ. 0,34.

'Επιγόνου Ροδιαπολείτα
μετοίκου ἐλευθερωθέντος
ὑπὸ τᾶς πόλεως καὶ ξενισθέν-
τος ὑπὸ τᾶς βουλᾶς καὶ τοῦ δάμου
καὶ χοραγήσαντος δίς.

114.

'Επὶ τεμαχίου ἐπιτυμβίου πλακὸς, ὑψ. 0,50, πλ. 036, πάχ. 0,7.

Μόσχος 'Απολλωνίου
χαῖρε.

115.

Ἐπὶ βάθρου, ὕψ. 0,35, πλ. 0,59, πάχ. 0,48.

Ἀφλέκτους ὑμέναιος ἐμῶν ἤείρατο πεύκας,
ἀμφὶ διπλῶν, ὅτε μοι φέγγος ἀνεῖχε, γάμων·
Ἄγε δυσὶν ζευχθεῖσα φίλοις ξυνάοσι τέκνων,
οὐδὲ σὺν ὁπλοτέρῳ μακρὸν ἔτεινα βίον·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἀκμαῖος στέργων ἐμὸν ὤλετο λέκτρον,
τρισσὰ ἐν ἐμοῖς κόλποις ὀρφανὰ τέκνα λιπών·
Εἰς δὲ δόμους ἀέκουσα φίλου πάλιν ἤλυθον ἀνδρός,
ὡς θέμις, ἀρχαίων κηδομένηΝ λεχέων.
Ἀλλὰ καὶ δμ ποθέουσα πλέον, φιλέοντα δὲ μεῖζον
προὔλιπον ἀμφὶ διπλοῖς νηπιάχοισι πόσιν·
Τὸν δ' ἐμὸν ἐχθαίρων ἄδικομ μόρον οἰκτρὰ γοᾶται
ἧς ζωῆς τέκνων οὕνεκα φειδόμενος.
Τίς δὲ κόρας ἀδάκρυτος ὅτ' ἂν φρενὶ πότμον ἀνέχοι
τὸμ βαρύν, ὥς με τρίτῳ νὺξ ἐμάρανε φάει;
Ἡ δέ με πρὶν σώιζουσα πολύστονος Εἰλείθυια
πάσας ἀπρήκτους λοίσθιον ἔσχε λιτάς·
Ἀμφὶ δὲ μ' ὠδίνεσσι δυηπαθέσιμ μογέουσαν
θῆΚ' Ἅδης ἔμπνουν εἰς μυχὸν εὐσεβέων·
Οὕνεκα καὶ πρὸς τέκνα καὶ ἀνέρας οἷσι ἀνέσχον
εὐχὴν ἐξ ὁσίου, τείμαΕ πέρην βιοτῆς.

Ἐκ προσφορᾶς τῆς Ἐφορίας τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς.

116.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0,24, μῆκ. 0,46, πάχ. 0,8, εὑρισκομένου πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν τῇ Σχολῇ.

. . . . Πλουτάρχου Διονυσιο . . . . .
. . ατον αἰθρίως ἀστέρα λαμπόμενον
ἀθλοφόρον [τ]αχύτατι τί τὸ πλέον εἰς Ἀΐδαο
ἤλυθον ἡβήσας . . . . ἄ[μ]' ἐχέτης
ἔ[ν]των, λ[ῦσε δὲ γούνατα οὐ] πόνος, ἀλλ' ὁ δν[όφειον
πένθος ἐφή[πλωσαν ἀμφίκ]ολοι γενέταις.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ

ΕΚ ΚΩΔΙΚΟΣ

ΤΗΣ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛ. ΣΧΟΛΗΣ.

ΥΠΟ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΚΕΡΑΜΕΩΣ

ΒΙΒΛΙΟΦΥΛΑΚΟΣ.

Εἰς τὴν καθόλου γνῶσιν τῆς γεωγραφικῆς ὀνοματολογίας, τῆς τε ἀρχαίας καὶ μέσης, συμβάλλουσιν ἐκτὸς τῶν μέχρις ἡμῶν περισωθέντων γεωγράφων τῆς ἀρχαιότητος καὶ κατάλογοι τῶν ἐπισκοπῶν καὶ μητροπόλεων τῆς βυζαντινῆς περιόδου, ἐκδοθέντες καὶ ὑπ' ἄλλων καὶ τελευταῖον ἐν ἑνὶ τόμῳ, τῷ 1866, ὑπὸ τοῦ σοφοῦ Γουστάβου Parthey.[1]

Ἓν τῶν χειρογράφων τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς, ὅπερ περιέγραψα ἤδη ἐν τῇ «Ἀμαλθείᾳ» τοῦ 1874, ἐν ἑπτὰ αὐτοῦ κεφαλαίοις περιέχει τινὰς τῶν καταλόγων τούτων, οἵτινες συγκρινόμενοι μὲ τὰς γνωστὰς αὐτῶν ἐκδόσεις πλείστας καὶ οὐσιώδεις διαφορὰς περιέχουσιν, ἃς ὁ περὶ τὴν τοπογραφικὴν ὀνοματολογίαν καταγινόμενος ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ λοιπὸν τούτῳ ἐκδίδωμι αὐτοὺς ἐνταῦθα, ὑποσημειῶν ἅμα καὶ τὰς μεταξὺ τῶν διαφόρων αὐτῶν ἐκδόσεων διαφοράς, ὅσον ἐμοὶ δυνατόν.

Ὁ κῶδιξ τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς εἶναι 8ου σχήματος καὶ ἐποχῆς τοῦ ις', αἰῶνος· περιέχει δὲ πολλὰ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου· ἦν δὲ πρότερον κτῆμα Ἀνανίου τινὸς ἱερομονάχου *Σαντορηνοῦ*. Περιῆλθε δὲ εἰς τὴν κατοχὴν τῆς ἡμετέρας Βιβλιοθήκης ἐκ προσφορᾶς τῆς ἐνταῦθα ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς, ἐν ᾗ πρὸ πολλῶν χρόνων διεφυλάττετο. Τοῦ περιεχομένου τοῦ κώδικος

[1] Hieroclis Synecdemus et notitiae graecae episcopatuum. Accedunt Nili Doxapatri notitia Patriarchatuum et locorum nomina immutata ex recognitione Gustavi Parthey. Berol. 1866.

προηγεῖται τὸ ἑπόμενον προοίμιον, ὅπερ δίδει καθόλου ἰδέαν τινὰ περὶ τοῦ χειρογράφου. «Τοῖς ἁπανταχοῦ εὑρισκομένοις χριστωνύμοις λαοῖς, ἱερωμένοις τε καὶ λαϊκοῖς, ἐν Κυρίῳ χαίρειν ἀεί. Θησαυρὸς κεκρυμμένος, καὶ πηγὴ ἐσφραγισμένη τίς ὠφέλεια ἐν ἀμφοτέροις, ὥς φησιν ἡ θεία Γραφή; Τοῦτο εἰδὼς ἐγὼ ὁ εὐτελὴς ἠβουλήθην διὰ τὸ βαλεῖν πᾶσαν τὴν ἐλπίδα μου εἰς τὴν τοῦ Υἱοῦ καὶ θεοῦ Λόγου Μητέρα τὴν πανένδοξον κυρίαν ἡμῶν, τὴν ἁγίαν θεοτόκον διὰ τῆς ἱκεσίας τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ὅπως μὴ ἐᾶσαι τὸν θησαυρὸν κεκρυμμένον, οὐδὲ τὴν πηγὴν ἐσφραγισμένην, δηλονότι τὰ τῶν θείων νόμων κεφάλαια, μετενεγκεῖν εἰς λέξιν ἁπλῆν διὰ τοὺς ἀγραμμάτους καὶ ἀμαθεῖς τῶν θείων μαθημάτων. Καὶ ποιήσας ἐκλογὴν εἰς πάντας τοὺς ἐγκρίτους καὶ ἀναγκαίους τῶν θείων καὶ ἱερῶν ἀποστόλων κανόνας, καὶ τῶν ἁγίων Συνόδων τῶν θεοφόρων Πατέρων, καὶ ἑτέρων ἁγιωτάτων ἀρχιερέων, καί τινας νεαρὰς βασιλέων καὶ τῶν ἄλλων ὅσοι μετ' ἐπιμελείας συνέγραψαν, καὶ ἐντυπῶσαι αὐτοὺς κεφαλαιωδῶς ὑμῖν τοῖς φιλομαθέσιν, οὐ κατὰ γλῶτταν Ἑλλάδος ἀλλὰ φράσιν κοινήν. Διὸ μηδεὶς ὑμῶν ἀξιῶ ὅσοι τουτὶ τὸ βιβλίον προθύμως ἀνὰ χεῖρας κατέχειν βούλεσθαι εἰς κατηγορίαν ἐμοὶ τῷ ἐλαχίστῳ καὶ ἀμαθεῖ μὴ βάλλητε τῷ τὰ καλῶς ἔχοντα καὶ ἐν φράσει ἀκριβεῖ εὑρισκόμενα, διὰ τὴν τῶν πολλῶν ἀμάθειαν εἰς ἁπλῆν λέξιν βαλεῖν βουληθέντι. Οἶδα γὰρ ἀκριβῶς ὥς τινες τῶν πρὸ ἡμῶν καὶ τῶν νῦν εὑρισκομενων τοῦτο πεποιήκασι διὰ τὴν προρρηθεῖσαν αἰτίαν, ὃ καὶ ἡμᾶς εἰς τοῦτο κινηθῆναι ἠνάγκασεν· ἀλλ' οἱ ἀναγινώσκοντες τοῦτο τὴν τῶν εὐχῶν χορηγίαν μὴ ὑστερήσητε· δέομαι τοῖς πλεῖστα κοπιάσαι περὶ τούτων· καὶ ἱδρῶσι πολλοῖς εἰς λέξιν ἁπλῆν ταῦτα πάντα μεταβαλεῖν· ὃς δὲ βούλεται εὑρεῖν τὰ τοῦ λεχθέντος βιβλίου κεφάλαια, τὸν ἐπ' αὐτῷ γινόμενον πίνακα μετ' ἐπιμελείας ἀναγινωσκέτω καὶ οὕτω ῥᾳδίως γενήσηται ὑμῖν τὸ ἀμφισβητούμενον. Ἔρρωσθε. Ἤνυσται αὕτη ἡ βίβλος μετὰ πολλοῦ μόχθου ἐνταῦθα ἐν τῇ εὐαγεστάτῃ μονῇ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, φέρων δὲ τὴν ἐπωνυμίαν Μελινίτζας.» Ἕπεται εἶτα πίναξ τοῦ νομίμου τούτου, ὅπερ εἶναι διῃρημένον εἰς πεντακόσια κεφάλαια.

Ἐν δὲ τῷ τέλει τοῦ κώδικος ὑπάρχει ἡ ἑξῆς τοῦ ἀντιγραφέως σημείωσις. «Τὸ παρὸν νόμιμον ὑπάρχει ἰδιώτατον κτῆμα τοῦ πανευλαβεστάτου καὶ ἁγίου Οἰκονόμου τοῦ ἐν τῇ πολιτείᾳ τῆς Λεβαδίας, φέρων δὲ τὴν ἐπωνυμίαν Παπᾶ Γεώργιος ὁ Σαλονικεὺς καὶ ὁ

ὑστερήσας ἐκ τῆς τιμίας χειρὸς αὐτοῦ εὐθύναις εὐθυνθήσεται ταῖς τῶν ἱεροσύλων.—Ἐτελειώθη τὸ παρὸν νόμιμον διὰ χειρὸς Γαυριὴλ (;) Ἱερομονάχου ἐπὶ ἔτους ζηζ΄. (7087=τῷ 1579.) ἰνδικτιῶνος β΄, ἐν [redacted]

Καὶ ταῦτα μὲν [redacted] γων αὐτῶν εἵτινες κατέχουσιν δέκα καὶ ἐννέα αὐτοῦ σελίδας (Κεφ. 442—448).

Καὶ ὁ μὲν Α΄. κατάλογος εἰς τὰς προγενεστέρας αὐτοῦ ἐκδόσεις φέρεται ὡς προοίμιον καταλόγου ἐπιγεγραμμένου «τάξις προκαθεδρίας μητροπολιτῶν καὶ αὐτοκεφάλων καὶ ἐπισκόπων τελούντων ὑπὸ τὸν ἀποστολικὸν θρόνον ταύτης τῆς θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος πόλεως». Ἐνταῦθα δὲ μόνον φέρεται ὡς ἴδιος καὶ οὐχὶ ὡς συνέχεια τοῦ μνησθέντος ἤδη καταλόγου.

Ὁ Β΄. κατάλογος, ὅστις ἐπιγράφεται μὲ τὸ ὄνομα Λέοντος τοῦ Σοφοῦ [1] ἐξεδόθη τὸ πρῶτον ὑπὸ Freher ἐν Φραγκφούρτῃ μετὰ λατινικῆς μεταφράσεως τοῦ Λεουγκλαβίου [2], εἶτα ὑπὸ Goar [3], ἐκ δὲ χειρογράφου κώδικος τοῦ ἐπισκόπου Καρόλου Μονχαλλίου, ὑπὸ τοῦ φιλολόγου Λαμβεκίου· [4] ἐκ κώδηκος δὲ τοῦ Βατικανοῦ,ὑπὸ Schelstrate [5]· ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν εἰρημένων ἐκδόσεων μετετυπώθη ὑπὸ τῶν ἡμετέρων Ῥάλλη καὶ Ποτλῆ [6], καὶ τελευταῖον μετὰ τῆς δεούσης ἀκριβείας ὑπὸ G. Parthey [7]. Τὸ ἀντίγραφον, ἐξ οὗ ἐκδίδομεν καὶ ἡμεῖς αὐτὸν συγκρινόμενον μὲ τὰς ἐκδόσεις ταύτας ἔχει οὐσιώδεις διαφορὰς περὶ τὴν γραφὴν τῶν ὀνομάτων· ἀναφέρει δὲ καί τινας πόλεις, οἷον τὰς ὑπὸ ἀριθ. πέ.—ϟ΄, αἵτινες δὲν μνημονεύονται εἰς τὰς προγενεστέρας ἐκδόσεις τοῦ καταλόγου τούτου.

Ὁ Γ΄. κατάλογος ἀποτελεῖ τὸ 444 κεφάλαιον τοῦ κώδικος καὶ

[1] Ὅρα Fabr. Bibl. graeca. Hamb. τομ. VI. σ. 372.

[2] Leuncl. Jure graeco romano ab M. Frehero. 1595. σ. 88—102.

[3] G. Codinus, de officiis magnae ecclesiae etc. cura et opera Jacobi Goar Parisiis, MDC XLVIII. σ. 379.

[4] Codini et alterius cuiusdam anonymi excerpta de antiquitatibus Constantinopolitanis etc. MDCLV. σ. 317.

[5] Ant. Ecclesi. 11,658.

[6] Σύνταγμα τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων. Ἀθήνησιν, 1855. σ. 474.

[7] Hieroclis Synecdemus. σ. 95. not. 2. Ἐν τῇ συλλογῇ ταύτῃ ὑπάρχει καὶ περιγραφὴ ἑτέρων ἐν Παρισίοις τοῦ καταλόγου τούτου ἀντιγράφων γενομένη ὑπὸ τοῦ κ. C. Wescher. σ. 326—29.

εἶνε ἕτερος τοῦ προηγουμένου, ἐνῷ εἰς τὰς ἐκδόσεις ἐκλαμβάνεται ὡς συνέχεια τοῦ προηγουμένου καταλόγου. Νομίζω δὲ ὅτι ἤθελεν εἶσθαι ὀρθότερον ἐὰν ἐθεωρῶμεν τοῦτον ἰδιαίτερον τοῦ τοῦ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ· [redacted].

Τὸν Δ'. κατάλογον ἐξέδοτο κατ' ἀρχὰς ὁ Goar ἐκ τῆς ἐν Παρισίοις βασιλικῆς βιβλιοθήκης μετὰ τῶν διαφορῶν ἑτέρου ἀντιγράφου [1] εἶτα ὁ Schelstrate [2]. Ἐκ κώδικος δὲ τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Γερασίμου Ἀργολίδος μετετύπωσαν οἱ ἡμέτεροι Ῥάλλης καὶ Ποτλῆς. [3] Ὁ δὲ Parthey, κατὰ τὰς τρεῖς ταύτας ἐκδόσεις, ἐξέδοτο ἐν τῇ συλλογῇ αὐτοῦ. [4] Τὸ ἀντίγραφον τῆς ἡμετέρας ἐκδόσεως διαφέρει λίαν ὡς πρὸς τὸ λεκτικόν· ὅθεν ἠναγκάσθην νὰ ὑποσημειώσω τὰς τῶν προηγουμένων ἐκδόσεων διαφορὰς, καταστήσας οὕτω αὐτὸν λίαν φορτικόν. Διαφέρει δὲ προσέτι οὐσιωδῶς καὶ εἰς τὰ γεωγραφικὰ ὀνόματα.

Ὁ ἀντιγραφεὺς τοῦ ἡμετέρου κώδικος, ἀντιγράφων τὸν κατάλογον τοῦτον ἐξ ἄλλων ἀντιγράφων παρέλειψε σειράς τινὰς τοῦθ' ὅπερ παρατηρεῖ τις εἰς τὴν τάξιν τῶν διὰ τοῦ ἀλφαβήτου ἀριθμῶν.

Ὁ Banduri [5] ἐξέδοτο κατάλογον ἐπιγραφόμενον «Νέα ἔκθεσις Ἀνδρονίκου κτλ» ἐν πολλοῖς ὁμοιάζοντα τῷ προηγουμένῳ καταλόγῳ, ὃν μετετύπωσε καὶ ὁ Parthey μετὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Ἀνδρονίκου. [6] Τὸ λεκτικὸν τοῦ καταλόγου τούτου ὁμοιάζει λίαν τῷ τοῦ ἡμετέρου. Καί τινες μάλιστα πληροφορίαι γεγραμμέναι ἐν τῇ νέᾳ ταύτῃ ἐκθέσει τοῦ Ἀνδρονίκου, ἀναφέρονται ἐν τῷ Δ'. ἡμῶν καταλόγῳ. Φαίνεται ἄρα ὅτι ἡ ἔκθεσις τοῦ κώδικος τῆς ἡμετέρας Βιβλιοθήκης ἐγένετο καὶ τῇ βοηθείᾳ τῆς νέας ἐκθέσεως τοῦ Ἀνδρονίκου.

Ὁ Ε'. κατάλογος ἦν ἀνέκδοτος μέχρι τοῦδε· εἶναι δὲ σπουδαιότατος διότι μνημονεύει ὑπὲρ τὰ δώδεκα τοπικὰ ὀνόματα, ἅτινα δὲν εἶναι γνωστὰ ἐκ τῶν ἄλλων καταλόγων. Καὶ τοιαῦτα δὲ εἶναι αἱ ἐπισκοπαὶ τοῦ *Μυριοφύτου*, *Πολυφέγγους*, *Ταλαντίου*, *Σόλωνος*, *Μενδινίτζης*, *Τερνίτζης*, *Ὄφεως*, *Ἰζηβῶν*, *Ζεννῶν*, *Ῥέοντος*, *Γλυκέων*, *Βραστένων*, *Καναλίων*.

[1] Ἔνθ. ἀνωτ. σ. 400.
[2] Ἔνθ. ἀνωτ. II, σ. 774.
[3] Σύνταγμα τῶν θείων καὶ ἱερῶν Κανόνων τομ. 5. σ. 490.
[4] Hier. Synec. σ. 225. not. 11.
[5] Imperium orientale. mdccxi, τομ. Α'. σ. 280.
[6] Ἔνθ. ἀνωτ. σ. 236. not. 12.

Ὁ κατάλογος οὗτος ἔχει καὶ τὴν σπουδαιότητα νὰ μνημονεύῃ γνωστὰ τοπικὰ ὀνόματα κατ' ἄλλην γραφήν.

Ὁ ΣΤ'. καὶ Ζ'. κατάλογος ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν εἶνε γνωστοί, ὡς εἷς κατάλογος, ἐν αἷς προηγεῖται· μάλιστα ὁ Ζ'. Συνεκρίθησαν δὲ οὗτοι μὲ τὰς ἐκδόσεις τοῦ **Goar**, **Schelstrate**, **Ῥάλλη-Ποτλῆ**, καὶ **Parthey**.

Ὁ Ζ'. κατάλογος ἐκτὸς τινῶν σπουδαίων πρὸς τὰς ἐκδόσεις διαφορῶν μνημονεύει ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ καὶ ξζ' τοπικὰ ὀνόματα μὴ ἀναφερόμενα ἐν ταῖς προγενεστέραις αὐτῶν ἐκδόσεσιν.

Ἐπεξήγησις τῶν ἐν ταῖς ὑποσημειώσεσιν ἀρχικῶν γραμμάτων κυρίων καὶ μὴ ὀνομάτων.

F.	—	ἔκδοσις	Freher.
G.	—	»	Goar.
G. ἐν π.	—	»	Goar ἐν περισελίδι
C.	—	»	Carol. à S. Paolo.
S.	—	»	Schelstrate.
M.	—	»	Monchalii cod. παρὰ Lambecii
P-Π.	—	»	Ῥάλλη-Ποτλῆ
Parth.	—	»	Parthey.
X.	—	χειρόγραφον Βιβλ. Εὐαγγ. Σχολῆς.	
Ἐκδ.	—	Αἱ ἐκδόσεις ἐν γένει.	

Α'.

Τάξις προκαθεδρίας τῶν ὁσιωτάτων [1] Πατριαρχῶν.

α'. ὁ Ῥώμης
β'. ὁ Κωνσταντινουπόλεως
γ'. ὁ Ἀλεξανδρείας
δ'. ὁ Ἀντιοχείας
ε'. ὁ Αἰλίας ἤτοι Ἱεροσολύμων.

Β'.

Ἡ γεγονυῖα διατύπωσις παρὰ τοῦ βασιλέως Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, ὅπως ἔχουσι τάξεις [2] οἱ θρόνοι τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ὑποκειμένων τῷ Πατριάρχῃ [3] Κωνσταντινουπόλεως.

α'. ἡ Καισσάρεια [4]
β'. ἡ Ἔφεσος
γ'. ἡ Ἡράκλεια
δ'. ἡ Ἄγκυρα
ε'. ἡ Κύζικος
ς'. αἱ Σάρδεις
ζ'. ἡ Νικομήδεια
η'. ἡ Νίκαια
θ'. ἡ Χαλκηδὼν
ι'. ἡ Σίδη
ια'. ἡ Σεβάστεια
ιβ'. ἡ Ἀμάσεια
ιγ'. ἡ Μελιτηνὴ [5]
ιδ'. τὰ Τύανα
ιε'. ἡ Γάγγρα
ις'. ἡ Θεσσαλονίκη
ιζ'. ἡ Κλαυδιούπολις
ιη'. ἡ Νεοκαισσάρεια [6]
ιθ'. ἡ Πισσινοῦς [7]
κ'. τὰ Μύρα
κα'. ἡ Καρύα [8]
κβ'. ἡ Λαοδίκεια
κγ'. τὰ Σήναδα [9]
κδ'. τὸ Ἰκόνιον
κε'. ἡ Ἀντιόχεια
κς'. τὸ Σύλαιον
κζ'. ἡ Κόρινθος
κη'. αἱ Ἀθῆναι
κθ'. ἡ Μωκισσὸς [10]
λ'. ἡ Σελεύκεια
λα'. ἡ Καλαβρία [11]
λβ'. αἱ Πάτραι

[1] G. C S. ἁγιωτάτων.— [2] G. τάξεως M. παρὰ τοῦ Λέοντος τοῦ σοφοῦ ὅπως ἔχωσι τάξιν.— [3] X. ἄνευ ὑπογεγρ.— [4] αἱ ἐκδ. Καισάρεια.
[5] Μελιτηνὴ] οὕτω G. P-Π. S. M δὲ Μελιτίνη.— [6] αἱ ἐκδ. Νεοκαισάρια.— [7] G. καὶ P-Π. Πισηνούς. M. καὶ Parth. Πισινοῦς. F. S. Πισυνοῦς. — [8] αἱ ἐκδ. Καρία.— [9] F. G. M. P-Π Σύναδα. S. Parth. Σύνναδα.— [10] G. Μοκισός. P-Π. Μωκησσός. M. Μίκισσος. S. Μάκισσος, ἡ ἐκδ. F. μετὰ Μωκισσὸς προσθέτει λ' ἡ Κρήτη. Πρβ. P-Π καὶ Parth. ἐν ὑποσημ.— [11] F. S. καὶ P-Π Καλαυρία, G. Καλαύρια.

λγ'. ἡ Τραπεζοῦς
λδ'. ἡ Λάρισσα [1]
λε'. ἡ Ναύπακτος
λς' ἡ Φιλιππούπολις
λζ'. ἡ Τραϊανούπουλις
λη'. ἡ Ρόδος
λθ'. ἡ Φιλίππων [2]
μ'. ἡ 'Ανδριανούπολις [3]
μα'. ἡ 'Ιεράπολις
μβ'. τὸ Δυῤῥάχιον
μγ' ἡ Σμύρνα [4]
μδ'. ἡ Κατάνη [5]
με'. τὸ 'Αμμόριον [6]
μς'. ἡ Κάμαχος
μζ'. τὸ Κοτυάϊον [7]
μη'. ἡ 'Αγία Σευηριανὴ [8]
μθ'. ἡ Μιτυλήνη [9]
ν'. αἱ Νέαι Πάτραι
να'. τὰ Εὐχάϊτα
νβ'. ἡ "Αμαστρις
νγ' αἱ Χῶναι
νδ'. ἡ 'Υδροῦς [10]
νε'. ἡ. Κελτζηνὴ [11]
νς'. ἡ Κωλώνεια [12]
νζ'. αἱ Θῆβαι [13]
νη'. αἱ Σέρραι
νθ'. ἡ Πομπηϊούπολις

ξ' ἡ Ρωσία [14]
ξα'. ἡ 'Αλανία [15]
ξβ'. ἡ Αἶνος
ξγ'. ἡ Τιβεριούπολις [16]
ξδ'. ἡ 'Αχαΐα [17]
ξε'. ἡ Κερασοῦς [18]
ξς'. ἡ Νακωλεία [19]
ξζ'. ἡ Γερμανία
ξη'. τὰ Μάδυτα
ξθ'. ἡ 'Απαμεία [20]
ο'. τὸ Βασίλειον [21]
οα'. ἡ Δύστρα [22]
οβ'. ἡ Ναζιανζός
ογ'. τὰ Κέρκυρα
οδ'. ἡ "Αβυδος
οε'. ἡ Μέθυμνα [23]
ος'. ἡ Χριστιανούπολις
οζ'. τὸ Ρούσιον
οη'. ἡ Λακεδαιμόνια [24]
οθ'. ἡ Πάρος σὺν 'Αξίᾳ [25]
π'. ἡ 'Αττάλεια [26]
πα'. ἡ Σηλυβρία
πβ'. ἡ 'Αρκαδιούπολις
πγ'. ἡ Μεσημβρία
πδ'. ἡ Μίλητος
πε'. τὰ Γερδίκια
πς'. τὰ "Υπεπα

[1] X. Λάρσσα.—[2] G. S. P-Π. Parth. Φιλίπποο. — [3] αἱ ἐκδ. 'Αδριανούπολις.— [4] G. Parth. Σμύρνη.— [5] S. Κατδένη. —[6] G. M. P-Π. Parth. 'Αμόριον.— [7] F. P-Π. Parth. Κοτυάειον. G. M. S. Κοτύαιον.— [8] X. μετὰ περισπωμένης· αἱ ἐκδ. Σεβηριανή. G. ἐξ ἑτέρου χειρογ. ἐν περισελ. Σεβερινη.—[9] G. Μιτυληνή.—[10] G. 'Υδρύς.—[11] G. S. Κελεσηνή. P-Π Κελτζινή. M. 'Ελευσίνη.—[12] αἱ ἐκδ: Κολώνεια.— [13] X. Βῆβαι.—[14] P-Π Ρωσσία.—[15] G 'Αλασία, S 'Αλαγία.— [16] αἱ ἐκδ. Τιβεριούπολις.— [17] G. M. S. P-Π. Parth. Εὐχανία. [18] F καὶ P-Π, M, G, Parth. Κερασούς. S Χερασούς.— [19] αἱ ἐκδ. Νακώλεια.—[20] αἱ ἐκδ.' ιπάμεια —[21] X. Ταβασίλιον.—[22] F. P-Π, Δρύστρα, G. Parth. Δρίστρα.—[23] G. P-Π Μήθυμνα.—[24] F. Parth Λακεδαίμων.—[25] X. σιναξία· αἱ ἐκδ. ἡ Ναξία μόνον. —[26] M. 'Ατταλία. Μετὰ την πόλιν ταύτην S. καὶ G, ἐν περισ. προσθέτει πά.

πζ'. ἡ Φιλαδέλφια
πή. τὸ Ἄργος
πθ'. ἡ Ῥύζαια
Ϟ'. τὸ Πύργιον

Πάρος σὺν Ἀξίᾳ ἡνώθησαν καὶ γέγονε μητρόπολις μηνὶ μαίῳ ἐπινεμήσεως ς'. ἐν ἔτει ςτϞά. [1] Μετὰ Κέρκυρα ἦσαν τελευταῖα τρεῖς αὗται: τὰ Κύβιστα ἤτοι τὰ Ἡρακλέους ἔνθα καὶ παρεγράφη [2] ὅτι μετετέθη ἀπὸ τοῦ εἶναι ἐπισκοπὴ [3] τοῦ Τυάννων, εἰς ἀρχιεπισκοπὴ [4] ἐπὶ Κωνσταντίνου [5] τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. [6]

Γ'.

Αἱ Ἀρχιεπισκοπαί. [7]

α'. ἡ Βιζύη [8]
β'. ἡ Λεοντόπολις
γ'. ἡ Μαρώνεια
δ'. τὸ Γέρμια [9]
έ. ἡ Ἀρκαδιούπολις
ς'. τὸ Πάριον [10]
ζ'. ἡ Μίλητος
ή. ἡ Προικόνησος [11]
θ'. ἡ Σηλυβρία [12]
ί. ἡ Κίος [13]
ιά. ἡ Ἄπρος [14]
ιβ'. τὰ Κύψελλα [15]
ιγ'. ἡ Νίκη
ιδ'. ἡ Νεάπολις
ιέ. ἡ Σέλγη
ις'. ἡ Χερσὼν [16]
ιζ'. ἡ Μεσήνη [17]
ιή. ἡ Γάρελλα [18]
ιθ'. ἡ [19] Βρύσις
κ'. ἡ Δέρκος [20]
κά. ἡ Καραβιζύη [21]
κβ'. ἡ Λῆμνος
κγ'. ἡ Λευκὰς
κδ'. ἡ Μίσθεια
κέ. αἱ Κοῦδραι
κς'. ἡ Σταυρόπολις [22]

ἡ Μίλητος, πβ' ἡ Σηληβρία, πγ'. ἡ Ἄπρως. Ὁ δὲ Μ. οὕτω: ἡ Μέλιτος, ἡ Σιληβρία, ἡ Ἄπρος· καὶ εἶτα τὴν πρώτην σημείωσιν τοῦ κώδικος τῆς Β. τ. Ε. Σ. Αἱ ἀπὸ ἀρθ. πά. — ή. πόλεις δὲν ἀναφέρονται εἰς τὰς προηγουμένας ἐκδό- τοῦ καταλόγου τούτου. — [1] Πάρος-στφηα.] ἡ σημείωσις αὕτη δὲν εὕρηται εἰς τὰς προγ. ἐκδόσεις τοῦ καταλόγου τούτου. ἀπαντᾷ δὲ οὕτω « Ἡ Πάρος καὶ ἡ Ναξία ἡνώθησαν, και γέγονε μητρόπολις μηνὶ μαΐῳ, ἐπινεμήσεως στ' ἐν ἔτει στφηστ'.» μόνον εἰς τὸν 10 κατάλ. τοῦ Parth. — [2] Χ. παραγραφῆ. — [3] Χ. ἐπισκοπῆ. — [4] Χ. ἀρχιεπισκοπῆ. — [5] Χ. ἐπισκωνσταντίνου. — [6] ὅρα τὴν σημ. ταύτην διαφόρως παρὰ F καὶ P-Π. — [7] Ἐλλείπει ἐκ τοῦ κώδικος· συνεπληρώθη δὲ ἐκ τοῦ πίνακος τοῦ χειρογράφου. — [8] Μ. Βιζόη. — [9] Μ. Γέρμινα G. F. S. Γήρμια G. ἐν π. Γέρμα. — [10] Αἱ ἐκδ. Πάρειον. — [11] Μ. Προικόννησος. — [12] Οὕτω F. Σηλυμβρία G. M. S. — [13] Μ. Κυθήρων Αἰγαιοπέλαγος. — [14] F. Ἄπρως. — [15] Μ. Κύψελα. — [16] Μ. Κερσών. — [17] Μ. Μεσσήνη. — [18] F. M. S. G. ἐν π. Γαρέλλα. G. Γαρέλα. — [19] ἐλλείπει παρὰ G. καὶ S. — [20] F. Δέρκως. — [21] οὕτω F. Καραβυζύη G. M. S — [22] οὕτω G. ἐν π. Αἱ ἐκδ. Σωτηριούπολις.

κζ'. ἡ Πηδαχθόη [1]
κή. ἡ Γέρμη [2]
κθ'. ἡ Βόσπορος [3]
λ'. ἡ Κότραδις
λά. ἡ Ἐρωινὴ [4]
λβ'. ἡ Κάρπαθος
λγ'. ἡ Μεσημβρία
λδ'. ἡ Γοτθία
λέ. ἡ Σουγδαΐα [5]
λς'. αἱ Φοῦλλαι [6]
λζ'. ἡ Αἴγινα
λή. τὰ Φάρσαλα [7]
λθ'. τὰ Μάτραχα. [8]

Δ'.

Ἡ γενομένη ἔκθεσις τῶν ὑποκειμένων τῇ βασιλίδι Κωνσταντινουπόλει μητροπόλεων, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυροῦ Ἀνδρονίκου τοῦ δευτέρου τῶν Παλαιολόγων [9], *ἤτοι ποῖαι μητροπόλεις ἀνέβασε καὶ ποῖαι ἐκατέβασε.*

Τὸ Ἄργος ἐγένετο μητρόπολις ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως κυροῦ Ἰσαακίου τοῦ Ἀγγέλου, ἐν ἔτει ϛψηζ'. [10]

[1] οὕτω F. Πηδαχθῶν G. M. S. — [2] M. Γέρμος. — [3] F. ὁ Βόσπορος. — [4] Αἱ ἐκδ. Ἐρ ω ίνη. — [5] οὕτω F. M. Σουγδία G S. Σουγδαία G ἐν π. — [6] οὕτω G. ἐν π. F. S. Φοῦλλοι G. M. — [7] M. Φέρσαλα. — [8] οὕτω F. Μέτραλα M. Μέτραχα G. S. Parth.

[9] Ἡγενομένη—Παλαιολόγων.] Οὕτω παρὰ G. ἐν περισελίδι. παρὰ δὲ P-Π, ἐκ νομικοῦ κώδικος τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Γερασίμου, Ἀργολίδος (Πρβλ. G. καὶ Parth. not. 11) «ἔκθεσις βασιλέως κυροῦ Ἀδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου τοῦ γέροντος, ὅπως νῦν ἔχουσι τάξεως αἱ ὑποκείμεναι μητροπόλεις τῷ πατριαρχικῷ θρόνῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.» — [10] Ἡ σημείωσις αὕτη εἰς τὰς ἐκδόσεις τοῦ καταλόγου ταύτου ἐλλείπει· εὕρηται δὲ εἰς τον ὑπὸ τίτλον «ὁ πᾶς ἀριθμὸς τῶν Θεοῦ θυηπόλων» κατάλογον, ἐκ τοῦ ἐν Λειψίᾳ κώδικος ὑπὸ Parth. not. 10. ἐκδοθέντα, οὕτω «ὁ δὲ Ἄργους γέγονε μητροπολίτης ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως κυροῦ Ἰσαάκου τοῦ Ἀγγέλου ἐν ἔτει στφηζ.» σ. 245, 531. Ἐν ἑτέρῳ δὲ καταλόγῳ ἐκδοθέντι τὸ πρῶτον ὑπὸ Banduri, imperium orientale. Venet. 1729. σ. 203, 692., καὶ εἶτα ὑπὸ Parth. not. 13, 384. σ. 257, ἡ περὶ Ἄργους εἴδησις αὕτη, οὑτωσὶ φέρεται «ὁ Ἄργους καὶ γέγονε μητρόπολις ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως κυρίου Ἰσαακίου τοῦ Ἀγγέλου, ἐν ἔτει ἀπὸ Ἀδὰμ στφηζ'.»

ά. ἡ Καισάρεια. [1]

β'. ἡ Ἔφεσος

γ'. ἡ Ἡράκλεια [2]

δ'. ἡ Ἄγκυρα [3]

έ. ἡ Κύζικος [4]

ς'. αἱ Σάρδεις. [5]

ζ'. ἡ Νικομήδεια. [6]

ή. ἡ Νίκαια [7]

θ'. ἡ Χαλκηδών.

ί. ἡ Φιλαδέλφεια· αὕτη ἐπισκοπὴ [8] τοῦ Σάρδεων οὖσα προεβιβάσθη παρὰ τοῦ εἰρημένου τούτου εὐσεβοῦς βασιλέως, εἰς θρόνον ἕκτον. [9]

ιά. ἡ Θεσσαλονίκη, θρόνος ις' οὖσα παρὰ τοῦ εἰρημένου βασιλέως εἰς ιά θρόνον προεβιβάσθη. [10]

ιβ'. ἡ Ἀνδριανούπολις. καὶ αὕτη θρόνος οὖσα μος; εἰς ιβ'. θρόνον προεβιβάσθη. [11]

ιγ'. ἡ Σίδη· καὶ αὕτη ί θρόνος οὖσα [12] εἰς ιγ' θρόνον ὑπεβιβάσθη.

ιδ'. ἡ Σεβάστεια, θρόνος ιά οὖσα [13] εἰς ιδ' ὑπεβιβάσθη.

ιέ. ἡ Μάσεια [14], ιβ' οὖσα [15] εἰς ιέ κατήχθη.

ις'. ἡ Μελιτηνὴ [16] ιγ' οὖσα [17], εἰς ις' ἐκατεύη. [18]

ιζ'. τὰ Τύανα, ἀπὸ ιδ' εἰς ιζ' ἦλθεν. [19]

ιή. ἡ Γάγγρα [20] ἀπὸ ιέ εἰς ιή [21] ἐκατεύη. [22]

[1] Χ. Κεσσάρεια G. P-Π. S. Parth.: ὁ Καισαρείας: Σημειωθείτω ἐνταῦθα ἐφάπαξ ὅτι αἱ ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ πόλεις, εἰς τὰς προγενεστέρας ἐκδόσεις ἐκφέρονται ὡς τοπικὰ ἐπίθετα τῶν ἐπισκόπων: οἷον, ὁ Φιλαδελφίας, ὁ Σίδης, ὁ Σεβαστείας κτλ.

[2] Αἱ προηγ. ἐκδ. ὁ Νικομηδείας.—[3] Ὁμοίως. ὁ Νικαίας.—[4] Ὁμ. ὁ Ἡρακλείας.—[5] Ὁμ. ὁ Ἀγκύρας.—[6] Ὁμ. ὁ Κυζίκου —[7] ὁμ. ὁ Σάρδεων.—[8] Χ. ἐπισκοπῆ.—[9] Αἱ ἐκδ. «ὁ Φιλαδελφίας (Φιλαδελφείας P-Π.) αὕτη ἐπισκοπὴ οὖσα τοῦ Σάρδεων προεβιβάσθη παρὰ τοῦ βασιλέως κυροῦ Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου εἰς θρόνον δέκατον.» — [10] Αἱ ἐκδ. «ὁ Θεσσαλονίκης καὶ αὕτη θρόνος οὖσα ιστ'. εἰς ιά. παρὰ τοῦ εἰρημένου βασιλέως ἀνήχθη, νῦν δὲ τὸν τόπον ἐπέχει τοῦ Ἀγκύρας.» — [11] προεβιβάσθη] οὕτω G ἐν περισ. αἱ δὲ ἐκδ. ἐτιμήθη. — [12] καὶ — οὖσα] αἱ ἐκδ. ἡ (G ἡ) δέκατος οὖσα θρόνος.— [13] Αἱ ἐκδ. καὶ αὕτη ιά οὖσα θρόνος.— [14] Αἱ ἐκδ. ὁ Ἀμασείας.— [15] Αἱ ἐκδ. ὁμοίως καὶ αὕτη ιβ'. οὖσα.— [16] Χ. Μελιτηνῆ.— [17] αἱ ἐκδ. καὶ αὕτη ιγ'. οὖσα.— [18] ἐκδ. ὑπεβιβάσθη.— [19] ἐκδ. καὶ αὕτη ιά'. οὖσα θρόνος εἰς ιζ'. κατήχθη.— [20] Χ. Γάγγρα.— [21] ἐκδ. καὶ αὕτη ιέ. οὖσα εἰς ιή. — [22] ἐκδ. κατήχθη

ιθ'. ἡ Ποντοηρακλεια, ἐπισκοπὴ [1] ἦν τοῦ Κλαυδιουπόλεως καὶ διὰ τὸ [2] ἐθνῶν ἐκείνην κατασχεθῆναι, ἐτιμήθη αὕτη χάριν [3] ἐκείνης εἰς μητρόπολιν, καὶ [4] θρόνον [5] ιζ', νῦν δὲ ἑνδέκατος κατῆλθεν. [6]

κ'. ἡ Προῦσα ἀπὸ ρ' εἰς κ' ἀνεύη. [7]

κά. αἱ Πηγαὶ θρόνος ϟ' οὖσα εἰς κά ἐτιμήθη. [8]

κβ'. ἡ [9] Πέργαμος θρόνος οὖσα ιζ' εἰς κβ' ἐγένετο. [10]

κγ'. ἡ Νεοκαισσάρεια θρόνος ιή οὖσα, εἰς κδ' ἐκατῆλθεν. [11]

κέ. τὰ Μύρα ἀπὸ κ[ου] θρόνου, εἰς κέ ἐκατεύη. [12]

κς'. ἡ Σταυρούπολις, κά [13] οὖσα κς' γέγονεν

κζ'. ἡ Λαοδίκεια, κβ' [14] οὖσα, κζ' γέγονεν

κή. [15] τὰ Σύναδα, [16] κγ' οὖσα, εἰς κή ἐκατεύη. [17]

κθ'. τὸ Ἰκόνιον [18], θρόνος κδ' ἦτον [19] καὶ [20] κθ' ἐκατῆλθε. [21]

λ'. ἡ Βέρροια [22] ἐπισκοπὴ [23] οὖσα τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Θεσσαλονίκης,[24] εἰς λ' θρόνον ἐτιμήθη. [25]

λά. ἡ Πισιδία, θρόνος[26] κέ οὖσα εἰς [27] λά γέγονεν

λβ'. τὸ Σύλαιον, [28] θρόνος κς' ὂν [29], εἰς λβ' ἐκατεύη.

λγ'. ἡ Κόρινθος, κζ' [30] οὖσα, εἰς λγ' ἐκατῆλθε. [31]

λδ'. ἡ Μονεμβασία· αὕτη ἐπισκοπὴ[32] οὖσα τοῦ [33] Κορίνθου εἰς μητρόπολιν καὶ λδ' θρόνον ἐτιμήθη. [34]

λέ. αἱ Ἀθῆναι κή οὖσα εἰς λέ ἐκατεύη. [35]

[1] X. ἐπισκοπῆ. Εἰς τὰς ἐκδ. προηγεῖται, αὕτη. — [2] ἐκδ. τὸ ὑπὸ— [3] ἐκδ ἀντ'.— [4] ἐκδ. εἰς· G. ἐν περισελ. καὶ εἰς.— [5] X. θρόνος.— [6] ἐκδ. γέγονεν.— [7] ἐκδ. καὶ αὕτη ἑκατοστὸς θρόνος οὖσα, εἰς κ'. προεβιβάσθη.— [8] ἐκδ. καὶ αὗται η' θρόνος οὖσαι, εἰς κά προήχθησαν.— [9] X, ὑ.— [10] ἐκδ. καὶ αὕτη θρόνος ξθ' οὖσα εἰς κβ' προεβιβάσθη — [11] ἐκδ. ὁμοίως καὶ αὕτη θρόνος ιή οὖσα, εἰς κγ' ὑπεβιβασθη.» Ἕπεται εἰς τὰς ἐκ « ὁ Πισσινοῦντος· καὶ αὕτη θρόνος οὖσα ιθ'. εἰς κδ'. ὑπεβιβάσθη».— [12] ἐκδ. καὶ αὐτὰ κ' ὄντα, εἰς κέ κατήχθη — [13] εἰς τ. ἐκδ. προηγ. καὶ αὕτη.— [14] ἐκδ καὶ αὕτη κβ' — [15] X. κέ.— [16] εἰς τ. ἐκδ. καὶ αὕτη (G. αὐτή) κγ'.— [17] ἐκδ. γέγονεν. G. ἐν περισ. εἰς κή κατήχθη.— [18] ἐκδ. ὁ Ἰκονίου· καὶ αὐτὸ (G. αὐτὸς). — [19] X. ἦτον ἐκδ. ὢν— [20] ἐκδ. εἰς— [21] ἐκδ. κατεβιβάσθη.— [22] G ὁ Βερροίας· καὶ αὐτὴ ἐπισκοπὴ τοῦ Θεσσαλονίκης, ἤ, ὥς τινες, τοῦ Ἀχρίδος, ἐτιμήθη (P-Π, Parth. ἐτιμήθη λ'.) — [23] X. ἐπισκοπῆ.— [24] G. ἐν περισ. ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχρίδος.— [25] G. ἐν περισ. κατήχθη.— [26] ἐκδ. αὕτη θρόνος.— [27] εἰς τ. ἐκδ. ἐλλείπει.— [28] ἐκδ. καὶ αὐτὸ θρόνος— [29] X. ὄν.-G. ὢν κστ'. P-Π καὶ Parth. ὂν.— [30] ἐκδ. καὶ αὐτὴ κζ'.— [31] ἐκδ. κατῆλθεν.— [32] X. ἐπισκοπῆ.— [33] εἰς τ. ἐκδ. ἐλλείπει τὸ τοῦ.— [34] εἰς.—ἐτιμήθη] αἱ ἐκδ. «ἢ ὥς τινες τῶν Παλαιῶν Πατρῶν ἐτιμήθη λδ'.» ὁ δὲ G. ἐν περισ. ὡς ὁ κώδιξ τῆς Σμύρνης, ἐκτὸς τοῦ ἀρθ. λδ'. ἀντὶ ί. καὶ ἐτιμήθη ἀντὶ προεβιβάσθη.-- [35] κή. —ἐκατεύη] αἱ ἐκδ. «ὡσαύτως καὶ αὐτὴ θρόνος οὖσα κή εἰς λέ ὑπεβιβάσθη.

λϛ'. ἡ Μωκισσός· καὶ αὐτὴ [1] θρόνος οὖσα κθ' εἰς λϛ' ἐκατεύη. [2]

λζ'. ἡ Κρήτη λ' οὖσα [3] εἰς λζ' ἐκατῆλθεν. [4]

λή ἡ Καλαυρία θρόνος [5] οὖσα λά εἰς λή ἐκατεύη. [6]

λθ'. [7] αἱ Παλαιαὶ Πάτραι λβ' οὖσα, [8] εἰς λθ' ἐκατεύη. [9]

μ'. ἡ Τραπεζοῦς λγ' οὖσα [10] εἰς μ' ἐγένετο. [11]

μά. ἡ Λάρισσα [12] λδ' οὖσα [13] εἰς μά ἐκατεύη. [14]

μβ'. ἡ Ναύπακτος λέ οὖσα [15] μβ' γέγονεν. [16]

μγ'. ἡ Φιλιπούπολις λϛ' οὖσα [17] μγ' γέγονεν.

μδ'. ἡ Τραϊανούπολίς λζ' οὖσα [18] εἰς μέ ἐκατεύη. [19]

μϛ'. αἱ Σέρραι νή θρόνος ἦτον καὶ ἐτιμήθη εἰς μϛ' [20]

μζ'. ἡ Φιλίππου λθ' ἦτον, καὶ ἐκατεύη εἰς μζ' [21]

μή. ἡ Χριστούπολις θρόνος ἦτον οϛ' [22] εἰς μή ἐτιμήθη. [23]

μθ'. ἡ Ἱεράπολις μά ἦτον εἰς μθ' γέγονεν. [24]

ν'. τὸ Δυρράχιον μβ' ἦτον, εἰς πενῆντα [25] ἐκατεύη. [26]

νά. ἡ [27] Σμύρνα, μγ' ἦτον εἰς νβ' ἐκατεύη. [28]

νγ'. τὰ Ἰωάννινα, ἐπισκοπὴ [29] ἦν [30] τοῦ Ναυπάκτου· ἐτιμήθη εἰς νγ' θρόνον. [31]

νδ'. τὸ Διδυμότειχον [32] ἀρχιεπισκοπὴ ὂν παλαίποτε, ἢ [33] μᾶλλον ἐπισκοπὴ τοῦ Τραϊανουπόλεως Ροδόπης, εἰς νδ' θρόνον [34] ἐτιμήθη. [35]

νέ. ὁ Μελένικος [36] ἐτιμήθη εἰς μητρόπολιν καὶ προεβιβάσθη εἰς νέ θρόνον. Λέγουσι δέ τινες τῶν Σερρῶν ἦτον ἐπισκοπὴ [37]· ἀλλ'

[1] ἐκδ. αὔτη. — [2] ἐκδ. κατήχθη. — [3] ἐκδ. καὶ αὕτη λ' οὖσα. — [4] G. καὶ Parth προεβιβάσθη. P-Π ὑπεβιβάσθη. — [5] ἐκδ. καὶ αὐτὴ θρόνος. — [6] ἐκδ. ὑπεβιβάσθη. — [7] ἐν τῷ χειρ. ἐλλείπει. — [8] ἐκδ. καὶ αὐτὴ λβ'. οὖσα. — [9] ἐκδ. ὑπεβιβάσθη. — [10] ἐκδ. καὶ αὐτὴ λγ' οὖσα, — [11] ἐκδ. κατήχθη. — [12] X. Λάρσσα. — [13] ἐκδ. καὶ αὐτὴ λδ', οὖσα — [14] ἐκδ. κατήχθη. — [15] ἐκδ. καὶ αὐτὸς λέ ὢν θρόνος εἰς. — [16] ἐκδ. κατῆλθεν. — [17] ἐκδ καὶ αὐτὴ λστ' οὖσα. — [18] ἐκδ. καὶ αὐτὴ λζ' οὖσα. — [19] ἐκδ. μδ' γέγονεν. — [20] αἱ ἐκδ. καὶ αὐτὴ νή οὖσα εἰς μστ' ἀνήχθη. — [21] ἐκδ. καὶ αὐτὴ λθ' οὖσα εἰς μζ' κατήχθη. — [22] ἐκδ. καὶ αὐτὴ θρόνος οστ' οὖσα. — [23] ἐκδ. προεβιβάσθη. — [24] αἱ ἐκδ. αὐτὴ μά οὖσα εἰς μθ' ὑπεβιβάσθη. — [25] X. πενήντα — [26] μβ'. — ἐκατεύη] αἱ ἐκδ. καὶ αὐτὸ μβ' ὂν εἰς ν' ὑπεβιβάσθη. — [27] X. ἡ — [28] ἡ Σμύρνα — ἐκατεύη] αἱ ἐκδ. ὁ Σμύρνης· καὶ αὐτὴ μγ' οὖσα εἰς νά κατήχθη. — [29] X. ἐπισκοπῆ. — [30] ἐκδ. οὖσα. — [31] εἰς — θρόνον] εἰς τ. ἐκδ. ἐλλείπ. — [32] εἰς τὰς ἐκδ. ἕπεται: καὶ αὐτό. — [33] X. ἦ. — [34] ἀρχιεπισκοπὴ — θρόνον] οὕτω G. ἐν περισελ. — [35] G. ἐν περισελ. προεβιβάσθη· εἰς τὰς ἐκδόσεις ἡ περίοδος αὕτη οὕτως ἔχει. «ὁ Διδυμοτείχου· καὶ αὐτὸ ἀρχιεπισκοπὴ ὄν ποτε ἐτιμήθη.» — [36] Οὕτω κώδ. Γερασ. παρὰ P-Π. αἱ δὲ ἐκδ. ὁ Μελενίκου. — [37] X. ἐπισκοπῆ.

οὐχ' εὑρίσκεται οὐδαμοῦ γεγραμμένον, εἰμὴ κατὰ [1] παράδοσιν τοῦτο λέγουσιν. [2]

νζ'. ἡ Κατάνη ἦτον μδ' καὶ ἐκατεύη εἰς νζ' [3]

νή. τὸ 'Αμόρριον ἦτον μέ. καὶ ἔγινεν νή [4]

νθ'. ἡ Κάμαχος ἦτον μς' καὶ ἐγένετο νθ' [5]

ξ'. τὸ Κοτυάειον· καὶ αὐτὸ μζ' ἦτον, καὶ ἐκατεύη εἰς τὸν ξ'. [6]

ξά. ἡ ἁγία Σευηριανὴ * μή ἦτον καὶ ξά ἐγένετο. [7]

ξϐ'. αἱ Νέαι Πάτραι ν' ἦσαν, καὶ ξϐ' ἐκατεύη. [8]

ξγ'. ὁ Ἄπρως ξθ' ἦτον, καὶ ἀνεύη εἰς ξγ'. [9]

ξδ'. ἡ Ἄμαστρις νϐ' ἦτον καὶ ἐκατεύη εἰς ξδ'. [10]

ξέ. αἱ Χῶναι νγ' ἦτον, καὶ ἐκατεύη εἰς ξέ. [11]

ξς'. ἡ 'Ιδροὺς νδ' ἦτον καὶ εἰς ξς ἐκατεύη. [12]

ξζ'. ἡ Κελτζηνὴ νέ ἦτον, εἰς ξζ' * * ἐκατεύη. [13]

ξή. ἡ Κολώνεια νς' ἦτον, καὶ εἰς ξή ἐγένετο. [14]

ξθ'. αἱ Θῆϐαι νζ' ἦτον, καὶ εἰς ξθ' ἐκατεύη. [15]

ό. ἡ Πομπηούπολις νθ' ἦτον καὶ ἐγένετο ὁ θρόνος. [16]

οά. ἡ 'Ρωσία ξ' ἦτον, καὶ οά ἔγινεν. [17]

οβ'. ἡ 'Αλανία ξά ἦτον καὶ οϐ' ἐγένετο. [18]

ογ'. ἡ Αἶνος ξϐ' ἦτον καὶ ογ' ἐκατεύη. [19]

οδ'. τὰ Φάρσαλα ἀρχιεπισκοπὴ * ὄντα εἰς οδ' θρόνον ἐτιμήθη. [20]

οέ. ἡ Τιϐεριούπολις ξγ' ἦτον, καὶ οέ ἐγένετο. [21]

ος'. τὰ Εὐχάϊτα νά ἦτον καὶ ἐγίνη ος'. [22]

[1] X. κατα.—[2] ἐτιμήθη-λέγουσιν] εἰς τὰς ἐκδ. ἐλλείπ.—[3] ἐκδ. καὶ αὐτὴ μδ' οὖσα εἰς νζ' κατήχθη.—[4] ἐκδ. καὶ αὐτὸ μέ ὂν νή γέγονεν.—[5] αἱ ἐκδ. καὶ αὐτὴ μστ' οὖσα νθ' γέγονεν.—[6] αἱ ἐκδ· καὶ μζ' ὂν γέγονε ξ' G. ἐν περ. ξά.—* X. Σευηριανῆ.—[7] αἱ ἐκδ. καὶ αὐτὴ μή οὖσα γέγονε ξά G. ἐν περισ. ξβ'—[8] αἱ ἐκδ. καὶ αὐταὶ ν' οὖσαι εἰς ξβ' ὑπεβιβάσθησαν.—[9] αἱ ἐκδ. καὶ αὐτὸ ξθ' ὂν προήχθη εἰς ξγ'.—[10] αἱ ἐκδ. καὶ αὐτὴ νβ' οὖσα εἰς ξδ' κατήχθη.—[11] αἱ ἐκδ. καὶ αὐταὶ νγ' οὖσαι εἰς ξέ κατήχθησαν.—[12] αἱ ἐκδ. ὁ 'Ιδροῦντος (G. Ιδροῦς)· καὶ αὐτὴ νδ' οὖσα εἰς ξστ' κατήχθη.—** X. κζ'.—[13] αἱ ἐκδ. καὶ αὐτὴ νέ οὖσα ξζ' γέγονεν. G. ἐν περ. εἰς ξζ' κατήχθη.—[14] Parth. καὶ αὐτὴ νστ' οὖσα ξή γέγονεν. P-Π γεγόνασι. G. ἐν π. εἰς ξή κατής.—[15] αἱ ἐκδ. καὶ αὐταὶ νζ' οὖσαι ξθ' γεγόνασιν. G. ἐν π. γέγονεν θρόνος.—[16] αἱ ἐκδ. καὶ αὐτὴ νθ' οὖσα εἰς ό κατήχθη G. ἐν π. γέγονεν ὁ θρόνος.—[17] ἐκδ. καὶ αὐτὴ ξ' οὖσα εἰς οβ' κατήχθη θρόνον. G. ἐν π. γέγονεν οά.—[18] εἰς τας ἐκδ. ὁ στίχ. οὗτος μετὰ τον ἑπόμενον φέρεται ὡς ἑξῆς: καὶ αὐτὴ ξβ' οὖσα οδ' γέγονεν. G ἐν π. ογ'.—[19] αἱ ἐκδ. καὶ αὐτὴ ξά οὖσα ογ' γέγονεν.—[20] αἱ ἐκδ. καὶ αὐτὰ ἀρχιεπισκοπὴ ὄντα ἐτιμήθησαν.—* X. ἀρχιεπισκοπῆ.—[21] αἱ ἐκδ. ὁ Τιβεριουπόλεως ἤτοι Βάρνης ἢ ξγ' (G. ἐν π. ξδ') οὖσα οέ γέγονε.—[22] ἐκδ. καὶ αὐτὰ ξδ' ὄντα οστ' γεγόνασιν.

οζ'. ἡ Κερασοῦς ξέ ἦτον καὶ ἐκατεύη εἰς τὸν οζ'. [1]

οή. ἡ Ηακόλεια ξς' ἦτον· καὶ οή ἐγένετο. [2]

οθ'. τὰ Γέρμια ξζ ἦτον καὶ ἐκατεύη εἰς τὸν οθ'. [3]

π'. τὰ Μάδυτα ξή ἦσαν καὶ ἔγιναν π'. [4]

πά. ἡ Ἀπάμεια· [ἀρχιεπισκοπὴ ἀρχῆθεν οὖσα ἐτιμήθη εἰς μητρόπολιν καὶ θρόνον πά. [5]

πβ'. ἡ Λιτβῶν· τὸ αὐτὸ καὶ Λίτβαδα λέγεται, ἐνορία ὄντα τῆς μεγάλης Ῥωσίας, μητρόπολις γεγόνασι καὶ [εἰς πβ' θρόνον ἐτιμήθησαν παρὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως ἐπὶ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως, ἐν ἔτει ςώ. [6]

πγ'. ὁ Καυκάσου. [7]

πδ'. ἡ Βιδύνη ἐπισκοπὴ οὖσα τῆς ἁγιωτάτης ἐπισκοπῆς Βουλγαρίας, εἰς μητρόπολιν προήχθη, καὶ εἰς πδ' θρόνον. [8]

πέ. ἡ Γοτθία ἀρχιεπισκοπὴ ** ἦτον καὶ ἐγίνη μητρόπολις καὶ πέ θρόνος. [9]

πζ'. τὸ Βασίλεον θρόνος ἦτον ό καὶ ἐκατεύη εἰς πζ'. [10]

πή. ἡ Ναζιανζὸς· καὶ αὐτὴ [11] [οβ' θρόνος ἦτον καὶ ἐκατεύη εἰς πή. [12]

[1] ἐκδ. καὶ αὐτὴ ξέ οὖσα οζ' γέγονεν.—[2] ἐκδ. καὶ αὐτὴ ξς' οὖσα οή γέγονεν [3] ἐκδ. καὶ αὐτὰ ξζ' ὄντα οθ' γεγόνασιν.—[4] ἐκδ. καὶ αὐτὰ ξή ὄντα π' γεγόνασιν.—[5] ἐκδ. καὶ αὐτὴ ἀρχιεπισκοπὴ (G ἐν π. ἀρχῆθεν) οὖσα ἐτιμήθη εἰς μητρόπολιν (« καὶ θρόνον πά» κατὰ G ἐν π.) — [6] αἱ ἐκδ. οὕτως ἔχ. τὸ χωρίον τοῦτο. « Ὁ Λιτβῶν (ὁ Parth προσθέτει « τὸ αὐτὸ καὶ» κατὰ g. ἐν π.) τὰ Λίτβαδα ἐνορία (Parth. καὶ G ἐνόρια) ὄντα τῆς μεγάλης Ῥωσίας, μητροπόλεις γεγόνασιν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κυροῦ Ἀνδρονίκου, ἐπὶ τοῦ πατριάρχου Ἰωάννου Γλυκέως.» Τὰ ἀπὸ γ ε γ ό ν α σ ι ν καὶ ἑξῆς παρὰ G. ν ἐν π. οὕτω φέρονται. « καὶ εἰς πβ' τετίμηνται θρόνους παρὰ τοῦ βασιλέως κυροῦ Ἀνδρονίκου, ἐπὶ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως ἐν ἔτει στώ.» Πρὸ τοῦ χωρίου τούτου ἐν τῷ παρὰ P-Π χειρογρ. Γ προηγοῦνται τὰ ἑξῆς « Γάλιτζα, ἐπισκοπὴ οὖσα τῆς Ῥωσίας, ἐτιμήθη εἰς μητρόπολιν παρὰ τοῦ βασιλέως κυροῦ Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου ἐπὶ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Ἀθανασίου, ἐν ἔτει στωιά.—πδ' ἡ Ἀπάμεια ἀρχιεπισκοπὴ οὖσα ἐτιμήθη.»— [7] G. καὶ Parth. «ὁ Καυκάκου (P-Π Καυκάσου), ἐν ἔθνει Ὀβυδίνης· καὶ αὐτὴ ἐπισκοπὴ οὖσα τῆς Βουλγαρίας ἐτιμήθη.» — [8] εἰς τ. ἐκδ. ἐλλ. ὁ δὲ G. ἐν π. « ἡ Βιδύνη ἐπισκοπὴ οὖσα τῆς ἁγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Βουλγαρίας εἰς μητρόπολιν προήχθη.» Τὸ παρὰ P-Π χειρ. Γ « πδ' ἡ Βυδίνη, ἐπισκοπὴ οὖσα τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Βουλγαρίας, εἰς μητρόπολιν προεβιβάσθη.» —** χ. ἀρχιεπισκοπῆ.—[9] ἐκδ. καὶ αὐτὴ ἀρχιεπισκοπὴ οὖσα μητρόπολις γέγονεν.—[10] ἐκδ. ὁ Βασιλαίου· καὶ αὐτὸ θρόνος ὂν ό ὑπεβιβάσθη εἰς πζ'.—[11] χ. αὐτῆ.—[12] ἐκδ. καὶ αὐτὴ οβ' οὖσα εἰς πή κατέβη. Πρὸ τοῦ ο ὖ σ α καὶ εἰς G. ἐν π. ὑπεβιβάσθη.

πθ'. [1] τὰ Κέρκυρα ογ' ἦτον καὶ ἐγίνη πθ'. [2]

ϟ'. ἡ Ἄβυδος οδ' ἦτον καὶ ἐγίνη ϟ'. [3]

ϟά. ἡ Μέθυμνα οέ θρόνος ἦτον καὶ ἐκατεύη εἰς ϟά. [4]

ϟβ'. ἡ Χριστιανούπολις ος' ἦτον καὶ ἐγίνη ϟβ'. [5]

ϟγ'. τὸ Ῥώσιον οζ' θρόνος ἦτον καὶ ἐγίνη ϟγ'. [6]

ϟδ'. ἡ Λακεδαιμόνια οή ἦτον καὶ ἐκατεύη εἰς ϟδ' [7]

ϟέ. ἡ Παροναξία· αὗται πρῶτον ἦσαν θρόνος οθ' καὶ ἐκατεύησαν ϟέ. [8]

ϟς'. ἡ Ἀττάλεια π' ἦτον καὶ ἐγένετο ϟς'. [9]

ϟζ' ἡ Ζηκχία ἀρχιεπισκοπὴ ἦτον καὶ ἐγένετο μητρόπολις καὶ ϟζ' θρόνος. [10]

ϟή. [11] ὁ Βόσπορος προεβιβάσθη· ἀρχιεπισκοπὴ [12] ἦτον πρότερον καὶ ἐγένετο μητρόπολις καὶ ϟή. θρόνος. [13]

ϟθ'. ἡ Σουγδαΐα ἀπὸ ἀρχιεπισκοπῆς μητρόπολις γέγονεν καὶ ϟθ' θρόνος. [14]

ρ'. ἡ Μεσημβρία πγ' θρόνος ἦτον καὶ ἐγένετο ρ'. [15]

ρά. ἡ Ἀρκαδιούπολις πβ' ἦτον καὶ ἐγίνη ρά. [16]

ρβ'. ἡ Σηλυβρία πά ἦτον ρβ' γέγονεν. [17]

ργ'. ἡ Μίλητος πδ' ἦτον] καὶ ἐγένετο ργ'. [18]

ρδ'. τὸ Γέρδικον πέ θρόνος ἦτον καὶ ἐγένετο ρδ'. [19]

ρέ. τὸ Ἄργος· καὶ αὐτὸ πή ἦτον καὶ ἐκατεύη εἰς ρέ. [20]

ρς'. ἡ Δίστρα κά ἦτον καὶ ἐκατεύη εἰς ρς'. [21]

[1] χ. πέ. — [2] ἐκδ. ἃ ογ' ὄντα πθ' γεγόνασιν. — [3] ἐκδ. ἡ οδ' οὖσα ϟ γέγονε. — [4] αἱ ἐκδ. μόνον ὁ Μεθύμνης ἢ Μαθυμνης.— [5] ἐκδ. ἡ οστ' οὖσα ϟβ' γέγονεν.— [6] G. ἐν π. τὸ Ῥώσιον οζ' ὄν. P-Π καὶ P. ὁ Ῥωσίου (G. Ροδίου) καὶ αὐτὸ οζ' ὄν ϟγ' γέγονεν. — [7] εἰς τὰς ἐκδ. ἐλλείπει. — [8] ἐκδ. αὐταὶ προῆσαν θρόνος οθ' γεγόνασι δὲ ϟδ'.— [9] ἐκδ. ἡ π' οὖσα ϟέ γέγονεν.— [10] ἐκδ. αὐτὴ ἀρχιεπισκοπὴ οὖσα μητρόπολις γέγονεν.» Τὸ παρὰ P-Π. χειρόγρ Γ. προσθέτει «ἡνώθη αὐτῇ καὶ τὰ Μάτραχα.

[11] X. ἐλλείπει.— [12] X. ἀρχιεπισκόπη.— [13] ἐκδ. ὁ Βοσπόρου· καὶ αὐτὴ προεβιβάσθη, ἀρχιεπισκοπὴ οὖσα.— [14] εἰς τὰς ἐκδ. προηγῆται τοῦ θρόνου τούτου «ὁ Βιτζίνης ὃν P-Π διορ. εἰς Βιδύνης: ἔχουσι δὲ τὸν θρόνον τοῦτον ὡς ἑξῆς·«ἡ ἀπὸ ἀρχιεπισκοπῆς ἐτιμήθη [G. ἐν π. γέγονεν). Μετὰ τὸ ἐτιμήθη τὸ παρὰ P. Π. χ. Γ. προσθέτει «ἡνώθησαν αὐτῇ καὶ ὁ Καφᾶς, καὶ αἱ Φοῦλλαι.»— [15] ἐκδ. ἡ πγ' θρόνος οὖσα ρ' γέγονεν.— [16] ἐκδ. ἡ πβ' οὖσα, γέγονε ρα'.— [17] ἐκδ. καὶ αὐτὴ πά οὖσα ρβ' γέγονεν.— [18] ἐκδ. καὶ αὐτὴ πδ' οὖσα ργ'. γέγονεν.— [19] ἐκδ. ἡ Γερδίκα (P-.Π. Γερδίκου) καὶ αὐτὴ πε' οὖσα ρδ' γέγονεν G ἐν π. « τὸ Γερδικον πε' ὄν θρόνος.» — [20] ἐκδ. καὶ αὐτὸς πη' ὤν, ρε' γέγονεν. — [21] ἐκδ. ὁ Δρίστρας (P-Π Δρύστρας) καὶ αὐτὴ οά οὖσα κατήχθη εἰς ρστ'

ρζ΄. τὸ Πυργίον ἡ΄ θρόνος ἦτον καὶ ἐκατεύη ρζ΄.[1]

ρή. ὁ Σεβαστουπόλεως ἦτον τὸ πρῶτον θρόνος νά καὶ ἐκατεύη εἰς ρή θρόνον.[2]

ρθ΄. ἡ τοῦ Εὐρίπου ἐκκλησία ἦτον ηδ΄ θρόνος καὶ ἐκατεύη ρθ΄.[3]

ρί.[4] ἡ Κυδίστου ἦτον ηγ΄ θρόνος καὶ ἐγένετο ρί.[5]

ριά.[6] ἡ Ἀντιόχεια.

ριδ΄. ἡ Ἀχυράους.

Ε΄.

Περὶ τοῦ ποῖοι ἐκ τοὺς μητροπολίτας ἔχουν τὴν σήμερον ἐπισκοπάς.

Ὁ Ἡρακλείας τῆς Εὐρώπης, ἔχει ταύτας:
τοῦ Ραιδεστοῦ
τοῦ Πανίου
τοῦ Καλλοπόλεως
τοῦ Περιστάσεως καὶ Μιριοφύτου
τοῦ Μετρῶν καὶ τῶν Ἀθύρων.

Ὁ Θεσσαλονίκης τῆς Θετταλίας ἔχει ταύτας:
τοῦ Κίτρους
τοῦ Δουργαβιτίας
τοῦ Σερβίων
τοῦ Κασανδρείας
τοῦ Καμπανίας ἤτοι Καστρίου
τοῦ Πέτρας
τοῦ Ἑρνούλλων, ἤτοι Ἀρδαμάρεως
τοῦ Πλαταμῶνος
τοῦ Λιτῆς [κ]αὶ[7] Ρεντίνης
τοῦ Βαρδ.ωριτῶν ἤτοι Τουρκῶν.

[1] ἐκδ. ὁ Πυργίου, ὅς η΄ ὢν ρζ΄ γέγονεν.— [2] ἐκδ. ἡ θρόνος νά οὖσα κατεβιβάσθη εἰς ρή.» G. ἐν π. «πρόην θρόνος νά κατεβιβάσθη εἰς ρή θρόνον» — [3] ἐκδ. ὁ Εὐρίπου· ὡσαύτως καὶ αὐτὸς ηβ΄ ὢν ρθ΄ γέγονεν. G. ἐν π. «ἡ τοῦ Εὐρίπου ἐκκλησία νδ΄ οὖσα ρδ΄ γέγονεν. — [4] χ. ρι. — [5] ἐκδ. ὁ Κυδίστου· ὁμοίως καὶ αὐτὰ ηγ΄ (Parth. λγ΄) ὄντα ρί γέγονεν.» G. ἐν π. ἡ Κυδίστου». ηγ΄ οὖσα ρι΄ γέγονεν.» — [6] χ. ρια. — [7] Χ, αὶ

Ὁ Κορίνθου τῆς Πελοποννήσου ἔχει ταύτας:

τοῦ Δαμαλῶν
τῆς Κεφαληνίας
τῆς Ζακίνθου
τῆς Ζημαινᾶς καὶ Ταρσοῦ καὶ τοῦ Πολυφέγγους.

Ὁ Ἀθηνῶν τῆς Ἑλλάδος, ἔχει ταύτας:

τοῦ Διαυλείας
τοῦ Ταλαντίου
τοῦ Ἄνδρου
τοῦ Σκύρου
τοῦ Σόλωνος καὶ
τοῦ Μενδινίτζης.

Ὁ Παλαιῶν Πατρῶν τῆς Πελοποννήσου, ἔχει ταύτας:

τοῦ Ὠλαίνης καὶ
τοῦ Τερνίτζης.

Ὁ Τραπεζοῦντος Λαζικῆς, ἔχει ταύτας:

τοῦ Κάνιν καὶ
τοῦ Ὄφεως.

Ὁ Λαρίσσης τῆς Ἑλλάδος, ἔχει ταύτας:

τοῦ Φαρσάλου
τοῦ Θαυμακοῦ
τοῦ Ζητουνίου
τοῦ Ἰζεροῦ
τοῦ Λοιδορικίου
τοῦ Σταγῶν
τοῦ Βεσαΐνης
τοῦ Γαρδικίου
τοῦ Χαρμένων καὶ
τοῦ Περιστερᾶς.

Ὁ Ναυπάκτου Νικοπόλεως ἔχει ταύτας:

τοῦ Βοδίντζης
τοῦ Ἀετοῦ
τοῦ Ἀχελώου καὶ
τοῦ Ῥηγῶν

Ὁ Ῥόδου τῶν Κυκλάδων νήσων ἔχει τὴν παροῦσαν:
τοῦ Λέρνης.
Ὁ Φιλίππων Μακεδονίας ἔχει τὴν παροῦσαν:
τοῦ Πολυστόλου.
Ὁ Ἀνδριανουπόλεως ἔχει τὴν παροῦσαν:
τοῦ Ἀγαθουπόλεως.
Ὁ Σερρῶν τῆς Μακεδονίας, ἔχει τὴν παροῦσαν:
τοῦ Ἰζηβῶν.
Ὁ Μονεμβασίας τῆς Πελοπονήσου, ἔχει ταύτας:
τοῦ Κιθηρίας
τοῦ Μεθώνης
τοῦ Κορώνης
τοῦ Ἕλους
τοῦ Μαίνης
τοῦ Ζευνῶν καὶ
τοῦ Ῥέοντος.
Ὁ Ἰωαννίνων, ἔχει ταύτας:
τοῦ Βελᾶς
τοῦ Βοθροντοῦ
τῶν Γλυκέων
τοῦ Δρινουπόλεως καὶ
τοῦ Χιμάρης.
Ὁ Λακεδαιμονίας, ἔχει ταύτας:
τοῦ Ἀμυκλῶν
τοῦ Ῥέοντος καὶ
τῶν Βραστένων.

Ὁ Εὐρίπου ἦτον ἐπισκοπὴ τοῦ Ἀθηνῶν, καὶ ἐτιμήθη εἰς μητρόπολιν, καὶ ἐδόθησαν πρὸς αὐτὸν καὶ αἱ παροῦσαι ἐπισκοπαί.
τοῦ Ὡραιῶν
τοῦ Καρύστου
τοῦ Πορθμοῦ
τοῦ Αὐλῶνος καὶ
[τ]ῶν Καναλίων.

ϛΤʹ.

Περὶ τῶν ἀρχιεπισκόπων καὶ ἐπισκόπων ὁποῦ ἐτιμήθησαν κατὰ διαφόρους[1] καιροὺς καὶ ἐγένοντο μητροπολῖται· καὶ περὶ τῶν ἐπισκόπων ὁποῦ ἔγιναν ἀρχιεπίσκοποι. [2]

Καὶ ἀπὸ μὲν τῶν ἀρχιεπισκόπων [3] *ἐγένοντο οὗτοι:*

Ὁ Βιζύης
ὁ[4] Μιλήτου
ὁ Σηλυβρίας
ὁ Ἄπρω
ὁ Γαρέλης [5]
ὁ Ἀχυράους[6]
ὁ Δέρκω[7]
ὁ Χερσῶνας [8]
ὁ Μεσημβρίας
ὁ Γάνου [9]
ὁ Γοτθίας [10]
ὁ Μετράχων [11] ὃς καὶ Ζηκχίας λέγεται.

Ἡ δὲ Σουγδαΐα καὶ αἱ Φοῦλλαι [12] δύο ἦσαν ἀρχιεπισκοπαί· ἑνωθεῖσαι [13] δὲ ἐγένοντο μία μητρόπολις· διὸ καὶ ὁ Σουγδαΐας, καὶ αἱ Φούλλων γράφεται. [14]

Ἀπὸ δὲ τῶν ἐπισκόπων τοῦ Ἐφέσου ἐγένετο μητροπολίτης ὁ Περγάμου.

Ἀπὸ τῶν τοῦ Ἡρακλείας, ὁ Μαδύτων καὶ ὁ Μηδείας.[15]

Ἀπὸ τοῦ Νικομηδείας, ὁ Προύσης. [16]

Ἀπὸ τοῦ Θεσσαλονίκης, ὁ Βερροίας καὶ ὁ Ἱερισσοῦ.[17]

Ἀπὸ τοῦ Νεοκαισσαρείας [18] ὁ Κερασσοῦντος καὶ ὁ Ροιζαίου. [19].

[1] χ. διαφόροις. — [2] Ὁ κατάλογος οὗτος ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν εἶναι ἡνωμένος μετὰ τοῦ προηγουμένου τοῦ χειρογράφου τῆς Β. Ἐπιγρ. δὲ οὕτως εἰς τὰς ἐκδ. «εἰσὶ καὶ ἕτεροι μητροπολῖται ἔξω τῶν ὧν γράφει ἡ διατύπωσις ἡ ἀρχαία, οἵτινες ἀπὸ ἀρχιεπισκόπων καὶ ἐπισκόπων ἐτιμήθησαν κατὰ διαφόρους καιρούς.» — [3] ἐκδ. καὶ ἀπὸ μὲν ἀρχιεπισκοπῶν. — [4] χ. ἐλλείπει. — [5] ἐκδ. ὁ Γαρέλλας. — [6] εἰς τ. ἐκδ ἐλλείπει. — [7] εἰς τὰς ἐκδ. προηγεῖται ὁ Βρύσεως. — [8] ἐκδ. Χερσῶνός. — [9] εἰς τ. ἐκδ. ἐλλ. — [10] εἰς τ. ἐκδ. ἐλλ. — [11] G ἐν π. ὁ Γαρθίας. — [12] G ἐν π. ἀντὶ «αἱ Φοῦλλαι» ὁ Ματράχων. — [13] χ. ἐνωθεῖσαι. — [14] οὕτω G ἐν π. αἱ. ἐκδ. λέγεται. — [15] αἱ ἐκδ. προσθέτουσι «καὶ ὁ Προύσης.» — [16] ἀπὸ-Προύσης] εἰς τ. ἐκδ. ἐλλ. — [17] καὶ ὁ Ἱερισσοῦ] εἰς τ. ἐκδ. ἐλλ. — [18] G. ἐν π. Νικομηδείας. — [19] ἐκδ. Ριζαίου.

Ἀπὸ τοῦ Κορίνθου, ὁ Μονεμβασίας καὶ ὁ Ἄργους· ὁ δὲ Μονεμβασίας λέγεται ἔξαρχος πάσης Πελοπονήσου, καὶ τὸν τόπον ἐπέχει τοῦ Σίδης. [1]

Ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν, ὁ Εὐρίπου [2].

Ἀπὸ τοῦ Μωκισσοῦ, ὁ Ναζιανζοῦ.

Ἀπὸ τῶν Παλαιῶν Πατρῶν, ὁ Λακεδαιμονίας.

Ἀπὸ τοῦ Ναυπάκτου, ὁ Ἰωαννίνων.

Ἀπὸ τοῦ Φιλιππουπόλεως, ὁ Διδυμοτείχου, ὁ Μάκρις, ὁ Ξανθείας καὶ ὁ Περιθεωρίου. [3]

Ἀπὸ τοῦ Ρόδου, ὁ Χίου καὶ ὁ Κῶ [4] ἀρχιεπίσκοπος.

Ἀπὸ τοῦ Φιλίππων, [5] ὁ Χριστουπόλεως [6] ἤτοι ὁ Καβάλας [7] καὶ ὁ Δράμας, ὃς οὐκ ἦν ἐπίσκοπος· ἀλλ' ὡς λέγουσι πρωτοπαπᾶς ἦν τοῦ Φιλίππου [8] ἐν τῇ Δράμᾳ.

Ἀπὸ τοῦ Ἀνδριανουπόλεως [9], ὁ Σωπόλεως· [10]

Ἀπὸ τοῦ Καμάχου ὁ Κελτζηνῆς.

Ἀπὸ τοῦ Σερρῶν, ὁ Ζιχνῶν.

ϛ Ἀπὸ τοῦ Μετυλήνης, ὁ Τενέδου. [11]

Ἐγένοντο [12] ὕστερον καὶ ἐν τῇ Οὐγκροβλαχίᾳ δύο μητροπολῖται· κ..ὶ ὁ μὲν εἷς [13] ἔχει τὸν τόπον τοῦ Νικομηδείας, καὶ ἔξαρχος λέγεται πάσης Οὐγκρίας καὶ πλαγηνῶν [14], ὁ δὲ ἕτερος λέγεται μητροπολίτης μέρους Οὐγκροβλαχίας, [15] καὶ τὸν τόπον ἐπέχων τοῦ Ἀμασίας

Ἐγένετο ἐφ' ἡμῶν καὶ μητροπολίτης Βιδύνης· καὶ ἐν τῇ Μαυροβλαχίᾳ ἕτερος· καὶ ἐν τῇ Γαλίτζῃ, ἥτις ἦν μέρος τῆς μικρᾶς Ρωσίας. ὁ δὲ Ρωσίας μητροπολίτης λέγεται Κυέβου καὶ πάσης Ρωσίας. [16]

[1] ἀπὸ Σίδης) αἱ ἐκδ. «ἀπὸ τοῦ Κορίνθου, ὁ Μονεμβασίας, ὃς καὶ ἔξαρχος λέγεται πάσης Πελοποννήσου καὶ ἔχει καὶ τὸν τόπον τοῦ Σίδης.» — [2] ἀπὸ-Εὐρίπου] εἰς τ. ἐκδ. ἐλλ. — [3] ἀπὸ-Περιθεωρίου] εἰς τὰς ἐκδ. «ἀπὸ τοῦ Φιλιππουπόλεως ὁ Λιτίτης.» Ἕπονται δὲ εἶτα «κά ἀπὸ τοῦ Τραϊανουπόλεως, ὁ Διδυμοτείχου, ὁ Μάκρης, ὁ Ξανθείας καὶ ὁ Περιθεωρίου.»
[4] Χ. Κῷ. — [5] ἐκδ. ἀπὸ τοῦ Φιλίππων δέ. — [6] Χ. Χρυστουπόλεως. — [7] ἤτοι ὁ Καβάλας) εἰς τ. ἐκδ. ἐλλ. — [8] ἐκδ. Φιλίππων. — [9] ἐκδ. Ἀδριανουπόλεως. — [10] ἐκδ. Σωζοπόλεως. — [11] ἀπὸ-Τενέδου) εἰς τ. ἐκδ. ἐλλ. — [12] ἐγένωντο. — [13] καὶ-εἷς) G ἐν π. «prava lectio ex Reg. corrigenda καὶ ὁ μὲν εἷς λέγεται ἔξαρχος πάσης Οὐγγρίας.» — [14] πλαγηνῶν) εἰς τ. ἐκδ. ἐκλαμβάνεται ὡς γεωγραφικὸν ὄνομα· νομίζω ὅμως ὅτι σημαίνει τὰ παρὰ τὴν Οὐγγρίαν, τὰ πέριξ κτλ. — [15] G ἐν π. προσθέτει «τῆς κατὰ τὸν Σεβερίνον.» — [16] ὁ δέ-Ρωσίας) εἰς τὴν ἐκδ. G. δὲν ὑπάρχει· σημειεῖται ὅμως ἐν π. μὲ τὴν διαφορὰν ἀντὶ λέγεται-γράφεται. Τὰ μετὰ ταῦτα «ὁ δὲ-Λαρίσης» ἐλλείπουσιν εἰς τὰς ἐκδόσεις.

Ὁ δὲ Ἀλανίας μητροπολίτης γράφεται καὶ Σταυρουπόλεως· ἔχει νῦν δὲ τὸν τόπον τοῦ Σεβαστείας.

Ἀρχιεπίσκοποι δὲ ἐγένοντο οὗτοι ἀπὸ ἐπισκόπων.

Ὁ Ἐξαμηλίου.

Ὁ Τζαρλόης, τοῦ Ἡρακλείους· καὶ ἐν τῇ Βλαχίᾳ, ὁ Δομενίκου τοῦ Λαρίσσης.

Ζ'.

Περὶ τῶν μητροπολιτῶν ποῖοι λέγονται ὑπέρτιμοι καὶ ἔξαρχοι ποῖοι δὲ ὑπέρτιμοι μόνον. [1]

Οὗτοι εἰσὶν οἱ ἔχοντες τὰς ἐξαρχίας [2]

Ὁ Καισαρείας Καππαδοκίας, ὑπέρτιμος τῶν ὑπερτίμων καὶ ἔξαρχος πάσης Ἀνατολῆς.

Ὁ Ἐφέσου, ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος πάσης Ἀσίας.

Ὁ Ἡρακλείας, πρόεδρος τῶν ὑπερτίμων καὶ ἔξαρχος πάσης Θράκης καὶ Μακεδονίας.

Ὁ Ἀγκύρας, ἔξαρχος πάσης Γαλατίας. [3]

Ὁ Κυζίκου, ἔξαρχος πάσης Ἑλλησπόντου ἢ παντός. [4]

Ὁ Σάρδεων, πάσης Λυδίας, ἀνθ' οὗ ἔνι νῦν ὁ Φιλαδελφείας, ὢν μὲν πρότερον [5] ἐπίσκοπος [6] Σάρδεων· γενόμενος [7] μητροπολίτης, ἔχει νῦν καὶ τὸν τόπον καὶ τὴν ἐξαρχίαν τοῦ Σάρδεων, καὶ τὰς λοιπὰς ἐπισκοπὰς ὑφ' ἑαυτόν.

Ὁ Νικομηδείας, πάσης Βιθυνίας.

Ὁ Νικαίας, ὁμοίως. [8]

Ὁ Σίδης, πάσης Παμφυλίας [9]

Ὁ Σεβαστείας, πάσης Ἀρμενίας. [10]

[1] Ὁ κατάλογος οὗτος, ὃς ἀποτελεῖ ἰδιαίτερον ἐν τῷ χειρ. κεφάλαιον, εἰς τὰς ἐκδόσεις εἶναι ἑνωμένος μετὰ τοῦ προηγουμένου· ἐπιγράφεται δὲ «περὶ τῆς τάξεως (Sch. τάξις) τῶν μητροπολιτῶν, καὶ τίνες αὐτῶν λέγονται ἔξαρχοι καὶ ὑπέρτιμοι, τίνες ὑπέρτιμοι μόνον.» Παρὰ δὲ G ἐν π. «αἱ ἐξαρχίαι τῶν μητροπολιτῶν» ἢ κατὰ ἄλλα ἀντίγραφα «οἱ ἔξαρχοι τῶν μητροπολιτῶν. — [2] Ἡ φράσις αὕτη ἐλλ. εἰς τὰς ἐκδ. — [3] εἰς τ. ἐκ δ. προηγεῖται «οἱ ἑξῆς πάντες ὑπέρτιμοι, ἤγουν ἔξαρχοι καὶ ὑπέρτιμοι.» — [4] οὕτω S. παρὰ δὲ G. P—Π. καὶ Parth. ἐλλείπει τὸ «ἢ παντός.» — [5] G Parth. πρότερος, — [6] ἐκδ. ἐπίσκοπος τοῦ — [7] ἐκδ. γενομενος δέ — [8] Οὕτω G. S. P—Π. Parth. ἀντὶ ὁμοίως «πάσης Βιθυνίας.» — [9] Εἰς τὰς ἐκδ. προηγεῖται «ὁ Χαλκηδόνος ὁμοίως.» — [10] χ. Ἁρμενίας.

Ὁ Ἀμασείας, Εὐξείνου Πόντου.

Ὁ Μελιτινῆς, [1] δευτέρας Ἀρμενίας [2]

Ὁ Τυάννων, [3] ὁ δευτέρας Καππαδοκίας.

Ὁ Γαγγρῶν [4], πάσης Παφλαγονίας.

Ὁ Θεσσαλονίκης, πάσης Θετταλίας· ἔχει δὲ νῦν τὸν τόπον τοῦ Ἀγκύρας.

Ὁ Κλαυδιουπόλεως, πάσης Ὀνωριάδος [5]. ἀνθ' οὗ ἔνι νῦν [6] ὁ Ποντοηρακλείας, ἐπίσκοπος μὲν ὢν τοῦ Κλαυδιουπόλεως πρότερον, [7] γενόμενος δὲ μητροπολίτης, ἔχει καὶ τὸν τόπον καὶ τὴν ἐξαρχίαν ἐκείνου.

Ὁ Νεοκαισαρείας, [8] Πόντου Πολεμωνιακοῦ.

Ὁ Πισσινοῦντος, δευτέρας Γαλατίας.

Ὁ Μύρων [9], πάσης Λυκίας.

Ὁ Σταυρουπόλεως, πάσης Καρίας.

Ὁ Λαοδικείας, Φρυγίας Καππατιανῆς. [10]

Ὁ Συννάδων, Φρυγίας Σαλουταρίας.

Ὁ Ἰκονίου, [11] πάσης Λυκαονίας.

Ὁ Ἀντιοχείας, πάσης Πισσιδίας.

Ὁ Συλαίου, ὃς καὶ Πέργης λέγεται. δευτέρας Παμφυλίας· ἀνθ' οὗ [12] ἔνι [13] νῦν ὁ Ἀτταλίας [14], ἐπίσκοπος μὲν ὢν [15] τοῦ Πέργης, ἔχει δὲ νῦν μητροπολίτης γενόμενος τὸν τόπον αὐτοῦ.

Ὁ Κορίνθου, πάσης Πελοποννήσου. [16]

Ὁ Ἀθηνῶν, πάσης Ἑλλάδος.

Ὁ Μωκισσοῦ [17] ὁ δευτέρας Καππαδοκίας. [18]

Ὁ Σελευκίου[19], δευτέρας Παμφυλίας.

Ὁ Ρηγίου, ὃς καὶ Καλαυρίας λέγεται, ἐξαρχίαν οὐκ ἔχει.

Ὁ Παλαιῶν Πατρῶν, πάσης Ἀχαΐας.

Ὁ Τραπεζοῦντος, πάσης Λαζικῆς· ἔχει δὲ νῦν τὸν τόπον τοῦ Καισαρείας. [20]

[1] ἐκδ. Μελιτηνῆς.—[2] Χ. Ἀρμενίας.—[3] Οὕτω G. Τυάνων S. P-Π. Parth.—[4] Parth. Γάγγρων — [5] Τὸ «πάσης Ὀνωριάδος» κεῖται μόνον ἐν π. G. — [6] παρὰ G. ἐλλ.— [7] S. μητροπολίτης.— [8] ἐκδ. Νεοκαισαρείας.— [9] G. ἐν π. τὰ Μύρα.— [10] Parth. Καπατιανῆς.— [11] χ. Οἰκονίου.

—[12] αὐθ' οὗ] ἐλλ. παρὰ S. — [13] παρὰ G. ἐλλ.— [14] S. Ἀταλείας.— [15] ὢν] ἐλλ. παρὰ P.-Π. — [16] οὕτως S. Πελοπονήσου G. P.-Π. Parth. — [17] G. ἐν π. Μωκισοῦ· G. Μωκησοῦ—[18] χ. ππαδοκίας.—[19] οὕτω S. ὁ δὲ G. καὶ P—Π. Σε-

Ὁ Λαρίσης [1], δευτέρας Θετταλίας, καὶ πάσης Ἑλλάδος.
Ὁ [2] Ναυπάκτου, πάσης Αἰτωλίας.
Ὁ Φιλιππουπόλεως, πάση ς Θράκης.
Ὁ Τραϊανουπόλεως, πάσης Ροδόπης.
Ὁ Ρόδου, τῶν Κυκλάδων νήσων.
Ὁ Φιλίππων, πάσης Μακεδονίας.
Ὁ Ἀνδριανουπόλεως, Αἱμημόντου.
Ὁ Θηβῶν, πάσης Βοιωτίας.

Μέχρι τούτων οἱ ἔχοντες τὰς ἐξαρχίας· οἱ δὲ λοιποὶ πάντες μητροπολῖται, ὑπέρτιμοι μόνον γράφονται.

λευκείας.. — [20] ὁ Τραπ.—Καισαρείας] οὕτω S· ὁ δὲ G. P.—Π. μόνον μέχρι Λαζικῆς.— [1] ἐκδ. Λαρίσσης.— [2] ἐν τῷ χ. ἐλλ.—

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΤΙΧΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΙΖ΄. ΚΑΙ ΙΗ΄. ΑΙΩΝΟΣ.

Α΄. Ἐπίγραμμα Νεκταρίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων εἰς τὸν τῆς ἁγίας Βηθλεὲμ ἀνακαινισμόν, δι' οὗ ἐπαινεῖται μάλιστα ὁ τοῦ πατριάρχου Δοσιθέου ζῆλος, ὃν ἐπεδείξατο εἰς τὴν ἐπισκευὴν καὶ τὸν ἀνακαινισμὸν τοῦ ἐν Βηθλεὲμ ναοῦ. Τὸ ἱστορικὸν τοῦτο διηγεῖται διὰ μακρῶν καὶ αὐτὸς ὁ Δοσίθεος ἐν τῷ συγγράμματί του περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχευσάντων. Ἀντεγράφη δὲ ἐκ χειρογράφου τῆς ἡμετέρας Βιβλιοθήκης περιέχοντος τὰς γραμματικὰς Ἱλαρίωνος Δεκιγάλλα, Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου, Θεοδώρου Πτωχοπροδρόμου καὶ ἄλλων.

Β΄. Στιχούργημα, ἀντιγραφὲν ἐκ τοῦ αὐτοῦ χειρογράφου, δι' οὗ ὁ ποιητὴς διηγεῖται τὴν κατὰ τὸν ἰούνιον τοῦ 1698 γενομένην ὑπὸ τῶν καθολικῶν ἀπόπειραν πρὸς κατοχὴν τοῦ Παναγίου Τάφου.

Γ΄. Ἐννέα ἐπιγράμματα. Τοῦ πρώτου ὁ ποιητὴς εἶναι ἄγνωστος· τὸ δεύτερον ἐποιήθη ὑπὸ Κωνσταντίνου Ἰουλιανοῦ, χρηματίσαντος Ποστελνίκου τῆς Μολδοβλαχίας. Ἀμφότερα δὲ ἀναφέρονται πρὸς τὸν κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἀκμάσαντα μητροπολίτην Ἡρακλείας Γεράσιμον τὸν ἐκ Λέρου, ὃν ὁ Δαπόντες ἐπαινεῖ ὡς δραστήριον καὶ «ἰσχυρὸν κατὰ τὰ πολιτικὰ ἀνάμεσα εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς.[2]» Τὸ τρίτον ἐπίγραμμα ποιηθὲν ὑπὸ Γιάνκου Καμαράση τοῦ Βυζαντίου ἀναφέρεται πρὸς τὸν οἶκον τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου·[3] ὑπ' αὐτοῦ ἐποιήθη καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 4 ἐπιτύμβιον ἐπίγραμμα πρὸς τὸν Σωφρόνιον Κωνσταντινουπόλεως, πατριαρχεύσαντα ἀπὸ τὸ 1774—1780.[4] Ἕπεται πέμπτον ἐπίγραμμα ὑπὸ Μανασσῆ πρὸς τὸν ἐν τῇ Νέᾳ Κούρτῃ κτισθέντα ναὸν τῆς ἁγίας Αἰκατε-

---

[1] Δοσιθέου, Ἱστορία. σ. 1213.—Προβλ. Β. Ἰωαννίδου, Ἡ ἁγία Βηθλεὲμ σ.46.

[2] Ὅρα Κ. Σάθα, Μεσαιωνικὴ Βιβλιοθήκη. Γ΄. σ. 110.

[3] βλ. Ε. Σταματιάδου, βιογραφίαι. σ. 135· περὶ δὲ τῆς μητρὸς καὶ γυναικός αὐτοῦ ὅρα Α. Ὑψηλάντου, Τὰ μετὰ τὴν ἅλωσιν. σ. 627 καὶ 697.

[4] Α. Ὑψηλάντου. ἔνθ. ἀνωτ. σ. 540, 619. — Σάθα, Μεσ. Βιβλ. Γ΄. σ. 83, 300,321.— Σ. Βυζαντίου, Κωνσταντινούπολις. II, σ. 543.

ρίνης ὑπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ οἴκου τοῦ Α. Ὑψηλάντου. Ὁ ποιητὴς τοῦ ἐπιγράμματος τούτου ἐδίδασκε φιλοσοφίαν ἐν τῇ τότε ἐν Βουκουρεστίῳ ἀκμαζούσῃ ἑλληνικῇ Ἀκαδημίᾳ. Τούτου σώζονται καὶ πολλὰ ἄλλα ἐπιγράμματα ἀνέκδοτα εἰσέτι.[1] Ἕπονται τελευταῖον πέντε ἐπιγράμματα τοῦ Σεργίου Μακραίου, γνωστοῦ διδασκάλου τῆς ἐν Κ)πόλει Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς.[2]

Δ'. Στιχούργημα Ἀνωνύμου πρὸς μέθυσον, ἀντιγραφὲν ἐκ χειρογράφου σωζομένου παρὰ τῷ ἐνταῦθα βιβλιοπώλῃ κ. Ἀθανασίῳ Ζαχαρίου, περιέχοντος δὲ ἐν ἀρχῇ τοὺς ψαλμοὺς τοῦ Δαυίδ, ἐρωτηματικῶς ἑρμηνευομένους. Κατὰ τὴν ἐν τέλει τοῦ στιχουργήματος τούτου σημείωσιν, ἀντεγράφη τῷ 1802.

Α'.

Οὗτοι οἱ στίχοι εἰσὶ ποίημα Νεκταρίου πατριάρχου πρώην Ἱεροσολύμων.

Εἰς τὸν τῆς ἁγίας Βηθλεὲμ ἀνακαινισμόν.

Σηκὸς ὅδ' ἐκ θεμέθλων πάρος ἔπλετο θέσκελον, ἔργμα
Ἡλίου ἀρχιθύτου τῆς Δαβίδου πόλεως,
Ἐσθλῆς, εὐαγέως Ἱεροσολύμων· τόδ' ἔναγχος
Ἔργον ἱερὸν τελέθει τοῦ διαδεξαμένου
Θῶκον ἐκείνου, τοῦ Δοσίθειος ὄνυμα κλεινόν·
Πίπτοντος γὰρ δὴ παντὸς ἔραζε τέγους
Τοίχοις καὶ κιόνεσσιν ἐφώνεεν αἰπὺν ὄλεθρον,
Ἣν μὴ-δὴ ταχέως οὗτος ὄρεξε χέρα,
Στήσας πτῶσιν τὴν δ' εἰδύησι πραπίδεσσιν,
Ἀνακατευομορφῶν οὐκ ὀλίγοις καμάτοις.

---

[1] Ὅρα Κ. Σάθα, Νεοελλ. Φιλολογία. σ. 514.

[2] Κατάλογον τῶν ἐπιγραμμάτων αὐτοῦ ὅρα παρὰ Κ. Σάθᾳ, Μεσ. Βιβλιοθ. Γ' σ. πδ'.

Οὔρεα κραναὰ ὄφρα βαθ' ἅρμασιν εὐτροχάλοισι
Θήσῃ, τῆς δ' ὕλης οὕνεκα συγκομιδῆς.
Καὶ μὲν ἐπιστασίης πόνος ὁππόσος ἠδὲ μεληδὼν
Τοῦ τέλει ἀτρεκέως, πᾶν δ' ὁ μεγασθενέως
Ἐκ χρυσοῖο πόρισμα, μόνος πόρεν Ἐμμανουῆλος
Βύζαντος γαίης καὐσεβίης τρόφιμος·
Τοίης γὰρ φρενὸς, ἠδὲ χερὸς τοὔργον δέετ' ἐσθλῆς
Χριστῷ κἀκτεάνοις σκιδναμένης ἄφενον.
Ἓξ ἑκατὸν τρέχον, ἑπτὰ δεκάδες ἐτῶν μετὰ δυοῖν,
Πρὸς χιλίαις, ἄμφω δ' ὁππότε ταῦτα κάμον.
Νεκτάριος τάδ' ἔγραψεν, ὃς ἤρξατο, ἴσχυσε δ' οὐδὲν
Δυσφήμοιο ποδῶν νούσου ὑπ' ἀργαλέης.

Β΄.

Οὗτοι οἱ στίχοι εἰσὶ ποίημα κυρίου Χριστοδούλου ἀρχιεπισκόπου Γάζης.

Ἄκουσον γῆ καὶ οὐρανὲ, τὰ ὄρη καὶ οἱ κάμποι,
καὶ ἅπαντα τὰ κτίσματα, καὶ κλαύσατε ὁμάδοι.
Βουλὴν καὶ ἔργον ἄνομον, λατίνου Ραφαήλου,
καθαίρεσιν καὶ χαλασμὸν, ναοῦ τοῦ Παναγίου.
Γένος Λατίνων παπιστῶν, κουμπὲ τὸν μέγα θέλει,
ἵνα χαλάσῃ παντελῶς, καὶ πάλιν κτίσαι μέλλει,
Διὰ νὰ στήσουν ὄνομα, καὶ διὰ νὰ κερδήσουν,
κτίτορες νὰ λογίζωνται, καὶ πάντα νὰ ὁρίζουν.
Ἐλόγιασαν οἱ ἄθλιοι, πῶς ὁ Θεὸς κοιμᾶται,
τὸν τόπον του τὸν ἅγιον οὐδὲν τὸν προνοεῖται.
Ζητήσαντες τοῦ ἀφθεντὸς, μεγίστου βασιλέως,
σουλτάνου Μουσταφᾶ χανὲ, χαρτὴ διὰ γραφέως.
Ἦλθε λοιπὸν ὁ καπιτζῆς, καὶ ὁρισμὸς μαζή του,
καὶ ὁ κατῆς τὸν ἔγραψε, μέσα εἰς τὸ χαρτή του.
Θαυμάσας κέσφη ἔκαμε, μὲ ὅλους τοὺς ἀγάδες,
σέχιδες καὶ ἐμήριδες, καὶ ὅλους οὐλαμάδες,
Ἵνα ἀρχὴν ποιήσωσιν, οἱ φράγγοι νὰ χαλοῦσι,
θέλημα καὶ χοτζέτιον, ἐκ τοῦ κατῆ ζητοῦσι.

Κ αὐτὸς εὐθὺς ἐπρόσταξεν, ἅπαντα τὰ τῆς χρείας,
εἰς χαλασμὸν (φεῦ) τοῦ ναοῦ, μεγίστης ἐκκλησίας.
Λοιπὸν πιστοὶ ὀρθόδοξοι, καὶ τέκνα τοῦ Σωτῆρος,
ἰδέτε καὶ θαυμάσετε, τὸ τῆς προνοίας εἶδος.
Μέγιστος, παντοδύναμος, θαυμάτων ἐξαισίων,
ἀκίνητος, ἀκοίμητος, ἐργάτης μυστηρίων.
Νοήσατε τὴν δύναμιν, καὶ θείαν δυναστείαν,
γνωρίσατε τοῦ θαύματος, τὴν θείαν ἐνεργείαν.
Ξύμπαντος κόσμου Θεὸς ὤν, καὶ ζηλωτὴς ὑπάρχων,
τοῦ παναγίου τάφου του, τὸν ζῆλον προφυλάττων.
Ὁ πάντολμος Ραφάηλος, τὸ ἔργον ἀρχηνίζει,
τὰ ξύλα γιὰ να κουβαλῇ, νὰ φέρνῃ νὰ στιβάζῃ.
Πλερώνει πάμπολυ λαὸν, Τουρκῶν, Μαρωνητῶν τε
εἰς ἀραμπάδες καὶ ξυλὴν, ὡς γιὰ νὰ κουβαλιῶνται.
Ρουσφέτια καὶ χαρίσματα, ζαχάρητες καὶ μῆλα,
ταγίζει, δίδει ὁλονῶν, νὰ φέρουσι τὰ ξύλα.
Σὰ πετροκόπους μαίστορας, ἐργάτας εἰς τὰς πέτρας,
Τοῦ κόπτειν τε καὶ λατομεῖν, τὰς τῶν κολόνων ἕδρας.
Τοιαῦτα τὰ τοῦ Ραφαὴλ, καὶ τῶν παπιστιάνων,
ὑπερηφάνων καὶ κακῶν, τῶν ἀντιχριστιάνων.
Ὑμνῶ, δοξάζω, εὐλογῶ, καὶ προσκυνῶν λατρεύω,
τὸν ἄνωθεν καὶ ἔκπαλαι ἡμῶν προνοουμένῳ.
Φθάνει κωλύει τὴν βουλὴν, τὸν ἐρχομὸν τῶν ξύλων,
παιδεύει καὶ τὸν ἄφρονα, ὃν εἶπον Ραφαῆλον.
Χαρίσματα ὁποῦ 'δωκεν, φρωρία κάσλανία,
[φ]ροῦδα γὰρ ἠφανίσθησαν, καὶ πάνε χαϊμένα.
Ψῆφος Θεοῦ ἐγένετο, παντοῖος καὶ παντῶθεν,
ἀράβων ἐκ πολλῶν φυλῶν, ἐδῶθεν καὶ ἀλλαχῶθεν.
Ὥρμησαν ὥσπερ λέοντες, μὲ πάμπολλα φουσάτα,
στρατεύσαντες διέτρεχον, τοὺς δρόμους καὶ τὰ πάντα.
Ὠχου, οὐαὶ, ἀλήμονον, ἠλάλαζον λαλοῦντες,
οἱ Φράγγοι μᾶς ἐδούλωσαν, τὸν τόπον μας λαβόντες.
Οἱ μουσουλμάνοι ἅπαντες ἐλᾶτε νὰ σταθοῦμεν,
ἢ φράγγους νὰ 'φανίσωμεν, ἢ ὅλοι νὰ θανοῦμεν.»
Τρέχοντες ἔνθεν καὶ ἐκεῖ, ὡσὰν οἱ μεθυσμένοι,
τοὺς ἀραμπάδες ηὗρασι, τὰ ξύλα φορτωμένοι.

Ἀφήρπασαν διαγούμησαν, τοὺς βόας καὶ ἀνθρώπους,
γυμνώσαντες κατέσφαξαν, πολλοὺς παντοίους τρόπους.
Ἐν τούτοις ἦλθε κ' ὁρισμὸς, μὲ καπιτζῆ νὰ παύσῃ
ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα, τὸ κτίσμα νὰ σχολάσῃ.
Ἰδὲ λοιπὸν καὶ θαύμασον τὰ ἔργα τῆς προνοίας,
καὶ τοῦ Θεοῦ τεράστια, τῆς θείας δυναστείας.
Καὶ ὡς ποτε τὸν Φαραὼ, μ' ἕνα ῥαβδὶ καὶ μόνον,
τὸν ἐκαταπολέμισε, καὶ καταπνίξας ὅλον.
Διὰ χειρὸς τοῦ Μωυσῆ γλυτώσας τοὺς Ἑβραίους,
καὶ τώρα τὸν κακόφραγγον, καὶ τοὺς λοιποὺς λατίνους.
Τὰ πλήθη τῶν ἐρημιτῶν, καὶ χωριανῶν ἀράβων
ἐγείρει πολεμίζει τους, καὶ παύει τὰς ὁρμάς των.
Τὸ πότε δὲ ἂν ἐρωτᾷς, νὰ σοῦ εἰπῶ καὶ τοῦτον,
ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως ἕως τὸν μῆνα τοῦτον.
Ὀκτὼ καὶ ἐνενήκοντα, καὶ ἕτερους χιλίους,
ἑξακοσίους ἔπαυσε τὸ ἔργον τοὺς Λατίνους.
Τὸν μῆνα τὸν ἰούνιον ἂν θέλῃς γιὰ νὰ μάθῃς,
στέλλει καὶ παύει τὸ γιαπὴ ὁ βασιλεὺς μὴ λάθῃς.
Ὡς ὁ Χριστὸς ἐδήλωσε ποιεῖν χωρὶς 'μοῦ 'δένας,
δόξα προσκύνησις αὐτῷ, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γ'.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

1.

Ἐπίγραμμα εἰς τὸν τάφον τοῦ ἁγίου Ἡρακλείας κὺρ Γερασίμου.

Νεκρὸν καλύπτει λίθος οὗτος δεσπότου,
τοῦ Ἡρακλείας κὺρ Γερασίμου.

2.

Ἕτερον ἡρωελεγεῖον Κωνσταντίνου Ἰουλιανοῦ τοῦ χρηματίσαντος μεγάλου ποστελνίκου ἐν Μολδαβίᾳ.

Ἡρακλήϊος εἰμὶ λίθος, ξένε· Γηράσιμον γὰρ
τὸν κεδνὸν κεύθω Ἡρακλείας, ζάθεόν τε

τὸν πολιὸν, πολύϊδριν, ἀγαστὸν τ' ἀρχιερῆα,
εὐθέα, εὐσεβέα, τρανὸν, ἀτρεκίης ἀγορητήν.
Φῦ μὲν ὅ εἰνὶ Λέρῳ, Ἡρακλείῃ δ' ἐνὶ τεῦξεν
ἐκ βάθρων νηὸν περικαλλέα μητροπόλει ᾗ
σεπτὸν ἐν ᾧ κλείουσι Γεώργιον, οὗ δὲ καὶ τύμβος
εἰνὶ Ραιδεστῷ, πνεῦμα Θεοῦ δὲ ἄνω δ' ἄρα ναίει.

3.

Ἐπιγράμματα ἡρωελεγεῖα Γιάνκου Καμαράση Βυζαντίου.
Εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἀλεξάνδρου αὐθεντὸς τῆς Βλαχίας.

Δώματ' Ἀλεξάνδρου Οὐγγροβλαχίην διέποντος
Βοσπόρῳ ἐν μέσσῳ κείμεν' ἄμεμπτα πέλει
σύμμετρά τ' εὔτυκτα, περικαλλῆ τ' ἐξετελέσθη
ἕκτῳ εἰνὶ ἔτει κοιρανίης Δακέων.
ὃς γενεὴν Ὑψηλάντης Ἰωαννίδης τε·
φραδμοσύνῃ δὲ θ' ἑῇ κτήσατο κοιρανίην
πέμπτον ἰδὲ τριακοστὸν ἔτος πληρῶν ἐπιπνοίῃ
πρωτοτόκοι' εὐχῆς πατρὸς ἀπωνάμενος.
Ὄλβιος, ὃς Δακέων ὑπαφείλετο κήδεα λυγρά·
ἰθείαις τε δίκαις λαοσόος γέγονε,
ἔξοχος ἡγεμόνων, μήτηρ δ' οἱ ἠγάλλετο πρόφρων,
Σμαράγδ' ἠδὲ κεδνὴ πότνια κυδαλίμη,
συλλεκτρός τ' Αἰκατερίνη, τρία δ' ἔκγονα λαμπρὰ,
ἄρσενα δύω, ἡ δ' ἑτέρ' ὕππο γάμου.
Ταῦτα· ἔτος δ' ἐψήφισται εἰς δωμ' Ἀλεξάνδρου,
ὅν γε Θεὸς σώζοι ἠλίου ἄχρι φάευς.

4.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτύμβιον εἰς τὸν οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κὺρ Σωφρόνιον.

Σωφρόνιος Ρώμης ὁ νέος γεγονὼς Πατριάρχης
ἰδμοσύνῃ τε μέγας, καὶ σεμνότητι βίου·
πρὶν Ἱεροσολύμων, γένος ἕλκων ἀντολίηθεν
καὶ φαέθων λάμψας ὥς τις ἐν εὐσεβίῃ,
μειλίχιος, πρᾶος τ' ἀκτήμων βένθεα εἰδὼς,
τῶν ἁγίων βίβλων, καί γε λύων ἅπασιν
ὃς Χριστοῦ ποίμνης ὑπαφείλετο μήδεα λυγρὰ,
νῦν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ τέρπετ' ἀγαλλόμενος.

5.

Ἕτερα ἡρωελεγεῖα τοῦ κὺρ Μανασῆ εἰς τὸν ἐν τῇ Νέᾳ Κούρτῃ κτισθέντα τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης ναὸν, ὡς ἐκ προσώπου τῆς Δόμνης πρὸς τὸν Αὐθέντην

Μή μοι, ἡγεμόνων κλέος Ὑψηλαντίδ' ἐμόν τε
Ἀλέξανδρ' εὖχος, σῇ νεμέσα γαμετῇ
αἰγλήεντι δόμῳ, τὸν ᾠκοδομήσαο, ὅττι
εὐχῆς τόν δε δόμον ἀντιτίθημι ἐγώ.
Κεῖνος μέντ' αἴγλῃ ἀνυπέρβλητος μεγέθει τε
πάντας ἀποκρύπτων καὶ μεγάλαις δαπάναις
οἷον ἔδει ὄντως τὸν μέλλοντ' ἔμμεναι ᾀεὶ
ἀρχεῖον Δακίης, καὶ θέμιδος φύλακα·
οὗτος δ' εὐχῆς οἶκος, ἀνυψῶν νοῦν ἐπὶ θεῖον
καὶ ἄκος ἡμετέρων ἀργαλέων παθέων.
Καὶ γὰρ ἐπεί σε, μέγιστε, νικᾶν μεγαλουργίῃ οὐκ ἦν,
φθέγξομαι αὐθαδέως τῷ γε τέλει κρατέων
Αἰκατερίνα, τεὴ, κράντορ, θαλερὴ παράκοιτις
σῷ ὕψει τολμῶ ταῦτα ὑποκλινέως.

6.

Ἐκ τῶν τοῦ κὺρ Σεργίου τῆς ἐν Κ)πόλει σχολῆς διδασκάλου ποιημάτων ἐπιτύμβιον εἰς τον κὺρ Σωφρόνιον τὸν οἰκουμενικὸν Πατριάρχην.

Χρονολογικὸν
Ἤδη εἰς ἔτος· γ' ἐπιτύμβιον.

Ἐνθάδ' ὁ πάντα μέγας, οἰκουμενικὸς Πατριάρχης,
Σωφρόνιος ζάθεος, σῶμα μεθῆκε τάφῳ
Σωφρόνιος κεῖνος δ' ἄρ' ὁ ἐκ Δαμασκοῦ λαμπρὸς
φωστὴρ, καὶ κήρυξ ἔνθεος εὐσεβίης,
χριστιανῶν μέγ' ἄεισμα, φαάντατος ἀρχιερήων
τῆς σοφίης μύστης καὶ ἀρετῆς ἁπάσης.
Ὡς δέ κεν ἠελίοιο φάος ἢ πείρατα γαίης
τοίῃ οἱ βιότου ἦλυθε πᾶσα χάρις
λῆξις· ἑὼα γὰρ ἧς αἴγλης πρὶν πίμπλατο πᾶσα
πρὶν θ' ἱεραρχοῦντος τῆς Ἁγίας Πόλεως·
ἐξ Ἱερουσαλὴμ δ' ἐπιτείλας ὕψος ἐπ' ἄκρον,
κόσμον ἅπαντ' ἀρεταῖς ηὔγασεν ἓξ ἔτεα·

ἐκ δ' ἄκρου ἱεροῦ θώκου κατ' Ὄλυμπον ἀΐξας,
κεῖθεν ἐπαυγάζει μαρμαρυγὰς ἀπλέτους.

7.

Τοῦ αὐτοῦ ἰαμβικὸν εἰς τὸν εὐγενέστατον ἄρχοντα Παχάρνικον κυρίτζη Γιμάρη Ταφραλῆ ἀδελφὸν τοῦ ἁγίου Ἡρακλείας κὺρ Μεθοδίου.

Ἐνθάδε χοῦς Γιμάρη Ταφραλῆ Παχαρνίκου,
αὐτὸς δὲ λαμπρὸς εἰς οὐρανὸν κατοικέει·
βίῳ μελήσας γὰρ καλῶς ἔργον βίου,
ζῆν ἐκ δικαίων εὐσεβῶς καὶ σωφρόνως,
βίου ἄπεισι φαιδρὸς εἰς Θεὸν μέγαν.

8.

Ἕτερον.

Ἐνθαδ' ἀφῆκε χοῦν Γιμάρης Ταφραλῆς,
εὔβουλος, ἔμφρων, εὐσεβέστατος τ' ἄρχων·
αὐτὸς δ' ἄπεισι φαιδρὸς εἰς Θεὸν μέγαν
εἰπὼν λυπεῖσθαι μηδαμῶς τοῖς φιλτάτοις,
μάλιστ' ἀδελφῷ τῷ σεπτῷ Ἡρακλείας.
Ἀλλ' οὖν τίς αὐτὸν καὶ θανόντα οὐ ποθεῖ;

9.

Ἕτερον ἡρωελεγεῖον.

Ἐνθάδε γῇ τὸν χοῦν, τὸ δὲ πνεῦμα Θεῷ ἀπέδωκε
πάντα βίον θέμενος εὐσεβίης μελέτην
Γιμάρης Ταφραλῆς Παχάρνικος, εἴποτε ἄρχων,
πᾶσι λιπὼν μνήμην καὶ πόθον ἐξ ἀγάπης.

10.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν νέον οἶκον τοῦ ὑψηλοτάτου αὐθέντου Ὑψηλάντου Ἀλεξάνδρου, ἡρωελεγεῖον.

Προύχων (μὲν) μεγέθει, ὑπεραυγάζων δ' ἐνὶ κάλλει,
δόξῃ τηλαυγεῖ, ὄλβιος οἶκος ὅδε.
Τὸν δὲ γὰρ ἐξήγειρε μέγας κράντωρ Ἀλέξανδρος

Ὑψηλάντης ὁ ἔξοχος ἡγεμόνων,
κοίρανος, ἠδ' Οὐγγρο βλαχίης, ἣν δεινὰ καμοῦσαν,
κάλλος ἐπὶ πρῶτον ἤγαγεν εὐνομίῃ.
Τὸν δ' οὖν ἀμφιέποι Θεὸς ὑψιμέδων ἅμα τέκνοις
καὶ Αἰκατερίνην λαμπροτάτην κυρίαν,
οἷς διατηροίη δ' αἰὲν κλέος, ὄλβου ἄαπτον
ἔμπεδα ἀστεμφῆ σκῆπτρά τε κοιρανίης.

Δ'.

Ἀνωνύμου, πρὸς τὸν μέθυσον.

Θεέ μου δός μου δάκρυα, ποτάμια νὰ χύσω,
τὸν μεθυσμένον ἄνθρωπον νὰ κλαύσω νὰ θρηνήσω.
Δός μου καὶ ἕναν βοηθὸν ὁποῦ νὰ βοηθήσῃ,
ὁποῦ νὰ ἦναι ἄξιος τοῦτον νὰ ταλανίσῃ.
Δός μου κ' ὀλίγην σύνεσιν, ὁποῦ νὰ ἐννοήσω
καὶ εἰς αὐτὸν τὸν δυστυχῆ πρεπόντως νὰ λαλήσω.

Πρὸς τὸν μέθυσον.

Ποῖον νὰ φέρω ἄνθρωπον γιὰ νὰ σοῦ παραστήσῃ
ὅτι ἐσὺ ἐχάθηκες, φεῦ, ἀπὸ τὸ μεθύσι;
ποῖον θέλεις, ὦ μέθυσε, μάρτυρα νὰ σοῦ στήσω
γιὰ νὰ σὲ κλαύσῃ καὶ αὐτὸς κ' ἐγὼ νὰ σὲ θρηνήσω;
Προφήτην ἢ ἀπόστολον ἢ καὶ τὸν Ἡσαΐαν,
ἢ τὸν οὐρανοφάντορα καὶ τούτου τὴν χορείαν;
Χρυσόστομον, Γρηγόριον, τὸν θεῖον Θεολόγον,
τὸν Σολομῶντα τὸν σοφὸν, Λουκᾶν τὸν θεηγόρον;
« Πρόσεχε, λέγει ὁ Λουκᾶς, ἐν μέθῃ καὶ κραιπάλῃ »
καὶ σὺ φωνάζεις ἄθλιε, « ρίξε νὰ πιοῦμε πάλι.»
Ὁ Σολομὼν μοιρολογεῖ, τίνι οὐαὶ φωνάζει,
οὐαὶ ἤγουν ἀλλοίμονον καὶ σένα δὲν σὲ νοιάζει.
Καλὸν νὰ εὑρισκώμεθα μ' ὅλους τοὺς λυπημένους
μᾶς λέγει ὁ Γρηγόριος ἢ μὲ τοὺς μεθυσμένους.

Ἡ ἀμετρία τοῦ κρασιοῦ σηκώνει τὴν ὑγείαν,
λέγει τὸ στόμα τὸ χρυσὸν, φέρνει ἀκολασίαν,
Ἡ μέθη πάλιν λέγει μας, εἶναι παραφροσύνη,
νεκρώνει τὴν διάνοιαν, χάνει τὴν σωφροσύνη.
Ἡ μέθη, λέγει ὁ αὐτὸς, τὰς ἡδονὰς ἀνάπτει,
φθείρει καὶ τὴν νεότητα, καὶ τὴν ψυχήν σου βλάπτει.
Τί λέγει ὁ Βασίλειος, ἐγὼ ἀρχὴν δὲν κάνω,
ἔχει λόγον ὁλόκληρον καὶ διαβαστὴν σὲ βάνω,
νὰ διαβάσῃς καὶ αὐτὸν μὲ προσοχὴν μεγάλην,
καὶ βλέπεις πόσα ἔγραψε κακὰ γιὰ τὴν κραιπάλην.
Ἐκεῖ ὁ νοῦς σκοτίζεται καὶ θολωμένος μένει
νὰ βλέπῃς τὴν κατάστασιν τῶν μεθυσμένων γραμμένη.
Οὐαὶ οἱ ἐγειρόμενοι, λέγει ὁ Ἡσαίας,
καὶ σίκερα διώκοντες, βαβαὶ τῆς δυστυχίας.
Σίκερα, λέγει ἡ Γραφὴ, τὰ ὅσα μέθη κάνουν,
καὶ ἂν τὰ πίνῃς ἄμετρα στὴν κόλασιν σὲ βάνουν.
Αὐτοὶ καὶ ἄλλοι πάμπολλοι καὶ Ἕλληνες ἀκόμα
ἀλλοίμονον εἰς τὸν μπεκρὴν, φωνάζουν μ' ἕνα στόμα.
ἀλλοίμονον, φωνάζουσιν, ἔχει ὁ μεθυσμένος,
ὅτι αὐτοὶ ἠξεύρουσι πῶς εἶναι κολασμένος.
Ἀλλοίμονον λέγω καὶ ἐγὼ, οὐαὶ 'ςτόν μεθυσμένον,
ὅτι αὐτὸς ἐπέρασε καὶ τὸν δαιμονισμένον.
Ἀκούεις, μαῦρε ἄνθρωπε, τί γίνεσαι ὅταν πίνῃς,
καὶ τὶ σοῦ κάνει τὸ κρασὶ, καὶ σὺ δὲν τὸ ἀφίνεις;
Δαιμονισμένος γίνεσαι, καὶ δέσιμον δὲν θέλεις,
ὅτι σὲ δένει τὸ κρασὶ, καὶ σὺ δὲν τὸ ἠξεύρεις.
Καὶ ὄχι τοῦτο μοναχὰ ὁποῦ πολλοὶ τὸ βλέπουν,
ἀλλὰ καὶ τὰ ῥευματικὰ, οἱ ἰατροὶ τὸ λέγουν.
Αὐτὸ εἶναι τὸ χείριστον καὶ θέλει σ' ἀφανίσει,
ὅμως ἐμεῖς τ' ἀφίνομεν, λέγομεν τὸ μεθύσι,
μ' ἂν δὲν πιστεύῃς, μέθυσε, πῶς εἶσαι δεδεμένος,
σηκώσου, κάθησαι καλὰ καὶ μὴν εἶσαι πεσμένος.
Μὰ δὲν ἠμπορεῖς νὰ σηκωθῇς γιὰ τί εἶσαι μεθυσμένος,
καὶ ἔγινες παρόμοια ὡσὰν ἀποθαμένος.
Χέρια ἔχεις δὲν βαστοῦν, ποδάρια δὲν στέκουν,
ἡ γλῶσσα σου μπερδεύεται, τὰ μάτια σου δὲν βλέπουν.
Ἐσὺ καλὰ ἐκάθησες μὲ κάθε εὐταξίαν

καὶ τὸ κρασὶ σὲ φόρτωσεν ὅλην τὴν ἀταξίαν.
Εἰς τὴν ἀρχὴν ηὐτρέπιζες τράπεζαν καὶ ποτήρια
καὶ ὕστερα τὰ ἔκαμες τοῦ κάκου τὰ κρεντήρια.
Ὅλα καλὰ εἰς τὴν ἀρχὴν, ὅλα μὲ εὐταξίαν,
καὶ τὸ κρασὶ τὰ ἔφερεν ὅλα εἰς συχασίαν.
Ὅλα καλὰ καὶ εὔτακτα, τράπεζαν καὶ πιάτα,
τώρα τὰ ἀνακάτωσαν τὰ περισσὰ γεμάτα.
Ὅτι ἐσὺ εἰς τὴν ἀρχὴν τὄπινες μετρημένον,
καὶ ὕστερα τὸ ῥούφαγες σὰν βόιδι διψασμένον.
Ἐρούφιξες, ἐρούφιξες, ἔγινες σὰν γουροῦνι,
καὶ δὲν σὲ πλένει ἄθλιε τῆς Κρήτης τὸ σαποῦνι.
καὶ ὅλοι σὲ περιγελοῦν, οἱ γέροι καὶ οἱ νέοι,
ἡ δὲ μαύρη γυναῖκά σου κάθεται καὶ σὲ κλαίει.
Σὲ κλαίει ἡ γυναῖκα σου, σὲ κλαῖν' καὶ τὰ παιδιά σου,
γιατὶ ἔχασες τὸ εἶναι σου,ἔχασες τὰ μυαλά σου.
Εἰπέ μου τώρα, σὲ περικαλῶ, ἐσὺ ἐτούτην ὥραν,
ἀπὸ τὰ ζῶα τἄλογα, τί διαφέρεις τώρα;
Σὺ ὡμοιώθηκες αὐτοῖς, συνεκβληθεὶς τὰ μέλη,
τοῖς ἀνοήτοις κτήνεσιν, ὁ Ψαλμῳδὸς τὸ λέγει.
Καθ' ἕνα ἀπὸ τ' ἄλογα κάνει ὅτι μπορέσει,
ἀμὴ ἐσὲ τὸ λογικὸν τί νὰ σὲ συγχωρέσῃ,
ὁποῦ ἐσὺ ἐσήκωσες ἀτός σου και ἀπ' ἀτός σου,
τὸ λογικὸν ποῦ σ' ἔδωκεν ὁ πλάστης καὶ Θεός σου·
καὶ μοῦ πηδᾷς τοὺς ἴσκιους ὡσὰν νὰ ἦν' αὐλάκια,
καὶ ὅλ' ἁπλῶς σοῦ φαίνονται βαθύτατα χαντάκια.
Ἡ γῆ ὅλη σηκώνεται ὀρθὴ, λέγει ὁ λογισμός σου,
νὰ πάρῃ κ' ὅλα τὰ βουνὰ νάρθοῦν νὰ σὲ πλακώσου.
Τότε γελᾷς καὶ τραγουδᾷς, χαίρεσαι καὶ χορεύεις,
καὶ εἰς ὀλίγον ὕστερον, πικραίνεσαι καὶ κλαίεις.
Τώρα κάθεσαι ἄφοβα μὲ μεγαλοκαρδίαν,
καὶ εἰς ὀλίγον ὕστερον, ἔχεις πολλὴν δειλίαν.
Ὁ ὕπνος σου εἶναι βαρὺς καὶ στενοχωρεμένος,
ὁ στόμαχος φορτώνεται, γίνεται ξυνισμένος.
Ξυπνήματα ἀναίσθητα ἔχεις ὅταν κοιμᾶσαι,
ἂν σοῦ φωνάξῃ καὶ τινὰς φωνάζῃς καὶ φοβᾶσαι.
Ἡ μέθη εἶναι ἄγκυστρον, ἕτοιμον τοῦ ἐχθροῦ σου,
νά σὲ τραβίξῃ στὰ κακὰ μὴν ἔχοντας τὸν νοῦν σου.

Ἡ μέθη λέγω τὸ κρασί, μαζὺ μὲ τὸν ἐχθρόν σου,
ὁποῦ γυρεύει καὶ ζητεῖ πάντοτε τὸ κακόν σου.
Ἐχθρὸς εἶν' ὁ διάβολος, αὐτὸς σὲ ἀναγκάζει,
νὰ πίνῃς νὰ τρελλαίνεσαι γιὰ τὶ νὰ σὲ ἀτιμάσῃ.
Αὐτὸς τὴν παρακίνησιν κάνει νὰ σὲ χορτάσῃ,
ὄχι γιὰ τίποτε καλὸν, ἀλλὰ νὰ σὲ κολάσῃ.
Αὐτοὶ οἱ δύο φίλοι σου κολάζουν τὴν ψυχήν σου,
κοντὰ ποῦ σὲ κολάζουσι, βλάπτουν καὶ τὸ κορμί σου.
Τώρα περὶ κολάσεως ἀφίνω νὰ λαλήσω,
καὶ μόνον τὰ τοῦ σώματος πάθη νὰ παραστήσω.
Ὕστερον ὅμως λέγω σου τὰ πάθη τῆς ψυχῆς σου,
καὶ ἂν δὲν ἦναι φοβερὰ, φάε, πίε, μεθύσου.
Ἐδῶ μόνον κάνω ἀρχὴν, νὰ εἴπω τοῦ κορμίου,
νὰ ἴδῃς τὰ χαρίσματα τοῦ περισσοῦ κρασίου,
ὅτι τὸ σῶμα ἀτακτεῖ, τὴν ὄψιν του τὴν χάνει,
καὶ κάθε ἕνα μέλος σου, λαχταρισμὸν λαμβάνει.
Ἀκούεις νὰ σοῦ τὸ εἰπῶ; μὰ δὲν σ' ἀφίνει ἡ μέθη,
βοΐζουν τὰ αὐτία σου, σὰν μῦλος ὅπ' ἀλέθει.
Πόθεν νὰ κάμω τὴν ἀρχὴν, ποῖον νὰ εἴπω πρῶτα;
ἴσως καλὰ ἀρχίνησα ἀπὸ αὐτὰ τὰ ὦτα·
Αὐτὰ βοΐζουν καὶ ἠχοῦν, ὡσὰν πολὺ μελίσσι,
ἔτσι ἐσὺ τὰ ἔκαμες μὲ τὸ συχνὸ μεθύσι.
Τὰ χείλη σου ξηραίνονται, τὰ δόντια σου σαπίζουν,
τὰ μάτιά σου πρίσκονται, μελανοκοκκινίζουν,
δακρύζουν καὶ τσιμπλιάζουσι, τὸ στόμα σου στεγνώνει,
ἀναγουλιάζει καὶ ξερνᾷ, ὀμπρός σου τὰ κενώνει.
Τὰ νεῦρα διαλύονται καὶ χάνουσι τὸν τόνον,
καὶ φέρνουσι παραλυσιὰ καὶ στὸ κεφάλι πόνον.
Ὅταν τὰ νεῦρα σου λυθοῦν, χάνεις τὴν δύναμίν σου,
ἀκολουθεῖ καὶ γίνεται τρεμοῦλα στὸ κορμί σου.
Ἐγνώρισες τώρα μπεκρὴ, τῆς μέθης τὴν τρομάραν,
μὲ τὸ κρασὶ ἀπόκτησας τοῦ Κάϊν τὴν κατάραν.
Ἡ ὄψις γίνεται χλωμὴ καὶ καταμπαμπουνιάζει,
ὡσὰν τὴν τζάμπαν γίνεσαι· πίνε καὶ μὴν σε νοιάζει.
Φουσκώνει ἀνεβατίζεται, κ' ὕστερα κοκκινίζει,
ὡσὰν τὸν φοῦρνον γίνεται κ' ὕστερα κιτρινίζει.
Ὁ λάρυγγας φλογίζεται, ἡ γλῶσσα παραλύει,

καὶ πάστρικὰ δὲν ἠμπορεῖ λόγια νὰ λαλήσῃ·
κόπτεται ἡ ἀναπνοὴ, φουσκώνει ἡ κοιλία,
ἀνασασμὸν δὲν ἠμπορεῖς νὰ ἔχῃς μὲ εὐκολίαν·
σφαλίζει καὶ ἡ μύτη σου καὶ ἡ φωνὴ χοντρένει.
Τὸ φλέγμα γίνεται πολὺ, εὔκολα δὲν εὐγαίνει·
τὰ χέρια σου τρέμουσι, τὰ πόδια σού γλυστροῦσι,
ὡσὰν τῶν παίδων τῶν μικρῶν ἐδῶ κ' ἐκεῖ πατοῦσι.
Στεγνώνει τὸ πλεμμῶνι σου, πάλιν κρασὶ γυρεύει,
κ' ἐσὺ συχνάκις πίνοντας, ἡ φλόγα περισσεύει.
Ὅτι τὸ πίνεις τὸ κρασὶ δίψαν νὰ καταπαύσῃς.
καὶ τοῦτο φέρνει φλογισμὸν, ποτὲ νὰ μὴ σχολάσῃς.
Οἱ χρόνοι λιγοστεύουσι, καθὼς τὸ μαρτυροῦσι
πολλοὶ σοφοί, χρόνους πολλοὺς οἱ μέθυσοι δὲν ζοῦσι.
Καὶ πάλιν ὅσους ζήσουσι μὲ ἄκραν δυστυχίαν,
γυμνὴ γυνὴ, γυμνὸς ἐσὺ, γυμνὰ καὶ τὰ παιδία
ξυπόλυτα, ξεσκούφωτα καὶ τετραχειλισμένα,
καὶ ἂν φοροῦν καὶ τίποτα ποικιλομπαλωμένα,
ἀπὸ ἀλεῦρι τίποτα, μήτε σπυρὶ ἁλάτι,
ἀκόμη δὲν εὑρίσκεται νερὸ εἰς τὸ κανάτι.
Εἰς τὰ [βαμπάκια καὶ μαλλιὰ, βουτύρια καὶ λάδια,
καὶ στὰ σιταροκρίθαρα ποντίκι δὲν σκοντάφτει.
Φουρτοῦνα ἔχει ἡ ψυχὴ, φουρτοῦνα τὸ κορμί σου,
φουρτοῦνα καὶ τὸ σπίτι σου, φουρτοῦνα τὸ πουγγί σου.
Πολλοὶ μέσα στὴν θάλασσαν φουρτοῦνα δοκιμάζουν,
μὰ ὅταν εὔγουν εἰς τὴν γῆν βέβαια ἡσυχάζουν.
Ἐσὺ καὶ δὲν εὑρίσκεσαι ποτὲ χωρὶς φουρτοῦνα,
καθὼς καὶ δὲν εὑρίσκεται σκάλα χωρὶς σκαλούνια.
Ἐκεῖνοι φουρτουνιάζονται, ὅμως χωρὶς νὰ θέλουν
ὅτι οἱ ἄνεμοι αὐτοὺς ἐδῶ κ' ἐκεῖ τοὺς φέρνουν,
μὰ ἡ φουρτοῦνα ἡ κακὴ ὁποῦ ἐσὲ πλακώνει,
ἔρχεται ἀπὸ τὸ κρασὶ καὶ σὲ κατατυφλώνει,
καὶ γίνεσαι ἕνα σύχαμα καὶ σὲ περιγελοῦσιν,
ἐκεῖνοι ποῦ σὲ πότιζαν, καὶ σὲ καταφρονοῦσι.]
Πρῶτον ὁποῦ σὲ 'κάλεσαν σὲ εἶχαν τιμημένον
καὶ ὕστερα σὲ ἔκαμαν γουροῦνι λασπωμένον·
μὰ σὺ ἂν ἦχες λογικὸν, μυαλὰ εἰς τὸ κεφάλι,

βέβαια δὲν τοὺς ἄκουες ναρθῆς σ' αὐτὸ τὸ χάλι.
Αὐτοὶ σοῦ δίδουν τὸ κρασὶ ὄχι πῶς σ' ἀγαποῦσιν,
ἀλλὰ νὰ γένῃς μασκαρᾶς νά σὲ περιγελοῦσι,
καὶ σὲ συχνοποτίζουσι τάχα γιὰ τὸ καλόν σου.
Καὶ σὺ ὡσὰν ἀνόητος ἔχασες τὸ μυαλόν σου,
καὶ πεύτεις καὶ κυλίεσαι σὰν χοῖρος ς' τὸ κουμάσι.
Λοιπὸν καὶ ποῖος ἄνθρωπον ἐσὲ νὰ ὀνομάσῃ;
ἀληθινά, ἀλλοίμονον, ς' ἐσένα μεθυσμένε,
ἀνόητε, γαΐδαρε, κρασικαπιστρωμένε.
Αὐτὰ σοῦ κάνει τὸ κρασὶ καὶ τὰ πολλὰ γεμάτα,
καὶ σύ δὲν τὸ αἰσθάνεσαι, μήτε ἀνοίγεις μάτια,
ὅτι τὰ καταθώλωσες και πλέον ἐσκοτίσθης,
καὶ δὲν σ' ἀφίνει τὸ κρασὶ νὰ ἰδῇς ποῦ ἐκρημνίσθης,
ἀλλὰ περνᾷς ἀψήφιστα, ψυχὴν καὶ δὲν λυπᾶσαι,
ἀνθρώπους δὲν ἐντρέπεσαι, Θεὸν καὶ δὲν φοβᾶσαι.
Καὶ τώρα πλέον ἔγινες παίγνιον τῶν δαιμόνων,
καὶ τῶν ἀνθρώπων ὄνειδος καὶ ὅμοιος τῶν ὄνων,
καὶ τοῦ ἀέρος μολυσμὸς καὶ τῶν ἁγίων θρῆνος,
καὶ λύπη τῶν ἀγγέλων μας, αὐτὰ δίδει ὁ οἶνος.
Εἰπέ μου τώρα, μέθυσε, εἰπέ μου δὲν φοβᾶσαι
τὸν παντοδύναμον Θεὸν, ἀλλὰ βαρυκοιμᾶσαι;
Εἰπέ μου λέγω, ὦ μπεκρῆ, εἰπέ μου τί προσμένεις,
ὁποῦ στὴν μέθην χώνεσαι καὶ ς' τὸ κρασὶ 'παλαίνεις;
Δὲν εἶν' ἐξέτασις ποτὲ, Θεός διὰ νὰ κρίνῃ,
ἐκεῖνον ὁποῦ ἄμετρον κρασὶ καὶ πολυπίνει;
Εἶναι Θεὸς, ὦ μέθυσε, εἶναι καὶ τιμωρία,
κρίσις καὶ ἀνταπόδοσις, κόλασις αἰωνία.
Εἶναι ἐκεῖνος ὁ Θεὸς, λέγω ὁ ποιητής σου,
ὁποῦ σοῦ δίδει τὸ κρασὶ καὶ ὅλα τῆς ζωῆς σου·
Σοῦ ἔδωκε, ναὶ, τὸ κρασὶ, νὰ πίνῃς, νὰ δοξάζῃς,
καὶ ὄχι νὰ τρελλαίνεσαι καὶ νὰ τὸν ἀτιμάζῃς,
ὅτι αὐτὸς σ' τὸ ἔδωκε χάριν ἀδυναμίας,
καὶ σὺ πλέον τὸ ἔκαμες ἅρμα ἀκολασίας.
Σοῦ ἐχαρίσθη τὸ κρασὶ, καρδίαν νὰ εὐφραίνῃς,
ὁ Προφητάναξ τὸ λαλεῖ, ἄσωτος νὰ μὴν γένῃς.
Ὁ Παῦλος σοῦ τὸ βεβαιοῖ· νὰ καὶ ἡ μαρτυρία

οἴνῳ νὰ μὴν μεθύσκεται ἐνῷ εἶν' ἀσωτία·
εὐεργεσία εἶν' αὐτὸ νὰ πίνῃς εἰς τὴν θλίψιν
δύω, τρία ποτήρια, ὁποῦ νὰ ἔχῃς νίψιν,
νὰ ἀντιστέκῃς τοῦ ἐχθροῦ, πάντα νὰ τὸν παλεύῃς,
τὸν νοῦν σου εἰς τὸν οὐρανὸν νὰ τὸν περιπολεύῃς,
μὰ σὺ δὲν ἐδιάκρινες, μηδ' ἔβαλες ς' τὸν νοῦν σου,
νὰ τὸ δεχθῇς ὡς χάρισμα καὶ δῶρον τοῦ Θεοῦ σου.
Εἰπέ μου τώρα ὁ Θεὸς πῶς νὰ μὴ σὲ κολάσῃ,
καὶ μέσα εἰς τὰ τάρταρα νὰ σὲ καταδικάσῃ,
ὁποῦ ἐσὺ τὸν ἀτιμᾷς μ' ὅλην τὴν δύναμίν σου,
μπεκρολογῶντας, πίνοντας εἰς ὅλην τὴν ζωήν σου;
Βέβαια καὶ ἐξ ἅπαντος θέλει νὰ σὲ κολάσῃ
μαζὺ μὲ τὸν Διόνυσον νὰ σὲ καταδικάσῃ,
ὅτι αὐτὸν ἐδόξαζες εἰς ὅλην τὴν ζωήν σου,
καὶ ὄχι τὸν ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ποιητήν σου,
καὶ ὅτι τὸν ἐλάτρευες πάντοτε καὶ παντοίως.
Μέλλεις λοιπὸν νὰ κολασθῇς, νὰ καίγεσαι αἰωνίως
μέσα εἰς τὰ κατώτατα τοῦ ᾅδου εἰς τὸ σκότος,
ἐκεῖ ὁποῦ εὑρίσκεται τῶν μεθυστῶν ὁ τόπος.
Ἀρχήνισα καὶ τῆς ψυχῆς διὰ νὰ καταλάβῃς,
ἂν δὲν ἀφήσῃς τὸ κρασὶ πόσα μέλλεις νὰ λάβῃς.
Ἀρχήνισα μὰ δειλιῶ, φοβοῦμαι καὶ τρομάζω
νὰ ὁμιλήσω τὰ δεινὰ τοῦ ᾅδου καὶ διστάζω.
Φόβος καὶ τρόμος μὲ κρατεῖ καὶ συστολὴ μεγάλη,
ὁ νοῦς μου ἐσκοτίσθηκε καὶ πῶς ἀρχὴν νὰ βάλλῃ.
Φοβοῦμαι περὶ τῶν ἐκεῖ νὰ γράψω νὰ λαλήσω,
μήπως ἀπὸ τὸν φόβον μου ἤθελε ξεψυχήσω.
Ἡ γλῶσσά μου ἀδυνατεῖ, τὸ χέρι μου διστάζει
νὰ γράψῃ ὅσα ὁ μπεκρῆς ς' τὸν ᾅδην δοκιμάζει.
Τρέμω, λέγω, καὶ δειλιῶ μόνον νὰ ἐννοήσω,
τὸ φρικτὸν δικαστήριον καὶ πῶς νὰ ὁμιλήσω.
Θέλω πολλὰ καὶ ἀγαπῶ, τέλος ἐδῶ δὲν κάμνω,
μήπως ἀπὸ τὸν φόβον μου ἤθελεν ἀποκάμω,
καὶ πέσω κάτω ὡς νεκρὸς καθὼς κ' ἐσὺ εὑρέθης
πολλαῖς φοραῖς νεκρὸς ξηρὸς εἰς τὸν καιρὸν τῆς μέθης.
Δύο γνῶμαι παλεύουσι, μία νὰ σιωπήσω
κ' ἡ ἄλλη μὲ παρακινεῖ διὰ νὰ ὁμιλήσω,

καὶ τί νὰ κάμω ἀπορῶ, ποίαν νὰ διαλέξω,
μοῦ φαίνεται καλλίτερον ς' τὴν σιωπὴν νὰ τρέξω·
αὐτὴ εἶναι καὶ ἄφοβος κ' ὄχι ἡ ὁμιλία
ὅτι νὰ τὴν ἐνθυμηθῶ μὲ πιάνει ἡ δειλία·
μὰ πάλιν στοχαζόμενος καὶ βλέποντας ἐσένα
εἰς τούτην τὴν κατάστασιν θέλω πιάσω πένα·
διὸ νὰ περιγράψω σου καὶ νὰ σοῦ φανερώσω
ὅλα τοῦ ᾅδου τὰ δεινὰ μήπως σὲ διορθώσω,
ὁποῦ ν' ἀφίσῃς τὸ κρασὶ νὰ μὴν τὸ πολυπίνῃς
καὶ ὡς νερὸν εἰς τὸ βουτζὶ εἰς τὴν κοιλιὰν τὸ χύνεις·
μὰ ἂν τὸ πίνῃς ἄμετρον ὡσὰν ἀπὸ τὴν βρύσιν
λαμβάνεις τὴν ἀνταμοιβὴν εἰς τὴν δικαίαν κρίσιν.
Ὅταν προστάξῃ ὁ κριτὴς νὰ ἀνοιχθοῦν οἱ βίβλοι
τότε ἐσὺ ποῦ νὰ φανῇς καὶ ὅλοι σου οἱ φίλοι;
τρόμος ἀνεκδιήγητος μέλλει νὰ σὲ ταράξῃ
ὅταν νὰ ἴδῃς τὸν Κριτὴν νὰ σὲ ἀγριοτηράξῃ.
Ἐκεῖ τὸ βῆμα φοβερόν, δικαία καὶ ἡ κρίσις,
κριτὴς ἀπροσωπόληπτος, μέθυσε, τί ποιήσεις;
ἐκεῖ στέκονται ἄγγελοι μύριαις μυριάδαις
νὰ δένωσι τοὺς λαϊκοὺς μαζὺ μὲ τοὺς παππάδες
ὅποιοι καὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἐδῶ μπεκρολογοῦσι
καὶ μὲ χωρὶς συνείδησιν τὰ θεῖα λειτουργοῦσι·
ἔνδυμα γάμου χρειάζεται ὁ κάθε εἷς νὰ λάβῃ,
ἐσένα σοῦ τὸ ῥύπωσεν ἡ μέθη κ' ἡ κραιπάλη,
ἐκεῖνος τότε ὁ κριτὴς θέλει σοῦ τὸ γνωρίσει
ὁποῦ τὸ καταλέρωσες ἐδῶ μὲ τὸ μεθύσι
Ἡμέρα τότε φοβερὴ εἶναι τοῦ κριτηρίου
ἐσένα περισσότερον, φίλε τοῦ κρεντηρίου·
μάρτυρα δὲν χρειάζεται διὰ νὰ μαρτυρήσῃ
ὅτι μυρίζεις καὶ βρωμᾷς ὅλος ἀπὸ μεθύσι.
Ἅπαντα τότε τὰ κρυπτὰ θέλει φανερωθῶσι
καὶ πρόφασιν δὲν ἔχουσιν ὅσοι ἐδῶ μεθῶσι.
Τὰ ἄστρα τότε πίπτουσιν, ἡ γῆ τότε κλονεῖται
ἀκούσατε καὶ φρίξατε ὅσοι ἐδῶ μεθεῖτε.
Μεγάλη εἶναι ἡ ὀργή, ποῖος νὰ ὑποστήσῃ
ἐπάνω σου θέλει χυθῇ ὅλη γιὰ τὸ μεθύσι.
Τότε ἀποχωρίζεσαι σὺ ἀπὸ τοὺς δικαίους

ὅτι εὑρέθηκες ἐσὺ ἀνάξιος ἐλέους.
Πρόφασαις δὲν χωροῦν ἐκεῖ, μήτε ψευδολογίαις,
εἶναι κριτὴς ἀλάνθαστος, γνωρίζει ταῖς καρδίαις.
Θεὸς εἶν' ἐκεῖ κριτὴς, χατῆρι δὲν χωράει.
φίλος πατὴρ καὶ ἀδελφὸς ἐκεῖ δὲν βοηθάει·
ἀλλὰ πορεύου ἀπ' ἐμοῦ, τότε θέλει ἀκούσεις
καὶ εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον φλογὸς τῆς καγχλαζούσης
καὶ ς' τοὺς ἀγγέλλους προσταγὴ εἰς φλόγα τοῦτον δότε
κ' εὐθὺς ἀγριοδαίμονες ἔξαφνα νὰ σ' ἁρπάξουν
καὶ μέσα εἰς τὴν κόλασιν, εὐθὺς νὰ σὲ πετάξουν
ἐκεῖ νὰ τηγανίζεσαι, νὰ κλαίῃς, νὰ λυπῆσαι
ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς δαίμονας πικρῶς νὰ τυραννῆσαι.
Ἐκεῖ ἡ φλόγα τοῦ πυρὸς, ἐκεῖ βρυγμὸς ὀδόντων
νὰ καταφλέγῃ τὰς ψυχὰς πτωχῶν καὶ τῶν ἀρχόντων.
Ἐκεῖνοι ὁποῦ πίνουσι πολὺ κ' ἐδῶ μπεκρολογοῦσι
διὰ νὰ ἔχῃς συντροφιὰ νὰ σὲ παρηγοροῦσι.
Μὰ ἀγκαλὰ παρηγοριὰ ἐκεῖ καὶ δὲν χωράει
ἀλλ' οὐδὲ παρηγορητὴς νὰ σὲ παρηγορᾷ,
γιατὶ ποτὲ φόβον Θεοῦ δὲν σ' ἔμελλε νὰ ἔχῃς,
ἀκολουθεῖ τώρα λοιπὸν ἀπὸ Θεοῦ ν' ἀπέχῃς·
εἰς γῆν κλαυθμῶνος σκοτεινὴν τότε νὰ κατοικήσῃς
ἂν δὲν ἀφίσῃς τὸ κρασὶ καὶ ἂν δὲν τὸ μισήσῃς·
τὴν μέθην, ὄχι τὸ κρασί, ὁποῦ χαλᾷ τὰς φρένας
καὶ ἄλλος ἀθλιώτερος ἐκ σοῦ δὲν εἶν' οὐδένας.
Ἐκεῖ θέλει ὀδύρεσαι, ἐκεῖ θέλεις τρομάζεις,
ἀλλοίμονον, ἀλλοίμονον ἐκεῖ θέλεις φωνάζεις.
Ποῦ εἶν' ἐκεῖ τὰ τραγούδια, ποῦ εἶναι οἱ χοροί σου
καὶ ὅσα ἄλλα ἔκανες ν' ἀνοίγῃ ἡ ὄρεξίς σου;
Ποῦ εἶναι τώρα τὸ κρασί; ποῦ εἶναι ἡ σπατάλη;
ἕνα μόνον εἶναι ἐκεῖ, ἡ τῆς ψυχῆς σου ζάλη.
Ἐδῶ συχνὰ ἐσήκωνες γεμάτα τὰ κουπάρια,
ἐκεῖ συχνὰ θὰ σὲ κεντοῦν τοῦ ᾅδου τὰ κοντάρια.
Ἐδῶ ποτὲ δὲν ἤκουσες λόγια ἀποστόλου,
ἐκεῖ θὰ βασανίζεσαι ἀπὸ τοῦ διαβόλου.
Πικρὰ ἐκεῖ ἡ κόλασις, πικρὰ ἡ κατοικία,
πικροὶ εἶναι οἱ δαίμονες, πικρὰ ἡ δυσωδία.
Ἐκεῖ θέλει εὑρίσκεσαι μὲ γλῶσσαν φλογισμένην

ὅτι ἐδῶ τὴν ἤθελες εἰς τὸ κρασὶ χωσμένην.
Τὸ στόμα νὰ ξηραίνεται, καρδιὰ ν' ἀναστενάζῃ,
τὰ μάτια νὰ τρέχουσιν, ὁ νοῦς νὰ σκοτινιάζῃ.
Καθὼς ἐδῶ εὑρίσκεσαι πάντοτε σκοτισμένος,
ἔτσι καὶ εἰς τὴν κόλασιν πάντοτε ζοφωμένος.
Ἐκεῖ τὸ σκότος ἀφεγγές, ἡ κόλασις βαρεῖα,
ἡ θλίψις εἶναι ἄμετρος καὶ ἡ στενοχωρία.
Ὁ ποταμὸς ὁ πύρινος νὰ φλέγῃ τοὺς μεθύσους,
τοῦ Βάκχου τοὺς προσκυνητάς, μ' ὅλους τοὺς Διονύσους.
Διόνυσ' ὀνομάζονται ὅσοι πολὺ μεθοῦσι
καὶ χάνουσι τὰς φρένας τους καὶ πλέον ἀσωτοῦσι.
Ἐκεῖ τὸ βάρος ἀχανὲς καὶ ἀφεγγὴς ὁ ζόφος,
ἡ κόλασις παντοτεινὴ ἀβάστακτος ὁ γνόφος.
Θρῆνος ἐκεῖ καὶ ὀδυρμός, φόβος κλαυθμὸς καὶ τρόμος
καὶ τοῦ Βελίαρ τὰ δεινὰ καὶ τοῦ πυρὸς ὁ βρῶμος.
Οἱ ὄνυχες νὰ σχίζουσιν ἀνηλεῶς τὰ μέλη
ὁποῦ τὰ κατασάπησες ἐδῶ μὲ τὸ ἀμπέλι.
Ἀμπέλι λέγω τὸ κρασὶ ὅτι αὐτὸ τὸ κάνει
καὶ τοῦτο ἔχει φυσικὸν τὰ μυαλὰ νὰ χάνῃ.
Βαρὺ εἶναι καὶ ἄτιμον τὰς χεῖρας σου νὰ δέσουν
καὶ εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον δαίμονες νὰ σὲ θέσουν.
Πικρὸν πολὺ καὶ γοερὸν ῥανίδα νὰ γυρεύῃς
διὰ ὀλίγον δροσισμὸν καὶ πάλιν νὰ μὴν εὕρῃς.
Βαρὺ τὸ δεσμωτήριον, ἄγριοι πορταραῖοι,
ἀνηλεεῖς οἱ φύλακες καὶ οἱ δεσμωταραῖοι.
Πικρὸς εἶναι ὁ τάρταρος, βρυγμὸς ὁ τῶν ὀδόντων,
ἄνθρωπε, λάβε αἴσθησιν καὶ ἄφησε τὸν πότον,
ὅτι σκληρὰ τὰ βούνευρα, ἡ πίσσα βρωμισμένη.
Τοῦτα εὑρίσκουσιν ἐκεῖ ὅλοι οἱ μεθυσμένοι.

ΑΡΧΑΙΟΣ ΜΟΝΟΛΙΘΟΣ

ΤΑΦΟΣ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀπὸ παλαιᾶς Φωκαίας, ὡς μίαν ὥραν, πρὸς Μαινομένην ἀγούσης ὀλίγα τινὰ μέτρα ἐν δεξιᾷ παραρρέοντος μικροῦ χειμάρρου ἀπαντᾶται μέγας λαξευτὸς μονόλιθος τάφος κείμενος ἐπὶ γηλόφου, ὃν οἱ ἐγχώριοι *Πελεκητὴν* καλοῦσιν, ἐξ οὗ καὶ τὸ μέρος ἐκεῖνο τὴν αὐτὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβε. Περὶ τοῦ παναρχαίου τούτου τάφου οὐδεὶς, καθόσον γνωρίζομεν, τῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων μνείαν ποιεῖται. Διὰ τοῦτο ἀναφέρομεν ἐνταῦθα τινὰ περὶ τοῦ μνημείου τούτου καὶ ἀφίνομεν εἰς τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἀσχολουμένους νὰ πραγματευθῶσι περὶ αὐτοῦ εἰδικώτερον.

Ὁ λίθος, ἐξ οὗ ἐλαξεύθη ὁ τάφος οὗτος, εἶναι τοῦ γένους τῶν τραχιτῶν (tuf trachite volcanique), οὗτινος γέμει ὅλη ἡ Φωκαϊκὴ χώρα, καὶ ὅστις χρησιμεύει κυρίως εἰς κατασκευὴν παραστάδων θυρῶν καὶ παραθύρων (κοινῶς Φωκιανὴ πέτρα).

Τὸν μονόλιθον τοῦτον τὸν ἀποτελοῦντα μέρος τοῦ μόλις 6—7 μέτρα ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν ἀνερχομένου βράχου κατέστησεν ὁ χρόνος ὑπομέλανα, ἐνῷ τὸ χρῶμα τοῦ λίθου εἶναι πυρρόλευκον· καὶ πλάτος μὲν ἔχει 9 μέτρων, πάχος δὲ 6 καὶ ἥμισυ, καὶ ὕψος περὶ τὰ 6 ½.

Ἡ εἴσοδος τοῦ τάφου εἶναι πρὸς βορρᾶν ἔχουσα πρὸς τὸν διάδρομον πλάτος ἑνὸς μέτρου, βάθος 2.70 καὶ ὕψος 2 περίπου. Δεξιόθεν δὲ καὶ πρὸς τὸ τέλος τοῦ διαδρόμου ἔχει δευτέραν θύραν τετραγώνου δωματίου καλῶς λελαξευμένου, τοῦ ὁποίου ἡ ὀροφὴ, ὡς καὶ τὸ ἔδαφος, εἶναι κατὰ ἕνα πόδα χαμηλοτέρα τῆς τοῦ διαδρόμου, ἀναλόγως.

'Επειδὴ δὲ τὸ ἔδαφος πληροῦται βουνίων, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξακριβωθῇ τὸ βάθος αὐτοῦ.

'Εν τῷ μέσῳ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς ὑπάρχει παστὸς ἀβαθὴς ἐπιμήκους τετραγώνου,(niche feinte) ἐν ᾧ φαίνονται γραμμαὶ σταυρωταὶ χωρίζουσαι τὸν παστὸν εἰς τέσσαρα τετράγωνα.

'Η νοτιοανατολικὴ γωνία εἶναι κεκολοβωμένη, ἔχει ὅμως μέχρι τινὸς ἐκ τῶν ἄνωθεν πρὸς τὰ κάτω λαξευτὰς κλιμακηδὸν ἐσοχάς.

'Επὶ τῆς κορυφῆς τοῦ κύβου φαίνεται ἀνώμαλόν τι στρῶμα, ὅπερ ἴσως θὰ ἀπέληγεν εἰς κῶνον ἢ ὀβελίσκον πιθανῶς τῷ χρόνῳ καταστραφέντα.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτου τοῦ τάφου, ἡ δὲ σχεδογραφία φιλοπονηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ Σχολῇ κυρίου Weber κατὰ τὰς δοθείσας αὐτῷ διαστάσεις καὶ σημειώσεις, ἐτέθη ἐν τῷ τέλει τοῦ τεύχους τούτου.Τὴν ξυλογραφίαν δ' αὐτοῦ ἐποίησεν ὁ παρ' ἡμῖν γνωστὸς καλὸς ξυλογράφος κ. Μ. Νικολαΐδης, πρὸς οὓς ἡ 'Εφορία τοῦ Μουσείου ἐκφράζει τὴν πολλὴν εὐαρέσκειάν της.

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΣΕΩΣ

ΑΡΧΑΙΩΝ ΤΙΝΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

ΤΗΣ ΜΥΣΙΑΣ

ΥΠΟ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΑΡΙΝΟΥ.

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ

ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΘΕΣΕΩΣ ΑΡΧΑΙΩΝ ΤΙΝΩΝ ΠΟΛΕΩΝ ΤΗΣ

ΜΥΣΙΑΣ.

Α'.

Περὶ Αὐρηλιανῆς ἢ Αὐρηλιουπόλεως τῆς νῦν Φρένελι.

Κατὰ τὸ 1871, καθ' ἣν ἐποχὴν διέμενον ἐν Ἀδραμυττείῳ, προσεκλήθην νὰ μεταβῶ πρὸς ἐπίσκεψιν ἀσθενοῦς τινος ἐν τῷ χωρίῳ Φρένελι, ἀπέχοντι μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν περίπου τῆς πόλεως ταύτης. Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν μου ἀπήντησα ἔξωθεν τοῦ χωρίου τούτου, μεταξὺ κυπαρίσσων ἀπαραμίλλου ὡραιότητος καὶ μοναδικῶν ἴσως διὰ τὴν ἀκμὴν καὶ τὸ ὕψος των, τοῖχον ἠρειπωμένον, βυζαντινῆς κατασκευῆς, ἀρκετὰ παχύν, ἐκτεινόμενον ὑπὲρ τὰ 100 γαλλικὰ μέτρα καὶ ὑψούμενον ποῦ μὲν μέτρα τινα ὑπὲρ τὴν γῆν, ἀλλαχοῦ δὲ κατηδαφισμένον μέχρι τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς· ἀποτελοῦντα δὲ νῦν τὸν ὀπίσθιον τοῖχον, τοῦ ἐκεῖ μεγάλου ὀθωμανικοῦ νεκροταφείου. Εἰς μέρος τι τοῦ τοίχου τούτου, ὅστις ἀναμφιβόλως ἐχρησίμευεν ὡς πρόχωμα τοῦ ὁρμητικῶς παραρρέοντος ποταμοῦ, ἀνεκάλυψα ἐκτισμένην περιεργοτάτην διὰ τὸ

εἶδος τῆς γραφῆς της καὶ ἀνέκδοτον ἐπιγραφὴν, εἰς ὕψος δέκα περίπου μέτρων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους καὶ ἐκτεινομένην περὶ τὰ δέκα μέτρα εἰς μίαν καὶ μόνην σειράν. Τὰ γράμματα αὐτῆς ἔχουσιν ὕψος εἴκοσι περίπου ὑφεκατομέτρων· ἀποτελοῦνται δὲ ἐκ πλίνθων ὀπτῶν ἐκτισμένων ἐν τῷ τοίχῳ οὕτω, ὥστε μία μόνον τῶν στενῶν αὐτῶν ἐπιφανειῶν φαίνεται. Πρὸς κατασκευὴν π. χ. τοῦ γράμματος Ι ἔκτισαν ἐν τῷ τοίχῳ καθέτως μίαν μόνην κέραμον, πρὸς τὴν τοῦ Σ τρεῖς, σχηματιζούσας ἀγκύλην ἢ τετράγωνον παραλληλόγραμμον, οὗτινος ἐλλείπει ἡ δεξιὰ πλευρά· οὕτω δὲ πρὸς κατασκευὴν καὶ τῶν λοιπῶν γραμμάτων. Τὸ Ο ἀποτελεῖται δι' ὀχετοῦ, τὸ Ω διὰ δύο ὀχετῶν παραλλήλως κειμένων, οὕτω ΟΟ, καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ Ρ διὰ κεράμου στέγης. Εὐανάγνωστος δὲ εἶναι ἡ ἀπὸ σταυροῦ ἀρχομένη ἀρχὴ αὐτῆς καὶ τὸ εἰς σταυρὸν ἐπίσης λῆγον τέλος της, ἐνῷ τὰ πλεῖστα τῶν ἐν τῷ μέσῳ γραμμάτων συνέπεσαν μετὰ τοῦ τοίχου. Περιττὸν δὲ νὰ προσθέσω ὅτι τὰ γράμματα αὐτῆς ἔχουσι σχῆμα Βυζαντινῆς ἐποχῆς. Ἔχει δὲ οὕτως·

† ΕΚΤΙΣΕΝΗΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΣΤΑΤΗΑΥΡΗΛΙΑΝΗΕΠΙΣΤΙΚΟ

ΚΤΟΣΕΥΣΕ . . Υ . . . Ε . . . . Α . ΑΥΛ

Ο. . ΟΟ ΑΝΟΥΙΝΔΙΚΤΙΟΝΟ . . ΕΜΤΗΚΕΔΕΚΑΤΗΣ†

ἤτοι

Ἔκτισεν ἡ μεγαλοπρεπεστάτη Αὐρηλιανὴ ἐπὶ Στίκοντος εὐσε[βο]ῦ[ς]

. . ε . . . . α[Π]αύλο[υ Ἰ]ωάν(ν)ου, ἰνδικτι(ῶ)νο[ς π]έμ(π)τη(ς) κ(αὶ) δεκάτης.

Καὶ τίνες μὲν οὗτοι οἱ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἀναφερόμενοι Στίκων καὶ Παῦλος Ἰωάννου ἀγνοῶ· ἀλλ' ἡ μεγαλοπρεπεστάτη Αὐρηλιανὴ δὲν εἶναι ἐπίσημός τις κυρία τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὡς δύναταί τις ἐκ πρώτης ὄψεως νὰ ὑπολάβῃ, ἀλλ' ἡ πόλις Αὐρηλιανή, ἥτις κοινῇ δαπάνῃ κατεσκεύασε τὸ πρόχωμα. Δύναταί τις δὲ νὰ πεισθῇ περὶ τούτου παραλληλίζων πρὸς ταύτην τὴν ἐν τῇ Συλλογῇ τῶν ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν τοῦ Βοικχίου ὑπ' ἀρ. 3,509 ἐπιγραφὴν ἀναφέρουσαν

. . . ΕΓΕΝΕΤΟΕΝΤΗΙΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΙ

ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝΠΟΛΕΙ . . .

ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀρ. 3,504 τῆς αὐτῆς Συλλογῆς

. . . ΤΗΝΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΝ

ΚΑΙΔΙΑΣΗΜΟΤΑΤΗΝΚΑΙ

ΜΕΓΙΣΤΗΝΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩ[Ν]

ΠΟΛΙΝ

καὶ τὴν ὑπ' ἀρ. 3,497

. . . . . ΤΗΣΛΑΜΠΡΟΤΑ

ΤΗΣΚΥΖΙΚΗΝΩΝΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ . . .

ὡς καὶ ἄλλας ἐπιγραφὰς ἃς χώρου οἰκονομίας χάριν παραλείπω.

Τίς δὲ αὕτη ἡ ἐν Μυσίᾳ πόλις Αὐρηλιανή;

Ἐν τοῖς ἐπισκοπικοῖς καταλόγοις ἐκτὸς τῆς ἐν Λυδίᾳ ὑπὸ τὸν μητροπολίτην Σάρδεων Αὐρηλιουπόλεως[1], τῆς ἀναφερομένης καὶ ὑπὸ τοῦ Ἱεροκλέους[2], ἀπαντᾷ καὶ ἑτέρα ὁμώνυμος ἐν Μυσίᾳ [3] ὑπὸ τὸν Ἐφέσου, ὑφ' ὃν ὑπάγεται ἔτι καὶ νῦν τὸ χωρίον Φρένελι· ὁ δὲ ἐπίσκοπος αὐτῆς κατατάσσεται πάντοτε ἐν τοῖς ῥηθεῖσι καταλόγοις ἀμέσως πρὸ τῶν ἐπισκόπων Νήσης καὶ Μασχακώμης, ὡς λίαν πλησιοχώρων καὶ γειτονευουσῶν ἐπαρχιῶν, ὅπως ἐν τοῖς ἑπομένοις θέλω ἀποδείξει.

Ἡ νῦν δὲ ὀνομασία Φρένελι δὲν εἶναι εἰμὴ τουρκικὴ παραφθορὰ τῆς ἀρχαίας ὀνομασίας· διότι τὰ φωνητικὰ ὄργανα τῶν Ὀθωμανῶν ἀδύνατον νὰ προφέρωσι τὴν λέξιν Αὐρηλιανὴ χωρὶς νὰ μεταβάλλωσιν αὐτὴν εἰς Φρένελι· οὐδὲν δὲ σημαίνει ἡ τελευταία αὕτη λέξις οὔτε τουρκιστὶ οὔτε ἀραβιστί· ἐπισήμως δὲ μάλιστα, ὡς καὶ παρὰ

[1] Gustav. Parthey. Not. 1,157—3,100- 7,152—9,86—8,179. Αὐριλλιουπόλεως.—10.226.—Σύνταγ. θείων καὶ ἱερ. κανόν. Ῥάλλη καὶ Ποτλῆ. Τ. ἑ. σ. 458.477.

[2] Gustav. Parthey. Ἱεροκλ. Συνέκδ. 670.4.

[3] Ἔνθ. ἀνωτ. Not. 3.26—7.97.—10.161.—13.24.—Συν. θ. καὶ ἱερ. καν. Ῥάλλη καὶ Ποτλῆ. Τ. ἑ. σ. 458. 476.

τοῖς γραμματισμένοις ὀθωμανοῖς ἔχει ἑτέραν ὀνομασίαν τὸ χωρίον καλούμενον Χαβρὰν ἢ Χαβράν-ι-Κεμπίρ, τουτέστι μεγάλη πανήγυρις ἢ συναγωγή.

Ἐκ τῆς ἀνακαλυφθείσης λοιπὸν ἐν τῷ χωρίῳ Φρένελι ἐπιγραφῆς, ἐκ τῆς γειτνιάσεως αὐτοῦ πρὸς τὰς ἐπισκοπὰς Νήσης καὶ Μασχακώμης καὶ ἐκ τῆς μέχρι τοῦ νῦν διασωζομένης ἐν παραφθορᾷ ὀνομασίας, ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ νῦν χωρίον Φρένελι κατέχει τὴν θέσιν τῆς ἐν Μυσίᾳ Αὐρηλιανῆς, ἥτις προϊόντος τοῦ χρόνου, Βυζαντινῇ ἀδείᾳ, μετεβλήθη εἰς Αὐρηλιούπολιν· διότι, καίτοι ἐλλειπὴς ἡ ἐν τῇ ἀνωτέρω ἐπιγραφῇ ἀναφερομένη χρονολογία, ἐκ τοῦ σχήματος ὅμως τῶν γραμμάτων αὐτῆς γίνεται δῆλον ὅτι πολὺ ἀρχαιοτέρα εἶναι τοῦ παλαιοτέρου ἐκ τῶν σωζομένων ἐπισκοπικῶν καταλόγων· ἕτερον δὲ παράδειγμα κακοζήλου μεταποιήσεως ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν τῶν τοπικῶν ὀνομάτων, μεταξὺ πολλῶν ἄλλων ἀναφέρω τὴν ἐν τῷ Συνεκδήμῳ τοῦ Ἱεροκλέους μεταβολὴν τῆς ἐν Λυδίᾳ Μαγνησίας εἰς Μαγνησιασούπολιν.[1]

Ἡ πόλις Αὐρηλιανή, ἥτις ἔν τινι τῶν ἐπισκοπικῶν καταλόγων γράφεται Αὐριλιούπολις,[2] ἐν ἑτέρῳ δὲ καλεῖται Αὐριλούπολις[3] καὶ Αὐρελιούπολις[4] ὠνομάσθη φαίνεται οὕτω ὡς κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ διασήμου Αὐτοκράτορος τῆς Ρώμης Αὐρηλιανοῦ, ἐξ οὗ ἐπωνομάσθη καὶ ἡ ἐν Γαλλίᾳ πόλις Αὐρηλιανὴ (Orleans) καὶ οὐχὶ Αὐρηλία, ὅπως συνήθως ἐξελληνίζεται ἡ πόλις αὕτη, ἐν ᾗ ἐδοξάσθη ἡ τῆς Αὐρηλιανῆς ἡρωϊκὴ παρθένος (Jeanne d'Arc) καὶ ἐξ ἧς παράγεται ὁ τίτλος τοῦ δευτεροτόκου κλάδου τῶν Βουρβόνων ἤτοι τῶν δουκῶν τῆς Αὐρηλιανῆς.

Τοῦ Αὐτοκράτορος Αὐρηλιανοῦ ἀνάκειται ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς καθ' ἡμᾶς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς, καλῶς ἐξειργασμένη μαρμάρινος κεφαλή, ἐκ προσφορᾶς τοῦ ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἡμῶν καθιδρυμάτων ἀκαμάτως μοχθοῦντος φιλογενοῦς κυρίου Ἀριστοτέλους Φοντριέρου, ἀνακαλυφθεῖσα ἐν τοῖς ἐρειπίοις τῆς ἀρχαίας Ἐφέσου. Τὸ λοιπὸν δὲ σῶμα αὐτῆς μετηνέχθη ὑπὸ τοῦ κυρίου Wood ἐν τῷ Βρετανικῷ μουσείῳ, ἕνεκα τῆς ἀβελτηρίας τῆς τότε κυβερνήσεως.

Τὸ χωρίον Φρένελι περιλαμβάνει ἤδη περὶ τὰς 600 οἰκίας, ὧν αἱ μὲν

---

[1] Parth. Ἱεροκλ. Συνέκδ. 660. 15.

[2] Ἔνθ. ἀνωτ. Not. 8. 114.

[3] Αὐτόθ. 1. 107.

[4] Αὐτόθ. 9. 39.

150 χριστιανικαί, αἱ δὲ λοιπαὶ ὀθωμανικαί. Οἱ Χριστιανοὶ εἶναι ἄποικοι ἐκ Λέσβου καὶ ἰδίως ἐκ τοῦ Μολύβου, τῆς Πέτρας καὶ τοῦ Ἀργέννου· ἐκτὸς δὲ τούτων παρεπιδημοῦσι χάριν ἐμπορίου καὶ ἕτεροι 300 ἄνδρες ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν τῆς Λέσβου. Κατὰ τὸ 1856 ἠριθμοῦντο μόνον 30 χριστιανικαὶ οἰκογένειαι συνοικισθεῖσαι μετὰ τὴν ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν. Οἱ πρὸ αὐτῆς πολυπληθεῖς Χριστιανοὶ κάτοικοι ἐξαπατηθέντες ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ τότε ἰσχυροῦ κατὰ τὰ μέρη ταῦτα Δερέμπεη Μουρούντογλου, πατρὸς δὲ τοῦ νῦν ἐν Ἀδραμυττείῳ διαμένοντος παράφρονος και ἐνδεοῦς ἀπογόνου τῆς ζαπλούτου ταύτης οἰκογενείας, ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει ὅτι θέλει διασώσει αὐτοὺς εἰς Ἀδραμύττειον ἀπέσφαξεν αὐτοὺς ἠδηδὸν, ἡ ἀνθρωπόμορφος τίγρις, ἐντὸς χαράδρας μικρὸν ἀπεχούσης τοῦ χωρίου των.

Τὸ ἐν Φρένελι σχολεῖον τῶν ἀρρένων ᾠκοδομήθη κατὰ τὸ 1861 τῷ φιλογενεῖ ζήλῳ καὶ τῇ ἐπιστασίᾳ τοῦ τότε ἐκεῖ διδασκάλου, παρ' ἡμῖν δὲ ἤδη διαμένοντος ἀξιοτίμου ἐκδότου τοῦ περιοδικοῦ Μέλητος κυρίου Δημοκράτους Γραμματικοῦ· τὸ παρελθὸν δὲ ἔτος ἀνηγέρθη παρ' αὐτῷ καὶ παρθεναγωγεῖον. Ἡ δὲ ἐκκλησία ἀνηγέρθη τῷ 1856. Ἐν αὐτῇ πρὸ τῆς μεσαίας θύρας τοῦ ἱεροῦ εὑρίσκεται ἐστρωμένη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μαρμαρίνη πλάξ, ἐφ' ἧς ἡ ἑξῆς ἐπιτύμβιος καὶ ἀνέκδοτος ἐπιγραφή.

. . . . . ΖΩΝΕ. . . . .

. , ... ΤΑΤΩΜΟΥΑΔ . , . . .

. , ΥΒΑΙΩΚΑΤΕΣΚΕΥ. . . . . .

. . . ΑΡΑΝΤΟΙΣΘΡΕΜΜΑ . . . , .

ΑΝΔΕΤΙΣΕΤΕΡΟΣΤΟΛΜ . . . . . .

. ΥΤΗΝΚΑΙΝΕΚΡΟΝΒΑΛΕΙ . . .

. . . . . .

ἤτοι

[ὁ δεῖνα] ζῶν ἐ[μαυτῷ καὶ
τῷ γλυκυ]τάτῳ μου ἀ[δελφῷ
Πο]υβλίῳ κατεσκεύ[ασα τὴν
καμ]άραν τοῖς θρέμμ[ασί μου ·

ἂν δέ τις ἕτερος τολμ[ήσῃ εἰς
α]ὐτὴν καὶ νεκρὸν βάλ(λ)ει...

. . . .

Β'.

Περὶ τῆς Νήσου ἢ Νήσης τῶν νῦν Μοσχονησίων.

Ἡ ἐν τοῖς ἐπισκοπικοῖς καταλόγοις ἀναφερομένη πόλις τῆς Μυσίας Νῆσα,[1] ἧς ὁ ἐπίσκοπος κατατάσσεται ἐν αὐτοῖς πάντοτε εὐθὺς μετὰ τὸν Αὐρηλιουπόλεως, ἡ ἐν ἄλλοις καταλόγοις γραφομένη Νύσα[2] καὶ Νύσσα[3] καὶ ἡ ἔν τινι ἐξ αὐτῶν ὀνομαζομένη Νύσσα ἡ ἑτέρα[4] πρὸς διαστολὴν αὐτῆς ἐκ τῆς ἐν Καρίᾳ Νύσης (Σουλτὰν-Ἱσσὰρ) εἶναι ἀναντιρρήτως ἡ νῦν πόλις τῶν Μοσχοννησίων ὡς ἀποδεικνύεται οὐχὶ μόνον ἐκ τῆς παραμενούσης μέχρι σήμερον ὀνομασίας της, καλουμένης ὑπό τε τῶν κατοίκων αὐτῆς καὶ τῶν Κυδωνιατῶν ὡς καὶ τῶν Λεσβίων Νησί, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ περὶ Ἑκατοννήσων χωρίου τοῦ Στράβωνος, ὅπερ μὴ ἐννοήσαντες παρεμόρφωσαν, ἕκαστος κατ' ἴδιον τρόπον, οἱ διάφοροι ἐκδόται αὐτοῦ, προσθέτοντες ἢ ἀφαιροῦντες λέξεις καὶ στρεβλώνοντες τὴν ἔννοιαν τοῦ συγγραφέως, οὗτινος παραθέτω ἐνταῦθα, πρὸς μείζονα κατάληψιν, ἐκ τῆς στερεοτύπου ἐκδόσεως, ὁλόκληρον τὴν περὶ Ἑκατοννήσων παράγραφον, ἥτις ἔχει οὕτω·

« Κατὰ δὲ τὸν πορθμὸν τὸν μεταξὺ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Λέσβου νησία ἐστὶ περὶ εἴκοσι· ὡς δὲ Τιμοσθένης φησί, τετταράκοντα· καλοῦνται δὲ Ἑκατόννησοι συνθέτως, ὡς Πελοπόννησος, κατὰ ἔθος τι τοῦ Ν γράμματος πλεονάζοντος ἐν τοῖς τοιούτοις, ὡς Μυόννησος καὶ Προκόννησος λέγεται, καὶ Ἁλόννησος· ὥστε Ἑκατόννησοι εἰσὶν, οἷον Ἀπολλώννησοι (γρ. Ἀπολλωνόννησοι). Ἕκατος γὰρ ὁ Ἀπόλλων· παρὰ πᾶσαν γὰρ τὴν παραλίαν ταύτην ὁ Ἀπόλλων ἐκτετίμηται μέχρι Τενέδου, Σμινθεύς, ἢ Κιλλαῖος καλούμενος, ἢ Γρυνεύς, ἤ τινα ἄλλην ἐπωνυμίαν ἔχων. Πλησίον δὲ τούτων ἐστὶ καὶ ἡ Πορδοσελήνη, πόλιν

---

[1] Ἔνθ. ἀνωτ. Not 8. 115—9. 43.

[2] Αὐτόθ. 1. 108—Σ. Θ. Ἰ. κ. Ῥάλλη καὶ Ποτλῆ σ. 458.

[3] Part. N. 7. 98 —10. 162 —13. 25.

[4] Αὐτόθ. 3. 27.

ὁμώνυμον ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ· καὶ πρὸ τῆς πόλεως ταύτης ἄλλη νῆσος μείζων αὐτῆς, καὶ πόλις ὁμώνυμος ἔρημος, ἱερὸν ἔχουσα Ἀπόλλωνος »[1]

Ἀλλ' ὁ Κράμερος μεταβάλλει τὸ τελευταῖον χωρίον οὕτω· « καὶ πρὸ τῆς πόλεως ταύτης ἄλλη νῆσος * πόλις * μείζων αὐτῆς ὁμώνυμος ἔρημος, ἱερὸν ἅγιον ἔχουσα Ἀπόλλωνος » θέλων νὰ ἐννοήσῃ ὅτι πρὸ τῆς πόλεως Πορδοσελήνης ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς αὐτῆς νήσου καὶ ἑτέρα πόλις καλουμένη ἐπίσης Πορδοσελήνη, ὅπερ ἀπιθανώτατον.

Ὁ δὲ ἀοίδιμος συμπολίτης ἡμῶν Ἀδαμάντιος ὁ Κοραῆς, ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως, ἀναγινώσκει οὕτω· « καὶ πρὸ τῆς πόλεως ταύτης ἄλλη νῆσος μείζων αὐτῆς, καὶ πόλις ὁμώνυμος ἔρημος, ἱερὸν ἅγιον ἔχουσα Ἀπόλλωνος· » σημειῶν ἐν τέλει ὅτι μετὰ τὰς λέξεις μείζων αὐτῆς « ἢ πρὸ αὐτῶν (καθάπερ διέστειλα ἐν τῇ Γαλλικῇ, μεταφράσει) εἰκὸς ἐξερρυηκέναι, διὰ τὴν τῶν ἀντιγραφέων ἀμέλειαν τῆς μείζονος ταύτης νήσου τὸ ὄνομα· ἄλλως γὰρ οὐχ ἕξει πρὸς ὃ ἀνενεχθήσεται τὸ ἑπόμενον Ὁμώνυμος.»

Ἀλλ' αἱ δυσκολίαι αὗται τῶν ἐκδοτῶν ὑπερπηδῶνται ἅμα μεταβάλλωμεν τὸ μικρὸν ν τῆς λέξεως «νῆσος» εἰς μέγα Ν καὶ θεωρήσωμεν ταύτην ὡς κύριον καὶ οὐχὶ ὡς προσηγορικὸν ὄνομα. Τότε δὲ καὶ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος χωρίον τοῦ Στράβωνος ἐννοεῖται εὐχερῶς καὶ οὐδεμία ἀνάγκη μετατροπῆς αὐτοῦ διὰ προσθήκης ἢ ἀφαιρέσεως λέξεων καὶ ἀποφυγὴ αἰτιάσεων κατὰ τῶν ἀντιγραφέων ὡς παραλειψάντων κατὰ τὴν ἀντιγραφὴν τὸ ὄνομα τῆς νήσου.

Ἡ μεγαλειτέρα λοιπὸν νῆσος τοῦ συμπλέγματος τῶν Ἑκατοννήσων, ἡ παρὰ τῶν λογίων, ἕνεκα συγχύσεως αὐτῆς πρὸς τὸν τίτλον τοῦ ἐπισκόπου της, καλουμένη Μοσχοννήσιον, παρὰ δὲ τῶν ἐγχωρίων Νησί, ἡ παρὰ τῶν ἀρχαιολόγων βαπτισθεῖσα Πορδοσελήνη ἢ Ποροσελήνη, ἡ ἐν τοῖς ἐπισκοπικοῖς καταλόγοις ἀναφερομένη Νῆσα ἐκαλεῖτο κατὰ Στράβωνα Νῆσος· ὁμωνύμως δὲ Νῆσος καὶ ἡ ἐπ' αὐτῆς πόλις ἡ νῦν καλουμένη Μοσχοννήσια, παρὰ δὲ τῶν ἐγχωρίων ὁμωνύμως τῇ νήσῳ Νησί, ἔρημος οὖσα ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Στράβωνος καὶ ἔχουσα ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. Οἱ γενναῖοι λοιπὸν τῶν Μοσχοννησίων ναῦται δὲν πρέπει να ὀνομάζωνται ὑπὸ τῶν ἀρχαιολογούντων Πορδοσεληνῖται, ἀλλὰ Νησιῶται.

Οὐδέποτε δὲ ἴσως ἡ πόλις αὕτη ὠνομάσθη Νῆσα· μόνον δὲ ὁ ἐ-

[1] Στράβ. ΙΓ', β'.

πίσκοπος αὐτῆς, ὡς ἀπαντᾷ ἐν τοῖς ἐπισκοπικοῖς καταλόγοις. ἔφερε τὸν τίτλον « ὁ Νήσης » ἀντὶ « ὁ Νήσου », ἕνεκα Βυζάντινῆς ἰδιορρυθμίας, καθ' ἣν ἡ ἔκφρασις, ὁ τῆς ἐπαρχίας Νήσης ἐπίσκοπος ἐφαίνετο ὁμαλωτέρα τρόπον τινα καὶ προτιμοτέρα τῆς ὀρθῆς. Τοιαῦτα παθήματα, ἕνεκα τῆς ἀμαθείας τῆς ἐποχῆς, ὑπέστησαν πολλοὶ τῶν τίτλων τῶν ἐπισκόπων καὶ μητροπολιτῶν, ἅτινα δὲν μετεδόθησαν καὶ εἰς αὐτὰς ταύτας τὰς ἐπισκοπικὰς πόλεις, περιορισθέντα μεταξὺ τοῦ κλήρου καὶ ἀποκρουσθέντα ὑπὸ τοῦ λαοῦ· οὕτω κατώρθωσαν αἱ ἀνωτέρω ἀναφερθεῖσαι πόλεις Μαγνησία καὶ Αὐρηλιανή, ὑπερπηδήσασαι τὰς κληρικὰς Μαγνησιασσύπολιν καὶ Αὐρηλιούπολιν, νὰ φθάσωσι μέχρις ἡμῶν, ἡ μὲν μὲ τὸ ἀρχαῖον αὐτῆς ὄνομα, ἡ δὲ μὲ παραφθορὰν ἐπισυμβᾶσαν ἐπὶ τῆς ἀρχαιοτέρας αὐτῆς ὀνομασίας· τούτου ἕνεκα καὶ ἡ περὶ ἧς πρόκειται πόλις ὀνομάζεται ὑπὸ τῶν νῦν κατοίκων αὐτῆς Νησὶ καὶ οὐχὶ Νῆσα.

Ἀλλόκοτοι δὲ τίτλοι ἐπισκόπων διατηροῦνται καὶ μέχρις ἡμῶν. οὓς καιρὸς εἶναι νομίζομεν, νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ Οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον μετὰ τῆς περὶ αὐτὸ Ἱερᾶς συνόδου. Εἷς ἐκ τῶν ἀλλοκοτάτων εἶναι καὶ ὁ τίτλος τοῦ ἐπισκόπου τῶν Τράλλεων τιτλοφορουμένου Ἡλιουπόλεως καὶ Θυατείρων· διότι ἡ πόλις τῶν Τράλλεων ὠνομάζετο μὲν Τράλλις ἑνικῶς,[1] Εὐανθία[2] ἢ Πολυάνθεια[3], Ἐρυμνά,[4] καὶ Ἀντιόχεια[5] μετωνομάσθη δὲ Σελεύκεια ὡς ἀναφέρει ὁ Πλίνιος [6], καὶ πιστοποιεῖ ἡ ἐκεῖ εὑρεθεῖσα ὑπ' ἀρ. 172 τοῦ παρόντος τεύχους ἐπιγραφή, καὶ Καισάρεια πρὸς τιμὴν τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος, ὑπὸ τοῦ Αὐγούστου, τοῦ ἀνακτίσαντος αὐτὴν μετὰ τὴν καταστροφήν της, ἐκ σεισμοῦ συμβάντος ἐπὶ τῆς βασιλείας του,[7] ὅπερ ὄνομα διετήρησε καὶ

---

[1] Στέφ. Βυζάντ. ἐν λ. Τράλλις.—[2] Plin V. 29.—[3] Στέφ. Βυζαν. ἐν λ. Τράλλις.—[4] Αὐτόθ.—[5] Plin V. 29.—[6] Αὐτόθ.—[7] Περὶ τῆς καταστροφῆς ταύτης καὶ τῆς ἀνακτίσεως τῶν Τράλλεων ἀναφέρει ὁ Ἀγαθίας (Βασιλ. Ἰουστινιανοῦ βιβλ. β'.) τὰ ἑξῆς: « Αἱ γοῦν Τράλλεις ἡ πόλις ἡ ἐν τῇ νῦν Ἀσίᾳ καλουμένη χώρα, ἀγχοῦ που τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ ἱδρυμένη, τὸ μὲν παλαιὸν Πελασγῶν γέγονεν ἀποικία, ὑπὸ δὲ τοὺς Αὐγούστου Καίσαρος χρόνους, ἐσείσθη τε ἅπασα καὶ ἀνετράπη, καὶ οὐδὲν αὐτῆς ὅ,τι ἐσέσωστο· οὕτω δὲ τοῦ ἄστεος οἰκτρότατα κειμένου, ἄγροικόν τινά φασι τούτων δὴ τῶν γεηπόντων (γρ. γεηπόνων) Χαιρήμονα τοὔνομα, σφόδρα τὴν ψυχὴν ἁλῶναι τῷ πάθει, καὶ οὖν οὐκ ἐνεγκόντα, θαυμάσιόν τι ἡλίκον καὶ ἄπιστον ἔργον ἀνύσαι· μήτε γὰρ τῆς ὁδοῦ τὸ μῆκος ἢ τῆς πρεσβείας τὸ μέγεθος καταρρωδήσαντα, μήτε ὅτι μεγίστοις, ὥσπερ εἰκός, ὁμιλή-

ἐπὶ τῶν διαδόχων του, ὡς φαίνεται ἐκ πολλῶν διασωθέντων νομισμάτων τῆς πόλεως ταύτης, καὶ Ἀϊντὶν Γκιουζὲλ-Ἰσσάρ ἐκ τοῦ κατακτητοῦ αὐτῆς Ἐμίρου Ἀϊντὶν καὶ τῆς ὡραίας τοποθεσίας της, ἧς ἕνεκα, καὶ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἐκλήθη Εὐανθία καὶ Πολυάνθεια· οὐδέποτε δὲ Ἡλιούπολις. Τὸ πρῶτον τοῦτο μέρος τοῦ τίτλου τοῦ τῶν Τράλλεων ἐπισκόπου εἶναι φαίνεται ἀτυχὴς ἐπὶ Τουρκοκρατείας ἐξελλήνισις τῆς τουρκικῆς λέξεως Ἀϊντὶν = φωτεινός, καθ' ἣν ἔπρεπε καὶ ὁ ἐπίσκοπος νὰ τιτλοφορηθῇ ὁ Φωτεινῆς ἢ κατὰ τὸν βυζαντινὸν τρόπον ὁ Φωτεινουπόλεως καὶ οὐχὶ ὁ Ἡλιουπόλεως· ἀλλ' ἐπροτίμησαν φαίνεται τοῦ φωτὸς, τὴν πηγὴν αὐτοῦ πρὸς κατασκευὴν τοῦ τίτλου τοῦ τῆς πόλεως ταύτης ἐπισκόπου.

σειν ἤμελλε κινδύνεις, καὶ ταῦτα ἐπ' ἀδήλῳ τῇ τύχῃ, μήτε τῶν οἴκοι τὴν ἐρημίαν, μήτε ἄλλο τι τῶν ὁπόσα διανοούμενοί ἄνθρωποι μεταμανθάνουσι τὰ δοχηθέντα, ἀφικέσθαι μὴ ἔτι ἐν Ῥώμῃ, ἀλλὰ καὶ ἐς τῶν Κανταβρηνῶν τὴν χώραν, ἀμφ' αὐτὰς δή που τὰς τοῦ Ὠκεανοῦ ἠϊόνας (ἐτύγχανε γὰρ αὐτοῦ που ὁ Καῖσαρ ἐν τῷ τότε πρός τι τῶν ἐθνῶν διαμαχόμενος) ἀγγεῖλαί τε οἱ τὰ ξυνενεχθέντα καὶ οὕτως ἑλεῖν τὸν βασιλέα, ὡς αὐτίκα δὴ μάλα ὑπάτους ἑπτὰ τῶν ἐν τοῖς μάλιστα εὐπατριδῶν τε καὶ εὐδαιμόνων ἀνδρῶν ἐκ τῆς Ῥώμης ἀπολεξάμενον, ἅμα τῷ σφετέρῳ πλήθει στεῖλαι ἐς τὴν ἀποικίαν, καὶ τούς, ὡς τάχιστα ἐν τῷ χώρῳ γενομένους, χρήματά τε πλεῖστα ὅσα ἐπιδόντας καὶ σπουδῇ χρησαμένους, ἀνοικοδομῆσαι αὖθις τὴν πόλιν, και ἐς τὸ μέχρι τοῦδε σωζόμενον ἀπεργάσασθαι σχῆμα. Νῦν οὖν οἱ ἐκείνη ἀστοί, Πελασγοὶ μὲν οὐκ ἔτι ἂν δικαίως κληθεῖεν, Ῥωμαῖοι δὲ μᾶλλον, εἰ καὶ τὰ τῆς φωνῆς ἐς τὸ Ἑλληνικόν τε καὶ Ἀττικώτερον μετεβάλλοντο· πῶς γὰρ οὐκ ἤμελον προσοικοῦντες τῆς Ἰωνίαν; ταῦτα δὲ οὕτω ξυνενεχθῆναι, δηλοῖ μέν που καὶ ἡ πάτριος τοῦ ἄστεος ἱστορία, οὐχ' ἥκιστα δὲ τοὐπίγραμμα, ὅπερ ἔγωγε ἐκεῖσε ἐλθὼν ἀνελεξάμην· ἔν τινι γὰρ τῶν ἀμφὶ τὴν πόλιν ἀγρῶν ὅθεν δὴ ὢν ἐτύγχανεν ὁ Χαιρήμων (Σιδηροῦς δὲ ὄνομα τῷ ἀγρῷ ἐκείνῳ) βωμὸς ἵδρυται ἀρχαιότατος, ἐν ᾧ δὴ πάλαι (ὡς ἔοικε) τοῦ Χαιρήμονος ἄγαλμα ἐφεστήκει· νῦν γάρ, οὐδὲν ὁτιοῦν ἐν αὐτῷ φαίνεται· ἐγκεχάρακται δὲ ὅμως ἔτι τὸ ἐλεγεῖον τῳ βωμῷ ὧδέ πως ἔχον·

Κλασθείσας πέτρας σεισμῷ ποτε, Κάνταβριν ἐς γᾶν
Χαιρήμων ἕπτα πατρίδα ῥυσόμενος.
Καίσαρι δ' εἱλιχθεὶς περὶ γούνασι, τὰν μεγάλαυχον
Ὤρθωσε Τράλλιν, τάν ποτε κεκλιμέναν·
Ἀνθ' ὧν συγγενὲς οἱ τοῦτο βρέτας, ὄφρ' ἐπὶ βωμῷ
Οἷά γε δὴ κτίσας τάνδε φέροιτο χάριν.

Καὶ τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ τοῦ τίτλου τοῦ τῶν Τράλλεων ἐπισκόπου καὶ Θυατείρων εἶναι ἐπίσης πλημμελές· διότι δὲν παρήχθη ἐκ τῆς πόλεως τῶν Θυατείρων, ἥτις οὔτε ὑπήγετο, ὡς ἔχουσα ἴδιον ἐπίσκοπον, καθ' ἃ μαρτυροῦσιν οἱ ἐπισκοπικοὶ κατάλογοι, οὔτε ὑπάγεται ἤδη ὑπὸ τὸν ἐπίσκοπον Τράλλεων, ἀλλ' ἐκ τῆς πόλεως τῶν Θειρῶν, τῆς δευτερευούσης κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸν πληθισμὸν ἐκ τῶν νῦν ὑπαγομένων ὑπὸ τὸν ἐπίσκοπον Τράλλεων πόλεων, ἣν οἱ κατασκευασταί, τοῦ περὶ οὗ πρόκειται τίτλου, ὑπέθεσαν οὖσαν τὰ ἀρχαῖα Θυάτειρα· ἅτινα ὅμως ἀπὸ τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, πρὸ τοῦ περιηγητοῦ Spon, ὁ Ἄγγλος πρόξενος Ricout ἀνεκάλυψεν ὡς ταὐτιζόμενα μετὰ τοῦ νῦν Ἀξαρίου (Ἀκ-Ἰσσὰρ=λευκὸν φρούριον) ἐκ πολλῶν ἐκεῖ ἀνακαλυφθεισῶν θυατηρεινῶν ἐπιγραφῶν. Ἐνῷ ἡ νῦν πόλις τῶν Θειρῶν εἶναι ἡ ἀρχαία Τεῖρα, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἑξῆς ἐκεῖ εὑρεθεισῶν ἐπιγραφῶν, ὧν αἱ μὲν ὑπ' ἀρ. 2, 4 καὶ 5, πρὸ ἐτῶν μοὶ ἀπεστάλησαν, ἐν προφανῶς λίαν ἐσφαλμένοις ἀντιγράφοις, διὰ μικρῶν χαρακτήρων καὶ ἄνευ στίξεως ὑπὸ τοῦ ἐν Θείροις διαμένοντος φιλαρχαίου Κυρίου Παναγιώτου Γεωργιάδου· ἡ δὲ ὑπ' ἀρ. 1 συνοδευομένη καὶ ὑπὸ τῆς προρρηθείσης ὑπ' ἀρ. 2 ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ ἐφημερ. Ἀμαλθείᾳ [1] ἐπίσης διὰ μικρῶν χαρακτήρων, ἄνευ στίξεως καὶ ἐσφαλμένως. Ἐκ τῶν δύω τούτων λίαν ἀμφιβόλων πηγῶν ὁρμώμενος δημοσιεύω αὐτὰς ἐνταῦθα, διορθώνων κατὰ τὸ ἐνόν, μὴ ἐγγυώμενος ὅμως περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἐμῶν διορθώσεων. Πιστὸν δὲ ἀντίγραφον αὐτῶν θέλει δημοσιεύσει, Θεοῦ εὐδοκοῦντος, ἐν τῷ προσεχεῖ αὐτῆς τεύχει ἡ Ἐφορία τοῦ Μουσείου τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς, ἀφοῦ προμηθευθῇ χαρτότυπον αὐτῶν διὰ τῶν ἐν Θείροις ἀντεπιστελλόντων αὐτῆς μελῶν.

1.

Ἐπὶ μαρμαρίνης πλακὸς κειμένης ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν μήκ. 1, 24, πλ. 0, 60 καὶ πάχ.[2] 0,50.

Τάδε χρῆσθαι
τῇ γενεθλίῳ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν] Αὐτοκράτορος.[3] Καθὼς ὑπογέ-

---

[1] Ἀρ. 1794. 31 Δεκεμβρίου 1871.
[2] Ἐν τῇ Ἀμαλθείᾳ γρ. «βάθος 50.»
[3] Ἐν τῇ Ἀμαλθ. « κυριου . . αυτοκρατορος ».

γραπται, ὅσ' ἂν μου κληρονομῶν-
ται δίδωμι. Καταλείπω τῇ τῶν
Τειρηνῶν κατοικία χρῆ[σθαι
τῆς] νομῆς καὶ καρπ(εί)ας ἀγρ-
οῦ γεωργ]ουμένου [ἵνα οἱ [1]
κωμῆται χρῶνται καὶ καρ-
πῶνται αὐτο[ῦ σ]ὺν τοῖς προ[σ-
γενομένοις ἐλΕῶσιν [ἐν] καλουμέ-
νω τό(π)ω Κατωτέρω καὶ τῶ . . .
. . σω, καὶ Κε(δρ)ῶνι καὶ Μέλλαν[ι
ὁμοροῦντι ποταμῶ καὶ . . . .
ρώσω Τείρα [οὖσιν·] πρὸς[2] τὸ εὐωχεῖ-
σθαι αὐτοὺς καθ' ἕκαστον
ἔτος τῇ γενεθλίω ἡμέρα τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Αὐτοκράτορος
Καίσαρος, μένοντος αὐτοῦ
ἀνεξαλλοτριώτου· εἰσηγη-
σαμένου τὸ ψήφισμα Τρύ-
φωνος Πετρωνίου βουλευτοῦ
τῆς Ὑπαιπηνῶν πόλεως καὶ
προνοήσαντος τῆς ἀναστά-
σεως τοῦ ἀνδριάντος,
ἀναστησάντων τὴν βάσιν
παρ' ἑαυτῶν Ἐλπιδοφόρου Β'
σὺν καὶ τῶ πατρὶ Ἐλπιδοφόρω.

—

[1] Ἐν τῇ Ἀμαλθ. « χρη . . .
. . νομης και καρπακας αγρο-
ουμενου . . . . »

[2] Ἐν τῇ Ἀμαλθ. «αυτο συν τοις προ-
γενομενοις, ελεωσιν καλουμε-
νῳ τομῳ κατωτερῳ και τῳ . . .
. . σω, και κερδωνι και μελλαν-
ομορουντι ποταμῳ και . . . .
ρωσωτειρα . . . , προς »

Καὶ τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ τοῦ τίτλου τοῦ τῶν Τράλλεων ἐπισκόπου καὶ Θυατείρων εἶναι ἐπίσης πλημμελές· διότι δὲν παρήχθη ἐκ τῆς πόλεως τῶν Θυατείρων, ἥτις οὔτε ὑπήγετο, ὡς ἔχουσα ἴδιον ἐπίσκοπον, καθ' ἃ μαρτυροῦσιν οἱ ἐπισκοπικοὶ κατάλογοι, οὔτε ὑπάγεται ἤδη ὑπὸ τὸν ἐπίσκοπον Τράλλεων, ἀλλ' ἐκ τῆς πόλεως τῶν Θειρῶν, τῆς δευτερευούσης κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸν πληθυσμὸν ἐκ τῶν νῦν ὑπαγομένων ὑπὸ τὸν ἐπίσκοπον Τράλλεων πόλεων, ἣν οἱ κατασκευασταί, τοῦ περὶ οὗ πρόκειται τίτλου, ὑπέθεσαν οὖσαν τὰ ἀρχαῖα Θυάτειρα· ἅτινα ὅμως ἀπὸ τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, πρὸ τοῦ περιηγητοῦ Spon, ὁ Ἄγγλος πρόξενος Ricout ἀνεκάλυψεν ὡς ταὐτιζόμενα μετὰ τοῦ νῦν Ἀξαρίου (Ἀκ-Ἰσσὰρ=λευκὸν φρούριον)ἐκ πολλῶν ἐκεῖ ἀνακαλυφθεισῶν θυατηρεινῶν ἐπιγραφῶν. Ἐνῷ ἡ νῦν πόλις τῶν Θειρῶν εἶναι ἡ ἀρχαία Τείρα, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἑξῆς ἐκεῖ εὑρεθεισῶν ἐπιγραφῶν, ὧν αἱ μὲν ὑπ' ἀρ. 2, 4 καὶ 5, πρὸ ἐτῶν μοὶ ἀπεστάλησαν, ἐν προφανῶς λίαν ἐσφαλμένοις ἀντιγράφοις, διὰ μικρῶν χαρακτήρων καὶ ἄνευ στίξεως ὑπὸ τοῦ ἐν Θείροις διαμένοντος φιλαρχαίου Κυρίου Παναγιώτου Γεωργιάδου· ἡ δὲ ὑπ' ἀρ. 1 συνοδευομένη καὶ ὑπὸ τῆς προρρηθείσης ὑπ' ἀρ. 2 ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ ἐφημερ. Ἀμαλθείᾳ [1] ἐπίσης διὰ μικρῶν χαρακτήρων, ἄνευ στίξεως καὶ ἐσφαλμένως. Ἐκ τῶν δύω τούτων λίαν ἀμφιβόλων πηγῶν ὁρμώμενος δημοσιεύω αὐτὰς ἐνταῦθα, διορθώνων κατὰ τὸ ἐνὸν, μὴ ἐγγυώμενος ὅμως περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἐμῶν διορθώσεων. Πιστὸν δὲ ἀντίγραφον αὐτῶν θέλει δημοσιεύσει, Θεοῦ εὐδοκοῦντος, ἐν τῷ προσεχεῖ αὐτῆς τεύχει ἡ Ἐφορία τοῦ Μουσείου τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς, ἀφοῦ προμηθευθῇ χαρτότυπον αὐτῶν διὰ τῶν ἐν Θείροις ἀντεπιστελλόντων αὐτῆς μελῶν.

1.

Ἐπὶ μαρμαρίνης πλακὸς κειμένης ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν μήκ. 1, 24, πλ. 0, 60 καὶ πάχ.[2] 0,50.

Τάδε χρῆσθαι
τῇ γενεθλίῳ ἡμέρα τοῦ Κυρίου
ἡμῶν] Αὐτοκράτορος.[3] Καθὼς ὑπογέ-

[1] Ἀρ. 1794. 31 Δεκεμβρίου 1871.
[2] Ἐν τῇ Ἀμαλθείᾳ γρ. «βάθος 50.»
[3] Ἐν τῇ Ἀμαλθ. « κυριου . . αυτοκρατορος ».

γραπται, ὅσ' ἂν μου κληρονομῶνται δίδωμι. Καταλείπω τῇ τῶν Τειρηνῶν κατοικίᾳ χρῆ[σθαι τῆς] νομῆς καὶ καρπ(εί)ας ἀγροῦ γεωργ]ουμένου [ἵνα οἱ[1] κωμῆται χρῶνται καὶ καρπῶνται αὐτο[ῦ σ]ὺν τοῖς προ[σ-γενομένοις ἐλΕῶσιν [ἐν] καλουμένῳ τό(π)ῳ Κατωτέρῳ καὶ τῷ . . .
. . σω, καὶ Κε(δρ)ῶνι καὶ Μέλλαν[ι ὁμοροῦντι ποταμῷ καὶ . . . .
ρώσῳ Τείρα [οὖσιν·] πρὸς[2] τὸ εὐωχεῖσθαι αὐτοὺς καθ' ἕκαστον ἔτος τῇ γενεθλίῳ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Αὐτοκράτορος Καίσαρος, μένοντος αὐτοῦ ἀνεξαλλοτριώτου· εἰσηγησαμένου τὸ ψήφισμα Τρύφωνος Πετρωνίου βουλευτοῦ τῆς Ὑπαιπηνῶν πόλεως καὶ προνοήσαντος τῆς ἀναστάσεως τοῦ ἀνδριάντος, ἀναστησάντων τὴν βάσιν παρ' ἑαυτῶν Ἐλπιδοφόρου Β' σὺν καὶ τῷ πατρὶ Ἐλπιδοφόρῳ.

—

[1] Ἐν τῇ Ἀμαλθ. « χρη . . .
. . νομης και καρπακας αγρο-
ουμενου . . . . »

[2] Ἐν τῇ Ἀμαλθ. «αυτο συν τοις προ-
γενομενοις, ελεωσιν καλουμε-
νῳ τομῳ κατωτερῳ και τῳ . . .
. . σω, και κερδωνι και μελλαν-
ομορουντι ποταμῳ και . . . .
ρωσωτειρα . . . , προς »

2.

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ

ΕΠΙΠΡΥΤΑΝΕΩΣ·Λ·ΣΕΠΤΑΥΡ
ΑΧΙΛΛΞΙΔΗΝΕ·ΜΗ·Ε·ΑΥΡ·ΕΡΜΟΛΑΟΣ
ΡΟΥΣΤΙΚΟΥΕΔΩΚΕΝΥΠΕΡΑΡΧΗΣ
ΛΟΓΙΣΤΕΙΑΣΚΑΘΩΣΕΔΟΞΕΤΟΙΣ
ΚΩΜΗΤΑΙΣΙ.Χ.ΔΙΑΚΟΣΙΑΠΕΝΤΗ
ΚΟΝΤΑΤΑΠΡΟΧΩΡΗΣΑΝΤΑΕΙΣΤΗΝ
ΤΩΝΤΕΙΡΩΝΩΝΣΥΝΤΕΛΕΙΑΝ

ἤτοι

Ἀγαθῇ Τύχῃ.

Ἐπὶ Πρυτάνεως Λ(ουκίου) Σεπτ(ιμίου) Αὐρ(ηλίου)
Ἀχιλλείδη, Νε(οκαισαρεῶνος) μη(νὸς) ε΄. Αὐρ(ήλιος)
Ἑρμόλαος
Ρουστίκου ἔδωκεν ὑπὲρ ἀρχῆς
Λογιστείας, καθὼς ἔδοξε τοῖς
κωμήταις, (δηνάρια) διακόσια πεντή-
κοντα τὰ προχωρήσαντα εἰς τὴν
τῶν Τειρώνων συντέλειαν.

3.

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ

ΕΠΙΠΡΥΤΑΝΕΩΣΑΠΟΛΗΙΑΣΦΑΥΣΤΕΙΝΗ
ΤΟΥΕΞΗΣΕΓΟΥΣ§Μ§ΝΕΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝΟΣ
Δ·ΙΣΤΑΙΕΝΟΥ.ΑΥΡΛΑΡΕΙΣΑΙΟΣΠΛΟΥ
ΤΙΩΝΟΣΕΦΕΣΙΟΣΑΓΟΡΑΝΟΜΗΣΑΣΤΑΧΙΟΝ
ΝΥΝΔΙΑΣΥΛΛΟΓΟΥΠΡΟΤΡΕΨΑΜΕΝΟΥΑΥ
ΤΟΝΜΑΥΡ·ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ.Δ.ΘΥΑΙΡΙΟΥ
ΗΛΟΣΕΝΕ·ΒΟΥΛΑΡΧΟΥΥΜΝΩΔΟΥΤΗΣ
ΑΓΙΩΤΑΤΗΣΑΡΤΕΜΙΔΟΣΤΟΥΠΡΟΕΣΤΩ
ΤΗΣΚΑΤΟΙΚΙΑΣ ΚΑΙΥΠΕΡ

ἤτοι

Ἀγαθῇ Τύχῃ

Ἐπὶ Πρυτάνεως Ἀπολη ΐας Φαυστείνη[ς,
τοῦ ἑξῆς ἔτους, μ(ηνὸς) Νεοκαισαρεῶνος,
δ'. ἱσταμένου, [Αὐρ(ήλιος) Λαρεισαῖος Πλου-
τίωνος Ἐφέσιος ἀγορανομήσας τάχιον
νῦν διὰ συλλόγου προτρεψαμένου αὐ-
τὸν Μ(άρκου) Αὐρ(ηλίου) Ἀρτεμιδώρου, Δ(ομιτίου) Θυαιρίου
ἦλ(ω)σεν ἐ(ξουσίαν) Βουλάρχου Ὑμνωδοῦ τῆς
ἁγιωτάτης Ἀρτέμιδος τοῦ Προεστῶ-
τος] τῆς κατοικίας [Τειρηνῶν] καὶ ὑπερ-
τάτου] . . . .

Τῶν δύω τούτων ἐπιγραφῶν ἀντίγραφα, στοιχειοθετουμένης τῆς παρούσης διατριβῆς, προθύμως σπεύσας εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Ἐφορείας τοῦ ἡμετέρου Μουσείου, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸ ὁ ἑλληνοδιδάσκαλος Θειρῶν ἀξιότιμος Κύριος Δ. Γκράτσος, ἔχων ἀρωγοὺς κατὰ τὴν ἀντιγραφὴν καὶ τοὺς ἀξιοτίμους Κ.Κ. Ν. Ξυδόπουλον ἰατρὸν, Π. Γεωργιάδην καὶ Ζ. Λαδδαῖον. Ἀμφότεραι δὲ εὑρίσκονται κεχαραγμέναι ἐπὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς στήλης, ἐχούσης περίμετρ. 1. 70, ὕψ. 1, 30, καὶ ἐκτισμένης ἐν τῇ ἐν Θείροις ἐκκλησίᾳ τῶν Ταξιαρχῶν· ἀπέχουσι δὲ ἀλλήλων περὶ τοὺς 6 δακτύλους.

--

4.

Φίλιππος Φιλίππου Ταράξους; τοὺς
δύω κίονας [1] σὺν βωμῷ καὶ σπείραις
καὶ κεφαλαῖς [2] καὶ ἐπιστυλίῳ τῇ Τει-
ρηνῶν [3] κώμῃ ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέστησε.

—

5.

. . . . [Αὐτοκρ-
άτορι Νέρβᾳ [4] Τραϊανῷ Καίσαρι
Σεβαστῷ Γερμανικῷ τῷ καὶ θια-
σώτῃ Διονύσου. [5] Εὔβουλος Κάσ-
σανδρος Ἀπολλωνίου τοῦ παλαιοῦ;
γέροντος; Μενέστρατος Μενεστρά-
του, Ἄτταλος Μητρο[δώρου; [6] . . .

—

[1] Κατὰ τὸ ἀντίγρ. Γεωργιάδου «κιονες»
[2] Γεωργ, «κεφαλαι»
[3] Γεωργ. «Τηρυτινων»
[4] Γεωργ. «αταρινερβα»
[5] Γεωργ. «γερμανιρωτος και θεασωτης Διονυσιου»
[6] Γεωργ. «μιτρος»

Ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν τούτων γίνεται δῆλον ὅτι κατὰ τὴν Ῥωμαϊκὴν ἐποχὴν ἐπὶ τῆς αὐτῆς τῶν Θειρῶν θέσεως ὑπῆρχε κώμη ἢ κατοικία Τειρηνῶν ἔχουσα τὴν αὐτὴν ὀνομασίαν, ἣν καὶ νῦν ἔτι παρὰ τοῖς ὀθωμανοῖς ἡ πόλις τῶν Θειρῶν. Ἀναμφίβολον δὲ ὅτι ἐκ τῶν παρὰ τὸν Καΰστρον μερῶν τούτων μετηνάστευσεν ἡ μεγάλη τῶν Λυδῶν μερὶς ἡ κατοικήσασα τὴν ἐν Ἰταλίᾳ Τυρρηνίαν, ἥτις ἔλαβε τὸ ὄνομα ἐκ τῆς ἐγκαταλειφθείσης πατρίδος. Περὶ τῆς μεταναστεύσεως ταύτης διηγεῖται ὁ Ἡρόδοτος τὰ ἑξῆς. « Φασὶ δὲ αὐτοὶ Λυδοὶ καὶ τὰς παιγνίας τὰς νῦν σφίσι τε καὶ Ἕλλησι κατεστεώσας ἑωυτῶν ἐξεύρημα γενέσθαι. Ἅμα δὲ ταύτας τε ἐξευρεθῆναι παρὰ σφίσι λέγουσι καὶ Τυρσηνίην ἀποικίσαι, ὧδε περὶ αὐτῶν λέγοντες· ἐπὶ Ἄτυος τοῦ Μάνεω βασιλέος σιτοδείην ἰσχυρὴν ἀνὰ τὴν Λυδίην πᾶσαν γενέσθαι· καὶ τοὺς Λυδοὺς τέως μὲν διάγειν λιπαρέοντας, μετὰ δὲ, ὡς οὐ παύεσθαι, ἄκεα δίζησθαι, ἄλλον δὲ ἄλλο ἐπιμηχανᾶσθαι αὐτῶν. Ἐξευρεθῆναι δὴ ὦν τότε καὶ τῶν κύβων καὶ τῶν ἀστραγάλων καὶ τῆς σφαίρης καὶ τῶν ἄλλων πασέων παιγνιέων τὰ εἴδεα, πλὴν πεσσῶν· τούτων γὰρ ὦν τὴν ἐξεύρεσιν οὐκ οἰκηϊεῦνται Λυδοί. Ποιέειν δὲ ὧδε πρὸς τὸν λιμὸν ἐξευρόντας· τὴν μὲν ἑτέρην τῶν ἡμερέων παίζειν πᾶσαν, ἵνα δὲ μὴ ζητέοιεν σιτία, τὴν δὲ ἑτέρην σιτέεσθαι παυομένους τῶν παιγνιέων. Τοιούτῳ τρόπῳ διάγειν ἐπ' ἔτεα δυῶν δέοντα εἴκοσι. Ἐπεί τε δὲ οὐκ ἀνιέναι τὸ κακὸν, ἀλλ' ἐπὶ μᾶλλον ἔτι βιάζεσθαι, οὕτω δὴ τὸν βασιλέα αὐτῶν δύο μοίρας διελόντα Λυδῶν πάντων κληρῶσαι, τὴν μὲν ἐπὶ μονῇ, τὴν δὲ ἐπὶ ἐξόδῳ ἐκ τῆς χώρης, καὶ ἐπὶ μὲν τῇ μένειν αὐτοῦ λαγχανούσῃ τῶν μοιρέων ἑωυτὸν τὸν βασιλέα προστάσσειν, ἐπὶ δὲ τῇ ἀπαλλασσομένῃ τὸν ἑωυτοῦ παῖδα, τῷ οὔνομα εἶναι Τυρσηνόν. Λαχόντας δὲ αὐτῶν τοὺς ἑτέρους ἐξιέναι ἐκ τῆς χώρης καταβῆναι ἐς Σμύρνην καὶ μηχανίσασθαι πλοῖα, ἐς τὰ ἐσθεμένους τὰ πάντα, ὅσα σφι ἦν χρηστὰ ἐπίπλοα, ἀποπλώειν κατὰ βίου τε καὶ γῆς ζήτησιν, ἐς ὃ ἔθνεα πολλὰ παραμειψαμένους ἀπικέσθαι ἐς Ὀμβρικοὺς, ἔνθα σφέας ἐνιδρύσασθαι πόλιας καὶ οἰκέειν τὸ μέχρι τοῦδε. Ἀντὶ δὲ Λυδῶν μετουνομασθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ βασιλέος τοῦ παιδὸς, ὅς σφέας ἀνήγαγε. Ἐπὶ τούτου τὴν ἐπωνυμίαν ποιευμένους οὐνομασθῆναι Τυρσηνούς.[1]

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω παρεκβάσεως ἐπανερχόμενος εἰς τὴν πόλιν τῆς Νήσου προσθέτω ὅτι καὶ ἐκ τῶν νομισμάτων προσεπικυροῦνται τὰ περὶ

[1] Ἡρόδ. Βιβλ. Α'. 94.

αὐτῆς εἰρημένα· διότι τὰ νομίσματα τὰ ἀποδιδόμενα μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῶν νομισματολόγων εἰς τὴν πόλιν τῆς Λέσβου Νάπην, πόλιν μὴ κόψασαν νομίσματα, πρέπει ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν πόλιν τῆς Νήσου=Μοσχοννησίων καὶ νὰ κατataχθῶσι μεταξὺ τῶν νομισμάτων τῆς Μυσίας καὶ οὐχὶ τῶν τῆς Λέσβου.

Τὰ νομίσματα ταῦτα φέρουσιν ἐπιγραφὴν ΝΑ ἢ ΝΑΣΙ, οὐδέποτε δὲ ΝΑΠ· ὑπέπεσαν δὲ οἱ νομισματολόγοι εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην καὶ ἐσφαλμένην ἀνάγνωσιν συγχύσαντες τὰ γράμματα ΣΙ μετὰ τοῦ Π. Ἡ ἐπιγραφὴ δὲ ΝΑ ἢ ΝΑΣΙ εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς λέξεως Νασιωτᾶν Αἰολικῶς ἀντὶ Νησιωτῶν· διότι Αἰολεῖς κατῴκουν οὐχὶ μόνον τὰς Ἑκατοννήσους ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπέναντι τῆς Λέσβου παραλίαν τῆς Μυσίας, ὡς μαρτυρεῖται ἐκ τῶν ἀνακαλυφθεισῶν κατὰ τὰ μέρη ταῦτα ἐπιγραφῶν καὶ ἐκ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, ἐν οἷς ὁ Θουκυδίδης ἀναφέρει ὅτι « ἀπ' αὐτῆς [τῆς Ἀντάνδρου, οἱ Μυτιληναίων φυγάδες] ὁρμώμενοι τήν τε Λέσβον ἐγγὺς οὖσαν κακώσειν καὶ τὰ ἐν τῇ ἠπείρῳ Αἰολικὰ πολίσματα χειρώσασθαι·»[1] καὶ ὁ Στράβων «ἐπὶ δὲ τῇ παραλίᾳ τῇ ἀπὸ Λεκτοῦ μέχρι Κανῶν ἀντιπαρατέταται ἡ νῆσος Λέσβος, λόγου ἀξία πλείστου· περίκειται δὲ αὐτῇ καὶ νησία, τὰ μὲν ἔξωθεν, τὰ δὲ καὶ ἐν τῷ μεταξὺ αὐτῆς τε καὶ τῆς ἠπείρου· καιρὸς ἤδη περὶ τούτων εἰπεῖν· καὶ γὰρ ταῦτά ἐστιν Αἰολικά, σχεδὸν δέ τι καὶ μητρόπολις ἡ Λέσβος ὑπάρχει τῶν Αἰολικῶν πόλεων»[2] καὶ ἐν τῷ προηγουμένῳ κεφαλαίῳ. « Κάμψαντι δὲ τὸ Λεκτὸν, ἐλλογιμώταται πόλεις τῶν Αἰολέων . . . . . ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ τῶν Μυτιληναίων αἰγιαλὸς, κώμας τινὰς ἔχων τῶν κατὰ τὴν ἤπειρον τῶν Μυτιληναίων.»[3]

Ὁ Μιοννέτος ἐν τῇ Περιγραφῇ του[4] τῶν ἀρχαίων νομισμάτων καὶ ἐν τῷ παραρτήματι αὐτῆς[5] περιγράφει 6 νομίσματα τῆς πόλεως ταύτης ἀποδίδων αὐτὰ, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ νομισματολόγοι, εἰς τὴν πόλιν τῆς Λέσβου Νάπην. Ἐξ αὐτῶν τὰ μὲν τρία εἶναι χαλκᾶ, τὰ δὲ ἕτερα τρία ἀργυρᾶ· ἐκ τῆς διασώσεως δὲ τῶν τελευταίων τούτων ἀποδεικνύεται ἡ σημαντικότης τῆς πόλεως Νήσου κατὰ τὴν ἀρχαιότητα· διότι αἱ

[1] Δ΄. 52.
[2] ΙΓ΄. β΄. 1.
[3] α. 49.
[4] T. III. p. 60.
[5] T. VI. p 78.

μικραὶ καὶ ἄσημοι πόλεις μόνον χαλκᾶ νομίσματα ἔκοπτον. Ἐκ τῶν τριῶν ἀργυρῶν τὸ ὑπ' ἀρ. 151 τοῦ παραρτήματος ἀνενδοιάστως πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν Ἄνδρον· κατέταξε δὲ ἐνταῦθα ὁ Μιοννέτος κατὰ μίμησιν τοῦ Σεστίνη. Ἐκ τῶν λοιπῶν πέντε, ἓν μόνον φέρει τὴν ἐπιγραφὴν ΝΑΠ, ἀναμφιβόλως κακῶς ἀναγνωσθεῖσαν οὕτω, χάριν τῆς ὁποίας ἀπεδόθησαν μὲν καὶ τὰ λοιπὰ εἰς τὴν ἄσημον πόλιν τῆς Λέσβου Νάπην, αὐτὴ δὲ αὕτη ἡ πόλις πάλιν χάριν τῶν ἐπιγραφῶν ΝΑΣΙ μετεβλήθη εἰς τὴν ἀνύπαρκτον Ν ά σ η ν.

Τὴν πόλιν Νάπην μνημονεύουσι μόνοι Στέφανος ὁ Βυζάντιος [1] καὶ ὁ γεωγράφος, ὅστις ἐκ τοῦ τρόπου, δι' οὗ ἐκφράζεται περὶ αὐτῆς μᾶς ὑποδεικνύει τὴν ἀσημότητά της. Καὶ πρῶτον μὲν ἐν τοῖς περὶ Λέσβου οὐδόλως ποιεῖται μνείαν αὐτῆς· ἔπειτα δὲ, ὡς ἐν παρόδῳ, ἐν τῷ ἐννάτῳ βιβλίῳ[2], ἐτυμολογῶν τὴν ὀνομασίαν της, λέγει ὅτι ἔκειτο ἐν νάπῃ=βουνώδει δάσει « ἀπὸ γὰρ τοῦ δρυμώδους ὠνόμασται ὁμωνύμως », καὶ μετὰ ταῦτα «ὥσπερ καὶ Νάπη ἐν τῷ Μηθύμνης πεδίῳ, ἣν Ἑλλάνικος ἀγνοῶν Λάπην ὀνομάζει.» Ἦτο λοιπὸν μικρά τις πόλις ἐξαρτωμένη ἀπὸ τῆς Μηθύμνης, ἧς τὰ νομίσματα ἐκυκλοφόρουν μεταξὺ τῶν κατοίκων αὐτῆς, καὶ τόσον ἄγνωστος ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ Μυτιληναῖος ἱστορικὸς Ἑλλάνικος, καίτοι ἐν Λέσβῳ ἡ πόλις, ἠγνόει τὸ ἀληθὲς αὐτῆς ὄνομα ὀνομάζων αὐτὴν Λάπην. Δὲν εἶναι λοιπὸν μόνοι οἱ σημερινοὶ νομισματολόγοι, οἱ χάριν τῶν ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Νήσου ἐπιγραφῶν καὶ ὅπως ἀποδώσωσι ταῦτα εἰς τὴν Νάπην οἱ ἀλλοιώσαντες τὸ ὄνομα αὐτῆς· τὸ πάθημά τοῦτο εἶχε τὴν κακὴν τύχην νὰ ὑποστῇ καὶ ἐπὶ τῆς κλασικῆς ἐποχῆς, ἕνεκα φιλολογικῆς παραδρομῆς καὶ τότε. Ἀναμφίβολον λοιπὸν ὅτι ἡ πόλις αὕτη δὲν ἔκοψε νομίσματα καὶ μάλιστα ἀργυρᾶ.

Πρό τινων ἐτῶν διερχόμενος ἐκ Κυδωνιῶν εὐτύχησα ν' ἀγοράσω παρά τινος μερικὰ τῶν σπανίων τούτων νομισμάτων, ἐν οἷς ἑπτὰ ἀνέκδοτα, ἅτινα λαμβάνω τὴν εὐκαιρίαν ἤδη νὰ δημοσιεύσω ἐνταῦθα. Σημειωτέον δὲ ὅτι τὸ μέρος ἐν ᾧ ἠγόρασα ταῦτα προσαποδεικνύει τὴν ταὐτότητα τῆς ἀρχαίας πόλεως Νήσου πρὸς τὸ νῦν Νησί· διότι ἡ πόλις τῶν Κυδωνιῶν μόλις ἀπέχει τέταρτον τῆς ὥρας τοῦ Μοσχοννησίου=Νήσου· εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι ἐν γένει πρὸς κατάταξιν ἀρχαίων χαλκῶν νομισμάτων, πρὸ παντὸς ἄλλου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ τόπος

[1] Ἐν Λ.
[2] Κ. 4. 5.

τῆς προελεύσεώς των, οὗτινος ἡ ἔρευνα ποτὲ δὲν πρέπει νὰ παραμελῆται· μόνος δὲ αὐτὸς ἐν ἐλλείψει ἄλλων δεδομένων ἀρκεῖ ν' ἀποδείξῃ τὴν πόλιν ἐν ᾗ ἐξεδόθησαν· διότι εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι τὰ μικρὰ ταῦτα μνημεῖα, κοπτόμενα πρὸς ἐγχώριον ἀποκλειστικῶς χρῆσιν ἢ ὡρισμένα ὅπως κυκλοφορῶσιν ἐν περιφερείᾳ λίαν περιωρισμένῃ, δὲν ἦτο δυνατὸν, ἕνεκα τῆς μικρᾶς των ἀξίας, ν' ἀπεμακρύνοντο πολὺ τοῦ τόπου ἐν ᾧ κατεσκευάσθησαν, ὡς συνέβαινεν εἰς τὰ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ νομίσματα. Εἶναι δὲ τὰ ἑξῆς·

1. Κεφαλὴ δαφνοστεφὴς τοῦ Ἀπόλλωνος ἐστραμμένη πρὸς τὰ δεξιά.

Ὄπ. ΝΑΣ[Ι] Τίγρις βαδίζουσα πρὸς τὰ ἀριστερά· στρέφουσα δὲ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ δεξιά. ΧΑ. 1.

2. Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος πρὸς τὰ δεξιά.

Ὄπ. ΝΑΣΙ. Τίγρις βαδίζουσα πρὸς τὰ δεξιά· στρέφουσα δὲ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ ἀριστερά. Πρὸ αὐτῆς κεφαλὴ κριοῦ. ΧΑ 1.

3. Κεφαλὴ δαφνοστεφὴς τοῦ Ἀπόλλωνος ἐστραμμένη πρὸς τὰ δεξιά·

Ὄπ. ΝΑΣΙ. Τίγρις ὁρμῶσα πρὸς τὰ δεξιά· στρέφουσα δὲ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ ἀριστερά. Πρὸ αὐτῆς κεφαλὴ κριοῦ ἐστραμμένη πρὸς τὰ δεξιά. ΧΑ. 1.

4. Ἡ αὐτὴ κεφαλή.

Ὄπ. ΝΑ[ΣΙ]. Τίγρις βαδίζουσα πρὸς τὰ ἀριστερά· στρέφουσα δὲ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ δεξιά. Κάτωθεν αὐτῆς ῥάβδος. ΧΑ. 1.

5. Ἡ αὐτὴ κεφαλή.

Ὄπ. ΝΑΣΙ. Τίγρις βαδίζουσα πρὸς τὰ ἀριστερά· στρέφουσα δὲ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ δεξιά. Ὑπ' αὐτὴν μῦς. ΧΑ. 1.

6. Ἡ αὐτὴ κεφαλή.

Ὄπ. Κεφαλὴ βοὸς μετὰ τοῦ λαιμοῦ, πρὸς τὰ δεξιά. ΧΑ. 1.

7. Ἡ αὐτὴ κεφαλή.

Ὄπ. ΝΑΣΙ. Δελφὶν ἐστραμμένος πρὸς τὰ δεξιά. ΧΑ. 4.

Τὰ τελευταῖα γράμματα ΣΙ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ ὑπ. ἀρ. 2 νομίσματος ὁμοιάζουσιν ἐκ πρώτης ὄψεως, ἕνεκα τῆς προσεγγίσεώς των, τόσον πρὸς τὸ ἀρχαῖον γράμμα Γ, ὥστε ἀπαιτεῖται μεγάλη προσοχὴ πρὸς διάκρισιν.

Ἅπαντα δὲ τὰ νομίσματα τῆς Νήσου φέρουσι τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἀπόλλωνος· διότι ὁ θεὸς οὗτος κατ' ἐξοχὴν ἐτιμᾶτο ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐν ᾗ, καίτοι ἐρήμῳ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Στράβωνος, ὑπῆρχεν «ἱερὸν ἅγιον Ἀπόλλωνος.» Ὅτι δὲ τὸ ἱερὸν τοῦτο ἀνῆκε τῷ Σμιν-

θεῖ Ἀπόλλωνι ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ἐπὶ τῶν νομισμάτων μυός, συμβόλου τοῦ Ἀπόλλωνος τούτου, καθ' ἃ λέγει ὁ Στράβων ἐν τοῖς ἑξῆς.[1]

«Ἐν δὲ τῇ Χρύσῃ ταύτῃ καὶ τὸ τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνός ἐστιν ἱερόν, καὶ τὸ σύμβολον, τὸ τὴν ἐτυμότητα τοῦ ὀνόματος σῶζον, ὁ μῦς ὑπόκειται τῷ ποδὶ τοῦ ξοάνου. Σκόπα δ' ἐστὶν ἔργα, τοῦ Παρίου· συνοικειοῦσι δὲ καὶ τὴν ἱστορίαν εἰς τὸν μῦθον τούτῳ τῷ τρόπῳ τὴν περὶ τῶν μυῶν. Τοῖς γὰρ ἐκ τῆς Κρήτης ἀφιγμένοις Τεύκροις (οὓς πρώτους παρέδωκε Καλλῖνος, ὁ τῆς ἐλεγείας ποιητής· ἠκολούθησαν δὲ πολλοὶ) χρησμὸς ἦν, αὐτόθι ποιήσασθαι τὴν μονήν, ὅπου ἂν οἱ γηγενεῖς αὐτοῖς ἐπιθῶνται· συμβῆναι δὲ τοῦτ' αὐτοῖς φασι περὶ Ἁμαξιτόν· νύκτωρ γὰρ πολὺ πλῆθος τῶν ἀρουραίων μυῶν ἐξανθῆσαν διαφαγεῖν, ὅσα σκύτινα τῶν τε ὅπλων καὶ τῶν χρηστηρίων· τοὺς δὲ αὐτόθι μεῖναι· τούτους δὲ καὶ τὴν Ἴδην ἀπὸ τῆς ἐν Κρήτῃ κατονομάσαι. Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικὸς πληθύνοντάς φασι μύας περὶ τὸ ἱερὸν νομισθῆναί τε ἱερούς, καὶ τὸ ξόανον οὕτω κατασκευαθῆναι βεβηκὸς ἐπὶ τῷ μυΐ.»

Κατὰ τὸν Κάρολον Τεξιέρον τὰ ἐρείπια τῆς Χρύσης ταύτης ὡς καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ ναοῦ τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνος, ἔχοντος δωρικὸν ῥυθμόν, ἀνεκαλύφθησαν πλησίον τοῦ χωρίου Μπαμπᾶ, ὀλίγα ἔτη πρὸ τῆς ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ περιηγήσεως αὐτοῦ.[2] Ὁ δὲ ἕτερος ἐκ τῶν ἐκδοτῶν τῆς ἐν Παρισίοις ἐκδιδομένης Νομισματικῆς ἐπιθεωρήσεως Κ. J. de Witte, ἐκδίδων μετ' εἰκόνος πολύτιμόν τι χαλκοῦν αὐτόνομον νόμισμα τῆς Ἀλεξανδρείας Τρῳάδος, διατηρούμενον ἐν τῇ νομισματικῇ συλλογῇ τῶν Παρισίων, λέγει ὅτι ἐπὶ τοῦ νομίσματος τούτου εἰκονίζεται τὸ ἄγαλμα τοῦ Σκόπα καὶ ὅτι εἶναι τὸ μόνον διασωζόμενον ἀρχαῖον μνημεῖον, ὅπερ μᾶς διεφύλαξε τὴν εἰκόνα τοῦ ἀριστουργήματος τούτου·[3] ἀλλ' ὁ Στράβων, ὅπως ἴδωμεν, ἀναφέρει τὸν Ἀπόλλωνα τοῦ Σκόπα βεβηκότα ἐπὶ τοῦ μυὸς καὶ τοῦτον ὑποκείμενον τῷ ποδὶ τοῦ ξοάνου, ἐνῷ κατὰ τὴν παρατιθεμένην εἰκόνα τοῦ νομίσματος καὶ κατὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ Μιοννέτου[4] ὁ μῦς εὑρίσκεται πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ Ἀπόλλωνος· ἐκτὸς τού-

---

[1] Β. ΙΓ'. Κ. ά. 48.

[2] Asie Min. p. 191.

[3] Rev. Numismat. 1858, p. 28.

[4] Suppl. T. V. p. 510. n. 81.

του, τὸ μὲν ἄγαλμα τοῦ Σκόπα ἔκειτο ἐν τῷ Σμινθίῳ τῆς Χρύσης· τὸ δὲ περὶ οὗ ὁ λόγος νόμισμα ἐκόπη ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Τρῳάδι.

Σμίνθια, ἤτοι ναοὶ τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνος, ὑπῆρχον ἐκτὸς τῶν ἐν Νήσῳ καὶ Χρύσῃ καὶ ἐν Τενέδῳ πρὸ τοῦ Ὁμήρου,

Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις

Σμινθεῦ.[1]

διατηρούμενον καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Στράβωνος,[2] μνημονευόμενον δὲ ἐν Εὐσταθίῳ καὶ ὑπὸ Διονυσίου τοῦ Περιηγητοῦ,[3] καὶ ἐν Ἁμαξιτῷ[4], καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Τρῳάδι ἔπειτα, τῇ παρὰ τῇ προηγουμένῃ κειμένῃ καὶ ἀναπληρωσάσῃ ταύτην, ὡς πιστοποιεῖται ἐκ τῶν ὑπ' ἀρ. 3,577 καὶ 3,582 τοῦ C. I. G. ἐπιγραφῶν καὶ σπανίων τινων τετραδράχμων τῆς πόλεως ταύτης,[5] ἐφ' ὧν ἡ ἐπιγραφὴ ΖΜΙΘΕΩΣ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ἀντὶ Σμινθέως, καὶ ἐν οἷς τινὰ εἰκονίζοντα τὸν Σμινθέα Ἀπόλλωνα φέροντα ἐπὶ τῆς παλάμης μῦν,[6] καὶ ἐξ ἄλλων νομισμάτων αὐτῆς φερόντων ἢ μὴ τὸ αὐτὸ σύμβολον.[7] Ναοὺς τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνος ἀναφέρει ὁ Στράβων καὶ ἐν ταῖς πόλεσι τῆς νήσου Κέω Κορησσίᾳ καὶ Ποιηέσσῃ [8], καὶ ἐν Ῥόδῳ, ἔνθα ἤγετο καὶ ἑορτὴ καλουμένη Σμίνθια, περὶ ὧν, κατὰ τὸν Ἀθήναιον,[9] ὁ Φιλόμνηστος ἢ Φιλέδημος ἔγραψεν ὁλόκληρον βιβλίον ἀπολεσθέν· ὁ δὲ σοφιστὴς Ἀπολλώνιος ἐν τῷ Ὁμηρικῷ λεξικῷ τὰ ἑξῆς· « καὶ ἐν Ῥόδῳ σμίνθια ἑορτή, ὅτι τῶν μυῶν ποτὲ λυμαινομένων τὸν καρπὸν τῶν ἀμπελώνων

---

[1] Ἰλιάδ. Α. 38.

[2] ΙΓ'. ά. 46.

[3] 536.

[4] Στράβ. ΙΓ'. ά. 48.

[5] Mionnet Descrip. t. II. p. 639. n. 65.—Suppl. t. V. p. 509 n. 71.—Revue Numism. Nouvel. ser. T. III. p. 23.

[6] Αὐτόθ.

[7] Mionnet Descr. t. II. p. 640. n. 80. et p. 644. n. 106.—Suppl. t. V. p. 511. n. 87. et p. 513 n. 121. et p. 510 n. 81.—Choiseul Goufier. Vayage pittoresque t. II. pl LXVII. n. 11.—Revue Numism. Nouvel. ser. t. III. p. 23.

[8] Ι'. έ. 6.

[9] Γ'. 6.

'Απόλλων καὶ Διόνυσος διέφθειραν τοὺς μύας· ἀλλ' 'Αρίσταρχος ἀπρεπὲς ἡγεῖται ἀπὸ χαμαιπετοῦς ζώου τὸν θεὸν ἐπιθέτῳ κεκοσμεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ.»[1] Σμίνθιος ἐκαλεῖτο ἐπίσης καὶ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα Ροδιακῶν μηνῶν, καθ' ὃν βέβαια ἤγοντο τὰ Σμίνθια· Σπανία δέ τις Ροδιακὴ δραχμὴ διαφυλαττομένη ἐν τῇ νομισματικῇ συλλογῇ τῶν Παρισίων εἰκονίζει μῦν.[2] Μὴν Σμίνθιος μνημονεύεται καὶ ἐπὶ Κυζικηνῆς ἐπιγραφῆς.[3] Καὶ ἐν Ἰλίῳ δὲ ἀναμφιβόλως ὑπῆρχε ναὸς τοῦ Σμινθέως 'Απόλλωνος καὶ ἑορτὴ ἤγετο τῶν Σμινθίων, καθ' ἣν ἐτελοῦντο καὶ ἀγῶνες ὁμώνυμοι, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἑξῆς ἐπιγραφῆς, εὑρισκομένης μὲν νῦν ἐν τῇ ἐν Δαρδανελλίοις οἰκίᾳ τοῦ Κυρίου Louis Fonton, ἔνθα μετηνέχθη ἐκ τοῦ χωρίου τῆς Τρῳάδος Καλαφατλί, ἀντιγραφθείσης δὲ καὶ ληφθείσης ἐν χαρτοτύπῳ, διαφυλαττομένῳ ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς, ὑπὸ τοῦ διαπύρου λάτρου τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος καὶ μεγάλου εὐεργέτου τοῦ ῥηθέντος Μουσείου Κυρίου Διονυσίου Μαρκοπούλου καὶ δημοσιευθείσης τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Μουσείου ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 602 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος Προόδου.

'Αγαθῇ Τύχῃ.
Φλάβιον 'Ιούλ[ιον] Αὐρ[ήλιον]
'Ερμῆν
υἱὸν 'Ιουλ[ίου] 'Ερμοῦ
νεικήσαντα παίδων
Πυθικῶν πάλην,
Σμίνθεια, Π α ύ λ ε ι α.

Ἴχνη τῆς λατρείας τοῦ Σμινθέως 'Απόλλωνος εὑρέθησαν καὶ ἐν Λέσβῳ[4], χαλκοῦς δέ τις μῦς εὑρεθεὶς ἐν 'Ιεραπόλει τῆς Φρυγίας,

---

[1] 'Εν λ. Σμινθεῦ.

[2] Mion. Descrip. t, III. p. 416. n. 136.—Rev. Numis. Nenvel. ser. t. III. p. 30.

[3] C. I. G. ἀρ. 3,656.

[4] C. I. G. ἀρ. 2,190 б.

μήκους 4 ½ ὑφεκατομέτρων, καὶ διαφυλαττόμενος ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς, ἐκ προσφορᾶς τοῦ φιλοτίμου καὶ φιλαρχαίου Κυρίου Ἀντωνίου Ροδοκανάκη, ὑποδεικνύει τὴν λατρείαν τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνος καὶ ἐν τῇ Ἱεραπόλει ταύτῃ.

Περὶ Σμινθίων ὁ Στράβων ἀναφέρει καὶ τὰ ἑξῆς· «Πολλαχοῦ δ'ἐστὶ τὸ τοῦ Σμινθέως ὄνομα, καὶ γὰρ περὶ αὐτὴν τὴν Ἁμαξιτὸν χωρὶς τοῦ κατὰ τὸ ἱερὸν Σμινθίου, δύο τόποι καλοῦνται Σμίνθια· καὶ ἄλλοι δ' ἐν τῇ πλησίον Λαρισσαίᾳ· καὶ ἐν τῇ Παριανῇ δ' ἐστὶ χωρίον τὰ Σμίνθια καλούμενον, καὶ ἐν Ρόδῳ καὶ ἐν Λίνδῳ, καὶ ἄλλοθι δὲ πολλαχοῦ· καλοῦσι δὲ νῦν τὸ ἱερὸν Σμίνθιον.»[1]

Ἐκλήθη δὲ Σμινθεὺς ἢ Σμίνθιος[2] ἢ Ζμιθεύς, κατὰ τὰ ἀνωτέρω μνημονευθέντα τετράδραχμα τῆς Ἀλεξανδρείας Τρῳάδος, ὁ Ἀπόλλων, ἐκ τοῦ μυὸς ὅστις καθ' Ἡσύχιον[3], ἐκαλεῖτο σμῖς καὶ σμίνθος· κατὰ Στράβωνα δέ[4] «τοὺς μύας, ἀφ' ὧν ὁ Σμινθεύς, ἐπειδὴ σμίνθιοι οἱ μῦες,» τουτέστι μυοκτόνος, ἀπαλλάττων τὴν γεωργίαν ἐκ τῆς μάστιγος τῶν ἀρουραίων μυῶν, οἵτινες ἐνίοτε ἐπιφέρουν τοιαύτην καταστροφήν, ὥστε διηγοῦνται ὅτι, ὅτε ὁ βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας Κάσανδρος ἐπέστρεφεν ἐξ Ἀπολλωνίας ἀπήντησε τοὺς κατοίκους τῶν Ἀβδήρων περιπλανωμένους καὶ προσπαθοῦντας νὰ συνοικισθῶσιν ἀλλαχοῦ ὡς ἐκδιωχθέντας ἐκ τῆς πατρίδος των ὑπὸ πλήθους βατράχων καὶ μυῶν.[5] Ὁ Αἰλιανὸς[6] ἐπίσης ἀναφέρει ὅτι «καὶ οἱ τὴν Ἁμαξιτὸν τῆς Τρῳάδος κατοικοῦντες μῦν σέβουσιν· ἔνθεν τοι καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν παρ' αὐτοῖς τιμώμενον Σμίνθιον καλοῦσί φασιν. Ἔτι γὰρ καὶ τοὺς Αἰολέας καὶ τοὺς Τρῶας τὸν μῦν προσαγορεύειν σμίνθον, ὥσπερ οὖν καὶ Αἰσχύλος ἐν τῷ Σισύφῳ·

ἀλλ' ἀρουραῖός τίς ἐστι σμίνθος ὧδ' ὑπερφυής·

καὶ τρέφονται μὲν ἐν τῷ Σμινθείῳ μύες τιθασσοὶ δημοσίας τροφὰς λαμβάνοντες, ὑπὸ δὲ τῷ βωμῷ φωλεύουσι λευκοί, καὶ παρὰ τῷ τρίποδι τοῦ Ἀπόλλωνος ἕστηκε μῦς.»

---

1 ΙΓ'. ά. 48.
2 Ἡσύχ. ἐν λ. σμίνθος.
3 Ἐν λ.
4 ΙΓ'. ά. 64.
5 Trog. Pomp. ἐν Justin. XV. 2.
6 Περὶ ζώων ΙΒ'. 5.

Ἀλλ' ἐπανερχόμενος εἰς τὴν ἡμετέραν Νῆσον προσθέτω ὅτι τὸ ὄνομα αὐτῆς ἀναφέρεται καὶ ἐπὶ τοῦ τελευταίου τεμαχίου τῆς Ἀττικῆς ἐπιγραφῆς, τῆς ὑπὸ πολλῶν μὲν δημοσιευθείσης, τελευταῖον δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀδόλφου Κιρχοφίου ἐν ταῖς Ἀττικαῖς ἐπιγραφαῖς ὑπ' ἀρ. 37, ἐφ' ἧς ἀναγράφονται οἱ φόροι τῶν συμμαχίδων καὶ ὑποτελῶν πόλεων καὶ ἧς ἡ ἀρχαιότης ἀνέρχεται μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Περικλέους περίπου· ἀναφέρεται δὲ ἐν τέλει τῶν λοιπῶν πόλεων καὶ κατατάσσεται τρίτη μεταξὺ τῶν Ἀκταίων,[1] μετὰ τὸ Ροίτειον καὶ τὴν Ἄντανδρον, παρὰ τὴν ὁποίαν καὶ γεωγραφικῶς κεῖται. Δὲν ἀνεγνώσθη δ' μέχρι τοῦδε ἕνεκα τῆς κολοβώσεως τῆς πλακός, ἐφ' ἧς φαίνονται κεχαραγμένα μόνα τὰ ἑξῆς γράμματα ΝΕΣϹ, ἅτινα συμπληρῶν ἀναγινώσκω ΝΕΣΟΣ=ΝΗΣΟΣ· εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι μόλις ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλείδου, ἤτοι κατὰ τὸ β΄ ἔτος τῆς 96ης Ὀλυμπιάδος, μετὰ τὴν ἔξωσιν τῶν Τριάκοντα τυράννων, διὰ νόμου προταθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀρχίνου ἐγκατέλειψαν οἱ Ἀθηναῖοι τὸ ἀτελὲς αὐτῶν ἀλφάβητον, ἀντικαταστήσαντες αὐτὸ ἐν τοῖς δημοσίοις ἐγγράφοις διὰ τῶν εἰκοσιτεσσάρων γραμμάτων τοῦ Ἰωνικοῦ ἀλφαβήτου, τοῦ καλουμένου Ἰωνικὰ γράμματα, καὶ ὅτι πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἔγραφεν και τὸ στοιχεῖον Η διὰ τοῦ Ε γράμματος.

Ἐκ τῆς ἐπομένης δὲ σπουδαιοτάτης καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνεκδότου ἐπιγραφῆς, ἣν διερχόμενος πρό τινων ἐτῶν ἐκ τῆς πόλεως Νήσου ηὐτύχησα ν' ἀνακαλύψω μεταξὺ τῶν συσσωρευμένων λίθων τῆς τότε ἐπισκευαζομένης ἐκκλησίας τῆς Ἁγ. Τριάδος, καὶ ἣν διέσωσα ἐκ βεβαίας καταστροφῆς, ἀποδεικνύεται πληρέστατα ἡ ἀρχαία ὀνομασία τῆς περὶ ἧς πρόκειται πόλεως. Ἡ ἐκ λευκοῦ λίθου πλάξ, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιγραφὴ ἔχει ὕψ. 1,13, πλ. 0,50 καὶ πάχ. 0,11· ἀνευρέθη δέ, ὡς μὲ ἐβεβαίωσαν, πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὑπὸ τὴν ἐκκλησίαν ταύτην ὅτε ᾠκοδομεῖτο. Τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον παρεβλήθη καὶ πρὸς ἀντίγραφον καὶ χαρτότυπον ληφθέντα ἐσχάτως, διὰ τὸ Μουσεῖον τῆς Εὐαγ. Σχολῆς, ὑπὸ τοῦ ἐπιτίμου αὐτοῦ ἐφόρου Κ. Διονυσίου Μαρκοπούλου.

---

[1] «καὶ οἱ Μυτιληναίων φυγάδες—αἱροῦσι Ροίτειον—καὶ μετὰ τοῦτο ἐπὶ Ἄντανδρον στρατεύσαντες λαμβάνουσι τὴν πόλιν. καὶ ἦν αὐτῶν ἡ διάνοια τάς τε ἄλλας πόλεις τὰς Ἀκταίας καλουμένας, ἃς πρότερον Μυτιληναίων νεμομένων Ἀθηναῖοι εἶχον, ἐλευθεροῦν καὶ πάντων μάλιστα τὴν Ἄντανδρον,» (Θουκιδ. 4.52.)

. . . .

. . . . ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ.

. . . . ΩΡΑΣΤΑΙΠΟΔΙΚΑ.

. . . . ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΔΙΑΛ

. . . . ΩΝΒΙΟΝΦΙΛΙΠΠΟΣΔΕ

. . . . ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΟΑΛΕΞΑΝΔΡΩΤ.

. . . . ΝΠΑΡΕΛΑΒΟΝΘΕΡΣΙΠΠΟΣΕΩΝ

. . . . ΑΠΕΣΣΙΦΙΛΟΣΚΑΙΤΟΙΣΣΤΡΟΤ

. . . . ΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΙΜΑΚΕΔΟΝΕΣΣΙΝ

. . . . ΘΩΝΑΙΤΙΟΣΓΕΓΟΝΕΤΑΙΠΟΛΙΑ

. . . . ΑΡΕΠΙΤΑΞΑΝΤΟΣΧΡΗΜΑΤΑΕΙΣ

. . . . ΟΝΕΙΣΦΕΡΗΝΠΑΝΤΩΝΤΩΝΑΛΛΩ

. . . . ΟΝΤΩΝΘΕΡΣΙΠΠΟΣΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟ

. . . . ΣΒΑΣΙΛΗΑΣΚΑΙΑΝΓΙΠΑΤΡΟΝΕΚ

. . . . ΜΠΟΛΙΝΕΠΡΑΞΕΔΕΚΑΙΠΡΟΣΚΛΕ

. . . . ΤΑΣΕΙΣΚΥΠΡΟΝΣΤΡΑΤΕΙΑΣΚΑΙ

. . . . ΣΔΑΠΑΝΑΣΕΙΣΜΙΚΡΟΝΣΥΝΑΓΑΓ

. . . . ΟΔΕΚΑΙΠΕΡΙΤΑΝΣΙΤΟΔΕΙΑΝΑΝΗ

. . . . ΚΑΙΠΑΡΤΩΝΣΑΔΡΑΠΑΝΕΙΣΑΓΩΓΑ

. . . . ΤΕΣΚΕΥΑΣΣΕΞΕΔΩΚΕΔΕΚΑΙΤΑΙΠΟΛ

. . . . ΛΕΙΣΣΩΤΗΡΙΑΝΚΑΙΤΟΚΟΙΣΕΛΑΣ

. . . . ΗΣΕΤΩΓΚΑΤΕΣΤΑΚΟΝΤΩΝΕ.ΑΟΘΗ

. . . . ΑΤΕΣΣΙΚΑΙΤΟΙΣΠΟΛΙΤΑΙΣΙΕΙΣ.

. . . . . ΝΚΑΙΠΟΛΥΠΕΡΧΟΝΤΟΣΕΙΣΤΑΝΑΣ . .

. . . . ΤΟΣΔΙΩΙΚΗΣΕΦΙΛΟΝΑΥΤΟΝΤΑΙΠ

. . . . . . .ΧΗΝΠΑΡΕΣΚΕΥΑΣΣΕΔΕΚΑΙ . . ΡΑΒΑ

. . . . . . ΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΤ . . ΣΕΠ.ΤΙΝΩΝΤΕΤΑ

. . . . . ΙΣΥΠΟΤΩΝΒΑΣΙΛΗΩΝΦΙΛΟΙΣΤΑΙΠ

. . . . . .ΤΑΛΛΑΠΡΑΣΣΕΙΜΕΤΕΥΝΟΙΑΣΠΡΟΣ

. . . . .ΜΟΝΠΑΝΤΑΔΕΔΟΣΘΑΙΑΥΤΩΑΤΕΛΕ . .

. . . . . .ΝΤΟΜΠΑΝΤΑΧΡΟΝΟΝΚΑΙΑΥΤΩΚΑ . .

. . . . ΟΙΣΙΣΤΑΣΑΙΔΕΑΥΤΩΚΑΙΕΙΚΟΝΑΧ . .

. . . ΔΕΔΟΣΘΑΙΔΕΚΑΙΣΙΤΗΣΙΝΕΜΠΡΟΤΑΝ .

. . . . .ΙΟΤΑΚΕΑΠΟΛΙΣΙΡΟΠΟΗΤΑΙΜΕΡΙΣΔ .

. . ΣΘΩΘΕΡΣΙΠΠΩΚΑΙΤΩΝΕΚΓΟΝΩΝΑΙΤΩΓ .

. . ΤΑΤΩΓΚΑΛΗΣΘΑΙΔΕΚΑΙΕΙΣΠΡΟΕΔΡΙΑΝ

. . .ΦΑΝΩΤΩΔΣΑΥΤΟΝΟΧΟΡΟΣΤΑΤΑΣΑΙΟΕΝ

. . ΕΝΤΩΙΑΓΩΝΙΚΑΙΟΓΚΑΡΥΣΣΕΤΩΑΝΔΡΑΓ.

. . ΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΤΑΣΠΡΟΣΤΟΝΔΑ

. . . ΙΝΑΓΙΝΩΣΚΩΙΣΙΠΑΝΤΕΣΟΤΙΟΔΑΜΟΣ.

. . ΣΙΩΤΑΝΤΟΙΣΑΓΑΘΟΙΣΑΝΔΡΑΣ . . . ΕΥΕ.

. . . ΑΙΣΤ . . . . ΚΑΙΣΩΘΕΝΤΟΣΑΥΤΩΕΣΤΕΦ.

. . ΦΟΡΗΣΕΝ . . ΕΡΑΙΣΤΡ . ΣΚΑ . ΕΥΑΓΓΕΛΙ.

ΚΑΙΣΩΤΗΡΙΑΕ . ΥΣΕΚΑΙΠΑΝ . . . . ΙΝΣΥΝΑ

ΓΑΓΕΔΑΜΟΤΕ . ΗΝΚΑΙΝΥΝΤ . . . . ΔΙΚΑΩΣΑ

ΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΙΣΤΑΜΙΑΙΣΤΟΙΣΜΕΤΗΡΑ

ΚΛΕΙΤΩΤΟΨΑΦΙΣΜΑΕΙΣΣΤΑΛΛΑΝΛΙΘΙΝΑ.

ΤΩΕΚΘΕΡΜΑΣΑΙΘΩΚΑΙΣΤΑΣΑΙΟΠΠΑΚΕΘΕ.
ΣΙΠΠΩΣΥΝΑΡΕΣΚΗΜΕΧΡΙΠΟΡΝΟΠΙΑΣΕΞΕ.
ΤΩΔΕΘΕΡΣΙ..ΩΚΑΙΑΛΛΑΟΠΠΑΚΕΘΕΛΗΤΩΙ
.ΡΩΝΣΤΑΣΑ.ΤΟΨΑΦΙΣΜΑΚΑΙΚΕΤΙΘΕΛΗΠ.
ΟΣΓΡΑΦΗΝΕΜΜΕΝΑΙΑΥΤΩΤΩΓΚΕΝ.ΥΕΡΓΕ
ΤΗΤΑΜΠΟΛΙΝ

ἀριστερὰ πλευρά.

. . . ΠΑ . . . . . .
. . ΔΡΕΑΠΟ . . .
. . . ΑΣΤΑΙΣ . .
. . . ΑΒΣΟΑΡ. .
. . . ΗΝΑΕΔ . . .
. . ΙΡΗΙΑ . . . .
. ΕΟΝΕΑΙ. . . .
. ΤΑΕΕΦΙΓ . . .
. Σ . . . ΙΝΑ . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . . Π . .
. . . ΝΙΕΝΤΑ . .
. ΑΛ . . . .
. . . .
. Χ . . ΕΩΝΠ . . .
. . ΑΡΧΑΕΟ . . .
. . ΔΑΜΟΣΕ . . .
. . . ΔΑΤΕΙΟ . .
. . . ΚΥΡΙΑΕΚ .
. . . ΑΤΑΙΣΔΩ .
. . . ΣΠΑΙΣΑ . .
. . , ΣΔΕΔΟΜΕ .
. ΙΣΘΕΡΣΙΠΠ .
. ΠΟΤΩ . ΑΜΩΚ .
. ΕΚΓΟΝΟΙΣΙΔ

. . . . ΝΗΝΕΙΣΤ
. . . ΑΝΤΑΧΡΟΝ
. . ΚΑΘΑΠΕΡΟΔ
. . . ΣΕΔΩΚΕΚΑ
. . . ΕΜΜΕΝΑΙ .
. . . ΑΥΤΑΜΗΓΕ
. . ΧΟΝΤΙΠΡΟΟ
. ΣΙΕΝΑΙΜΗΤΕΡ
. ΤΟΡΙΕΙΠΑΙΜ
. ΤΕΕΠΙΜΗΝΙ .
. ΣΕΝΙΚΑΙΑΙΔ
. ΚΕΠΙΣΕΡΗΤΩ
. ΕΙΠΗΗΑΡΧΩΝ
. . ΑΓΑΓΗ .
. . ΙΜΗΝ . ΟΣΕΙΣ
. . . . ΠΑΚΥΡΑΤ
. . ΣΓΩΚΔΙΟΦΕ
. . ΕΤΩΕΚΑΣΤΟ
. . . . . . ΡΑΣΤΡ
. . . ΟΣΙΟΙΣΙΡ
. . . . ΩΑΣ . ΛΑΠ
. . . . ΙΕΠΑΡΑΤ
. . . ΣΤΩΚΑΙΑΤΙ
. . . ΚΑΙΓΕΝΟΣ
. ΙΣΤΟΜΠΑΝΤΑ
. . ΟΝΟΝΚΑΙΕΜ
. . ΕΣΤΩΤΩΝΟΜ
. . ΕΡΙΤΩΚΑΛΑ
. . . . ΟΣΤΟΝΔΑ
. . . . . . ΕΨΑΦΙ
. . . . ΑΝΑ
. . ΑΨΑΙΤΟΙΣΕ
. . ΤΑΣΤΑΙΣΕΙ
. . ΑΙΣΣΤΑΛΛΑ
. . . . ΠΕΡ .
. . . .
. ΑΝΑΔΩΜΑ . . .

ἤτοι

—

. . . .
. . . . βασίλευς] Ἀλέξανδρο[ς
. . . . ωρας τᾷ πόλι κα[ὶ
. . . . ὅτε] Ἀλέξανδρος διάλ-
λαξεν τὸν ἐξ ἀνθρώπ]ων βίον, Φίλιππος δὲ
ὁ Φιλίππω καὶ] Ἀλέξανδρος ὁ Ἀλεξάνδρω τ-
ὰμ βασιλεία]ν παρέλαβον, Θέρσιππος ἔων
τοίς βασι]λήεσσι φίλος καὶ τοῖς στροτ-
άγοισι καὶ] τοῖς ἄλλοισι Μακεδόνεσσιν,
πολλῶν ἀγά]θων αἴτιος γέγονε τᾷ πόλι· Ἀ-
ντιπάτρω γ]ὰρ ἐπιτάξαντος χρήματα εἰς
τὸμ πόλεμ]ον εἰσφέρην, πάντων τῶν ἄλλω-
ν εἰσφερ]όντων, Θέρσιππος παραγενόμενο-
ς πρὸς τοὶ]ς βασίληας καὶ Ἀντίπατρον ἐκ-
ούφισε τὰμ]πόλιν· ἔπραξε δὲ καὶ πρὸς Κλε-
ῖτον περὶ] τᾶς εἰς Κύπρον στρατείας καὶ
οὐκ ὀλίγα[ς δαπάνας εἰς μίκρον συνάγαγ-
ε χρόνον.] Ὁ δὲ καὶ περὶ τὰν σιτοδεΐαν ἀνή-
λωσεν ὡς] καὶ πὰρ τῶν σαδραπᾶν εἰσαγώγα-
ν συνκα]τεσκεύασσε· ἔδωκε δὲ καὶ τᾷ πόλ-
ι χρήματ]α εἰς σωτηρίαν καὶ τόκοις ἐλάσ-
σους ἤτ]ησε τῶγ κατεστακόντων· ἐ[δ]ΑΟθη
δὲ χρη]μάτεσσι καὶ ταῖς πολίταισι εἰσ[ε-
νέγκω]ν· καὶ Πολυπέρχοντος εἰς τὰν Ἀσ[ία-
ν πέμψαν[τος, διώκησε, φίλον αὔτον τᾷ π-
όλι ὑπάρ]χην· παρεσκεύασσε δὲ καὶ Ἀρραβα-
ῖον καὶ[τοὶς ἄλλοις τ[οὶ]ς ἐπ[ί] τινων τετα-
γμένο]ις ὑπὸ τῶν βασιλήων φίλοις τᾷ π-
όλι· καὶ] τ' ἄλλα πράσσει μετ' εὐνοίας πρὸς
τὸν δᾶ]μον πάντα. Δεδόσ[θ]αι αὔτω ἀτέλε[ια-

ν πάντω]ν τὸμ πάντα χρόνον καὶ αὔτω κα[ὶ ἐ-
κγόν]οισι· στᾶσαι δὲ αὔτῳ καὶ εἰκόνα χ[άλ-
κην·] δεδόσθαι δὲ καὶ σίτησιν ἐμ προταν[ε-
ίῳ κα]ὶ ὄτακε ἀ πόλις ἱροποῆται μερὶς δ[ι-
δό]σθω Θερσίππω καὶ τῶν ἐκγόνων αἰ τῶγ [γ-
κυ]τάτωγ· καλῆσθαι δὲ καὶ εἰς προεδρίαν·
στε]φανώτω δὲ αὔτον ὀ χοροστάτας αἰ ὀ ἔν-
ων] ἐν τῷ ἀγῶνι καὶ ὀγκαρυσσέτω ἀνδραγ-
αθί]ας ἔνεκα καὶ εὐνοίας τὰς πρὸς τὸν δᾶ-
μον]· ἵνα γινώσκωσι πάντες ὄτι ὀ δᾶμος [ὀ
Να]*σιωτᾶν* τοὶς ἀγάθοις ἄνδρας [καὶ] εὐε[ρ-
γέτ]αις τ[ίμᾳ] και σωθέντος αὔτω ἐστεφ[α-
νη]φόρησεν [ἀμ]έραις τρ[ι]ς κα[ὶ] εὐαγγέλι[α
καὶ σωτήρια ἔ[θ]υσε καὶ παν[άγυρ]ιν συνά-
γαγε δαμοτέ[λ]ην καὶ νῦν τ[ίμᾳ] δικάως· ἀ-
ναγράψαι δὲ τοὶς ταμίαις τοὶς μετ' Ἡρα-
κλείτω τὸ ψάφισμα εἰς στάλλαν λιθίνα[ν
τῶ ἐκ Θέρμας λίθω καὶ στᾶσαι ὄππα κε Θε[ρ-
σίππω συναρέσκη μέχρι *Πορνοπίας* ἐξέ[σ-
τω δὲ Θερσί[ππ]ω καὶ ἄλλα ὄππα κε θέλη τῶ[ν
ἴ]ρων στᾶσα[ι] τὸ ψάφισμα καὶ κέ τι θέλη π[ρ-
οσγράφην ἔμμεναι αὔτω τῶγ κεν [ε]ὐεργέ-
τη τὸμ πόλιν.

ἀριστερὰ πλευρά.

. . . α ταὶς δω[ρ-
έαι]ς παῖσα[ις
ταὶ]ς δεδομέ[ν-
α]ις Θερσίππ[ω
ὐ]πὸ τῶ [δ]άμω κ[α-
ὶ] ἐκγόνοισι δ-
ιαμέ]νην εἰς τ-
ὸν π]άντα χρόν-
ον], καθάπερ ὀ δ-
ᾶμο]ς ἔδωκε κα-
ὶ αἰ] ἔμμεναι· π-
αντ']αὔτα μήτε

ἄρ]χοντι προσ-
. σέναι, μήτε ρ-
ή]τορι εἰπΑΙ μ-
ή]τε ἐπιμηνί[ο-
ι]ς ἔνι, καὶ αἴ δ-
έ]κέ τις ἢ ῥήτω-
ρ]εἴπη ἢ ἄρχων
εἰσ]αγάγη ἢ
ἐπι]μήν[ι]ος εἰσ-
ενένκ]η ἄκυρα τ-
ε ἔσ]τω καὶ ὀφε-
ιλ]έτω ἕκαστο-
ς στατή]ρας τρ-
ιακ]οσίοις ἴρ-
οις τ]ῷ Ἀσ[κ]λαπ-
ίω κα]. ἐπάρατ-
ος ἔ]στω καὶ ἄτι-
μος] καὶ γένος
ε]ἰς τὸμ πάντα
χρ]όνον καὶ ἐμ-
. . ἔστω τῶ νόμ-
. . εριτω κἀλλ
. . . . .ος τὸν δᾶ-
μον τὰ δ'] ἐψαφι-
σμένα προ]ανα-
γρ]άψαι τοὶς ἐ-
ξε]τάσταις εἰ-
ς τ]αὶς στάλλα-
ις ταὶς ὑπὲρ τ
[ῶ Θερσίππω· τὸ]
δ'.] ἀνάλωμα. .
. . . .

Τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης οἱ 13 μόνον ἀνώτεροι στίχοι ἐδημοσιεύθησαν καὶ ἐν τῷ C. I. G. ὑπ' ἀρ. 2,166 c, ληφθέντες ἐκ τῆς Ἰονίου Ἀνθολογίας Φυλ. ά. σελ. 134, ἔνθα κατὰ λάθος προσαρτῶνται εἰς τὴν ὑπ' ἀρ. 2,182 τοῦ C. I. G ἐπιγραφήν, μεθ' ἧς οὐδεμίαν ἔχουσι σχέσιν. Ἐν ταῖς δημοσιεύσεσι ταύταις ἡ διαίρεσις τῶν στίχων ἐγένετο τυχαίως καὶ οὐχὶ ὅπως φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου. Ἀγνοῶ δὲ τοὺς λόγους δι' οὓς σημειοῦται ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εὑρέθη ἐν Μυτιλήνῃ.[1]

Κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦτο στεφανοῦται ὁ Θέρσιππος ὑπὸ τῶν Νησιωτῶν, ὧν, φαίνεται, ἦτο συμπολίτης, τιμᾶται ὑπ' αὐτῶν δι' ἀναστάσεως χαλκοῦ ἀνδριάντος, παρέχεται αὐτῷ διατροφὴ ἐν τῷ Πρυτανείῳ, ἀσυδοσία αὐτῷ καὶ τοῖς ἀπογόνοις αὐτοῦ κτλ. κτλ. ἐξ εὐγνωμοσύνης διὰ τὰς εὐεργεσίας ἃς ἐπεδαψίλευσε τῇ Νήσῳ διὰ τῶν φιλικῶν ἐνεργειῶν του παρ' Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μεγάλῳ καὶ μετὰ τὸν θά-

---

[1] C. I. G. Τόμ. δ'. σελ. 1,023.

νατον αὐτοῦ παρὰ τοῖς διαδόχοις του, τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Φιλίππῳ τῷ Ἀριδαίῳ καὶ τῷ υἱῷ Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἐκ τῆς Ρωξάνης, οἵτινες ἐνταῦθα καλοῦνται οἱ βασιλεῖς, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ (παρὰ Διοδώρῳ ὡς καὶ παρὰ Πλουτάρχῳ Εὐμέν. 12), καὶ διὰ τῆς φιλίας του πρὸς τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς λοιποὺς ἐπισήμους Μακεδόνας, ἰδίως δὲ πρὸς τοὺς Ἐπιμελητὰς τῶν βασιλέων καὶ τοποτηρητὰς τῆς βασιλείας Ἀντίπατρον καὶ *Πολυπέρχοντα* τὸν Σιμμίου, ὅστις ἐνταῦθα γράφεται ὅπως καὶ παρὰ Πλουτάρχῳ, καὶ οὐχὶ *Πολυσπέρχων* ὅπως ἐν Ἀρριανῷ, Διοδώρῳ καὶ ἀλλαχοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τὸν Ἀντίπατρον ἀπελθὼν ἀπήλλαξε τὴν Νῆσον ἀπὸ τῆς εἰς τὸν πόλεμον χρηματικῆς εἰσφορᾶς, εἰς ἣν ὑπεβλήθησαν, κατὰ διαταγὴν αὐτοῦ τοῦ Ἀντιπάτρου, πᾶσαι αἱ λοιπαὶ πόλεις· τὸν δὲ Πολυπέρχοντα διὰ τῆς καλῆς ἐν Ἀσίᾳ πολιτείας του εἶχε καταστήσει φίλον τῆς πόλεως. Ἐκτὸς τούτων καὶ ἐν καιρῷ σιτοδείας ἐδαπάνησαν ὑπὲρ τῶν πολιτῶν, καὶ εἰσαγωγὴν σίτου συνενήργησε παρὰ τῶν σατραπῶν, ἤτοι τῶν στρατηγῶν τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου τῶν μερισθέντων μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ τὸ ἐν Ἀσίᾳ καὶ Ἀφρικῇ κράτος του, καὶ δάνεια ἔδωκε πρὸς σωτηρίαν τῆς πόλεως μὲ τόκους μικροτέρους τῶν συνήθων, κτλ. κτλ.

Ὁ Θέρσιππος οὗτος ἦτο διάσημον φαίνεται τῆς ἐποχῆς ἐκείνης πρόσωπον, διότι ἐκτὸς τοῦ παρόντος ὑπὲρ αὐτοῦ ψηφίσματος καὶ ὁ Ἀρριανὸς [1] ἀναφέρει ὅτι μετὰ τὴν ἐν Ἰσσῷ μάχην ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου πρεσβευτὴς πρὸς Δαρεῖον. Ὁ χρόνος δὲ καθ' ὃν ἐγένετο τὸ ψήφισμα τοῦτο δύναται νὰ ὁρισθῇ οὐχὶ μόνον ἐκ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων αὐτοῦ, ὅπερ εἶναι τὸ ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου σύνηθες, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων συγχρόνων ἱστορικῶν προσώπων, ἕνεκα τῶν ὁποίων μάλιστα δύναται μερικώτερον νὰ ὁρισθῇ ὡς γενόμενον κατὰ τὴν 115ην Ὀλυμπιάδα· καθότι εἶναι γνωστὸν μὲν ἐκ τῆς ἱστορίας ὅτι ἐκ τῶν ἐπιμελητῶν τῶν βασιλέων ὁ μὲν Ἀντίπατρος ἀπεβίωσε τὸ β'. ἔτ. τῆς 115ης Ὀλ. [2] (319 π. χ.) ἀποδείξας Ἐπιμελητὴν τὸν Πολυπέρχοντα· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ προηγουμένου Κάσανδρος ἀπεκατέστη Ἐπιμελητής, φυγαδεύσας ἐκ τῆς Μακεδονίας τὸν Πολυπέρχοντα, τὸ α'. ἔτ. τῆς

[1] 2. 14. 4.

[2] Διόδ. 18. 48.

116ης Ὀλ. [1] (316 π. χ.), ὁ δὲ ἕτερος τῶν βασιλέων Φίλιππος ὁ Ἀρριδαῖος ἐφονεύθη ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς αὐτοῦ Ὀλυμπιάδος τὸ δ'. ἔτ. τῆς 115ης Ὀλ. 317 π. χ., ἀφοῦ ἐβασίλευσεν ἔτη ἓξ καὶ μῆνας τέσσαρας [2]. Ἐκ δὲ τοῦ παρόντος ψηφίσματος ὑποδηλοῦται ὅτι οἱ Νησιῶται, οἱ ἐν τοῖς ἐμφυλίοις ἐκείνοις μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου πολέμοις, ἕνεκα τοῦ συμπολίτου αὐτῶν Θερσίππου βέβαια, τοῦ φίλου τῶν βασιλέων καὶ τῶν ἐν αὐτῷ μνημονευομένων Ἐπιμελητῶν, συνταττόμενοι μετὰ τῶν νομίμων διαδόχων. ὑποδηλοῦται, λέγω, ὅτι οἱ Νησιῶται ἐψήφισαν τὸ ὑπὲρ τοῦ Θερσίππου ψήφισμα τοῦτο μετὰ τὸν θάνατον μὲν τοῦ Ἀντιπάτρου, διότι μετὰ τὸ ὄνομα τούτου ἀναφέρεται ἐν αὐτῷ τὸ τοῦ Πολυσπέρχοντος, ἐξ οὗ εἰκάζεται ὅτι οὗτος προΐστατο τότε τῆς Κυβερνήσεως· ἐνῷ τὸ τοῦ Κασάνδρου οὐδόλως μνημονεύεται ἐν τῷ ψηφίσματι· πρὸ τοῦ θανάτου δὲ τοῦ Ἀριδαίου, διότι ἐν αὐτῷ ῥητῶς ἀναφέρονται ἀμφότεροι οἱ βασιλεῖς. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἐποχῆς τοῦ θανάτου τοῦ Κλείτου [3] (διότι τοῦτον ὑποκρύπτουσι τὰ τελευταῖα γράμματα ΚΛΕ τοῦ 14ου στ. καὶ οὐχὶ τὸν Κάσανδρον ὡς ὑποθέτει ὁ Βοίκχιος [4]), τοῦ ναυάρχου τῆς μερίδος τῶν βασιλέων καὶ πρώην σατράπου τῆς Λυδίας, συμβάντος τὸ γ'. ἔτ. τῆς 115ης Ὀλ. (318 π. χ.). δύναται νὰ ὁρισθῇ ἡ χρονολογία τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ψηφίσματος. Ἐκ τοῦ τελευταίου δὲ τούτου συμβάντος ὑποθέτω ὅτι καὶ ἡ ἐν τῷ ψηφίσματι ἀναφερομένη εἰς Κύπρον στρατεία ἧς προΐστατο ὁ Κλεῖτος οὗτος, εἶναι ἄλλη τις προγενεστέρα ἢ ἡ κατὰ τὸ 6'. ἔτ. τῆς 118ης Ὀλ. (307 π. χ.) γενομένη, ὡς ὑποθέτει ὁ Βοίκχιος,[5] καθ' ἣν Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς ἐνίκησε Πτολεμαῖον τὸν Λάγου καὶ τοὺς συμμάχους αὐτοῦ καὶ μετὰ τὴν ὁποίαν, κατὰ τὸν Διόδωρον, ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ἀντίγονος πυθόμενος τὴν γενομένην νίκην, καὶ μετεωρισθεὶς ἐπὶ τῷ μεγέθει τοῦ προτερήματος, διάδημα περιέθετο καὶ τὸ λοιπὸν ἐχρημάτιζε βασιλεύς, συγχωρήσας καὶ τῷ Δημητρίῳ τῆς αὐτῆς τυγχάνειν προσηγορίας καὶ τιμῆς. Ὁ δὲ Πτολεμαῖος οὐδὲν τῇ ψυχῇ ταπεινωθεὶς διὰ τὴν ἧτταν, καὶ αὐτὸς ὁμοίως ἀνέλαβε τὸ διάδημα καὶ πρὸς ἅπαντας ἀνέγραφεν ἑαυτὸν βασι-

---

[1] Διόδ. 19. 52.

[2] Αὐτόθ. 11.

[3] Ἔνθ. ἀνωτ. 72.

[4] C. I. G. N. 2, 166 c.

[5] Αὐτόθ.

λέα. Παραπλησίως δὲ τούτοις καὶ οἱ λοιποὶ δυνάσται ζηλοτυπήσαντες ἀνηγόρευον ἑαυτοὺς βασιλεῖς, Σέλευκος μὲν προσφάτως τὰς ἄνω σατραπείας προσκεκτημένος, Λυσίμαχος δὲ καὶ Κάσανδρος τὰς ἐξ ἀρχῆς δοθείσας μερίδας διατηροῦντες.»[1] Καθ' ἣν δ' ἐποχὴν συνέβαινον ταῦτα οὐδ' ὁ ἕτερος τῶν βασιλέων Ἀλέξανδρος ὑπῆρχεν ἐν τοῖς ζῶσιν ὡς φονευθεὶς ὑπὸ τοῦ Κασάνδρου μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ρωξάνης τὸ β'. ἔτ. τῆς 117ης Ὀλ. (311 π. χ.)·[2]

Ἡ δὲ ἐν στ. 48 τοῦ παρόντος ψηφίσματος ἀναφερομένη Π ο ρ ν ο π ί α εἶναι τὸ ἐν Νήσῳ προαναφερθὲν Σμίνθιον, ἤτοι ὁ ναὸς τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνος, ὅστις ἦτο ὁ αὐτὸς μὲ τὸν Πορνοπίωνα Ἀπόλλωνα, ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῆς Πορνοπίας ταύτης μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Νήσου μυὸς καὶ τῆς ἑξῆς παραγράφου τοῦ Στράβωνος. «Τὰ οὖν περὶ τοὺς Τεύκρους καὶ τοὺς μύας, ἀφ' ὧν ὁ Σμινθεύς, ἐπειδὴ σμίνθιοι οἱ μύες, δεῦρο μετενεκτέον. Παραμυθοῦνται δὲ τὴν ἀπὸ μικρῶν ἐπίκλησιν τοιούτοις τισί. Καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν παρνόπων, οὓς οἱ Οἰταῖοι κόρνοπας λέγουσι, Κορνοπίωνα τιμᾶσθαι παρ' ἐκείνοις Ἡρακλέα ἀπαλλαγῆς ἀκρίδων χάριν· Ἰποκτόνον δὲ παρ' Ἐρυθραίοις τοῖς τὸν Μίμαντα οἰκοῦσιν, ὅτι φθαρτικὸς τῶν ἀμπελοφάγων ἰπῶν· καὶ δὴ παρ' ἐκείνοις μόνοις τῶν Ἐρυθραίων τὸ θηρίον τοῦτο μὴ γενέσθαι. Ρόδιοι δὲ Ἐρυθιβίου Ἀπόλλωνος ἔχουσιν ἐν τῇ χώρᾳ ἱερόν, τὴν ἐρυσίβην καλοῦντες ἐρυθίβην· παρ' Αἰολεῦσι δὲ τοῖς ἐν Ἀσίᾳ μ ε ί ς τ ι ς καλεῖται Πορνοπίων, οὕτω τοὺς πάρνοπας καλούντων Βοιωτῶν, καὶ θυσία συντελεῖται Πορνοπίωνι Ἀπόλλωνι.»[3] Ἔνθα τὸ μ ε ί ς τ ι ς πρέπει νὰ διορθωθῇ εἰς μ ῦ ς τ ι ς. Τοῦ Ἀπόλλωνος τούτου χαλκοῦν ἄγαλμα, ἔργον τοῦ Φειδίου καὶ καλούμενον Παρνόπιον ἀναφέρει ὁ Παυσανίας ὅτι εἶδεν ἐν τῇ Ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν.[4] Ἐκ τῆς Νήσου δὲ ταύτης πιθανὸν νὰ προσέλαβε τὴν ἐπωνυμίαν καὶ ὁ ἔν τινι Βοιωτικῇ ἐπιγραφῇ[5] ἀναφερόμενος Ν η σ ι ώ τ η ς Ἀ π ό λ λ ω ν.

Πρὸς ταῦτα σημειωτέον ὅτι ὁ παρ' Αἰολεῦσιν ἀναβιβασμὸς τοῦ τόνου παρατηρεῖται ἐνίοτε καὶ παρὰ τοῖς νῦν Νησιώταις, τοῖς Λεσβίοις καὶ τοῖς λοιποῖς χρωμένοις τοῦ νῦν Λεσβιακοῦ ἰδιώματος, οἵτινες λέ-

---

[1] Διόδ. 20. 53.

[2] Ἔνθ. ἀνωτ. 19. 105.

[3] ΙΓ'. ά. 64.

[4] 1. 24. 8.

[5] C. I. G. n. 1, 607.

-γουσιν Ἔδιω=ἐδώ, ὦ! Πάνηγια=ὦ! Παναγία κτλ. ἐν τῇ προφορᾷ τῶν ὁποίων παρατηρεῖται καὶ ὁ διπλασιασμὸς τοῦ σ, ὥσπερ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Αἰολεῦσι, ὅπερ προφέρουσι τραχέως καὶ παραπλησίως τῷ Γαλλικῷ ch. καὶ ὅτι ἐκτὸς τοῦ Θερσίππου, ὑπὲρ οὗ τὸ ἀνωτέρω ψήφισμα, ἐκ τῆς Νήσου ταύτης ἦτο ἴσως καὶ ὁ ἐν Ἀττικῇ τινι ἐπιγραφῇ, ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Κ. Ἀλ. Ραγκαβῆ δημοσιευθείσῃ, [1] μνημονευόμενος κιθαρῳδὸς Ἀλκίβιος ὁ Νησιώτης, ὃν ὁ σοφὸς ἐκδότης συγχίζει πρὸς τὸν προγενέστερον τοῦ Φειδίου ἀγαλματοποιὸν Νησιώτην, τὸν ἀναφερόμενον καὶ ὑπὸ τοῦ Λουκιανοῦ [2], ὅστις καὶ αὐτὸς πιθανὸν ἐκ τῆς αὐτῆς νὰ κατήγετο πόλεως.

Γ'.

Περὶ Μασχακώμης ἢ Μασχακωμέων.

Ἡ μετὰ τὴν Αὐρηλιούπολιν καὶ Νῆσαν ἐν τοῖς Ἐπισκοπικοῖς καταλόγοις ἀναφερομένη Μασχακώμη [3] δὲν εἶναι πόλις, ἀλλὰ τίτλος ἁπλοῦς ἐπισκόπου οὗ ἡ ἐπαρχία ἐγειτόνευε πρὸς τὰς προειρημένας ἐπισκοπάς, παραχθεὶς ἐκ τοῦ ὀνόματος δύω ἢ καὶ περισσοτέρων πόλεων, ὡς οἱ τίτλοι πολλῶν ἐπισκόπων, ὁ τοῦ Ἡλιουπόλεως καὶ Θυατείρων π. χ. ὁ τοῦ Μοσχοννησίων, ὁ τοῦ Στρατονικείας ἤτοι Καλάνδου [4] κτλ. κτλ. παρήχθη δὲ ὑποθέτω ἐκ τῆς ὀνομασίας τῶν ἑξῆς πό-

---

[1] Antiquités Helléniques. n. 23.

[2] Φιλοψευδ. 18. Ρητόρ. διδάσκ. 9. — Antiqu. Hel. n. 24 et 25.

[3] G. Parthey. Not. 1. 109, 3. 28, 8. 116, 10. 163, 13. 26.— Σύνταγμ. τ. θείων καὶ ἱερῶν κανόνων Ράλλη καὶ Ποτλῆ· Τ. ἑ. σ. 458, 476.

[4] Βλ. ἐν Ἰωνίᾳ Ἀρ. 106. 7 Ἰουνίου 1875, διατριβήν μου, ἐν ᾗ ἀποδεικνύεται ὅτι αἱ Λυδικαὶ αὗται πόλεις ἔκειντο, ἡ μὲν Στρατονίκεια ἔνθα τὸ νῦν Τουρκικὸν χωρίον Σελεντίκ, καὶ ὅτι πολλὰ τῶν ἀποδιδομένων εἰς τὴν ἐν Καρίᾳ Στρατονίκειαν νομισμάτων πρέπει ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν πόλιν ταύτην· ἡ δὲ Κάλανδος ἔνθα τὸ νῦν χωρίον Κέλεμπος. Ἐκεῖ ἀποδεικνύεται καὶ ἡ ταυτότης τῆς ἐν Λυδίᾳ

λεων. α) Ἐκ τῆς τοῦ Μόσχου, πόλεως ἢ κώμης κειμένης ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Νήσου, *Μόσχον*, διατηρήσαντος μέχρι τοῦ νῦν τὴν ὀνομασίαν τῆς ἐπ' αὐτοῦ πόλεως, ὡς καὶ ἡ ἀπέναντι αὐτοῦ κειμένη νησὶς ἡ καλουμένη Πέρα-Μόσχος, καὶ ἐφ' οὗ μὲ ἐβεβαίωσαν ὅτι παρατηροῦνται ἴχνη ἀρχαίας οἰκήσεως. Τὸ ὄνομα τοῦτο ἐδόθη φαίνεται ἐρχῆθεν εἰς αὐτὴν ἐκ τοῦ σχήματος τοῦ ἐφ' οὗ κεῖται ἀκρωτηρίου· τίς οἶδε δὲ διὰ τίνας ἀλλοκότους εὐφωνίας λόγους, οἱ κατασκευασταὶ τοῦ τίτλου τοῦ ἐπισκόπου αὐτῆς, μετέβαλλον αὐτὸ εἰς Μάσχον· καὶ β') ἐκ τοῦ ὀνόματος τῶν Κωμῶν, πόλεως ἢ κώμης (ἢ καὶ πολλῶν συνάμα κωμῶν) κειμένης ἐπὶ τῆς ἀπέναντι τῆς Νήσου παραλίας τῆς Μυσίας, ὡς ἀποδεικνύει τὸ ὄνομα τοῦ νῦν χωρίου Γκώμετς, τοῦ ἐνταῦθα κειμένου, προνύψαν ἐκ τουρκικῆς παραφθορᾶς τῆς λέξεως Κῶμαις, οὐδὲν δὲ σημαῖνον οὔτε Τουρκιστὶ οὔτε Ἀραβιστί. Ἕνεκα δὲ τῆς καταστροφῆς ἢ τῆς λειψανδρίας τῶν Κωμῶν τούτων κατηργήθη ἡ ἐπισκοπὴ Μασχακώμης, ἡ δὲ ἐπαρχία αὐτῆς προσηρτήθη εἰς τὴν ἐπισκοπὴν Νήσης, ἧς ὁ ἐπίσκοπος ἐτιτλοφορήθη ἔκτοτε διὰ τοῦ τίτλου ὁ Μοσχοννησίων, τίτλου λίαν μεταγενεστέρου, ὡς μὴ ἀναφερομένου ἐν τοῖς Ἐπισκοπικοῖς καταλόγοις, δι' οὗ τιτλοφορεῖται ἔτι καὶ νῦν ὁ ἐπίσκοπος Νήσης καὶ δι' οὗ ἀντεκατεστάθησαν οὐχὶ μόνον τὰ ὀνόματα τῆς Νήσου καὶ τῆς ἐπ' αὐτῆς διατηρουμένης πόλεως, ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ ἀρχιπελάγους τῶν Ἑκατοννήσων.

Μετὰ τὰ ῥηθέντα καὶ μάλιστα εἰς τὰ περὶ Νήσης ἐννοεῖ πᾶς τις ὁποία προσοχὴ πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὰ ἑξῆς ληρήματα, ἅτινα ὁ καθηγητὴς Κ. Κ. Φρεαρέτης δὲν ἐνόμισε περιττὸν νὰ συλλέξῃ ἐπιχωρίως. «Λέγουσι ὅτι Ναύαρχός τις Τοῦρκος πρό τινων περίπου αἰώνων ἀποβιβασθεὶς εἰς τὴν νῆσον ἔρημον τότε οὖσαν καὶ θαυμάσας τὸ κάλλος αὐτῆς ἠθέλησε νὰ τὴν κατοικήσῃ. Πρῶτος δὲ κάτοικος αὐτῆς ὑπῆρξε διαβόητός τις πειρατὴς Μόσχος καλούμενος, ὃν συλλαβὼν ἐγκατέστησεν εἰς τὴν νῆσον μετὰ τῶν ἑταίρων αὐτοῦ καὶ τῶν οἰκογενει-

---

πόλεως Κεράσων μετὰ τοῦ νῦν Τουρκικοῦ χωρίου Κελεσὶν καὶ ἡ τῆς πόλεως Παλουκεσὲρ πρὸς τὴν Παλαιὰν Καισάρειαν. Ἐν δὲ τῷ φύλλῳ τῷ ὑπ' ἀρ. 110, 21 Ἰουνίου 1875, τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος, ἡ ταυτότης τῶν ἐν Λυδίᾳ πόλεων Κολοσσῆς καὶ Παλαιουπόλεως πρὸς τὰ νῦν Τουρκικὰ χωρία Κελὲς καὶ Παληάμπολ.

ών αὐτῶν. Ἐντεῦθεν δὲ ἡ νῆσος ἐκλήθη Μοσχόννησος καὶ τὸ ἀρχιπέλαγος Μοσχοννήσια.»[1]

Τὸ χωρίον Γκώμετς ἀπέχον 2 ½ ὥρ. τῶν Κυδωνιῶν κεῖται ἐν τῷ πεδίῳ Ἀρμοὺτ-ὀβασί, ἀποτελοῦντι ἰδίαν περιφέρειαν, ὑπὸ ναΐπην, καὶ λίαν γνωστῷ τοῖς ἡμετέροις ἐμπόροις ἕνεκα τῆς μεγάλης αὐτοῦ ἐξαγωγῆς δρυοβαλάνων, ἀνερχομένης συνήθως κατ' ἔτος μετὰ τῆς τοῦ παρακειμένου Κεμερίου εἰς 40,000 καντάρια περίπου, καλῆς ποιότητος, διότι τὸ ἥμισυ σχεδὸν αὐτῆς εἶναι εἶδος Τεργέστης, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ πρώτης ποιότητος Ἀγγλίας· συγκομίζεται δὲ περὶ τὰ τέλη Αὐγούστου. Τοῦ Ἀρμοὺτ-ὀβασὶ τούτου, τοῦ ἐν τοῖς κυβερνητικοῖς ἐγγράφοις καλουμένου Ἐμπροὺτ-Ἀμπάτ, πρωτεύουσα, ἐν ᾗ διαμένει ὁ ναΐπης, εἶναι τὸ χωρίον Γκώμετς, κατοικούμενον ὑπὸ 70 οἰκογενειῶν, ὧν αἱ 40 Χριστιανικαί· εἰς μικρὰν δὲ ἀπ' αὐτοῦ ἀπόστασιν κεῖνται τὰ ἑξῆς χωρία, ἔχοντα βεβαίως μεγαλείτερον πληθυσμὸν ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν, καὶ ἐξ ὧν ἀπετελεῖτο μέρος τῆς ἐπαρχίας τοῦ ἐπισκόπου *Μασχακωμέων* ὅπως τῶν Ἐπισκοπικῶν τις καταλόγων τιτλοφορεῖ αὐτόν.[2]

α'.) Τὸ χωρίον Καραὰτς ἢ Καραγὰτς (μέλαν δένδρον, πτελέα, ἀγριοβελανιδιά) κατοικούμενον ὑπὸ 300 οἰκογενειῶν, ὧν αἱ 100 Χριστιανικαί. Πλησίον αὐτοῦ κεῖται τὸ ἀκρωτήριον Καρὰ-τεπὲς (μέλας λόφος), ὅπερ μετὰ βεβαιότητος εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ Στράβωνος ἀναφερομένη Πυρρὰ ἄκρα, ἡ σχηματίζουσα πρὸς νότον τὸν ἰδίως καλούμενον Ἀδραμυττηνὸν κόλπον, ὅστις πρὸς βορρᾶν σχηματίζεται ὑπὸ τοῦ ἀκρω-

---

[1] Ἀπόσπασμα Περίπλ. Μακεδ. καὶ Ἑλλάδ. Ἀσίας ἐν Πανδ. ἔτ. ΙΓ'. φυλ. 292. σ. 80. ἔνθα πρέπει νὰ διορθωθῇ ὅτι ἡ Νῆσος νῦν συνδέεται διὰ γεφύρας μετὰ τῶν Κυδωνιῶν, ἐνῷ τὸ πέρασμα γίνεται μακρὰν τῆς πόλεως ταύτης διὰ σχεδίας, ὅτι ἐν Νήσῳ οὐδὲν ἴχνος σώζεται ἀρχαιότητος, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑκατοννήσων εἶναι «μόλις τριάκοντα τὸ πολὺ τεσσαράκοντα» ἐνῷ ἀκριβῶς εἶναι 40. Καὶ τὰ ὀνόματα δὲ αὐτῶν πρέπει νὰ συμπληρωθῶσι καὶ διορθωθῶσι ἐν τῇ πραγματείᾳ ταύτῃ, ὡς καὶ τὰ ὀνόματα τῶν χωρίων Καρλὶ-κιοϊ καὶ Ζεϊλελὶ-κιοϊ εἰς Καδῆ-κιοϊ καὶ Ζεϊτινλὶ (Ἐλαιών). Ἐπίσης δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ Ἄντανδρος μέχρι τοῦ νῦν *παραδόξως* σώζει τὸ ἀρχαῖον ὄνομα, καὶ ὅτι τὸ ἀρχαῖον Ἀδραμύττειον ἔκειτο ἔνθα καὶ τὸ νῦν, ἐνῷ κεῖται 2 ½ ὥρ. μακρὰν αὐτοῦ κατὰ τὴν θέσιν Καρὰ-τάς.

[2] Parthey, Not. 7. 99.

τηρίου τῶν Γαργάρων, ὅπερ ἀναμφιβόλως εἶναι ὁ καλούμενος νῦν 'Αντά-τεπὲς (νησοειδὴς λόφος) «κεῖται δὲ τὰ Γάργαρα ἐπ' ἄκρας, ποιούσης τὸν ἰδίως 'Αδραμυττηνὸν καλούμενον κόλπον. Λέγεται γὰρ καὶ πᾶσα ἡ ἀπὸ Λεκτοῦ μέχρι Κανῶν παραλία τῷ αὐτῷ τούτῳ ὀνόματι, ἐν ᾧ καὶ ὁ 'Ελαϊτικὸς περιλαμβάνεται· ἰδίως μέντοι φασὶ τοῦτον 'Αδραμυττηνόν, τὸν κλειόμενον ὑπὸ ταύτης τε τῆς ἄκρας, ἐφ' ᾗ τὰ Γάργαρα, καὶ τῆς Πυρρᾶς ἄκρας προσαγορευομένης· ἐφ' ᾗ καὶ 'Αφροδίσιον ἵδρυται. Πλάτος δὲ τοῦ στόματος ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἄκρας ἐπὶ τὴν ἄκραν, δίαρμα ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίων.»[1] Πλησίον δὲ τοῦ χωρίου τούτου κεῖνται καὶ τὰ ἐρείπια τῆς πόλεως Κισθήνης· «ἔξω δὲ τοῦ κόλπου [τοῦ ἰδίως 'Αδραμυττηνοῦ] καὶ τῆς Πυρρᾶς ἄκρας ἥ τε Κισθήνη ἐστὶ πόλις ἔρημος, ἔχουσα λιμένα.»[2] β'.) Γιαγιάκιοϊ (40 οἰκογ. ὧν 15 Χριστ.), γ'.) Χατζῆ-'Οσμὰν (28 οἰκογ. ὧν 8 Χριστ.) δ'.) Κουζουλοὺ (8 οἰκογ. Τουρκ.). ε'.) Μουρὰντ-'Αλῆ (40 οἰκογ. Τουρκ.). ς'.) 'Ολοὺ-Μπεϊλὲρ (10 οἰκογ Τουρκ.). ζ'.) Τουρσουνλὶ (45 οἰκογ. ὧν 10 Χριστ.). η'.) Γκιότσεμπε, συνιστάμενον ἐκ 10 περίπου χωριδίων κατοικουμένων ὑπὸ 200 οἰκογενειῶν Γιουρούκιδων· καὶ θ'.) Κερέμκιοϊ (50 οἰκογ. ὧν 15 Χριστιαν.). 'Επὶ τῶν χωρίων τούτων τῶν ἤδη ἐκτουρκισθέντων ἐξετείνετο τὸ ἐπὶ τῆς στερεᾶς μέρος τῆς ἐπισκοπῆς Μασχακώμης, ἂν δὲν περιλάβωμεν ἐν αὐτῷ καὶ τὰς ἀπωτέρω κειμένας κώμας Κορυφαντίδα καὶ Ἄτταν, ὧν ἡ θέσις μένει ἔτι ἄγνωστος, καὶ τὴν 'Ηράκλειαν, ἣν πολλοὶ ταὐτίζουσι πρὸς τὰς νῦν Κυδωνίας, ἄνευ οὐδενὸς ἀποχρῶντος λόγου, ἃς ὁ Στράβων ρητῶς ἀποκαλεῖ κώμας τῶν Μυτιληναίων.[3]

Δ'.

Περὶ τῆς Πορoσελήνης ἢ Πορδοσελήνης τοῦ νῦν Πύργου.

'Εκ τῶν περὶ Νήσου ρηθέντων ἀπεδείχθη νομίζω ἀριδήλως ὅτι οὔτε ἡ νῆσος ἐκείνη, οὔτε ἡ ἐπ' αὐτῆς πόλις ἐκαλεῖτο Ποροσελήνη·

---

[1] Στράβ. ΙΓ'. α. 51.

[2] Αὐτόθ.

[3] ΙΓ'. α. 51.

οὕτω δὲ ὠνομάζετο ἡ παρακειμένη αὐτῇ, δευτερεύουσα κατὰ τὸ μέγεθος ἐκ τῶν Ἑκατοννήσων, ὡς καὶ ἡ ἐπ' αὐτῆς πόλις, πρὸ τῆς ὁποίας κατὰ Στράβωνα ἔκειτο ἡ μείζων Νῆσος. Ἡ νῆσος αὕτη ἔρημος οὖσα νῦν καλεῖται Πύργος, ἕνεκα τῶν ἐπ' αὐτῆς ἀρχαίων οἰκοδομῶν, αἵτινες ὑπὸ τῶν παραπλεόντων ἐκλαμβάνονται ὡς πύργος. Φαίνεται δὲ οἰκισθεῖσα εἰς λίαν ἀρχαίαν ἐποχήν, διότι καὶ ὁ προγενέστερος τοῦ Ἡροδότου Σκύλαξ ὁ Καρυανδεὺς ἀναφέρει αὐτὴν ἐν τῷ Περίπλῳ του· [1] εὐτυχεστέρα δὲ τῆς γείτονος Νήσου, ἀπέφυγε τὰς αἰτίας ὑφ' ὧν ἐκείνη κατεστράφη, διότι βλέπομεν αὐτὴν διατηρουμένην ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Στράβωνος καὶ ἔτι μεταγενεστέρως, ὡς ἀποδεικνύουσι τὰ νομίσματα αὐτῆς, μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἱεροκλέους, ὅστις ἀναφέρει αὐτὴν ὡς ὑπάρχουσαν ἐν τῷ Συνεκδίμῳ αὐτοῦ [2] καὶ καλεῖ Προσελήνην καὶ ὡς ὑπαγομένην πολιτικῶς εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῶν Νήσων. Ἐν ἐποχῇ δὲ μεταγενεστέρᾳ αὐτοῦ ἠρημώθη, διότι ἐν τοῖς ἐπισκοπικοῖς καταλόγοις οὐδόλως γίνεται μνεία αὐτῆς. Προσελήνη δὲ ὀνομάζεται καὶ ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου, ἔνθα ὁ Φλωρέντιος ὑπογράφεται, διὰ τοῦ χωρεπισκόπου αὐτοῦ Εὐελπίστου, «ἐπίσκοπος Λέσβου, Τενέδου, Προσελήνης, Αἰγιαλῶν.»

Δὲν νομίζω δε ὀρθὰ τὰ περὶ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Στράβωνος λεγόμενα, ὅτι «τὰς δυσφημίας τῶν ὀνομάτων φυγόντες τινές, ἐνταῦθα μὲν Ποροσελήνην δεῖν λέγειν φασί»,[3] ἀντὶ Πορδοσελήνην, ὡς ἦτο δῆθεν ἡ ἀρχικὴ ὀνομασία τῆς περὶ ἧς πρόκειται νήσου καὶ τῆς ἐπ' αὐτῆς πόλεως· διότι ἄπορον, τῇ ἀληθείᾳ, πῶς ἦτο δυνατὸν οἱ κάτοικοι αὐτῆς νὰ ὀνομάσωσι τὴν πόλιν των καὶ ἑαυτοὺς ἐκ τῆς λέξεως πορδῆς ἥτις ἐξ ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς εἶχε τὴν αὐτὴν οἵαν καὶ νῦν σημασίαν· ἐκτὸς τούτου ἐπὶ τῶν νομισμάτων των δὲν καλοῦσιν ἑαυτοὺς Πορδοσεληνίτας, ἀλλὰ *Ποροσεληνίτας*. Ἐκ τούτων λοιπὸν ὁρμώμενος ὑποθέτω ὅτι ἀρχῆθεν τὸ ὄνομα τῆς τε νήσου καὶ τῆς πόλεως ἦτο Ποροσελήνη, παραχθὲν ἐκ τῆς ἀπέναντι, ἐπὶ τῆς Νήσου, κειμένης οἰκήσεως, τῆς καλουμένης ἕνεκα τοῦ μηνοειδοῦς αὐτῆς σχήματος Σελήνης, ὡς μαρτυρεῖ ἡ μέχρι τοῦ νῦν παραμείνασα ἐπὶ τοῦ παραλίου τούτου ὀνομασία, καλουμένου Σέληνα, τοῦ ἐκεῖ κειμένου μοναστηρίου τοῦ Ἁγ. Δημητρίου, παρὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἴχνη ἀρχαίας οἰκήσεως,

---

[1] Ἐκδ. Ζωσιμ. σ. 78.
[2] G. Parthey. 586. 9.
[3] ΙΓ'. 6'. 6.

ὡς μὲ ἐβεβαίωσαν. Ἐκ τῆς Σελήνης λοιπὸν ταύτης ὠνομάσθη ἡ ἀπέναντι νῆσος Προσελήνη=*Παρασελήνη*, ἤτοι ἡ πλησίον τῆς Σελήνης νῆσος· συνήθης δὲ ἡ τροπὴ τοῦ α εἰς ο παρ' Αἰολεῦσιν· ὡς πόρνοψ, Πορνοπίων, Πορνοπία=πάρνοψ, Παρνοπίων, Παρνοπία, πόρδαλις=πάρδαλις, στροτάγος=στρατηγός. Τὴν ὑπόθεσίν μου ταύτην ἐνισχύει καὶ ἡ ὀνομασία τῆς προαναφερθείσης νησίδος Πέρα-Μόσχου, ἥτις ὠνομάσθη οὕτω ὡς κειμένη πέραν=ἀντίκρυ τοῦ ἀκρωτηρίου ἢ τῆς οἰκήσεως Μόσχου. Λίαν δὲ πιθανὸν ὅτι οἱ πρῶτοι Ἑλληνόφωνοι κάτοικοι τῆς Νήσου, ἥτις πρώτη βεβαίως οἰκίσθη, ὡς μεγαλειτέρα καὶ εὐφορωτέρα τῶν λοιπῶν Ἑκατοννήσων, εὑρεθέντες ἐν ἀμηχανίᾳ πῶς νὰ ὀνομάσωσι τεσσαράκοντα ἕλας νήσους, ἔδωκαν εἰς αὐτὰς ὀνομασίας οὐχὶ μόνον ὡς ἐκ τοῦ σχήματος αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των πρὸς τὰ διάφορα σημεῖα τῆς προοικισθείσης Νήσου. Πορδοσελήνη δὲ ὠνομάσθη ἔπειτα πρὸς χλευασμὸν ὑπὸ τῶν γειτόνων της, ὡς συμβαίνει καὶ νῦν ἔτι μεταξὺ μικρῶν πλησιοχώρων πόλεων, ὧν οἱ κάτοικοι ἀγαπῶσι νὰ χλευάζωνται ἀμοιβαίως. Οἱ Τήνιοι π. χ. ἢ οἱ Ἄνδριοι ἐποίησαν καὶ συνηθίζουσι νὰ λέγωσι περὶ τῶν γειτονευόντων πρὸς αὐτοὺς νήσων τοὺς ἑξῆς στίχους·

Σύρα
Ψύρα,
Μύκονο κασίδα,
Ἄντρ' ἀντριωμένη,
Τῆνο τιμημένη.

Ἐχλευάζετο δὲ φαίνεται ἡ Προσελήνη διὰ τῆς προσονομασίας Πορδοσελήνη, ἕνεκα τῆς μικρότητος αὐτῆς ἢ τῆς μεγάλης ἀκαθαρσίας της. Παρεκλησία δὲ προσονομασία φόβος θὰ ἦτο μὴ προσαφθῇ καὶ τῇ ἡμετέρᾳ Σμύρνῃ, καίτοι μεγάλῃ πόλει, ἕνεκα τῆς ἀκηδίας τῆς δημαρχίας αὐτῆς, ὑπὸ τῶν γειτόνων πόλεων, ἂν αἱ δημαρχίαι αὐτῶν δὲν εὑρίσκοντο εἰς πολλῷ χείρονα τῆς ἡμετέρας κατάστασιν. Μετὰ τὰ ῥηθέντα δὲ περὶ Προσελήνης δεόντως δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ εὐφυὴς ἐπίνοια τῶν διισχυριζομένων ὅτι νῦν κατ' εὐφημισμὸν ἐκ τῆς Πορδοσελήνης ὠνομάσθη ἥ τε νῆσος καὶ ἡ πόλις Μοσχοννήσια.

Ὁ Αἰλιανὸς ἀναφέρει ὅτι ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ συνέβη τὸ ἑξῆς παράδοξον. «Λέγει δὲ καὶ Βυζάντιος ἀνήρ, Λεωνίδης ὄνομα, ἰδεῖν αὐτὸς παρὰ τὴν Αἰολίδα πλέων ἐν τῇ καλουμένῃ *Προσελήνῃ* πόλει δελφῖνα ἠθάδα καὶ ἐν λιμένι τῷ ἐκείνων οἰκοῦντα καὶ ὥσπερ

οὖν ἰδιοξένοις χρώμενον τοῖς ἐκεῖθι. Καὶ ἐπί γε τούτῳ ὁ αὐτὸς λέγε πρεσβῦτίν τινα καὶ γέροντα δὲ συνοικοῦντα αὐτῇ ἐκθρέψαι τόν δε τὸν τρόφιμον δελέατά οἱ προτείνοντας καὶ μάλα γε ἐφολκά. Καὶ μέν τοι καὶ ὁμότροφος οἱ ἦν ὁ τῶν πρεσβυτῶν υἱός, και ἐτιθηνοῦντο ἄμφω τὸν δελφῖνα καὶ τὸν παῖδα τὸν σφέτερον, καί πως ἐκ τῆς συντροφίας ἐλαθέτην ἐς ἔρωτα ἀλλήλων ὑπελθόντε ὅ,τε ἄνθρωπος καὶ τὸ ζῶον, καί, τοῦτο δὴ τὸ ᾀδόμενον, ὑπέρσεμνος ἀντέρως ἐτιμᾶτο ἐν τοῖς προειρημένοις. Ὁ τοίνυν δελφὶς ὡς μὲν πατρίδα ἐφίλει τὴν Ποροσελήνην, ὡς δὲ ἴδιον οἶκον ἠγάπα τὸν λιμένα, καὶ δὴ καὶ τὰ τροφεῖα τοῖς θρεψαμένοις ἀπεδίδου. Καὶ τούτων γε ἐκεῖνος ἦν ὁ τρόπος. Τέλειος ὢν τῆς ἀπὸ χειρὸς τροφῆς ἐδεῖτο ἥκιστα, ἤδη γε μὴν καὶ περαιτέρω προνέων καὶ περινηχόμενος καὶ σκοπῶν ἄγρας ἐναλίους τὰ μὲν ἑαυτῷ δεῖπνον εἶχε, τὰ δὲ τοῖς οἰκείοις ἀπέφερεν· οἳ δὴ ᾔδεσαν τοῦτο καὶ μέντοι καὶ ἀνέμενον τὸν ἐξ αὐτοῦ φόρον ἀσμένως. Καὶ μία μὲν ἦν ἥδε ἡ πρόσοδος, ἐκείνη δὲ ἄλλη. Ὄνομα τῷ δελφῖνι ὡς τῷ παιδὶ οἱ θρεψάμενοι ἔθεντο· καὶ ὁ παῖς τῇ συντροφίᾳ θαρρῶν, τοῦτο αὐτὸν ἐπί τινος προβλῆτος στὰς τόπου ἐκάλει, καὶ ἅμα τῇ κλήσει καὶ ἐκολάκευεν· ὃ δέ, εἴτε πρὸς εἰρεσίαν ἡμιλλᾶτό τινα, εἴτ' ἐκυβίστα τῶν ἄλλων ὅσοι περὶ τὸν χῶρον ἐπλανῶντο ἀγελαῖοι κατασκιρτῶν, εἴτ' ἐθήρα ἐπειγούσης τῆς γαστρὸς αὐτόν, ἐπανήει καὶ μάλα γε ὤκιστα δίκην ἐλαυνομένης νεὼς πολλῷ τῷ ῥοθίῳ, καὶ πλησίον τῶν παιδικῶν γενόμενος συμπαίκτης τε ἦν καὶ συνεσκίρτα, καὶ πῇ μὲν τῷ παιδὶ παρενήχετο, πῇ δὲ ὁ δελφὶς οἷα προκαλούμενος εἶτα μέντοι ἐς τὴν ἅμιλλαν τὴν πρὸς αὐτὸν τὰ παιδικὰ ὑπῆγε. Καὶ τὸ ἔτι θαῦμα, ἀπέστη καὶ τῆς πρώτης ποτὲ καὶ δὴ καὶ ὑπενήξατο αὐτῷ, οἷα νικώμενος ἡδέως δήπου. Ταῦτα τοίνυν ἐκεκήρυκτο, καὶ τοῖς πλέουσιν δραμα ἐδόκει σὺν καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσα ἡ πόλις ἀγαθὰ εἶχε, καὶ τοῖς πρεσβύταις καὶ τῷ μειρακίῳ πρόσοδος ἦν.»[1] Τὸ παράδοξον τοῦτο ἀναφέρει ὡς αὐτόπτης μάρτυς και ὁ Παυσανίας. «Τὸν δ' ἐν *Ποροσελήνῃ* δελφῖνα τῷ παιδὶ σῶστρα ἀποδιδόντα, ὅτι συγκοπέντα ὑπὸ ἁλιέων αὐτὸν ἰάσατο, τοῦτον τὸν δελφῖνα εἶδον, καὶ καλοῦντι τῷ παιδὶ ὑπακούοντα, καὶ φέροντα, ὁπότε ἐποχεῖσθαι οἱ βούλοιτο.»[2] Σημειωτέον δὲ ὅτι ἀμφότεροι οἱ συγγραφεῖς οὗτοι γράφουσι *Ποροσελήνην* καὶ οὐχὶ Πορδοσε-

---

[1] Περὶ ζώων. Β'. 6.

[2] 3. 25. 7.

λήνην, ὡς καὶ ὁ γεωγράφος Πτολεμαῖος. [1] Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἀναφέρει τὸ ἑξῆς ἐπίσης παράδοξον, ὅτι «ἐν Πορδοσελήνῃ ὁδὸς διείργει, ἧς ἐπ' ἐκεῖνα μὲν γαλῆ γίνεται, ἐπὶ θάτερα δὲ ου γίνεται.» [2]

Αἱ Ἑκατόννησοι ἐκλήθησαν οὕτω, κατὰ Στράβωνα, ὡς εἴδομεν ἀνωτέρω, ἐκ τοῦ Ἀπόλλωνος, τοῦ καλουμένου Ἑκάτου καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν, ὡς φαίνονται παραδεχόμενοι ὁ Ἡροδότος [3] καὶ Διόδωρος ὁ Σικελιώτης [4]· διότι εἶναι ἀκριβῶς τεσσαράκοντα τὸν ἀριθμόν, ὡς ἀναφέρει ὁ Τιμοσθένης παρὰ Στράβωνι, αἱ ἑξῆς. α.) Νησί, (Νῆσος, Μοσχοννήσιον), ἡ μεγαλειτέρα τῶν λοιπῶν, ἐκ τούτου δὲ ἔχουσα τὴν ὀνομασίαν. Ἔχει περίμετρον 18 περίπου ναυτικῶν μιλίων Εἶναι εὐφορωτάτη καὶ παράγει ὑπὲρ τὰς 300,000 ὀκ. ἐλαίου ἐτησίως Κατοικεῖται ὑπὸ 6,000 κατοίκων, ἀποκλειστικῶς Χριστιανῶν, τῶν πλείστων ναυτῶν, ὧν τὸ γενναῖον καὶ εὐκίνητον, ὡς καὶ τὸ τῶν ἀρχαίων αὐτῆς κατοίκων παριστᾷ ἡ ἐπὶ τῶν νομισμάτων των εἰκονιζομένη τίγρις ἢ πάρδαλις. Ἡ πόλις αὐτῆς εἶναι ἡ ἕδρα τοῦ ἐπισκόπου Μοσχοννησίων, ἐξαρτωμένου ἀπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Σμύρνης· πολιτικῶς δὲ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῆς διοικήσεως Λέσβου. β'.) Πύργος (Ποροσελήνη)· γ'.) Γυμνός, καλούμενος οὕτω ἕνεκα τῆς λειότητος αὐτοῦ καὶ τῆς σπανιότητος τῶν ἐπ' αὐτοῦ δένδρων, ὧν 2 ἢ 3 καὶ ταῦτα μικρὰ καὶ ἀσθενῆ μόλις ἀπαντῶνται ἐφ' ὅλης τῆς ἐπιφανείας του· εἶναι δὲ μία ἐκ τῶν μεγαλειτέρων Ἑκατοννήσων καὶ καθ' ὁλοκληρίαν καλλιεργημένη. δ') Νησοπούλα ἔξου τοῦ Μπουγαζοῦ (ἤτοι ἡ ἔξω τοῦ Μπογαζίου· διότι κατὰ τὸ νῦν Λεσβιακὸν ἰδίωμα πάντοτε, ἡ φωνὴ ο, ὡς καὶ ἡ ω, τρέπεται εἰς ου ὁσάκις δὲν τονίζεται). ε') Λειὸς, ἐφ' οὗ ὁ φανὸς, ἐξ οὗ καὶ Φανάρι. ς'.) Κάλαμος. ζ'.) Τοῦ Καλάμου τὸ νησί. η'.) Πέρα Μόσχος. θ'.) Λιγιά. ι. ιά. ιβ'.) Τρία Πλάτσα· τουτέστι, Τρία πουλάκια (διότι οἱ Λέσβιοι τὴν μὲν φωνὴν ου πάντοτε ὁσάκις δὲν τονίζεται ἀποβάλλουσι· τὴν δὲ συλλαβὴν κι μεταβάλλουσιν εἰς τσι). ιγ'.) Ἀδιέβατος. ιδ'.) Περιστεροῦ. ιέ.) Οὖλα. ις'.) τοῦ Κοπάνου τὸ νησί. ιζ'.) τοῦ Κοντοῦ τὸ νησί. ιή.) Δασκαλειό. ιθ'.) Ἀμμοῦσα. κ'.) Γκιουμουσλί. κά.) Πετροῦς. κβ'.) Σκλαβοννῆσι. κγ'.) Καλαμάκι. κδ'.) Κρομμυδοννῆσι. κέ.) Ἅγια Πιλαγιά. κς'.) Κοκκινοννῆσι. κζ'.) Σεφέρ·

[1] Γεωγρ. ὑφηγ. V. 2. 5.

[2] Ζώων ἱστορία. 8· 28.

[3] 1. 151.

[4] 13. 77.

κή.) Ρεματίνια. κθ΄.) Ἅϊς Νκόλας. λ΄.) Ἅϊς Γιώργς, (ἀντὶ Ἅγιος Νικόλαος καὶ Ἅγιος Γεώργιος· διότι οἱ Λέσβιοι τὴν μὲν φωνὴν ε ἢ αι τρέπουσι πάντοτε εἰς ι ὁσάκις δὲν τονίζεται· τὴν δὲ φωνὴν ι, καθ' ὁποῖον δήποτε τρόπον καὶ ἂν γράφηται, ὁσάκις δὲν τονίζεται καὶ αὕτη ἀποβάλλουσιν). λά.) Πρόδρομος, ἐφ' οὗ τὸ μοναστήριον τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. λβ΄.) Νησοπούλα μέσα στὸ Μπουγάζ. λγ΄.) Γαϊδουροννῆσι. λδ΄.) Ξέραις τοῦ Σούτρα. λέ. καὶ λς΄.) Φαριά. λζ΄.) καὶ λή.) Βουλιασμέναις. λθ΄.) Ξέρα τοῦ Καλάμου. μ΄.) Ξέραις τοῦ Γρέϊ. Αἱ τελευταῖαι ἑπτὰ εἶναι σκόπελοι.

(Ἡ συνέχεια τῶν ἑπομένων πόλεων ἐν τῷ προσεχεῖ τεύχει.)

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

καὶ ἐπιδιορθώσεις τῶν ἐν τῷ ά. τεύχει δημοσιευθεισῶν ἐπιγραφῶν·

Σελ.	Ἐπιγρ. ὑπ' ἀριθ.		στίχ.	ἀντὶ	ἀνάγνωθι
66	8		3	Κλώδιος	Κλ(α)ὐδιος
76	41		2	λαμπρο...	Λαμπρο...
96	91		6	Αὐλοῦ	Αὔλου
102	104		5	κλοπῇ	κλοπὴν
104	108		24	Ζωΐλου	Τώμιος
104	108		25	Μνησίκλείοὺς καὶ Ὑψικλείους	
105	»		6	Ἀριστοδήμου Μητρὸς Γῆς	
				ἀνάγνωθι .... Δη|μώνακτος. Γῆς	
»	»		7	.Υ..Γ.ΟΛ..	Ἀναξίπολις
106	»		39	... νος Ἀπολλωνίου, ἀνάγν.	
				...νωρ Ἀπολλωνίου,	
110	στοιχ.	ά.	1	Ἡ Πλουτιὰς	Πλουτιὰς
116	»	ιδ'.	1	tri(bunae)	tr(ibunitiae)
123	»	λά.	2	ὃς θανεν	ὃς θάνεν
141	»	ξς'.	1	ὃν θετο	ὃν θέτο

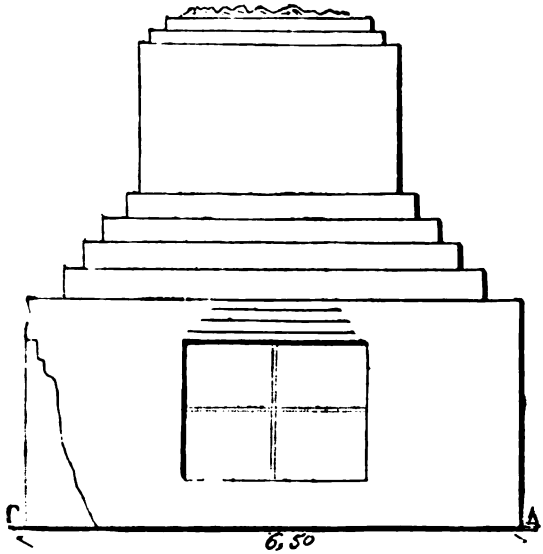
Συμπλήρωσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 79, ἐν σελ. 93, ἐπιγραφῆς ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Εὐαγγελικῆς σχολῆς κ. Θωμᾶ Τιμαγένους.

Εἰ πάλιν ἔστι γενέσθαι, ὕπνος τόδ'| ἐφήμερός ἐστι·
Εἰ δ' οὐκ ἔστιΝ πάλιν ἐλθεῖν, αἰ[ώνιος ὕπνος.

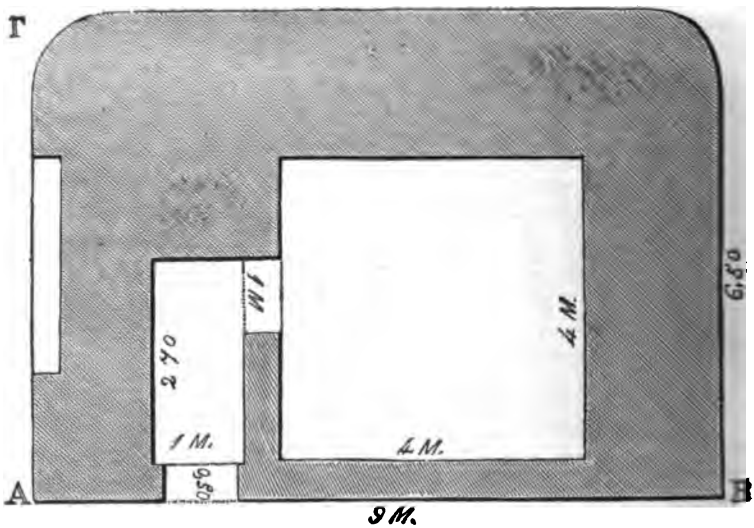
ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

καὶ ἐπιδιορθώσεις τῶν ἐν τῷ παρόντι τεύχει δημοσιευθεισῶν ἐπιγραφῶν.

Σελ.	ἐπιγρ. ὑπο στοιχ.	στίχ.	ἀντὶ	ἀνάγνωθι
1	ογ'.	2	Trib(uni) Potes(tati)	Trib(unitiae Potes(tatis)
2	οδ'.	»	» »	»
7	πδ'.	2	Στέξτον	Σέξτον
11	ηγ'.		3414	3414 add.
13	ηή.		3520	3529
19	ρς'.	10	3548	3532
22	ριδ'.	19	των	τῶν
23	»	27	ἅπαντας	ἅπαντας·
70		34	ὃν	ὃν κς'.
128		19	. . . . ΚΑΙ	. . . . . ΚΑΙ
»		»	ΕΙΣΑΓΩΓΑ	ΕΙΣΑΓΩΓΑ . .
131		5	ΕΜΜΕΝΑΙ .	ΕΜΜΕΝΑΙΠ
»		7	ΠΡΟΟ	ΠΡΟΘ
»		8	. ΣΙΕΝΑΙ	. . ΕΝΑΙ
»		9	. . ΕΡΙΤΩ	. . . ΕΡΙΤΩ
»		12	. . . . ΑΝΑ	. . . . ΑΝΑ
»		14	. . ΑΓΑΓΗ	. . . ΑΓΑΓΗ
»		16	. . . . ΗΑΚΥΡΑΤ	. . . . . ΗΑΚΥΡΑΤ
»		17	. . . .	. . . .
»		18		. . . .
132		19	ὀλίγα[ς	ὀλίγα];
»		21	λωσεν ὡς]	λωσεν,]
»		»	εἰσαγώγα -	εἰσαγώγα[ν σ-
»		22	ν συνκα]	ίτου κα]
»		25	ταῖς	τοῖς
»		27	πέμψαν[τος	πέμψαν]τος
»		29	καὶ[	καὶ]
»		32	Δεδόσ(θ]αι	Δεδόσ[θ]αι

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ

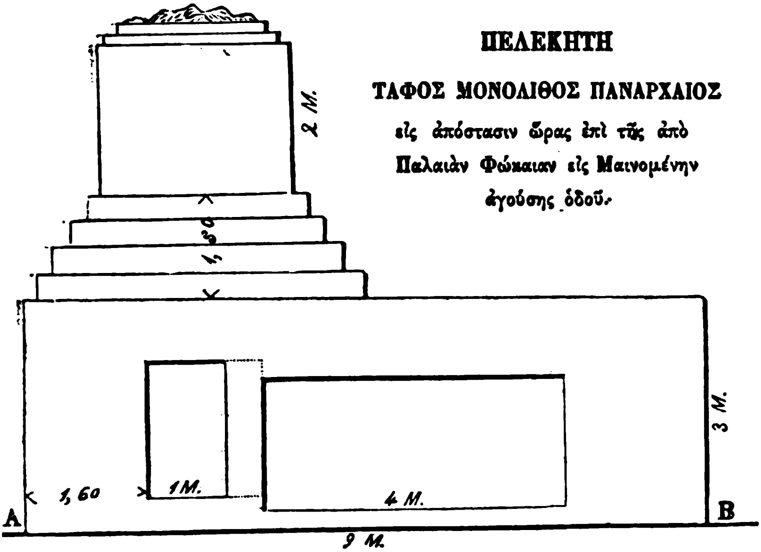

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΟΡΙΖΟΝΤΕΙΟΝ

ΠΕΛΕΚΗΤΗ

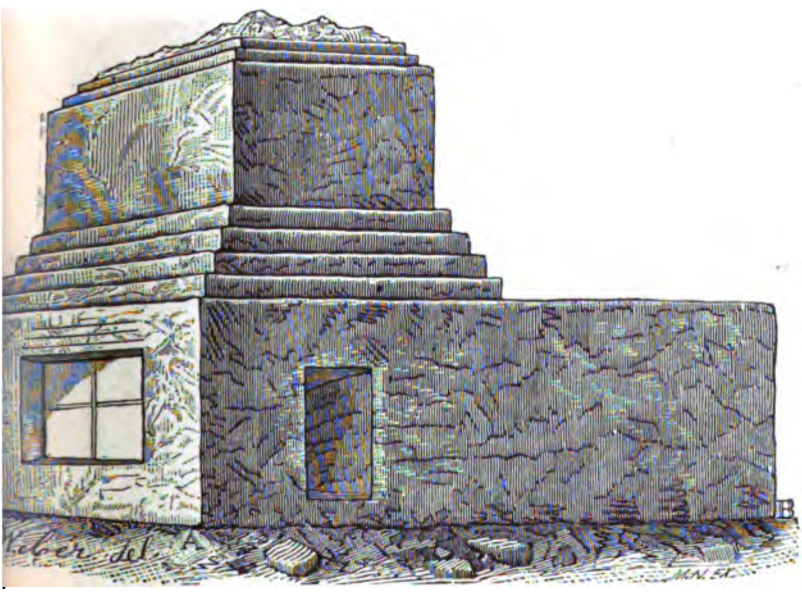
ΤΑΦΟΣ ΜΟΝΟΛΙΘΟΣ ΠΑΝΑΡΧΑΙΟΣ

εἰς ἀπόστασιν ὥρας ἐπὶ τῆς ἀπὸ
Παλαιὰν Φώκαιαν εἰς Μαινομένην
ἀγούσης ὁδοῦ.

ΚΑΘΕΤΑ

ΚΛΙΜΑΞ $\frac{1}{100}$

Ἐν τῷ Μουσείῳ εὑρίσκονται πρὸς πώλησιν τὰ ἑξῆς βιβλία.

ΤΟ ΘΕΑΝΔΡΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΝ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸ θαῦμα τῆς ἱστορίας ὑπὸ Φιλίππου Chaff. μεταφρασθὲν ὑπὸ Γρ. Ι. Γώγου τοῦ Λεσβίου, δαπάνῃ καὶ πρὸς ὄφελος τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς. Ἐν Σμύρνῃ, 1869, εἰς 8ον σελ. α.—ξβ—149.
ἀντὶ μετζιτίου ἀργ. 1

ΔΟΚΙΜΙΟΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης ὑπὸ Δ. Μαυροφρύδου, δαπάνῃ καὶ πρὸς ὄφελος τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς. Ἐν Σμύρνῃ, 1871. εἰς 8ον σ. 1—693.
ἀντὶ μετζιτίων ἀργ. 3

ΚΩΔΗΞ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ, δαπάνῃ κ. κ. Ι. Μαρτζέλλα καὶ Σ. Δελαγραμμάτη, πρὸς ὄφελος τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς. Τεῦχος Α'. Ἐν Σμύρνῃ, 1876, εἰς 4ον σελ. 81.
ἀντὶ μετζιτίου ἀργ. ½

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ. (Λόγος ἐναρκτήριος.—Λογοδοσία.—Ἐπιγραφαί.) Περίοδος πρώτη 1873—1875. Ἐν Σμύρνῃ, 1875, εἰς 8ον σ. 143. (πρὸς ὄφελος τοῦ Μουσείου.)
ἀντὶ μετζιτίου ἀργ. ½

ΤΑ ΣΜΥΡΝΑΪΚΑ ἤτοι ἱστορικὴ καὶ τοπογραφικὴ μελέτη περὶ Σμύρνης. Μέρος Α'. ἐν Σμύρνῃ, 1876, εἰς 8ον σελ. 89 (πρὸς ὄφελος τοῦ Μουσείου.)
ἀντὶ μετζιτίου ἀργ. ½

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ. (Ἐπιγραφαί.—Κατάλογοι Ἐπισκοπῶν.—Ἐπιγράμματα καὶ Στιχουργήματα τοῦ ΙΖ'. και ΙΗ'. αἰῶνος.—Ἀρχαῖος Μονόλιθος Τάφος παρὰ τὴν Φώκαιαν μετὰ σχεδιογραφήματος.—Προσδιορισμὸς τῆς ἀγνώστου θέσεως ἀρχαίων τινῶν πόλεων τῆς Μυσίας.) Περίοδος δευτέρα, ἔτος α. 1875—1876. Ἐν Σμύρνῃ, 1876 σ. 1—146. (πρὸς ὄφελος τοῦ Μουσείου.) ἀντὶ μετζιτίου ἀργ. ½

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΗΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ.

Λογοδοσία. — Ἐπιγραφαί. — Περὶ τῆς ἐν Ἰωνίᾳ Μητροπόλεως. — Ἐπιγραφαὶ Μητροπόλεως.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΕΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΤΡΙΤΟΝ

1876—1878.

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ·

ΤΥΠΟΙΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Α. ΔΑΜΙΑΝΟΥ.

1878.

ΤΗι

ΙΕΡΑι ΣΚΙΑι

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ

ΤΩΝ ΕΝΤΑΥΘΑ ΕΘΝΙΚΩΝ ΗΜΩΝ ΚΑΘΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

ΗΛΙΑ ΚΙΟΥΠΕΤΖΟΓΛΟΥ.

ΛΟΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΑΤΡΗ

Προέδρου τῆς Ἑταιρίας τοῦ Μουσείου καὶ τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς,

ἐκφωνηθεὶς τῇ 20 Αὐγούστου 1878.

Φιλόμουσοι Κύριοι,

Τριετία ὁλόκληρος παρῆλθεν ἀφ᾽ ὅτου ἀνέγνωμεν ἐνταῦθα ἐνώπιον ἐκλεκτοῦ, ὡς σήμερον, ἀκροατηρίου τὰ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς συστάσεως τοῦ ἐθνωφελοῦς τούτου ἱδρύματος πεπραγμένα. Τριετία ἀποβᾶσα, δυνάμεθα εἰπεῖν, ὄχι ἄγονος καθ᾽ ὅσον ἀφορᾷ τὸν πλουτισμὸν καὶ ἐν γένει τὴν προαγωγὴν τοῦ τε Μουσείου καὶ τῆς Βιβλιοθήκης· διότι, ἂν σχετικῶς πρὸς τὸν χρόνον αἱ δωρεαὶ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ὑπερέβησαν κατὰ τὸν ἀριθμὸν τὰς γενομένας κατὰ τὴν λήξασαν τριετίαν, κατὰ τὸ ποιὸν αἱ τελευταῖαί εἰσιν ἀναμφιβόλως πολὺ πλέον ἄξιαι λόγου. Δυστυχῶς δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τὰς χρηματικὰς συνδρομάς· αὗται κατὰ τὴν λήξασαν τριετῆ περίοδον ἠλαττώθησαν κατὰ πολὺ ἀναλόγως πρὸς τὰς τοῦ πρώτου ἔτους. Ἐν τῷ ἐπισυνημμένῳ ἰσολογισμῷ τῆς Ἑταιρίας δύνασθε νὰ παρατηρήσητε ὅτι τὸ ὅλον τῶν χρηματικῶν δωρεῶν δὲν ὑπερέβη τὸ ποσὸν τῶν 16732 γροσίων, τὸ δὲ ἐκ τῶν συνδρομῶν τῶν τακτικῶν μελῶν τὸ ποσὸν τῶν 12100 γροσίων. Βεβαίως βαθέως θέλουσι λυπηθῇ διὰ τοῦτο οἱ ἁπανταχοῦ φίλοι τοῦ Μουσείου καὶ τῆς Βιβλιοθήκης. Ἤδη εἷς ἐξ αὐτῶν, ὁ εὐφυὴς περιηγητὴς καὶ κλεινὸς ἀρχαιολόγος κ. O. Rayet, ἔγραφε κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1877 ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ ἐπιθεωρήσει τῶν Παρισίων: «Les souscriptions augmentèrent sans cependant atteindre encore à beaucoup près le chiffre auquel pour l' honneur des Grecs de Smyrne on voudrait les voir s' élever.» Ἀλλ᾽ ἡ ἐλάττωσις τῶν χρηματικῶν συνδρομῶν καθ᾽ ἡ-

μᾶς οὐδαμῶς ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ζῆλος τῶν ὁμογενῶν ἡμῶν συμπολιτῶν ὑπὲρ τοῦ νεαροῦ τούτου ἱδρύματος ἐψυχράνθη· αὕτη πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν γενικὴν χρηματικὴν καχεξίαν τὴν ἐπικρατοῦσαν πρό τινων ἐτῶν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ προερχομένην ἐκ τῆς ἀνωμαλίας τῶν περιστάσεων, ἣν ἐπέφερεν ὁ ἐν τῇ ἀνατολῇ πολιτικὸς σάλος, ἰδίως δὲ εἰς τὰς πολυειδεῖς ἑκουσίους καὶ ἀκουσίους συνδρομὰς εἰς ἃς ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ὑπεβλήθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι αὔριον, ὅταν ἡ εἰρήνη στερεωθῇ, οἱ δὲ πόθοι ἡμῶν πληρωθῶσιν ἐν μέρει, ὅτι καὔριον ἔσετ' ἄμεινον.„

Α'.

ΕΤΑΙΡΙΑ

ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ.

Περὶ ἀγορεύσεως ἐπιτίμου Προέδρου.

Κατὰ τὴν λήξασαν τριετῆ περίοδον πάντες σχεδὸν οἱ διὰ Σμύρνης διαβάντες διάσημοι ξένοι περιηγηταὶ ἐπεσκέφθησαν τὸ Μουσεῖον καὶ τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς, πλεῖστοι μάλιστα ἐξ αὐτῶν καὶ εἰργάσθησαν ἐν αὐτοῖς.

Ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Βρασιλίας Δὸν Πέτρος ὁ Β'. παρέμεινεν ἐν τῷ Μουσείῳ ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐξετάζων μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος τὰς ἐν αὐτῷ συνειλεγμένας ἀρχαιότητας. Ἡ Ἑταιρία δὲ τοῦ Μουσείου καὶ τῆς Βιβλιοθήκης, ἐκτιμῶσα τὰς γνώσεις καὶ τὸν πρὸς τὴν ἀρχαιότητα καὶ τὰ γράμματα ἔρωτα τοῦ δημοφιλοῦς Αὐτοκράτορος, παμψηφεὶ ἀνηγόρευσε τὴν Α. Μ. ἐπίτιμον αὐτῆς Πρόεδρον καὶ προσεφώνησεν Αὐτῇ δι' ἐμοῦ τάδε :

Μεγαλειότατε,

„Ἐν τῷ τεμένει τούτῳ, ἐν ᾧ φυλάσσονται τὰ λείψανα τῆς ἀρχαίας ἡμῶν δόξης ταπεινοὶ ἡμεῖς φρουροὶ αὐτοῦ προσφωνοῦμεν τὸ ὡς εὖ *παρέστης* τῇ ἐστεμμένῃ Κορυφῇ Σοῦ τοῦ κλεινοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ

Νέου Κόσμου, ὅς ἐξ ἰδιαζούσης πρὸς τὴν γεραρὰν ἀρχαιότητα στοργῆς ἀνέλαβες ὑπερωκεάνειον πλοῦν, ὅπως, ἐλθών, ἐπισκεφθῇς τὴν κοιτίδα τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ.

"Το βλέμμα περιάγων, Μεγαλειότατε, ἐπὶ τῶν ἐν τῷ τεμένει τούτῳ συνειλεγμένων λειψάνων, δὲν θὰ ἀνεύρῃς ἐν αὐτοῖς τὰ ἔξοχα ἐκεῖνα ἔργα, πρὸς μελέτην τῶν ὁποίων διέσχισας θαλάσσας καὶ ὑπερέβης ὄρη, ὅπως ἔλθῃς μέχρις ἡμῶν. Θὰ εὕρῃς ὅμως μαρτύρια τῆς ζωηρᾶς συνεργίας τῶν Μικρασιανῶν Ἑλλήνων πρὸς ἐπίλυσιν τῶν μεγάλων ζητημάτων τοῦ πολιτισμοῦ, θὰ εὕρῃς πρὸς τούτοις θερμὰς καρδίας πεπληρωμένας βαθυτάτου σεβασμοῦ πρὸς τὴν περίδοξόν Σου Κορυφήν, τὴν δεσπόζουσαν τοῦ πνεύματος καὶ τῶν καρδιῶν διὰ τῆς ἐξόχου τοῦ Σοῦ νοῦ διαυγείας.

«Ὑπὸ τὸ κράτος ἀναριθμήτων δυσκολιῶν θέσαντες ἐν τῇ παλαιγενεταύτῃ τοῦ Ὁμήρου πατρίδι τὸν θεμέλιον οἰκοδομήματος, ἀφωρισμένου ταῖς Ἑλικωνιάσι θεαῖς καὶ τῇ εἰρηνικῇ τῶν γραμμάτων προόδῳ, καὶ ἐν αὐτῇ ἀποθησαυρίζοντες ὀλίγα ἐκ τῶν πολλῶν λειψάνων τῆς πολυΐστορος Μικρᾶς Ἀσίας, θέλομεν προβῇ μετὰ μείζονος ζήλου περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς μας, ἀναμιμνησκόμενοι ὅτι καὶ μακρόθεν, ἐκ τῶν χλοηφόρων ἀκτῶν τοῦ Νέου Κόσμου, θὰ εὐδοκῇ νὰ παρακολουθῇ τὰς ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ ἐνεργείας μας τὸ ἀέτειον ὄμμα τῆς Σῆς Μεγαλειότητος, ἥ, ἐξ ἀκραιφνοῦς φιλελληνισμοῦ, ηὐδόκησε νὰ ῥίψῃ τὸ βλέμμα καὶ ἐπὶ τῶν ὧδε τεθησαυρισμένων ἀρχαιοτήτων καὶ διὰ τῆς Ὑψηλῆς Αὐτῆς ἐπισκέψεως ἐνθαρρύνῃ τοὺς συλλέκτας αὐτῶν.

"Ἐπὶ τῇ ἐλπίδι καὶ προσδοκίᾳ ταύτῃ ἡ τοῦ Μουσείου καὶ τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς Ἑταιρία τολμᾷ νὰ ἐκλιπαρήσῃ εὐλαβῶς τὴν περίδοξον Αὐτοκρατορικήν Σου Κορυφήν, ὅπως εὐδοκοῦσα συγκατατεθῇ ν' ἀποδέξηται τὴν *Ἐπίτιμον* αὐτῆς *Προεδρείαν*, ἣν ὁμοθύμως οἱ τοῦ Μουσείου τούτου ἑταῖροι τῇ Σῇ πολυΐδμονι Μεγαλειότητι προσφέρουσιν.

«Τὸ ἐπ' ἐμοὶ λογίζομαι τὴν σήμερον ὡς τὴν εὐτυχεστάτην τοῦ βίου μου ἡμέραν, ἅτε ἀξιωθεὶς νὰ διερμηνεύσω τῇ Σῇ Μεγαλειότητι τὰ αἰσθήματα τοῦ σεβασμοῦ ἁπάντων τῶν τῆς Ἑταιρίας ταύτης μελῶν, ὑποβάλω δὲ τὴν εὐλαβεστάτην καὶ τὰ μάλιστα ἐγκάρδιον εὐ-

γνωμοσύνην ἐμοῦ τε καὶ πάντων τῶν συναδέλφων μου πρός τε τὴν Σὴν Μεγαλειότητα καὶ τὴν χαριτόβρυτον Ἄνασσαν.»

Ἡ Α. Α. Μ. λίαν εὐμενῶς ἀποδεξαμένη τὴν προσφώνησιν, ἐπῄνεσε τοὺς ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τοῦ Μουσείου καὶ τῆς Βιβλιοθήκης ἀγῶνας τῶν μελῶν τῆς Ἑταιρίας καὶ ἐπανειλημμένως ἐξεδήλωσε τὴν εὐχαρίστησιν Αὐτῆς ἐπισκεφθείσης τὸ ὡραιότερον, εἶπε, *Μουσεῖον τῆς Ἀνατολῆς*.

Περὶ ἐπιτίμων Ἐφόρων.

Ἡ Ἐφορία τοῦ Μουσείου καὶ τῆς Βιβλιοθήκης προσέλαβεν, ἵνα συνδράμωσιν αὐτὴν εἰς τὸ δυσχερὲς ἔργον ὅπερ ἀνεδέξατο, τοὺς κ. κ. Δ. Μαρκόπουλον, Ἰωάννην Μισίδ, Θεόδωρον Βαλταζῆν, Γεώργιον Weber, Παναγιώτην Καπλανίδην καὶ Ἰωάννην Μαυρογορδάτον, οὓς καὶ παμψηφεὶ ἐπίτιμα αὐτῆς μέλη ἀνηγόρευσε, χαίροντα τὰ αὐτὰ δικαιώματα τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Ἐφορίας. Εἰς τὸν κ. Καπλανίδην ἀνέθεσε καὶ τὰ χρέη τοῦ γραμματέως, τοῦ κ. Μηνᾶ Χαμουδοπούλου μὴ ἐπαρκοῦντος, ἕνεκα τῶν πολυειδῶν αὐτοῦ ἀσχολιῶν, εἰς τοσαύτην ἐργασίαν.

Περὶ τακτικῶν μελῶν.

Ὡς ἐκ τοῦ καταλόγου γίνεται δῆλον, ὁ ἀριθμὸς τῶν τακτικῶν μελῶν τῆς Ἑταιρίας ἐπαισθητῶς ἠλαττώθη. Καὶ τοῦτο διότι ἡ ἐφορία δὲν ἔλαβε κατὰ τὸ τελευταῖον μάλιστα ἔτος τῆς Βας περιόδου οὐδεμίαν πρόνοιαν πρὸς εἴσπραξιν τῶν ἐνιαυσίων συνδρομῶν, σύμφωνος κατὰ τοῦτο μετὰ τῆς Ἐφορίας τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς, ἥτις φρονεῖ ὅτι τοιαύτη τις ἐνέργεια ἐν ταῖς σημεριναῖς δειναῖς περιστάσεσι δύναται ν' αὐξήσῃ τὰς δυσχερείας. Ἃς ἀπαντᾷ ἡ Φιλόμουσος Ἑταιρία ἡ συστηθεῖσα πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν μέσων τῆς συντηρήσεως τοῦ μεγάλου τῆς πόλεως ἡμῶν ἐκπαιδευτικοῦ ἱδρύματος, οὗ προσαρτήματα, ὡς καλῶς γινώσκετε, εἰσὶ τό τε Μουσεῖον καὶ ἡ Βιβλιοθήκη. Πρὸς ἄρσιν δὲ τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν τοῦ ταμείου τοῦ Μουσείου καὶ τῆς Βιβλιοθήκης προσῆλθεν ἐπίκουρος ἡ Εὐαγγελικὴ Σχολὴ ἀναδεχθεῖσα ἀπὸ τῆς α'. Σεπτεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους τὴν πληρω-

μὴν τῶν μηνιαίων τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ Μουσείου καὶ τῆς Βιβλιοθήκης, καταλέξασα αὐτὸν μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Σχολῆς.

Περὶ ἀντεπιστελλόντων μελῶν.

Κατὰ τὴν λήξασαν τριετῆ περίοδον ἀντεπιστέλλοντα μέλη ὠνομάσθησαν 22. Λυπούμεθα δὲ βλέποντες ὅτι πλεῖστα ἐκ τῶν παλαιῶν οὐδόλως ἐργάζονται ὑπὲρ τῆς εὐοδώσεως τοῦ ἐθνωφελοῦς σκοποῦ, ὅνπερ ἐπιδιώκει ἡ Ἑταιρία ἡμῶν· δι' ὃ καὶ ἡ Ἐφορία σκέπτεται πρὸ πολλοῦ, ἂν δὲν ἁρμόζῃ νὰ διαγράψῃ ἐκ τοῦ καταλόγου αὐτῆς τὰ μὴ δίδοντα σημεῖα ὑπάρξεως καθ' ὁρισθησομένην ἐποχήν. Ἴσως τὸ μέτρον αὐτό, ἐὰν ληφθῇ, κεντήσει τὴν φιλοτιμίαν τινῶν, οὗτοι δὲ δείξωσιν ἐπὶ τέλους ὅτι πράγματι ὑπάρχει ἐν τῷ ἔθνει ἡμῶν διὰ πᾶν καλὸν ζωὴ καὶ δραστηριότης.

Περὶ ἐπιτίμων μελῶν.

Νέα ἐπίτιμα μέλη ὠνομάσθησαν δέκα ὀκτώ, ὡς ἐκ τοῦ καταλόγου γίνεται δῆλον· ἅπαντα δὲ σχεδὸν ἐξεδήλωσαν πάνυ εὐμενῶς τὴν ἐπὶ τούτῳ εὐαρέσκειαν αὐτῶν.

«Μετὰ πόσης με οἴεσθε χαρᾶς, γράφει ὁ διάσημος τοῦ ἐν Βόννῃ Πανεπιστημίου Καθηγητὴς Ἕρμανος Οὐσενήρ, τὸ φιλοφρονέστατον ἀποδέξασθαι πτυχίον, ᾧ με ἐπίτιμον τῆς ὑμετέρας Ἑταιρίας ἀναγορεύετε μέλος ; ἧς εὐνοίας ὅσῳ μᾶλλον ἀνάξιος ὢν ἐμαυτῷ σύνοιδα, τοσούτῳ μᾶλλον μελήσει ἀξίῳ γενέσθαι. Ἀλλὰ γὰρ τοῦτο πάντες, οἶμαι, ἴστε, ὅτι ἔν γε Γερμανίᾳ οὐκ ἔστι φιλολόγος ἀνὴρ ταῖς ὑμετέραις σπουδαῖς μὴ πλεῖστα συγχαίρων. Τί γὰρ ἂν μεῖζον γένοιτο κέρδος τῇ ἀρχαιολογίᾳ τῇ Ἑλληνικῇ ἢ εἰ ὡς πάλαι Ἀθήνησιν, οὕτως καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις χώραις ἑταιρίαι λογίων ἀνδρῶν συστᾶσαι τοῦτο πράττοιεν, ὅπως σώζοντες τὰ τῶν προγόνων μνημεῖα καὶ συναθροίσουσιν ἐν Μουσείοις καὶ ἐκδώσουσιν; εἰ δὲ παρὰ τὰς Ἀθήνας μὴ ἔστι γῆ Ἑλληνικὴ ἀφθονωτέρα μνημάτων ἀξιοχρεωτάτων ἢ Ἀσίας ἡ παραλία, πρόδηλον δήπου ὅτι οὐκ ἂν ἄλλος εἴη τόπος οὕτως εὔκαιρος τοῖς καλλίστοις οἷς προείλεσθε ἐπιτηδεύμασιν ὡς ἡ πρώτη τῆς Ἀσίας καὶ λαμπροτάτη μητρόπολις Σμύρνα. Ὡς μὲν οὖν εὐχόμενος τὰ

βέλτιστα τῷ τε Μουσείῳ τῷ ὑμετέρῳ καὶ τῇ Βιβλιοθήκῃ ἐγώ τε διατελῶ καὶ πᾶς τις φιλολόγος, τοῦτ' οἶμαι μηδένα ὑμῶν ἀμφισβητῆσαι· ὡς δὲ καὶ λέγων, τοῦτ' ἐλπίζω δι' ὀλίγου μαρτυρίαν ὑμῖν πέμψειν δι' ἧς γνώσεσθαι.

« Μεγίστας οὖν χάριτας ὑμῖν ἔχω ἄξιόν με ἡγησαμένοις τῆς ὑμετέρας κοινωνεῖν Ἑταιρίας. Καὶ ταύτην τὴν ἐμὴν προθυμίαν, εἰ καὶ ἐνεδεικνύμην ἤδη συγγραμμάτιά τινα ἐμὰ ἔναγχος ὑμῖν ἀποστείλας, ἀλλ' ἔδει καὶ τοῖςδε τοῖς ῥήμασιν ἐναργέστερον δηλῶσαι.

« Ὑμεῖς δὲ συγγνώμην μοι ἕξετε, εἰ πρὸς τοῖς μεγίστοις οἷς ἤδη δεδώκατε, ἓν ἔτι τολμῶ προσαιτεῖσθαι. Οὐκ ἔστι τοῖς τῇδε μηχανὴ οὐδεμία ὅπως τῶν κατὰ τὴν ὑμετέραν γῆν ἐκδιδομένων βιβλίων εὐπορήσουσιν· ἐμοὶ δὲ ἕρμαιόν ἐστιν ὅ τι δήποτε καινὸν τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιολογίας μαρτύριον εὑρίσκεται. Τὰ οὖν ὑμέτερα περιοδικὰ συγγράμματα (ὧν τὰ δύο εὐτυχῶ ἀπολαβὼν μεσιτεύοντος Ἀξενφελδίου τοῦ ἱερέως) ἐπειδὴ γέμοντα ὁρῶ καλλίστων καὶ μνημείων καὶ διδαγμάτων καὶ ἐν τοῖς μάλιστά μοι ὄντα ἀναγκαῖα, περὶ πλείστου ποιοῦμαι δέξασθαι ὅσ' ἂν ἐκδῶτε.»

Ὁ δὲ λόγιος καὶ πάνυ φιλάνθρωπος συγγραφεὺς τοῦ Τουρκιστὰν καὶ Γεν. Πρόξενος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει κ. Εὐγ. Σκάϊλερ γράφει: «Ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ λάβω τὴν ἐπιστολὴν τῆς Ἑταιρίας τοῦ Μουσείου καὶ τῆς Βιβλιοθήκας τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς δαψιλευούσης με τὴν ἀπροσδόκητον τιμὴν τῆς ἀναγορεύσεως ἐμοῦ ὡς ἐπιτίμου αὐτῆς μέλους.

«Ἐπιτρέψατέ μοι εὐχαριστῆσαι ὑμῖν πάνυ εἰλικρινῶς ἐπὶ τῷ δείγματι τούτῳ τῆς πρὸς ἐμὲ ὑπολήψεως ἐκ μέρους τῆς Ἑταιρίας καὶ ἐκφράσαι τὰς διακαεστέρας εὐχὰς ὑπὲρ τῆς εὐοδώσεως τῆς τε Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ Μουσείου τῶν τοσοῦτον καλῶς τοῦ ἔργου αὐτῶν ἀρξαμένων.

«Ἡ παρὰ τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς ἀπόλαυσις τῶν διανοητικῶν, ἠθικῶν καὶ πολιτικῶν αὐτῆς δικαιωμάτων, τοσοῦτον σπουδαία τυγχάνει διὰ τὴν μέλλουσαν εἰρήνην καὶ εὐημερίαν τῆς Ἀνατολῆς, τοσοῦτον δὲ ἀναγκαῖόν ἐστι διὰ τὴν πρόοδον τῶν φώτων καὶ τῆς παιδείας, ἵνα οἱ Ἕλληνες αὐτοὶ οἱ ἴδιοι διατελῶσι φύλακες, διερμηνεῖς καὶ μαθηταὶ τῶν μνημείων τῶν προγόνων αὐτῶν, ὥστε οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀγαπώντων

τὴν παιδείαν ἢ τὴν Ἑλλάδα δύναται παριδεῖν τὴν ἐκτίμησιν τῶν ὅσα οἱ Ἕλληνες τῆς Σμύρνης κατεργάζονται ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπὲρ τοῦ κόσμου ὅλου διὰ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς τε Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ Μουσείου.»

Περὶ μεγάλων εὐεργετῶν.

Μεγάλοι εὐεργέται κατὰ τὴν τριετῆ ταύτην περίοδον ἀνεκηρύχθησαν:

Ὁ χρηστὸς πολίτης καὶ ἀφιλοκερδῶς διευθύνας ἐπὶ διετίαν τὴν Εὐαγγελικὴν Σχολὴν, ἡμέτερος δὲ σοφὸς συνάδελφος, Χαράλαμπος Βερνάρδος.

Ὁ ἐν Λίβερπουλ φιλογενὴς καὶ μεγαλεπίβουλος συμπολίτης ἡμῶν, ἱδρυτὴς μεγάλης ἐκεῖ ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας, Βασίλειος Παπαγιάννης.

Ὁ μεγάλα ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μοχθήσας καὶ ἐπ' ἀρεταῖς διαπρέπων Ἱκέσιος Λάτρης καὶ

Ὁ χρηστὸς καὶ λόγιος συμπολίτης ἡμῶν Ἰωάννης Μαυρογορδάτος.

Περὶ εὐεργετῶν.

Εὐεργέται ἀνεκηρύχθησαν οἱ φιλόμουσοι καὶ φιλογενεῖς Κύριοι: Ἰωάννης Μαρτζέλλας, Δημήτριος Μισθός, Ἀναγνώστης Χαραλάμπους ἐν Φωκαίᾳ, Ἰωάννης Κυριακίδης ἐν Ὀδεμησίῳ, Στυλιανὸς Φανούρης Παπαδάκης ἐν Μασσαλίᾳ, Μιχαὴλ Τσακίρογλους, Ἀντώνιος Ροδοκανάκης καὶ ἡ εὐγενὴς καὶ ἀξία σύζυγος τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει προξένου τῆς Μεγάλης Βρετανίας Louisa Cumberbatch.

Καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ μετὰ βαθείας λύπης ὀφείλω ν' ἀναχαλέσω εἰς τὴν μνήμην ὑμῶν ὅτι ὁ θάνατος ἐξήλειψεν ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἐπιτίμων μελῶν καὶ τῶν μεγάλων εὐεργετῶν τῆς Ἑταιρίας πολλοὺς ἐκλεκτοὺς ἄνδρας. Τοιοῦτοι δὲ εἶναι μεταξὺ τῶν ἐπιτίμων μελῶν:

1) Ὁ Robert Cumberbatch, πρόξενος τῆς Μ. Βρετανίας ἐνταῦθα, ἀνὴρ δραστήριος, καλοκἀγαθος καὶ πολλὰ μοχθήσας ἵνα ἀποδοθῇ τῷ Μουσείῳ τὸ παρὰ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς κατασχεθὲν ἀνάγλυφον.

2) Ὁ Βενιαμὶν Ἰωαννίδης, Ἀρχιμανδρίτης τοῦ Ἁγίου Τάφου, ἀνὴρ τιμήσας τὸν ὀρθόδοξον κλῆρον διὰ τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν καὶ τῶν σοφῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων.

3) Ὁ Παναγιώτης Ρομπότης, καθηγητὴς τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, πρωτοπρεσβύτερος καὶ ἱερεὺς τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἑλλάδος, ἀνὴρ χρηστὸς καὶ ἀκάματος.

4) Ὁ Brunet de Presle, μέλος τοῦ Πανακαδημίου τῆς Γαλλίας καὶ καθηγητὴς τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν, ἀνὴρ εἰς ἄκρον φιλέλλην καὶ δεινὸς περὶ τὴν παλαιὰν καὶ τὴν νεωτέραν ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

5) Ὁ Firmin Didot, ὁ γνωστὸς ἐκδότης τῶν πολυτίμων γαλλικῶν καὶ ἑλληνικῶν συγγραφέων, συγγραφεὺς δὲ ὁ ἴδιος τοῦ Ἄλδου Μανουκίου καὶ φίλος καὶ θαυμαστὴς τοῦ ἡμετέρου Κοραῆ, ἐκμετρήσας τὸ ζῆν καθ' ἣν στιγμὴν ἐμελέτα νὰ εὐεργετήσῃ τὴν Βιβλιοθήκην διὰ τῆς ἀποστολῆς τῶν πολυτίμων καὶ ποικίλων αὐτοῦ ἐκδόσεων.

6) Ὁ Ἡλιουπόλεως Διονύσιος, καταλιπὼν ἀΐδιον μνήμην τῶν πολλῶν αὐτοῦ ἀρετῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, ἣν ὡς καλὸς ποιμὴν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἀξιοπρεπῶς ἐποίμανεν.

7) Ὁ Οὐσεῒν Ἀβνῆ Πασᾶς, ὁ γνωστὸς καὶ δραστήριος τῆς Τουρκίας Πρωθυπουργός, ὁ διὰ τῆς χειρὸς τολμηροῦ δολοφόνου ἐκμετρήσας τὸ ζῆν.

8) Ὁ Jeancarlo Conestabile, καθηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Περουγίας, ὁ ἐξαποστείλας ἄλλοτε μετὰ πολλῆς προθυμίας ἅπαντα τὰ πολύτιμα αὐτοῦ συγγράμματα.

9) Ὁ Σοφοκλῆς Οἰκονόμου, ἰατρὸς καὶ φιλολόγος, ἄξιος υἱὸς τοῦ Κωνσταντίνου ἐκείνου Οἰκονόμου τοῦ ἐξ Οἰκονόμων, ἀνὴρ χρηστὸς καὶ προθύμως συντελῶν εἰς ὅ,τι ἐνόμιζεν ὠφέλιμον εἰς τὴν κοινὴν πατρίδα.

10) Ὁ Γεώργιος Συμβουλίδης, ὁ γνωστὸς τῷ Πανελληνίῳ διὰ τὰς ἀγαθοεργίας αὐτοῦ, ἀνώτερος στρατιωτικὸς ἰατρὸς ἐν Πετρουπόλει, ἱδρυτὴς ἰατρικοῦ διαγωνισμοῦ ἐν Ἀθήναις, ἡμέτερος δὲ καλὸς φίλος καὶ παλαιὸς συμμαθητής.

11) Ὁ ἐπ' ἐσχάτων εἰς Κύριον ἐκδημήσας Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰωακεὶμ ὁ Β΄. ἓν τῶν γηραιῶν λειψάνων τοῦ σεβασμίου ἐσμοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας.

Μεταξὺ δὲ τῶν Μεγάλων Εὐεργετῶν:

1) Ὁ Ξενοφῶν Βαλῆς, μεγαλέμπορος ἐν Λονδίνῳ, τέκνον τῆς Σμύρνης καὶ ἀρχαῖος μαθητὴς τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς, ἐκ τῶν πρώτων προθύμως συντελέσας εἰς τὴν ἵδρυσιν τοῦ Μουσείου καὶ τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς διὰ γενναίας συνδρομῆς.

2) Ὁ Πανοσιώτατος Ἰωσήφ, ὁ γηραιός, ἀγαθὸς καὶ πασίγνωστος Σκευοφύλαξ, ὁ ἐν Σεβδίκιοῖ πρὸ χρόνων μονάζων καὶ ὑπὸ μιαρῶν κακούργων δολοφονηθείς: κακούργων ὁρμηθέντων εἰς τὸ στυγερὸν αὐτὸ ἔγκλημα πρὸς διαρπαγὴν περιουσίας, ἣν ὁ ἀείμνηστος οὗτος ἱερεὺς εἶχεν ἤδη διαθέσει ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν καθιδρυμάτων καὶ ἰδίως ὑπὲρ τοῦ Μουσείου, διὰ τὴν πρόοδον τοῦ ὁποίου ἔτρεφε τὰς γλυκυτέρας πάντοτε ἐλπίδας. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι αἱ ἑλληνικαὶ προξενικαὶ ἐνταῦθα ἀρχαὶ ἐξομαλύνουσαι ὅσον τάχιστον τὰ τῆς ὑποθέσεως ταύτης θ' ἀποδώσωσι τοῖς ἐθνικοῖς ἡμῶν καθιδρύμασι τὴν ἐκ τῶν χειρῶν τῶν κακούργων διαλαθοῦσαν περιουσίαν ταύτην.

Β'.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Χάρις εἰς τὸν ἀξιέπαινον ζῆλον τῶν ἡμετέρων φιλομαθῶν συμπολιτῶν καὶ τῶν ἁπανταχοῦ φίλων τῶν γραμμάτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἡ Βιβλιοθήκη ἡμῶν ὁσημέραι πλουτίζεται. Κατὰ τὴν δευτέραν καὶ τριετῆ ταύτην περίοδον προσετέθησαν ἐν αὐτῇ 4339 τόμοι, ἐκτὸς τῶν περιοδικῶν φυλλαδίων καὶ ἐφημερίδων, προελθόντες 76 μόνον ἐξ ἀγορᾶς καὶ 4263 ἐκ δωρεῶν. Τὰ πλεῖστα τῶν βιβλίων αὐτῶν εἶναι πολλοῦ λόγου ἄξια καὶ χρησιμώτατα πρὸς μελέτην τῶν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ φοιτώντων. Μεταξὺ τῶν ἀγορασθέντων εἶναι οἱ τοῦ Γρονοβίου καὶ Γραιβίου θησαυροὶ τῶν ἑλληνικῶν καὶ ῥωμαϊκῶν ἀρχαιοτήτων μεθ' ὅλων τῶν συμπληρωμάτων αὐτῶν.

Ἐκ τῶν ἐπιτίμων μελῶν τῆς Ἑταιρίας ἐδωρήσαντο βιβλία:

Οἱ κ. κ. G. Hirschfeld, E. Curtius, H. Kiepert, A. Kirchhoff, J. Droysen ἐν Βερολίνῳ, G. B. de Rossi ἐν Ῥώμῃ, H. Usener ἐν Βόν-

νῃ, Adolf Michaelis ἐν Στρασβούργῳ, Gustave d'Eichthal, E. Egger ἐν Παρισίοις. I. Νερούτσος ἐν 'Αλεξανδρείᾳ, ὁ πρώην Χίου νῦν δὲ Σερρῶν Γρηγόριος, K. Κροκιδᾶς, A. Ρουσόπουλος, E. Καστόρχης, A. Ποστολάκας, A. Μάμουκας ἐν 'Αθήναις.

Προσέτι δέ:

'Ο κ. H. Schliemann τρία ἐκ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ, ὧν τὸ ἓν περιγράφει λεπτομερῶς τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἀνακαλυφθείσας ἐν Τρῳάδι ἀρχαιότητας.

'Ο κ. Olivier Rayet, ὁ προθύμως ἐνεργῶν ἐν Παρισίοις πρὸς πλουτισμὸν τῆς ἡμετέρας Βιβλιοθήκης, ἐξ πραγματείας αὐτοῦ σπουδαίας περὶ διαφόρων ἀντικειμένων ἀφορώντων τὴν 'Ελληνικὴν ἐν Μικρᾷ 'Ασίᾳ ἀρχαιολογίαν καθὼς καὶ τὸ πρῶτον τεῦχος τῆς *Μιλήτου καὶ τοῦ Λατμικοῦ κόλπου*, τοῦ δι' ἐξόδων τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Albert Thomas πλουσίως ἐκδιδομένου.

'Ο μακαριώτατος Πατριάρχης 'Ιεροσολύμων κ. 'Ιερόθεος, 18 τόμους σπουδαίων θεολογικῶν βιβλίων ἐκδοθέντων ἐν τῷ ἐκεῖ Πατριαρχικῷ Τυπογραφείῳ.

'Ο ἐν Παρισίοις κ. Emmanuel Miller, μέλος τοῦ Πανακαδημίου, 11 τόμους ἐκ τῶν πολυτίμων αὐτοῦ συγγραμμάτων.

'Ο ἐν Βιέννῃ καθηγητὴς κ. Alexandre Conze τὴν περιγραφὴν μετὰ πολλῶν ὡραίων εἰκόνων τῶν ἐν Σαμοθράκῃ γενομένων ἀνασκαφῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ.

'Ο ἐν Παρισίοις κ. Georges Perrot, μέλος τοῦ Πανακαδημίου ἑπτὰ ἀξιόλογα ἀρχαιολογικὰ καὶ φιλολογικὰ συγγράμματα, ἅτινα συνοδεύει δι' ἐπιστολῆς ἐν ᾗ γράφει: «Une bonne bibliothèque vous est nécessaire pour poursuivre dans de bonnes conditions l'oeuvre que vous avez entreprise. Associé à cette oeuvre, par le titre que vous avez bien voulu me conférer je me ferai un devoir de vous faire parvenir tout ce que je publierai.»

'Ο ἐν Κωνσταντινουπόλει Γενικὸς πρόξενος τῆς 'Αμερικῆς κ. Schuyler τὴν δίτομον αὐτοῦ περιήγησιν εἰς Τουρκιστάν.

'Ο πολλὰς καὶ καλὰς ἀναμνήσεις καταλιπὼν ἐν Σμύρνῃ, ἄξιος διευθυντὴς ἐπὶ πολλὰ ἔτη τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς κ. K Ξανθό-

πουλος 39 ἀντίτυπα διαφόρων ἐκπαιδευτικῶν συγγραμμάτων του καθὼς καὶ τὴν ὀκτάτομον ἐν Βοστώνῃ ἀγγλικὴν ἔκδοσιν τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας τοῦ Grote.

Ὁ ἐν Παρισίοις κ. Paul Foucart, καθηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας, πέντε ἐκ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ.

Ἰδιαιτέρας δὲ μνείας ἀξία εἶναι ἡ δωρεὰ ἐκείνου, οὗτινὸς τὸ ὄνομα εἰς τὸ ἑξῆς πᾶς Ἕλλην ὀφείλει νὰ προφέρῃ μετὰ σεβασμοῦ, τοῦ *Βαδιγκτῶνος*. Αὕτη συνίσταται ἐκ 38 τόμων μεγάλης ἀξίας βιβλίων, οἷα ἡ ἐν Φοινίκῃ ἐπιστημονικὴ περιήγησις τοῦ κ. Renan, ἡ τοῦ de Saulcy Νομισματικὴ τῆς Παλαιστίνης, les négociations de la France dans le Levant, les familles d' outre-mer de Du Cange, les monuments de l' architecture militaire des Croisés en Syrie et dans l' île de Chypre, le voyage archéologique de Le Bas et Waddington à partir de la 47 livraison, καὶ διάφοροι τόμοι τῶν ὑπὸ τοῦ Didot ἐκδοθέντων Ἑλλήνων καὶ Γάλλων συγγραφέων.

Ἰδοὺ δὲ ἡ ἀφορμὴ τῆς δωρεᾶς ταύτης:

Ὅτε ἡ Ἐφορία ἐξέδοτο τὸ δεύτερον τεῦχος τῶν ἐπιγραφῶν, μαθοῦσα διὰ τοῦ κ. Ο. Rayet ὅτι ὁ κ. Waddington ἐνδιαφέρεται πολὺ εἰς ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν Ῥωμαίων Αὐτοκρατόρων, ἀπέστειλεν αὐτῷ χαρτότυπον τῆς ὑπ' ἀρθ. 101 ἐπιγραφῆς· ὁ δὲ δεινὸς περὶ τὴν ἐπιγραφικὴν ἐπιστήμην Ὑπουργὸς τότε τῆς Παιδείας καὶ νῦν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐν Γαλλίᾳ ἀπήντησεν ἡμῖν ἀμέσως τάδε:

« J' ai reçu par l' entremise de M. Rayet, répétiteur à l' Ecole des hautes études, l' estampage d' une inscription trouvée récemmant à Séleucie. Je vous remercie de l' envoi de ce document que je vais m' empresser de transmettre à l' Académie des Inscriptions et Belles-Lettres. J'espère que vous voudrez bien continuer à me faire connaitre, dans l' intérêt de la science, le résultat de vos savantes recherches.

«Je suis heureux de reconnaitre par l' envoi des ouvrages ci-après le zèle de votre Société et particulièrement l' attention que vous avez eue de me faire parvenir un document du plus haut intérêt.»

Ὁ δὲ σοφὸς καθηγητὴς κ. Egger προσθέτει ἐν ἰδιαιτέρᾳ ἐπιστολῇ του:

« L' Académie des Inscriptions et Belles-Lettres ayant reçu communication par les soins de Monsieur le Ministre de l' Instruction publique d' un estampage que vous avez envoyé de la belle inscription grecque récemment découverte à Séleucie, a bien voulu me confier le soin de la lire et d'en faire une copie cursive. Elle était, heureusement, assez bien conservée pour ne laisser aucun doute sur la lecture. Mais comme je partais ce jour là même pour prendre mes vacances, au bord de la mer, je n ai pu ajouter à la copie des notes interprétatives et historiques. J' ai donc renvoyé par la poste ce texte à mon savant confrère Léon Rénier, qui, d' ailleurs, est plus expert que moi dans l' interprétation des textes épigraphiques relatifs à des personnages de la période impériale. C'est donc lui qui a lu devant notre Académie la note dont vous trouverez un extrait ci-inclus. Je m' empresse de vous adresser ces renseignements avec une copie cursive de l' inscription; que cela vous soit un juste remerciment et un encouragement à nous continuer, lorsque l' occasion s' en présentera, des communications si utiles et si intéressantes.»

Πρὸς ἅπαντας τοὺς σοφοὺς τούτους ἄνδρας ἡ Ἐφορία ἔσπευσεν ἐν καιρῷ νὰ διαβιβάσῃ τὰς ζωηρὰς εὐχαριστίας αὐτῆς, ἃς καὶ δημοσίᾳ σήμερον ἐπαναλαμβάνει δι' ἐμοῦ.

Ἐκ τῶν ἀντεπιστελλόντων μελῶν ἐδωρήσαντο βιβλία:

Οἱ κ. κ. Α. Κορδέλλας, Ι. Μαρκόπυυλος, Κ. Μυλωνᾶς καὶ Π. Περρῆς ἐν Ἀθήναις, Ι. Σακελλίων ἐν Πάτμῳ, Δ. Βαλτατζῆς ἐν Μυρίνῃ, Δ. Πιερίδης ἐν Κύπρῳ, Ε. Σταματιάδης ἐν Σάμῳ, Μ. Κ. Κρίσπης ἐν Χίῳ, Σ. Γ. Τάξης ἐν Μυτιλήνῃ, Ν. Περδικίδης ἐν Μασσαλίᾳ, Ε. Ραφτόπουλος ἐν Κ/πόλει, Ι. Πρωτόδικος ἐν Λειψίᾳ, Σ. Δρακόπουλος ἐν Κασαμπᾷ.

Πρὸς δὲ ἀξιόλογοι προσφοραὶ ἐγένοντο ὑπὸ τῶν ἑξῆς Κυρίων:

Ὁ ἐν Φλωρεντίᾳ κ. Ἀναστάσιος Καλόβουλος πέντε καλὰ περιηγητικὰ καὶ ἀρχαιολογικὰ βιβλία.

Ὁ ἐν Ἀθήναις κ. Κ. Λαμπρύλλος τόμους 56 ἀξιολόγου ὕλης.

Ὁ ἐν Λιβερποὺλ κ. Ἀλέξανδρος Χριστοδούλου, ὡραιοτάτην ἔκδοσιν τῶν ἁπάντων τοῦ Shakspere.

Ὁ ἐν Βενετίᾳ καθηγητὴς κ. Κ. Τριανταφύλλης 38 τόμους ἀξιολόγων συγγραμμάτων.

Ὁ ἐν Τεργέστῃ κ. Γ. Ι. Χαμουδόπουλος τόμους 42, ἐν οἷς σπάνια ἀρχαιολογικὰ καὶ φιλολογικὰ βιβλία.

Πολλαὶ δωρεαὶ βιβλίων ἐγένοντο ὑπὸ διαφόρων ἐν Εὐρώπῃ, ὧν ἄξιαι μνείας ἰδίως εἰσίν :

Ἡ τοῦ ἐν Λιβερποὺλ κ. Βασιλείου Παπαγιάννη συνισταμένη ἐξ 28 τόμων βαρυτίμων καὶ σπανίων ἐκδόσεων ἄγγλων περιηγητῶν ἐν Ἀνατολῇ.

Ἡ τοῦ μακαρίᾳ τῇ λήξει Νικ. Φαρδούλη, ὅστις διὰ διαθήκης αὐτοῦ κατέλιπε τῇ ἡμετέρᾳ Βιβλιοθήκῃ 139 τόμους σπουδαίων βιβλίων.

Ἡ τοῦ μακαρίᾳ τῇ λήξει ἁγιωτάτου Πάπα Ρώμης Πίου Θ'. ἐκ 12 ἐκκλησιαστικῶν καὶ φιλολογικῶν βιβλίων.

Ἡ τῆς ἐν Παρισίοις «Παγκοσμίου Ἰσραηλιτικῆς Συμμαχίας» ἐξ 72 σπουδαίων τόμων ἀναγομένων εἰς τὴν ἀρχαίαν καὶ νεωτέραν ἱστορίαν καὶ φιλολογίαν τῶν Ἑβραίων· ὀφείλομεν δὲ αὐτὴν εἰς τὴν εὐγενῆ ἐνέργειαν τῶν ἐνταῦθα ἀνταποκριτῶν αὐτῆς ἀξιοτίμων κ.κ. Sidi καὶ Cazès. Τὴν προσφορὰν ταύτην ἐπηύξησάν τινα μέλη τῆς Ἰσραηλιτικῆς Συμμαχίας. Οὕτω ὁ μὲν κ. Adler προσέφερε τόμους τρεῖς, ὁ κ. Hippolyte Rodrigues ἓξ ἐκ τῶν συγγραμμάτων του· οἱ δὲ ἐνταῦθα κ. κ. Ἀβραὰμ Παλάτσι, Ἀρχιραββῖνος, τόμους 8, Μ. Ἀλγρανάτι 7 καί τινας ὁ κ. Βοχὼρ Ταράνδο.

Ἡ διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ δραστηρίου ἡμῶν συναδέλφου κ. Διονυσίου Μαρκοπούλου καὶ τῶν ἀξιοτίμων κ. κ. Κ. Τριανταφύλλη καὶ Γ. Χαμουδοπούλου ἐν Βενετίᾳ ἐξ 93 τόμων διαφόρων σπουδαίων βιβλίων προσφερθέντων ὑπὸ τῆς ἐκεῖ Μονῆς τῶν Μεχιταριστῶν, τῶν κ.κ. Θεοδώρου Βαΐλούση, E. Castelnuovo, Giuseppe Carraro, G. Acton γερουσιαστοῦ, N. Barozzi, Tom. Em. Cestari, Κ. Σάθα, καὶ Rob. Dr. Galli διευθυντοῦ τῆς ἐφημερίδος «il Tempo».

Ἡ διὰ τοῦ Ἐπιμελητοῦ τῆς ἡμετέρας Βιβλιοθήκης κ. Παπαδοπούλου ἐν Ἀθήναις ἐξ 900 περίπου τόμων, ἐξ ὧν 175 ἐδωρήσατο τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, 200 ὁ πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων Σύλλογος, 150 ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Βουλῆς, 52 ὁ Φιλολογικὸς Σύλλογος «Παρνασσὸς», καὶ τοὺς ἐπιλοίπους, ἡ ἐφορία τῆς Σχολῆς τῶν ἀπόρων παίδων, ὁ κ. Ν. Κοντόπουλος, ὁ πρώην

Μητροπολίτης Λαρίσσης Δωρόθεος Σχολάριος, καὶ οἱ κ.κ. Ι. Σπηλιωτάκης, Α. Μακράκης, Γ. Χαλκιόπουλος, Παῦλος Λάμπρος, Μαργαρίτης Δήμητσας, Βασίλειος Κάβας, Ἀντώνιος Φραβασίλης, Κ. Λαμπρύλλος, Σ. Π. Οἰκονόμος, Ι. Μαρκόπουλος, Δημ. Κήρυκος, Ἀντώνιος Μηλιαράκης, Ἄγγελος Βλάχος, Σπυρίδων Π. Λάμπρου, Σ. Βλαστός, Ν. Πολίτης, Ν. Χάλας καὶ Ἀριστείδης Οἰκονόμος.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων προσέφερε τόμους 15.

Ἡ ἐν Βερολίνῳ Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν τὰ τελευταῖα τεύχη τῆς ὑπ' αὐτῆς ἐκδιδομένης σειρᾶς τῶν Ἀττικῶν ἐπιγραφῶν.

Ἡ ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία πλεῖστα φυλλάδια τῆς ὑπ' αὐτῆς ἐκδοθείσης ἐφημερίδος μετά τινων ἀντιτύπων τῶν κατ' ἔτος πρακτικῶν της.

Ὁ ἐν Λονδίνῳ κ. Ζαρίφης 20 ἀντίτυπα τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Ψαρᾶ ἐκδοθείσης στοιχειώδους ζωολογίας.

Ἡ Βιβλιοθήκη τοῦ Στρασβούργου τόμους 82.

Ὁ ἐν Παρισίοις κ. L Bourgault Ducoudray δύο συγγράμματά του περιέχοντα ἐκκλησιαστικὰ καὶ δημώδη ἑλληνικὰ ᾄσματα.

Ὁ ἐν Γενεύῃ γνωστὸς δημοσιογράφος κ. J. Adert τόμους τρεῖς καὶ ὁ ἐν Κατανίᾳ τῆς Σικελίας κ. Can. Coco Zanghi τρεῖς ἀρχαιολογικὰς πραγματείας.

Ὁ δὲ Φιλολογικὸς Σύλλογος Κωνσταντινουπόλεως τοὺς ἓξ τελευταίους τόμους τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐνιαυσίως ἐκδιδομένου περιοδικοῦ, οὓς καὶ συνοδεύει διὰ τῆς ἑξῆς ἐπιστολῆς:

« Τὴν πρὸς πᾶν καλὸν καὶ ὠφέλιμον ἀείποτε τείνουσαν Σμυρναϊκὴν κοινότητα ὁ Σύλλογος ἐξ ἄλλων, ὅσα ἐκ φήμης εἶχε, ἐτίμα καὶ ἐθαύμαζεν· ἀλλ' ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ ἀρτίως ἀνακοινωθέντων αὐτῷ ἔτι μᾶλλον ἐπείσθη, ὅτι ἐν Σμύρνῃ τὸ κοινὸν συμφέρον καλῶς ἐν παντὶ ἐννοεῖται καὶ ἔτι πάντες, ὑπὸ θερμοῦ κατεχόμενοι ἔρωτος, προθύμως ὑπὲρ τοῦ καθόλου ἀγαθοῦ ἀγωνίζονται. Διότι τί ἄλλο οὑτωσὶ σαφῶς καὶ εὐγλώττως ἐπιμαρτυρεῖ ἡ σύστασις καὶ ἑλληνοπρεπὴς διατήρησις Βιβλιοθήκης καὶ Μουσείου ἢ τὴν ἐνυπάρχουσαν ἐν τοῖς πνεύμασι μεγαλουργὸν ἰδέαν τῆς προόδου καὶ τῆς προαγωγῆς; Δι' ὃ καὶ ὁ ἡμέτερος σύλλογος ἐπαινῶν μετ' εἰλικρι-

νοῦς παρρησίας τὰς πράξεις καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν, χαρᾶς δ' ἐμπλέως, δι' ἣν ἐκ τῆς αὐτόθι μεταβάσεως τοῦ κ. Προέδρου αὐτοῦ ἔσχεν εὐάρεστον ἀφορμὴν ὅπως εἰς συνάφειαν ἔλθῃ μεθ' ὑμῶν, ἀποστέλλει ἤδη τῇ ὑμετέρᾳ Βιβλιοθήκῃ εἰς ἀνταλλαγὴν καὶ ὡς πρῶτον δεῖγμα τῶν συναπτομένων ἀπὸ τοῦδε φιλικῶν αὐτοῦ σχέσεων τὴν ὑπάρχουσαν σειρὰν τοῦ ὁμωνύμου αὐτῷ περιοδικοῦ, ἐκφράζων ἅμα ὑμῖν τὴν ἄκραν αὐτοῦ ἐπιθυμίαν ὅπως καὶ ἐν τῷ μέλλοντι μὴ παύσησθε ἀποστέλλοντες καὶ ἀνακοινοῦντες αὐτῷ πᾶν ὑμέτερον ἔργον καὶ εἴτι ἕτερον σχετικὸν ἰδίᾳ τῇ ἀρχαιότητι, περὶ ἧς οὐχ ἧττον κατὰ τὸ ἐνὸν μεριμνᾷ καὶ ὁ ἡμέτερος Σύλλογος.»

Καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, ὁμογενῶν καὶ ξένων, ἐγένοντο προσφοραὶ ἄξιαι λόγου· οὕτω:

Ὁ κύριος Κάρολος Ἀλτίνογλους προσήνεγκε τὰ ἐν Βιέννῃ ὑπὸ Miklosich καὶ Müller, ἐκδοθέντα Acta et Diplomata, συλλογὴν χρησιμωτάτην εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας καὶ γεωγραφίας κατὰ τὸν μεσαιῶνα. Ὁ κ. Μιχαὴλ Αὐξέντιος τόμους 63. Ὁ κ. Γρηγόριος Περγαμηνὸς 102. Ὁ κ. Ἀριστοτέλης Φοντριὲρ 85 μετὰ 100 φυλλαδίων διαφόρων περιοδικῶν. Ἡ κ. Αἰκατερίνη Μιχαηλίδου τόμους 132 διαφόρων διδακτικῶν βιβλίων. Ὁ ἡμέτερος ἐπιμελητὴς κ. Παπαδόπουλος 90 ἐκ σπουδαίων φιλολογικῶν καὶ ἀρχαιολογικῶν βιβλίων. Ὁ κ. Δημήτριος Μισθὸς 16. Ὁ κ. Στέφ. Βέλλιοβιτζ 24 τόμους καὶ πλεῖστα φυλλάδια τῆς Revue Britannique, Revue de l' Orient καὶ journal Asiatique. Οἱ ἀδελφοὶ Γρηγοριάδαι 26 τόμους. Ὁ κ. Ἀντώνιος Ἰσηγόνης 67. Ὁ αἰδέσιμος ἱερεὺς I. Eppstein τὴν ὀκτάτομον συγγραφὴν τοῦ Eckhel, Doctrina numorum veterum. Ἡ ἀξιότιμος διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου τῶν Διακονισσῶν Sœur Mina τόμους 18. Ὁ κ. Α. Ἀσλάνογλου τὸ πολύτιμον σύγγραμμα τοῦ Visconti, Iconographie grecque. Ὁ προώρως ἀποθανὼν καὶ χρηστὸς νέος Δημήτριος Μ. Βόσκοβικ διέθεσε πρὸ τοῦ θανάτου του τὴν ἐκ 264 τόμων Βιβλιοθήκην του. Ὁ κ. Ἀθανάσιος Ζαχαρίου, ὁ γνωστὸς πατριώτης, τόμους 84 Ὁ κ Θ. Βαλταζῆς τόμους 52. Ἀνώνυμός τις τὴν ἐν Μ. Ἀσίᾳ Γεωλογικὴν περιήγησιν τοῦ Tchihatcheff. Προσέφερον δὲ διάφορα βιβλία καὶ οἱ κ. κ. Διονύσιος Μαρκόπουλος, Ἀθ. Ἀγγελίδης, Κ. Ἀγγέλου, Μιχ. Ζωγράφος, Φ. Ξανθίδης, Σιατίστης Ἀγαθ. Στεφα-

νάκης, οἱ ἀδελφοὶ Χαμουδοπούλου, Peter Bell, Ι. Μαρτζέλλας, Σάββας Κεσσίσογλους, Θ. Πενελόπη Δεσίπρη, Ι. Μισθὸς, Δ. Σακύρης, Ι Κοντόπουλος, Α. Κουρνιάκτης, Νικ. Κυριτσόπουλος, Στυλ. Παπαδάκης, Θεμ. Ἀναστασιάδης, Δημ. Ζαχαρίας, Σαπφὼ Λεοντιὰς, Η. Spiegelthal, Ἀριστ. Κουλμάσης, Γαληνὸς Κλαδος, Dr. Tholon, M.Mercurian, Γ. Γρυπάρης, Ἀντ. Ροδοκανάκης, Φ. Δελλαγραμμάτης, Bonaventure Slaars, Edward Purser, Γ. Π. Κωνσταντίνος Σπάρταλης, Μ. Καρμανιόλας, Φιλοποίμην Ἀργυρόπουλος, Μ. Τσακύρογλου, Κ. Ἀναστασιάδης, Κ. Ζανιάδης, Σῖμος Δελαγραμμάτης, Α. Κωνσταντινώφ, Γ. Σέχας, Α. Κάσδαγλης, Θ. Μαλκότζης, Σ. Στάης, Luigi Siccoli, Stabb, ὁ φιλεκπαιδευτικὸς Σύλλογος «Ὅμηρος», l'Institut de la Propagande· ὁ δὲ κ. Πρόδρομος Τσομπάνογλους 100 σώματα τοῦ συγγράμματος τοῦ Μαυροφρύδου «Μνημεῖα τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς γλώσσης.»

Ἀλλὰ πασῶν τῶν προσφορῶν βιβλίων ἀξιολογωτέρα εἶναι ἡ τοῦ ἡμετέρου γνωστοῦ συναδέλφου Χαραλάμπους Βερνάρδου συνισταμένη ἐκ 563 τόμων σπουδαιοτάτων φιλολογικῶν, ἱστορικῶν, ἰατρικῶν καὶ ἰδίως φιλοσοφικῶν καὶ μαθηματικῶν βιβλίων, ἀξίων νὰ καθωραΐσωσι πᾶσαν Βιβλιοθήκην.

Ἐπίσης ἀξία λόγου εἶναι καὶ ἡ τοῦ χρηστοῦ συμπολίτου ἡμῶν Ι. Μαυρογορδάτου ἐξ 78 τόμων σπουδαιοτάτων ἀρχαιολογικῶν καὶ φιλολογικῶν βιβλίων, ὡς λ.χ. Le pitture antiche d'Ercolano, le bronzi et le luzerne di Ercolano, Byzantine architecture by Texier, ἡ ὑπὸ Blonfield ἔκδοσις τοῦ Αἰσχύλου, ἡ τοῦ Heyne τοῦ Πινδάρου κτλ.

Ἅπαντα τὰ βιβλία κατεγράφησαν ἐν ἰδιαιτέροις καταλόγοις· πολλὰ δὲ καὶ ἐδέθησαν. Πρό τινων μηνῶν ἤρξατο καὶ ἡ σύνταξις τοῦ γενικοῦ τοπικοῦ καταλόγου τῆς Βιβλιοθήκης. Τὸ δύσκολον τοῦτο ἔργον ἀποπερατοῦται ἐντὸς ὀλίγου χάρις εἰς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν φιλοπονίαν τοῦ δοκίμου ἐπιμελητοῦ κ. Α. Παπαδοπούλου Κεραμέως.

Δωρεὰν ἀπεστάλησαν κατὰ τὴν λήξασαν τριετίαν ἐκ τῶν ἐφημερίδων:

Ἡ Ἀμάλθεια, ἡ Πρόοδος, ἡ Νέα Σμύρνη, τὸ Βέλος, ἡ Ἱλαρότης, ἡ Σάμος, ἡ Νέα Ἡμέρα. Ἡ Κλειὼ καὶ τὸ The times weekly edition, δωροῦνται ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου συναδέλφου κ. Ἀριστοτέλους Μ. Φοντριέρ.

Ἐκ τῶν περιοδικῶν ἀπεστάλησαν :

Ὅμηρος, Βίων, Ἰωνικὴ μέλισσα, Πιττακός, Ἀθήναιον, Βύρων, Παρνασσός, Οἰκονομικὴ Ἐπιθεώρησις, Ἐφημερὶς τῶν φυλακῶν, Bulletin de correspondance héllénique, Millheilungen des deutschen archaeologischen Institutes in Athen, Ephemeris epigraphica, Ἐθνικὴ γραφικὴ ἐπιθεώρησις. Τὰ ἀγγλικὰ περιοδικά, The leisure hour καὶ The sunday at Home δωροῦνται ὑπὸ τοῦ αἰδεσίμου κ. J. Volters, τὰ The Harpers weekly καὶ Frank Leslies illustrated news paper ὑπὸ τοῦ κ. Ἀτσιντήρη, ἡ δὲ Revue archéologique ὑπὸ ἀνωνύμου

Πρὸς τοὺς ἐκδότας καὶ δωρητὰς αὐτῶν ἐκφράζω δημοσίως τὰς ζωηρὰς εὐχαριστίας τῆς Ἐφορίας.

Ἐκ τῶν διπλῶν βιβλίων τῆς Βιβλιοθήκης ἡ Ἐφορία διένειμεν

60 τόμους τῇ ἐν Παλαιᾷ Φωκαίᾳ Βιβλιοθήκῃ.
53 » τῇ ἐν Νέᾳ Φωκαίᾳ.
19 » τῇ Σχολῇ τῆς Κοινότητος τοῦ ἁγίου Κηρύκου τοῦ τμήματος Φαναρίου τῆς νήσου Ἰκαρίας.
117 » τῷ ἐν Σμύρνῃ Φιλεκπαιδευτικῷ Συλλόγῳ «Ὅμηρος».
106 » τῷ ἐν Ἀδριανουπόλει Φιλεκπαιδευτικῷ Συλλόγῳ.

———

355

Περὶ χειρογράφων.

Εἰς τὰ ἤδη ὑπάρχοντα 128 ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ χειρόγραφα προσετέθησαν κατὰ τὴν λήξασαν τριετῆ περίοδον 23 νέα, προελθόντα ἅπαντα ἐκ δωρεῶν. Ἐξ αὐτῶν ὁ κ. Ἠλίας Χανιώτης προσέφερε δύο περιέχοντα τὸ μὲν τὴν *Θεολογικὴν ὁμολογίαν* τοῦ Ἀναστασίου Γορδίου, τὸ δὲ διάφορα ἔργα τοῦ Θεοφίλου Κορυδαλέως.

Ὁ ἐν Βριούλοις κ. Θεμιστοκλῆς Βατίδης δύο ἐπίσης, ὧν τὸ μὲν περιέχει Θεοφίλου Κορυδαλέως *ὑπόμνημα συνοπτικὸν καὶ ζητήματα εἰς τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν* τοῦ Ἀριστοτέλους, τὸ δὲ τὰ τοῦ Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ *περὶ τῶν καθ' ἑαυτὸν ἔπη* μετὰ σχολικῶν σημειώσεων τοῦ παρελθόντος αἰῶνος.

Ὁ κ. Δημήτριος Λακιωτίδης ἕτερον ἐπὶ μεμβράνης τοῦ 13ου αἰῶνος περιέχον τὰ *Εὐαγγέλια*.

Ὁ κ. Γ. Ἐαρινὸς δύο, τὴν *γραμματικὴν* Δανιὴλ τοῦ Κεραμέως κα *παράκλησιν πρὸς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Χαράλαμπον*.

Ὁ κ. Α. Ὑψηλάντης ἓν ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

Ὁ κ. Ι. Μισθὸς ἕτερον νεώτερον περιέχον ᾄσματα διαφόρων ἐν Κωνσταντινουπόλει λογίων.

Ὁ ἅγιος Ἡλιουπόλεως καὶ Θυατείρων κ. Ταράσιος τρία, ἐξ ὧν τὸ μὲν περιέχει σχολικὰ μαθήματα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος μετά τινων ἐπιστολῶν Δανιὴλ Κεραμέως, τὰ δὲ ἕτερα ἐκκλησιαστικὴν μουσικήν.

Ὁ κ. Χρῆστος Χαμουδόπουλος ἓν ἀξιοπερίεργον, περιέχον διαφόρους ἀποκρύφους προσευχάς, κοινῶς καλούμενον «*Σολομωνική*.»

Ὁ ἐν Βενετίᾳ καὶ ἄλλοτε ἐν Σμύρνῃ καθηγητὴς κ. Κ. Τριανταφύλλης ἑπτά, ὧν δύο περιέχουσι τὰ παρὰ Καισαρίου Δαπόντε, *Καθρέπτην τῶν γυναικῶν*, ἕτερον τὸ *Περὶ ψυχῆς Θεοφίλου Κορυδαλέως*, ἕτερον τὴν *Ἱστορίαν τῆς ὀγδόης καλουμένης Οἰκουμενικῆς Συνόδου*, ἕτερον *Βιογραφίας ἁγίων*, ἕτερον *Νομοκάνονα* καὶ τὸ τελευταῖον τὴν *Χρηστοήθειαν* τοῦ Καισαρίου Δαπόντε.

Ὁ ἐν Κασαμπᾶ κ. Ἰωάννης Ἀφθονίδης δύο, *τὰ κατὰ Ἀνθίππην καὶ Ἀβροκόμην* τοῦ Ἀχιλλέως Τατίου καὶ θεολογικούς τινάς λόγους.

Ἄξιον ἰδιαιτέρας μνείας εἶναι τὸ τοῦ κ. Ἀναγνώστου Χαραλάμπους ἐπὶ μεμβράνης, τοῦ 11ου αἰῶνος κατὰ πᾶσαν πιθανότητα. περιέχον τὸν *Φυσιολόγον* τοῦ Ἐπιφανίου Ἐπισκόπου Κύπρου μετὰ πολλῶν εἰκόνων καλῶς κεχρωματισμένων καὶ λίαν περιέργων.

Εἶναι δὲ ὑμῖν γνωστὸν ὅτι ὁ γενικὸς κατάλογος τῶν χειρογράφων τῆς Βιβλιοθήκης ταύτης συνταχθεὶς ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ἐπιμελητοῦ κ. Α. Παπαδοπούλου κατεχωρήθη ἐν τῷ περιοδικῷ τοῦ παρ' ἡμῖν Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου «Ὅμηρος» καὶ ἐξεδόθη ἐν ἰδιαιτέρῳ τεύχει κατὰ τὸ 1877. Ὁ αὐτὸς κ. Παπαδόπουλος ἐξέδοτο καὶ τὴν πρὸς τὴν Ἑταιρίαν ἔκθεσιν αὐτοῦ περὶ τῶν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Παλαιᾶς Φωκαίας χειρογράφων.

Γ'.

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ

Ἡ συλλογὴ τῶν ἀρχαιοτήτων οὐκ ὀλίγον ἐπλουτίσθη κατὰ τὴν λήξασαν τριετῆ περίοδον.

Μεγάλαι μαρμάριναι ἀρχαιότητες.

Ἐν τῷ τμήματι τούτῳ προσετέθησαν 64 τεμάχια, ἐξ ὧν ἰδιαιτέρας μνείας ἄξιά εἰσιν:

Κεφαλὴ ὡραία Λουκίου Αἰλίου Αὐρηλίου Κομόδου ἀγορασθεῖσα ἐν Σμύρνῃ, δῶρον τοῦ κυρίου Ἀριστοτέλους Μ. Φοντριέρ.

Δύο ἕτεραι μεγαλείτεραι τοῦ φυσικοῦ μεγέθους, παριστῶσαι ἡ μὲν Ἀπόλλωνα, ἡ δὲ κεφαλὴν γυναικείαν προσφορὰ τοῦ κυρίου Δημητρίου Μισθοῦ.

Ἄλλη καλῶς διατηρουμένη παριστῶσα νεανίαν Αὐτοκράτορα, δῶρον μετὰ πέντε ἄλλων τεμαχίων τοῦ κ. Ἀθανασίου Ζαχαρίου.

Δεκατρία τεμάχια μεγάλων ἀγαλμάτων καὶ τρία μεγάλα νεκρικὰ ἀνάγλυφα, δῶρον τῆς εὐγενεστάτης Κυρίας Louisa Cumberbatch.

Πολλὰ ἄλλα τεμάχια προσεφέρθησαν παρὰ τοῦ παρ' ἡμῖν Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου «Ὅμηρος», μεταξὺ τῶν ὁποίων διακρίνονται ὁ ἐπὶ λεοντῆς κοιμώμενος Ἔρως, ἐκ παρίου μαρμάρου καὶ πάνυ καλῶς διατηρούμενος· πλευρὰ σαρκοφάγου μετὰ πολλῶν ἀξιοπεριέργων ἀναγλύφων, δῶρον τῆς ἐν Ἀϊδινίῳ οἰκογενείας Ἐμμανουὴλ Σουγιουλτζόγλου.

Τὰ λοιπὰ προσεφέρθησαν παρὰ τῶν κ. κ. Κωνσταντίνου Παπακυριακοπούλου εἰς Κιόσκιον, Θεοδοσίου Ζενιώτου, Α. Ἀποστολίδου, Λουκᾶ Σαδούκα, Ἰωάννου Ἐμμ. Καλονάρη ἐν Αϊδινίῳ, Ἀθανασίου Χ. Κωνσταντίνου ἐν Καραβουναρίῳ, Ἀλεξάνδρου Τσιτσεκλῆ ἐν Ῥόδῳ, Ἀθηνοδώρου Ἀποστολίδου ἐν Ἀϊδινίῳ, Μιχαὴλ Παπᾶ Κωνσταντίνου, Ἑλένης Τσακύρογλου, Σταμματίου Νικολαΐδου, Ν. Βαλασοπούλου ἐν Βαϊνδηρίῳ, Εὐαγγέλου Τουλιάδου ἐν Σεβδίκιοϊ, Soeur Mina, Γεωργίου Βλυσίδου, Δ. Μαρκοπούλου, Μιλτιάδου Κοσσονῆ, Henri Vedova καὶ τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Ἡλιουπόλεως Διονυσίου

Μικραὶ μαρμάριναι ἀρχαιότητες.

Ἐν τῷ τμήματι τούτῳ προσετέθησαν 76 τεμάχια προσφερθέντα παρὰ τῶν κ. κ. Θεοδώρου Βέῤῥα, Ἀθηνοδώρου Ἀποστολίδου, Ἰωάννου Κορδέλλα ἐν Ἀθήναις, Γ. Ζαήμη ἐν Φωκαίᾳ, Μιχαὴλ Παπᾶ Κωνσταντίνου, Louisa Cumberbatch, Κωνστ. Μ. Καζάζη, Δ. Πουρνάρη, Δημ. Ἰωαννίδου, Ξανθουπόλεως Ἰγνατίου καὶ λοιπῶν.

Ἰδιαιτέρας δὲ μνείας ἀξία εἶναι ἡ προσφορὰ τοῦ ἡμετέρου συναδέλφου κ. Δ. Μαρκοπούλου συνισταμένη ἐκ πρασίνου λίθου παριστῶντος ἐξ ἑνὸς ἀνάγλυφον κανθάρου καὶ ἐξ ἄλλου φέροντος κρυπτογραφικὴν ἐπιγραφὴν εὐανάγνωστον τοῖς εἰδήμοσιν.

Ἐπιγραφαί.

Ἐν τῷ τμήματι τούτῳ προσετέθησαν 53 νέαι ἐπιγραφαί, ὧν αἱ κυριώτεραι προσεφέρθησαν ὑπὸ τῶν κ. κ. Δημητρίου Ἀργυροπούλου, Μαρίας Μαλκότζη, Δημητρίου Μισθοῦ, ἀδελφῶν Χρηστογιαννάκη, ἀδελφῶν Παντερμανλῆ ἐν Καλλιπόλει, Ἰωάννου Σπαθάρη ἐν Σελευκείᾳ, Γ. Ζαήμη ἐν Φωκαίᾳ, Ἰωάννου Ἀθανασίου, Α. Ἀποστολίδου, H. Spiegelthal, Ἀντωνίου Ροδοκανάκη, Ἀναστασίου Κασάπογλου, Σταμματίου Νικολαΐδου, Ἀχιλλέως Φοντριέρ, Γαληνοῦ Κλάδου, Ἰωάννου Μισθοῦ, Α. Μιλλάνου ἐν Βριούλλοις, Elie Guiffray, O. Redeuil, M. Κοσονῆ, Ἰακώβου Φιώροβιτς ἐν Φιλαδελφείᾳ, Σακελλαρίου Ζωγράφου, Θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Κρήνης κ. Ἀμβροσίου καὶ τοῦ φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου «Ὅμηρος». Ἐπιστασίᾳ δὲ τῶν Ἐφόρων κ. κ. Ἀριστοτέλους Μ. Φοντριέρ, Γεωργίου Ἐαρινοῦ καὶ Δ. Μαρκοπούλου ἅπασαι αὗται αἱ ἐπιγραφαὶ ὡς καὶ πολλαὶ ἄλλαι, ὧν τὰ ἀντίγραφα ἢ χαρτότυπα στέλλονται παρὰ τῶν ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ καὶ ἐν ταῖς νήσοις ἀντεπιστελλόντων μελῶν, δημοσιεύονται κατὰ τεύχη μετὰ τῆς κατὰ καιρὸν λογοδοσίας καί τινων ἀρχαιολογικῶν διατριβῶν. Ἡ ἐτησία αὕτη ἔκδοσις ἔτυχε γενικῆς ἐπιδοκιμασίας ἐν Εὐρώπῃ. Δι' αὐ-

τῆς ἔμαθεν ὁ ἀρχαιολογικὸς κόσμος ὅτι ὑπάρχει τις καὶ παρ' ἡμῖν ἐν τοῖς τοιούτοις ζωὴ καὶ ὅτι ἐπιστημονικὴ πράγματι ἐνέργεια γίνεται ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. «L'Ephorie de la Société, λέγει ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐπιθεωρήσει τῶν Παρισίων ὁ γνωστὸς παρ' ἡμῖν καὶ δεινὸς ἀρχαιολόγος O. Rayet, résolut de faire connaitre au monde savant les monuments scientifiques qu' elle avait sauvé de la dispersion et peut être de pis encore. C'est ainsi que l'an dernier a paru une étude du jeune et intelligent conservateur du Musée M. Pappadopoulos, sur les poids antiques de la collection. Quelques mois après, la Société a fait mieux encore; elle nous a donné, par les soins de M. M. Fontrier et Earinos, le texte, en caractères ordinaires, des 108 inscriptions qu'elle possède, et celui de 72 autres dont les copies lui ont été envoyées par ses correspondants de diverses villes.»

« Le recueil, γράφει ἡμῖν ὁ φιλέλλην καὶ σοφὸς G. Perrot, d'inscriptions que contient le premier cahier de la Revue que vous comptez continuer à publier suffit à montrer quels services vous êtes appelés à rendre à la science; vous recueillerez, vous mettrez à l' abri de l' oubli tant de témoignages du passé, qui jusqu' ici, ne sortaient de terre que pour être aussitôt détruits sans retour.»

«Διενοούμην, γράφει ἐκ Βερολίνου ὁ πολυμαθὴς πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Α. Ραγκαβῆς, νὰ σᾶς προτείνω νὰ μοὶ πέμψητε καὶ ἕτερον φυλλάδιον τῆς καὶ τὸν ἑλληνισμὸν καὶ τὴν ἐπιστήμην τοσοῦτον ἐνδιαφερούσης ταύτης λογοδοσίας, ἵνα προσφέρω αὐτὸ ἐν ὀνόματι τῆς Ἐφορείας εἰς τὴν ἐνταῦθα Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν, ὅτε προχθὲς κατὰ τὴν γενικὴν αὐτῆς συνεδρίασιν εἶδα χαίρων ὅτι μ' ἐπρολάβατε καὶ μετ' ἐθνικῆς ὑπερηφανείας ἤκουσα τὸν πολὺν Κούρτιον ἐξαίροντα τοὺς ὑμετέρους ἀγῶνας ὑπὲρ τοῦ φωτισμοῦ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν καὶ τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῶν.»

« La Société du Musée et de la Bibliothèque de l' Ecole Evangélique de Smyrne, λέγει ἐξ ἄλλου ὁ κ. Th. Homolle ἐν τῷ Bulletin de correspondance Héllènique, a entrepris la publication régulière et complète non seulement de toutes les inscriptions que possède le Musée mais encore de toutes celles qui existent ou se découvrent dans la ville ou dans les pays voisins:

on forme à côté de la collection lapidaire une collection d' estampages ou de copies, quand il n' est pas possible de se procurer des estampages. Ces deux collections composées l'une de cent seize, l' autre de cent soixante-douze numéros, ont paru dans l' Annuaire du Musée, partie en 1875, partie en 1876.

« Beaucoup des inscriptions publiées se trouvent déjà, soit dans le Corpus Inscriptionum Graecarum, soit et surtout dans le Voyage Archéologique en Asie Mineure; les copies qui en sont données ne valent pas toujours celles que l'on possédait déjà; mais quelquefois aussi elles sont meilleures ou plus complètes. Si les erreurs n'ont pas toujours été évitées, elles sont souvent attribuables au manque des livres; le zèle ne fait jamais défaut; il est intelligent et ne saurait être trop loué.»

Ἀλλ' ὡς πᾶν ἔργον ἐν τῇ πρώτῃ ἀρχῇ του καὶ ἡ ἔκδοσις τῶν ἐπιγραφῶν δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ ἔχῃ τὰς ἀτελείας της καὶ ἰδίως ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως τῶν ἀναγκαίων βοηθημάτων καὶ τῶν ἀναγκαίων πόρων πρὸς τελειοποίησιν τοῦ ἔργου. Ἔχομεν δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι χάρις εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν ἁπανταχοῦ φιλοτίμων Ἑλλήνων καὶ πολλῶν ξένων Εὐρωπαίων καὶ εἰς τὸν ἀπαράμιλλον ζῆλον τινῶν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐφορίας, αἱ ἀτέλειαι αὗται βαθμηδὸν θὰ ἐκλείψωσιν. Ἤδη ἡ Ἐφορία τοῦ ἡμετέρου Νοσοκομείου προσῆλθε πρὸς τοῦτο ἀρωγὸς προσφέρουσα 17 δεσμίδας χάρτου τυπογραφικοῦ καλῆς ποιότητος· δι' ὃ καὶ δημοσίᾳ ἐκφράζω αὐτῇ τὰς ζωηρὰς εὐχαριστίας τῆς Ἐφορίας τοῦ Μουσείου καὶ τῆς Βιβλιοθήκης.

Πήλιναι ἀρχαιότητες

Δωρεαὶ πηλίνων ἀντικειμένων κατὰ τὴν λήξασαν τριετῆ περίοδον ἐγένοντο πολλαί. Ἰδιαιτέρας δὲ μνείας ἄξιαί εἰσιν: Ἡ τοῦ Alfred Billiotti ἐκ πολλῶν ἀγγείων διαφόρων σχημάτων, πινακίων, ἀρυβάλλων, κεφαλῶν κτλ. Ἡ τοῦ κ. Ἀνδρέα Κορδέλλα ἐκ δύο ληκύθων καὶ κυλίκων. Ἡ τοῦ κ. Μιχαὴλ Κωνσταντίνου ἐκ διαφόρων δοχείων λυχνιῶν, κεφαλῶν καὶ ποτηρίων. Ἡ τοῦ ἐν Ἀϊδινίῳ Ναοὺμ Βερβεριὰν ἐξ ἑνὸς ὡραίου ἀγαλματίου παριστῶντος τὴν ἀναδυομένην Ἀφροδίτην. Ἡ τοῦ ἐν Κύπρῳ Ζήνωνος Πιερίδου ἐκ δοχείων καὶ ἀγαλμα-

τίων τῆς ἀρχαίας Κυπριακῆς κεραμευτικῆς τέχνης, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀξιοπερίεργα εἰσίν: 1ον Δοχεῖον ἔχον ζωγραφήματα ζώων, τίγρεων, λεόντων καὶ τράγων καὶ τὸ μεταξὺ αὐτῶν κενὸν πεπληρωμένον διὰ swastikas ἤτοι κοσμημάτων ῥοδοειδῶν καὶ ἀνθεσμίων. 2ον Μέγα βαθὺ ἀγγεῖον, μετὰ βάσεως, κεκοσμημένον μὲ μαῦρα ἰχνογραφήματα γεωμετρικά.

Ὁ κ. Max. Collignon θεωρεῖ τὸ τμῆμα τοῦτο ὡς ἓν τῶν σπουδαιοτέρων τοῦ Μουσείου. «Τὰ δοχεῖα τῆς Κύπρου, γράφει ἐν τῇ *Ἀρχαιολογικῇ Ἐπιθεωρήσει* τῶν Παρισίων, εἶναι σχετικῶς ἀξιόλογα. Ὠφέλιμον δὲ εἶναι εἰς τὰς κεραμογραφικὰς σπουδὰς ἵνα μὴ λησμονηθῇ, διὰ τὴν μελέτην τῆς Κυπριακῆς κεραμευτικῆς, ἡ συλλογὴ τοῦ Μουσείου τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς.»

Σπουδαῖαι δωρεαὶ πηλίνων ἀντικειμένων ἐγένοντο καὶ ὑπὸ τῶν κ. κ. Διονυσίου Μαρκοπούλου, Ἀντωνίου Καμπάνη ἰατροῦ ἐν Χίῳ, Γεωργίου Πεστεμαλτζόγλου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τοῦ ἐνταῦθα Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου.

Ὑέλιναι ἀρχαιότητες.

Πεντήκοντα τέσσαρα ὑέλινα ἀντικείμενα προσετέθησαν ἐν τῷ τμήματι τούτῳ κατὰ τὴν λήξασαν τριετῆ περίοδον. Εἰσὶ δὲ δῶρα τῶν κ. κ. Ζήνωνος Πιερίδου, Θεοδοσίου Βέρρα, Διονυσίου Μαρκοπούλου, Μιχαὴλ Αὐξεντίου καὶ Ἰωάννου Μισθοῦ. Ὁ τελευταῖος προσέφερεν ὑέλινον πρόσωπον ἄξιον ἰδιαιτέρας μελέτης.

Ἀρχαιότητες ἐκ μετάλλου.

Ἑβδομήκοντα ἑπτὰ ἀντικείμενα ἐκ μετάλλου προσετέθησαν ἐν τῷ τμήματι τούτῳ, προελθόντα ἅπαντα ἐκ δωρεῶν.

Ἰδιαιτέρας δὲ μνείας ἄξιαί εἰσιν:

Ἡ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ξανθουπόλεως κ. Ἰγνατίου ἐξ ὡραίων χαλκίνων ἀγαλματίων παριστώντων Αἰγυπτίας θεότητας.

Ἡ τοῦ ἐν Καλλιπόλει κ. Ἀποστόλου Παντερμαλῆ ἐκ κοχλιαρίου ἀργυροῦ, Βυζαντινῆς ἐργασίας, κεκοσμημένου δι' ἐπιγραφῶν λίαν περιέργων.

Ἡ τοῦ κ. Α. Παπαδοπούλου Κεραμέως ἐκ τεσσάρων ἀρχαίων μολυβδίνων σφενδοβόλων μετ' ἐπιγραφῶν.

Ἡ τοῦ κ. Ἀθαν. Κυριακίδου ἐκ χαλκίνης πλακὸς τεθραυσμένης εἰς τέσσαρα τεμάχια καὶ εἰκονιζούσης τὸν Ἐσταυρωμένον ἐν ἀναγλύφῳ μετὰ διαφόρων ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν παραστάσεων.

Ἡ τοῦ ἐν Αἰδινίῳ κ. Ναοὺμ Βερβεριὰν ἐξ ἑνὸς ὡραίου ἀγαλματίου παριστῶντος Ἀπόλλωνα.

Ἡ τοῦ ἐν Ῥόδῳ κ. Δ. Σακελλαρίου ἐξ ἀγαλματίου, ἄνευ κεφαλῆς, ὡραίας τέχνης, παριστῶντος Ἑρμῆν.

Σταθμά.

Δεκαπέντε νέα σταθμὰ προσετέθησαν εἰς τὴν ἤδη πλουσίαν συλλογὴν τοῦ τμήματος τούτου. Προσῆλθον δὲ ἅπαντα ἐκ δωρεῶν τῶν κ. κ. Ι. Μαρκοπούλου ἐν Ἀθήναις, Ἰωάννου Μισθοῦ, Ἀντωνίου Γεωργιάδου, Α. Παπαδοπούλου, Εὐαγγέλου Τουλιάδου. Ὁ τελευταῖος προσέφερεν σταθμὸν σμυρναϊκὸν φέροντα τὸ ὄνομα τοῦ ἀγορανόμου μεθ' ὅλων αὐτοῦ τῶν τίτλων. Ἀλλὰ πολύτιμος δωρεὰ εἶναι ἡ τοῦ ἰατροῦ κ. Κωνσταντίνου Μανούσου προσενεγκόντος τῷ Μουσείῳ λίθον ἐκ τοῦ εἴδους τῶν ὀφιτῶν ἔχοντα τέσσαρας μήτρας πρὸς κατασκευὴν σταθμῶν ῥωμαϊκοῦ συστήματος. Ὁ λίθος οὗτος ἔδωσεν ἀφορμὴν εἰς τὸν νοήμονα ἡμέτερον ἐπιμελητὴν κ. Α. Παπαδόπουλον μετ' ἐμβριθῆ μελέτην τοῦ ἔργου νὰ ἐκδώσῃ ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλαδίῳ λεπτομερῆ περιγραφὴν τῆς ἐν Ὑπαίποις ἀνακαλυφθείσης μήτρας ταύτης σταθμῶν. Ἡ περιγραφὴ αὕτη ἔτυχε τῆς ἐπιδοκιμασίας πολλῶν ἀρχαιολόγων· ἐγένετο δὲ λόγος περὶ αὐτῆς μετ' ἐπαίνου καὶ ἐν διαφόροις περιοδικοῖς συγγράμμασι καὶ ἰδίως ἐν τῇ Γαλλικῇ καὶ Γερμανικῇ Σχολῇ τῶν Ἀθηνῶν.

Δακτυλιόλιθοι, νομισματόσημα καὶ νομίσματα.

Δωρεαὶ ἀξιολόγων δακτυλιολίθων ἐγένοντο ὑπὸ τῶν κ. κ. Ἰωάννου Μισθοῦ, Μιλκὸν Μαξουδιάν, Ν. Τσαμίσογλου ἐκ Δενιζλὶ καὶ Σοφ. Σανταμούρη.

Δωρεαὶ δὲ νομισματοσήμων ὑπὸ τῶν κ. κ. Διονυσίου Μαρκοπούλου καὶ Θ. Ἀποστόλου.

Καὶ δωρεαὶ ἐκλεκτῶν νομισμάτων ὑπὸ τῶν κ. κ. Δ. Κιουπετζόγλου, Ἰωάννου Μισθοῦ, Δ. Μαρκοπούλου, Ἀντ. Ροδοκανάκη, Ἰωάννου Μαρτζέλλα, Πλάτωνος καὶ Σωκράτους Ἀσλάνογλου, Ἰωάννου καὶ Ἀναστασίου Κυριακίδου ἐν Ὀδεμησίῳ, Ἡλία Ἀβανία ἐν Μυρσίνῃ, Κ. Μαυρομμάτη ἐν Μυρσίνῃ, Θρασυβούλου Πουρνάρη ἐν Δενιζλῇ, Α. Παπαδοπούλου Κεραμέως, Σαράντη Δρακοπούλου ἐν Κασαμπᾶ, Ἀχιλλέως Κονταξοπούλου, Ζήνωνος Πιερίδου ἐν Κύπρῳ, τοῦ Φιλ. Συλλόγου «Ὅμηρος», τοῦ Ἑλληνικοῦ Νοσοκομείου Σμύρνης καὶ τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς.

Ἀλλ' ἐνῷ ἡ νομισματικὴ συλλογὴ τοῦ Μουσείου ὁσημέραι ἐπλουτίζετο ἱερόσυλοι λωποδύται εἰσελθόντες τὴν νύκτα τῆς 1 πρὸς τὴν 2 Μαΐου 1876 ἐν αὐτῷ ἀφήρεσαν τὰ ἐκτεθειμένα ἀρχαῖα νομίσματα. Ἡ τολμηρὰ αὕτη κλοπὴ κατεθορύβησε τὸ δημόσιον ἐκπλαγὲν ἐκ τῆς θρασύτητος τῶν ἐπιθεσάντων χεῖρα βέβηλον ἐπὶ κτήματος οὕτως ἱεροῦ. Ἡ Ἐφορία συναισθανομένη τὴν βαρύνουσαν αὐτὴν εὐθύνην οὐδενὸς μέτρου παρημέλησε πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ἱεροσύλων· ἐπέτυχε δὲ ἐπὶ τέλους νὰ τεθῇ ἐπὶ τὰ ἴχνη αὐτῶν, οἵτινες βλέποντες τὸ ἀδύνατον τῆς διαφυγῆς ἐν ὥρᾳ νυκτὸς διά τινος ἀγνώστου ἐπεστρέψαν τὰ κλοπιμαῖα, ἀλλ' οὐχ ἧττον ἡ ληστεία αὕτη ἐστοίχισε τῷ Μουσείῳ ὑπὲρ τὰς 30 λίρας.

ΔΩΡΕΑΙ ΧΡΗΜΑΤΩΝ

Χρηματικὰς δωρεὰς κατὰ τὴν λήξασαν τριετῆ περίοδον προσήνεγκον οἱ φιλόμουσοι καὶ φιλογενεῖς Κύριοι :

Βασίλειος Παπαγιάννης ἐν Λιβερποὺλ	λίρ. ἀγγλ.	50
Ἀνώνυμος διὰ τοῦ κ. Ι. Μισθοῦ	μετζ.	250
Edward Parser	»	50
Ἰάκωβος Σταθόπουλος ἐν Νεαπόλει	φρ.	150
F. S. Castelnuovo ἐν Νεαπόλει	λίρ. ἰταλ.	150
Ἀθανάσιος Χ. Δήμου ἐν Ἀϊδινίῳ καὶ Alexandre Dracopoli	φρ.	200

Πάρις Λαμπρινίδης ἐν Νεαπόλει	γρ.	880
Ὀλυμπία Κασσαβέτη	»	250
Στυλιανὸς Αὐγουστῖνος	»	132
Ἱερώνυμος Μυριανθεὺς ἐν Λονδίνῳ	»	220
Ἀνώνυμος διὰ Ι. Μισθοῦ	φρ.	20
Σ. Γ. Τάξης ἐν Μιτυλήνῃ	γρ.	100
Ἀθηνόδωρος Ἀποστολίδης ἐν Αἰδινίῳ	»	200
Διάφοροι ἐκ συνάξεως ἀποτυχόντος λαχείου νομισμάτων τινῶν	γρ.	240.

Προσέτι δὲ προσήνεγκον εἰς ἤδη:

ὁ κ. Κ. Θ. Ἀποστόλου κιβώτιον διὰ τὰ νομίσματα ἀξίας ἓξ λιρῶν.

Ὁ κ. Βασίλειος Διογένης ὡραῖον τάπητα διὰ τὴν τράπεζαν.

Ἡ οἰκογένεια τοῦ μακαρίτου Ἀλεξ. Ἀνδρικίδου 17 δεσμίδας χάρτου πρὸς γραφήν.

Ὁ κ. Λουκᾶς Σαδούκας δεσμίδα χάρτου πρὸς γραφήν.

Ὁ κ. Δημοσθένης Ἰσηγόνης μίαν loupe διὰ τὰ νομίσματα.

Ὁ δὲ γνωστὸς τῷ Πανελληνίῳ Ἱκέσιος Λάτρης, τὴν μόνην αὐτοῦ ἐναπομείνασαν πατρικὴν περιουσίαν, οἰκίσκον εἰς Δερβίσογλου-χάνι. «Εὔχομαι, ἔγραψεν ἡμῖν, τὸ παράδειγμα νὰ χρησιμεύσῃ πολὺ πρὸς ὠφέλειαν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ ἀναγκαίου τούτου νεοσυστάτου ἱδρύματος χρήζοντος πολλὰ μέσα πρὸς τὴν χρειώδη αὔξησιν τῆς τε Βιβλιοθήκης καὶ τῶν ἀρχαιολογικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν συλλογῶν».

Καὶ πράγματι ὅπως δυνηθῶμεν νὰ σώσωμεν ἀπὸ τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων κινδύνων τὰ παραλειπόμενα μνημεῖα τῶν ἀθανάτων προγόνων ἡμῶν καὶ προβῶμεν δι' ἀνασκαφῶν εἰς ἀνεύρεσιν ἐκείνων ὅσα εἰσέτι ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν πολλαχοῦ κεῖνται κεκρυμμένα, πλουτίσωμεν δὲ δι' ἀγορῶν τὴν Βιβλιοθήκην καὶ τὸ ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον καὶ φροντίσωμεν ἰδίως ἵνα χορηγηθῇ αὐτοῖς ἡ δέουσα εὐρυχωρία, διότι εἶναι λυπηρόν, καθὼς παρατηρεῖ ὁ κ. Max. Collignon, πολλὰ μνημεῖα οἷον ἀνάγλυφα, ἐπιγραφαί, στῆλαι, ἀρχιτεκτονικὰ τεμάχια κτλ. νὰ εὑρίσκωνται συσσωρευμένα ἔν τινι ἀποθήκῃ τῆς Σχολῆς, ἐνῷ ἐκτεθειμένα ἔν τινι ἀξίῳ αὐτῶν δωματίῳ θὰ περιεποίουν τιμὴν εἰς τὸ Μουσεῖον, «δεῖ δὴ χρημάτων καὶ ἄνευ αὐτῶν οὐδέν

ἐστι γενέσθαι ἔκραζεν ἀπὸ τῆς Πνυκὸς ὁ μέγας τῆς ἀρχαιότητος ῥήτωρ. Ἐκ τῆς ὑμετέρας δὲ φιλοπατρίας, Κύριοι, ἐξ ἧς ἐξήρτηται ἡ ὑλικὴ καὶ πνευματικὴ τῆς Ἀνατολῆς ἀνάπτυξις, ἀναμένεται καὶ ἡ αὔξησις τῶν μικρῶν ὅλως πόρων τῆς Ἑταιρίας.

Κατὰ τὸ 5ον ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ αἱ Ἐφορίαι τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς, τῆς Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ Μουσείου συνελθοῦσαι ἐξελέξαντο διὰ τὴν προσεχῆ τριετῆ περίοδον ὡς ἐφόρους τοὺς κ. κ. Κωστὴν Βαχατώρην, Παῦλον Γιωβανὼφ, Π. Τζομπάνογλουν, Γεώργιον Λάτρην, Δ. Δεσίπρην, William Barkshire, Ν. Κάσδαγλην καὶ Α. Καραγιάννην. Ὁ δὲ Γυμνασιάρχης κ. Ματθαῖος Παρανίκας εἶναι ὡς γνωστὸν αὐτοδικαίως μέλος τῆς Ἐφορίας.

ΕΦΟΡΙΑ

Δὸν Πέτρος Β΄. Αὐτοκράτωρ Βρασιλίας	Ἐπίτιμος Πρόεδρος
Γεώργιος Λάτρης	Πρόεδρος
Δημήτριος Μισθὸς	Ταμίας
Μ. Χαμουδόπουλος	Γραμματεὺς
Ἀριστοτέλης Μ. Φοντριὲρ Γεώργιος Ἐαρινὸς Φ. Πολύδωρος Κυβετὸς Ἠλίας Τζαμπάζογλους	Ἔφοροι
Διονύσιος Μαρκόποολος Ἰωάννης Μισθὸς Παναγιώτης Καπλανίδης Θεόδωρος Βαλταζῆς Ἰωάννης Μαυρογορδάτος Georges Weber	Ἐπίτιμοι Ἔφοροι

Α. Παπαδόπουλος Κεραμεὺς — Ἐπιμελητής.

ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

† ΒΑΛΗΣ Ξενοφῶν	ἐν Λονδίνῳ.
† ΞΕΝΟΣ Σοφοκλῆς	» Ἀλεξανδρείᾳ.
ΓΕΩΡΓΑΛΑΣ Βασίλειος	» Ἀλεξανδρείᾳ.
ΓΕΩΡΓΑΛΑΣ Σωτήριος	» Ἀλεξανδρείᾳ.
† ΙΩΣΗΦ Σκευοφύλαξ	» Σεβδίκιοῖ.
ΜΙΣΘΟΣ Ἰωάννης	» Σμύρνῃ.
ΒΕΡΝΑΡΔΟΣ Χαράλαμπος	» Σμύρνῃ.
ΛΑΤΡΗΣ Ἱκέσιος	» Σμύρνῃ.
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ Βασίλειος	» Λιβερπούλ.
ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ Ἰωάννης	» Σμύρνῃ.

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Διοονύσιος	ἐν Σμύρνῃ.
ΤΑΚΤΑΚΙΑΝ Διρὰν ἐφέντης	» Σμύρνῃ.
JOLY Stephen	» Σμύρνῃ.
ΜΙΣΘΟΣ Γεώργιος	» Σμύρνῃ.
ΒΑΛΤΑΖΗΣ Θεόδωρος	» Σμύρνῃ.
PURSER Edward	» Σμύρνῃ.
ΔΙΟΓΕΝΗΣ Βασίλειος	» Σμύρνῃ.
ΤΕΝΕΚΙΔΗΣ Γεώργιος	» Βρίουλλα.
ΣΙΑΚΚΑΛΗΣ Μιχαὴλ	» Κύπρῳ.
ΑΣΠΑΣΙΑ Αθ. Χ. Δήμου	» Ἀϊδινίῳ.
ΡΑΛΛΗΣ Θεόδωρος	» Ἀλεξανδρείᾳ.
ΖΩΓΡΑΦΟΣ Χρηστάκης Ἐφέντης	» Κ)πόλει.
ΣΙΔΗΣ Ἰάκωβος	» Σμύρνῃ.
ΓΚΙΖΗΣ Σωκράτης	» Σμύρνῃ.
ΚΟΣΣΟΝΗΣ Μιχαὴλ	» Σμύρνῃ.
ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ Ἐπαμεινώνδας	» Γαλαζίῳ.
ΜΑΡΤΖΕΛΛΑΣ Ἰωάννης	» Σμύρνῃ.
ΜΙΣΘΟΣ Δημήτριος	» Σμύρνῃ.
ΠΙΕΡΙΔΗΣ Ζήνων	» Κύπρῳ.
ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ Χαραλάμπους	» Π. Φωκαίᾳ.
ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ Ἰωάννης	» Ὀδεμησίῳ.
CUMBERBATCH Louisa	» Σμύρνῃ.
ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ Στυλιανὸς	» Μασσαλίᾳ.
ΤΣΑΚΥΡΟΓΛΟΥΣ Μιχαὴλ	» Σμύρνῃ.
ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ Ἀντώνιος	» Σμύρνῃ.

ΕΠΙΤΙΜΑ ΜΕΛΗ

Α.

ΑΑΡΙΦΥ Πασσᾶς πρ. πρόεδρος τοῦ ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης — ἐν Κων)πόλει.

ΑΒΕΡΩΦ Γεώργιος, ἔμπορος — » Ἀλεξανδρείᾳ.

ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ, Μητροπολίτης Ἐφέσου — » Κων)πόλει.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ Ἀνδρέας ἰατρός, καθηγητὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐθν. Πανεπιστημίου. — » Ἀθήναις.

ΑΡΙΣΤΑΡΧΗΣ Σταυράκης πρώην μέγας Λογοθέτης — » Κων)πόλει.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣ Ἰωάννης, μέλος τοῦ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς παιδείας Συμβουλίου — » Κων)πόλει.

Β.

WADDINGTON W. Ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν — » Παρισίοις.

ΒΑΛΕΤΤΑΣ Ἰωάννης, διευθυντὴς τῆς ἐν Λονδίνῳ Ἑλληνικῆς Σχολῆς. — » Λονδίνῳ

ΒΑΛΤΑΖΗΣ Ἀριστείδης, τραπεζίτης — » Κων)πόλει.

ΒΑΣΙΑΔΗΣ Ἡρακλῆς, ἰατρὸς — » Κων)πόλει.

ΒΕΝΑΡΔΑΚΗΣ Δημήτριος, πρώην καθηγητὴς ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν — » Μυτιλήνῃ.

BIRCH S. ἐπιμελητὴς ἐν τῷ Βρεττανικῷ Μουσείῳ — » Λονδίνῳ.

BLACKIE John Stuart, καθηγητὴς τῶν Ἑλληνικῶν ἐν τῷ ἐν Ἐδιμβούργῳ Πανεπιστημίῳ — » Ἐδιμβούργῳ

BOKER Georg H πρέσβυς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς — » Πετρουπόλει

ΒΟΥΤΖΙΝΑΣ Ἰωάννης, ἔμπορος — » Ὀδησσῷ

BURNOUF Emile, πρώην διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Σχολῆς — » Ἀθήναις.

BURSIAN Conrad, καθηγητὴς τοῦ ἐν Μονάχῳ Πανεπιστημίου — » Μονάχῳ.

BRAUNN Heinrich, καθηγητὴς τοῦ ἐν Μονάχῳ Πανεπιστημίου ἐν Μονάχῳ.

Γ.

GLADSTONE Wiliam Eward, πρώην πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας » Λονδίνῳ.

GOZZADINI Jean Comte, μέλος διαφόρων ἐπιστημονικῶν καὶ ἀρχαιολογικῶν ἑταιριῶν » Βολωνίᾳ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΣΤ', πρώην οἰκουμενικὸς Πατριάρχης » Κων)πόλει.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ, Μητροπολίτης » Σέῤῥαις.

Δ.

ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ Γ. ὑφηγητὴς τῆς ἐν Παρισίοις ἰατρικῆς Σχολῆς » Παρισίοις.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, Φιλαδελφείας Μητροπολίτης » Φιλαδελφείᾳ.

DENNIS G. πρόξενος τῆς Ἀγγλίας » Παλέρμῳ

DETHIER Philippe, διευθυντὴς τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Μουσείου » Κων)πόλει.

DUMONT Albert, καθηγητὴς Πανεπιστημίου » Γρενόβλῃ.

DURUY Victor, πρώην ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργὸς τῆς Γαλλίας » Παρισίοις.

Ε.

EGGER Emile, μέλος τοῦ Πανακαδημείου τῆς Γαλλίας » Παρισίοις.

EICHTHAL Gustave d', μέλος τῆς Ἀσιατικῆς Ἑταιρίας » Παρισίοις

ETEM Πασσᾶς, μέλος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας » Κων)πόλει.

Ζ.

ΖΑΠΠΑΣ Κωνσταντῖνος, κτηματίας » Βουκουρεστίῳ.

ΖΑΡΙΦΗΣ Γεώργιος, τραπεζίτης » Κων)πόλει.

ΖΙΑ ΠΑΣΑΣ, διοικητὴς Συρίας ἐν Δαμασκῷ.
ΖΩΓΡΑΦΟΣ Χρηστάκης, τραπεζίτης » Κων)πόλει.
ΖΩΓΡΑΦΟΣ Ξενοφῶν, ἰατρὸς » Κων)πόλει.
ΖΩΧΙΟΣ Γεράσιμος, λόγιος, βουλευτὴς » Ἀθήναις.

I.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ, ἐπίσκοπος Ξανθουπόλεως » Καΐρῳ.
ΙΕΡΟΘΕΟΣ, Πατριάρχης Παλαιστίνης » Ἱεροσολύμοις.
ΙΕΡΟΘΕΟΣ, Ἀντιοχείας Πατριάρχης » Δαμασκῷ.
ΙΣΜΑΗΛ Πασσᾶς, μέλος τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας » Κων)πόλει.
ΙΣΤΡΙΑΣ Δώρα, λογία » Βέρνῃ.
ΙΩΑΝΝΟΥ Φίλιππος, καθηγητὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου » Ἀθήναις.
ΙΩΑΚΕΙΜ Γ΄, Κωνσταντινουπόλεως Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης » Κων)πόλει.

K.

CAVALLARI Saverio, ἀρχιτέκτων καὶ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Σικελίας » Παλέρμῳ.
ΚΑΣΤΟΡΧΗΣ Εὐθύμιος, καθηγητὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου » Ἀθήναις.
ΚΑΛΛΙΑΔΗΣ Κωνσταντῖνος, λόγιος » Κων)πόλει.
ΚΙΑΜΗΛ Γιουσοὺφ πασσᾶς, πρώην μέγας Βεζύρης καὶ πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας » Κων)πόλει.
KIEPERT Heinrich, καθηγητὴς τοῦ ἐν Βερολίνῳ Πανεπιστημίου. » Βερολίνῳ.
KIRCHHOFF Adolf, καθηγητὴς τοῦ ἐν Βερολίνῳ Πανεπιστημίου » Βερολίνῳ.
ΚΟΜΝΟΣ Σπ. πρώην ἔφορος τῆς ἐν Ἀθήναις ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης » Ἀθήναις.
CONZE Alexandre, καθηγητὴς » Βιέννῃ.
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Ι. κτηματίας, πρόξενος τῆς Ἑλλάδος » Πετρουπόλει.
ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ Στέφανος, καθηγητὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου » Ἀθήναις.

CURTIUS Ernst, καθηγητὴς τοῦ ἐν Βερολίνῳ Πανεπιστημίου — ἐν Βερολίνῳ

ΚΡΟΚΙΔΑΣ Κ. Λόγιος — » Ἀθήναις.

Λ.

ΛΑΙΛΙΟΣ Χριστόφορος, Γυμνασιάρχης Μυτιλήνης — » Μυτιλήνῃ

LANNEY Baron de Godel, σύμβουλος τῆς Αὐστριακῆς Πρεσβείας — » Κ)πόλει.

ΛΑΤΡΗΣ Ἱκέσιος, λόγιος — » Σμύρνῃ.

LAYARD Austin Henry, πρῴην διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας, πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας — » Κ)πόλει.

ΛΙΒΑΔΑΣ Θεαγένης, Λόγιος — » Βιέννῃ.

LITTRE, μέλος τοῦ Γαλλικοῦ Παναχαδημείου — » Παρισίοις

LUEDERS Otto, πρῴην διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθήναις Γερμανικῆς Σχολῆς. — » Ἀθήναις.

Μ.

ΜΑΜΟΥΚΑΣ Α. Τμηματάρχης τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας — » Ἀθήναις.

ΜΑΡΑΣΛΗΣ Γρηγόριος, κτηματίας — » Ὀδησσῷ.

MAYNARD H. Πρέσβυς τῶν Ἡ. πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς — „ Κ/πόλει.

ΜΕΤΑΞΑΣ Γεράσιμος, ἰατρὸς — » Μασσαλίᾳ.

MILLINGEN Jules, ἰατρός — » Κ/πόλει.

MILLER Emmanuel, μέλος τοῦ Γαλλικοῦ Παναχαδημείου — » Παρισίοις.

MICHAELIS Adolf, καθηγητὴς τοῦ ἐν Στρασβούργῳ Πανεπιστημίου — „ Στρασβούργῳ.

MORDTMANN And.é, διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας — » Κ/πόλει.

MUELLER Max, καθηγητὴς τοῦ ἐν Ὀξφόρδῃ Πανεπιστημίου — „ Ὀξφόρδῃ.

ΜΕΘΟΔΙΟΣ, Μητροπολ. Μυτιλήνης — » Μυτιλήνῃ.

ΜΥΡΙΑΝΘΕΥΣ Ἱερώνυμος, πρωθιερεὺς τῆς ἐν Λονδίνῳ Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας — » Λονδίνῳ.

N.

NEWTON C. T. ἐπιμελητὴς τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Ρωμαϊκῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ Βρεττανικοῦ Μουσείου — ἐν Λονδίνῳ.
ΝΕΡΟΥΤΣΟΣ Τάσσος, ἰατρὸς — » Ἀλεξανδρείᾳ.
ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ, Μητροπολίτης Ἴμβρου — » Ἴμβρῳ.
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ, Μητροπολίτης Κυζίκου — » Ἀρτάκῃ.

Ξ.

ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ Κ. Γυμνασιάρχης — » Χάλκῃ.

Ο.

OPPERT J. ἀρχαιολόγος — » Παρισίοις.
ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ Θεόδωρος, καθηγητὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου — » Ἀθήναις.

Π.

ΠΑΝΑΣ Φ. ὑφηγητὴς τῆς ἐν Παρισίοις ἰατρικῆς σχολῆς — » Παρισίοις.
ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ Κ. καθηγητὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου — » Ἀθήναις
ΠΑΣΠΑΤΗΣ Ἀλέξανδρος, ἰατρὸς — » Κ/πόλει.
ΠΕΡΒΑΝΟΓΛΟΥΣ Ι. Λόγιος — » Ἀθήναις.
ΠΟΣΤΟΛΑΚΚΑΣ Ἀχιλλεύς, νομισματογνώμων τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικοῦ Νομισμ. Μουσείου — » Ἀθήναις.
PURSER Eduard, διευθυντὴς τοῦ σιδηροδρόμου Ἀϊδινίου — » Σμύρνῃ.
ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ, πρώην Πατριάρχης Ἱεροσολύμων — » Ἱεροσολύμοις

Ρ.

RAVAISSON Félix, μέλος τοῦ Πανακαδημείου — » Παρισίοις.

RAYET Olivier, καθηγ. τῆς ἀρχαιολογίας	ἐν Παρισίοις.
ΡΑΓΚΑΒΗΣ Ἀλέξανδρος Ρ. πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος	» Βερολίνῳ.
ΡΑΛΛΗΣ Ἀμβρόσιος, μεγαλέμπορος	» Τεργέστῃ.
RENAN E. μέλος τοῦ Πανακαδημείου	» Παρισίοις.
ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ Ἀθανάσιος, καθηγητὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου	» »
ROSSI J. B. de ἀρχαιολόγος	» Ῥώμῃ.

Σ.

ΣΑΒΦΕΤ Πασσᾶς, ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν	» Κ/πόλει.
SAULCY F. de, μέλος τοῦ Πανακαδημείου	» Παρισίοις.
ΣΠΑΡΤΑΛΗΣ Μιχαήλ, Γεν. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος	» Λονδίνῳ.
STARK Bernhardt, καθηγητὴς ἐν τῷ Πανέπιστημίῳ Ἑϊδελδέργης	» Ἑϊδελβέργῃ.
SCHERZER Karl von, Γεν. Πρόξενος τῆς Αὐστρο-Οὐγγαρίας	» Λονδίνῳ.
SCHLIEMANN Heinrich, διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας	» »
SCHOENE Richard, μυστικοσύμβουλος τοῦ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου τῆς Γερμανίας	» Βερολίνῳ.
SCHUYLER E. Γεν. Πρόξενος Η. Πολιτειῶν Ἀμερικῆς	» Κ/πόλει.
ΣΟΥΡΙΑΣ Γ. γυμνασιάρχης	» Χίῳ.
SPACCAPIETRA V. ἀρχιεπίσκοπος Λατίνων	» Σμύρνῃ.
ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ, Κύπρου ἀρχιεπίσκοπος	» Λεμισσῷ.
ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ, Ἀλεξανδρείας Πάπας καὶ Πατριάρχης	» Ἀλεξανδρείᾳ.

Τ.

ΤΑΡΑΣΙΟΣ, Ἡλιουπόλεως ἐπίσκοπος ἐν Ἀϊδινίῳ.

Υ.

USENER H. καθηγητὴς » Βόννῃ.

USSING J. L. καθηγητὴς τοῦ ἐν Κοπεγχάγῃ Πανεπιστημίου » Κοπεγχάγῃ.

ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ Γρηγόριος, πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος » Βιέννῃ.

Φ.

FIORELI G. διευθυντὴς τοῦ Μουσείου τῆς Νεαπόλεως καὶ τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Πομπηίας » Νεαπόλει.

FOUCART P. καθηγητὴς ἀρχαιολογίας » Παρισίοις.

FREEMAN ED. καθηγητὴς » Λονδίνῳ

ERESHFIELD E. καθηγητὴς τῶν τεχνῶν ἐν τῷ Πανεπ. Κανταβρηγίας » Κανταβρηγίᾳ.

ΦΩΤΙΑΔΗΣ Κωνσταντῖνος, ἡγεμὼν τῆς Σάμου » Σάμῳ.

Χ.

ΧΑΜΔΙ Ἀχμὲτ Πασσᾶς, τοπάρχης Σμύρνης » Σμύρνῃ.

HIRSCHFELD Gustav, διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας » Βερολίνῳ.

HENZEN G. γραμματεὺς τοῦ ἐν Ῥώμῃ ἀρχαιολογ. καθιδρύματος » Ῥώμῃ.

Ψ.

ΨΥΧΑΡΗΣ ΑΝΤ. » Κ/πόλει.

Α'.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

ΕΠΙΣΤΑΛΕΙΣΑΙ ΕΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΙΣ.

'Εξ ἀντιγραφῆς Ματθαίου Χα. Γεωργίου.

ρογ'.

'Επὶ πλακὸς εὑρισκομένης παρὰ τὴν ἔξωθεν τοῦ χωρίου Πογιατζίκ χρήνην, ἐπὶ τῆς ἀπὸ Πέργαμον εἰς Σῶμα ἀγούσης ὁδοῦ.

Θεός. Τύχη 'Αγαθῆ.
Βασιλεύοντος 'Αλ-
εξάνδρου, ἔτει ἐν-
δεκάτῳ, Μενάνδ-
ρ]ου σατραπεύοντο-
ς, ἐπὶ πρυτάνιος 'Ισ-
αγόρου Κ(ρ)ατεύας ἔ-
δωκεν 'Αριστομέν-
ει γῆν [ψ]ι[λ]ήν, ἀγρὸν
ἐποικί[σ]αι πρὸς τῷ
φυτῷ (τῷ) ἐπὶ Κρατεύ-
α φυτευ[θ]έντι· ὁ δὲ πε-
ρίβολος ἐσ[τ]ὶν τῆς γ-
ῆς σπόρου κύπρων ἑκ-
ατ[ο]ν ἑβδομήκοντα
καὶ οἰκόπεδα καὶ κῆ[π-
ος· φόρος δὲ τοῦ κήπο-
υ χρυσοῦς ἕκα(σ)το-
ν ἐνιαυτό[ν.

Σημ. 'Η ὑπὸ ϛοιχ. ρογ'. ἐπιγραφὴ εὕρηται δεδημοσιευμένη ἐν C. I. G. ὑπ' ἀριθ. 3561 ἐλλιπῶς. 'Εδημοσιεύθη δὲ καὶ ἐν τῷ ά. φυλλαδίῳ τοῦ Bulletin de Correspondance Hellénique ('Ιαννουάριος 1877), χωρὶς

νὰ μνημονεύεται ἡ ὑπὸ τῆς Ἐφορίας τοῦ Μουσείου καὶ τῆς Βιβλιοθήκης δημοσίευσις αὐτῆς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 592 φύλλῳ τῆς «Προόδου» (4 Αὐγούστου 1876.)

Σημ. Ἐν γραμμῇ 7 τὸ ἀντίγραφον φέρει Τ ἀντὶ Γ, ἐν 9 Υ καὶ Α ἀντὶ Ψ καὶ Λ, ἐν 10 Κ ἀντὶ Σ, ἐν 12 Ο ἀντὶ Θ, ἐν 13 Π ἀντὶ Τ, ἐν 15 Ω ἀντὶ Ο, ἐν 16 Γ ἀντι Π, καὶ ἐν 19 Ι ἀντὶ Ν.

Ἐξ ἀντιγραφῆς καὶ ἀναγνώσεως Κ. Μ. Κρίσπη.

ροδ΄.

Ἐν Πάρῳ. Ἐπὶ παραστάδος ὕψ. 0,62, πλ. 0,25 ἀγροικίας τινὸς κειμένης εἰς θέσιν *Ἐπισκοπιανὰ* μίαν ὥραν μακρὰν τῆς πόλεως Παροικίας, ἐν τῷ κήπῳ Αἰκατερίνης Μαυρογένους. Ἐδημοσιεύθη δὲ τὸ πρῶτον διαφόρως ἐν Ἀθηναίῳ τομ. έ. σ. 20, ἀριθ. 7.

Σχῆμα γραμμ. Μ, C, ω.

Βωμὸν δορποφό[ροις
Νύμφαισιν [τόν δ'] ἀνέθ[ηκεν,
ἡνίκα Παπιανὸς κτ[ήσατο
Μυρσινέας.

ροέ.

Ἐν Πάρῳ. Ἐπὶ βάσεως ἀναγλύφου, ὕψ. 0,70, πλ. 0, 30, ἐντετοιχισμένου εἰς τὸ ὑπέρθυρον τῆς ἐν Παροικίᾳ οἰκίας τοῦ Ἰωάννου Μελαγαρδῆ. Ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον διαφόρως ἐν Ἀθηναίῳ τόμ. έ σ. 21, ἀριθ. 8.

Διφίλου οὗτος δδ' ἐστι
τύπος, τοῦ Διφίλου υἱοῦ,
ὃς καὶ ἐπὶ σ(τ)ρατιῆς δόξαν
ἔχεν μεγάλην.

ρος'.

Ἐν Πάρῳ. Ἐπὶ ςύλου στρογγύλου, ὑψ. 0,91, διαμ. 0,33, ἱσταμένου ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἑκατονταπυλιανῆς· Ἐδημοσιεύθη δὲ τὸ πρῶτον διαφόρως ἐν Ἀθηναίῳ τόμ. έ, σ. 27, ἀριθ. 14.

Σχῆμα γραμ. A, Θ.

Κτησιμένους
Γλαύκου
Ἐπινείκου
Φιλοχάρους
Ἀχιλλέως
Πρώτου
Ἀθηνοδώρου
Κάρπου
Ἀγαπωμενοῦ
Ἐπαδέλφου
Φιλοτέχνου
Φοιτωνίτου
. . . ωνος
. ορπιλίου
. . . αμέου
. . . . . .

ροζ'.

Ἐν Πάρῳ. Ἐπὶ τεμαχίου ἀναγλύφου, εἰκονίζοντος πόδα, ἀνακαλυφθέντος ἐντὸς τοῦ ἐν τῇ Παροικίᾳ περιβολίου τοῦ κ. Κ. Ι. Κρίσπη, ὑψ. 0,20, μῆκ. 0,30, πάχ. 0,13. Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον διαφόρως ἐν Ἀθηναίῳ τόμ. έ, σ. 31, ἀριθ. 22.

Ἀριστόν]ικος Ἀριστο-
νίκου Ἀ]σκληπιῷ ὑπα-
τέῳ] καὶ Ὑγείᾳ εὐχα-
ριστή]ριον.

ροη'.

Ἐν Πάρῳ. Ἐπὶ μαρμάρου μήκ. 0,44, ὕψ. 0,33, πάχ. 0,11, ἀνορυχθέντος ἐκ τῶν θεμελίων τῆς οἰκίας Κωνσταντίνου Ι. Κρίσπη. Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον διαφόρως ἐν Ἀθηναίῳ τόμ. έ, σ. 29, ἀριθ. 16.

Σχῆμα γραμ. **Α, Ξ, Π.**

Φ]ι[λτ]ίου καὶ Χαίριος
. . οδώρου καὶ Θεοδώρου

. . ΑΓΑ	Σωσινίκου	Φίλωνος
. . ΟΥ		
	καὶ	καὶ
. . . ΚΑΙ		
. . . ΟΠΑ	Λευκίου	Καλλικράτου

καὶ
Πυθίππου
Φ]ιλτίου καὶ
Μητροφάνου
Λευκίου καὶ
Σωκράτου

Νικίου καὶ Μητροφάνου
Πολυχάρου καὶ Ξένωνος.

ροθ'.

Ἐν Πάρῳ. Ἐπὶ μαρμάρου, μήκ. 0,60, ὕψ. 0,10, ἐντετοιχισμένου εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ γείσου τοῦ βορείου ἐξώστου τῆς οἰκίας Νικολάου Καμπάνη, εἰς θέσιν Κάτω-Γιαλός. Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον διαφόρως ἐν Ἀθηναίῳ τόμ. έ, σ. 35, ἀριθ. 37.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτίμησεν
Ἐπίνικον Ἐπινίκου
χρυσῷ στεφάνῳ [καὶ εἰκόνι] μαρμαρίνῃ
. . . .

ρπ'.

Ἐν Πάρῳ. Ἐπί τμήματος μαρμάρου, ὕψ. καὶ πλ. 0,22, ἐντετοιχισμένου εἰς τὴν ἐξωτερικὴν νοτίαν πλευρὰν δεξαμενῆς ἐν τῷ κήπῳ Κωνσταντίνου Κονδύλη. Ἐδημοσιεύθη διαφόρως τὸ πρῶτον ἐν Ἀθηναίῳ τόμ. έ, σ. 35, ἀριθ. 39.

Σχῆμα γραμμ. ὅμοιον τῇ ὑπ' ἀριθ. ροή.

Ἡ βουλὴ [καὶ ὁ δῆμος
Νεο]κλῆν Νεο[κλέους
. . . . . . εἰκόνι μα[ρμαρίνῃ.
. . . . . τ]οῖς ἀγῶσ[ι . .
ἀρετῆς ἕ]νεκε[ν . . . . .

ρπά.

Ἐν Πάρῳ. Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0,22, πλ. 0,44, ἐντετοιχισμένου ἀνεστραμμένως κατὰ τὴν ἀνατολικὴν ὄψιν τοῦ ἀνεμομύλου Ἀντωνίου Κρίσπη, εἰς θέσιν ἐπάνω-Γιαλός. Ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον διαφόρως ἐν Ἀθηναίῳ τόμ. έ, σ. 36, ἀριθ. 42.

. . . .
εἰκόν]ι μαρμαρ[ίνῃ
ἀρε]τῆς ἕνεκ[εν . . . .
. . . . καὶ εἰς ε . .

ρπβ'.

Ἐν Πάρῳ. Ἐπὶ μαρμάρου ἀνεστραμμένου, μετὰ κυματίου, χρησιμεύοντος ἤδη ὡς ἑδώλιον, πρὸς ἀριστερὰν τῷ εἰσερχομένῳ εἰς τὸ ἐρρημμένον ναΐδιον τοῦ ἁγ. Γεωργίου, εἰς θέσιν Παρασπόρος πρὸς τὸν αἰγιαλὸν, ἡμίσειαν ὥραν μακρὰν τῆς πόλεως Παροικίας, ἐν τῷ ἀγρῷ Ἐμμανουὴλ Κομνηνοῦ ἀνευρεθέντος. Ὕψ. 0,17, πλ. 1,40.

. . . . . ν θεοῖς καὶ ἀνθρώποις χαριστήριον.

ρπγ'.

Ἐν Πάρῳ. Ὑπὸ ἀνάγλυφον, εἰκονίζον νεκρικὸν δεῖπνον, ἐντετοιχισμένον ἔξωθεν τῆς οἰκίας Μάρκου Δαμία, ὕψ. τὸ ὅλον 0,70· μόνη ἡ βάσις ὕψ. 0,10, πλ. 0,40. Εὕρηται δὲ δεδημοσιευμένη ἐλλειπῶς ἐν τῷ C. I. G. ὑπ' ἀριθ. 2410.

Σχῆμα γραμμ. A, C, ω.

Σωσαρίνη Παρία
θυγάτηρ δὲ
Ἀγαθημερίδος.

ρπδ'.

Ἐν Πάρῳ. Ἐπὶ τμήματος μαρμάρου ἀνορυχθέντος ἐξ ἑτέρου ἀγροῦ Εμμανουὴλ Κομνηνοῦ καὶ μετακομισθέντος εἰς Παροικίαν. Αἱ σωζόμεναι διαστάσεις ὕψ. 0,9, πλ. 0,16, πάχ. 0,23.

Δώρῳ τῷ Δ . . . .
Πάνα τε καὶ Ν[ύμφας . . .
ἀνθ' ὧν εὐτυ[χ . . . . . .
καὶ χθονὸς . . . .
ἐγγαίας ΑΟ. . . . .
ΟΙΤΕΑ . ΤΟ . . . .

ρπέ.

Ἐν Πάρῳ. Ἐπὶ κίονος, ὕψ. 0,67, διαμ. 0,52, εὑρισκομένου ἐν τῷ ἐν Ναούσῃ ναῷ τοῦ ἁγ. Ἀθανασίου.

Σχῆμα γραμμ. ὅμοιον τῇ ὑπ' ἀριθ. ροή.

. . . . . λων
. . . . . λίωνος
χρη]στὲ χαῖρε.

ρπϛ'.

Ἐν Πάρῳ. Ἐπὶ ἀναγλύφου ἀνορυχθέντος ἐν τῷ ἐν Παροικίᾳ περιβολίῳ κ. Ι. Κρίσπη, εἰκονίζοντος δὲ δύο χεῖρας ἀναθηματικὰς γυναικείας πρηνεῖς μετὰ τῶν καρπῶν φυσικοῦ μεγέθους, καλῆς τέχνης, ὧν οἱ ἀντίχειρες ἐφάπτονται. Ὑψ. 0, 21, μήκ. 0, 22.

Σχῆμα γραμμ. ὅμοια τῆς ὑπ' ἀριθ. ροδ'.

. . . .
Ἰσμηνίου Ἀσ-
κληπιῷ
καὶ Ὑγίᾳ.

ρπζ'.

Ἐν Πάρῳ. Ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου, ὕψ. 0, 15, πλ. 0, 50, πάχ. 0, 49, ἀνευρεθέντος ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω.

. . . Χ]α[ρ]ικλῆς Δειφάνου ΤΕΙΣ
. . . . Τ. ήλου Διότιμος
. . . . ς Σωστράτου
. . . . τει καὶ Ἔρωτι.

ρπη'.

Ἐν Πάρῳ. Ἐπὶ τεθραυσμένου μαρμάρου, ὕψ. 0. 31, μήκ. 0, 58, πάχ. 0, 56, εὑρισκομένου ἐν τῷ σταύλῳ τῆς οἰκίας Κωνσταντίνου Ι. Κρίσπη.

Προσθένης
καὶ Πασιπίθη
Ε. Θ. . . . Ι Η
τὴν [μ]ητέρα. ΦΙΛ
. . . . Σωσθένου.

ρπθ'.

Ἐν Πάρῳ. Ἐπὶ τμήματος μαρμάρου, ὕψ. 0, 12, πλ. 0, 33, εὑρισκομένου παρὰ τὴν ἐν τῷ κήπῳ τοῦ Θερισφᾶ ἠρειπωμένην ἐκκλησίαν.

Διοσχόρων.

ϟϛ'.

Ἐν Πάρῳ. Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0, 22, πλ. 0, 40, ἐντετοιχισμένου εἰς ἀψῖδά τινα, στηρίζουσαν τὸ ὑπόγειον τῆς οἰκίας Μάρκου Δαμία.

Εἰρήνη Εὐθήμ[ονος
χρηστὴ χαῖρε.

ϟϛα'.

Ἐν Πάρῳ. Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0, 30, πλ. 0,76, εὑρισκομένου εἰς τὴν ἀριστερὰν παραστάδα τῆς θύρας ἐρημοκλησίου ἐν τῇ πρὸς Δ. τῆς Παροικίας ὁδῷ, ἓν τέταρτον τῆς ὥρας μακρὰν τῆς πόλεως.

Κλωδίου
Ἡσύχου
.Ἡσύχου καὶ Πρί[μου.

ϟϛϐ'.

Ἐν Πάρῳ. Ἐπὶ τεμαχίου λίθου, ὕψ. 0, 22, πλ. 0, 66, πάχ. 0, 66, εὑρεθέντος πρὸς νότον τῆς Παροικίας, περαιτέρω τῆς ἁγίας Ἄννης, παρὰ τὴν θάλασσαν, μετὰ βάσεως κιβωτιοειδοῦς, ἐχούσης κυμάτια πέριξ ἄνωθεν καὶ κάτωθεν.

. . . .

Δ]εινοκλέους.

ρηγ΄.

Ἐν Πάρῳ. Ἐπὶ πλιντῆρος, ὕψ. 0, 37, πάχ. 0, 50, πλ. 0, 73, εὑρισκομένου εἰς τὴν ἄκραν τοῦ ἐξώστου τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ι. Μέγκουλα, πρὸς δεξιὰν ἀδιεξόδου τινὸς ὁδοῦ τῆς Παροικίας.

Ἀκεστορίδου.

ρηδ΄.

Ἐν Πάρῳ. Ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου, ὕψ. 0, 25, πλ. 0, 40, πάχ. 0, 9, εὑρισκομένου ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω.

Βόηθος Δη[μη-
τρίου χρηστή
χαῖρε.

Ἐξ ἀντιγραφῆς Καπετὰν Μιχάλη Δ. Χάμπα.

ρηε΄.

Ἐπὶ βράχου πρὸ τοῦ χωρίου Ντουκλουτζᾶ ἐπαρχίας Κιόρδες.

Σχῆμα γραμμ.

Ἀργαλέην νοῦσον
προφυγεῖν σὺν πατρί-
δι καὶ φιλίοισι
εὐξάμενος θείῳ
Φλάκκος ἔτευξα χάρ-
ιν.

Ἐξ ἀντιγραφῆς τοῦ ἐν Μυλάσσοις ἱερομονάχου κ. Νικοδήμου Κυπρίου.

ρϛϛ'.

Ἐπὶ πλακὸς ἐντετοιχισμένης ἐπὶ τοῦ τοίχου τοῦ χανίου Μουτὰφ-Χάν.

Δαιμόνων ἀγαθῶν. Τὸ μνημεῖον Τιβερίου Κλαυδίου Σελεύκου καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ. Ζῶσιν.

ρϛζ'.

Ἐπὶ πλακὸς ἐντετοιχισμένης ἐπὶ τοῦ τοίχου τοῦ χανίου Μουτὰφ-Χάν.

. . . . Φιλοστόργου Τ . . . .
. . . . Θεοδότου ἱερέ[ως . . .

ρϛη'.

Ἐπὶ λάρνακος κειμένης εἰς θέσιν Ἀξὰν-Κουγιοῦ ἢ Ἀχμὲτ-καζέ.

Ἐπὶ μὲν τῆς μιᾶς πλευρᾶς·
Ἰάσονος καὶ Τύχης γυναικὸς αὐτοῦ. Ζῶσιν.
Ἐπὶ δὲ τῆς ἑτέρας·
Διονυσίου . . . . Γλαύκου. Ζῇ.

ρϛθ'.

Ἐπὶ πλακὸς ἐντετοιχισμένης ἐπὶ τοῦ τοίχου τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου Ἀλὰν-μπαξὲ, 3 ὥρας πρὸς νότον τῶν Μυλάσσων.

Τὸ μνημῖον Θεοφίλου τοῦ Εἰρηναίου καὶ Κύπλοος τοῦ Θεοφίλου κατὰ τὸ τρίτον μέρος [εἰσερχομένων ἢ ἄντικρυς στιβάς· κατὰ δὲ τὰ δοίο μέρη τοῦ μνημίου ἐν δεξιοῖς καὶ εὐωνύμοις αἱ δοίο στιβάδες Μενάνδρου τοῦ Παιδέροτος καὶ Προνοίας τῆς Ἀπολλονίδου καὶ κληρονόμων αὐτῶν καὶ διαδόχων. Ζῶμεν.

Ἐξ ἀντιγραφῆς τοῦ ἐν Χίῳ Μ. Κ. Κρίσπη.

σ'.

Ἐπὶ φαιοῦ μαρμάρου, ὑψ. 0, 24, πλ. 1, 47, ἐντετοιχισμένου εἰς τὴν οἰκίαν Ἰωάννου Ψωμᾶ, ἐν τῷ χωρίῳ Εὐφημιανὰ τῆς Χίου.

Σχῆμα γραμμ. Ι Μ Σ

Δ η ρ ι μ έ ν η ς Ζηνοδότα.

σα'.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὑψ. 0, 17, πλ. 0, 69, πάχ. 0, 26, χρησιμεύοντας ἤδη ὡς παραστάδος τοῦ παραθύρου τῆς ἐν Μαρμάρῳ (Κάτω χωρίῳ τῶν Καρδαμύλων Χίου) οἰκίας τοῦ Παπᾶ Μορτάκη.

Φιλίωνος το Κρίτων[ος.

σβ'.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὑψ. 0, 68, πλ. 0. 29, ἐντετοιχισμένου ὑψηλὰ εἰς τὴν νοτίαν ὄψιν τοῦ ναοῦ τῆς ἐν Καρδαμύλοις ἁγίας Παρασκευῆς· ἐδημοσιεύθη διαφόρως ἐν C. I. G. ἀριθ. 2214 d.

Φ]ιναγόρης Ἀ . . . . .
Ἑ]ρμησίλεως . . . . . .
Χάρμης Ἐπιάνα[κτος
Θρασύβουλος Πε . . . .
Φώκερμος Τιμοφ[άνους
Ἥγης Ἡγησιθέμ[ιδος
Μόσχος Ἱππίω[νος
Γλαύκων Λυκίσ[κου
Β]ασιλείδης Λε . . . . .
. . . ισωνίδης . . . . . .
. . . οδάμαντος . . . . .
Μητ]ρόδωρος Ἀγε . . . .
. . . ης Πύθεος
Ἀντ]ιφάνης Τεν . . . . .

σγ'.

Ἐπὶ φαιοῦ μαρμάρου, ὕψ. 0,44, μήκ. 0,74, εὑρισκομένου ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ Μυτιλήνης.

. . . .
Πέ(πλιον) [Γα]λλιῆνον Πολλίω[να σταλ]ῆν καὶ ψάφισμα· δια-
πέμπεσθαι δὲ καὶ κατ' ἐνιαυτὸν ψάφισμα πὰρ τᾶς
βόλλας καὶ τῶ δάμω περὶ αὔτω τούτω πρὸς τοὶς ἀγ[ε-
μόνας ὅπως καὶ αὔτοις φανερὰν ποῆμεν τὰν
προαίρεσιν τᾶς πόλιος περὶ τῶν δαμοσίων πραγμ[ά-
των· αἰ δὲ κέ τις πὰρ ταῦτα πόῃ ἔμμεναι αὔτον ὑπεύ-
θυνον καὶ ὀφέλλην αὔτον τᾷ θεᾷ Ἀρτέμιδι εἴραις ἀρ-
γυρίω ><Ϩθ>< αἷς καὶ ἐπάνανκες εἰσπράσσεσθαι ὑπὸ
τῶν στροτάγων· αἰ δὲ κέ τις μὴ ἰσπράσηται, αὔτον
ἀποτεῖσαι διπλόαις ταὶς ἀπὸ τῶ ψαφίσματος ἐπά-
νω εἰρημέναις ><Ϩθ>< τὸ δὲ ψάφισμα τόδε ἔμμεν[αι
ἐς αἶ ἐπὶ σαωτηρίᾳ καὶ φυλακᾷ καὶ ἀγαθᾷ τύχᾳ τᾶς
πόλιος καὶ ἐνχαραχθῆν ἐς στάλαν μαρμαρίναν
καὶ ἀνατεθῆν ἐν τῷ εἴρω τᾶς Ἀρτέμιδος τᾶς Θερ-
μίας καὶ πρὸ τῶ εἴρω βολλευτηρίω· Δογματογρά-
φοι Γναῖος Πομπήϊος Ροῦφος, Γάϊος
Ὄρφιος Πρ[όκλ]ος [Ἰ]ο[υλ]ιανὸς, Λούκιος Γράττιος.

Σημ. Τῆς ἐπιγραφῆς τούτης τελειότερον ἀντίγραφον μετ' ἐκτυπώματος προσέφερεν ὁ ἡμέτερος κ. Δ. Μαρκόπουλος, ἐξ ὧν καὶ ἡ παροῦσα ἐγένετο δημοσίευσις.

Ἐξ ἀντιγραφῆς κ. Διονυσίου Μαρκοπούλου.

σδ'.

Ἐπὶ μαρμάρου εὑρισκομένου ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἐν Δαρδανελλίοις κ. Δημ. Ξανθοπούλου σχήματος ἀκανονίστου, φέροντος ἀνάγλυφον·

παριστῶν δύο σώματα, ὧν τὸ ἄνω ἥμισυ ἐλλείπει, εἰκονίζον δὲ ἐν τῷ μέσῳ βωμόν.

Θεῷ Ὀλβίῳ. Εὔτυχος ὑπὲρ ἰδίας σ[ω-
τηρίας καὶ τῶν βουῶν εὐχαρισ[τήρι-
ον.

σέ.

Ἐπὶ μαρμάρου εὑρισκομένου ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω.

Φ]λαβιανὸς
ὁ καὶ
Ἐνηδύνων
Ἀρχικύνηγος.

Σημ. Ἐκτύπωμα τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἐλήφθη παρὰ τοῦ ἡμετέρου κ. Δ. Μαρκοπούλου, ὅπερ εὕρηται νῦν ἐν τῷ Μουσείῳ. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐδημοσιεύθη καὶ ἐν Le Bas ὑπ'ἀριθ. 1743. α. μετά τινος διαφορᾶς.

σς'.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου ἀναγλύφου, ὕψ. 0,33, πλ. 0, 35, πάχ. 0, 7, μετενεχθέντος ἐκ Σηστοῦ, εὑρισκομένου ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω.

Θεῷ Ὀλβίῳ. Φλάβιε Τυ . . .
εὐχαριστήριον.

σζ'.

Ἐπὶ πλακὸς, ὕψ. 0, 10, μήκ. 0, 34, πλ. 0, 32, μετενεχθείσης ἐξ Ἀβύδου καὶ εὑρισκομένης ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω.

Δαμοκή[δ]ης Βλό-
σωνος Κροτωνι-
άτας.

ση'.

Αἱ ἀκόλουθοι πέντε ἐπιγραφαὶ εἰσὶν ἐκ τῆς συλλογῆς τοῦ ἐν Δαρδανελλίοις κ. Frank Calvert.

Θέ σις.
Αἰφ. Θεόδου-
λος 'Ακυλίνη-
ος (*) κατεσκεύ-
ασεν ἑαυτῷ.

*) Ἐπὶ τῆς πλακὸς εἰσὶν ἀναγεγραμένα τὰ γράμματα ος οὕτω CO

σθ'.

Ἑρμόλαος Ἑρ[μολάου ?
Στειριεὺς Η . . . . .

σι'.

Ἐπὶ τμήματος ἀγγείου·

Ἀφροδίτης Χρυσοστεφάνου.

σια'.

Ἐπὶ πλακὸς φερούσης ἀνάγλυφον, εἰκονίζον τρεῖς ἱππεῖς βαίνοντας ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά, ἐνώπιον τῶν ὁποίων ἵσταται γυνή, πρὸς τὰ κάτω·

Σωτ]ήριχε ἥρως, Ἀρτέμων ἥρως, Μειδία ἥρως.

σιβ'.

Ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ καὶ τῆς βάσεως ἀγγείου τινος·

† ΟΤΡΙΝΑϹ

σιγ'.

Ἐπὶ πλακὸς ἐστρωμένης ἐν τῷ Ἱερῷ ναῷ τῆς Παναγίας τῆς Χρυσομαρμαρινῆς ἐν Μαδύτῳ.

. . . .
. . . . ἀγ]ωνοθετήσας τ . . . .
. . . . ἀνέθηκεν ΤΩΙΔ . . . .
. . . . ου καὶ τὰ ἐν αὐτῷ . . . . .
. . . . περίπατον καὶ τὰ α . . . . .
. . . . ας καὶ τοὺς οἴκου[ς . . . . .
. . . . τὰ ἀγάλματα τῶ[ν . . . . .
. . . ἐλ]άσσονα πυλῶν [α . . . . .

σιδ'.

Ἐπὶ πλακὸς ἐκστρωθείσης ἐκ τῆς αὐλῆς τοῦ ἐν Μαδύτῳ ναοῦ τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ἔνθα νῦν εὑρίσκεται.

. . . . . πεμφθέντι ἐπὶ στρατολογίαν ἀπὸ Ρωμ[αίων . . .
. . . . ε]ἰς τὴν αὐτὴν ἐπαρχείαν χειλιάρχῳ . . . . . .

σιέ.

Ἐπὶ ἑτέρας πλακὸς ὁμοίας, εὑρισκομένης ἐν ᾗ θέσει καὶ ἡ ἀνωτέρω, ἀπαρτιζούσης φαίνεται μέρος μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς. Ἀμφοτέρων τὰ γράμματα εἰσὶν ἐπὶ τοῦ πάχους τῶν μαρμάρων.

. . . . μένω δὲ ΚΑΗ.ΑΕΩΣ τῆς ἐν Συρίᾳ τετε. . . .
. . . . μένω δώροις στρατιωτικοῖς πᾶσιν ἐν. . . . . . .
. . . . κικῷ πολέμῳ.

Σημ. Τὰ γράμματα τῆς τελευταίας γραμμῆς σώζονται μόνον κατὰ τὸ ἄνω αὐτῶν μέρος.

σις'.

Ἐπὶ πλακὸς, ὑψ. 0,42, πλ. 0,59, ἐστρωμένης ἐν τῷ ἐν Μαδύτῳ ναῷ τῆς Παναγίας τῆς Ἐπισκοπῆς.

Q. Cornelius
Crispus
vixit ann(os) xx
Servilia Antulla
mater piissimo
filio fecit.

σιζ'.

Ἐπὶ πλακὸς ἐστρωμένης ἐν τῶ ἰδίῳ ναῷ.

Ἄλιος Ἀσκληπιάδ[ης
τῶ ὑῷ
Ἀ[σκ]ληπιάδη Ἀλίου
Λαμψακηνῷ.
Ὁ δῆμος.

Σημ. Ἡ τελευταία γραμμὴ ἐντὸς στεφάνης.

σιή.

Ἐπὶ πλακὸς κυανοφαίου, εὑρισκομένης ἐν τῇ εἰς τὸ Νησὶ τῶν Μοσχονησίων οἰκίᾳ τοῦ κ. Εὐστρατίου Χ: Ἀποστόλη.

Ὁ δῆμος.
Μυρ άμναν
Πρα . . . .

σιθ'.

Ἐπὶ πλακὸς, ὕψ. 0,60 περίπου, πλ. 0,35 περίπου, πάχ. 0,7, εὑρισκομένης παρὰ τῷ ἐν Δαρδανελλίοις κ. Δημητρίῳ Ξανθοπούλῳ.

Φιλ
Ῥῶς
Βίθυ-
ος

Ἀν]τιμέδοντος τοῦ
Ἀγίδου, ἀγορανομοῦντ[ος
εταίρου[το]ῦ Δημητρίου,
ὡς δὲ Μακε[δ]ό[ν]ες ἄγουσιν
ἔτους ΑΚ . . . ΚΑΙΡ μηνὸς
Ἀρτεμισίου, Θεσσαλονικε[ῖς
μύσται εὐσεβεῖς· Ἀρχέπολι[ς
Ἀρχεπόλεως· Ἀμφιπολῖτα[ι·
Γλαυκίας Ἀπολλοδώρου,
Κλεοπάτρα Θεοδότου,
Γλαυκίας Γλαυκίου, Διο-
νύσιος Μαντᾶς· ἀπελεύθε-
ρ]οι· Βίθυς Γλαυκίου, Κότυς
Γλαυκίου, Ἀπολλώνιος Γλαυ-
κίου, Μητρόδωρος Βίθυος,
Ἀθηνίων Βίωνος
Βεροιαῖος, Πέρσας Μενά-
νδρου, Διονύσιος Ἀρχε-
πόλεως, Ο . . . . . Λέοντος,
Ἄλυπος Λέοντος.

Ἐξ ἀντιγραφῆς τοῦ ἐν Ῥεΐζ-Δερὲ δημοδιδασκ. κ. Ἰωάννου Βιλβέ.

σκ'.

Ἐπὶ πλακὸς, ὕψ. 0,85, πλ. 0, 40, πάχ. 0,6, εὑρισκομένης ἔν τινι οἰκίᾳ εἰς Ῥεΐζ-Δερέ.

Ξεναρχὶς
Φίλωνος
χαῖρε.

σκά.

Ἐπιγραφὴ ἐπὶ πλακὸς ἐκ μαρμάρου λευκοῦ ἀνακαλυφθείσης ἐν Σηστῷ, ἀπαρτιζούσης ἤδη μέρος τῆς συλλογῆς τοῦ ἐν Δαρδανελλίοις κυρίου Frank Calvert καὶ ἀναγνωσθείσης ἐξ ἐκτυπώματος ληφθέντος ὑπὸ τοῦ κυρ. Δ. Μαρκοπούλου, καὶ ἐξ ἀντιγράφου σταλέντος ἡμῖν ὑπὸ τοῦ κατόχου.

Ἐπὶ ἱερέ]ως Γλαυκίου .. ος Κιλλαίου, μηνὸς Ὑπ[ερβερεταίου . . . . . . ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Μένανδρος Ἀπολλᾶ εἶπε[ν, ἐπειδὴ Μηνᾶς Μένητος ἀπὸ τῆς πρώτης ἡλικίας κάλλιστον ἡγησάμενος εἶναι τὸ [τῇ πατρίδι] χρήσιμον ἑαυτὸν παρέχεσθαι, οὔτε δαπάνης καὶ χορηγίας οὐδεμιᾶς φειδόμενος οὔτε κακοπαθίαν καὶ κίνδυνον ἐκκλίνων, οὔτε τὴν ἀπαντωμένην καταφθορὰν τῶν ἰδίων τοῖς ὑπὲρ τῆς πόλεως πρεσβεύουσιν ὑπολογιζόμενος, πάντα δὲ ταῦθ' ἡγούμενος δεύτερα καὶ πρὸ πλείστου θέμενος τὸ πρὸς τὴν πατρίδα γνήσιον καὶ ἐκτενὲς, βουλόμενος δὲ τῷ μὲν δήμῳ διὰ τῆ. ἰδίας σπουδῆς ἀεί τι τῶν χρησίμων κατασκευάζειν, ἑαυτῷ δὲ καὶ τοῖς ἐξ ἑαυτοῦ διὰ τῆς ἀπαντωμένης ἐκ τοῦ πλήθους εὐχαριστίας δόξαν ἀίμνηστον περιποεῖν. Πολλὰς μὲν πρεσβείας ἐπιτε[τέλεκεν πρὸς] τοὺς Βασιλεῖς, ἐν αἷς πάντα τὰ συνφέροντα κατηργάσατο μετὰ τῶν συνπρεσβευτῶν τῷ δήμῳ, τάς τε ἐγχειρισθείσας ἑαυτῷ πίστεις ὁσίως διεφύλαξεν· πραγματευθεὶς δὲ καὶ παρὰ Στράτωνι τῷ στρατηγῷ τῆς Χερρονήσου καὶ τῶν κατὰ τὴν Θράκην τόπων καὶ τῆς καλλίστης ἀποδοχῆς ἀξιούμενος παρ' αὐτῷ διὰ τὴν ἐν τοῖς πιστευομένοις καθαρειότητα, ἐκεῖνόν τε παρείστατο χρήσιμον γείνεσθαι τῇ πόλει, αὐτός τε πᾶσι τοῖς πολίταις

ἐκτενῶς προσηνέχθη· τῶν τε βασιλέων εἰς θεοὺς μεταστάντων καὶ τῆς πόλεως ἐν ἐπικινδύνῳ καιρῷ γενομένης διά τε τὸν ἀπὸ τῶν γειτνιώντων Θρᾳκῶν φόβον καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκ τῆς αἰφνιδίου περιστάσεως ἐπιστάντων χαλεπῶν, Μηνᾶς καὶ λέγων καὶ πράσσων διετέλει τὰ ἄριστα καὶ κάλλιστα διδοὺς ἀπροφασίστως ἑαυτὸν εἰς πάντα τὰ συμφέροντα τῇ πόλει. Τάς τε πρεσβείας ἀνεδέχετο προθύμως πρός τε τοὺς στρατηγοὺς τοὺς ἀποστελλομένους ὑπὸ Ῥωμαίων εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ τοὺς πεμπομένους πρεσβευτάς, ἐν αἷς ἐν οὐδενὶ καθυστέρησεν ὁ δῆμος, ἀλλὰ πάντα κατωκονομήσατο διὰ τοῖς τῶν πρεσβευόντων κακοπαθίας, πρὸς οὓς τε ἐπρέσβευσεν δήμοις ἐν καιροῖς ἀναγκαίοις τὰ λυσιτελῆ τῇ πατρίδι μετὰ τῶν συνπρεσβευτῶν κατεσκεύασεν, ἔν τε ταῖς πολεμικαῖς περιστάσεσιν ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατετέλεκεν περὶ τὸν δῆμον. Ἱερεύς τε ἀποδειχθεὶς τοῦ βασιλέως Ἀττάλου ἀξίως ἀνεστράφη τοῦ δήμου, πᾶσαν ὑπομείνας φιλαγάθως τὴν ἐν τοῖς δαπανωμένοις χορηγίαν ἐπιστραφεὶς οὐ μόνον τῶν πολιτῶν τῶν ἄλλων τῶν κατοικούντων τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ τῶν παρεπιδημούντων ξένων περιτιθεὶς τὴν ἐκ τῶν ξένων εὐφημίαν τῇ πατρίδι. Γυμνασίαρχός τε αἱρεθεὶς, τῆς τε εὐταξίας τῶν ἐφήβων καὶ τῶν νέων προενοήθη, τῆς τε ἄλλης εὐσχημοσύνης τῆς κατὰ τὸ γυμνάσιον ἀντελάβετο καλῶς καὶ φιλοτίμως. Κατεσκεύασεν δὲ τόν τε λουτρῶνα καὶ τὸν [ἐφεξῆς οἶκον, ἀνέθηκεν δὲ καὶ ἄγαλμα λευκοῦ λίθου, τά τε ἐλλείποντα καὶ ὄντ' ἀναγκαῖα προκατεσκεύασεν. Ἔν τε τοῖς γενεθλίοις τοῦ βασιλέως καθ' ἕκαστον

μῆνα θυσιάζων ὑπὲρ τοῦ δήμου, διαδρομὰς ἐτίθει τοῖς τε ἐφήβοις καὶ τοῖς νέοις· συνετέλει δὲ καὶ ἀκοντισμοὺς καὶ τοξείας, ἐτίθει δὲ καὶ ἐπαλείμματα διὰ τῆς ἑαυτοῦ φιλοδοξίας προτρεπόμενος εἰς ἄσκησιν καὶ φιλοπονίαν τοὺς νέους, ἀνθ' ὧν ὁ δῆμος ἀποδεχόμενος αὐτοῦ τὸ φιλόσπουδον καὶ ἐκτενές, συνεχώρησεν μὲν αὐτῷ τὰς ἐπιγραφάς, ἠξίωσεν δὲ ἐπαίνου διὰ τῶν ψηφισμάτων· οἵ τε ἔφηβοι καὶ οἱ νέοι ἐστεφάνωσαν αὐτόν τε καὶ τὸν ἐφήβαρχον, ὧν ἀποδεξάμενος τὴν τιμὴν, τῆς δαπάνης αὐτοὺς παρέλυσεν· τάς τε τῶν ὅπλων ἀναθέσεις ἐκ τῶν ἰδίων ἐποιήσατο. Τοῦ τε δήμου προελομένου νομίσματι χαλκίνῳ χρῆσθαι ἰδίῳ χάριν τοῦ νομειτεύεσθαι μὲν τὸν τῆς πόλεως χαρακτῆρα, τὸ δὲ λυσιτελὲς τὸ περιγεινόμενον ἐκ τῆς τοιαύτης προσόδου λαμβάνειν τὸν δῆμον καὶ προχειρισαμένου τοὺς τὴν πίστιν εὐσεβῶς τε καὶ δικαίως τηρήσοντας, **Μηνᾶς**, αἱρεθεὶς μετὰ τοῦ συναποδειχθέντος, τὴν καθήκουσαν εἰσηνέγκατο ἐπιμέλειαν, ἐξ ὧν ὁ δῆμος διὰ τὴν τῶν ἀνδρῶν δικαιοσύνην τε καὶ φιλοτιμίαν χρῆται τῷ ἰδίῳ νομίσματι, ἔν τε ταῖς ἄλλαις ἀρχαῖς καὶ λειτουργίαις, ἃς ὁ δῆμος αὐτῶν προκεχείρισται ἴσον ἑαυτὸν καὶ δίκαιον παρείσχηται βουλόμενος στοιχεῖν τοῖς ὑφ' ἑαυτοῦ πρασσομένοις καὶ κατὰ μηθὲν ἐνδεῶς ἐν τῇ πρὸς τὸ πλῆθος εὐνοίᾳ, φυλάσσειν δὲ ὀρθῶς καὶ δικαίως τὰς ἐν[χειριζομ]ένας αὐτῷ πίστεις. Τό τε δεύτερον παρακληθεὶς γυμνασιαρχῆσαι ὑπέμεινεν ἐν καιροῖς δυσκόλοις, τεθλειμμένων ἡμ|ῶν ? ἐξ ἐτῶν πλειόνων διὰ τὰς Θρᾳκίους ἐπιδρομὰς καὶ τοὺς παριστάντας τὴν

πόλιν πολέμους, ἐν οἷς ἀπήχθη μὲν τὰ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν πάντα, ἄσπορος δὲ ἡ βατή? χώρα ἐγένετο· αἵ τ' ἐπιγενόμεναι κατὰ τὸ συνεχὲς ἀφορίαι τοῦ σίτου εἰς ἀπορίαν κατὰ κοινόν τε τὸν δῆμον ἤγαγον, καθ' ἰδίαν τε ἕκαστον τῶν πολιτῶν, ἐν οἷς καὶ Μηνᾶς ἐν πολλοῖς τεθλειμμένος· πάντα δὲ ταῦτα παραιτησάμενος τῷ ΘΕ . . . . ΙΝ τὸν δῆμον εὐχάριστον ὄντα καὶ τιμᾶν τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐπιστάμενον, ὑπερέθετο ἑαυτὸν ταῖς τε δαπάναις καὶ τῇ λοιπῇ φιλοδοξίᾳ· εἰσελθὼν γὰρ εἰς τὴν ἀρχὴν τῇ νουμηνίᾳ συνετέλεσεν μὲν θυσίας τῷ τε Ἑρμεῖ καὶ τῷ Ἡρα[κλεῖ, τοῖς καθιδρυμένοις ἐν τῷ γυμνασίῳ θεοῖς ὑπὲρ τῆς τοῦ δήμου καὶ τῆς τῶν νέων σωτηρίας, ἐπετέλεσεν δὲ καὶ διαδρομὰς καὶ θέσεις ἀκοντισμοῦ καὶ τοξείας, τῇ δ' ἐσχάτῃ καλλιερήσας ἐκάλεσεν ἐπὶ τὰ ἱερὰ οὐ μόνον τοὺς μετέχοντας τοῦ ἀλείμματος ἀλλὰ καὶ τοὺς λοιποὺς πάντας, ποιούμενος τὴν μετάδοσιν τῶν ἱερῶν καὶ τοῖς ξένοις. Καθ' ἕκαστόν τε μῆνα ἐπιτελῶν τὰς πρεπούσας θυσίας ὑπὲρ τῶν νέων τοῖς προεστηκόσιν τοῦ γυμνασίου θεοῖς, φιλαγάθως καὶ μεγαλομερῶς ἐχρῆτο τιθεὶς διακοντισμούς τε καὶ τοξείας, καὶ διαδρομὰς ἐπιτελῶν, μεταδιδοὺς μὲν τοῖς νέοις τῶν καλλιερουμένων ὑφ' ἑαυτοῦ ἱερῶν, προτρεπόμενος δὲ διὰ τῆς τοιαύτης φιλοδοξίας πρὸς ἄσκησιν καὶ φιλοπονίαν τοὺς νέους, ἐξ ὧν αἱ τῶν νεωτέρων ψυχαὶ πρὸς ἀνδρείαν ἁμιλλώμεναι καλῶς ἄγονται τοῖς ἤθεσιν πρὸς ἀρετήν· μετεδίδου δὲ τοῖς ἀλειφομένοις τῶν ἱερῶν τῶν ἀπὸ τοῦ ἀλείμματος εἰς οἶκον κοινὴν ποιούμενος τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τοῖς ξένοις τοῖς μετέχουσι τοῦ ἀλείμματος· προσηνέχθη δὲ φιλανθρώπως καὶ τοῖς τὰς ἀκροάσεις ποιησαμένοις πᾶσιν, βουλόμενος καὶ ἐν τούτοις διὰ τῶν πεπαιδευμένων τὸ ἔνδοξον

περιτιθέναι τῇ πατρίδι ἐπεμελήθη δὲ καὶ τῆς τῶν ἐφήβων καὶ νέων παιδείας, τῆς τε λοιπῆς εὐσχημοσύνης τῆς κατὰ τὸ γυμνάσιον προενοήθη, ἐχορήγησεν δὲ καὶ ξύστρας καὶ ἐπαλείμματα ἔθηκεν, συνετέλεσεν δὲ καὶ ἀγῶνα τῷ Ἑρμεῖ καὶ Ἡρακλῇ ἐν τῷ Ὑπερβερεταίῳ τιθεὶς ἆθλα πάντων τῶν ἀθλημάτων τοῖς τε νέοις καὶ τοῖς ἐφήβοις ὅπλα ἐπίσημα ἐνδεδεμένα ἐν ὁπλοθήκαις, ἐφ' ἃς ἐπιγράψας τοὺς νικήσαντας, τὴν ἀνάθεσιν αὐτῶν παραχρῆμα ἐν τῷ γυμνασίῳ ἐποιήσατο· ἔθηκεν δὲ καὶ δευτερεῖα θέματα, ἔθηκεν δὲ καὶ παισὶν ἆθλα καὶ ὁπλομαχίας θέματα ἐφήβοις τε καὶ ἀνδράσιν, ὁμοίως δὲ καὶ διατοξείας καὶ διακοντισμοῦ· ἔθηκεν δὲ καὶ ὅπλα μακροῦ δρόμου καὶ εὐταξίας καὶ φιλοπονίας καὶ εὐεξίας, συντελέσας δὲ καὶ θυσίαν τοῖς προγεγραμμένοις θεοῖς καὶ κατατροχάσας τὴν εὐανδρίαν κατὰ τὸν νόμον, ἐκάλεσεν ἐπὶ τὰ ἱερὰ τοὺς ἀλειφομένους πάντας καὶ τοὺς ξένους τοὺς μετέχοντας τῶν κοινῶν, λαμπρὰν ποιησάμενος τὴν ὑποδοχὴν καὶ ἀξίαν τῶν θεῶν καὶ τοῦ δήμου. Ἵνα οὖν καὶ ὁ δῆμος φαίνηται τοὺς καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν τιμῶν καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡλικίας φιλοτίμους γινομένους περὶ τὰ κοινὰ καὶ φιλοδοξεῖν προαιρουμένους ἀποδεχόμενος καὶ ἐν χάριτος ἀποδόσει μὴ λείπηται θεωροῦντές τε καὶ οἱ λοιποὶ τὰς περιγινομένας τιμὰς ἐκ τοῦ δήμου τοῖς καλοῖς καὶ ἀγαθοῖς, ζηλωταὶ μὲν τῶν καλλίστων γίνωνται, προτρέπωνται δὲ πρὸς ἀρετήν, ἐπαύξηται δὲ τὰ κοινὰ παρορμωμένων πάντων πρὸς τὸ φιλοδοξεῖν καὶ περιποιούντων ἀεί τι τῇ πατρίδι τῶν καλῶν. Τύχῃ τῇ ἀγαθῇ δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ ἐπαινεῖσθαι Μηνᾶν Μένητος ἐπί τε τοῖς προγεγραμμένοις πᾶσιν καὶ ἐφ' ᾗ ἔχων εὐνοίᾳ διατελεῖ πρὸς τὸν δῆμον, συνκεχωρῆσθαι δὲ αὐτῷ καὶ τὴν τῶν ὅπλων ἀνάθεσιν ἐπιτελέσαι ποιουμένῳ τὰς ἐπιγραφὰς καὶ ὅτι ἐστεφάνωται ὑπό τε τῶν ἐφήβων καὶ τῶν νέων· στεφανοῦσθαι δὲ αὐτὸν καὶ ὑπὸ τοῦ δήμου ἀνὰ παν-

τὸς τῆς πανηγύρεως ἐν τῷ γυμνικῷ ἀγῶνι χρυσῷ στεφάνῳ, τὴν ἀναγόρευσιν τοῦ κήρυκος ποιουμένου κατὰ τάδε· «Ὁ δῆμος στεφανοῖ Μηνᾶν Μένητος γυμνασιαρχήσαντα δὶς καλῶς καὶ φιλοδόξως, ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς ἑαυτόν.» Στῆσαι δὲ αὐτοῦ καὶ εἰκόνα χαλκῆν ἐν τῷ γυμνασίῳ ἐφ ἧς ἐπιγραφήσεται· «Ὁ δῆμος καὶ οἱ νέοι Μηνᾶν Μένητος γυμνασιαρχήσαντα δὶς καλῶς καὶ φιλοδόξως καὶ ἀγαθὸν ἄνδρα γεγονότα περὶ τὸν δῆμον». Καλεῖσθαι δὲ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους εἰς προεδρίαν ἐν πᾶσι τοῖς ἀγῶσιν, οἷς ἂν ἐπιτελῇ ὁ δῆμος, ποιεῖσθαι δὲ τοῦ στεφάνου τὴν ἀνάρρησιν τὸν κατ' ἐνιαυτὸν γινόμενον ΟΝ ἀγωνοθέτην. Ἐπεὶ δὲ βουλόμενος διὰ τὴν ὑπάρχουσαν περὶ τὰ κοινὰ στενοχωρίαν χαρίζεσθαι καὶ ἐν τούτῳ τῇ πόλει ἀναδέχεται ἐκ τῶν ἰδίων τὸ ἀνάλωμα τὸ εἰς τὸν ἀνδριάντα, προνοηθήτω ἵνα ὡς κάλλιστος σταθῇ, ἀναγραψάτω δὲ καὶ εἰς στήλην λευκοῦ λίθου τόδε τὸ ψήφισμα καὶ στησάτω εἰς τὸ γυμνάσιον.

σκβ'.

Ἐπὶ πλακὸς ἐκ μαρμάρου λευκοῦ, ὕψ. 0,34, πλ. 0,23, πάχ. 0,9, εὑρισκομένης ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς Μητροπόλεως Μιτυλήνης.

Αὐτοκράτορι
Καίσαρι Τραϊ-
ανῷ Ἀδρια-
νῷ, Σεβασ-
τῷ, Ἐλευθερί-
ω, Ὀλυμπίω,
Σ]ωτῆρι, χαρι-
στήριον.

σκγ'.

Ἐπὶ μαρμάρου ἐκτισμένου ἐπὶ τοῦ τοίχου τῆς προσόψεως τῆς ἐν τῇ Ἄνω Συνοικίᾳ οἰκίας τοῦ κ. Μ. Τελέρογλου ἐν Σμύρνῃ.

. . . .
. . . . καὶ ὑπὲρ τῆς γ]υναικὸς
. . . .
. . . . του Φανείους κ[αὶ
. . . . καὶ ὑπὲρ τῆ]ς γυναικὸς ..
. . . . καὶ ὑπὲρ τῆς γυναι[κὸς ..
Μητ[ρ]ο . . . .
Ἀρ[τε]μοῦς τῆς Ἐπιγένου καὶ τοῦ υἱοῦ Διον[υσίου ..
Ἑρμόδωρος Φανικῶντος ὁ φύσει Χάρητο[ς
τοῦ Μέμνονος ..
Διονύσιος Ἰάσονος ὁ νεώτερος καὶ ὑπὲ[ρ . . . .
Ἀρτεμίδωρος Διονυσίου τοῦ Ἀρτεμιδώ[ρου .
καὶ ὑπὲρ τῆς γυναικὸς ..
. . . .

σκδʹ.

Ἐπὶ λίθου, ὕψ. 1,10, πλ. 0,65, πάχ. 0,14, μετενεχθέντος ἐκ Σάρδεων εἰς τὸν ἐν Σμύρνῃ σταθμὸν τοῦ ἀπὸ Σμύρνης εἰς Φιλαδέλφειαν σιδηροδρόμου, χάριν τοῦ τὰ τῶν Σάρδεων ἐρείπια ἐπισκεφθέντος κλεινοῦ ἀρχαιοφίλου Δὸν Πέτρου τοῦ Βʹ, αὐτοκράτορος τῆς Βρασιλίας.

Καὶ ὅσοις ἀπενεμ[ήθη ὕδωρ. ? — Κρήνη πρὸς τῷ
γυμνασίῳ γερουσι . . . .
μυστηρίοις θυσι . . . .
Δομιτίας ✱ Ε — Κρήνη ἐ[ν τ . . . . —
Κρήνη Ληναεῖτ πρὸς τοῖς . . . . —
Κρήνη μυστηρίῳ Ἄττει ἐν α . . . .
τος εἰς τὸ Διός — Συναγωγ[ή . . . . —
Κρήνη πρὸς τῷ Ὠδείῳ ✱ Γ Γ — [Κρήνη . . . . . .
τοῦ πρὸς τῇ διστέγῳ τῆς [. . . . . . ἐφ' ἧς . . .
πύργοι ΔΑ Β — Ἀνδροφυλακίο[ις ἐπὶ τῆς πρὸς
τῇ καθόδῳ ἀγορᾶς πρὸς τ[. . . . . . . ἐφ' . . ἐκ-?
πέμπει κρήνη ἐν τοῖς [ὑδρείοις τοῦ . . . . .
ρίου — Ἀπὸ ὑδρείο[υ . . . . . . πρὸς τῷ τ . . . . . .
μάχου ✱ Γ — Κρήνη π[ρὸς τ . . . .
Μηναγενείῳ ✱ Γ — Κρή[νη . . . .
ἀπὸ τῆς Ἀρσινόης — Κρ[ήνη . . . .
περὶ τὸ Μηνός — Κρήνη ἐ[ν τ . . . .
του πρὸς τῇ πύλῃ — Κρ . . . .
Ροῦφος καὶ Λέπιδο[ς . . . .
Αὐρηλία Ἰούλγα Μηνο . . . .
δρα ΔΑ Β̄ — Ἀσίννιος Μ . . . .
νος ΔΑ Ā — Φλ. Σε . . . .

σκε.'

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλακὸς, ὕψ. 0,80, πλ. 0,40, εὑρισκομένης ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἄνω Συνοικίαν οἰκίᾳ τοῦ Χ. Ἀνδριᾶ Τοεμετζῆ.

Ὁ δῆμος
Κρίτωνα Κόνων[ος.

Ὁ δῆ-
μος
Στρ[ατ]ο[νί-
κην Διο[νυ-
σίου, Κρί;τ[ω-
νος δ[ὲ] γυ-
ναῖκ[α.

[Ὁ δῆ-
μος]

Ὁ δῆμ[ος
Ραδίνην [Ἀρ-
τεμιδώρου, [γυναῖ-
κα [δὲ]δ εῖ ν ος.

Σημ. Τὰ γράμματα εἰσὶ τριῶν διαφόρων ἐποχῶν· τὰ μὲν τῆς ἄνω ἐπιγραφῆς ἀρχαίας ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς, τὰ δὲ τῆς μεσαίας, μεταγενεστέρας, τὰ δὲ τῆς τελευταίας πολὺ παρηκμακυίας ἐποχῆς.

Ἐξ ἀντιγραφῆς κ. Ἀριστοτέλους Μ. Φοντριέρ.

σκϛ'.

Ἐπὶ βάθρου μεταβεβλημένου εἰς ἰγδίον, ὕψ. 0,54, πλ. 0,72, πάχ. 0,60, εὑρισκομένου εἰς τὸ ἐνταῦθα Μπαροὺτ-χάνι· ἀνευρέθη δὲ πρὸ δέκα ἐτῶν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χανίου.

. . . .
εἰρηναρ[χήσα]ντα
καὶ πρυτανεύσαντα
καὶ ταμιεύσαντα
καὶ ἀγορανομήσαντα
ἐνδόξως.
Κλ. Μαρκιανὸς
τ]ὸν ἴδιον θρέψαντα.

σκζ'.

Ἐπὶ πλακὸς, ὑψ. 0,40, μήκους ἑνὸς μέτρου περίπου, ἐκτισμένης ὡς παραστάδος τοῦ παραθύρου τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγ. Γεωργίου, ἐν Ἀγριλιᾷ, ἐπινείου τῶν Ἀλατσάτων, μετενεχθείσης δ' ἐξ Ἐρυθρῶν κατὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ τὸ 1848.

L(ucius) Marius M(arci) f(ilius)
Aem(ilia) Caiata.
Λούκιος Μάριος
Μάρκου υἱὸς
Αἰμιλία Γαάτης.

Ἐξ ἀριστερῶν δὲ καὶ πρὸς τὰ ἄνω τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἐντὸς ὀκτὼ στεφάνων εἰς δύο σειράς·

Ὁ δῆ- μος	Ὁ [δῆ]- [μος]	Γερου- σία	Ζμυρ- ναίων.
Κολοφω- νίων.	Ἐφ[ε-] σίω[ν].	Μαγνή- [τ]ων ἀπ- [ὸ] Σιπύλ- ου.	Κυμαί- ων.

Ὁμοίως ἐκ δεξιῶν, ἐντὸς ὀκτὼ στεφάνων, ὧν οἱ τρεῖς τελευταῖοι πρὸς τὰ κάτω ἄνευ ἐπιγραφῶν·

Γερουσία Ζμυρ- ναίων.	[Κλαζο-] μεν[ί]- ων.	Τηΐων.	Λεσβ- ίων.
Μυρει- ναίων.			

Σημ. Τὰ ἐν ἀγκύλαις γράμματα καλύπτονται ὑπὸ δύο στύλων, οἵτινες στηρίζουσι τὸ κωδωνοστάσιον τῆς ἐκκλησίας.

σκη'.

Ἐπὶ μαύρης πλακὸς, ὕψ. 0,50, πλ. 0,72, ἐστρωμένης ἐν τῷ μέσῳ τοῦ προρρηθέντος ναοῦ, μετενεχθείσης δ' ὡσαύτως ἐξ Ἐρυθρῶν.

Ὁ δῆμος
Εὐθυμίαν Ἱρᾶ
γυμνασιαρχήσασαν
καὶ ἀλείψασαν ἐκ ληνῶν
παρ' ὅλον τὸν ἐνιαυτὸν
δι' ὅλης ἡμέρας πρώτην
καὶ μόνην ἀρετῆς ἕνεκα
καὶ εὐνοίας τῆς εἰς ἑαυτόν.

σκθ'.

Ἐπὶ πλακὸς, ὕψ. καὶ πλ. 0,28, πάχ. 0,6, εὑρεθείσης ἐν Σμύρνῃ ἐπὶ τοῦ Πάγου, νῦν δὲ εἰς κατοχὴν τοῦ κ. Συμεῶνος Παπαδοπούλου.

Σχῆμα γραμ. Λ Ε ω

Ἀγαθοκλῆς Ἀρχε-
λάου Βειθυνὸς
Νεικαιεὺς φιλόλο-
γος ζήσας ἔτη κ'.
χαῖρε. Ὁ τοῦτο κα-
ταλύσας δώσει
τῇ πόλει ✳ φ'.

Ἐξ ἀντιγραφῆς τοῦ ἰδίου λαβόντος ἐν Θείροις καὶ χάρτινα τῶν ἑξῆς τριῶν ἐπιγραφῶν ἐκτυπώματα.

σλ'.

Βλ. Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη Εὐαγγ. Σχολῆς, περίοδος β'. ἔτος 1875-1876. σελ. 114-118.

Ἀγαθῇ Τύχῃ.
Ἐπὶ πρυτάνεως Λ. Σεπτ. Αὐρ.
Ἀχιλλείδη, Νε-μη-έ. Αὐρ. Ἑρμόλαος
Ῥουστίκου ἔδωκεν ὑπὲρ ἀρχῆς
λογιστείας, καθὼς ἔδοξε τοῖς
κωμήταις, Ж διακόσια πεντή-
κοντα τὰ προσχωρήσαντα εἰς τὴν
τῶν Τειρῶν ΩΝ συντέλειαν.

Σημ. Ἐν γραμμῇ 7η τὸ Σ τῆς λέξεως «προσχωρήσαντα» εὕρηται ἐν μικρῷ σχήματι ἄνωθεν μεταξὺ τοῦ Ο καὶ Χ.

σλα'.

Ἀγαθῇ Τύχῃ.
Ἐπὶ πρυτάνεως Ἀπολλινίας Φαυστείνη[ς
τοῦ ἑξῆς ἔτους, μ-Νεοκαισαρεῶνος,
δ'. ἱσταμένου, Αὐρ. Λαμεισαῖος Πλου-
τίωνος Ἐφέσιος ἀγορανομήσας τάχιον,
νῦν διὰ συλλόγου προτρεψαμένου αὐ-
τὸν, Μ. Αὐρ. Ἀρτεμιδώρου, Δ. Οὐαιρίου,
Φιλοσερ(άπιδος) Βουλάρχου, ὑμνωδοῦ τῆς
ἁγνΩτάτης Ἀρτέμιδος τοῦ Προεστῶ-
τ]ος τῆς Κατοικίας, ἔδωκεν ὑπὲρ [κτή-
σεως [ἀρχ]ῆς λογισ[τείας . Σ . . . . . .
. . . . ΩΑΣ . . ΣΕ . . . . .
. . . .

Πολλὰ τῶν γραμμάτων τῶν δύο ἀνωτέρω ἐπιγραφῶν εἶναι προσκεκολλημένα ἀνὰ δύο.

σλϛ'.

[Τάδε χρῆσθαι]
τῇ γενε]θλίῳ ἡμέρα τοῦ Κυρί[ου
Αὐτοκρά]τορος καθὼς ὑπογέ-
γραπται·] ὅσ' ἂν μου κληρονομ[ῶν-
ται παρα]δίδωμι· Καταλείπω τ[ῇ
τῶν Τει]ρηνῶν κατοικία χρῆ-
σθαι νο]μῆς καὶ καρπείας ἀγρο[ῦ
καλουμ]ένου .... ΚΗΣ
ἵνα οἱ κω]μῆται χρῶνται καὶ κα[ρ-
πεύων]ται αὐτῷ, σὺν τοῖς πρ[οσ-
κειμέν]οις ἐλΕῶσιν, καλουμ[έ-
νω Τόπ]ῳ Κατωτέρῳ καὶ Γω-
...σω] καὶ Κέρ[δ]ωνι καὶ Μέλα-
νι ὁμ]οροῦντι ποταμῷ καὶ
Ἱερῷ Σ]ωτείρης, πρὸς τὸ εὐω-
χεῖσθ]αι αὐτοὺς καθ' ἕκαστο[ν
ἔτος] τῇ γενεθλίῳ ἡμέρα τοῦ
Κυρίο]υ ἡμῶν Αὐτοκράτορος
Καίσα]ρος, μένοντος αὐτοῦ
ἀνεξ]αλλοτριώτου. Εἰσηγη-
σαμέ]νου τὸ ψήφισμα Τρύφω-
νος Π]ετρωνίου βουλευτοῦ
τῆς Ὑ]παιπηνῶν πόλεως, πρ[ο-
ν]οήσαντος τῆς ἀναστά-
σεως τοῦ ἀνδριάντος [ὁμοί-
ω]ς. Στησάντων τὴν βάσιν [παρ'
ἑαυτῶν Ἐλπιδηφ[ό]ρου Β', [σὺν
καὶ τῷ πατρὶ Ἐλπιδηφόρ[ῳ.

σλγ′.

Ἐπιγραφαὶ ὡσαύτως Θειρῶν.

Ἐπὶ μεγάλης λάρνακος χρησιμευούσης ὡς δεξαμενὴ τῆς παρὰ τὸ ἐν Θείροις διοικητήριον κρήνης. Προβλ. C. I. G. ἀριθ 3029·

. . . .

ἣν τινα σορὸν οὐδ[ενὶ ἐξέστ]αι μετακομί[σαι ἢ γράμ]μα ἐκ[κόψαι]· ἐπε[ὶ] ὁ τολμήσας τι τοιοῦτον ἀποτείσει τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ ✱ βφ′. Κή-δονται δὲ τῆς σοροῦ Ἰούνιοι Ἀλέξανδρος καὶ Ποτάμων καὶ κληρονόμοι αὐτῶν. Ζῶσιν. Ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς ἀντίγραφον ἀπετέθη ἰς τὸ ἐν Ἐ-φέσῳ ἀρχεῖον.

σλδ′.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου ἀναγλύφου, ὑψ. 0,70, πλ. 0,50, εὑρισκομένου ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Καρόλου.

Νέων Ἀπολοστράτου,
Μένανδρος Νέωνος, Ἀλκαῖος
Νέωνος.

σλε'.

Ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς, ὑψ. καὶ πλ. 0,30, ἐστρωμένης ἐν τῇ αὐλῇ τῆς ἐν Θείροις οἰκίας Ἰωσὴφ Δημητρίου, ἐν συνοικίᾳ Ἐσκὶ Μεχκεμέ.

. . . .
. . . . εἰς προσκόσ[μησιν . . . . .
. . . . μην τοῖς πρεσβ . . . .
. . . . κοντες καὶ ὁ πα . . . .
. . . . ωσαν ὑπὸ πάντ[ων . . . .
. . . . δικαιως ο μεν . . . .
. . . . . τ]ῶ ἡρώω προσκοσ . . . .
. . . . . ὑ]πογεγραμμένη . . . .
. . . . . . ες γραπτοὶ ΝΟ. . . . .
. . . . . μ]αρμάρινοι τετρ[άγωνοι . . . .
. . . . τετ]ράγωνα δύο ΖΩ . . . .
. . . . μαρμαρι . . . .
. . . .

σλς'.

Ἐπὶ βάθρου βωμοῦ, ὑφ. 0,70, πλ. 0,35, ἐρριμμένου ἐντὸς τοῦ παρὰ τὸ ὀθωμ. τέμενος νεκροταφείου ἐν τῷ χωρίῳ Φάτσα, 3 ὥρας πρὸς ἀνατολὰς τῶν Θειρῶν.

Θεῷ ὑψίστω.
Νεικηφόρος Ἑρ-
μοκράτου ἱερε-
ὺ]ς σὺν καὶ Ἑρμο-
κρ]άτει τῷ ἀδ[ελ-
φῷ] τὸν βωμὸ[ν
ἀνέσ]τησαν.
Ἔτ[ους σκ'.

σλζ'.

Ἐπὶ τετραγώνου στήλης, ὑψ. 0,26, πλ. 0,42, πάχ. 0,30, κειμένης ἐντὸς τοῦ περιβόλου τῆς οἰκίας τοῦ Χαμτζᾶ ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ.

Ὑπὲρ τῆς τοῦ Αὐτοκρά-
τορος Τραϊανοῦ Καίσαρος
Σεβαστοῦ τύχης. Εὔτυ-
χος Πόλεμος ✱ Ε . . ΕΥ
. . . . Ἡρακ . . . . .
ΕΟ . . Σ . ΟΜ . . . .
ον λογιστεύοντος Ἡρακλείου.

Σημ. Τῶν δύο τελευταίων γραμμῶν τὰ γράμματα εἶναι μικροτέρου σχήματος τῶν προηγουμένων.

σλη'.

Ἐπὶ λίθου, ὑψ. 0,36, πλ. 0,25, ἐκτισμένου ἐντὸς τοῦ ἀχυρῶνος τοῦ χατζῆ Ἰμάμη ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ.

Τοῦτο τὸ μνημεῖ-
ον ἐποίησεν Ἀμ-
μιανὸς . . Τ . . ΩΝ
. . . .
. . . .
. . . . ἐγγο-
. . . . τοις
. . . . . . ΟΥΛΗΟΝΑ
. . . . . ΕΡΩΔΕΘΥΔ
. . . . ΕΣΤΙΝΤΕΟΝ

σλθ΄.

Ἐπὶ βάθρου ἐκ λίθου λίαν τετριμμένου καὶ ἐφ' οὗ τὰ γράμματα πολλαχοῦ ἐξηφανισμένα, ὕψ. πλ. καὶ πάχ. 0,50 περίπου, εὑρισκομένου εἰς Θυμιανὰ τῆς νήσου Χίου.

... ΟΠΙΑΣ .... ον ἄνδρα Μένιππ[ον
ὠκ]ύμορον κ.......... [φ]θίμενον
χερ]σὶν ὑπ' ἀστρέπτ[οι]ο καθαρπασθέντα Χάρων[ος
ἐς πα]ιτοὺς ἐνέρω[ν καὶ] σκοτίους θαλάμους
εἴ]κοσι καὶ δύ' ἐ[τῶν] . . . ας ἀνύσαντα κελεύθο[υς
αἰν]ητὸν φιλίας ἀκ[ριβέ]ο[ς] φύλα[κ]α
..... Ο.ΟΝ τεῦξ[ε] ....κράτιστος ἑταῖρος
.....ὀργῆς καὶ φθ[όνου]. ΤΑ .... ἔνειμε γέρα
.... ΛΟΙΓ ..... ΡΕ ... κ]ατ' ἀτραπὸν ΟΣ παροδεύεις
.... πάριθι
.... ΔΕ. ΕΜΟΥΣΟ . . .
.... ΕΟΡΓ . . .

Βλ. περὶ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης Βλαστοῦ Χιακά, τ. β΄. σ. 225.

σμ΄.

Ἐπὶ πλακὸς ἐκτισμένης ἐπὶ τῆς δεξαμενῆς τοῦ κήπου τοῦ Μακαρονᾶ, ἐν τῇ μεταξὺ Γενὶ Δεμιρτζιλὶ καὶ Ἐσκὶ Δεμιρτζιλὶ ὁδῷ, καὶ πρὸς τὸν νότιον αἰγιαλὸν τοῦ ἰσθμοῦ τῆς Ἐρυθραίας Χαλκιδικῆς Χερσονήσου. Ὕψ. 0,80, πλ. 0,24.

. . . .
. . . . νθε . . . . . .
. . δε]δόσθαι αὐτ[ῷ . . . .
. . . . ὀ]κτὼ ὀβολού[ς . . .
. . . ς οἰκίημ πέντ[ε . . . .
. . . μὰς τοῦ ἐνια[υτοῦ . . .
. . . ΑΝΕΙΟΙ καλεῖν . . .
. . ἑ[ορτάς . . . ΑΕ . . . . .
. . . .

σμά.

Ἐπὶ πλακὸς εὑρισκομένης εἰς τὴν καλύβην τοῦ Γεωργίου Σπανοῦ εἰς τὸ χωρίον Ἐσκὶ Δεμιρτζιλί.

Δάφνε
χρηστὲ
χαῖρε.

σμβ'.

Ἐπὶ πλακὸς ἐκτισμένης παρὰ τὸ στόμιον φούρνου ἐν Σιβρισαρίῳ Πρβλ. Le Bas et Waddington ἀριθ. 111.

Ἐπιστατο[ύντων
Ροδίππου τοῦ [Ρ]οδ[ίππου,
Φιλοκλείους τοῦ Ἀγαθ[ία, ?
Ἡγήτορος τοῦ Μητρο[δώρου
ᾠκοδομήθη τὸ τε[ῖχος
τὸ λίθινον, μῆκος [πή-
χεις τεσσαράκον[τα
κα]ὶ ἐδαπανήθησα[ν δρα-
χμαί 𐅄 Δ.

σμγ'.

Ἐπὶ μαρμάρου ἐντὸς ἠρειπωμένης οἰκίας ἐν Σιβρισαρίῳ παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Μισαηλίδου.

Ἐπιστατο[ύντων
Ἡροστράτου τοῦ Με . . . . ,
Μεγαθύμου Λυσανίο[υ ἐδαπα-
νήθησαν εἰς τὴν κατασ[κευὴν
καὶ τῆς πύλης καὶ εἰς τὸ [τεῖχος
τὸ λίθινον ἀπὸ τοῦ πυλῶν[ος
ἐπὶ πή[χ]εις ἑκατὸν ἑξήκον[τα δραχμαὶ τ ό σ α ι.

σλθ'.

Ἐπὶ βάθρου ἐκ λίθου λίαν τετριμμένου καὶ ἐφ' οὗ τὰ γράμματα πολλαχοῦ ἐξηφανισμένα, ὕψ. πλ. καὶ πάχ. 0,60 περίπου, εὑρισκομένου εἰς Θυμιανὰ τῆς νήσου Χίου.

. . . ΟΠΙΑΣ . . . . ον ἄνδρα Μένιππ[ον
ὠκ]ύμορον κ . . . . [φ]θίμενον
χερ]σὶν ὑπ' ἀστρέπτ[οι]ο καθαρπασθέντα Χάρων[ος
ἐς πα]ιτοὺς ἐνέρω[ν καὶ] σκοτίους θαλάμους
εἴ]κοσι καὶ δύ' ἐ[τῶν] . . . ας ἀνύσαντα κελεύθο[υς
αἰν]ητὸν φιλίας ἀκ[ριβέ]ο[ς] φύλα[κ]α
. . . . . Ο . ΟΝ τεῦξ[ε] . . . . κράτιστος ἑταῖρος
. . . . . ὀργῆς καὶ φθ[όνου] . ΤΑ . . . . ἔνειμε γέρα
. . . . ΛΟΙΓ . . . . . ΡΕ . . . κ]ατ' ἀτραπὸν ΟΣ παροδεύεις
. . . . πάριθι
. . . . ΔΕ . ΕΜΟΥΣΟ . . .
. . . . ΕΟΡΤ . . .

Βλ. περὶ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης Βλαστοῦ Χιακά, τ. 6'. σ. 225.

σμ'.

Ἐπὶ πλακὸς ἐκτισμένης ἐπὶ τῆς δεξαμενῆς τοῦ κήπου τοῦ Μακαρονᾶ, ἐν τῇ μεταξὺ Γενὶ Δεμιρτζιλὶ καὶ Ἐσκὶ Δεμιρτζιλὶ ὁδῷ, καὶ πρὸς τὸν νότιον αἰγιαλὸν τοῦ ἰσθμοῦ τῆς Ἐρυθραίας Χαλκιδικῆς Χερσονήσου. Ὑψ. 0,80, πλ. 0,24.

. . . .
. . . . νθε . . . . . .
. . δε]δόσθαι αὐτ[ῷ . . . .
. . . . ὀ]κτὼ ὀβολοὺ[ς . . .
. . . ς οἰκίημ πέντ[ε . . . .
. . . μὰς τοῦ ἐνια[υτοῦ . . .
. . . ΑΝΕΙΟΙ καλεῖν . . .
. . ἑ[ορτάς . . . ΑΕ . . . . .
. . . .

σμά.

Ἐπὶ πλακὸς εὑρισκομένης εἰς τὴν καλύβην τοῦ Γεωργίου Σπανοῦ εἰς τὸ χωρίον Ἐσκὶ Δεμιρτζιλί.

Δάφνε
χρηστὲ
χαῖρε.

σμβ′.

Ἐπὶ πλακὸς ἐκτισμένης παρὰ τὸ στόμιον φούρνου ἐν Σιβρισαρίῳ Πρβλ. Le Bas et Waddington ἀριθ. 111.

Ἐπιστατο[ύντων
Ροδίππου τοῦ [Ρ]οδ[ίππου,
Φιλοκλείους τοῦ Ἀγαθ[ία, ?
Ἡγήτορος τοῦ Μητρο[δώρου
ᾠκοδομήθη τὸ τε[ῖχος
τὸ λίθινον, μῆκος [πή-
χεις τεσσαράκον[τα
κα]ὶ ἐδαπανήθησα[ν δρα-
χμαὶ ⊠ Δ.

σμγ′.

Ἐπὶ μαρμάρου ἐντὸς ἠρειπωμένης οἰκίας ἐν Σιβρισαρίῳ παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Μισαηλίδου.

Ἐπιστατο[ύντων
Ἡροστράτου τοῦ Με . . . .,
Μεγαθύμου Λυσανίο[υ ἐδαπα-
νήθησαν εἰς τὴν κατασ[κευὴν
καὶ τῆς πύλης καὶ εἰς τὸ [τεῖχος
τὸ λίθινον ἀπὸ τοῦ πυλῶν[ος
ἐπὶ πή[χ]εις ἑκατὸν ἑξήκον[τα δραχμαὶ τόσαι.

Ἐξ ἀντιγραφῆς τοῦ κ. Γ. Ἐαρινοῦ.

σμδ'.

Ἐπὶ λίθου, μήκ. 0,60, ὕψ. 0,20, εὑρισκομένου ἐν τῷ κήπῳ, ἔνθα καὶ ἀνεκαλύφθη, τῆς οἰκίας τοῦ Οὐσεὶν ἐφέντη Μουσολοῦ-ὀγλοῦ τῆς κειμένης ἐν Σμύρνῃ παρὰ τὸ Ναμαζγιάκι. Τὸ ὕψος τῶν γραμ. αὐτῆς εἶναι 0,02.

Ὁ δῆμος
Διονύσιον Διονυσίου
ἄνδρα ἀγαθὸν ὄντα περὶ τὴν πολιτείαν
καὶ εὐεργέτην τοῦ δήμου.

σμε'.

Ἐκ λευκῆς πλακὸς, μήκ. 0,35, ὕψ. 0,30, πάχ. 0,05 περίπου, ἀνακαλυφθείσης ἐν Σμύρνῃ ἐπὶ τοῦ Πάγου ὑπὸ τοῦ Ἀλῆ Νταῆ, ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται ἤδη. Πρὸς τὰ κάτω τῆς πλακὸς ταύτης φαίνεται ἀρχὴ καλοῦ ἀναγλύφου τεθραυσμένου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμ. εἶναι 0,005.

Ὁ δῆμος
Ἀρτεμίδωρον
Σωσικράτου.

Ὁ δῆμος
Ἀρτεμίδωρον
Σωσικράτου
τοῦ Ἀμφιλόχου.

σμϛ'.

Ἐπὶ πλακὸς ἀνακαλυφθείσης ἐπὶ τοῦ Πάγου.

Γλύκιννα Ἀπολλοδώρου
Ἀπολλοδώρου δὲ γυνή.
Ὁ δῆμος.

σμζ'.

Ἐπὶ πλακὸς ἀνακαλυφθείσης ἐπὶ τοῦ Πάγου.

Βου- Δῆ-
λή. μος.
Ἐπὶ στεφανηφόρου Ἀ-
πολλοδώρου τὸ β' ἀγορα-
νόμος β' Νικόλαος Ἀπολ-
λ]ωνίου τοῦ Μηνοδώρου.
Ἀγορανόμος Διοκλῆς
δεῖνος τ]οῦ Ἑρμινᾶ.

σμη'.

Ἐκ μαρμαρίνης πλακὸς, ὕψ. 0,35, πλ. πρὸς μὲν τὰ ἄνω 0,17, πρὸς δὲ τὰ κάτω 0,20, πάχος 0,09, ἀνακαλυφθείσης προσφάτως ἐπὶ τοῦ Πάγου.

Τυρ]αννίων ζῶν ἑαυ-
τῷ καὶ τῷ περιλημ]ένῳ τέκνῳ Τυράννῳ
καὶ τῇ συνβίῳ καὶ] τέκνων τέκνοις
τὸ τοῦ μνημ]είου περίφραγμα αὐτὸς
ᾠκοδόμησα καὶ] ἐποικοδομὴν τοῦ πε-
ριβόλου διὰ τὴν] ἐπειφερομένην χρεί-
αν καὶ στρῶ]σιν Φωκαϊκὴν καὶ Προ-
κοννησίαν] καὶ ἀνάγουσαν κλείμα-
κα καὶ ἐν]τέρια καὶ τὴν λοιπὴν χρεί-
αν πᾶσαν] ξυλίνην καὶ ἀνάλημμα· ἐν-
τὸς τοῦ μν]ημείου μηδενὸς ἔχοντος
ἐξουσία]ν πτῶμα εἰσενενκεῖν· ἐὰν
δὲ εἰσενέν]κῃ χωρὶς τῶν προδηλουμέ-
νων, ἔνοχο]ς ἔστω ἀποτεῖσαι εἰς τὸν
φίσκον ✕ . . Τ]αύτης τῆς ἀντιγραφῆς ἀντ-
ίγραφον ἐστὶ] ἐν τῷ ἐν Ζμύρνῃ ἀρχείῳ τῷ
καλου]μένῳ Μουσείῳ.

σμθ′.

Ἐκ λευκῆς μαρμαρίνης πλακὸς, ὕψ. 0,85, πλ. πρὸς μὲν τὰ ἄνω 0,30, πρὸς δὲ τὰ κάτω 0,35 περίπου, ἀνακαλυφθείσης πρὸ ἑνὸς ἔτους ἐν Σμύρνῃ ἐπὶ τοῦ Πάγου καὶ ἐστρωμένης ἤδη πρὸ τῆς κλίμακος ὀθωμανικῆς οἰκίας κατὰ τὴν ἄνω συνοικίαν. Τὸ ὕψ. τῶν γραμμ. εἶναι 0,02.

Ὁ δῆ-
μος
Ἀρδήναμ
Βοσυνίου
Γαλάτισσαν.

Ἐξ ἀντιγραφῆς κ. Ν. Πρασίνου
ἄλλοτε διευθυντοῦ τῆς ἐν Δεμὶρ-χισσὰρ Ἑλληνικῆς Σχολῆς.

σν′.

Ἐπὶ βάθρου ἀγάλματος μήκ. 1 μέτρου εὑρεθέντος παρὰ τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Στρυμόνος πρὸς τὸ δυτικὸν ἄκρον τῆς ἐν Μακεδονίᾳ κωμοπόλεως Δεμὶρ-χισσὰρ (Σιντικῆς Ἡρακλείας ;)

Σχῆμ. γραμ. **A**

Σιμίας Ἀλεξάνδρου.

σνά.

Αὐτόθι. Ἐπὶ πλακὸς τετραγώνου, ἧς ἡ πλευρὰ 0,50. Τὰ ὀνόματα τῆς πρώτης γραμ. ἐντὸς στεφάνων.

Εὐπόρου καὶ Πολιτικῆς
μνήμης χάριν.

σνϐ'.

Αὐτόθι. Ἐπὶ πλακὸς τετραγώνου, ἧς ἡ πλευρὰ 0,75 περίπου. Σχῆμ. γραμ. Є C Ѡ.

Σελήνη Ἀλεξάν-
δρω τῷ ἰδίω ἀνδ-
ρὶ καὶ Τόρκος καὶ Εἰσι-
γένης καὶ Ἀλεξάνδρα
Ἀλεξάνδρω Διονυ-
σίου τῶ πατρὶ ἑαυτῶ-
ν μνήμης χάριν.

Ἐξ ἀντιγραφῆς κ. Διονυσίου Μαρκοπούλου.

σνγ'.

Ἐπὶ λάρνακος ἐκ μαρμάρου λευκοῦ εὑρισκομένης ἐν τῷ ἐν Καλλιπόλει Τεκέ.

Αὐρ. Κάρπος	κὲ τοῖς τέ-	ϐουληθῇ
ἑαυτῷ	κνοις· εἰ δέ	ἀνῦξι, δώσει
κὲ τῇ γυ-	τις ἕτερος	τῷ ἱερῷ τα-
νεκί μου		μείῳ δώσει
	κὴ τῇ πόλει δη-	δηναρίων μυ-
	ναρίων μυριάδες	ριάδες τριακο-
	ἑκατόν.	σίας,

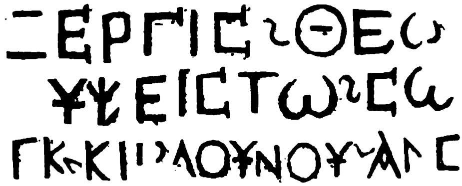
Ἡ λέξις «ἑκατὸν» εὕρηται κεχαραγμένη ἄνωθεν τῆς μεσαίας στήλης.

Ἐξ ἀντιγραφῆς κ. Γ. Ἐαρινοῦ.

σνδ'.

Ἐπὶ τεμαχίου μικροῦ μαρμάρου ἀκανονίστου μήκ. 0,26, ὕψ. 0,11, πάχ. πρὸς μὲν τὰ δεξιὰ 0,07, πρὸς δὲ τὰ ἀριστερὰ 0,10,' εὑρισκομένου νῦν ἐν τῷ Ἑβραϊκῷ τῆς Σμύρνης νοσοκομείῳ καὶ ἀνακαλυφθέντος πρὸ ἓξ περίπου μηνῶν ἐν τῷ ἀπέναντι τοῦ νοσοκομείου οἰκοπέδῳ, ἐφ' οὗ ἐκτίσθη ἔπειτα τὸ νεόδμητον κατάστημα τῆς Ἑβραϊκῆς κοινό-

τητος. Τὰ ἄκομψα καὶ ἐφθαρμένα γράμματα αὐτῆς ἔχουσιν ἐν τῇ α'. γραμ. ὕφ. 0,02.

Σεργίς, Θεῷ ὑψ[ί]στῳ, σωτ(ῆρι) κ(αὶ) κ(υ)ρ(ίῳ) Λούνου, ἀνέ(θηκεν).

ανε'.

Ἀντεγράφη πρὸ ἐτῶν ἓξ εὐμεγέθους λίθου κειμένου καὶ ἀνακαλυφθέντος ἐν τῷ ὑπογείῳ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Μιχαὴλ Τελέφογλου κατὰ τὴν Ἄνω συνοικίαν παρὰ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Φίλοι·
Δημοσθένης.
Διοφᾶς
Σέλευκος.
Φίλοι·
Νικίας
Ἀρτεμισία — Φίλοι·
Ἀπολλᾶς
Ἀπολλόδωρος.
Ἀπελλῆς
Σωτήριχος
Φιλόχαρις
Μάτρος
Σῶστρις
Μηνόδοτος. — Φίλαι·

'Εξ ἐκτυπώματος προσφερθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Λαμπίδου.

σνς'.

'Επὶ πλακὸς εὑρισκομένης εἰς Κοῦλα.

Χαῖρ' Ἕρμιπε ποθητὲ
ζητούμενε πᾶσι βρο-
τοῖς· εἰκοστὸν γὰρ ἔτος
μὴ πληρώσαντα σὲ μοῖρα
ἥρπασεν ὠκύμορον ἀΐδι-
ος θάνατος.

'Εξ ἐκτυπώματος προσφερθέντος ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ.

σνζ'.

Ὑπὸ ἀνάγλυφον μετενεχθὲν εἰς Κοῦλα ἀπὸ τοῦ χωρίου 'Ενζεκλέρ. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐδημοσίευσεν ὁ κ. Wagener ἐν Mémoires de l' Académie royale de Belgique, τόμῳ XXX. Ἡ ἔκδοσις αὕτη δὲν εὑρίσκεται ἐνταῦθα.

Ἔτους ρπέ, μ(ηνὸς) Δαισίου λ'. ἐπὶ στεφανη-
φόρου Γλύκωνος ἡ Κολοηνῶν κατοικία κ[α-
θιέρωσαν Δία Σαβάζιον, ἐπὶ ἱερέων 'Απολ-
λωνίου τοῦ 'Ιόλλα καὶ 'Απολλωνίου τοῦ Δαίπ-
που Αἰσώπου καὶ Μητρᾶ 'Ασκληπιάδου κα[ὶ
'Αρτε]μιδώρου Κλέωνος καὶ Κλέωνος Με. -
. . . . . . 'Α]πολλωνίου Δίωνος καὶ Α. .
. . . . ΠΩΥ .
. . . . : . . . .

Ἐξ ἐκτυπώματος τοῦ ἐν Ἀϊδινίῳ κ. Μ. Παππᾶ Κωνσταντίνου.

σνη΄.

Ἐπὶ βάθρου, ὕψ. 0,58, πλ. 0,35, πάχ. 0,15, εὑρεθέντος ἐν Τράλλεσιν.

Ἀσκληπιῷ
Σωτῆ[ρι
Λ. Σαλούϊος Ἐπα-
φρόδειτος μετὰ
τῶν τέκνων
Σαλουΐας, Ἡρακλή-
ας κα[ὶ Σα]λουΐου
Ἐπαφροδείτου
εὐχήν.

Ἐξ ἀντιγραφῆς κ. Γ. Ἐαρινοῦ.

σνθ΄.

Ἐπὶ λίθου, ὕψ. 0,38, εὑρισκομένου ἐν Σμύρνῃ ἐν τῷ κατὰ τὴν Τσικουδιὰν κήπῳ τοῦ Χατζῆ Ἀθανάση. Τὸ ὕψ. τῶν γραμμάτων αὐτῆς εἶναι 0,02.

Ἐπαφρόδειτος Ἑρμο-
γ[ένους τοῦ δεῖνος],
ζ[ῶν κατεσκεύασε τ]ὸ
μ[νημεῖον αὑτῷ καὶ τ]ῇ
γ[υναικὶ καὶ τέκν]ο[ις
κ[αὶ ἐγγόνοις] κα[ὶ
το[ῖς ἀ]πελευθέροις
κα[ὶ τοῖς ἰδί]οις πᾶσιν.

σξ΄.

Ἐκ τεμαχίου μαρμάρου, ὕψ. 0,42, πλ. 0,17, πάχ. 0,10, φυλαττομένου ἐν τῷ ἐν Σμύρνῃ Ἑβραϊκῷ νοσοκομείῳ καὶ εὑρεθέντος πρό τινων ἡμερῶν ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ τῆς Ἑβραϊκῆς κοινότητος καταστήματος, τῷ ἀπέναντι τοῦ νοσοκομείου, ἔνθα εὑρέθη καὶ ἡ ὑπ'

ἀρ. σνδ' ἐπιγραφή. Τὸ ὕψ. τῶν γραμμάτων εἶναι 0,008 ἐκτὸς τῶν γραμμῶν 15ης καὶ 16ης, τῶν ἐν στεφάνῳ, ἔνθα τὰ γράμματα ἔχουσιν ὕψ. 0,012. Ἐκ τοῦ ὀνόματος δὲ, ὑφ' οὗ ἀποτελοῦνται αἱ ῥηθεῖσαι γραμμαί «Διονυσίου τοῦ Διονυτᾶ» προσδιορίζεται καὶ ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἐχαράχθη ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη· διότι ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς 3137 τοῦ C. I. G. γίνεται δῆλον ὅτι ὁ Σμυρναῖος οὗτος ἔζη περὶ τοὺς χρόνους Σελεύκου β'. τοῦ Καλλινίκου.

. . . .

. . . . Ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος π]λέθρα τόσα, δραχμῶν τόσων. Ὁ δεῖνα Ἀρ]τεμιδώρου πλέθρα τόσα, δραχμῶν] . . . . α. Ἀμύντας δεῖνος πλέθρα τόσα, δραχμῶν . . . . κ]οντα ἕξ. Ἰατροκλῆς δεῖνος . . . . . . πλέθρα ἑπ]τὰ, δραχμῶν ἑξήκοντα. Ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος πλέθρα τόσα, δραχμῶν] τεσσαράκοντα. Ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος . . . . πλέθ]ρα ἑπτά, ἀκαίνας τόσας, δραχμῶν τόσων. Ὁ δεῖνα] . . . . . ου πλέθρα ἑπτά, ἀκαίνας τόσας δραχμῶν] , ... ἑπτά. Πυθίων δεῖνος . . . . πλέθρα ἐνν]έα, δραχμῶν τριάκοντα.. Ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος πλέθρα τόσα, δραχμ]ῶν δέκα ὀκτώ. Ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος πλέθρα ἑβ]δομήκοντα, δραχμῶν τόσων. Ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος πλέθρα ἐννέα, δραχμῶν τόσων.]

Διονυσίου
τοῦ Διονυτᾶ.

Ἀγαθῇ Τύχῃ. Ἔδοξεν Ἰώνων] τῷ κοινῷ τῶν τρεισκαίδεκα πόλεων. Ἐ]πειδὴ Διονύσι[ος τοῦ Διονυτᾶ Σμυρναῖος εὐ]σεβὴς ὢν . . . . κτλ. κτλ. κτλ. . . . . .

Ἐξ ἀντιγραφῆς κ. Α. Μ. Φοντριέρου.

σξα'.

Ἐκ. πλακός, ὕψ. 0,34, μήκ. 0,29, ἐστρωμένης εἰς τὴν αὐλὴν τῆς οἰκίας τοῦ Χατζῆ Σουλεϊμὰν ἐφέντη, ἔνθα καὶ εὑρέθη, τῆς κειμένης ἐν Σμύρνῃ κατὰ τὸ Τσουρὰκ-καπί. Τὸ ὕψ. τῶν γραμμ. αὐτῆς εἶναι 0,015. Αἱ τελευταῖαι δύο γραμμαὶ ἐντὸς στεφανης.

Κλεαρίστη Ἀχιλλέως
Λυσίου δὲ γυνή.
[Ὁ]
δῆμος.

σξβ'.

Ἐκ τεμαχίου μαρμάρου μήκ. 0,18, ὕψ. 0,19, πάχ. 0,05, ἀνακαλυφθέντος ἐν Σμύρνῃ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγ. Βουκόλου, ἔνθα καὶ εὑρίσκεται νῦν. Τὸ ὕψ. τῶν γραμ. τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἶναι 0,02.

Γάϊος κ[αὶ ....
δωρος [δεῖνος
κατεσκ[εύασαν τῇ μη-
τρὶ Ἰου[λίᾳ ? τὸ μνη-
[μεῖον.]

σξγ'.

Ἐπὶ πλακὸς, μήκ. 0,86, ὕψ. 0,26, ἐστρωμένης πρὸ τῆς θύρας τοῦ ἐν Σμύρνῃ διοικητηρίου. Σχῆμ. γραμ. Є C λ.

Ὑπὲρ εὐχῆς
καὶ ἀναπαύσεως
Φιλίππου.

'Εξ ἀντιγραφῆς κ. Γ. Ἐαρινοῦ.

σξδ'.

Ἐπὶ πλακὸς, ὑψ. 0,63, πλ. πρὸς μὲν τὰ ἄνω 0,36, πρὸς δὲ τὰ κάτω 0,42, εὑρισκομένης ἐν Σιδδίκιοϊ, ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Παναγιώτου Παπάζογλου καὶ ἀνακαλυφθείσης πρὸ 5 περίπου ἐτῶν παρὰ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τοῦ χωρίου Στιμόβασι. Αἱ δύο πρῶται γραμμαὶ εὑρίσκονται ἐν στεφάνῳ· τὰ δὲ γράμματα τῆς τελευταίας ἔχουσι ὑψ. 0,02, καὶ σχῆμα τοιοῦτον Α. Σημειωτέον ὅτι τὸ κύριον θηλυκὸν ὄνομα Ἀριστέα λέγεται καὶ νῦν ἔτι ἐν Σμύρνῃ ἰωνικῶς Ἀ ρ ι σ τ ή α.

Χαῖ-

ρε

Ἀ ρ ι σ τ ή α.

σξε'.

Ἐπὶ πλακὸς, ὑψ. 1,07, πλ. πρὸς μὲν τὰ ἄνω 0,36, πρὸς δὲ τὰ κάτω 0,42, πάχ. 0,08, ἐρριμμένης πρὸ τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ἐν Βουτζᾷ, καὶ μετακομισθείσης ἐκεῖ πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ τῆς ἐκκλησίας κωδωνοστασίου ἐκ τοῦ νεκροταφείου τοῦ παρὰ τὸ Κομμένο Τζαμί. Τὸ ὕψ. τῶν γραμ. εἶναι 0,02· τὸ σχῆμα δὲ αὐτῶν οὕτω· Α, καὶ ἡ τελευταία γραμμὴ ἐν στεφάνῳ.

Πυθίωνα Ζωτίωνα

Ζωτίωνος, Ἀρτεμιδώρου,

ὁ δῆμος.

σξς'.

Ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου ἐστρωμένου ἐπὶ τοῦ λιθοστρώματος τῆς ὁδοῦ Χατζῆ Στάμου ἐν Σμύρνῃ.

Μηνοδότη[ν δ ε ῖ ν ο ς

Μηνοφίλου δ[ὲ γυναῖκα

ὁ

δῆμος.

σξζ'.

Ἐπὶ λίθου ἔχοντος πρὸς τὰ ἄνω ἀνάγλυφον καὶ εὑρεθέντος ἐν Σμύρνῃ, παρὰ τὸν Μπασμαχανὲ, ἐν τῷ ὑπογείῳ τῆς οἰκίας τοῦ χατζῆ Μηνᾶ Πατταπάνη, ἔνθα καὶ εὑρίσκεται.

Δεῖνα] ε, Εὔδημε
Εὐδ[ή]μου Μουσαίου
ἄλυ]ποι χαίρετε.

σξη'.

Ἐκ μεγάλου λίθου, οὗ ἡ ἐπιγραφὴ κατέχει μικρὸν μέρος, ἐκτισμένου ἀντιστρόφως καὶ ἐπιχρισμένου κατὰ τὸ πλεῖστον αὐτοῦ ἐπὶ τοίχου κειμένου ἐν τῇ ὑπὸ Σιπύλῳ Μαγνησίᾳ κατὰ τὸ Ἀϊδὰζ-πασσᾶ μαχαλεσὶ, ἀπέναντι τῆς θύρας τῆς οἰκίας τοῦ ὀθωμανοῦ Ἐξινγκενῆ. Τὸ ὕψ. τῶν γραμ. εἶναι 0,15.

Στράτων Τυράννου
Ἰουδαῖος ζῶν τὸ μνη-
μεῖον κατεσΣκέασε
ἑαυτῷ καὶ γυναικὶ
καὶ τέκνοις.

Ἐξ ἀντιγραφῆς κ. Δ. Μαρκοπούλου.

σξθ'.

Ἐπὶ μαρμάρου λευκοῦ εὑρισκομένου ἐν τῷ ἐν Ταρσῷ ἀρμενικῷ ναῷ «ἡ Κοίμησις τῆς Παναγίας».

Φαυστεῖναν
Σεβαστὴν
ὁ δῆμος Ἀδριανῆς.

σο'.

Ἐπὶ λίθου, ὕψ. 0,16, πλ. 0,29, μήκ. 0,40, μετενεχθέντος ἐξ Ἀγιασίου εἰς Μερσίναν καὶ ἐκτισμένου ἤδη ἐπὶ τοῦ χείλους φρέατος ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Χριστοφόρου Σιδερικούδη.

. . . .
. . . ΔΑΤΑΜ.ΝΝΕΑΡΧ . . . .
. . . π]ρασάμενον Ο . . . . . .
. . . σεβαστῶν καὶ ΔΙ . . . . .
. . . γ]υμνασια[ρχ]ησα . . . .
. . . . ΟΝΤΗΣΑΘΙΙΝΑ . . . .
. . . . . . συνφέροντ . . . .
. . . .

σοα'.

Ἐπὶ τιτανολίθου, ὕψ. καὶ μήκ. 0,90, πάχ, 0,20, εὑρισκομένου ἐν Σελευκείᾳ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀπτάλικα. Σχῆμα τοῦ Α, a, τοῦ δὲ Σ, ὡς καὶ τοῦ τελικοῦ, C.

Παραστατικόν.
Διονυσιὰς Διονυ-
σίου θυγάτηρ.

σοβ'.

Αὐτόθι. Ἐπὶ τεμαχίου λάρνακος. Σχῆμα γραμ.' ὡς τὰ τῆς ἀνωτέρω ἐπιγραφῆς.

Θήκη Δωροθέ[ου
ζυγοστάτ[ου.

'Εξ ἐκτυπώματος σταλέντος ὑπὸ τοῦ ἐν 'Αϊδινίῳ
κ. Μιχαὴλ Παππᾶ Κωνσταντίνου.

σογ'.

Παράβαλλε τὴν ἐν Le Bas et Waddington ὑπ'ἀρ. 1652 e ἐπιγραφήν.

Imp-Caes-Po-Lic-Valeriano Aug. II et
Imp-Caes-Po-Lic-Gall[ien]o-Aug-
Ab Epheso [m. X]XX
Αὐτοκράτορι Καίσαρι Πο-Λικ-Οὐαλεριανῷ
εὐσεβ(εῖ), εὐτυχ(εῖ), σεβαστῷ, καὶ Αὐτοκράτορι
Καίσαρι Πο-Λικ-Γαλλιηνῷ εὐσεβ(εῖ), εὐτυχ(εῖ), σεβαστῷ.
'Από 'Εφέσου μ(ίλια) λ'.
'Ανθυ(πατεύοντος) Γ. 'Ιουλ. Οὐολουσίννα Ρογατιανοῦ.

'Αγαθῇ Τύχῃ.
Τοὺς ἐπιφανεστά-
τους Καίσαρας Φλ.
Οὐαλερ. Κωνσταντίῳ
καὶ Μ. Αὐρ. Οὐαλερ.
Μαξιμιανῷ

καὶ Φλ. Οὐαλ. Κωνσταντίῳ,
Γαλερίῳ Οὐαλ. Μαξιμιανῷ
τοῖς Καίσαρσιν.
Μ(ίλια) β'.

Ἐξ ἀντιγραφῆς κ. Α. Μ. Φοντριέρου.

σοδ'.

Ἐν Σμύρνῃ. Ἐπὶ ὡραίου μαρμάρου κειμένου ἐπὶ τῆς πρὸς βορρᾶν κλιτύος τοῦ λόφου, ἐφ' οὗ ἐκτείνεται τὸ ἐν Σμύρνῃ Ἑβραϊκὸν νεκροταφεῖον. Ὕψ. τῶν γραμ. 0,14.

Σε]βαστῶ Καίσ[αρι.

σοέ.

Ἐν Σμύρνῃ. Ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλακὸς εὑρισκομένης ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Παππᾶ Παρθένη παρὰ τὸ ἐκκλησίδιον τοῦ Ἁγίου Βουκόλου.

Ὁ δῆ-
μος
Ἡρακλίδην Ματρέ-
ου τὸν νεώτερον.

Ὁ δῆ-
μος
Νικόπολιν
Ποσιδωνίου.

Ἐξ ἐκτυπώματος σταλέντος ὑπὸ τοῦ ἐν Σύμῃ κ. Δημοσθένους Χαβιαρᾶ.

σος'.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0,28, πλ. 0,20, πάχ. 0,9, εὑρεθέντος εἰς Ἀσίνι (Ἰασὸν), νῦν δὲ κατατεθειμένου ἐν τῷ ἐν Σύμῃ ἀναγνωστηρίῳ ἡ «Αἴγλη.» Ὕψ. γραμ. 0,018.

Σχῆμα γραμμ. Α Ε.

Ποῦλχερ
κοινωνῶν
λιμένων Ἀ-
σίας οἰκο-
νόμος ἐν
Ἰασῶ.

Β'.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

ΕΝΑΠΟΚΕΙΜΕΝΑΙ ΕΝ ΤΩι ΜΟΥΣΕΙΩι

Ἐκ προσφορᾶς κ. Δημητρίου Μισθοῦ.

117.

Ἐπὶ ὡραίου ἀναγλύφου, ὕψ. 1,50, πλ. 0,70, πάχ. 0,10, εὑρεθέντος ἐν Σμύρνῃ ἔν τινι ὀθωμαν. οἰκίᾳ κατὰ τὸ Τσουράκ-καπί.
Ὑψ. γράμ. 0,019.

Ὁ δῆ-
μος
Ν
Ἀρτέμωνα
Ἀρτεμιδώρου
τοῦ Ἱκεσίου.

Ἐκ προσφορᾶς κ. Μιχαὴλ Κοσσονῆ.

118.

Ὑπὸ ἀνάγλυφον ὕψ. 0,16, πλ. 23, πάχ. 0,3. Ὑψ. γραμμ. 0,013.

Εὔψυχε
Ἴδασσε.

Ἐκ προσφορᾶς κ. Ἀντωνίου Ροδοκανάκη.

119.

Ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς, ὑψ. 0,36, πλ. 0,29, πάχ. 0,9, εὑρεθείσης ἐν Σμύρνῃ. Ὑψ. γραμ. 0,023.

. . . .
. . . . . ἰδία πεῖρα . . . .
. . . . . ς ὥρικεν τὰς α. . . . .
. . . . . ς πάντων τῶν ο. . . . .
. . . . τ]οῦ συνεδρίου ἐ. . . . .
. . . τ]ης συνόδου τειν . . . .
. . . . . τοῖς μετέχου[σι . . . .
. . . . . τοιοῦτο και . . . . .
. . . . . α τους της . . . . .
. . . . των κα . . . . .
. . . . μεν . . . . .
. . . .

Ἐκ προσφορᾶς κ. Σταμματίου Νικολαΐδου.

120.

Ἐπὶ πλακὸς, ὑψ. 0,41, πλ. 0,44, πάχ. 0,7, εὑρεθείσης ἐν Σμύρνῃ ἐπὶ τοῦ Πάγου. Πρβλ. G. Perrot, Inscriptions d' Asie Mineure et de Syrie. Paris 1877, σελ. 49 Ὑψ. γραμ. 0,026.

Τοὺς ἐν τῷ ἀν-
φόδῳ τετά-
χθαι ἀπὸ τοῦ
πύργου τοῦ τῆ-
ς Ἀγαθῆς Τύ-
χης ἕως τοῦ
τῆς Εὐετηρί-
ας.

121.

Ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου, ὕψ. καὶ πλ. 0,14, πάχ, 0,10, συμπληροῦντος ἐν μέρει τὴν ὑπ' ἀριθ. 53 ἐπιγραφήν. (Βλ. Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη, περίοδος πρώτη). Ὕψ. γραμ. 0,009.

. . . .
. . . . εἰς τριετία[ν . . . .
. . . . ν τὴν διοίκησ[ιν . . . .
. . . . ημου ἑκάστοτε . . . .
. . . . πας ὁ ἐνεστὼς ἐνια. . . . .
. . . . ενους παραχρῆμα τὸ ἀρ. . . . .
τῆς τῶν τόκων τού[τ]ων ἀποδοχῆς τοῦ πρ . . . .
Λαοδικέων οστου— . . . . ης μνῶν δέκα δ . . . .
λαβὼν τελέσει τῶν ✕ [το]ύτων καὶ τῆς τευ. . . . .
τουτον το[ῖς] ἐξ ἀντιπροβολῆ[ς κα]τασταθεῖσ[ι . . . .
τόκον παραδιδότωσαν, ἅ ἐστ[ί]ν ✕ μ . . . .
τόκων συναγόμενον κεφάλαιον, ἅ γείνετα[ι . . . .
ναγομένοις ἐμοῦ ✕ πεντάκις μύρια ἑξακι[σχίλια . . . .
Ἱερὰ καὶ ἀμετά[θ]ετα τῷ αὐτῷ νόμῳ καὶ τῇ αὐτῇ. . . . .
. . αυχου ὑπῆρχεν· τοὺς δὲ μετὰ τὴν τριετίαν τα[μίας . . . .
. . . . . . τίαν τὰς προδηλουμένας τοῦ ἀρχαίου ✕ μύρ[ια . . . . . .
. . . . σαριαιω [κ]αὶ [ἀ]ποδιδό[ναι . . . .
. . . .

122.

Ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς, ὕψ. 0,16, πλ. 0,19, πάχ. 0,3, εὑρεθέντος ἐν Σμύρνῃ ἐπὶ τῆς Ν. Α. κλιτύος τοῦ Πάγου. Ὕψ. γραμ. 0,025.

. . . .
. . . . ΩΝΗΔΕ
. . . . ΒΟΝΟΥΝ
. . . ψ]ήφισμα
. . . ΑΔΙΟ
. . .

123.

Ἐπὶ τεμαχίου ἀναγλύφου εὑρεθέντος ἐν Σμύρνῃ ἐπὶ τῆς Ν. Ἀ. κλιτύος τοῦ Πάγου. Ὕψ. γραμ. 0,011.

Οὔτε νόσος στυγερή με διώ[λεσεν οὔτε μ' ἀνεῖλε-
γήραος ἀχθεινοῦ πνεῦμ' ἀ[λεγεινὸν ἀέν,
ἀλ]λ' ὑπὸ ληϊστοῦ πυρὸς ἔφθι[μαι, ἀργαλέῳ τε-
λοι]γῷ, πυρκαϊὴν τ' ἔνπεσο[ν ἁρπαλέην·
ἤμ]ατι δ' ἐν τριτάτῳ ζωὴν κα[τέλειψ' ὀδυνηρὴν,
τ]ετράκι τὰς ἐτέων πλη[σάμενος περάτας?
Ξεῖνε σὺ δ' εἰδοίης Νικοκρά[τεα ....
κείμενον ἐν ταύτῃ τῇ δε...............

Ἐκ προσφορᾶς κ. Ἀναστασίου Κασάπογλου.

124.

Ἐπὶ τῆς περιφερείας πώματος πίθου μαρμαρίνου εὑρεθέντος ἐν Οὐσακίῳ.

Ἀγαθῇ Τύχῃ. Αὐρ. Μηνόφιλος Κολένης ἔθηκεν Ὁσίῳ εὐ[χή]ν.

Ἐκ προσφορᾶς κ. Ἀχιλλέως Μ. Φοντριέρου.

125.

Ἐπὶ πλακὸς, ὕψ. 0,23, πλ. 0,36, πάχ. 0,3, ἀγνώστου προελεύσεως Ὕψ. γραμ. 0,026.

Λεύκιος Ἰού-
λιος Μοσχίων
Μάγνης
ἀπὸ Μαιάνδρου.

126.

'Επὶ πλακὸς, ὕψ. 0,13, πλ. 0,32, πάχ. 0,28, μετενεχθείσης ἐξ Ἐρυθρῶν. Ὕψ. γραμ. 0,010.

'Αρ]ιστοκ[ρά]της 'Αθηνοδώρου καὶ ὑπὲρ
τῶν συσστρατήγων Θαρσύλου τοῦ
Μονίμου, Ἡροκράτου Διονυσίου, Ποσει-
δ]ωνίου τοῦ Ἡρογένου, Διονυσίου τοῦ
Δ]ιονυσίου τοῦ Διονυσίου, 'Επικράτου τοῦ
Ἑκαταίου, Μήτρωνος τοῦ 'Επιγόνου,
Σωτηρίχου τοῦ 'Αριστίππου, 'Απελλ-
άδος τοῦ 'Απελλάδος στρατηγησ-
άντων τὴν πρώτην τετράμηνον ἐπὶ [ἱε-
ροποιοῦ Πρωταγόρου τῷ δήμῳ.

'Εκ προσφορᾶς κ. Γαληνοῦ Κλάδου.

127.

'Επὶ ἐπιτυμβίου πλακὸς, ὕψ. 0,85, πλ. 0,36, πάχ. 0,9, εὑρεθείσης ἐν τῷ ἐν Καγιὰς κτήματι αὐτοῦ ἐπὶ τῆς τοποθεσίας « Καρὰ-Χαλήλ. » Ὕψ. γραμ. 0,010.

Διονῦς 'Απολλοφάνου.

128.

Αὐτόθι, ἐπὶ ἑτέρας ὁμοίας πλακὸς, ὕψ. 0,70, πλ. 0,30, πάχ. 0,9. Ὕψ. γρ. 0,010.

Μητρῶ 'Απολλοφάνου.

129.

Αὐτόθι, ἐπὶ ἑτέρας πλακὸς, ὕψ. 0,80, πλ. 0,33, πάχ. 0,9. Ὕψ. γρ. 0,015.

Βίων 'Επικράτου.

130.

Αὐτόθι, ἐπὶ ἑτέρας πλακὸς, ὕψ. 0,50, πλ. 0,29, πάχ. 0,9.
Ὕψ. γρμ. 0,017.

Ζωτηρὶς Ἀνθεσστη-
ρίου, γυνὴ δὲ Μηνάδος.

131.

Αὐτόθι, ἐπὶ ἑτέρας πλακὸς, ὕψ. 0,49, πλ. 0,25, πάχ. 0,9.

Μύστα Μενε-
λάου, Δημη-
τρίου δὲ γυνή
χαῖρε.

Ἐκ προσφορᾶς τοῦ ἐνταῦθα Φιλεκπαιδ. Συλλόγου «Ὅμηρος».

132.

Βλέπε τὴν ὑπὸ στοιχ. ροϐ'. ἐπιγραφήν. (Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη τῆς Εὐαγγελ. Σχολῆς, περίοδος δευτέρα.)

133.

Ἐπὶ μαύρου μαρμάρου, ὕψ. 0,26, πλ. 0,21, πάχ. 0,9, εὑρεθέντος εἰς Τράλλεις.

. . . .
. υιος [Ἑρμ-
ωγένου ζ[ῶν
ἑαυτῷ καὶ το-
ῖς ἰδίοις κατ-
εσκεύασε-
ν τὼ μνημῖ-
ον καὶ Ἡδέα
τῇ γυναικί.

134.

Ἐπὶ πλακὸς, ὕψ. 0,40, πλ. 0,38, πάχ. 0,8, εὑρεθείσης εἰς Τράλλεις. Ὕψ. γραμ. 0,010, σχῆμα δ' αὐτῶν C Ω.

. . . .
. . . . ΜΙ . . . . .
. . . . νεικας καὶ σ . . . . .
ε]ἰσφορᾶς καὶ ἐπὶ . . . . .
ΝΟΥΣ ὑφ' ἑτέρων Μ . . . . .
θῆναι Π . . . . ΝΚΑ . . . .
ΤΟΣΙΝΑΤΟΙΣΜΕΤΑΤΑ . .
τ]ῶν πολεμίων διὰ Τ . . . .
ΠΟΛ . . . . . . αὐτοῖς . . .
ρὰς Ω . . . . ε[ἰ]σφο . . . .
λειτικοῦ παντὸς καὶ . . . . .
ΧΩΝ . . ΝΤ . συνόδω . . .
ΩΤ . . ΑΝ εἰσφορίαν . . .
ΕΞ . εἰσφορίαν ΕΝ . . .
ρειν τὴν σύνοδον Ε . . .
ΟΥΤ . . Α . . . . . . ΩΙ . . . .
ΠΑΡΧ . . ΚΑ . . . .
ΤΙΚΟ . . . .
ΤΟC . . . .
ΜΕ . . . .
εἰσφ[ορ . . . .
τε την . . . .
μήτε . . . .
ΤΕΑΓΟΡ . . . .
. . . .

135.

'Επὶ λευκοῦ μαρμάρου, σωζομένου ὕψ. 0,25, πλ. 0,40, πάχ, 0,10, εὑρεθέντος ἐν Σμύρνῃ εἰς θέσιν Τεπεντζίκι. Ἡ πρώτη γραμμὴ ἐντὸς στεφάνης.

Ὁ δῆμος
'Αρτέμων(α)
'Αρτεμιδώρου.

'Εκ προσφορᾶς τοῦ ἐν Βρυοὕλλοις κ. Α. Μιλάνου.

136.

'Επὶ ἐπιτυμβίου ἀναγλύφου, ὕψ. 0,63, πλ. 0,38, πάχ. 0,8, εὑρεθέντος ἐντὸς ἀμπελῶνος τῶν Βουρλῶν. Ὕψ. γραμ. 0,015.

Μάρθα 'Ασκληπιάδου
χρΡηστὶ
χαῖρε.

'Εκ προσφορᾶς κ. 'Αριστ. Μ. Φοντριέρου.

137.

'Εν Σμύρνῃ. 'Επὶ τεμαχίου ἀναγλύφου, ὕψ. 0,13, πλ. 0,14, πάχ. 0,05, ἐφ' οὗ διακρίνονται ὀπίσθιοι ἵππου πόδες. Ὑψ. γραμ. 0,015.

Βάσσος Υο....
γυμνασιαρ[χ.....

'Εκ προσφορᾶς κ. Γεωργίου Λάτρη.

138.

'Επὶ ἐπιτυμβίου πλακὸς, ὕψ. καὶ πλ. 0,40, πάχ. 0,7, ἀνακαλυφθείσης ἐν 'Ερυθραῖς. Ὕψ. γραμ. 0,016.

'Αρίστα Βίωνος
μήτηρ δὲ 'Απολο-
φάνου χαῖρε.

'Αμμ[ιὰς .....
....

139.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0,60, μήκ. 0,45, πάχ. 0,16, ἀνακαλυφθέντος ἐν Ἐρυθραῖς. Ὕψ. γραμ. 0,010. Στοιχηδόν.

Ἔδ]οξ[ε]ν [τῇ] βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ·
πρυτάν]ε[ω]ν, στρατηγῶν, ἐξεταστῶ-
ν γ[νώ]μη· ἐπειδὴ Φάνης Μνησιθέου
ἀ]νὴ[ρ] ἀγαθὸς ὢν καὶ εὔνους διατε-
λ]εῖ εἰς τὸν δῆμον τὸν Ἐρυθραίων,
π]ᾶσαν προθυμίαν ἐνδεικνύμενο-
ς], χρήματά τε εἰσήν[ε]γκεν ἄτοκα κα-
ὶ] εἰς τὴν ἔκπεμψι[ν τ]ῶν στρατιωτ-
ῶν] καὶ τῆς ἀκροπόλεως τὴν κατα[σ-
κα]φὴν, δεδόχθαι τῇ [βο]υλῇ στε[φ-
α]νῶσαι Φάνην Μνησιθέου χρυσῷ
σ]τεφάνῳ στατήρων φιλιππείων
π]εντήκοντα καὶ ἀναγγεῖλαι τοῖ-
ς] Διονυσίοις· ὅπως δὲ ἀναγγελθή-
σεται ἐπιμεληθῆναι Ζηνόδοτον
τὸν ἀγωνοθέτην· δεδόσθαι δὲ αὐτ-
ῷ καὶ ἐμ Πρυτανείῳ σίτησιν· ἀν-
αγράψαι δὲ τὸ ψήφισμα τόδε εἰς σ-
τήλας δύο καὶ θεῖναι μίαμ μὲν εἰ-
ς τὸ Ἀθήναιον, μίαν δὲ εἰς τὸ Ἡράκ-
λεον, ἵνα ἅπαντες εἰδῶσιν ὅτι ἐπ-
ίσταται ὁ δῆμος χάριτας ἀποδι[δ-
όναι κατ' ἀξίαν τῶν εἰς αὐτὸν εὐ[ε-
ργετημάτων.

Ἐκ προσφορᾶς τοῦ Θεοφιλεςάτου Ἐπισκόπου Κρήτης Κυρ. Ἀμβροσίου.

140.

Ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου, ὕψ. 0,35, πλ. 0,28, πάχ. 0,025, εὑρεθέντος ἐν Ἐρυθραῖς. Ὕψ. γραμ. 0,024.

[Μ. Αὐρ. Ἀντωνεῖνον Καίσαρα,
Σεβαστὸν, Ἀρμενιακὸν, Παρθικὸν,
Μέγιστον, Μηδικὸν, Γερμανικὸν,
Σαρματικὸν, Εὐσεβῆ], ...
. . . . ΥΣΙΑ . . . .
Ἀ.] Ἀντωνε[ίνου υἱὸν, θεοῦ Ἀδρι-
ανοῦ υἱωνὸν, [θεοῦ Τραϊανοῦ Παρ-
θικοῦ ἔκγον[ον, θεοῦ Νερούα ἀπό-
γονον—Ἡ [βουλὴ καὶ ὁ δῆμος
ὁ Ἐ]υθραίων [καθιέρωσαν
ἐκ τῶν ἰδίω[ν. Ἐπιμεληθέντος
Γαΐου Ραουΐρ[ίου . . . .
ῥήτορος.

Ἐκ προσφορᾶς κ. **O. Redouil.**

141.

Ἐπὶ λάρνακος, ὕψ. μετὰ τοῦ πώματος αὐτῆς 0,31, μήκ. 0,46, πλ. 0,37, εὑρεθείσης εἰς Σάρδεις. Ὕψ. γραμ. 0,022. Σχῆμα γραμ. **A**.

Ἐ]π[ὶ ἱερέω[ς] Μητροδώρου τοῦ
Μενεκράτου, μηνὸς Ἀρτεμισίου,
τετράδι ἀπιόντος, Μενέλαος
Ἀρτεμιδώρου.

Ἐκ προσφορᾶς κ. Γεωργίου Λάτρη.

142.

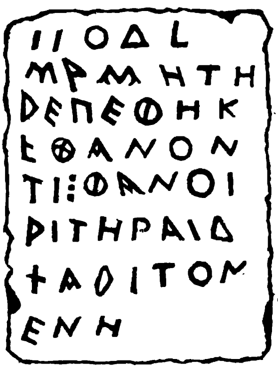
Ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου, ὕψ. 0,38, μῆκ. 0,37, πάχ. 0,16, εὑρεθέντος ἐν Ἐρυθραῖς. Ὕψ. γραμ. 0,010. Στοιχηδόν.

. . . .
δ' αὐτοῖς καὶ ἔσπλε[υ-
ν καὶ ἔκ(π)λουν καὶ πο[λ-
έμου καὶ εἰρήνης ἀσ-
υλεὶ καὶ ἀσπονδεὶ κ-
αὶ δίκας προδίκους
καὶ προεδρίην· γράψ-
αι δὲ ταοτα καὶ θεῖνα-
ι ἐς τὸ Ἀθήναιον· ἐπι-
μεληθῆναι δὲ τοὺς ἐ-
ξεταστάς.

Ἐκ προσφορᾶς κ. Elie Guiffray.

143.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0,46, μῆκ. 0,31, πάχ. 0,20, μετενεχθέντος ἐξ Ἐρυθρῶν. Ὕψ. γραμ. 0,035.

'Εκ προσφορᾶς τῶν ἐν Καλλιπόλει κ. κ. ἀδελφῶν Παντερμαλῆ.

144.

Ὑπὸ ἀνάγλυφον, ὕψ. 0,82, πλ 0,50, πάχ 0, 6, παριστῶν Πρίαπον ὄρθιον, παρ' ᾧ ἐκ δεξιῶν μὲν τῷ ὁρῶντι φαίνεται κάμαξ ἐστεφανωμένος ταινίᾳ, παρ' αὐτῷ δὲ δελφίν, ἀριστερόθεν δὲ βωμὸς ἐφ' οὗ ἰχθύς." Ὑψ.γραμμ. 0,014.

'Επὶ ἱερέως Καίσαρος [υἱοῦ;] Λευκίου Φλαβίου,
τὸ δεύτερον οἱ δικτυαρχήσαντε[ς] καὶ τε[λετ-
α[ρχ]ήσαντες ἐν τῷ Νε[ι]λαίῳ — 'Αρχωνοῦντος Πο-
πλίου 'Aουίου Λυσιμάχου — Δικ[τ]υαρχούντων Ποπλίου'Αουίου
Λυσιμάχου, Ποπλίου 'Αουίου Ποπλίου υἱοῦ Ποντικοῦ, Μάρ-
κου 'Απικίου Κουαδ[ράτ]του, 'Επαγάθου τοῦ 'Αρτεμιδώρου,
Ποπλίου 'Αουίου Βείθυδος — Σκοπ[ι]αζόντων 'Επαγάθου
τοῦ 'Αρτεμιδώρου, Ποπλίου 'Αουίου Βείθυδος — Κυβερνών-
των Σεκο[ύν]δου τοῦ 'Α[ο]υίου Λυσιμάχου, Τυβ[ε]λλίου Λαί-
Λαίτου — Φελ[λο]χαλαστοῦν[τος] Τονγιλίου Κόσμου — 'Εφη-
μερεύοντος Κασσίου Δαμασίππου — 'Αντιγραφομέ-
νου Σεκο[ύν]δου τοῦ 'Α(ο)υίου Λυσιμάχου — Λεμβαρχ[ούν-
των 'Ασκλη[πιά]δου τοῦ 'Ασκληπίδου, 'Ερμαίσκου τοῦ 'Α-
ουίου Λυσι[μάχου], Εὐτύχου τοῦ Αὐουίου Βείθυδος,
Μενάν[δρου τοῦ] Λευκίου, 'Ιλάρου τοῦ 'Ασκληπιάδου
Συνναῦται.

'Εκ προσφορᾶς κ. Μ. Κοσσονῆ.

145.

'Επὶ μαρμάρου, ὑψ 0,28, πλ. 0,62, πάχ. 0,14, εὑρεθέντος ἐν Σμύρνῃ. Ὕψ. γραμμ. 0,6.

† Πύργος Μιχαὴλ
μεγάλου βασι-
λέως ἐν Χῷ Αὐ-
τοκράτορος ἔτ(ει) ,ςτξέ.

Ἐκ προσφορᾶς κ. Ἰακώβου Φιόροβιτς.

146.

Ἐπὶ λάρνακος, ὕψ. μετὰ τοῦ πώματος αὐτῆς 0,30, μήκ. 0, 45, πλ. 0,35, εὑρεθείσης εἰς Σάρδεις. Σχῆμα γραμ. C Ω Ὕψ. γραμ. 0,2.

Ἐπὶ ἱερέως τῆς Ρώμης Κοτοβήους,
μηνὸς Ἀρτεμισίου ιε', Ἀρτεμισία
Ἀρτεμιδώρου, ἐτῶν ιζ'.

Ἐκ προσφορᾶς κ. Σακκελαρίου.

147.

Ἐπὶ πλακὸς, ὕψ. 0, 34, πλ. 0, 54, πάχ, 0, 10, εὑρεθείσης ἐν Ἐρυθραῖς. Ὕψ. γραμ. 0, 013. Σχῆμα γραμ. Α Π.

Καλλικράτου τοῦ Λεαγόρου.
Ἔδο]ξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ στρατηγῶν, πρυ-
τάν]εων, ἐξεταστῶν γνώμη· ἐπειδὴ τοῦ δήμου προειρημέ-
νου] καὶ τὰς εἰς τὸ π[ολι]τικὸν κρίσεις εἰσαγομένας διεξάγεσθα[ι
καλ]ῶς καὶ δικαίως καὶ πεποημένου πρ[όνο]ιαν περὶ τῶν ἀποδεικνυ-
ομέ]νων δικαστῶν ἀν' ἕκαστον ἔτος ἐν ταῖς ἀρχαιρεσίαις, ἕνεκα
το]ῦ διεξάγεσθαι τὰ συμβόλαια τοῖς ἰδιώταις ἐπιμελῶς καὶ
τοῖς] νόμ[ο]ις ἀ[κ]ολούθως, ἀποδειχθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου δικαστὴς ἐπι
.... νειας τῶν δικ[ῶ]ν κατὰ τὸ ἑξῆς καθ'οὓς κ[α]θῆκον
.... Καλλικράτ]ης Λεαγόρου π . . .
. . . .

148.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὑψ. 0, 20, μήκ. 0, 47, πάχ. 0, 5, εὑρεθέντος ἐν Ἐρυθραῖς. Σχῆμα τοῦ Π ὡς ἑξῆς Π. Ὑψ. γραμ. 0,023.

Ἐφ' ἱεροποιοῦ Δα-
μάλου τειχῶν ἐ-
πιστάται τῆς ἀν-
τιπλάδης τοῦ
τείχο[υ]ς.

Ἐκ προσφορᾶς τοῦ ἐν Φωκαίᾳ κ. Παπαδήμα.

149.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλακὸς, ὕψ, 0,42, πλ, 0,32, πάχ, 0,5, εὑρεθείσης ἐν Κύμῃ τῆς Αἰολίδος. Ὑψ. γραμ. 0,014.

Μητρόδωρε Ἡρακλεο-
δώρου χρηστὲ καὶ Διο-
γένη Διφίλου
χαίρετε.
Δημήτριε Ἀπολλᾶ χρησ-
τὲ χαῖρε.

Ἐκ προσφορᾶς κ. Κοκόλη Χ. Ἀνδρέου.

150.

Ἐπὶ πλακὸς, ὕψ. 0,26, πλ. 0,29, πάχ. 0,4, εὑρεθείσης ἐν Σμύρνῃ ἐπὶ τοῦ Πάγου. Ὑψ. γραμ. 0,2.

Σταλκία
τροφίμη
χαῖρε.

Ἐκ προσφορᾶς τοῦ κ. Σακκελαρίου.

151.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0,36, μῆκ. 0,46, πάχ. 0,11, εὑρεθέντος ἐν Ἐρυθραῖς. Ὕψ. γραμ. 0,015.

Τῆς ἑκκαιδεκέτους . . . .
καὶ ςήλαν γενεῆς μα[ρμαρίναν . . . .
Πέμπτα μὲν γὰρ μηνὸς . . . .
ἠρείφθη, πέμπτα δ' ἐς τάφ[ον . . . .
Ἐν δ' ἦμαρ καὶ Μαῖα κόρη . . . .
ἢ παρέχην βιοτὰν εὔτοκον . . . .

Ἐκ προσφορᾶς τοῦ κ. Ἀντωνίου Ἀποστολίδου.

152.

Ἐπὶ τεμαχίου ἀναγλύφου, ὕψ. 0,30, πλ. 0,30, πάχ. 0,10, εὑρεθέντος ἐν τῷ παρὰ τὸν Μύλον Πιττακοῦ ἀγροκηπίῳ του. Ὕψ. γραμμ. 0,015.

Ἡρακλείδην Α . . . .
Μηνοφίλου. Κλ. . . .

153.

Ἐπὶ τεμαχίου ἀναγλύφου εἰκονίζοντος μονομάχους, σωζομένου ὕψ. καὶ πλ. 0,50, πάχ. 0,11. Ὕψ. γραμμ. τῶν μὲν ἐπὶ κεφαλίδος 0,037, τῶν δὲ ἐπὶ τῆς μεσαίας ζώνης 0,025.

Ἀπότομα δ.'

Ἐπίκτητος.

ΜΕΛΕΤΗ

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΑΡΧΑΙΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΕΝ ΙΩΝΙΑι.

ΠΕΡΙ

ΤΗΣ ΕΝ ΙΩΝΙΑι ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ὑπὸ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ Μ. ΦΟΝΤΡΙΕΡ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ.

Παρὰ τοὺς πρὸς ἀνατολὰς πρόποδας τοῦ ὄρους Κουτσαδὰν-δὰγ (Γαλλησίου) καὶ ἐν τῷ μέσῳ σχεδὸν τοῦ τοξοειδοῦς κυκλώματος τοῦ ἀποτελουμένου ὑπὸ δύο κρασπέδων αὐτοῦ, τῶν ἐκτεινομένων καὶ ληγόντων, τοῦ μὲν Β. Α. πρὸς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τῶν Τριάντα, τοῦ δὲ Ν.Α. πρὸς τὸν τοῦ Τζελάτ-καϊδὲ, κεῖται μικρὸν ὀθωμανικὸν χωρίον καλούμενον *Γενίκιοϊ*, ἀποτελοῦν μέρος τῶν πέριξ πολλῶν κτημάτων τῆς οἰκογενείας Βαλταζῆ. Ἄντικρυ τοῦ χωρίου τούτου Β. Α. ὡς μίαν ὥραν, κεῖται τὸ Τουρβαλί, τὴν δ' ἐν τῷ μεταξὺ τούτων πεδιάδα τέμνει ποτάμιον, οὗ αἱ μὲν πηγαὶ εἶναι παρὰ τὰ Τριάντα, αἱ δ' ἐκβολαὶ ἐντὸς τοῦ παρὰ τὸ Τζελάτ-καϊδὲ ἕλους. Δεξιόθεν καὶ παρὰ τὸ χωρίον τοῦτο πρὸς βορρᾶν ὑψοῦται ὡραιότατος λόφος, ἐφ' οὗ ὑφίστανται μέρη τειχῶν ἀρχαίας ἀκροπόλεως, πρὸς δὲ τὴν παρὰ τὸ χωρίον κλιτὺν αὐτοῦ λείψανα ἀρχαίων οἰκοδομῶν καὶ ἴχνη θεάτρου, κτίριον δὲ βυζαντινὸν ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς αὐτοῦ πλευρᾶς καὶ μάρμαρα ἐνεπίγραφα καὶ πληθὺς ἀρχαίας οἰκοδομησίμου ὕλης φαίνονται διεσκορπισμένα ἐφ' ὅλου τοῦ χώρου τούτου, ὡς καὶ λίθοι καὶ κέραμοι ἐν τοῖς ἀγροῖς τοῖς μέχρι τῶν ὀχθῶν τοῦ ποταμίου ἐξαπλουμένοις, πάντα ταῦτα ἱκανὰ μαρτύρια περὶ τῆς σημαντικότητος τῆς ἐκεῖ ποτὲ ὑπαρξάσης ἀρχαίας πόλεως.

Τὴν θέσιν ταύτην εἶχον ὑποδείξει τὸ πρῶτον οἱ Spon καὶ Wheler ὡς τὴν τῆς ἀρχαίας Μητροπόλεως, κατόπιν δ' αὐτῶν ὁ Chishull, ὁ

Arundell, ὁ Hamilton καὶ Strickland καὶ μετ' αὐτοὺς ἄλλοι τινές, μόνος δ' ὁ τελευταῖον περιηγηθεὶς τὰ μέρη ταῦτα πολὺς Texier ἀπεφήνατο γνώμην ἐναντίαν διισχυρισθεὶς ὅτι τὰ ἐρείπεια τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος Ἰωνικῆς πόλεως εὕρηνται παρὰ τὰ Τράτσα.

Ἐπισκεφθεὶς ἀμφοτέρας τὰς τοποθεσίας ταύτας πολλάκις καὶ μελετήσας ἐπὶ τοῦ θέματος, δι' ὅσης μοι δυνάμεως, ἐπείσθην ὅτι ἡ τελευταία τοῦ σοφοῦ Γαλάτου γνώμη δὲν ἦτο εὐυποστήρικτος. Εὐτυχήσας δ' ἐπὶ τέλους μεταξὺ ἄλλων ἀνεκδότων ἐπιγραφῶν νὰ εὕρω ἐντὸς τοῦ Γενίκιοϊ καὶ ἐπιγραφήν τινα μνημονεύουσαν τὴν *βουλὴν τῶν Μητροπολιτῶν* καὶ ἐξ ἄλλων τινων ἐξακριβώσεων, ἃς ἔκαμα ἐρευνῶν τὰ μέρη ταῦτα, ἠρύσθην τὸ θάρρος τοῦ νὰ πραγματευθῶ ὧδε ἐν ὀλίγοις τὰ περὶ τῆς ἐν Ἰωνίᾳ ἀρχαίας πόλεως τῶν Μητροπολιτῶν ἐλπίζων ὅτι διὰ τῆς μικρᾶς ταύτης πραγματείας θέλει ἀρθῇ πᾶς δισταγμὸς πλέον, λυθῇ δ' ὁριστικῶς τὸ περὶ τῆς ἀμφισβητουμένης θέσεως τῆς ἀρχαίας Μητροπόλεως ζήτημα.

ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ

τῆς ἐν Ἰωνίᾳ Μητροπόλεως.

Τὰ ἐρείπεια.

Ὡραίαν ἀληθῶς θέαν ἐμποιεῖ ἡ ἄποψις τοῦ λόφου, ἐφ' οὗ σώζονται μέρη τειχῶν ἀρχαίας ἀκροπόλεως. Τὸ μὲν σχῆμα τοῦ λόφου εἶναι κωνικόν, τὸ δὲ ὕψος αὐτοῦ δὲν ὑπερβαίνει 200 πόδας. Ὁ λόφος οὗτος ἑνοῦται διὰ λαιμοῦ μετὰ τῆς ὑπερκειμένης σειρᾶς τοῦ ὄρους· ἑκατέρωθεν δὲ τοῦ λόφου σχηματίζονται δύο χαράδραι ἐκδίδουσαι πρὸς ἀνατολὰς εἰς τὸ μεταξὺ τῆς ἐκτεινομένης πεδιάδος καὶ τοῦ Τουρβαλιοῦ ῥέον ποτάμιον. Τὰ τείχη εἰς ὀλίγα μόνον μέρη δὲν εἶναι ἐντελῶς κατεστραμμένα καὶ ἐν τούτοις ἐκ τῶν μικρῶν αὐτῶν λειψάνων κατάδηλον γίνεται ὅτι ἡ τείχισις αὐτῶν ἦτο δι' ὡραίων πε-

λεκητῶν λίθων μήκ. 0,60, πλ. καὶ ὕψ. 0,40 περίπου. Ἡ περιφέρεια τοῦ τετειχισμένου τούτου ὀροπεδίου εἶναι σχεδὸν κυκλοτερής, ἡ δὲ διάμετρος αὐτοῦ ὡς 200 βημάτων· τὸ ἔδαφος εἶναι ὁμαλὸν, ἀλλὰ κλίνει κατά τι πρὸς νότον, ὅπου σώζεται ἠρειπωμένη δεξαμενὴ μεταγενεστέρων χρόνων, ἧς σώζεται εἰσέτι καὶ μέρος τοῦ θόλου. Ἴχνη μιᾶς πύλης τῆς ἀκροπόλεως σώζονται πρὸς δυσμὰς, ὅπόθεν ἡ ἄνοδος τυγχάνει ὁμαλωτέρα, ἕνεκα τοῦ συνέχοντος αὐτὴν λαιμοῦ μετὰ τοῦ ὕπερθεν ὄρους. Κατα τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν ἐκτείνονται Βυζαντινὰ τείχη σχηματίζοντα ἐπίμηκες παραλληλόγραμμον 200 περίπου μέτρων μήκους, πλάτους δὲ περὶ μὲν τὸ πρόσωπον 40 μ. περίπου, πρὸς δὲ τὸ βάθος 60 ὡσαύτως. Καὶ τὴν μὲν πρόσοψιν ἀποτελεῖ τοῖχος ἀρχαίας οἰκοδομῆς ἐκ πελεκητῶν λίθων, ὡς τῶν τῆς ἀκροπόλεως, καίτοι ἐκ τῶν ἐν ταῖς γωνίαις ἐκτισμένων στηλῶν ὁριζοντείως δύναταί τις νὰ ἐκλάβῃ αὐτὸν ὡς βυζαντινόν· ἡ δὲ πρὸς τὸ βάθος πλευρὰ ὁρίζεται διὰ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τῶν τειχῶν τῆς ἀκροπόλεως. Δύο ῥήγματα φαίνονται εἰς τὰς δύο κατὰ μῆκος πλευρὰς, ἀνὰ ἓν ἐφ' ἑκάστης, ἅτινα ἴσως δεικνύουν τὴν θέσιν τῶν πυλῶν τοῦ κτιρίου. Ἐντὸς τῆς περιοχῆς ταύτης εὑρίσκεται καὶ ἡ ὑπὸ στοιχ. σπδ'. ἐπιγραφή,[1] ἣν πρῶτος εἶχεν ἀντιγράψει ὁ Arundell.

Παρὰ τὴν Ν. Α. Α. πλευρὰν τοῦ λόφου διακρίνονται ἴχνη τειχῶν θεάτρου, ὀλίγον δ' ἀπωτέρω τούτων λείψανα ἀρχαίας οἰκοδομῆς. καὶ προσωτέρω τεμάχια ἀρχαίου ὑλικοῦ, ἐφ' ἧς θέσεως ἀνεσκάφη ἡ ἐπιτύμβιος πλάξ, ἥτις φέρει τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ταύτης.[2] Καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῶν προπόδων τοῦ λόφου τούτου εὑρίσκονται τῇδε κἀκεῖσε μάρμαρα μαρτυροῦντα τὴν ἀρχαίαν εὔκλειαν τοῦ μέρους τούτου· ἐν δὲ τῷ ἐκεῖ πλησίον τουρκ. νεκροταφείῳ ἀντέγραψα ἐπὶ ὀκταγώνου στήλης τὴν ὑπὸ στοιχ. σπγ'. ἐπιγραφὴν καὶ ἐν τῷ ὀλίγον ἀπωτέρω τούτου κειμένῳ δασώδει τουρκ. νεκροταφείῳ τὰς ὑπὸ στοιχ. σπέ—ή.

Παρὰ τὴν πρὸς δυσμὰς πλευρὰν τοῦ νεκροταφείου τούτου φαίνονται ἴχνη ὁδοῦ ἀρχαίας, ἧς τὴν συνέχειαν εἶχον ἀνεύρει οἱ Spon καὶ Whe-

---

[1] Βλ. τελευταῖον κεφάλαιον «ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ».
[2] Βλ. τὴν ὑπὸ στοιχ. σοζ'. ἐπιγραφήν.

ler εἰς πολλὰ μέρη ἐπὶ μίαν ὥραν πρὶν πλησιάσωσι τὰ ἐρείπεια τῆς Μητροπόλεως.[1]

Αἱ μέχρι τῶν ὄχθῶν τοῦ ποταμίου καλλιεργούμεναι γαῖαι γέμουσι τεμαχίων μαρμάρων καὶ κεράμων, τεκμήρια τῆς μέχρις ἐκεῖ ἐπεκτάσεως τῶν οἰκοδομῶν τῆς πόλεως. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ παρακειμένῳ χωρίῳ Γενίκιοϊ καὶ εἰς τὸ ἀπέναντι Τουρβαλὶ καὶ τοῖς πέριξ μετεφέρθη ἐντεῦθεν πολὺ ὑλικόν, ἐν οἷς καὶ ἐπιγραφαί τινες, ἃς δημοσιεύομεν ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ.

Τὸ ποτάμιον Ἀστραῖος.

Τὸ παρὰ τὴν Μητρόπολιν ῥέον ποτάμιον ἔχει, ὡς προεῖπον, τὰς πηγὰς αὐτοῦ Β. Δ. τοῦ χωρίου Τριάντα· ἀποτελοῦνται δ' ἐκ τῶν ἐκεῖσε ἀναβρυόντων ὑδάτων, ἐκδιδόντων εἰς δύο βραχίονας, ὧν ὁ μὲν μεγαλήτερος, ὁ πρὸς τὰ δεξιά, χύνεται ἐντὸς τοῦ μεταξὺ Καγιὰς καὶ Καμέραις-Τριάντα ἕλους, τοῦ κοινῶς καλουμένου Καπλαντζίκι, ὁ δ' ἕτερος διερχόμενος παρὰ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Τριάντα[2] καταντᾷ ἐντὸς τοῦ παρὰ τὸ Τζελὰτ-καϊδὲ ἕλους, διαβρέχων οὕτω τὴν μεταξὺ Τουρβαλὶ καὶ Γενίκιοϊ πεδιάδα. Τὸ ποτάμιον αὐτὸ κακῶς ὑπέλαβεν ὁ Arundell καὶ ὁ Hamilton ὡς τὸν Φυρίτην (Phyrites) εἰς τὸ αὐτὸ δὲ σφάλμα ὑπέπεσε καὶ ὁ Kiepert, ὡς θέλομεν ἴδῃ ἐν τῷ παρόντι ὡς καὶ ἐν τῷ ἑπομένῳ κεφαλαίῳ «ὁ ποταμὸς Φυρίτης.»

Ἐπὶ νομισμάτων Μητροπολειτῶν τῶν ἐν Ἰωνίᾳ ἀπεικονίζεται πρὸς τοῖς ἄλλοις τύποις καὶ ὁ Κάϋστρος μετὰ τῶν συνήθων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις χαρακτηριστικῶν τῶν παριστανομένων ποταμῶν, ἤτοι ἀνακεκλιμένος πωγωνοφόρος ἀνήρ, κρατῶν διὰ τῆς δεξιᾶς κάλαμον, τὸν δ' ἀριστερὸν αὐτοῦ ἀγκῶνα ἐπακουμβῶν ἐπὶ ὑδρίας, ἐξ ἧς χέεται ὕ-

---

[1] Spon, Voyage T. I p. 189

[2] Ὁμοφώνως οἱ τῶν μερῶν αὐτῶν κάτοικοι πιστοποιοῦσιν ὅτι τὸ ποτάμιον τοῦτο δέχεται τὸν χειμῶνα ὑπογείως τῆς Β. Α. ἐσχατιᾶς ἄκρας τοῦ Γαλλησίου, (ἐφ' ἧς λείψανα ἀρχαίου ὑδραγωγείου), τὰ τοῦ ἕλους Καπλαντζίκι ὕδατα.

δωρ· ἐπί τινος δὲ νομίσματος τῆς πόλεως ταύτης ὡσαύτως φέρεται κάτωθεν τοῦ μετὰ κεφαλῆς ἀγενείου εἰκονιζομένου ποταμοῦ τὸ ὄνομα Ἀστραῖος.[1]

Καὶ ὁ ποταμὸς λοιπὸν οὗτος θὰ διέβρεχε γῆν Μητροπολίτιδα. Ἂν τὸ ὄνομα ἀνεγνώσθη εὐκρινῶς πιστεύω ὅτι εἰς οὐδὲν ἄλλο ποτάμιον θὰ ἀνάγεται τοῦτο εἰμὴ εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος, τὸ καταρδεῦον τὴν πεδιάδα τῆς πόλεως ταύτης καὶ παρὰ τὰ τείχη αὐτῆς ῥέον.

Ὁ ποταμὸς Φυρίτης.

Ὁ ποταμὸς οὗτος κατέρχεται τῆς μεσημβρινῆς κλιτύος τοῦ Κυμβρίου ὄρους, χυνόμενος ἐντὸς τοῦ Καΰστρου διὰ τοῦ Τζελάτ-γκιόλ· (Πηγασείου ἕλους).[2] Τανῦν καλεῖται Φετρὲκ καὶ Φετρὶκ, συνηθέστερον δὲ Φυτρὲκ-τσάϊ· ἔχει δὲ τὰς πηγὰς αὐτοῦ πολὺ ὑψηλότερα τοῦ χωρίου Φυτρέκια, τοῦ ἀνατολικώτερα κειμένου τοῦ Καρακουγιοῦ. Ὁ Tchihatcheff ἐκ τῆς ὀνομασίας τοῦ τελευταίου τούτου χωρίου ὠνόμασεν ἴσως τὸ Φυτρὲκ-τσάϊ Καρακαγιέ-σού, ὅπερ ἀναφέρει εὐλόγως ὡς τὸ σημαντικώτερον τῶν ἐκ τοῦ Τμώλου καὶ τῆς Μεσσωγίδος κατερχομένων παραποταμίων τῶν ἐντὸς τοῦ Καΰστρου ἐκδιδόντων.[3]

Τὸ ὄνομα τοῦ ποταμοῦ τούτου μὴ ὑπεμφαίνει τὸ ὁρμητικὸν αὐτοῦ μεταφορικῶς ἐκ τῆς ῥίζης φυρ, φύρω = μιγνύω, φύρδην = ἀνάκατα καὶ φυράτης ὁ ἀνακατώνων; καθότι ἐν καιρῷ βροχῶν ῥέει ὁρμητικώτατα συμπαρασύρων πᾶν τὸ προστυχὸν, καθίσταται δ' ἀπ' ἐναντίας βατὸς, εὐθὺς ἅμα ἐπέλθη εὐδία· τὸ δὲ ὕψος, ἐξ οὗ κατέρχεται, ἐξηγεῖ τὴν ὁρμὴν δι' ἧς δύναται νὰ ἐξελαύνῃ τὰ τοῦ Πηγασείου ἕλους ἢ Πηγασσίδος λίμνης ὕδατα.

Περὶ τῆς λίμνης ταύτης ἀναφέρει ὁ Αἰλιανός.[4]

> « Ἐν Μητροπόλει ἀκούω τῇ Ἐφεσίᾳ λίμνην εἶναι καὶ πρὸς αὐτῇ σπήλαιον. Ἔχει δὲ ἄρα τὸ ἄντρον ὄφεων πλῆθος ἄμαχον..»

---

[1] Mionnet, Suppl. t. VI, p. 259, No 1151.
[2] Pline V, 31.
[3] Tchihatcheff, Asie Mineure, 1ère Partie, p. 215.
[4] Αἰλ. περὶ ζώων, ιϛ'. 38.

Ὁ Chishull κατὰ τὴν ἐκ Θειρῶν εἰς Ἔφεσον ἐπιστροφήν του ἀναφέρων ὅτι παρὰ τὸ Κετσί-καλὲ συγκοινωνεῖ ὁ Κάϋστρος πρὸς ἐκτεταμένην καὶ βορβορώδη λίμνην ὑπέδειξεν αὐτὴν ὡς τὸ Πηγάσειον ἕλος τὸ παρὰ τοῦ Πλινίου ἀναφερόμενον. Ὁ αὐτὸς δὲ σημειῶν ὅτι 4 1/4 τῆς ὥρας μακρὰν τῆς Ἐφέσου, κατὰ τὴν ἐξ Ἐφέσου εἰς Σμύρνην ἐπάνοδόν του ἐπλησίασε μικρὸν ἀλλ' οὐχὶ ἀβαθῆ ποταμόν, ὁ ὁποῖος ἔρρει πρὸς τὰ δεξιά του, ὑπέδειξεν αὐτὸν ὡς τὸν Φυρίτην τοῦ Πλινίου, ὅστις συνεκοινώνει μετὰ τοῦ Καΰστρου οὐχὶ μακρὰν τοῦ Πηγασείου ἕλους, ἢ τοῦ ἕλους ἐκείνου, ὡς λέγει, ὅπερ ἐρχόμενος ἐκ Θειρῶν εἰς Ἔφεσον, εἶχε παρατηρήσει. [1]

Ὁ Arundell βαίνων παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Γαλλησίου, ἤτοι Καμάρας-Τριάντα, Ἀρὰπ-καϊδὲ, Φρεγάτας, Γενίκιοϊ, εἶχε, λέγει, πάντοτε ἐξ εὐωνύμων μικρὸν ῥύακα ὅστις ἐτελεύτα εἰς τὸ παρὰ τὸ Τζελὰτ-καϊδὲ ἕλος, ἐξ οὗ ἐξώρμα ἀπατελῶν ποταμὸν ἀρκετὰ μεγάλον, χυνόμενον ἐπὶ τέλους ἐντὸς τοῦ Καΰστρου παρὰ τὸ Κὸζ-μπουνάρ· ἐντεῦθεν ἔσφαλλε συμπεράνας ὅτι *ὁ μὲν μικρότερος ῥύαξ ἦτο ὁ Φυρίτης τοῦ Πλινίου*, τὸ δὲ βρυῶδες ἕλος τὸ Πηγάσειον. [2]

Καὶ ὁ Hamilton εἰς τὸ αὐτὸ ὑπέπεσεν, ὡς καὶ οἱ ἄλλοι, σφάλμα, ἐκλαβὼν τὸν Ἀστραῖον ὡς Φυρίτην· περίεργον δὲ νὰ μὴν ἀναφέρῃ οὐδεὶς τῶν περιηγηθέντων τὰ μέρη ταῦτα τὸ ὄνομα τοῦ Φυτρὲκ-τσαΐ· ἐκτὸς δὲ τοῦ Tchihatcheff οἱ λοιποὶ πάντες ἠγνόουν ὅτι ποταμός τις κατερχόμενος τοῦ Νυμφαίου ὄρους ἐχύνετο ἐντὸς τοῦ Καΰστρου διαλαύνων τοῦ ἕλους τοῦ Τσελλὰτ-καϊδέ.

Ὁ δὲ Leake ἐν ὑποσημειώσει ἐν τῇ συγγραφῇ τοῦ Arundell, [3] ἣν οὗτος ἐξέδωκεν, ἀντικρούει τὴν γνώμην τοῦ συγγραφέως καθόσον ἀφορᾷ τὴν θέσιν τοῦ Πηγασείου ἕλους, διϊσχυριζόμενος ὅτι ὁ Chishull ἐπιστρέφων ἐκ Θειρῶν εἶχεν ἀριστερόθεν τοῦ Καΰστρου ἐκτεταμένον ἕλος, πρὸς τούτοις δὲ ποταμὸν πηγάζοντα παρὰ τὸν Κορησσὸν, ὃν δύναταί τις νὰ ὑπολάβῃ ὡς τὸν Φυρίτην· ἐντεῦθεν ἐτεκμήρατο ὅτι τὸ

---

[1] Chishull, Travels in Turkey p. 21 p. 30

[2] Arundell, Seven Churches in Asia, p. 25.

[3] Arundell Seven Churches in Asia, p 25. Note 9, Leake.

ζήτημα περὶ τῆς τοποθεσίας «Φορίτου καὶ Πηγασείου ἕλους» θεωται ἄλυτον, ὡς μὴ πραγματευομένου περὶ αὐτῶν ἄλλου τινὸς συγγραφέως ἐκτὸς τοῦ Πλινίου.

ΓΝΩΜΑΙ ΠΕΡΙΗΓΗΤΩΝ

περὶ τῆς ἐν Ἰωνίᾳ Μητροπόλεως.

Πρῶτοι οἱ Spon καὶ Wheler τὸ 1675 ὑπέδειξαν τὴν θέσιν τῆς πόλεως ταύτης, πεισθέντες ἐκ τῶν ὑφισταμένων αὐτόσε ἐρειπείων, ὑπογείων ὁπῶν [1] καὶ τειχῶν, ἐκ τῆς πληθύος τῶν σεσωρευμένων ἀρχαίων μαρμάρων, τεμαχίων στηλῶν καὶ τῆς εἰς διάφορα μέρη σωζομένης μεγάλης ἐξ ὀγκωδῶν λίθων ὁδοῦ, τῆς συνδεούσης τὴν Σμύρνην μετὰ τῆς Ἐφέσου· βοηθηθέντες δὲ καὶ ἐκ τοῦ περὶ τῆς πόλεως ταύτης χωρίου τοῦ Στράβωνος, ἐσυμπέραινον εὐλόγως ὅτι αὐτόσε θὰ ἔκειτο ἡ ἀρχαία Μητρόπολις καὶ ὅτι τὸ σημερινὸν ὄνομα τοῦ Τουρβαλιοῦ ἔγεινε ἐκ παραφθορᾶς τοῦ ἀρχαίου αὐτῆς ὀνόματος [2]

Μετ' αὐτοὺς ὁ Chishull τὸ 1699 καίτοι διῆλθε μακρόθεν τοῦ μέρους τούτου, ἐκφράζει τὴν αὐτὴν μὲ τοὺς προηγηθέντας γνώμην καὶ μετὰ μεγαλητέρας μάλιστα πεποιθήσεως στηρίζεται ἐπὶ τοῦ χωρίου τοῦ Στράβωνος, οὗ αἱ ἀναφερόμεναι ἀποστάσεις εἰς στάδια σχετικῶς μὲ τὰς δι'ὡρῶν ἀποστάσεις, ἃς ὑπελόγιζε, [3] μεγάλως δὲν διέφερον.

Ὁ Chandler τὸ 1764 ἀναφερόμενος εἰς ὅ,τι οἱ πρὸ αὐτοῦ ἐπισκεφθέντες τὰ μέρη ταῦτα ἐξέθεσαν μνημονεύει καὶ χειρογράφου τινος τοῦ Piccaini, εὑρεθέντος ἐν τοῖς ἐγγράφοις τοῦ Chishull, ἐξ οὗ τὰ αυτὰ τοῖς ἄνω ἐξήγοντο συμπεράσματα. [4]

Ὁ δὲ Arundell τὸ 1826 περιγράφει τὴν θέσιν ταύτην διεξοδικώτερον ὡς ἑξῆς.

---

[1] Wheler, A journey into Greece p. 251.
[2] Spon T. I, p. 188—199.
[3] Chisull p. 30.
[4] Chandler, Voyages dans l'Asie Mineure T I, p. 248.

« Τὰ τείχη τῆς ἀκροπόλεως, ὀλίγοι ἀκατάληπτοι σωροὶ τειχῶν πρὸ τὸ κάτω μέρος, διάφοροι θόλοι τύμβων καὶ ἡ θέσις θεάτρου τινος, οὕτινος τὰ ἑδώλια ἀφῃρέθησαν, εἶναι τὰ μόνα λείψανα τῆς Μητροπόλεως. Ἐκ τῆς μεγάλης πληθύος τῶν κιόνων, ἐπιστηλίων καὶ ἄλλων ἀρχιτεκτονικῶν κοσμημάτων, ἐκτισμένων ἐντὸς τῶν ὑφισταμένων τοίχων, ἡ ἀρχαία σπουδαιότης τῆς Μητροπόλεως καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια τῶν δημοσίων κτιρίων της δύναται εἰσέτι νὰ τεκμηριωθῇ. »[1]

ἐπαναλαμβάνων δ' ὅ,τι περὶ τῆς διασώσεως τοῦ ὀνόματος αὐτῆς ἐν τῷ παρεφθαρμένῳ τουρκικῷ ὀνόματι τοῦ παρ' αὐτὴν χωρίου Τουρβαλὶ εἶχον εἰπῆ ὁ Spon καὶ ὁ Wheler, ἐξέδωκε καὶ τὴν ἐν τῷ οὐδῷ τοῦ ἐν Τουρβαλὶ τουρκ. προσευχτηρίου ἐπιγραφὴν ἀτελέστατα, ὡς καὶ ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ, ἕνεκα τοῦ σκότους καὶ τῆς ἐλλείψεως χρόνου ἐπαρκοῦς πρὸς πιστὴν αὐτῆς ἀντιγραφὴν, περὶ ἧς βλέπε τὴν ὑπὸ στοιχ. σηβ'. ἐξ ἡμετέρου ἀντιγράφου καὶ ἐκτυπώματος δημοσίευσιν αὐτῆς.

Καὶ ὁ Hamilton,[2] Hartley[3] καὶ ἄλλοι τῆς αὐτῆς τυγχάνουσι γνώμης μετὰ τῶν προγενεστέρων ὡς πρὸς τὴν τοποθεσίαν τῆς ἐν λόγῳ ἀρχαίας πόλεως, παραδεχόμενοι ὡς τοιαύτην τὰ π.χ. ἀ τὸ Γενίκιοϊ ἐρείπεια.

Τελευταῖος τῶν ἐπισκεψαμένων καὶ πραγματευθέντων τὰ περὶ τῆς ἐν Ἰωνίᾳ Μητροπόλεως ὁ πολὺς Κάρολος Τεξιέρος ἐναντίαν ὅλως ἀποφαίνεται γνώμην, ὑποδεικνύων ὡς ἐρείπεια αὐτῆς τὰ παρὰ τὰ Τράτσα τείχη ἀγνώστου πόλεως ἐν Κολοφωνίᾳ γῇ, ἐπάγων πρὸς ὑποστήριξιν τῆς δοξασίας του τὰ ἑπόμενα·

« Μεταβαίνων τις ἐκ Σμύρνης εἰς Κλάρον διέρχεται τοῦ Σεβδίκιοϊ σταθμεύων εἰς Μάλκατζια· ἐκεῖθεν δὲ διευθυνόμενος εὐθὺ πρὸς νότον ἀφικνεῖται μεθ' ὁδοιπορίαν τριῶν ὡρῶν εἰς Τράτσα ὅπου εὕρηνται ἐρείπεια πόλεώς τινος, οἷον πύργοι, θέατρον, τείχη, οὐδὲν ἐν τούτοις μεταγενεστέρας ἐποχῆς. Κατ' ἐμὴν γνώμην ἐδῶ κεῖνται τὰ ἐρείπεια τῆς Μητροπόλεως· κατόπιν κάμπτων πρὸς ἀνατολὰς εἰσέρχεταί τις ἐν τῇ πεδιάδι τῆς Κλάρου. »[4]

καὶ ἀλλαχοῦ ἀναφέρει τὰ ἑξῆς·

---

[1] Arundell, Seven Churches p 22.
[2] Hamilton, Researches in Asia Minor, t. I, p, 542.
[3] Hartley, Researches in Greece and the Levant, p. 252.
[4] Texier, Description de l' Asie Mineure, t. II, p. 301.

» Τὸ Μάλκετζια ἀπέχει τῆς Σμύρνης πέντε ὥρας ἢ 30 χιλιομετρα χρησιμεῦον ὡς σταθμός· ἐντεῦθεν μέχρι Τράτσων, ὅπου εὑρηνται τὰ ἐρείπεια τῆς Μητροπόλεως ὁδεύει τις ἐπὶ τρεῖς ὥρας... Τὰ ἐρείπεια τῆς πόλεως ταύτης ἐκτείνονται ἐπὶ τῆς βορείου κλιτύος τοῦ ὄρους, ὅπερ δεσπόζει ἐκτεταμένης πεδιάδος, ἥτις λαμβάνει τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐκ τῆς ἐμπορικῆς πόλεως τοῦ Τουρβαλιοῦ. [1] Σχεδὸν ἅπαντες οἱ περιηγηθέντες τὰ μέρη ταῦτα ὑπέθεσαν ὅτι τὸ ὄνομα Τουρβαλὶ προῆλθεν ἐκ παραφθορᾶς τοῦ ἀρχαίου ὀνόματος τῆς Μητροπόλεως, καίτινες μάλιστα ἐταύτισαν τὰς δύο ταύτας πόλεις. Τὸ ὄνομα Τουρβαλὶ εἶναι καθαρῶς τουρκικὸν, ἐσχηματίσθη δ' ἐκ τῆς λέξεως τουρβὰ = σάκκος, καθότι ἡ κυριωτέρα βιομηχανία τῶν κατοίκων συνίσταται εἰς τὸ κατασκευάζειν σάκκους κτλ. Τὰ ἐρείπεια τῆς Μητροπόλεως εἶναι σήμερον ἔρημα, τὸ δὲ διαμέρισμα, ἐν ᾧ κεῖνται ταῦτα, καλεῖται Τράτσα. Ἡ Μητρόπολις ἐγνώσθη ἐκ τῶν νομισμάτων αὐτῆς πολὺ πρὶν ἢ προσδιορισθῇ ἡ θέσις αὐτῆς ἐκ τῶν ἐρειπείων της. Ἡ γειτνίασις τοῦ Τουρβαλιοῦ ὑπῆρξεν αὐτῇ ἀπαισία· ὅλοι οἱ εὐμετακόμιστοι λίθοι ἐχρησίμευσαν πρὸς οἰκοδομὴν τῆς τουρκικῆς πόλεως, μένει ἐν τούτοις μέγα μέρος τοῦ περιβόλου αὐτῆς ἐκτισμένου ἐκ λίθων μεγάλου σχήματος, τὸ δὲ θέατρον καίτοι ἐγυμνώθη τῶν ἑδωλίων του μένει εἰσέτι ἀρκετὰ καλῶς διατετηρημένον· τὸ ὅλον στέφεται διὰ τῆς ἀκροπόλεως, ἧς τὰ τείχη εἶναι ἑλληνικῆς κατασκευῆς. Διατρέχων τις τὸν περίβολον τῆς πόλεως, τὸν κατάφυτον ἀπὸ ἐλαιόδενδρα, ἀπαντᾷ εἰς κάθε βῆμα τεμάχια ἐπιστηλίων, κιόνων καὶ κορωνίδων, ἅτινα μαρτυροῦσι τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα τῆς θέσεως ταύτης... Ἀπερχόμενός τις τῆς Μητροπόλεως ἄρχεται ἀναβαίνων τοὺς πρόποδας τοῦ Γαλλησίου, ὅπερ χωρίζει τὴν πεδιάδα τοῦ Τουρβαλιοῦ ἀπὸ τὴν θάλασσαν... » [2]

Καίτοι ἐγνώριζον καλῶς ὅτι ἡ πεδιὰς «ἥτις λαμβάνει τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐκ τῆς ἐμπορικῆς πόλεως τοῦ Τουρβαλιοῦ» κεῖται ἓξ ὥρας μακρὰν τῶν Τράτσων, καὶ ἑπομένως ἡ αὐτόθεν εἰς Τουρβαλὶ μεταφορὰ ὑλικοῦ πρὸς οἰκοδομὴν καὶ ἀνέφικτος ἦτο καὶ ἄσκοπος, τὸ μὲν, διότι μυρίας ἔχει νὰ ἀπαντήσῃ δυσκολίας κατὰ τὴν μεταφορὰν, τὸ δὲ, διότι πρόχειρον καὶ ἄφθονον ὑλικὸν παρέχει τὸ πλησίον τοῦ Τουρβαλιοῦ κείμενον, ὡς ἴδομεν, Γενίκιοϊ· καίτοι ἐγνώριζον ὅτι δὲν εἶναι τὸ ἐκεῖ διαμέρισμα (canton), ὅπερ καλεῖται Τράτσα, ἀλλὰ χωρίον τουρκικὸν κτλ. καὶ ὅτι προφανὲς ἦτο ὅτι ἂν αὐτοῦ ἔκειτο ἡ Μητρόπολις

---

[1] Ἀλλ' ὁ Tournefort τὸ ἀπεκάλει «un méchant village» ἔκτοτε δὲ δὲν ἐκαλλιτέρευσε βέβαια.

[2] Texier, Asie Mineure (Univers pittoresque,) p. 358.

αἱ ὑπὸ τοῦ Στράβωνος διδόμεναι ἀποστάσεις θὰ ἐξηλέγχοντο ἀνακριβεῖς· καί τοι λέγω ταῦτα μοὶ ἦσαν γνωστὰ μετέβην ἐν τούτοις πολλάκις εἰς Τράτσα πρὸς ἐνδελεχῆ ἐξακρίβωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Texier διατεινομένων· ἔγραψα δὲ κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1877 ἐν τῷ «Ὁμήρῳ» ὑπὸ τὸν τίτλον—Τείχη ἀρχαίας πόλεως ἐν τῇ Κολοφωνίᾳ γῇ— περιγραφὴν μικράν, ἧς ἐπισυνάπτω ὧδε ὅσα συντελοῦσι πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ θέματός μου.

Τράτσα.

Ἐπὶ μίαν ὥραν καὶ ἡμίσειαν Ν. Δ. τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Δεβελίκιοϊ κεῖται τὸ χωρίον Μάλκατζικ, πέραν δ' αὐτοῦ εἰς ὁμοίαν ἀπόστασιν ἐκεῖθεν τοῦ ποταμοῦ Ταχταλί-Τσάϊ (τοῦ Ἀστήεντος κατὰ Στράβωνα,) [1] πρὸς νότον, κεῖνται δύο τουρκικὰ χωρία, ἐκ 40 οἰκιῶν ἕκαστον, καλούμενα τὸ μὲν Δερμὲν-δερὲς, τὸ δὲ Τράτσα, ἀλλήλων δ' ἀπέχοντα ἡμισείας μόλις ὥρας ἀπόστασιν. Τὰ δύο ταῦτα χωρία ἐκτείνονται ἐπὶ τῆς Β. Α. κλιτύος ὑψηλοῦ καὶ δασώδους ὄρους, ὅπερ χωρεῖ ἐκ βορρᾶ πρὸς νότον παραλλήλως σχεδὸν τοῦ Γαλλησίου, ἐξ οὗ χωρίζεται πρὸς μὲν ἀνατολὰς καὶ νότον δι' ἱκανῶς εὐρειῶν κοιλάδων, δι' ὧν διέρχεται τὸ Ἀβυτζὶ-τσάϊ (ὁ Ἄλης τῶν ἀρχαίων) [2] πρὸς βορρᾶν δὲ ἀπὸ τὴν φάραγγα Δερὲ-βογάζ, δι' οὗ διέρχεται ὁ Ἀστήεις ἐκβάλλων παρὰ τὴν Λέβεδον. Τοιουτοτρόπως καθοριζομένου τοῦ ὄρους τούτου οὐδὲν ἄπορον ἂν τὸ ὑπολάβῃ τις ὡς τὸν Κέρκαφον τοῦ ὁποίου τοὺς πρόποδας λούουν καὶ νῦν τὰ κρυσταλλώδη τοῦ Ἄλεντος ῥεῖθρα·

> Τρισσοὺς δὲ ταρχύσουσι Κερκάφου νάπαι
> κάυηκας, οὐκ ἄπωθεν Ἀλέντα ποτῶν. [3]

Ἐν τῇ περιοχῇ τῶν μεταξὺ τοῦ Κερκάφου καὶ Γαλλησίου κοιλάδων σχηματίζεται εὐρὺ διαμέρισμα, Β.Α. μὲν ὁριζόμενον ἀπὸ τὸ Τσί-

---

[1] Στρ. XIV, 634.
[2] Παυσαν VII, 5,10.
[3] Λυκόφρων στίχ. 424.

λεμι, κατοικίαν 5-10 ἀγροτῶν, Β. Δ. ἀπὸ τὸ Δερὲ-βογὰζ, Ν. Α. ἀπὸ τὸ 'Αλαμὰν-βογὰζ καὶ Ν. Δ. ἀπὸ τὴν Τσῦλε καὶ τὸ Γκιαούρκιοϊ, παρ' αἷς θέσεσι κατέρχεται ὁ Ἄλης ἐκβάλλων πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Κλάρου.

Ἐν τῷ περιγραφέντι τούτῳ χώρῳ ἐκτὸς τῶν μνησθέντων δύο χωρίων Τράτσα καὶ Δερμὲν-δερὲ καὶ τῆς Τσίλλε καὶ Γκιαούρκιοϊ οὐδὲν ἄλλο χωρίον ὑφίσταται σήμερον. Πρό τινων ἐτῶν Β. Δ. τοῦ χωρίου Δερμὲν-δερὲ ὑπῆρχε τουρκικὸν χωρίον Γκιόβετς, οὗτινος ἡ θέσις νῦν μόλις διακρίνεται. Πρὸ 15-20 ἐτῶν τὸ χωρίον Δερμὲν-δερὲς ἦτο ἕδρα Μουδίρου καὶ κέντρον τοῦ διαμερίσματος Τζουμαβὰτ-Καζασί, ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπήγοντο τὰ δύο Κοιμητούρια, ὀθωμανικόν τε καὶ χριστιανικόν, τὸ Κεσιρλί, τὸ Γκιαούρκιοϊ τὸ Καγκὰς, Δεβελίκιοϊ καὶ Τζιμόβασι, ἡ δὲ κλήρωσις ἐγένετο τότε ἐκεῖ· σήμερον ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸν μουδίρην Σεϊδδίκιοϊ.

Οἱ τοῦ Δερμὲν-δερὲ κάτοικοι φέρουν εἰσέτι ἀναμνήσεις τοῦ παρῳχημένου μεγαλείου τοῦ τόπου των· ἐκ παραδόσεως δὲ τοῖς διέμεινεν ὅτι τὸ μέρος αὐτὸ κατεῖχεν ἄλλοτε πλουσία χώρα καλουμένη «Γκιουρὲν-Σεέρ» ἤτοι ἀξιοθέατος πόλις· διεφυλάχθη δὲ τὸ ὄνομα τοῦτο ἐν τῇ ὀνομασίᾳ τοῦ μεταξὺ τῶν δύο χωρίων νῦν ὑπάρχοντος ἐλαιῶνος «Γκιουρὲν- σεὲρ ζεϊτυνλὶκ» καλουμένου.

Ὁ ἐκ Δεβελίκιοϊ ἐρχόμενος εἰς Τράτσα διὰ τοῦ Κουρού-δερὲ ἔχει καταντικρὺ μὲν τὴν ὑψηλοτέραν κορυφὴν τοῦ Κερκάφου, ἐπὶ τῶν προπόδων δὲ τούτου ὑψηλὸν λόφον συνεχόμενον μετὰ τῆς ὑπερκειμένης σειρᾶς τοῦ ὄρους διὰ λαιμοῦ διήκοντος μικρόν τι κατωτέρω τῆς κορυφῆς τοῦ λόφου, πλαγίως δὲ καὶ ἑκατέρωθεν αὐτοῦ ἐκτείνονται τὰ δύο χωρία περὶ ὧν ἐμνήσθημεν. Ὕπερθεν τούτων ἀναβλύζουσι πηγαῖα ὕδατα ἄφθονα καὶ κρυσταλλώδη σχηματίζοντα δύο βαθείας φάραγγας, ὧν τὸ μὲν πρὸς τὰ δεξιὰ ῥεῦμα χύνεται εἰς τὸν 'Αστήνετα, τὸ δὲ πρὸς τ' ἀριστερά, παρ' ᾧ κεῖται τὸ χωρίον Τράτσα σχηματίζει τὸν Ἄλεντα.

Ἐπὶ δέκα λεπτῶν τῆς ὥρας ἀπόστασιν πρὶν εἰσέλθῃ τις εἰς τὰ χωρία ταῦτα διαβαίνει διὰ μέσου δύο λόφων, οἵτινες λήγουσι παρὰ τὸ χεῖλος τῶν φαράγγων, ὅπου καὶ τὰ χωρία ἐκτείνονται. Τὸ ἔμβασμα τοῦ οὑτωσὶ περιγραφέντος τούτου χώρου φρουρεῖ τετειχισμένη κλει-

σώρεια κατέχουσα μέτωπον ὡς 200 βημάτων. Τὸ πάχος τοῦ τείχους εἶναι τριῶν μέτρων, ἡ δὲ πρόσοψις ἐκ καλῶς προσηρμοσμένων λίθων εἰργασμένων κατὰ διάφορα σχήματα, ὧν οἱ πλεῖστοι εἶναι κανονικοὶ πλ. 0,50 μέχρις 1 μέτρου, ὑψ. δὲ 0,30 περίπου. Παρακολουθήσας τὴν σειρὰν τῶν ἐπὶ τῶν δύο τούτων λόφων τειχῶν παρετήρησα κατὰ διαστήματα ὅτι ἀπέληγον εἰς κύκλια σχήματα καὶ ὅτι πάλιν ἐξηκολούθουν κατ' εὐθυγραμμίαν, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἀνεφαίνοντο παρόμοια ἐν εἴδει μικρῶν πύργων· ἐξετείνετο δὲ ὁ περίβολος οὗτος μέχρι τοῦ χείλους τῶν φαράγγων· ἐκεῖθεν δ' ἀπέληγεν ἐπὶ τοῦ ἀπέναντι λόφου περιζωννύων οὕτω πως καὶ τὸν λόφον, ἐφ' οὗ ἡ Ἀκρόπολις, καὶ ἐφ' οὗ ὑπάρχουν δύο ἔτι σειραὶ τειχῶν κατὰ τὰ πλάγια αὐτοῦ.

Ἐντὸς τοῦ ἐκτενοῦς τούτου περιτετειχισμένου χώρου φαίνονται βάσεις ἄλλων παρομοίων τειχῶν, στενωτέρων ὅμως, ἐντὸς δὲ δύο λίαν ἐκτεταμένων καὶ συσκίων τουρκ. νεκροταφείων οὐδὲν ἄλλο ἀπαντᾷ τις ἢ ὀγκώδεις λίθους τῶν τειχῶν τούτων χρησιμεύοντας ὡς ἐπιτάφια σήματα τουρκ. τάφων. Οὔτε στήλην, οὔτε ἄλλο τι ἀρχιτεκτονικὸν κόσμημα εἶδον εἰμὴ δύο ἢ τρία συντρίμματα, ὅσα δὲ νομίσματα εἶδον εἰς χεῖρας χωρικῶν, ἐξ ὧν τινα ἠγόρασα διὰ τὸ Μουσεῖον, τὰ πλεῖστα ἦσαν νομίσματα τῆς Κολοφῶνος, ὀλίγιστα δὲ τῆς Ἐφέσου.

Ἀπὸ Τράτσα τριῶν μὲν ὡρῶν δρόμος πρὸς τὴν Κολοφῶνα (τὸ κάστρο τοῦ Γκιαούρ κιοϊ),πέντε δὲ πρὸς τὰ Κοιμητούρια (τὴν Λέβεδον), ἓξ δὲ εἰς Τουρβαλί, ἤτε διαβῇ τις τὰς ράχεις τοῦ Γαλλησίου ἤτε διὰ τοῦ Τσίλεμι παρακολουθήσῃ τοὺς πρόποδας τοῦ βορειανατολικοῦ ἀγκῶνος τοῦ ὄρους τούτου ἀνὰ μέσον ἑλῶν.

Συμπεραίνων δὲ τότε ἔλεγον ὅτι πιθανὸν τὰ τείχη ταῦτα νὰ ἦναι τὰ τοῦ Σκυππίου [1] τῆς Κολοφωνίας, ὅπερ ἔκτισε κατὰ τὸν Παυσανίαν μοῖρά τις πλανωμένη τῶν Κλαζομενίων, τῶν ἐξ Αἰολίδος ἐπανακαμψάντων εἰς Ἰωνίαν, πρὶν οὗτοι ἐγκατασταθῶσιν ὁριστικῶς παρὰ τὸ νότιον τοῦ Σμυρναϊκοῦ κόλπου μέρος. Ἡ δὲ σειρὰ τοῦ ὄρους ἐφ' οὗ κεῖνται τὰ ἐρείπεια ταῦτα εἶναι ὁ Κέρκαφος τοῦ ὁποίου ἡ ὑψηλοτέρα κορυφὴ καλεῖται Καρατζέ, ἴσως ἐκ παραφθορᾶς τοῦ ἀρχαίου ὀνόματος Κορακίου.

---

[1] Μήπως αἱ «Πολυτειχίδες» τῶν Κολοφωνίων;

ΑΡΧΑΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ

περὶ τῆς ἐν Ἰωνίᾳ Μητροπόλεως.

Ὑπὸ τὸ ὄνομα «Μητρόπολις» πολλαὶ πόλεις ἀναφέρονται κατὰ τὴν ἀρχαιότητα· δέκα τοιαύτας μνημονεύει Στέφανος ὁ Βυζάντιος, ἐν αἷς συγκαταλέγει καὶ τὴν ἐν Ἰωνίᾳ ὡς ἑξῆς·

«Μητρόπολις πόλις Φρυγίας, ὑπὸ τῆς μητρὸς τῶν θεῶν οἰκισθεῖσα, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Φρυγίας· ἔστι καὶ ἄλλη Φρυγίας ὁμώνυμος· τρίτη Λυδίας, τετάρτη Θεσσαλίας, πέμπτη Ἀκαρνανίας, τὸ ἐθνικὸν Μητροπολίτης, ἕκτη Δωριέων, ἑβδόμη Σκυθίας, ἐνάτη Εὐβοίας, δεκάτη τῆς ἄνω Θετταλίας.»

Ἐν δὲ τῷ Συνεκδήμῳ Ἱεροκλέους τρεῖς Μητροπόλεις ἀναφέρονται· μία ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀσίας (ἐν τῷ καταλόγῳ τῆς ὁποίας προτάσσεται ἡ Ἔφεσος τῶν ἀπαρτιζουσῶν αὐτὴν μγʹ. πόλεων, ἐφεξῆς δὲ Κολοφὼν, Μητρόπολις,[1] Λέβεδος), ἑτέρα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πισιδίας καὶ τρίτη ἐν τῇ τῆς Φρυγίας Σαλουταρίας. Ἐν δὲ τοῖς Ἐπισκοπικοῖς καταλόγοις, ἡ μὲν Ἀσίας ἀναφέρεται ὑπὸ τὸν μητροπολίτην Ἐφέσου,[2] (ἄλλοτε ἡ αὐτὴ ὑπὸ τὸν Καισαρείας Καππαδοκίας,)[3] ἡ δὲ ὑπὸ τὸν Πισιδίας,[4] τῆς τρίτης οὐδόλως ἐν αὐτοῖς μνημονευομένης.

Δύο ἄλλας Μητροπόλεις ἀναφέρουν ἄλλοι τινες συγγραφεῖς, τὴν μὲν ἐν Σαρματίᾳ, τὴν δ' ἄλλην ἐν Ἰσαυρίᾳ.[5]

Ὁ Στράβων μνείαν ποιούμενος τῆς ἐν Ἰωνίᾳ παρέχει ἡμῖν συγχρόνως σπουδαῖον βοήθημα ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς θέσεως αὐτῆς λέγων·

«Αὐτὸ οὖν τὸ ἐξ Ἐφέσου μέχρι Σμύρνης ὁδὸς μέν ἐστιν ἐπ' εὐθείας τριακόσιοι εἴκοσι στάδιοι· εἰς γὰρ Μητρόπολιν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι στάδιοι, οἱ λοιποὶ δὲ εἰς Σμύρναν.[6]

---

1 Hierocles Synecd. 660, 9.
2 Notitiae Episcop. 1,110.—3,29.—7,100.—10,164. — 13,27.
3 » » 9,4.—
4 » » 8,484.—
5 Encyclop. Methodique. G. A.
6 Στρ. XIV, 632.

καὶ ἀλλαχοῦ λόγον ποιούμενος περὶ τῶν τῆς Σάμου οἴνων·

« ἔστι δ' οὐκ εὔοινος, καίπερ εὐοινούσης τῶν κύκλῳ νήσων, καὶ τῆς ἠπείρου σχεδόν τι τῆς προσεχοῦς πάσης τοὺς ἀρίστους ἐκφερούσης οἴνους· οἷον Χίου καὶ Λέσβου καὶ Κῶ. Καὶ μὴν καὶ ὁ Ἐφέσιος καὶ Μητροπολίτης ἀγαθοί . . . [1]

Τέλος ἐν τῷ γεωγραφικῷ χάρτῃ τῆς 4ης ἢ κατ' ἄλλους τῆς 5ης Μ. Χ. ἑκατονταετηρίδος, τῷ ὑπὸ τοῦ Peutinger ἀνευρεθέντι, σημειοῦται ἡ πόλις αὕτη μεταξὺ σχεδὸν τῆς ἀπὸ Σμύρνης εἰς Ἔφεσον ὁδοῦ. Ἐπὶ τοῦ χάρτου τούτου αἱ δύο πόλεις Σμύρνη καὶ Ἔφεσος φαίνονται συγκοινωνοῦσαι καὶ δι' ἄλλης παραθαλασσίας ὁδοῦ, ἤτοι Τέω, Λεβέδου καὶ Κολοφῶνος, ἀριθμούσης ἀπόστασιν 77 ρωμαϊκῶν μιλίων, ἤτοι 22 + 20 + 15 + 20. Αἱ εἰς ρωμαϊκὰ μίλια ἀποστάσεις αὗται, παραβαλλόμεναι μὲ τὰς σχετικῶς διανυομένας ὥρας πρὸς συγκοινωνίαν τῶν μερῶν τούτων τὴν σήμερον, δεικνύουν κατὰ μέσον ὅρον ὡς 3 1)2 ρωμ. μίλια δι' ἑκάστην ὁδοιπορίας ὥραν. Τοιουτοτρόπως εὕρον τὴν ἐκ Σμύρνης εἰς Τέω ὁδὸν διὰ τοῦ Κλιζμανησοῦ καὶ Γελκιμεῦ 7 ὡρῶν ἀποστάσεως, τὴν ἐκεῖθεν εἰς Κοιμητοάρια 6, τὴν ἀπὸ Κοιμητοάρια εἰς Γκιαφύρκιοί 4, τὴν δ' ἐκεῖθεν εἰς Ἀγιασολοὺκ 5, τὸ ὅλον ὥρας 22.

Ἡ ἄλλη ὁδὸς ἡ διὰ τῆς Μητροπόλεως καὶ Anagoma σημειοῦται ἐπὶ τοῦ μνησθέντος χάρτου ὡς μετροῦσα XXXIV ῥ. μ. Καὶ τὴν μὲν τῶν 34 ῥ. μιλίων σημείωσιν διορθόνουσιν οἱ Le Bas καὶ Waddington εἰς 44, τὴν δὲ Anagoma ἀναγινώσκουσιν Ἄνω Κώμην, ἣν θέτουσι παρὰ τὸ Κετσί-καλέ. [2]

Πρὸ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Ἀϊδινίου ἡ Σμύρνη καὶ Ἔφεσος συνεκοινώνουν διὰ τῶν ἑξῆς δύο κυρίως ὁδῶν διερχομένων ὡς ἀκολούθως· ἡ μὲν συντομωτέρα, ἀλλὰ τραχεῖα καὶ δύσβατος οὖσα, ἦγεν εὐθὺ πρὸς νότον διὰ Σεϊδῆκιοϊ, Τζιφόβασι, Μάλκατζικ, Παλαμοὺτ-ἀρασί, Κιζίλ-βέλ-χαϊβεσί, Σαρνίς-χαϊβεσί, Ἀλ-ἀμὰν-χαϊβεσί, Μενδρὲς-μασοῦνα, διανύουσα οὕτω πως 12 ὡρῶν

---

[1] Στρ. XIV, 637.
[2] Le Bas et Waddington, Voyage Archéologique No 6.

δρόμοι μέχρι τῶν ὀχθῶν τοῦ Καΰστρου ἀπέναντι τῶν ἐρειπείων τῆς Ἐφέσου· ἡ δ' ἄλλη, ἐκεῖθεν τοῦ Τζιμόβασι, ἐτρέπετο Ν. Α. διὰ τοῦ Δεβελίκιοϊ, Καμάραις-Τριάντα, Ἀράπ-καϊβέ, Γενίκιοϊ, Τζελάτ, Κὸζ-6ουνάρ, Ἀγιασολοὺκ μετροῦσα 14 ὡρῶν δρόμον.

Ἡ μὲν πρώτη διήρχετο ἀνὰ μέσον τῶν δυτικῶν τοῦ Γαλλησίου πλευρῶν, ἥτις ἕνεκα τοῦ ὀρεινοῦ αὐτῆς ἦτο καὶ εἶναι διηνεκὲς τῶν ληστῶν κατοικητήριον· τούτου ἕνεκα καὶ ἡ μᾶλλον ἀπότομος φάραγξ τοῦ μέρους τούτου ἔλαβε τὸ παροιμιῶδες διὰ τὸ ἐπίφοβον τῆς θέσεως «Ἀλ-ἀμὰν-βογάζ» ἤτοι στενωπὸς τοῦ «ἔπαρε-ἔλεος.» Τὴν ὁδὸν ταύτην πρῶτος ὁ Du Loir, [1] κατόπιν ὁ Des Monceeux [2] καὶ ὁ Smith [3] διέβησαν, οἱ δὲ μετ' αὐτοὺς Spon καὶ Wheler, καίτοι ἐπιμένοντες ὅπως διέλθωσιν ἐκεῖθεν, ἠμποδίσθησαν ὑπὸ τοῦ ὁδηγοῦ αὐτῶν γενιτσάρου, αἰτιολογηθέντος τὴν ὑφισταμένην καὶ τότε εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ληστείαν. Διηγοῦνται δὲ καὶ οἱ δύο οὗτοι περιηγηταὶ ὅτι ἤκουσαν ὑπὸ τῶν περιοίκων περὶ τῆς διὰ μέσου τῶν βράχων ταύτης στενωποῦ ὅ,τι ἐκ παραδόσεως τοῖς παρέμεινεν, ὅτι δηλαδὴ εἶχεν ἀνοιχθῆ αὕτη διὰ τῆς σπάθης τοῦ Ἁγίου Παύλου· τοσοῦτον ἔκτακτος τοῖς ἐφαίνετο ὁ σχηματισμὸς τῆς διόδου ταύτης, ὥστε δὲν ἠδύναντο ἢ νὰ ἐξηγήσωσιν αὐτὸν σύμφωνα μόνον μετὰ τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις των. Καὶ ὁ Chishull ἀπέφυγε τὸν δρόμον αὐτὸν προτιμήσας τὴν διὰ τῆς πεδιάδος τοῦ Τουρβαλιοῦ ἄγουσαν ὡς ὁμαλωτέραν, ὁ δὲ Arundell καὶ ὁ Texier κατὰ τὸ ἥμισυ μόνον ταύτης διῆλθον διευθυνθέντες, ἐκεῖθεν τοῦ Παλαμοὺτ-ἀρασί, πρὸς τὴν Κλάρον Ν. Δ. διὰ μέσου τῶν ἐσχάτων ἄκρων τοῦ Γαλλησίου καὶ τοῦ Κερκάφου, ἤτοι τῆς πεδιάδος τῆς Κολοφῶνος, δι' ἧς ρέει ὁ Ἄλης ὡς προανεφέρον.

Ἡ δ' ἄλλη ὁδὸς ὁμαλωτέρα καὶ ἧττον ἐπικίνδυνος τυγχάνουσα ἔβαινε παραπλεύρως τῶν πρὸς ἀνατολὰς προπόδων τοῦ Γαλλησίου. Τῆς ὁδοῦ ταύτης διῆλθον οἱ Spon καὶ Wheler, ὁ Chishull, ὁ Arun-

---

[1] Description de l'Asie Mineure par Vivien de Saint-Martin t. II, p 33.

[2] Le Bruyn, t. 5, p. 448.

[3] Tho. Smith, Septem Asiae Ecclesiarum notitia p. 162.

dell καὶ ὁ Hamilton. Ὁ δὲ Chandler καὶ ὁ Tournefort ὡδηγήθησαν διὰ τῆς ἀνατολικωτέρας τῶν Μπακάλικα-Τριάντα, Φόρτουνα καὶ Τουρβαλὶ, ἤτοι τῆς ἐν χρήσει ὑπὸ τῶν ταχυδρόμων, (route des caravanes.)

Ἀνὰ μέσον τῶν δύο τελευταίων ὁδῶν διέρχεται σήμερον ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Σμύρνης καὶ Ἀϊδινίου διὰ τῶν ἑξῆς σταθμῶν·

Ἀπὸ	Σταθμὸν Πούντας	εἰς	Γέφυραν	μίλ.	ἀγγλ.	1 ¼	ὧραι 2.30
»	Γέφυραν	»	Καζαμοὺρ	»	»	7 ½	
»	Καζαμοὺρ	»	Τζιμόβασι	»	»	4 ½	» 1.15
»	Τζιμόβασι	»	Δεβελίκιοϊ	»	»	4 ¼	» 1.15
»	Δεβελίκιοϊ	»	Καγιὰς	»	»	5	» 1.30
»	Καγιὰς	»	Τριάντα	»	»	4 ¼	» 1.15
»	Τριάντα	»	Τουρβαλὶ	»	»	3 ¼	» 1.
						30—	8.45
»	Τουρβαλὶ	»	Τζελὰτ	»	»	6 ¾	» 2.
»	Τζελὰτ	»	Κοζ-βουνὰρ	»	»	4 ¼	» 1.15
»	Κοζ-βουνὰρ	»	Ἀγιασολοὺκ	»	»	7	» 2.
»	Ἀγιασουλοὺκ	»	τὰ ἐρείπεια τῆς Ἐφέσου			2	» 30
				μίλ.	ἀγγλ.	50	ὧραι 14.30

Ἔχομεν λοιπὸν ἀπόστασιν μεταξὺ Σμύρνης-Ἐφέσου μιλ. ἀγγλ. 50, ὡρῶν δ' ὁδοιπορικῶν εὐζώνου ἀνδρὸς 14 ½, ἢ χιλιομέτρων 80 καὶ πλέον, ἤτοι 30 μὲν ἀγγλ. μιλ. μέχρι Τουρβαλιοῦ (ἔναντι τῆς Μητροπόλεως) 20 δ' ἐκεῖθεν εἰς Ἔφεσον· ἀναλογία ἥτις συμπίπτει ἀκριβῶς μὲ τὴν τοῦ Στράβωνος ὑποδιαίρεσιν τῶν 320 σταδίων (ἀπὸ μὲν Ἐφέσου εἰς Μητρόπολιν 120, οἱ λοιποὶ δὲ εἰς Σμύρνην.) Ὁμοίως ἡ εἰς στάδια ἀπόστασις, ἣν ἀναφέρει ὁ Στράβων, εἶναι ἀκριβῶς σύμφωνος μὲ τὴν ἐπὶ 24—25 στάδια ὁδοιπορίαν καθ' ὥραν, εἰς τρόπον ὥστε καὶ ἡ ἐπὶ 8 στάδια ἀξία τοῦ ρωμ. μιλίου δέον νὰ μᾶς δώσῃ τὴν *ἐπ' εὐθείας ἀπόστασιν* εἰς 40 ρωμ. μίλια περίπου.

Ἐκ τοῦ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Σμύρνης—Ἀϊδινίου χάρτου ἐξάγομεν ὅτι ἂν ἐσύρομεν ἐπ' αὐτοῦ γραμμὴν ἀρχομένην μὲν ἀπὸ τὸ μέρος, ὅπου τὰ λείψανα τῆς ρωμαϊκῆς ὁδοῦ ἐν Σμύρνῃ, ἤτοι τῆς ὑπὲρ τὸ Ἀσκληπιεῖον ἢ τὸν ναὸν τοῦ Ἀδριανοῦ, (τῆς κοινῶς καλου-

μένης ὁδοῦ τοῦ Σεϊβδίκιοϊ,) λήγουσαν δ' εὐθέως (à vol d'oiseau) πρὸς τὰ ἐρείπεια τῆς 'Εφέσου, θὰ εἴχομεν γραμμὴν ἐκτάσεως 34 ἀγγλ. μιλίων ἢ 37 $^1/_{14}$ ρωμαϊκῶν· ἂν δὲ πάλιν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀναχωροῦντες σημείου παρηκολουθοῦμεν τὴν ἐν χρήσει ποτε ὁδὸν τῶν ταχυδρόμων μέχρι τῆς ἀρχαίας 'Εφέσου, ἡ τοιαύτη ὁδὸς θὰ μᾶς ἔδιδε μῆκος 42 ἀγγλ. μιλ. ἢ ρωμ. μίλια 46 περίπου.

Ἂν δὲ παραλληλίσωμεν τοὺς ὑπὸ τοῦ Στράβωνος ἀναφερομένους σταδίους μεταξὺ 'Εφέσου—Τράλλεων διὰ τῆς Μαγνησίας (140+120 =260) [1] μὲ τὰ ρωμ. μίλια τὰ ἐν τῇ ὑπὸ στοιχ. σογ'. ἐπιγραφῇ [2] (30+2=32) θὰ ἔχωμεν ἐξ ἀναλογίας διὰ τοὺς 320 σταδίους τοὺς μεταξὺ 'Εφέσου—Σμύρνης ποσὸν 39 ρ. μιλίων. [3]

Ἐν δὲ τῷ Πετιγγεριανῷ χάρτῃ ἡ μεταξὺ Σμύρνης—'Εφέσου ἀπόστασις σημειοῦται εἰς ρ. μ. XXXIIII. Οἱ περὶ τὴν ἀρχαιολογίαν ἐντριβέστατοι κκ. Le Bas καὶ Waddington σχολιάζοντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 6 ἐπιγραφήν, [4] ὁδοροθέσιον τῆς ὑπὸ Τιβερίου ἀνακαινιζομένης ὁδοῦ ἐξ 'Εφέσου εἰς Φώκαιαν, συμπληροῦσιν αὐτὴν ὡς ἕπεται·

[miliarium] quadragesimum [secundum] ab Eph[eso].

Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ὑπεσημείουν οἱ σοφοὶ ἐκδόται τὰς ἑξῆς πα-

---

[1] Στρ. XIV,C. 663. «εἰς Τράλλεις . . . εἶτ' εἰς Μαγνησίαν ἑκατὸν τεσσαράκοντα, εἰς Ἔφεσον δ' ἑκατὸν εἴκοσιν . . .»

[2] Βλ. σελ. 48 τοῦ παρόντος τεύχους. Παράβαλλε καὶ Pline V. 29. "Magnesie, que distingue un surnom pris du Méandre, éloignée d'Ephèse de 15000 pas, de Tralles de 18000."

[3] Τῆς ὑπὸ στοιχ. ση'. ὁδοροθεσίου ἐπιγραφῆς, ἣν ἀντέγραψα ἐν τουρκ. νεκροταφείῳ πλησιέστατα τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς πρὸς τὸ μέρος τῶν καλυβῶν (ντάμια) τοῦ Τουρβαλιοῦ, ἂν ὁ ἀριθμὸς τῶν μιλίων ἦτο εὐανάγνωστος ἤθελεν ἴσως μᾶς πιστοποιήσει τὴν μεταξὺ 'Εφέσου καὶ τοῦ μέρους ἐκείνου ἀπόστασιν, καὶ ἐκ ταύτης δυνηθῶμεν νὰ ὑπολογίσωμεν τὴν τῆς ὅλης ὁδοῦ, ἀλλ' ἀτυχῶς ἡ στήλη εἶναι ἐφθαρμένη, κακογραμμένα δὲ τὰ γράμματα, ὅπως συνήθως τὰ τῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐπιγραφῶν, ὥστε κατ' οὐδὲν τῷ ἡμετέρῳ σκοπῷ συνετέλεσεν.

[4] Voyage Archéologique en Asie Mineure.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη, εὑρεθεῖσα παρὰ τὸν Βουρνόβαν, μετηνέχθη καὶ ἐκτίσθη τὸ 1833 ἐν τῇ ἐνταῦθα τότε οἰκοδομουμένῃ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγ. Δημητρίου.

ρατηρήσεις, ἃς μεταφέρω ὧδε αὐτολεξεὶ ὅπως διαφυλαχθῇ ἡ χάρις καὶ σαφήνεια τῶν λεγομένων των.

« On conçoit qu' Ephèse devait être le point de départ de plusieurs routes, et la table de Peutinger prouve qu' en effet il en était ainsi. Celle dont il s' agit ici offre sur cette carte deux stations intermédiaires, Anagomé et Métropolis, et porte à XXXIV milles la distance d' Ephèse à Smyrne, ce qui est évidemment une évaluation trop faible, même en calculant la distance à vol d' oiseau. M. le colonel Lapie l' élève à LXXXIII et tombe, ce me semble, dans un excès contraire. Il est vrai que, plaçant Anagomé là où se trouve aujourd' hui Paindir, il faut faire à la route un énorme coude, et peut retrouver ainsi le chiffre auquel il croit devoir s'arrêter. Mais notre inscription prouve que sa conjecture est sans fondement, et fournit de plus le moyen de rectifier l' évaluation de la Table de Peutinger, ou il faut certainement lire XXXXIV au lieu de XXXIV. Si donc notre colonne milliaire a été retrouvée sur son emplacement primitif, ce qui est chose assez commune, elle devait porter le nombre de XXXXI ou XXXXII, car de Bournabat aux lieux qu' occupait l' ancienne Smyrne il n'y a pas plus de deux à trois milles romains. »

Καὶ ἀποδεκτέον μὲν τὸ κῦρος τῶν σκέψεων καὶ συμπερασμῶν των, ἄπορον ὅμως πῶς ἀντὶ νὰ προστεθῇ ἡ ἐπέκεινα τῆς Σμύρνης ἀπόστασις τοῦ ὁδοροθεσίου, ἀπ' ἐναντίας ἀφηρέθη αὕτη, συμπληρωθέντος τοῦ κενοῦ τῆς ἐπιγραφῆς εἰς «quadragesimum secundum» ἐνῷ πιστεύω ὅτι εἰς τὰ 44 ρ. μ. ἔδει νὰ προστεθῶσι οὐχὶ δύο, ἀλλὰ τοὐλάχιστον 4, ὥστε οὕτω νὰ συμπληρωθῇ εἰς ρ. μίλια 48 ἡ ἐξ Ἐφέσου παρὰ τὸν Βουρνόβαν ἀπόστασις.

Ἄλλο δέ τι ἔχω νὰ παρατηρήσω ὡσαύτως.

Ἐν τῷ χάρτῃ τοῦ Peutinger ἡ ὁδὸς ἡ συνδέουσα Σμύρνην καὶ Ἔφεσον συνεφάπτεται μετὰ τῆς ἐξ Ὑπαίπων ὁρμωμένης, ὡς σημεῖον δ' ἐπαφῆς σημειοῦται ἡ Anagome, ἣν Ἄνω Κώμην καλοῦντες οἱ Le Bas Waddington τίθενται παρὰ τὸ Κετσὶ-καλέ· ἀλλ' ἡ θέσις αὕτη ὡς σημεῖον ἐπαφῆς τῆς ἐξ Ὑπαίπων ὁδοῦ φαίνεται ἀκατάλληλος,ἐκτὸς ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι οἱ παρὰ τὸν Τμῶλον οἰκοῦντες Ὑπαιπηνοὶ καὶ ἄλλοι μεταβαίνοντες εἰς Σμύρνην διήρχοντο τῶν Θειρῶν, (τὰ Τεῖρα) ὅπερ ἀδύνατον· ἐξ ἐναντίας καὶ ἐκ τοῦ σημείου τῆς τμήσεως τῆς ὁδοῦ Σμύρνης —Ἐφέσου ἐν τῷ μνησθέντι χάρτῃ δυνάμεθα νὰ τὴν ὑπολογίσωμεν παρὰ τὸ Τουρβαλί, ἔναντι τῆς Μητροπόλεως. Καὶ σήμερον ἀκόμη σημεῖον ἐπαφῆς τῶν ὁδῶν τούτων εἶναι τὸ Τουρβαλὶ καὶ ὁ σιδηρόδρομος αὐτὸ τὸ μέρος ἐξελέξατο ὡς κέντρον συνεπαφῆς τῆς ἐξ Ὀδεμησίου, Παϊντηρίου ὁδοῦ. Ὑποβάλλω ὅθεν ταπεινῶς τὴν ἑξῆς γνώμην· μήπως «Ἄνω Κώμη» εἶναι τὸ παρὰ τὸ Τουρβαλὶ Τεπέκιοϊ; τὸ τουρκ. τοῦτο ὄνομα σημαίνει παρόμοιόν τι, ἤτοι: «Ὑψηλή, Ἄνω Κώμη.»

Συγκεφαλαιῶν τὰ ὅσα προανέφερον εὑρίσκω τοὺς ἑξῆς λόγους συνηγοροῦντας ὑπὲρ τῆς γνώμης τῶν Spon καὶ Wheler καὶ τῶν μετ' αὐτούς, ὅτι δηλαδὴ τὰ περὶ τὸ Γενίκιοϊ ἐρείπεια κατέχουσι τὴν θέσιν τῆς ἀρχαίας Μητροπόλεως.

α) Τὰ ἐρείπεια, προφανεῖς ἐνδείξεις τῆς πάλαι ποτὲ ὑπαρξάσης ἐκεῖσε πόλεως.

β) Τὰς ἐπιγραφὰς καὶ κυρίως ἐκείνην, ἥτις μνημονεύει τὴν τῶν Μητροπολιτῶν βουλήν.

γ) Τὰς μεταξὺ τῆς θέσεως ταύτης καὶ τῶν πόλεων Ἐφέσου καὶ Σμύρνης ἀποστάσεις, αἵτινες συμφωνοῦν ἀκριβῶς καὶ πληρέστατα μὲ τὰς ὑπὸ τοῦ Στράβωνος μνημονευομένας.

δ) Τοὺς ἐπί τινων νομισμάτων τῆς Μητροπόλεως ἀναφερομένους ποταμοὺς Κάϋστρον καὶ Ἀστραῖον, οἵτινες παρ' αὐτὴν ῥέουσιν.

ε) Τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σμύρνης-Ἐφέσου συμπίπτουσαν θέσιν της, σύμφωνα μὲ τὸν πίνακα τοῦ Peutinger.

Ἀπ' ἐναντίας δὲ ἡ τοῦ Texier γνώμη ἀντιστρατεύεται οὐ μόνον εἰς τοὺς προεκτεθέντας λόγους, ἀλλὰ πολεμεῖται καὶ ὑπὸ τῆς κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀσφαλοῦς ἰδέας, ὅτι ἅπασα ἡ μεταξὺ Γαλλησίου καὶ Κερκάφου χώρα, ὅπου καὶ τὰ Τράτσα, ἀπήρτιζε μέρος τῆς ὅλης Κολοφωνίας γῆς, ὅπερ θέλω προσπαθήσει ν' ἀποδείξω ἐν ἄλλῃ πραγματείᾳ μου, ὅπου ὁ λόγος περὶ τῶν θέσεων Κλάρου, Κολοφῶνος καὶ Νοτίου.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

περὶ τὴν Μητρόπολιν εὑρεθεῖσαι.

σοζ′.

Ἐντὸς τοῦ χωρίου Γενίκιοϊ. Ἐπὶ τεμαχίου λίθου, σωζομένου ὑψ.0,20, πλ.0,50, πάχ.0,20, ἐκτισμένου ἐν τῇ ἐξωτερικῇ γωνίᾳ τοῦ τοίχου τῆς ἀγροτικῆς καλύβης (νταμίου) τοῦ βοσκοῦ Ἀθανασίου.

. . . .
εἰ δέ τις θελήσει πω-
λῆσαι δώσει τῇ Μη-
τροπολειτῶν βου-
λῇ ✕ φ′. Ζῶσιν.

Σημ. Ὅλα τὰ Σ εἶναι ἀνεστραμμένως κεχαραγμένα οὕτω Ʃ.

σοη′.

Αὐτόθι. Ἐπὶ τεμαχίου λίθου, σωζομένου ὑψ. 0,30, ὁμοίως πλ. 0,20, ἐκτισμένου ἐν τῷ ἐξωτερικῷ μέρει τοῦ τοίχου τῆς αὐτῆς, ὡς ἀνωτέρω ἐμνήσθην, καλύβης.

. . . . . Οὐήρω
. . . . ενοι
. . . . ανου
. . . . . . ωτω α
. . . . . . τ]έκνων
. . . . γων.

σοθ.'

Αὐτόθι. Ἐπὶ τεμαχίου λίθου, σωζομ. ὕψ. καὶ πλ. 0,30, ἐκτισμένου ἐν τῷ ἐσωτερικῷ μέρει τοῦ τοίχου τῆς καλύβης τοῦ Βοσκοῦ Παυλῆ. Ἐλήφθη καὶ χάρτινον ἐκτύπωμα κατατεθειμένον ὃν ἤδη ἐν τῷ Μουσείῳ.

. . . .
Ν.ΗΙΔ. . . . .
ΛΥΚΛΑ.ΤΟΝΝΕΟΝΗΛΙΚΙ
ΤΙΣΓΑΡΕΓΩΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣΟΔ
ΣΜΟΡΟΣΩΙΤΑΠΑΛΑΙΣΤΡΗΣ
ΗΜΕΡΑΜΟΥΝΩΕΜΟΙΒΑΡΒΑΡΕ
ΤΕΥΞΕΤΥΧΗΟΥΓΑΡΕΜΕΣΤΥ
ΓΕΡΗΝΟΣΟΣ..ΤΑΝΕΝΑΛΛΕΝ
.ΕΘΛΟΙΣΔΗΡΙΣΥΠΕΡΝΙΚΗΣΩ
. . . .ΠΑΝΚΡΑΤ.ΟΥΕΙΚΟΣΤΟΝ
. . . . .ΟΝΩΣΕΙ
. . . .

ἤτοι

. . . . Πο]λυκλᾶς? τὸν νέον ἡλικί[η.
Τίς γὰρ ἐγώ; Πολέμαρχος ὁ δ[ύ]σμορος ᾧ τὰ παλαίστρης
ἤμερα μούνῳ ἐμοὶ βάρβαρ' ἔτευξε τύχη·
Οὐ γὰρ ἐμὲ στυγερὴ νόσος [ἔκ]τανεν, ἀλλ' ἐν [ἀ]έθλοις
δῆρις ὑπὲρ νίκης ὤ[λεσε] πανκρατ[ί]ου·
Εἰκοστὸν [γὰρ ἔτος] . . . .

σπ'.

Αὐτόθι. Ἐπὶ τεμαχίου λίθου, ὕψ. 0,15, σωζομ. πλ. 0,36, ἐκτισμένου ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ τοίχου τοῦ ὀθωμ. προσευκτηρίου.

Τοῦ μνημεί]ου κήδεται Αὐρ.
, ... το]ῦ φύσει Ἱκεσίου.
, ... Β·[ἀδ]ελφῷ.

σπά.

Αὐτόθι. Ἐπὶ στήλης βωμοῦ, σωζομ. ὕψ. 0,40, διαμέτρου πρὸς τὴν βάσιν 0,20, εὑρισκομένης ἐν τῇ καλύβῃ τοῦ Ζαήτ.

Ἀγαθῇ Τύχῃ.
Αὐτοκράτορι
Καίσαρι Τραϊανῷ
Ἀδριανῷ, Διΐ, Ὀλυμ-
πίῳ, σωτῆρι καὶ
κτίστῃ.

σπβ'.

Αὐτόθι, Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0,66, πλ. 0,50, πάχ. 0,6, ἐκτισμένου ἐπὶ τῆς κρήνης τῆς ἐν τῷ ὀθωμ. προσευκτηρίῳ.

ΠερΡίγενος Ἀλάμου
Κλεόδημος Περιγένου
Δι]οκλῆς Περιγένου
Ζεῦξις Περιγένου.

σπγ'.

Ἐντὸς τοῦ παρὰ τὸ θέατρον τουρκ. νεκροταφείου. Ἐξ ὀκταγώνου ἡμικεχωσμένου κίονος, διαμέτρου 0,50. Ἐλήφθη ὡσαύτως ἐκτύπωμα.

Ἱπποίτης Ἀπολλωνίου
καὶ Ἀπολλώνιος Ἀττάλου
τοῦ Ἄνδρωνος τὸν κίονα
τῷ δήμῳ.

Ἐπὶ αὐτονόμων νομισμάτων Μητροπολειτῶν τῶν ἐν Ἰωνίᾳ ἀναφέρεται τὸ ὄνομα Ἄνδρων, ὡς ἄρχοντος ὄνομα. Mionnet Suppl. t. 6, N. 1143.

σπδ'.

Ἐντὸς τοῦ Βυζαντινοῦ κτιρίου. Ἐπὶ μαρμάρου, ὑψ. 0,70, πλ. 0,50, πάχ. 0,30. Ὑψ. γραμ. 0,025.

Ἱερεὺς δώδεκ[α θε-
ῶν Νηρεὺς Νηρέως·
ιἱέρηα Ἀνατολή·
διάκονος Ἐλπίς·
δ]ιάκονοι Καλλιγᾶς
Δ]ημητρίου,
Μ]ενεκράτης.
Ἱε]ρεὺς
δώδ]εκα θεῶν Νη-
ρεὺ]ς Ἀρτεμᾶ τοῦ Νη-
ρέω]ς· ἱέρεια Ἐλπὶς ἡ μή-
τ]ηρ τοῦ ἱερέΟς· διάκο-
νος Τύχη· διάκονοι Ἀρ-
τεμᾶς καὶ Ἐλπιδηφόρος
οἱ ἀδελφοὶ τοῦ ἱερέ[ως.

Σημ. Ἐν γραμμῇ 5ῃ ὁ Arundell ἀνέγνω Καμπᾶς, (C. I. G. No. 8037) ἀλλὰ προφανῶς ἠπατήθη. Βλ. καὶ χάρτινον ἐκτύπωμα ὅπερ εὑρηται ἤδη ἐν τῷ Μουσείῳ.

σπε'.

Ἐντὸς τοῦ δασώδους τουρκ. νεκροταφείου. Ἐπὶ στήλης βωμοῦ, ὑψ. 0,90, διαμ. 0,44 πρὸς τὴν βάσιν.

Ἥρας ἱέρεια
Στρατονείκη
Τατιανοῦ
τὸν βωμὸν
ἀνέθηκεν.

σπϛʹ.

Αὐτόθι. Ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλακὸς, ὑψ. 1,10, πλ. 0,36, πάχ. 0,10, πρὸς τὰ κάτω ἐχούσης δύο στεφάνους.

Τὸν σὺν ἐφήβοις
Νεώναν
Ἀνάξιδος.
Ὁ δῆμος.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εὕρηται δεδημοσιευμένη ὑπὸ Arundell. Βλ. C. I. G. N. 3034.

σπζʹ.

Αὐτόθι. Ἐπὶ καλύμματος τάφου, ὑψ. 0,85, πλ. 0,60, πάχ. 0,6, σώζονται ἐκ τῶν 12 περίπου γραμμῶν τῆς ἐπιγραφῆς αἱ δύο τελευταῖαι.

. . . .
. . . . .κ]ήδεται
Κόνων Θευγίππου.

σπή.

Αὐτόθι. Ἐπὶ ἑτέρου ἐπιπώματος τάφου, μήκ. 1,76, πλ. 54, πάχ. 0,28, εὕρηνται αἱ ἑξῆς μόνον λέξεις ἐπὶ τῶν ἔσωθεν κατὰ μῆκος πλευρῶν.

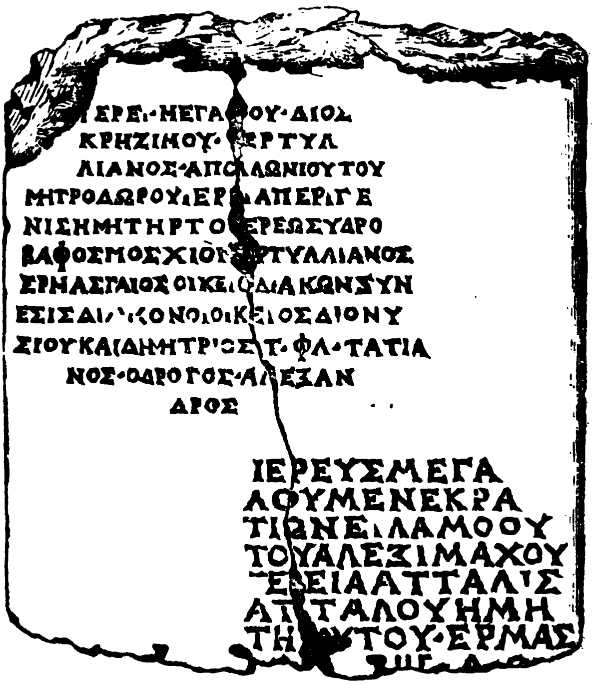
Ἀγαθῇ Τύχῃ. Ἀγαθῇ Τύχῃ.

σπθ'.

'Εντὸς τουρκ. νεκροταφείου παρὰ τὰς καλύβας τοῦ Τουρβαλιοῦ καὶ πλησιέστατα πρὸς τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμήν.

'Επὶ στήλης, σωζομ. ὕψ. 1 μέτρου, διαμέτρου δὲ 0,46.

'Υψ. γραμ. 0,,023, τῶν δὲ πρὸς τὰ κάτω 0,028.

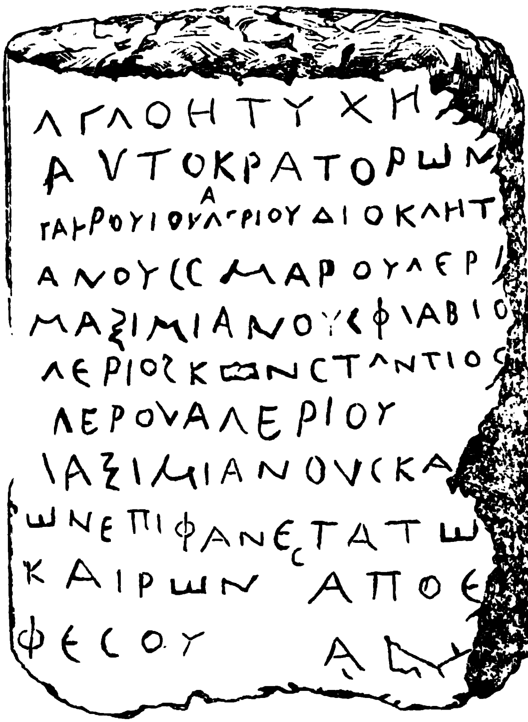

Ἱερεῖ Μεγάλου Διὸς
Κρηζίμου Τερτυλ-
λιανὸς Ἀπολλωνίου τοῦ
Μητροδώρου· ἱέρεια Περιγε-
νὶς ἡ μήτηρ τοῦ ἱερέως· Ὑδρό-
βαφος Μοσχίονος, Τερτυλλιανός,
Ἑρμᾶς, Γάϊος, Οἰκεῖος· διάκων Ξύν-
εσις· διάκονοι Οἰκεῖος Διονυ-
σίου καὶ Δημήτριος, Τ. Φλ. Τατια-
νός, Ὅδρογος, Ἀλέξαν-
δρος.

Ἱερεὺς Μεγά-
λου, Μενεκρα-
τίων Εἰλαμόου
τοῦ Ἀλεξιμάχου·
ἱέρεια Ἀτταλὶς
Ἀττάλου ἡ μή-
τηρ αὐτοῦ· Ἑρμᾶς
. . . .

οϛʹ.

Αὐτόθι. Ἐπὶ στήλης (borne milliaire), σωζομ. ὑψ. 1 μέτρου, διαμ. 0,50 περίπου. Ὑψ. γραμ. 0,3, ἕως 0,5.

Ἀγαθῇ Τύχῃ.
Αὐτοκρατόρων
Γ. Αὐρ. ου Οὐαλερίου Διοκλητι-
ανοῦ, Μ. Αὐρ. Οὐαλερίου
Μαξιμιανοῦ, Φλαβ. Οὐα-
λερίου Κωνσταντίου, Γα-
λερ. Οὐαλερίου
Μαξιμιανοῦ, Καισά-
ρων ἐπιφανεστάτων.
Καιρῶν ἀπὸ Ἐ-
φέσου . .

σηα΄.

Αὐτόθι. Ἐπὶ φούρνου παρὰ τὴν καλύβην Θοδωρῆ Κεχαγιᾶ. Ἐπὶ λίθου, ὑψ. 0,85, πλ. καὶ πάχ. 0,32.

Ὑπόμνημα.
Λοῦκις
Χρυσάν-
θη τῇ κο-
σμία γυ-
ν]αικί.

σηβ΄.

Ἐντὸς τοῦ Τουρβαλιοῦ. Ἐπὶ μαρμάρου μήκ. 1,50, πλ. καὶ πάχους ἀκανονίστου, χρησιμεύοντος ὡς οὐδὸς τοῦ τουρκ. προσευκτηρίου. Ὑψ. γραμ. 0,016.

. . . .
1 . . . μενον ων . . . .
2 . . . τὸν θεὸν εὐσέβειαν ταῖς . . . . ολει-
τῶν ἐς πᾶσ[. . . .
3 . . . λοντ. . . . ιον γνώμη τῇ . . . . ἀσθενῶν καθαρῶς
[ἀ]νθεστῶτα καὶ τὰ τῆς πόλεως πράγματα . . . .
4 . . . . π]ολλάκις τῇ πόλει εἰς τὰς χρείας
τῶν καιρῶν κεχαρισμένον καὶ προχρήσεις χρη[σάμενον . . . . .
5 . . . . νους πεποιη . . . . σειτοδείαις παρα-
πράσεις σείτου οὐκ ὀλίγον ὑφαιρῶν . . . .
6 . . . . ἐκ τῶν ἰδίων ἐν τῇ ἀγορᾷ διπλῆν κατεσκευακότα.

σϟγ'.

Μεταξὺ Τουρβαλιοῦ καὶ Ἀγιαρτζίκιοϊ· Ἐπὶ λίθου, ὑψ. 0,22, σωζομ. πλ. 0,36, ἐντετειχισμένου ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ τοίχου τῆς καλύβης τοῦ Καρὰ-Κώστα.

Τιβέριος Κλαύδιος . . . . [Τι-
βερίου Κλαυδίου μέ[ιος ἀπε-
λεύθερος κατεσκεύ[ασε τὸ μνη-
μεῖον ἑαυτῷ καὶ γυν[αικὶ καὶ τέ-
κνοις.

σϟδ'.

Αὐτόθι. Ἐπὶ μαρμάρου κεχωσμένου ἐν τῷ παρὰ τὸ Ἀγιαρτζίκιοϊ τουρκ. νεκροταφείῳ, θεωμένου ὑψ. 0,22. πλ. 0,66.

Τοῦτο τὸ μνημεῖ]ον ἐστὶν Αὐρ-
. . . . ρου Ἀκυλλίου καὶ
Αυ. . . . . ρας καὶ τέκνων καὶ
ἐγγόνων αὐτῶν· οὐδενὶ δὲ
ἐξέσται θ]άψαι . . . .
. . . .

σϟέ.

Μεταξὺ Τουρβαλιοῦ καὶ Μασσάτ Ἐπὶ μαρμάρου, ὑψ. 0,50, πλ .0,68, πάχ.0,13, εὑρισκομένου ἐντὸς τοῦ παρὰ τὸ Φετρὲκ-Τσάϊ τουρκ. νεκροταφείου.

MARCVS AILIVS
P . ILIVS MFAIM
Μάρκος Αἴλιος
Μάρκου υἱός.

σης'.

'Επὶ μαρμάρου κεχωσμένου ἐν τῷ αὐτῷ μέρει, θεωμ. μήκ. 0,54, πλ. 1,80, πάχ. 0,68, συνεχομένου ἴσως ποτὲ μετ' ἄλλου μαρμάρου, μετὰ κεχαραγμένον τι φύλλον κισσοῦ (σῆμα τελείας) τρία γράμματα ὕψ. 0,8, ἀλλήλων ἀπέχοντα 0,10, ἀποτελοῦντα ἴσως τὴν λέξιν Καῖσαρ.

ΚΑΙ

σηζ'.

'Εντὸς τοῦ χωρίου Μασσάτ (Χονδριανά.) 'Επὶ λίθου, ὕψ. 0,26, μήκ. 0,92, πάχ. 0.36, χρησιμεύοντος ὡς βάθρον τῆς εἰσόδου τῆς ἐκεῖσε ἐκκλησίας τοῦ 'Αγ. Γεωργίου, μετενεχθέντος δ' ἐκ τοῦ παρέκει τουρκ. νεκροταφείου. (Μετ' ἐκτυπώματος.)

Τούτου τοῦ ἡρώου κήδεται Αὐρ. 'Αντώ[νιος
καὶ Αὐρ. Τατιανὴ κλεινῆς Β ο ρ ι α κ ῆ ς κατὰ συν-
χώρησιν Αὐρ. Τροφίμου καὶ 'Αμμιανοῦ καὶ Ζω-
σίμου· οὐδενὶ δὲ ἑτέρω ἐξὸν τεθῆνα(ι)· εἰς δέ τις
τορμήσει ἕτερον θάψαι τινα ἢ γράμα ἐκόψαι θή-
σε(ι) τῷ ταμίω ✱ ,α καὶ τῇ Χ ο ν δ ρ ι α ν ῶ ν κώμῃ ✱ φ'.

σηή.

Αὐτόθι. 'Επὶ λίθου, ὕψ. 0,22, μήκ. 0,44, ἐκτισμένου ὑπεράνω τῶν θεμελίων τῆς οἰκίας Χρήστου βοσκοῦ.

. . . .
ΜΕΛ.ΤΙΝΙΑΝ..ΚΙΩΝ Δημητρ . . . .
οὐδενὶ δὲ ἑτέρω ἐξὸν εἶναι τ . . . .
τῶν ἐνθαῦτα ἐπιγεγραμένω[ν . . . .
ενὶ ἑτέρω τι ποιῆσαι, ἀποτείσει [τῇ τῶν . . . . . .
συνκατοικία ✱ αφ'. Ταύτης τῆς . . . .
ἀρχείοις.

σιθ'.

Αὐτόθι. Ἐπὶ στήλης χρησιμευούσης ὡς βάσις τῆς ἁγίας Τραπέζης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ αὐτοῦ χωρίου.

. . . .
. . . via[s] re . . . .
. . . .

Αὐτοκ]ράτωρ Καῖσαρ, θε[οῦ
Τραϊα]νοῦ υἱὸς σεβασ[τός,
Ἀδριανός,]ἀρχιερεὺς μέγι-
στος, δημ]αρχικῆς ἐξουσίας
τὸ . . αὐτο]κράτωρ τὸ κά, ὕπατος
τὸ] . . . .
. . . .

τ'.

Ἐντὸς τοῦ παρὰ τὸ Μασσὰτ τουρκ. νεκροταφείου. Ἐπὶ ὡραίου κεχωσμένου μαρμάρου, θεωμ. ὕψους ἑνὸς μέτρου περίπου, μεγάλοις καὶ ἀραιοῖς γράμμασιν.

. . . . . . ἱερεῖς.

τά.

Αὐτόθι. Ἐπὶ μαρμάρου, μήκ. 1,37, ὑψ. 0,29, χρησιμεύοντος ἴσως ὡς ὑπερθύρου, ἐκ γραφῆς ἀκανονίστου καὶ κακογεγραμμένης διέκρινα·

NE
I σκεύασεν τὰς ἐπιχοὰς τὰς ἐπικειμένας ΟΙϹϹΥ Υ
Ο | ἠρόγον Ἰουλιανὸς ΕΙ . . ΕΝ ὡμολόγησεν ΕΚ | ΙΣ
ΗΚΕΝΑΙΤΟ ... ΤΟ . . ΟΙΕΙΕΙΛΟ . . . Ν ϹΙΝΤΙϹ | Τ
. . . | κατασκευαῖν θήσει τῷ ταμίῳ | Χ | Λ
ϹΟ | Є . . . . τὸ τα[με]ῖον | Є | Ⲉ
. . | Ϲ. | ѠΤ . . πόλει ἀρχείοις | Μ | ΙЄΙ

τθ'.

Παρὰ τὸν νερόμυλον τοῦ Μασσάτ. Ἐπὶ πλακός, μήκ. 2,50, πλ. 0,80, πάχ. 0,25, χρησιμευούσης ἤδη ὡς γεφύρας τοῦ χάνδακος τοῦ μύλου.

Im]p. Caesar
Augu
Pon]tifex[maximus,
Trib]unic
Patr
urам
omit 0 0 0 0 0

Αὐτ]οκράτ[ωρ Καῖσαρ
Σεβ]αστός, Ἀρχι[ερεὺς μέγιστος,
[Δημαρχικῆς ἐξουσίας πα-
τὴρ πατ]ρίδος . . . .
. . . . . ε ἐ[πισ]τα[τοῦντος ;
. . . . . ου Δομ[ιτίου] . . . . .
. . . . του Μ . . . .

Ἡ πλευρὰ τοῦ μαρμάρου τούτου, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιγραφή, βρεχομένη ἀεννάως ὑπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ χάνδακος ὑπέστη μεγάλην φθοράν, μόλις δὲ κατώρθωσα νὰ διακρίνω ὀλίγας λέξεις πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀτρύτων ἀγώνων, οὓς κατεβάλομεν διὰ νὰ ἀναποδογυρίσωμεν τὸν μέγαν ἐκεῖνον μαρμάρινον ὄγκον.

Ὑποθέτω δ' ὅτι αὕτη εἶναι τιμητική τις τοῦ Αὐγούστου ἐπιγραφὴ πρὸς ἀνάμνησιν κατασκευῆς ἢ ἐπισκευῆς ὁδῶν, ἧς ἐπεστάτησεν ἴσως Δομίτιός τις. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ὡς καὶ τὴν προηγουμένην ἴσως ἀναδημοσιεύσω προσεχῶς ἀφοῦ λάβω ἐκτύπωμα καὶ νέον ἀντίγραφον αὐτῶν.

τγ'.

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τουρβαλιοῦ εἰς Τριάντα. Ἐπὶ τετραγώνου στήλης, ὑψ. 0,60, πλ. καὶ πάχ. 0,28, κειμένης ἐντὸς τουρκ. νεκροταφείου.

Ἥρα
Σαβεί-
νη Σε-
βαστή.

τδ'.

Εἰς θέσιν Κουτσοὺκ Μπουρνού. Ἐπὶ στήλης, σωζομ. ὑψ. 0,90, διαμέτρ. 0,50, ἣν ἐξέχωσα ἐκ τοῦ παρὰ τὴν ὁδὸν τουρκ. νεκροταφείου.

Ἀγαθῇ Τύχῃ.
Ἥρας ἱέρε-
ια Κλ. Νείκη·
διάκονοι Πρεῖμ.
Διαδουμενε[ῦ],
Ἀσ. Ἀσκληπία,
Κλέοστος
Ἀνδρονείκ-
ου, Ἀσκληπιά-
δης Δ . . . . . .
ΝΟ . . . .
. . . .

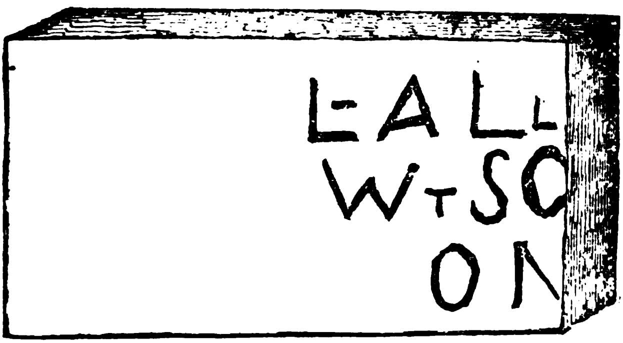
τε'.

Ἐντὸς τοῦ χωρίου Φόρτουνα. Ἐπὶ πλακός, μήκ. 0,46, ὕψ. 0,40, ἐστρωμένης ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ βουστασίου τινος παρὰ τὸ παντοπωλεῖον.

Ἀπολλωνὶς
Ἡροστράτου
Φίλα θυγα-
τρὶ ἐποί(η)σε
μνῆαν.

τς'.

Μεταξὺ Φόρτουνα καὶ Τριάντα. Ἐπὶ ὡραίου μαρμάρου, κειμένου ἐντὸς τοῦ παρὰ τὴν ὁδὸν τουρκ. νεκροταφείου, ὕψ. 0,54, μήκ. 0,90. Ὕψ. γραμ. 0,12.

τζ'.

Ἐντὸς τοῦ χωρίου Καρίτς-Ἀγάτς. Ἐξ ἐκτυπώματος δωρηθέντος μοι ὑπὸ τοῦ ἐν Τριάντα φιλαρχαίου κ. Παναγιώτου Καζάκου. Ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλακός, ὕψ. 0,60, πλ. 0,30, πάχ. 0,4, κειμένης παρὰ τὸ ἐκεῖσε τουρκ. προσευκτήριον.

Εὐτυχὶς χαῖρε.

ΜΕΛΗ ΤΑΚΤΙΚΑ

πληρώσαντα τὴν συνδρομὴν αὐτῶν διὰ τὸ Δον ἔτος τῆς Δης περιόδου.

Ν. Ἀρώνης
Σ. Συρμακέσης
Π. Γιοβανὸφ
Τ. Γιοβανὸφ
Α. Θάνος Ἀποστολίδης ἰατρὸς
Κ. Θ. Ἀποστόλου
Α. Παναγιώτου
Π. Ψαρᾶς
Ι. Πιττακὸς
Π. Φιλίπποβιτς
Ι. Καρατέλης
Α. Κουρνιάκτης
Δ. Σῶκος
Χ. Παλαιολόγος
Ε. Burnens
Γ. Αὐγερινὸς
Μ. Χαμουδόπουλος
Λ. Χαμουδόπουλος
Ν. Παλαιολόγος
Ἀχιλ. Μιταράγκας
Ἕκτωρ Κωσταντέλης
Ν. Ἠλιάδης
Ἀριστείδης Ψαρᾶς
Σ. Μανωλιάδης
Γ. Ζαντινόπουλος
Σωκράτης Γκίζης
Δ. Βασιλειάδης
Ι. Ἀκκιζόγλους
Π. Ὅμηρος
Σερεφετίνογλους
Θ. Θωμαΐδης
Α. Φωτιάδης
Μ. Κομνηνὸς
Γ. Ι. Ψιακῆ
Γ. Βλυσίδης
Γ. Παπαδημητρίου
Δ. Ἰγγλέσης
Κ. Καρυδιᾶς
Σ. Πώποβιτς
Ι. Γεωργιὲφ
Λεων. Ἀσλάνογλους
Εὐριπ. Σεκιάρης
Ν. Χαβιάρας
Α. Ἀρεάλης
Ι. Καραλῆς
Φωκίων Πολύδωρος
Ε. Βαρβέρογλους
Δ. Ἀρναούτογλους
Ν. Πατούνας
Δ. Δεσίπρης.

ΜΕΛΗ ΤΑΚΤΙΚΑ

πληρώσαντα τὴν συνδρομὴν αὐτῶν διὰ τὸ Α´ ἔτος τῆς Β´ περιόδου

1875—1876.

Ν. Ἀρώνης
Σῖμος Δελεγραμμάτη
Δ. Κιουπετζόγλους
Κ. Χ. Γεωργίου
Γ. Μεϊμάρογλους
Κίμων Χ. Κωστῆς
Ι. Βάλβιτς
Περικλῆς Δ. Χριστοδούλου
Α. Παρασκευόπουλος
Σ. Καρακούσης
Ἀχιλλεὺς Ζαριφάκης
Γ. Εὐφραιμίδης

Δ. Φοντριὲ
Ρ. Ῥάλλης
Ι. Ψιακῆς
Β. Διογένης
Ι. Μαρτζέλλας
Ι. Κυριακίδης } ἐν Ὀδεμησίῳ
Α. Κυριακίδης
Γ. Ζερλέντης
Γ. Λάτρης
Π. Ψαρᾶς
Α. Ἀργεντης
Μαρκὰρ Ἄβρο
Ν. Κοκόλας
Ἀριστείδης Παπαμιχαηλὼφ
Κίμων Παπαμιχαηλὼφ
Ἀχιλλεὺς Παπαμιχαηλὼφ
Θ. Κοντόπουλος
Μιγγὶρ Μερκουριὰν
Ε. Ζέτζος
Ἀριστομένης Λάσκαρις
Θ. Θωμαΐδης
Π. Παντολέων
Παρθένιος Δανιηλίδης
Emile Burnens
Θεόδωρος Τέλογλους
Χ. Παλαιολόγος
Jean Generali
Κ. Δαπόντες
Ν. Χηνόπουλος
Σ. Πασσαδόπουλος
Π. Γιοβανὼφ
Ξενοφῶν Μαυροθέρης
Ν. Ποῦλος
Α. Νορᾶς
Ἕκτωρ Κωσαντέλης
Δημοσθένης Ἰσηγόνης
Σ. Χρουσάκης
David Cazès
Π. Καπλανίδης
G Weber
Baron Aliotty
Λεωνίδας Χριστοδούλου
Κ. Πισάνης
Ἀριστοτέλης Μ. Φοντριέρος
Διονύσιος Μαρκόπουλος
Γεώργ. Μισθὸς
Δημήτριος Μισθὸς
Ἰωάννης Μισθός
Σαπφὼ Λεοντιάς.

ΜΕΛΗ ΤΑΚΤΙΚΑ

πληρώσαντα τὴν συνδρομὴν αὐτῶν διὰ τὸ Β΄ ἔτος τῆς Β΄ περιόδου.

1876—1877.

W. Barkshire
Δ. Λαμπίδης
Η. Ἀκκᾶς
Κίμων Χ. Κωστῆ
Ἀριστομένης Λάσκαρις
Ξενοφῶν Λάτρης
Ἀχιλλεὺς Ζαριφάκης
Δ. Κιουπετζόγλους
Κ. Χ. Γεωργίου
Γ. Μεϊμάρογλους
Ν. Κατρέβας
Α. Νορᾶς
Α. Ἀργέντης
Μαρκὰρ Ἄβρο
Β. Διογένης
Ἀχιλλεὺς Παπαμιχαηλὼφ
Κίμων Παπαμιχαηλὼφ
Σ. Χρουσάκης
Ν. Σοφιανόπουλος
Ι. Ψιακῆς
Θεόδωρος Καρύδης
Ρ. Ῥάλλης
Σ. Πασσαδόπουλος
Ν. Κιτροέφ
Α. Παρασκευόπουλος
Π. Γιοβανὼφ

Χ. Παλαιολόγος	Ι. Γεωργιέφ
Emile Burnens	Γ. Αὐγερινὸς
Ν. Ἀρώνης	Εὐριπίδης Σεκιάρης
Ἀχιλλεὺς Μηταράγκας	Baron Aliotty
Ἕκτωρ Κωσσαντέλης	Π. Φιλίπποβιτς
Δ. Βασιλειάδης	Δ. Φοντριὲ
Π. Ὅμηρος	Π. Καπλανίδης
Θ. Θωμαΐδης	G Weber
Μ. Κομνηνὸς	Ι. Ρίζος ἐν Ἀϊδινίῳ
Γ. Βλυσίδης	Θ. Βέρρας
Κ. Καρυδιᾶς	Ι. Μαρτζέλλας
Σ. Πώποβιτς	Ἀριστ. Μ. Φοντριέρος
Λεωνίδας Ἀσλάνογλους	Δημ. Μισθὸς
Α. Ἀρεάλης	Γεώργ. Λάτρης
Π. Παντολέων	Δ. Μαρκόπουλος
Δημοσθένης Ἰσηγόνης	Ἰωάν. Μισθὸς
Α. Φωτιάδης	Γεώργ. Μισθός.

ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

Βασίλειος Παπαγιάννης ἐν Λιβερποὺλ	50 Λ. Ἀγγλ.	Γρ. 5,500
Ἀνώνυμος διὰ τοῦ Ι. Μισθοῦ	Μετζ. 250.	» 5,000
		Γρ. 10,500

ΔΩΡΗΤΑΙ

Στυλιανὸς Αὐγουστῖνος	γρ.	132
Ὀλυμπιὰς Κασσαβέτη	»	250
Πάρις Λαμπρυνίδης ἐν Νεαπόλει	»	880
Ἱερώνυμος Μυριανθεὺς ἐν Λονδίνῳ	»	220
Διάφοροι, ἐκ συνάξεων ἀποτυχόντος λαχείου νομισμάτων τινων	»	240
Ἀνώνυμος διὰ τοῦ Ι. Μισθοῦ φρ. 20	»	88
Ἀθανάσιος Χατζῆ Δῆμος ἐν Ἀϊδινίῳ, Alexandre Dracopoli φρ. 100	»	880
Eduard Purser Μετζ. 50	»	1,000
Σ. Τάξης ἐν Μιτυλήνῃ	»	100
Ἀθηνόδωρος Ἀποστολίδης ἐν Ἀϊδινίῳ	»	200
Ἰάκωβος Σταθόπουλος ἐν Νεαπόλει Φρ. 150	»	660
F. S. Castellano ἐν Νεαπόλει λίρ. Ἰταλ. 150	»	611
Ἱερὸν Νοσοκομεῖον, ἀξίαν 17 δεσμ. χάρτου τυπογραφικοῦ	»	971
	Γρ.	6,232

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΑΜΕΙΟΥ

ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ

'Από 8 Ἰουλίου τοῦ 1875 μέχρις
9 Ἰουλίου τοῦ 1878.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ

ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1875

Πρὸς γρ 100 τὴν ὀθωμ. λίραν

ΔΟΥΝΑΙ

Εἰς λ)μὸν Συνδρομῶν

50 ἑταίρων τῆς Αης Περιόδου, α'. ἔτους	γρ.	5,000
61 » » Βας » » »	»	6,100
60 » » Βας » β'. »	»	6,000
	Γρ.	17,100

Εἰς λ)μὸν Μεγάλων Εὐεργετῶν

Βλ. σελ 104	γρ.	10,500

Εἰς λ)μὸν Δωρητῶν

Βλ. ὁμοίως ὀνομαστὶ τὸν κατάλογον αὐτῶν, ὡς καὶ τὸν τῶν κ. κ. συνδρομητῶν	»	6,232

Εἰς λ)μὸν «Σμυρναϊκῶν Μ. Τσακίρογλου»

Δι' ὅσα ἐσυνάξαμεν ἐκ πωλήσεως τοῦ α'. τεύχους τοῦ συγγράμματος τούτου	»	1,613

Εἰς Δανειστὰς Χρημάτων

Δι' ὅσα ἐδανείσθημεν ἀπὸ τὴν ἐφορείαν τῆς

Εὐαγγελικῆς Σχολῆς	γρ. 3,718. 25		
Ὅσα ἀπὸ τὸν κ. Δ. Μαρκόπουλον	» 3,499. 50	»	7,217.75
		Γρ.	42,662.75

ΤΑΜΕΙΟΥ

ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

μέχρις 8 Ἰουλίου 1878.

καὶ γρ. 20 ἕκαστον μετζίτιον.

		ΛΑΒΕΙΝ
Ἀπὸ λ)μὸν Ἐξόδων		
Βλ. τὸν ὄπισθεν ἀναλυτικὸν πίνακα	γρ.	20,603.75
Ἀπὸ μισθοδοσίαν Βιβλιοφύλακος		
τῷ κ. Ἀθ. Παπαδοπούλου διὰ 25 μηνιαῖα, ἤτοι ἀπὸ 1ης Ἰουλίου τοῦ 1875 μέχρι 31 Αὐγούστου 1877, λίρ ὀθωμ 125	»	12,500
Ἀπὸ Ἀγορᾶς Βιβλίων		
ὡς ὁ κατάλογος τοῦ οἰκείου βιβλίου	»	3,338
Ἀπὸ Ἀγορᾶς Νομισμάτων		
ὡς ὁ κατάλογος τοῦ οἰκείου βιβλίου	»	757.50
Ἀπὸ Ο. Β. εἰς Παρισίους		
ὅσα παρ' αὐτῷ μένουσι φρ. 30	»	130
Ἀπὸ Ν. Δαμιανὸν		
ἀπέναντι τυπωτικῶν γ'. φυλλαδίου ἐπιγραφῶν	»	2,197
Ἀπὸ Ἀθ. Παπαδόπουλον		
ὑπόλοιπον λ)μοῦ μικρῶν ἐξόδων κρατεῖ	»	98
Ἀπὸ Δανειστὰς Χρημάτων		
τῷ Δ. Μισθῷ, ἀπέναντι τῶν ὅσων τῷ ὠφείλομεν,	»	3,038.50
	Γρ.	42,662.75

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΕΞΟΔΩΝ.

	σελ. ταμ.		
Τυπωτικά			
Α^ου^ Τεύχους Μουσείου·			
Τῷ Μ. Χαμουδοπούλῳ διὰ 1000 ἀντίτυπα		γρ.	2,706.75
Τῷ Μιχ. Νικολαΐδῃ ῥαπτικὰ ἰδίων	29	»	320
» » ξυλογραφήματα	»	»	180
		Γρ.	3,206.75
Β^ου^ Τεύχους Μουσείου·			
Τῷ Ν. Δαμιανῷ διὰ 1000 ἀντίτυπα	18,20	»	2,254
Α^ου^ Τεύχους Σμυρναϊκῶν·			
Τῷ Ν. Δαμιανῷ διὰ 2000 ἀντίτυπα	20	»	2,411
Ἀγορὰ χάρτου πρὸς ἐκτύπωσιν 300 ἀντιτύπων καταλόγου χειρογράφων τοῦ Μουσείου	24,25	»	353
Γ^ου^ Τεύχους Μουσείου·	»		
Διὰ ξυλογραφήματα τῷ Μ. Νικολαΐδῃ τῷ Ι. Ρομπότῃ	27 »	»	230
		Γρ.	8,454.75
Γραφικὴ Ὕλη			
Διὰ χάρτην μελάνην, φακέλλους κλ.	24	γρ.	192
	»	»	37
Μικρὰ ἔξοδα	28	»	80
	30	»	89
		Γρ.	398
Τῷ Νικίᾳ Μάγνητι διὰ βιβλία καταλόγων ἀρχαιοτήτων καὶ ἄλλων	10,22	»	666.30
Τῷ ἐν Παρισίοις Ο. Β. δι' ἀξίαν χάρτου δι' ἐκτυπώματα φρ 20	17	»	90
Δι' ἀξίαν δελτίων ἐκ Βενετίας πρὸς ταξινόμησιν βιβλιοθήκης	17,30	»	284
		Γρ.	1,438.30

Ἐπισκευαὶ ἐν τῷ καταστήματι

	σελ. ταμ.		
Τῷ Γ. Δεσίπρη διὰ κιγκλίδας παραθύρων τῆς πρὸς τὴν ἐκκλ. τοῦ Ἁγ. Γεωργίου πλευρᾶς	10	γρ.	719
Διὰ τοποθέτησιν τῶν ἰδίων	»	»	101
» βαπτικὰ	»	»	40
» ὑέλους τῶν παραθύρων, ἐν locquet	10,12	»	130.20
Δι' ἐπισκευὴν τῆς παρὰ τὴν κρήνην ἀποθήκης	13	»	405
Τῷ Δήμᾳ διὰ κιγκλίδας παραθύρων τῆς βορείου πλευρᾶς (χαρίσαντι ἐκ τοῦ λ)μοῦ του τρεχ. γρ. 272)	23	»	490
		Γρ.	1885.20

Δετικὰ βιβλίων

Διὰ μίαν θήκην τοῦ Κώδηκος τοῦ Μουσείου	17,18	γρ.	116
Τῷ Ἀθανασίῳ Ἀγγελίδῃ διὰ 3 τόμους	18	»	73
» ἰδίῳ » 7 »	10	»	124.50
» Σπυρίδ. Εὐαγγελίδῃ » 4 »	24	»	31
» Μιχ. Νικολαΐδῃ » 6 »	25	»	40
» Ἰω. Κορυδαλῷ » 7 »	»	»	36
» Ἀθ. Ἀγγελίδῃ » 129 »	»	»	600
		Γρ.	1,020.50

Παρακαταθήκη εἰς Τελωνεῖον

Δι' ὅσα μᾶς ἐκράτησαν λόγῳ παρακαταθήκης, διὰ τὰ ἐκ Κύπρου σταλέντα τῷ Μουσείῳ δύο μικρὰ κιβώτια, περιέχοντα πήλινα δοχεῖα Μετζίτια 10	27	γρ.	200

Τίτλος ἰδιοκτησίας

Διὰ μεταβίβασιν τοῦ τεμεσουκίου τοῦ ὑπὸ Ἰκεσίου Λάτρη δωρηθέντος τῷ Μουσείῳ οἰκίσκου του εἰς Μεγάλο Βεζὶρ χάνι	17	γρ.	340

Ἔξοδα πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς κλαπείσης νομισματικῆς συλλογῆς τοῦ Μουσείου

	σελ. ταμ.		
Δι' ὅσα ἐμετρήθησαν διαφόροις	15	γρ.	700
» » » »	17	»	300
» » » »	23	»	220
» » » »	23	»	1850
		Γρ.	3070

Δικαίωμα εἰσπρακτόρων τῶν συνδρομῶν τῶν ἑταίρων

Τῷ Α. Παπαδοπούλῳ	γρ. 140		
» Ἀργ. Λεάνδρου	» 460		
» Γεωργ. Δραγῶνι	» 620		
		γρ.	1,220

Ἔξοδα διάφορα

Τῷ Gresgovils δι' ἀγορὰν θερμάστρας	10	γρ.	525
» Τατικιὰν δι' εἰδοποιήσεις Μουσείου	16	»	100
Διὰ ναῦλον κατασχεθέντος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀναγλύφου, ἐπιστραφέντος δ' ἐκ Κωνσταντινουπόλεως	23	»	100
Τῷ Ἀθ. Παπαδοπούλῳ δι' ἔξοδα μεταφορᾶς τῶν ἐξ Ἀθηνῶν προσφερθέντων βιβλίων	24	»	206
Διὰ γύψον διὰ προτομὰς κτλ.	10	»	43
» μεταφορὰν τῶν ἐξ Ἀϊδινίου ἀναγλύφων	25	»	128
» κηρία	27	»	20
» μικρὰ ἔξοδα	10	»	41 50
» » »	11	»	160
» » »	12	»	105
» » »	13	»	86
» » »	16	»	189
» » »	17,18	»	149 50
» » »	19	»	100
» » »	21,22	»	307
» » »	23	»	201
» » »	24	»	187
» » »	27	»	60
» » »	28	»	159
» » »	30	»	108
		Γρ.	2,975

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΡΙΔΟΣ ΕΞΟΔΩΝ

α) Τυπωτικά	γρ.	8,454. 75
β) Γραφική ὕλη	»	1,438. 30
γ) Ἐπισκευαὶ ἐν τῷ καταστήματι	»	1,885. 20
δ) Δετικὰ βιβλίων	»	1,020. 50
ε) Παρακαταθήκη εἰς τελωνεῖον	»	200
ς) Τίτλος ἰδιοκτησίας	»	340
ζ) Ἔξοδα πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς κλαπείσης νομισματ. συλλογῆς	»	3,070
η) Δικαίωμα εἰσπρακτόρων	»	1,220
θ) Ἔξοδα διάφορα	»	2,975
	Γρ.	20,603. 75.

ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ὠφείλομεν κατὰ τὸ κλείσιμον τοῦ Ἰσολογισμοῦ τῆς Α'. Περιόδου τῷ κ. Μισθῷ	γρ. 6339	
Ἀφαιρέσει τῶν ὅσων ἔλαβε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Β'. Περιόδου	» 3038 50	Γρ. 3,300. 50
Ὠφείλομεν προστούτοις τῇ Ἐφορίᾳ τῆς Εὐαγγ. Σχολῆς κατὰ τὸ κλείσιμον τῆς Α'. Περιόδου	γρ. 3000	
Προσθέσει καὶ τῶν ὅσων ἐδανείσθημεν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Β'. Περιόδου	» 3718. 25	
Ὀφείλομεν ἤδη τὸ ὅλον . . .		» 6,718 .25
Ὀφείλομεν ὡσαύτως τῷ κ. Διονυσίῳ Μαρκοπούλῳ δι' ὅσα ἐδανείσθημεν κατὰ τὴν διάρκ. τῆς Β'. Περιόδου		» 3,499. 50
Πρὸς γρ. 20 τὸ μετζίτι, τὸ ὅλον	γρ.	13,518. 25

Σημ. Ἀπέναντι τῶν παρὰ τῷ ἐν Παρισίοις Ο. R. φρ. 30 παρηγγείλαμεν χάρτην πρὸς ἐκτύπωσιν ἐπιγραφῶν. — Τὰ παρὰ τῷ κ. Αθ. Παπαδοπούλῳ θὰ συμψηφισθῶσιν ἀπέναντι μικρῶν ἐξόδων τοῦ Μουσείου· τὰ παρὰ τῷ Ν. Δαμιανῷ θὰ καταλογισθῶσιν ἀπέναντι τυπωτικῶν τοῦ παρόντος Γου τεύχους τοῦ Μουσείου, ἡ δὲ παρὰ τῷ τελώνῃ παρακαταθήκη θὰ μᾶς ἐπιστραφῇ ἄραγε; Θὰ ἴδωμεν.

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΗΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΡΙΤΗ

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

1878—9 καὶ 1879—80.

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ
ΤΥΠΟΙΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Α. ΔΑΜΙΑΝΟΥ.
1880.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

ΠΙΝΑΚΕΣ.

ΠΕΤΡΩι ΦΟΣΚΟΛΩι

ΑΝΔΡΙ ΑΓΑΘΩι, ΦΙΛΟΜΟΥΣΩι ΚΑΙ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΔΙ

ΜΙΚΡΟΝ ΑΝΤΙ ΠΟΛΛΩΝ

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΔΕ

ΑΝΑΤΙΘΕΤΑΙ.

ΛΟΓΟΣ

ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΕΝ ΤΗι ΛΕΣΧΗι

ΟΜΗΡΟΣ

τὴν 25 Νοεμβρίου 1879

ὑπὸ

Δ. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ.

Περὶ Μουσείων καὶ Βιβλιοθηκῶν
παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι

καὶ

περὶ τοῦ ἐν Σμύρνῃ Μουσείου καὶ τῆς Βιβλιοθήκης
τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς.

Φιλόμουσος Ὁμήγυρις,

ΠΡΟ μηνῶν ἡ Ἐφορία τοῦ Μουσείου, ἐνθαρρυνθεῖσα ἐκ τῆς αὐθορμήτου δωρεᾶς γενομένης τῷ καταστήματι βιβλίων γεγραμμένων εἰς Ἰνδικὰς γλώσσας, ἐτόλμησε νὰ ζητήσῃ ἀπὸ διαφόρους νέους, διευθύνοντας ὀλβίους οἴκους Ἑλληνικοὺς ἐν τῇ ἀπωτάτῃ Ἀνατολῇ, συγγράμματά τινα πραγματευόμενα περὶ γλώσσης, θρησκείας, ἠθῶν καὶ ἐθίμων, φιλολογίας καὶ ἀρχαιολογίας τῶν ἰνδικῶν λαῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ αὐτῶν εἰς τὴν χορείαν τῶν ἀρείων φυλῶν στενωτάτων δὲ συγγενῶν τοῖς Ἑλληνοϊταλικοῖς. Ἡ μελέτη ἐν τοῖς βιβλίοις αὐτοῖς, ἐν οἷς σοφοὶ γλωσσολόγοι ἐναπεταμίευσαν θησαυρὸν γνώσεων, ἐνῷ παρέχει τέρψιν παντὶ γευσαμένῳ παιδείας Ἑλληνικῆς, διότι βλέπει εἰς πολλὰ καὶ ἀπομεμακρυσμένα μέρη γλώσσας ἐχού-

νας, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ῥίζας, γραμματικὸν σχῆμα, τύπους καὶ κλίσεις, οἷα καὶ ἡ Ἑλληνική, συγχρόνως τῷ παρέχει τὰ μέσα νὰ ἐξηγήσῃ λογικῶς μυρία ὅσα τέως ἀκατάληπτα αὐτῷ.

Τινὲς τῶν νέων πρὸς οὓς ἡ Ἐφορία ἀπηύθυνε τὴν παράκλησίν της εἰσὶ Σμυρναῖοι, διότι οὐχὶ μόνον ἐγεννήθησαν καὶ ἀνετράφησαν ἐν Σμύρνῃ ἀλλὰ καὶ ἐξεπαιδεύθησαν ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ Σχολῇ.— Ἡ παράκλησις ἐγένετο εὐμενῶς ἀποδεκτὴ καὶ ὑπεσχέθησαν ὅτι τινὰ τῶν αἰτηθέντων βιβλίων θέλουσιν ἀποσταλῇ, τινὰ δ' οὐχί, διότι δυσεύρετα. Καὶ ἡ μὲν Ἐφορία εὐγνωμόνως ἀποδεχθεῖσα πάντοτε καὶ τὴν μικρὰν καὶ τὴν μεγάλην δωρεὰν εὐγνωμονεῖ καὶ πρὸς τοὺς ἐν λόγῳ ὁμογενεῖς· ἐπειδὴ ὅμως οὗτοι, γράφοντες πρὸς φίλον των ἐνταῦθα, ἐξήνεγκον τὴν γνώμην ὅτι προσφορὰ μεγάλη δὲν ἥρμοζε διὰ τὴν Σμύρνην, διότι τὸ Μουσεῖόν της δὲν φέρει ἐθνικὸν χαρακτῆρα, μοὶ ἔδωκαν ἀφορμὴν νὰ μελετήσω τὸ θέμα καὶ νὰ ἐκθέσω ἐνώπιον ὑμῶν τὰς ἀσθενεῖς μου γνώσεις καὶ σκέψεις. Σημειώσατε ὅτι, οἱ κύριοι πρὸς οὓς ἀπετάθημεν, γνωστοὶ ἐπὶ γενναιότητι καὶ ἀγάπῃ πρὸς τὴν Σμύρνην, δὲν εἶνε ἄνθρωποι δυνάμενοι νὰ πτοηθῶσιν ὑπὸ τῆς δαπάνης, ἀλλὰ τὴν Σμύρνην δὲν ἐξετίμησαν ὡς μέγα κέντρον ἐθνικόν, ἢ φαίνεται δὲν ἔχουσι βελτίονας ἐλπίδας περὶ τοῦ μέλλοντός της.

Τὴν ἰδέαν των λοιπὸν ταύτην λαμβάνων ὡς ἀφετηρίαν θέλω ἐκτυλίξει τὸν λόγον καὶ ἀποδείξει ὅτι ἡ συγκέντρωσις τῶν πάντων ἐν ἑνὶ τόπῳ, οὔτε ὀρθὴ εἶνε οὔτε λυσιτελής, ἀλλ' ὅτι, ὅπως κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν ἐσχηματίσθησαν εἰς διάφορα ἄλλα μέρη ἐθνικὰ κέντρα μεγάλα, ἐν οἷς ἐκαλλιεργήθησαν αἱ ὡραῖαι τέχναι, τὰ γράμματα καὶ αἱ ἐπιστῆμαι, οὕτω καὶ νῦν συμφέρει νὰ συμμεθέξωσι τοῦ πρὸς τὴν πρόοδον γενικοῦ ὀργασμοῦ τῆς ἐποχῆς καὶ πᾶσαι αἱ ἄλλαι ἑλληνικαὶ πόλεις εἴτε δοῦλαι εἴτε ἐλεύθεραι εἰσί, οὐχὶ δὲ πρὸς μόνας τὰς Ἀθήνας νὰ ἀποβλέπωμεν καὶ ἐξ Ἀθηνῶν νὰ προσδοκῶμεν τὰ πάντα. Πρὸς ἀπόδειξιν τῶν εἰρημένων πρέπει ἐξ ἀνάγκης νὰ ἐξιστορήσωμεν πῶς ἐγεννήθησαν παρ' Ἕλλησιν αἱ βιβλιοθῆκαι καὶ τὰ Μουσεῖα. Τὸ θέμα εἶνε καθαρῶς ἱστορικόν, ἀλλ' ἐν τῇ φορᾷ τοῦ λόγου, τὰ πρόσωπα ἢ τὰ πράγματα μὲ παρέσυραν ἀκατασχέτως πρὸς παρεκβάσεις ἀλλοτρίας πρὸς αὐτό, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἐν ταῖς παρεκβάσεσι πρόκειται πάντοτε περὶ πατρίων, ὁ δὲ λό-

γος διαποικιλλόμενος καθίσταται τερπνότερος, πιστεύω ὅτι θέλω τύχει τῆς συγγνώμης τῶν φίλων ἀκροατῶν.

Ἂν ἡ Σμύρνη δὲν κρίνηται ἀξία ν' ἀποκτήση Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκην μεγάλην, τὸ αὐτὸ κατὰ τὴν γνώμην μου ἐννοοῦσιν οἱ εὐγενεῖς κύριοι οἱ ἐξενεγκόντες τὴν ἰδέαν, ὅτι δὲν φέρει ἐθνικὸν χαρακτῆρα τὸ Μουσεῖόν της, καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην Ἑλληνίδα πόλιν ἐν Τουρκίᾳ, εἶνε δὲ εὔκολον νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ μόνας τὰς Ἀθήνας ἀξιοῦσι τῆς τιμῆς, οὐδὲ πρέπει νὰ τοὺς ἀδικήσωμεν διὰ τοῦτο, διότι πᾶς Ἕλλην ἀπὸ τῆς τρυφερωτάτης ἡλικίας, τί ἄλλο ἐδιδάχθη, καὶ δικαίως, εἰμὴ νὰ θαυμάζῃ τὴν ἀρετὴν τῆς πόλεως κατὰ τὴν μεγάλην καὶ ἔνδοξον ἐκείνην ἐποχὴν, καὶ τὰ ἔργα τῆς διανοίας καὶ τέχνης τῶν Ἀθηναίων; ὁ Μαραθὼν, ἡ Σαλαμὶς, ὁ Σωκράτης, ὁ Πλάτων, ὁ Φειδίας, ὁ Θουκυδίδης, οἱ δραματικοὶ καὶ οἱ ῥήτορες τί ἄλλο ἀναπολοῦσιν ἡμῖν εἰμὴ δόξαν, σοφίαν, ἀρετὴν καὶ ποίησιν καὶ τέχνην; Σμυρναῖος σοφὸς τὴν ὠνόμασε, τὸ πάλαι, ἔρεισμα γένους, καὶ πόλιν τὰ πάντα ὑπερφέρουσαν.

Τὸ ὄνομα τῶν Ἀθηνῶν τὸ γλυκὺ καὶ προσφιλὲς ταῖς Μούσαις δὲν ἐνθουσιάζει μόνον ἡμᾶς ἀλλὰ καὶ πάντα λόγιον ξένον. Ὅτε ἐσχάτως ἤμην ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως μετ' ἄλλου φίλου Σμυρναίου, ὁ δὲ καθηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας καὶ συμπατριώτης μας κύρ. Μυλωνᾶς ἐξήγει ἡμῖν ἐν λεπτομερείᾳ τὰ κατακοσμοῦντα αὐτὴν θαυμάσια ἔργα, ὁ φίλος μου ἐν τῷ ἐνθουσιασμῷ αὐτοῦ ἀνέκραξεν, «*ἰδοὺ ὁ βράχος ὁ φωτίσας τὸν κόσμον*». — Ἡ φράσις αὕτη δὲν λέγει ὅσα πολύτομος ἱστορία;

Ἀλλ' ὅτε ὁ Ἀλέξανδρος διὰ τῶν ὅπλων διέσπειρεν ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἀσίαν τὰ ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ, ὅτε δὲ μετ' αὐτὸν οἱ διάδοχοι ἀνίδρυσαν βασίλεια πλούσια καὶ ἰσχυρά, οἱ ἁπανταχοῦ Ἕλληνες ἠγάπησαν μὲν πάντοτε καὶ ἐτίμησαν τὰς Ἀθήνας, ἀλλ' ἡ ἱστορικὴ τῶν πραγμάτων φορὰ ἀπέδειξεν ἀναγκαῖον ὅτι δὲν ἔπρεπε ταύτας μόνας νὰ θεωρήσωσι κέντρα μαθήσεως ἑλληνικῆς. Οὕτως ἡ Πέργαμος, ἡ Ἀντιόχεια, ἡ Σελεύκεια, πρὸ πασῶν δὲ ἡ Ἀλεξάνδρεια ἐκαλλιέργησαν τὴν τέχνην, τὰ γράμματα καὶ κυρίως τὰς ἐπιστήμας, ἐπέδρασαν δὲ τοσοῦτον ἐπὶ τῶν ξένων φυλῶν, ὥστε ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκ τριακοσίων χιλιάδων Ἑβραίων ἀποικία ἐξελληνίσθη

εἰς βαθμόν, ὥστε τὸ ἔθνος τὸ ὑπὲρ πάντα τὰ ἄλλα ἀποκλειστικῶς ἐμμένον εἰς τὰ πάτρια, τὴν δὲ γλῶσσάν του νομίζον μόνην ἱερὰν καὶ ἐκ Θεοῦ, ἐβιάσθη νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ἔχαιρε τοῦ αὐτοῦ πλεονεκτήματος—λησμονήσαντες δὲ καθ' ὁλοκληρίαν τὴν Ἑβραϊκήν, ὡμίλησαν ἑλληνιστὶ πάντες καὶ ἐκαλλιέργησαν τὰ ἑλληνικὰ γράμματα, ὁ δὲ Φίλων, ὁ Ἰώσηπος Φλάβιος καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἔγραψαν εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ Ξενοφῶντος.

Ἡ Ταρσὸς μέγα ἐπίσης κέντρον Ἑλληνισμοῦ, ἔδωκε τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, Ἰουδαῖον ἑλληνιστὶ ἐκπαιδευθέντα, ἀλλ' ἔξοχον νοῦν, ὅστις, μυήσας τὰ ἔθνη ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς ἰδέας καὶ τοῦ Πέτρου καὶ ἄλλων, ἔθεσε τὰς βάσεις καὶ διέδωκε διὰ τῶν Ἑλλήνων τὴν θρησκείαν, ἥτις σήμερον δεσπόζει τοῦ κόσμου.— Ἡ Σμύρνη καὶ ἡ Βηρυτὸς ἀπέκτησαν σχολὰς περιφήμους, ἡ μὲν τῆς ἰατρικῆς, ἡ δὲ τῶν νόμων. Ἐν Σμύρνῃ σήμερον ἔχομεν σπουδαίαν ἀποικίαν Ἰουδαίων πάντων ἐννοούντων τὴν Ἑλληνικὴν καὶ εἰσαγαγόντων εἰς τὰ σχολεῖά των τὴν ἐκμάθησίν της, διατί λοιπὸν προάγοντες τὴν παιδείαν νὰ μὴν ἐλπίζωμεν ἐπὶ τῇ τελείᾳ ἐξελληνίσει αὐτῶν ; Ἀφοῦ οἱ Κερκυραῖοι καὶ οἱ Ζακύνθιοι ὁμόθρησκοί των καυχῶνται σήμερον ὅτι εἶνε Ἕλληνες, διατί νὰ μὴν ἐλπίζωμεν ὅτι καὶ οἱ ἐν Σμύρνῃ ἀπόγονοι τοῦ περιουσίου λαοῦ κατοικήσαντες πρὸ αἰώνων πόλιν οὐσιωδῶς Ἑλληνικὴν θὰ καυχῶνται μίαν ἡμέραν καὶ αὐτοὶ ὅτι εἶνε Ἕλληνες ;

Ἀφοῦ αἱ Ἀθῆναι ἔπαυσαν παράγουσαι θαυμάσια πρωτότυπα διὰ τῶν καλλιτεχνῶν καὶ τῶν συγγραφέων των, αἱ προμνημονευθεῖσαι πόλεις καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἐξυπηρέτησαν εἰς ὕπατον βαθμὸν τὸν Ἑλληνισμόν, ὄχι μόνον διότι ἔδωκαν πολλοὺς συγγραφεῖς, ἀλλὰ καὶ διότι ἔδωκαν τοὺς ἄνδρας ἐκείνους, οἵτινες διέσωσαν, ὑπεμνημάτισαν καὶ ἀνέδειξαν τὴν ἀξίαν τῶν ἔργων τῆς μεγάλης ἐποχῆς ἀπὸ Αἰσχύλου μέχρι τελευτῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. Οἱ σοφοὶ τῆς Ἀλεξανδρείας εὐηργέτησαν τὴν ἀνθρωπότητα πολὺ πλέον τῶν Ἀθηναίων, διότι ἠρεύνησαν τὴν φύσιν ἐπὶ τῆς παρατηρήσεως, τῆς πείρας καὶ τοῦ ὀρθοῦ λόγου, ἔθεσαν δ' οὕτω τὰ θεμέλια τῶν ἐπιστημῶν, ἐνῷ οἱ Ἀθηναῖοι καθυστέρησαν ἀφεθέντες εἰς τὴν φαντασίαν καὶ ἀορίστους θεωρίας, καὶ κατ' οὐδὲν προήγαγον ὅσα διεῖδον οἱ σοφοὶ τῆς Ἰωνίας ἀπὸ Θάλητος καὶ Πυθαγόρου. Γεγονὸς μόνον ἄξιον περιεργεί-

ας κατὰ τὸν ἀστρονόμον Laplace εἶνε ἡ παρατήρησις τῶν θερινῶν τροπῶν κατὰ τὸ 432 Π. Χ., γενομένη ὑπὸ Μέτωνος καὶ Εὐκτήμωνος, ὁπότε τὸ πρῶτον φαίνεται ἐν Ἀθήναις σύστημα παρατηρήσεως συμπλέκτου δι' ἐργαλείων πρὸς καταμέτρησιν τῶν γωνιῶν καὶ ὑπολογισμοῦ, διὰ τριγωνομετρικῶν μεθόδων. Ὅτε εἰργάζοντο οἱ σοφοὶ τῆς Ἀλεξανδρείας, δὲν ἠδύναντο πλέον αἱ Ἀθῆναι νὰ ἐξυπηρετήσωσιν ἐν ἴσῳ λόγῳ τὸν πολιτισμόν, τὰ γράμματα καὶ τὰς ἐπιστήμας, διότι ἦσαν ἐλεύθεραι μόνον κατ' ὄνομα, ἐστεροῦντο δὲ τῶν μέσων.

Ἂν σήμερον αἱ Ἀθῆναι εἰσὶν ὁ φάρος πρὸς ὃν ἀτενίζει πᾶς Ἕλλην, εἶνε ὅμως καὶ τυφλῷ δῆλον ὅτι ἡ Σμύρνη δύναται, πρέπει καὶ ὀφείλει νὰ ἐπιδράσῃ ἐφ' ἁπάσης τῆς ἐλάσσονος Ἀσίας· τοῦτο δὲ πῶς ἄλλως δύναται νὰ γίνῃ εἰμὴ διὰ τῆς πολλαπλασιάσεως τῶν σχολείων καὶ τῆς ὁσημέραι ἀναπτύξεως τοῦ προγράμματος αὐτῶν; ἀλλὰ ταῦτα δὲν συνεπάγονται λογικῶς τὴν σύστασιν σπουδαίας βιβλιοθήκης, δὲν προαπαιτοῦσι τὴν ὑποδαύλισιν πρὸς ἀγάπην, ἀνίχνευσιν καὶ περισύναξιν τῶν πατρίων ἀρχαιοτήτων; Οὐδὲν λοιπὸν σφαλερώτερον ἢ τὸ νομίζειν ὅτι ἐν Ἀθήναις μόνον πρέπει νὰ ἐναποταμιεύωνται τὰ πάντα. Ἡ Ἰταλία τὰ μέγιστα παθοῦσα πολιτικῶς καθ' ὅλον τὸν μεσαίωνα, διότι κατετμήθη εἰς πολλὰς ἡγεμονίας, ἐκέρδησεν ὅμως ἐξ ἄλλου, διότι τὰ μικρὰ ἐκεῖνα κράτη διὰ τῆς ἐμπορίας καὶ τῆς ναυτιλίας ἀποκτήσαντα πλοῦτον, περιεποιήθησαν τὰ γράμματα καὶ τὰς τέχνας, εὐγενῶς δὲ ἁμιλλώμενα πρὸς τοῦτο, καίτοι πολιτικῶς κατεσπαράσσοντο συναλλήλως, ἔφεραν τὴν ἀναγέννησιν τῶν φώτων, τέκνον τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ αἰὼν Λέοντος τοῦ Χ., ἀνώτερον τοῦ ὁποίου οὐδένα ἄλλον ἔχῃ νὰ μνημονεύσῃ ἡ ἱστορία, εἰμὴ τὸν αἰῶνα τοῦ Περικλέους. Σήμερον αἱ μεγάλαι πόλεις τῆς Γαλλίας παραπονοῦνται διότι τὰ πάντα συγκεντροῦνται ἐν Παρισίοις, ἡ δὲ Μασσαλία, τὸ Λούγδουνον, καὶ τὰ Βορδίγαλλα ἁμιλλῶνται διὰ συστάσεως Βιβλιοθηκῶν, Πανεπιστημείων, Ἀστεροσκοπείων καὶ ἄλλων ὠφελίμων καθιδρυμάτων, ἵνα μὴ καθυστερήσωσι τῆς πρωτευούσης. Καὶ ταῦτα μὲν ὡς ἐν προοιμίῳ, ἂς ἐξετάσωμεν δὲ ἤδη ποία ἡ ἀρχὴ Βιβλιοθηκῶν καὶ Μουσείων παρ' Ἕλλησι.

Μέχρις ἀρχομένου τοῦ νῦν αἰῶνος ἡ σοφὴ Εὐρώπη ἐπίστευεν ὅτι

ἐπὶ παντὸς οἱουδήποτε κλάδου τέχνης ἢ ἐπιστήμης οἱ Ἕλληνες ἔδωκαν τὰ πρωτότυπα, ἀλλ' ὅτε ἀνέγνωσαν τὰ σανσκριτικὰ συγγράμματα, ὅτε ἐμελέτησαν τὰ τῶν Περσῶν, ὅτε ἐξέκλεψαν δι' ἐπιμονῆς, ὑπομονῆς καὶ σοφίας τὴν κλεῖδα τῆς ἀναγνώσεως τῶν σφηνοειδῶν χαρακτήρων τῆς Βαβυλῶνος καὶ Νίνου καὶ τῶν ἱερογλυφικῶν τῆς Αἰγύπτου, εὗρον ὅτι οἱ Ἰνδοὶ ἐφιλοσόφησαν πρὸ τῶν Ἑλλήνων, ὅτι οἱ Πέρσαι ἔσχον ἐνωρίτερα ὑγιεστέρας ἰδέας περὶ θρησκείας, ὅτι ἀστρονόμοι πρῶτοι ὑπῆρξαν οἱ Ἀσσύριοι, καὶ ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι ὑπῆρξαν ἰατροὶ καὶ γεωμέτραι πρὸ τοῦ Ἱπποκράτους καὶ Ἀρχιμήδους, τέλος παραβαλόντες τὰ ἀσσυριακὰ ἔργα τῆς γλυπτικῆς μετὰ τῶν ἀρχαϊκῶν τῆς μικρᾶς Ἀσίας καὶ Ἑλλάδος ἀπέδειξαν ὅτι ἡ γλυπτικὴ τῶν Ἑλλήνων ἦτο ἀπόρροια τῆς ἀσσυριακῆς τέχνης, ἀλλ' οὐδεὶς τῶν σοφῶν ἠμφισβήτησεν ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος προήγαγε ταῦτα εἰς τοσαύτην τελειότητα καὶ ἔδωκε τύπον καὶ χαρακτῆρα ἐθνικὸν τοιοῦτον, ὥστε νὰ δύνανται δικαίως νὰ θεωρῶνται ὡς ἔργα πρωτότυπα.

Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ ὡς πρὸς τὰς βιβλιοθήκας, διότι ἐκ τῶν τελευταίων ἀνασκαφῶν ἐν Νίνῳ ἀπεδείχθη ὅτι ἐκεῖ ὑπῆρχον βιβλιοθῆκαι καὶ μάλιστα ὅτι τὰ βιβλία ἐδανείζοντο ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τοὺς θέλοντας νὰ μελετήσωσιν, ἀλλὰ δυστυχῶς τὰ βιβλία ταῦτα ἦσαν γεγραμμένα ἐπὶ πλίνθων ὀπτῶν, εὔκολον δὲ νὰ κρίνῃ τις ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ προκύψῃ ὠφέλεια, ὁπόταν διὰ ν' ἀναγνώσῃ τις καὶ μικρὰν πραγματείαν θὰ εἶχεν ἀνάγκην νὰ φορτώσῃ ἅμαξαν ἐκ πλίνθων, ἑκάστη τῶν ὁποίων ἦτο μία σελὶς τοῦ βιβλίου. Κατ' ἐμὲ λοιπὸν κριτὴν καὶ ἂν δὲν ἦτο πρωτότυπος ἡ ἰδέα τῆς περισυνάξεως τῶν θησαυρῶν τοῦ νοὸς καὶ τῆς τέχνης παρ' Ἕλλησι, δικαιούμεθα οὐχ ἧττον ν' ἀντιποιώμεθα τὴν δόξαν ταύτην ὑπὲρ τῶν προγόνων μας, διότι πρῶτοι αὐτοὶ ἐγνώρισαν νὰ τὰ καταστήσωσιν ὠφέλιμα εἰς τὸν κόσμον.

Κατὰ τὸν Πλούταρχον ὁ Λυκοῦργος «ἀναχωρήσας ἐκ Κρήτης ἐπ'
« Ἀσίαν ἔπλευσεν, ἐκεῖ δὲ καὶ τοῖς Ὁμήρου ποιήμασιν ἐντυχὼν
« πρῶτον, ὡς ἔοικε, παρὰ τοῖς ἐκγόνοις τοῖς Κρεωφύλου διατηρου-
« μένοις, καὶ κατιδὼν ἐν αὐτοῖς, ταῖς πρὸς ἡδονὴν καὶ ἀκρασίαν δια-
« τριβαῖς τὸ πολιτικὸν καὶ παιδευτικόν, οὐκ ἐλάττονος ἄξιον σπου-
« δῆς ἀναμεμιγμένον, ἐγράψατο προθύμως καὶ συνήγαγεν ὡς δεῦρο

« κομιῶν. Ἦν γάρ τις ἤδη δόξα τῶν ἐπῶν ἀμαυρὰ παρὰ τοῖς Ἕλ-
« λησιν, ἐκέκτηντο δ' οὐ πολλοὶ μέρη τινά, σποράδην τῆς ποιήσεως
« ὡς ἔτυχε διαφερομένης· γνωρίμην δ' αὐτὴν καὶ μάλιστα πρῶτος
« ἐποίησε Λυκοῦργος.»

Βέβαια μόνα τὰ Ὁμηρικὰ ἔπη δὲν ἀπαρτίζουσι βιβλιοθήκην, ἀλλ' εἰσὶ τοσοῦτον θαυμαστὰ καὶ ἐπέδρασαν τοσοῦτον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ βίου, τῆς πολιτείας καὶ τῆς τέχνης τῶν Ἑλλήνων, ὥστε κατ' ἐμὲ κριτὴν εἰσὶν ἀντάξια μεγάλης βιβλιοθήκης, ὁ δὲ Λυκοῦργος ἂν οὐδὲν ἄλλο εἶχεν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἤρκει πρὸς δόξαν του μόνη ἡ περισύναξις τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας. Μετὰ αἰῶνας ὁ Πεισίστρατος ἐφρόντισεν ὅπως τὰ ἔπη ταῦτα ἀτάκτως ῥαψῳδούμενα τὸ πρίν, διαρρυθμισθῶσιν εἰς ἓν ὅλον ἁρμονικὸν καὶ ἀπέδειξε τὸ βιβλίον κειμήλιον ἐθνικὸν ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ Ἀθήναιος διὰ ν' ἀποδείξῃ τὸν πλοῦτον τῆς βιβλιοθήκης Λαρηνσίου τοῦ Ῥωμαίου λέγει «ἦν δὲ αὐτῷ καὶ βιβλίων κτῆσις
« ἀρχαίων Ἑλληνικῶν τοσαύτη, ὡς ὑπερβάλλειν πάντας τοὺς ἐπὶ
« συναγωγῇ τεθαυμασμένους Πολυκράτην τε τὸν Σάμιον καὶ Πει-
« σίστρατον τὸν Ἀθηναίων τυραννήσαντα.»

Ὥστε βλέπομεν ὅτι ὀλίγα ἔτη πρὸ τῶν μηδικῶν ὁ Πολυκράτης καὶ ὁ Πεισίστρατος εἶχον πλουσίας βιβλιοθήκας, ἐξ ἄλλων δὲ πηγῶν πληροφορούμεθα ὅτι ἡ τοῦ Πεισιστράτου ἦτο προσιτὴ τοῖς πολίταις καὶ ὅτι ὁ Ξέρξης μετήνεγκεν αὐτὴν εἰς τὴν Περσίαν. Ἐπὶ δὲ τῶν μηδικῶν καὶ κατόπιν ἐπὶ τῆς ἀκμῆς τῶν Ἀθηνῶν φαίνεται ὅτι καὶ πολλοὶ ἰδιῶται εἶχον βιβλιοθήκας ὡς Εὐκλείδης ὁ Ἀθηναῖος καὶ Νικοκράτης ὁ Κύπριος καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητής—ὁλόκληρος ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Ἀριστοτέλους μετὰ πολλῶν ἄλλων βιβλίων ἐπωλήθη ὑπὸ Νηλέως πρὸς Πτολεμαῖον τὸν Φιλάδελφον—ἀλλ' ὁ λόγος ἡμῶν περὶ δημοσίων βιβλιοθηκῶν, τοιαύτας δὲ ἀρχαιοτάτας γνωρίζω τὰς τοῦ Πεισιστράτου καὶ Πολυκράτους, πυρῆνα δὲ Μουσείου, καθ' ἣν σημασίαν ἡ λέξις προσέλαβεν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Πτολεμαίων μέχρι σήμερον, σημαίνουσα τὸ πρὶν ναὸν τῶν Μουσῶν, τὴν ἐν τῇ Ἀκροπόλει Πινακοθήκην· ἀλλ' ἴσως ἀλλαχοῦ ὑπῆρξαν ἐνωρίτερον Πινακοθῆκαι, ὡς ἐν Σικυῶνι, ὅπου ἡ ζωγραφικὴ προώδευσε πρὶν ἢ ἐν Ἀθήναις.

Ἐπὶ Πεισιστράτου ὑπῆρχον ἤδη πολλὰ βιβλία Ἑλληνικά, διότι

κατὰ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα, τὴν Σικελίαν, τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν κυρίως Ἑλλάδα ἤνθουν ἀπὸ αἰώνων πλούσιαι καὶ πεπολιτισμέναι πόλεις, ἐν αἷς ὁ νοῦς εἰργάσθη καὶ παρήγαγεν ἀφθόνως. Οἱ Ἴωνες, λαὸς εὐγενὴς καὶ νοήμων, κατοικήσαντες τὰ παράλια τῆς Ἀσίας καὶ τὰς νήσους, ἐδημιούργησαν εἰς λίαν ἀρχαίαν ἐποχὴν τὸ ἔπος, ἀπέδειξαν δὲ τὸ εὐμήχανον, εὔστροφον καὶ ἐπινοητικὸν αὐτῶν πνεῦμα δι' ἀξιοθαυμάστων ἔργων, διότι δύω αἰῶνας πρὸ τῶν μηδικῶν ἐδημιούργησαν τὴν ἰαμβικὴν καὶ ἐλεγειακὴν ποίησιν, τὰς ἀρχὰς τῆς φιλοσοφίας καὶ τὰ πρῶτα δοκίμια τῆς ἱστορίας, τοσοῦτος δὲ ἦτο ὁ ὀργασμός, ὥστε ἂν ἡ Μίλητος δὲν ἐδουλοῦτο, θὰ ἐπεσκίαζεν ἴσως κατὰ τὸν Otfried Müller τὴν φιλολογικὴν δόξαν τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ ἐποχὴ τῶν διαδόχων εὗρεν ἕτοιμον θησαυρὸν μέγαν διανοητικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων. Ἡ τέχνη βοηθηθεῖσα ἀπὸ τὰ πλούτη, ἅτινα οἱ Ἕλληνες ἀπέκτησαν κατατροπώσαντες τοὺς στόλους καὶ τοὺς στρατοὺς τοῦ Δαρείου καὶ Ξέρξου καὶ ἀπὸ τὰ κέρδη ἅτινα προσεπόριζεν αὐτοῖς ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐμπορίας, τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς ναυτιλίας, κατεκόσμησεν πάσας τὰς πόλεις διὰ πολυτελῶν οἰκοδομῶν, ἀγαλμάτων Θεῶν, καὶ ἀνδριάντων ἐνδόξων πολιτῶν ἢ νικητῶν κατὰ τοὺς μεγάλους ἀγῶνας, καὶ εἰκόνων, ἐν αἷς ἐζωγραφήθησαν πράξεις μεγάλαι ἢ ἐπεισόδια μυθολογικά, σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὸν καθόλου Ἑλληνισμὸν ἢ πρὸς ἐπιτόπια συμβεβηκότα καὶ παραδόσεις.— Οὕτω δὲ πᾶσα πόλις ὑπῆρξεν οἱονεὶ μέγα Μουσεῖον.

Ὁ Περικλῆς μεταγαγὼν ἀπὸ Δήλου εἰς Ἀθήνας τὸν συμμαχικὸν θησαυρόν, λόγῳ μὲν ὅπως προφυλάξῃ αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν βαρβάρων, ἔργῳ δὲ ὅπως κατακοσμήσῃ τὰς Ἀθήνας καὶ δίδων ἐργασίαν τῷ πολυταράχῳ δήμῳ εὐχερέστερον κυβερνήσῃ αὐτόν, παρέσχε τὰ μέσα τοῖς καλλιτέχναις, οὓς ἠγάπα καὶ ἐπροστάτευε, ν' ἀνεγείρωσι τὰ περιφανῆ ἐκεῖνα μνημεῖα, ἅτινα, καίτοι κατηρειπωμένα σήμερον, θαυμάζει ὁ κόσμος, ὅμοια δὲ ἢ κἂν πλησιάζοντα τὸ κάλλος καὶ τὴν σοφὴν ἁρμονίαν ἐκείνων οὐδὲν ἔθνος ἐδυνήθη νὰ κατασκευάσῃ. Τὰ μάρμαρα, ὁ χαλκός, ὁ ἐλέφας, ὁ χρυσός, ὁ ἔβενος καὶ ἡ κυπάρισσος ἐδόθησαν ἄφθονα εἰς τοὺς τέκτονας καὶ πλάστας καὶ χαλκοτύπους, καὶ λιθουργοὺς καὶ βαφεῖς, καὶ μαλακτῆρας χρυσοῦ, καὶ ζωγράφους, τορευτὰς καὶ ποικιλτὰς ἐλέφαντος. Ὀλίγα ἐκ τοῦ βίου τοῦ Περικλέους ἀρκοῦσιν ὅπως καταδείξωσι τὸ κάλλος καὶ τὸν πλοῦτον

τῶν ἔργων, τῶν ὁποίων ἀρχιτέκτονες καὶ τεχνῖται μεγάλοι ἐγένοντο ὁ Καλλικράτης, ὁ Ἰκτῖνος, ὁ Ξενοκλῆς, ὁ Κόροιβος, ὁ Μεταγένης ὁ Μνησικλῆς καὶ ἄλλοι, πάντα δὲ διεῖπε καὶ πάντων ἐπίσκοπος ἦτο ὁ Φειδίας.

Οἱ ἐχθροὶ τοῦ Περικλέους ἀφῆκαν μαρτύριον ἀσφαλὲς περὶ τοῦ μεγέθους καὶ πλούτου τῶν ἔργων, ὅτε κατηγοροῦντες αὐτὸν ἔλεγον· «Καὶ δοκεῖ δεινὴν ὕβριν ἡ Ἑλλὰς ὑβρίζεσθαι καὶ τυραννεῖσθαι πε-« ριφανῶς ὁρῶσα τοῖς εἰσφερομένοις ὑπ' αὐτῆς ἀναγκαίως πρὸς τὸν « πόλεμον, ἡμᾶς τὴν πόλιν καταχρυσοῦντας καὶ καλλωπίζοντας, ὥσ-« περ ἀλαζόνα γυναῖκα περιαπτομένην λίθους πολυτελεῖς καὶ ἀγάλ-« ματα καὶ ναοὺς χιλιοταλάντους.»

Ἀλλ' ἡ ὑπερηφάνεια τῶν Ἀθηναίων διεθρύπτετο ἐπὶ τῷ περιφανεῖ τῆς πόλεως κόσμῳ, ὁ δὲ δῆμος ἐπείθετο τῷ Περικλεῖ διδάσκοντι ὅτι· «χρημάτων μὲν οὐκ ὀφείλουσι τοῖς συμμάχοις λόγον, προ-« πολεμοῦντες αὐτῶν καὶ τοὺς βαρβάρους ἀνείργοντες, οὐχ ἵπ-« πον, οὐ ναῦν, οὐχ ὁπλίτας, ἀλλὰ χρήματα μόνον τελούντων, ἃ « τῶν διδόντων οὐκ ἔστι ἀλλὰ τῶν λαμβανόντων, ἂν παρέχωσιν ἀνθ' « ὧν λαμβάνουσι· δεῖ δὲ τῆς πόλεως κατεσκευασμένης ἱκανῶς τοῖς « ἀναγκαίοις πρὸς τὸν πόλεμον, εἰς ταῦτα τὴν εὐπορίαν τρέπειν αὐ-« τῆς, ἀφ' ὧν δόξα μὲν γενομένων ἀΐδιος εὐπορία δὲ γιγνομένων ἑ-« τοίμη παρέςαι παντοδαπῆς ἐργασίας φανείσης καὶ ποικίλων χρειῶν, « αἳ πᾶσαν μὲν τέχνην ἐγείρουσαι, πᾶσαν δὲ χεῖρα κινοῦσαι, σχεδὸν « ὅλην ποιοῦσιν ἔμμισθον τὴν πόλιν ἐξ αὐτῆς ἅμα κοσμουμένην καὶ « τρεφομένην.»

Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν κατὰ πόσον ὁ Περικλῆς ἦτο δίκαιος ἀπέναντι τῶν συμμάχων διότι ἀπὸ καταβολῆς μέχρι συντελείας τοῦ κόσμου τούτου διατελέσει ἀληθέστατον ὅτι «la raison du plus fort est toujours la meilleure» μνημονεύομεν δὲ μόνον περὶ τῆς εὐγενοῦς χρήσεως, ἣν ἔκαμε τῶν ξένων χρημάτων.—Ὁ Περικλῆς συνεκράτει εὐπειθῆ τὸν ὄχλον παρέχων αὐτῷ ἐργασίαν ἐπὶ ἔτη πολλά, ἀπέθανε δὲ ἀφήσας ὄνομα δεινοῦ πολιτικοῦ, μεγάλου στρατηγοῦ, καὶ πεφωτισμένου προστάτου τῶν τεχνῶν.

Ἀμίμητον περιγραφὴν τῶν ἐπὶ Περικλέους ἔργων ἀφῆκεν ὁ Πλούταρχος μετὰ αἰῶνας ἐπισκεψάμενος τὰς Ἀθήνας, ἣν ἀνάγκη νὰ μεταφέρω αὐτολεξεί. «Ἀναβαινόντων δὲ τῶν ἔργων ὑπερηφάνων μὲν με-

« γέθει, μορφῇ δ' ἀμιμήτων καὶ χάριτι, τῶν δημιουργῶν ἁμιλλω-
« μένων ὑπερβαλέσθαι τὴν δημιουργίαν τῇ καλλιτεχνίᾳ, μάλιστα
« θαυμάσιον ἦν τὸ τάχος, ὧν γὰρ ἕκαστον ᾤοντο πολλαῖς διαδοχαῖς
« καὶ ἡλικίαις μόλις ἐπὶ τέλος ἀφίξεσθαι, ταῦτα πάντα μιᾶς ἀκμῇ
« πολιτείας ἐλάμβανε τὴν συντέλειαν· ὥστε καὶ μᾶλλον θαυμάζεσθαι
« τὰ Περικλέους ἔργα πρὸς πολὺν χρόνον ἐν ὀλίγῳ γενόμενα. Κάλ-
« λει γὰρ ἕκαστον εὐθὺς ἦν τότε ἀρχαῖον, ἀκμῇ δὲ μέχρι νῦν πρόσ-
« φατόν ἐστι καὶ νεουργόν· οὕτως ἐπανθεῖ τις καινότης ἀεὶ ἄθικτον
« ὑπὸ τοῦ χρόνου διατηροῦσα τὴν ὄψιν ὥσπερ ἀειθαλὲς πνεῦμα καὶ
« ψυχὴν ἀγήρω καταμεμιγμένην τῶν ἔργων ἐχόντων. »

Ὁποῖος ὕμνος ἐν ὀλίγαις λέξεσιν ὑπὲρ μεγάλων ἔργων μεγάλης ἐποχῆς! Τὸ καλλιτέχνημα τῆς γραφίδος τοῦ Πλουτάρχου μὲ βιάζει ἄκοντα πρὸς παρέκβασιν, ἀναμνῆσάν μοι ἕτερον τοῦ Θουκυδίδου, τόσον ἀκαταμάχητος εἶνε ἡ πρὸς θαυμασμὸν ἕλξις τῶν γνησίως καὶ ἀπερίττως καλῶν. Ἐὰν ἀναμφιλέκτως ὁ κόσμος δὲν ἔχει νὰ δείξῃ ἔργα τελειότερα τῶν ἐπὶ Περικλέους, εἶνε ἐπίσης ἀναντίρρητον ὅτι ὁ Θεμιστοκλῆς ὑπῆρξεν ὁ μέγιστος τῶν τε πρὸ αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος· ἰδοὺ δὲ ἡ περὶ αὐτοῦ εἰκών, ἣν ὁ ἀριστοτέχνης Θουκυδίδης κατέλιπεν. «Ἦν γὰρ ὁ Θεμιστοκλῆς βεβαιότητα
« δὴ φύσεως ἰσχὺν δηλώσας, καὶ διαφερόντως τι εἰς αὐτὸ μᾶλλον ἑ-
« τέρου θαυμάσαι. Οἰκείᾳ γὰρ ξυνέσει καὶ οὔτε προμαθὼν εἰς αὐτὴν
« οὔτ' ἐπιμαθών, τῶν τε παραχρῆμα δι' ἐλαχίστης βουλῆς κράτιστος
« γνώμων, καὶ τῶν μελλόντων ἐπὶ πλεῖστον τοῦ γενησομένου ἄρι-
« στος εἰκαστής· καὶ ἃ μὲν μετὰ χεῖρας ἔχοι, καὶ ἐξηγήσασθαι οἷός
« τε· ὧν δὲ ἄπειρος εἴη, κρῖναι ἱκανῶς οὐκ ἀπήλλακτο· τό τε ἄμεινον
« ἢ χεῖρον ἐν τῷ ἀφανεῖ ἔτι προεώρα μάλιστα, καὶ τὸ ξύμπαν εἰπεῖν,
« φύσεως μὲν δυνάμει, μελέτης δὲ βραχύτητι κράτιστος δὴ οὗτος
« αὐτοσχεδιάζειν τὰ δέοντα ἐγένετο. »

Ἐν ἀμφοτέραις ταῖς περιγραφαῖς ἀπορεῖ τις τί πρῶτον νὰ θαυμάσῃ, τὰς εἰκόνας ἢ τοὺς ζωγράφους. Τὰς εἰκόνας ταύτας δικαίως θὰ παρωμοίαζέ τις πρὸς νάρθηκας πολυτίμους ἐγκλείοντας κειμήλια βασιλικά, ὅταν καὶ νάρθηξ καὶ κειμήλια εἰσὶ θησαυροὶ φύσει καὶ τέχνῃ. Διὰ τοῦτο ἔμειναν ἀμίμητοι καὶ διατελέσουσι τοιοῦτοι οἱ δόκιμοι τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων, οἵτινες ἐν ὀλίγαις λέξεσι καὶ δι' ὕφους συνεκτικοῦ περιέλαβον μεγάλας ἐννοίας, θέντες σφραγῖδα ἀθα-

νασίας ἀνεξίτηλον ἐπὶ παντὸς ὅ,τι ἤξιζε νὰ μείνῃ ἀθάνατον.

Ἂν πᾶν ἴχνος τῶν περικλείων ἔργων ἐχάνετο, ἂν πᾶσα εἴδησις ἤθελεν ἐκλείψει περὶ Θεμιστοκλέους, ἐσώζοντο δὲ μόνον αἱ δύο προμνημονευθεῖσαι περιγραφαὶ τοῦ Πλουτάρχου καὶ τοῦ Θουκυδίδου, δὲν ἤρκουν αὗται καὶ μόναι νὰ δώσωσιν ἡμῖν πλήρη ἰδέαν τοῦ ὄγκου, τοῦ πλούτου καὶ τῆς καλλιτεχνικῆς ἀξίας τῶν οἰκοδομῶν ἐκείνων, ὡς καὶ τοῦ δαιμονίου πολιτικοῦ νοὸς τοῦ Θεμιστοκλέους ;

Οἱ νεώτεροι ἐνασμενίζονται ἐν ὁμοίαις περιπτώσεσιν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς ἀπεραντολογίας, ἐκ τούτου δ' ἐπέρχεται ὁ κόρος καὶ ἡ πρὸς τελείαν ἀντίληψιν ἀπάμβλυνσις, ἐμπόδια σπουδαῖα ὅπως ἡ εἰκὼν ἐντυπωθῇ ζωηρὰ καὶ ἔμψυχος οὕτως εἰπεῖν ἐν τῇ διανοίᾳ ἡμῶν. Καὶ ἡ μὲν εὐπαίδευτος νεότης δύναται νὰ εὕρῃ ἐν τῇ ἀναγνώσει τῶν ἀρχαίων τρυφὴν καὶ τροφήν, οἱ δὲ λόγιοί μας θὰ εὐηργέτουν τὸ ἔθνος δίδοντες καλὰς παραφράσεις ἀρχαίων συγγραφέων ὅπως καὶ ὁ λαὸς κυρίως δὲ αἱ γυναῖκες ἀποσπασθῶσιν ἀπὸ τῆς ἀναγνώσεως πολλῶν φρούδων καὶ ἠθικῶς ἐπιβλαβῶν βιβλίων.— Ποῖον μυθιστόρημα δύναται περισσότερον νὰ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ ἀναγνώστου πάσης ἡλικίας καὶ παντὸς ἐκπαιδεύσεως βαθμοῦ ἀπὸ τὸν Ἡρόδοτον, τὴν Κύρου Ἀνάβασιν, ἢ τὴν Κύρου Παιδείαν ; τί ἡδονικώτερον τῶν Παραλλήλων τοῦ Πλουτάρχου ; Ἀλλ' ἐπὶ τὸ θέμα.

Βέβαια πᾶσαι αἱ ἑλληνικαὶ πόλεις δὲν ἐκοσμήθησαν ὡς αἱ Ἀθῆναι, ἴσως τινὲς πλουσιώτερον, ἀλλ' οὐδεμία τοσοῦτον ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς καλλαισθησίας. Οἱ ἀρχαῖοι παντοῦ καὶ πάντοτε ὑπῆρξαν μεγαλοπρεπεῖς πρὸς τ' ἀφορῶντα τὸν δημόσιον βίον· ἡ Κόρινθος, πλουσία ἀπὸ τῶν ὁμηρικῶν χρόνων διὰ τῆς ἐμπορίας καὶ τῆς ναυτιλίας, ἀνεβίβασε τὴν τέχνην καὶ τὴν πολυτέλειαν εἰς τὸν ὕπατον βαθμόν, ὁ δὲ ἀμύθητος πλοῦτος κατὰ τὴν περιγραφὴν τῆς ὑπὸ Μουμίου καταστροφῆς της, μαρτυροῦσι τὸν λόγον καὶ δικαιοῦσι τοὺς ἀρχαίους, οἵτινες τὴν ὠνόμασαν κατὰ τὸν Θουκυδίδην, ἀφνειὸν χωρίον. Οἱ τεχνῖταί της ἐπενόησαν τὸ περίφημον ἐκ διαφόρων μετάλλων μίγμα τὸ ὀνομασθὲν κορίνθιος χαλκός, ἐξ οὗ κατεσκευάσθησαν καὶ οἱ τέσσαρες χάλκινοι ἵπποι οἱ νῦν κοσμοῦντες τὸ μέτωπον τοῦ ἐν Βενετίᾳ ναοῦ τοῦ ἁγίου Μάρκου. Ἡ νῆσος Ῥόδος πλουσία καὶ ἰσχυρὰ ὄχι μόνον ἦτο περιφανῶς κεκοσμημένη ἀλλὰ καὶ αἱ τῆς ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς Σχολαί της ἔχαιρον φήμην μεγάλην κατὰ

τὴν ἀρχαιότητα.—Οἱ γλύπται της διέπρεψαν διὰ τὴν σύλληψιν καὶ ἐκτέλεσιν γιγαντιαίων ἀγαλμάτων καὶ συμπλεγμάτων. Σύμπλεγμα ὡς τὸν ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Νεαπόλεως Φαρνέσιον Ταῦρον οὐδὲν ἄλλο ὑπάρχει ἀρχαῖον ἢ νεώτερον δυνάμενον νὰ ἐξισωθῇ πρὸς τὸ μέγεθος. Καὶ ὁ ἐν τῷ Βατικανῷ Λαοκόων εἶνε νομίζω ἔργον τῆς Ροδίας Σχολῆς—εἶνε σύμπλεγμα πολὺ μικρότερον τοῦ Φαρνεσίου Ταύρου ἀλλ' ἀπαράμιλλον διὰ τὴν ἐπὶ τῶν προσώπων καὶ τοῦ Λαοκόοντος καὶ τῶν υἱῶν του ἔκφρασιν τῆς ὀδύνης καὶ τὴν ἀνατομικὴν τελειότητα τῶν σωμάτων. Ὁ Κολοσσὸς διεβοήθη ὡς ἓν τῶν ἑπτὰ θαυμάτων τοῦ κόσμου. Μαρτύριον τῆς λαμπρότητος καὶ τοῦ μεγέθους τῶν οἰκοδομῶν της εἶνε αἱ χιλιάδες μαρμαρίνων σφαιρῶν αἱ ἐσπαρμέναι καθ' ὅλην τὴν νῆσον. Τὴν καταστροφὴν ἤρχισαν οἱ Ἱππόται καὶ ἐτελείωσαν οἱ μετ' αὐτοὺς κατακτηταί, οὕτω δὲ τὰ ἔργα τῆς εἰρήνης ἐχρησίμευσαν ὡς ὄργανα καταστροφῆς.

Το Ἄργος καὶ ἡ Αἴγινα ἔσχον σχολὰς γλυπτικῆς περιωνύμους πρὶν ἡ τέχνη ἀκμάσῃ ἐν Ἀθήναις—Καὶ ἐν Σικυῶνι συνέβη τὸ αὐτό, εὔκολον δὲ νὰ εἰκάσωμεν τὴν ἀξίαν τῶν καλλιτεχνῶν της ἀφοῦ ὁ Ἀπελλῆς γνωστὸς ἤδη ὡς ἔξοχος ζωγράφος, ἔκρινε συμφέρον του νὰ μαθητεύσῃ παρὰ Παμφίλῳ καὶ Μελάνθῳ τοῖς Σικυωνίοις, ὄχι διὰ νὰ μάθῃ πλείονα τῶν ὅσων ἐγνώριζε, ἀλλὰ διὰ ν' ἀποκτήσῃ μείζονα δόξαν.—Ἐπὶ τοῦ Ἀράτου, δηλαδὴ αἰῶνας μετά, ἡ Σικυωνία Σχολὴ κατεῖχεν εἰσέτι ἐντιμοτάτην θέσιν κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Πλουτάρχου λέγοντος· «ἀνθεῖ γὰρ ἔτι δόξα «τῆς Σικυωνίας μούσης καὶ χρηστογραφίας ὡς μόνης ἀδιάφθορον «ἐχούσης τὸ καλόν.»

Ἐκεῖ εὑρίσκετο ἡ εἰκὼν τοῦ κατὰ Φίλιππον ἀκμάσαντος Ἀριστράτου, ἅρματι νικηφόρῳ παρεστῶτος, ἐγράφη δὲ ὑπὸ πάντων τῶν περὶ Μέλανθον συνεραψαμένου καὶ Ἀπελλοῦ.—Ὁ Ἄρατος ἀνελὼν τὰς εἰκόνας πάντων τῶν ἄλλων τυράννων ὅτε ἠλευθέρωσε τὴν Σικυῶνα ἔμενεν ἀμφιῤῥεπὴς περὶ τῆς τοῦ Ἀριστράτου καμπτόμενος ὑπὸ τῆς τέχνης, ἀλλ' ὑπερενίκησε τὸ κατὰ τῶν τυράννων μῖσος καὶ διέταξε τὴν καθαίρεσιν καὶ ταύτης, μόλις δ' ἐδυσωπήθη ὑπὸ τοῦ φίλου του Νεάλκους τοῦ ζωγράφου μετὰ δακρύων ἱκετεύσαντος αὐτόν. Οὐχ ἧττον ἐπέβαλε νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ σῶμα τοῦ τυράννου, νὰ μείνῃ δὲ μόνον τὸ ἅρμα καὶ ἡ Νίκη, ὁ δὲ

Νεάλκης ἐνέγραψε φοίνικα εἰς τὸν κενὸν τόπον, οὐδὲν ἄλλο τολμήσας νὰ παραθέσῃ ἐπὶ τοιούτου ἀριστουργήματος.—Ἡ ἐν Ὀλυμπίᾳ τῆς Ἤλιδος Ἄλτις ὅπου ἐτελεῖτο ὁ μέγιστος τῶν Ἑλληνικῶν ἀγώνων, κατεκοσμεῖτο ὑπὸ τοσαύτης πληθύος ἀγαλμάτων καὶ ἀνδριάντων, ὥστε καίτοι δὲν ἦτο πόλις κατοικουμένη, ὡμοίαζεν ὅμως τοιαύτην, ἧς οἱ κάτοικοι ἦσαν μαρμάρινοι ἢ χάλκινοι.—Ἐκεῖ εὑρίσκετο τὸ ἄγαλμα τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ἐξ ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ, τὸ μόνον ἀνώτερον τῆς ἐν τῷ Παρθενῶνι Ἀθηνᾶς, ἔργον τοῦ Φειδίου, ὅστις διὰ νὰ δώσῃ ἔκφρασιν προσώπου τῷ μεγίστῳ τῶν Θεῶν ἐνεπνεύσθη ὑπὸ τῶν ὁμηρικῶν στίχων :

ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων
ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπεῤῥώσαντο ἄνακτος
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον.

Ἡ Δῆλος, οἱ Δελφοί, ἡ Ἔφεσος, ἡ Κλάρος ἐστολίζοντο ὑπὸ μεγάλων ἱερῶν, ὅπου ἡ εὐσέβεια τῶν ἀπὸ πάσης Ἑλληνικῆς χώρας συρρεόντων, ὅπου πόλεων καὶ ἡγεμόνων φιλοτιμία προσέφερον χρυσὸν, καὶ λάφυρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μετ' ἐπιγραφῶν διαιωνιζουσῶν τὴν νίκην, καὶ ἔργα καλλιτεχνικά.

Ἐν Ἁλικαρνασσῷ ἡ Ἀρτεμισία ἀνήγειρε πρὸς μνήμην τοῦ Μαυσώλου συζύγου αὐτῆς τὸ περίφημον ἐκεῖνο μνημεῖον δι' οὗ ἀπηθανάτισε τὸ ὄνομά του, ἐπικρατήσαντος μέχρι τοῦ νῦν νὰ ὀνομάζωνται μαυσωλεῖα οἱ διὰ πλοῦτον καὶ τέχνην ἐξέχοντες τάφοι· οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ πατρὶς τοῦ Ἡροδότου, δυναμένη ν' ἀνεγείρῃ τοιοῦτον μνημεῖον θὰ εἶχε καὶ πλοῦτον καὶ τεχνίτας μεγάλους γλυπτικῆς καὶ ζωγραφικῆς καὶ ὅτι θὰ ἦτο μεγαλοπρεπῶς κεκοσμημένη. Μικραὶ καὶ ἄσημοι πόλεις κατεῖχον μεγάλους θησαυροὺς, ὁ δὲ Νικομήδης προέτεινε τοῖς καταχρέοις Κνιδίοις νὰ πληρώσῃ ὅλα τὰ χρέη των ἐὰν τῷ παρεχώρουν τὴν Ἀφροδίτην τοῦ Πραξιτέλους. Ἐν Κνίδῳ εὑρίσκετο καὶ ὁ Βάκχος τοῦ Βρυάξιδος, πρὸς δὲ ὁ Βάκχος καὶ ἡ Ἀθηνᾶ τοῦ Σκόπα, ἔργα μεγάλων τεχνιτῶν. Ἀλλὰ τίνος πρώτου τίνος δ' ὑστάτου μνησθῶ; καὶ τί ἄλλο εἶνε ἡ συγγραφὴ ὁλόκληρος τοῦ Παυσανίου εἰμὴ κατάλογος ἀτελεύτητος, τοῦ ὁποίου ἡ ἀνάγνωσις θ' ἀπέ-

δαινε ξηρὰ καὶ ἐπαχθής, ἐὰν δὲν διεποικίλλετο διὰ πολλῶν ἐπεισοδίων ἱστορικῶν ἢ μυθολογικῶν;

Αἱ ἐν Πομπηΐᾳ ἀνασκαφαί, πόλει ὅλως ἀσήμῳ, τῆς ὁποίας τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς ἴσως μόνον διεφύλαξε μέχρις ἡμῶν τὸ ὄνομα, δύνανται νὰ δώσωσιν ἡμῖν ἀμυδρὰν ἰδέαν τοῦ καλλιτεχνικοῦ πλούτου ἑκατοντάδων Ἑλληνικῶν πόλεων διαδραματισασῶν πρῶτον ἢ δεύτερον πρόσωπον εἰς τὴν ἱστορίαν.

Τοιοῦτον εὗρε τὸν ἑλληνικὸν κόσμον ἡ ἐποχὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου ὅστις ἐν βραχεῖ οὐχὶ μόνον ἐκυρίευσε τὴν Ἀσίαν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔτι θαυμασιώτερον ἐν ὀλίγοις ἔτεσι μετέβαλε τὸ πρόσωπον αὐτῆς εἰσαγαγὼν τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμὸν καὶ τὰς τέχνας. Ἐγκαταμίξας δὲ καὶ πολλὰ ἀσιατικά, ἤνοιξε νέαν ἐποχὴν καὶ διὰ τὸν κόσμον καὶ διὰ τὸν ἑλληνισμόν. Αἱ τέχναι καὶ τὰ γράμματα ἐτιμήθησαν καθ' ἅπασαν τὴν Ἀσίαν, οἱ δὲ διάδοχοι δὲν ἠδύναντο εἰμὴ νὰ μιμηθῶσι τὸ παράδειγμα τοῦ μεγάλου ἡγεμόνος, ὅστις εἶχε φίλους τὸν Λύσιππον καὶ τὸν Ἀπελλῆν, διδάσκαλον δὲ καὶ φίλον τὸν Ἀριστοτέλην. Περιεκυκλώθησαν λοιπὸν ὑπὸ καλλιτεχνῶν καὶ σοφῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτοὶ ἀπέβαινον καλλιτέχναι, ὅπως Ἄτταλος ὁ τρίτος βασιλεὺς τῆς Περγάμου καὶ Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανής. Ἔκτοτε ἄρχεται ἡ σύστασις μεγάλων βιβλιοθηκῶν καὶ Μουσείων, ἤτοι συλλογῶν καλλιτεχνημάτων.—Πρὸ οὐδεμιᾶς δαπάνης ἀπεδειλίων ὅπως ἀποκτήσωσι τὰ ἀγάλματα ἢ τὰς εἰκόνας ὑφ' ὧν κατεθέλγοντο, ἐπλήρονον δὲ εἰς τοὺς τεχνίτας ποσότητας χρηματικὰς μέχρι μανίας μεγάλας. Εἷς τούτων ὅτε ὁ Μούμιος ἐπώλει τὴν ἐκ τῆς Κορίνθου λείαν ἀνεβίβασε τὴν τιμὴν τοῦ Βάκχου, ἔργου τοῦ Ἀριστείδου μέχρις 100 ταλάντων, ἤτοι πενταχοσίων χιλιάδων φράγκων, ὁ δ' ἄξεστος Μούμιος ὅστις δὲν ἐδύνατο νὰ πιστεύσῃ τὰ ὦτά του, ἔκρινεν ὅτι εἰκὼν πληρονομένη τόσον ἀκριβὰ πρέπει νὰ ἦνε ἐξαίσιόν τι καὶ ἀνώτερον πάσης τιμῆς. Τὴν ἀπέστειλε λοιπὸν εἰς Ῥώμην, ἵνα μὴ εὑρεθῇ ἠπατημένος.

Τὸ μέχρι μανίας πάθος τῶν ἐστεμμένων τούτων φίλων τῆς τέχνης, δὲν ἐγνώριζεν οὔτε ὅρια οὔτε ἐμπόδια·—οὐδὲν ἱερὸν δι' αὐτοὺς προκειμένου ν' ἀποκτήσωσιν ἔργον ὡραῖον· κατὰ τοὺς μεταξύ των πολέμους οἱ θησαυροὶ τῶν Θεῶν δὲν ἦσαν ἐν πλείονι ἀσφαλείᾳ ἢ οἱ τῶν Βασιλέων. Προυσίας ὁ Α΄. ὅτε κατέδραμε τὸ βασίλειον τῆς

Περγάμου δὲν ἐδίσταςε ν' ἁρπάσῃ ἔκ τινος Ἱεροῦ τὸ σεβαστὸν ἄγαλμα τοῦ Ἡφαίστου, ἔργον περίφημον τοῦ Φυρομάχου. Πτολεμαῖος δὲ ὁ Εὐεργέτης κατὰ τὴν ἐπὶ τὴν Συρίαν ἐκστρατείαν, ἐπὶ τῇ προφάσει τοῦ νὰ ἀναλάβῃ τὰ ἱερὰ κειμήλια καὶ τὰς εἰκόνας τὰς ὁποίας ὁ Καμβύσης εἶχεν ἐξαγάγει ἐκ τῆς Αἰγύπτου, εἰσδύσας εἰς τοὺς ναοὺς, ἀφῄρεσεν ὅλα τὰ ἐν Σούσοις καὶ Ἐκβατάνοις ἔργα τῆς τέχνης.

Κλεομένης ὁ βασιλεὺς τῶν Λακεδαιμονίων κυριεύσας τὴν Μεγαλόπολιν ἔπεμψε τοὺς κοσμοῦντας αὐτὴν ἀνδριάντας καὶ τὰς εἰκόνας εἰς τὴν Σπάρτην· ἀναλογιζόμενοι δὲ ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν ἁπλότητα καὶ πενίαν τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν τῆς πόλεως ταύτης, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Θουκυδίδου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι ὁ Κλεομένης εἶνε ὁ σώφρων ἐκεῖνος βασιλεὺς, ὅστις ἐπανήγαγε ἐν ἰσχύϊ τὴν νομοθεσίαν τοῦ Λυκούργου, δυνάμεθα εὐκόλως νὰ συμπεράνωμεν πόσον κολλητικὸν ὑπῆρξε τὸ νόσημα τοῦ διὰ παντὸς μέσου ἀποκτᾷν τὰ ἐξέχοντα ἔργα τῆς τέχνης.

Ἄρατος δὲ ὁ Σικυώνιος ἔμμουσος κριτὴς τῆς τέχνης, ἢ dilettante δόκιμος κατὰ τὸν παρ' Εὐρωπαίοις κοινῶς παραδεδεγμένον ὅρον, συνῆγεν εἰκόνας καὶ πίνακας καὶ μάλιστα τοῦ Παμφίλου καὶ τοῦ Μελάνθου καὶ ἀπέστελλεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν προσοικειούμενος οὕτω καὶ θεραπεύων τὴν φιλίαν τοῦ Πτολεμαίου.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ φορὰ τοῦ λόγου ἔκαμε νὰ μνησθῶ τοῦ Κλεομένους καὶ τοῦ Ἀράτου, νομίζω ἀντάξιον τοῦ κόπου ν' ἀφήσω πρὸς στιγμὴν τὰ περὶ βιβλίων καὶ καλλιτεχνημάτων καὶ νὰ διέλθω ὀλίγα περὶ τοῦ βίου τῶν μεγάλων τούτων ἀνδρῶν ἀρυόμενος διδακτικώτατον μάθημα δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, οἵτινες κληρονομήσαντες τὰ ἐλαττώματα τῶν προγόνων μας, ἀπεβάλομεν δυστυχῶς, κατὰ τὸ πλεῖστον, τὰς ἀρετάς των. Οὗτοι εἰσὶν οἱ εὐγενεῖς ἀντίπαλοι, ὧν ὁ μὲν πρῶτος κατέλυσε τὰς τυραννίδας καὶ ἀνίδρυσε τὴν Ἀχαϊκὴν συμμαχίαν, ὁ δὲ δεύτερος ἀνέστησε τὴν ἐκπεσοῦσαν νομοθεσίαν τοῦ Λυκούργου καὶ τὰ πάτρια καὶ χρηστὰ ἤθη, ἀνύψωσε δὲ ἐκ νέου τὸ φρόνημα καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς Σπάρτης.—Ἀμφότεροι ἄνδρες ῥέκται, φιλόδοξοι, καὶ τολμηροὶ, δοκιμώτατοι δὲ περὶ τὰ πολεμικὰ ἐκτήσαντο φήμην εὐκλεᾶ. Ἀλλ' οὐδέτερος αὐτῶν ἐδυνήθη ν' ἀποφύγῃ τὸ ἔμφυτον ἐλάττωμα παντὶ Ἕλληνι, τῆς φιλαρχίας καὶ

τοῦ μὴ ὑποχωρεῖν ὑπὲρ τοῦ κοινῇ ὠφελίμου, ὅταν ἐκ τῆς ὑποχωρήσεως πρόκειται ἄλλος νὰ δοξασθῇ.—Καὶ ὁ μὲν νεαρὸς Κλεομένης συγκατένευσε νὰ προσέλθῃ καὶ ἡ Σπάρτη εἰς τὴν Ἀχαϊκὴν συμμαχίαν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὅρῳ αὐτὸς νὰ ἦνε ὁ ἀνώτατος στρατηγός, παρορῶν οὕτω τὴν δόξαν καὶ πεῖραν τοῦ γέροντος Ἀράτου, ὅστις μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης τόσας ἤρατο νίκας, ἀφ' ἧς δὲ ἥψατο τῶν πραγμάτων μέχρι τελευτῆς ἐπὶ τριάκοντα τέσσαρα ἔτη, δεκαεπτάκις, ἤτοι ἐνιαυτὸν παρ' ἐνιαυτὸν ἐξελέχθη αὐτοκράτωρ στρατηγὸς τῶν Ἀχαιῶν. Ὁ δὲ Ἄρατος προετίμησε νὰ καλέσῃ τὸν Ἀντίγονον καὶ τοὺς Μακεδόνας καὶ νὰ ὑποστῇ πικρίας καὶ ταπεινώσεις ἀντὶ νὰ δώσῃ τὴν προτίμησιν ὑπὲρ τοῦ Κλεομένους, τοῦ ὁποίου πατέρες ἦσαν οἱ Ἡρακλεῖδαι, καὶ πατρὶς ἡ Σπάρτη, ἧς τὸν ἀφανέστατον πολίτην ἔπρεπε νὰ προτιμήσωσιν ὡς ἡγεμόνα (λέγει ὁ δυστυχὴς Πλούταρχος) ἀντὶ τοῦ πρώτου τῶν Μακεδόνων, οἱ ἐν λόγῳ τινὶ τιθέμενοι τὴν Ἑλληνικὴν εὐγένειαν.—Οὕτως ἐνέπλησαν τὴν Ἑλλάδα φόνων καὶ προεκλέαναν τὴν ὁδὸν εἰς τὸν Μούμιον διὰ νὰ κατασκάψῃ ἄρδην τὴν Κόρινθον, εἰς τὸν Σύλλαν διὰ νὰ ξυρίσῃ τὰ τείχη τῶν Ἀθηνῶν, καὶ εἰς τὸν Παῦλον Αἰμίλιον διὰ νὰ μεταφέρῃ ἀλυσίδετον τὸν ἐλεεινὸν Περσέα εἰς Ῥώμην. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην καθ' ἣν ὁ τελευταῖος βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων ἐστόλισε τὸν θρίαμβον τοῦ Ῥωμαίου στρατηγοῦ, αἱ σκιαὶ βέβαια τοῦ Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου ἐσκίρτησαν ἐν τῷ Ἅδῃ ὑπὸ φρίκης καὶ περιφρονήσεως διὰ τὸ μέγεθος τοῦ κακοῦ καὶ τὴν ἀνικανότητα τοῦ τελευταίου κληρονόμου τοῦ ἐνδοξοτάτου τῶν θρόνων. Ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀχαΐα ὑπέκυψεν εἰς τὸν ζυγὸν τῆς Αἰωνίας Πόλεως, ὁ δὲ Κικέρων ὠνόμασε τοὺς Ἕλληνας Γραικύλους.—Εἶχον παρέλθει οἱ καιροί, ὁπότε ὁ Θεμιστοκλῆς ναύαρχος στόλου, ἀξιομάχου πρὸς πάντας ὁμοῦ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, παρέδιδε τὴν ἀνωτάτην ἀρχὴν τῷ Εὐρυβιάδῃ, ἀνθισταμένῳ δὲ τούτῳ εἰς φρονίμους συμβουλὰς καὶ ἀνυψοῦντι τὴν ῥάβδον ἔλεγε « πάταξον μὲν ἄκουσον δέ ».

Σύγγνωτε, φίλοι ἀκροαταί, ἂν ὑπὲρ τὸ δέον ἐξετράπην τοῦ θέματος, ἀλλ' ἀναμιμνησκόμενος τοσαύτης ἀρετῆς καὶ δόξης τῶν προγόνων, διατί νὰ μὴν εἴπω καὶ τὸ μέγιστον ἐλάττωμά των ; διατί νὰ μὴν εἴπω ὅτι ἐκ τοσαύτης κληρονομίας, ὡς ἀπὸ τοῦ πίθου τῆς Πανδώρας ἀποδράντος παντὸς τοῦ καλοῦ, ἔμεινε μόνη ἡ ἔρις καὶ

φιλαρχία εἴτε δούλων εἴτε ἐλευθέρων ἡμῶν ὄντων ; διατὶ νὰ μὴ προσθέσω ὅτι παρὰ λόγον ξενίζοντες καὶ ὁσημέραι ἐκθηλυνόμενοι ἀποβαίνομεν πυγμαῖοι ἡμεῖς οἱ υἱοὶ τῶν Τιτάνων τῆς χθές ;—Ἀλλ' ἐπὶ τὸ θέμα.

Οὕτω πλεῖστα ἀριστουργήματα ἐπεσωρεύθησαν ἐν τοῖς μεγάροις τῆς Περγάμου, τῆς Ἀντιοχείας, τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ ἄλλων πρωτευουσῶν, συνεκροτήθησαν δὲ πλούσια Μουσεῖα· ἀλλ' ἐπέπρωτο καὶ ἐκεῖ νὰ μὴ μείνωσιν ἐπὶ πολύ, διότι οἱ στρατηγοὶ τῆς Ῥώμης, διδαχθέντες ἀπὸ τὸ παράδειγμα τῶν Ἑλλήνων Βασιλέων, ἐρρίφθησαν ἀπλήστως ἐπὶ τῆς πλουσίας λείας καὶ τὴν μετεκόμισαν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ρωμύλου.

Κατὰ τὴν πολυκύμαντον ἐκείνην ἐποχὴν πολλοὶ Ἕλληνες ἀπέκτησαν πλούτη μεγάλα, ἀποβληθείσης δὲ τῆς πρὶν ἕξεως τοῦ ταπεινοῦ ἐν τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ, ἔκτισαν οἴκους πολυτελεῖς καὶ τοὺς ἐστόλισαν δι' εἰκόνων καὶ ἀγαλμάτων.—Τούτους ὑπερηκόντισαν οἱ Ρωμαῖοι οὐχὶ τοσοῦτον ἐξ ἀληθοῦς καλλιτεχνικοῦ ἔρωτος ὅσον διότι λαφυραγωγήσαντες καὶ γυμνώσαντες τὸν κόσμον δὲν εἶχον ἄλλως νὰ δείξωσι τὸν ὄγκον καὶ τὴν πολυτέλειαν αὐτῶν.

Βασιλικοὺς ὄντως καὶ φιλοτίμους ἀντιπάλους εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν τεχνῶν καὶ τῶν γραμμάτων εὗρον οἱ Πτολεμαῖοι ἐν τοῖς Ἀτταλίδαις βασιλεῦσι τῆς Περγάμου.—Ὁ Εὐμένης ἀνεδείχθη προστάτης τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἐπιστημῶν καὶ συνέστησε περίφημον βιβλιοθήκην· ὁ δὲ Πτολεμαῖος, ζηλοτυπήσας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ταύτην, ἀπηγόρευσε τὴν ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἐξαγωγὴν τοῦ παπύρου, ἀλλ' ἀνάγκη τέχνας κατεργάζεται." Ἐφευρέθη λοιπὸν ὁ περγαμηνὸς χάρτης. Ἡ βιβλιοθήκη ἐπλουτίσθη θαυμασίως, ὑπερέβη δὲ πάσας τὰς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐκτὸς τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.—Τὴν βιβλιοθήκην τῆς Περγάμου ἐδώρησεν ὁ Ἀντώνιος τῇ Κλεοπάτρᾳ ὅπως τὴν παρηγορήσῃ διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν ἐν τῷ Σεραπείῳ καέντων βιβλίων ἐπὶ τῆς πολιορκίας ὑπὸ Ἰουλίου Καίσαρος.—Κατηγορῶν δὲ τοῦ Ἀντωνίου Καλουίσιος ὁ φίλος Ὀκταβίου τοῦ ἔπειτα ἐπικληθέντος Αὐγούστου συγκατηρίθμει μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐγκλημάτων καὶ ὅτι ἐχάρισε τῇ Κλεοπάτρᾳ τὰς ἐκ Περγάμου βιβλιοθήκας, ἐν αἷς εἴκοσι μυριάδες βιβλίων ἁπλῶν ἦσαν.

Ἀλλ' ἰδοὺ καὶ ἡ τῆς Σμύρνης σειρὰ καταλαβούσης ἐν τῇ ἀρχαι-

δτητι έντιμοτάτην θέσιν μεταξὺ τῶν πόλεων αἵτινες ἐκαλλιέργησαν τὰ γράμματα, τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν τέχνην· Σμυρναῖος δὲ πρὸς Σμυρναίους ὁμιλῶν δικαιοῦμαι νὰ ἐκταθῶ περισσότερον περὶ τῆς πατρίδος μας, ὁδηγοί μου ἔσονται ὁ Αἴλιος Ἀριστείδης παλαιὸς συμπατριώτης, καὶ τὰ Σμυρναϊκὰ τοῦ κυρίου Μιχαὴλ Τσακύρογλου δι' ὃν δύναται νὰ καυχᾶται ἡ καλὴ τροφὸς τῆς σμυρναϊκῆς νεότητος ἡ Εὐαγγελικὴ Σχολή.

Ἱδρυθεῖσα ἡ Σμύρνη ἐντὸς κόλπου ἐρατεινοῦ, ὃν ὁρίζουσιν ὁ Σίπυλος καὶ ὁ Πάγος, ἄλλοτε κατάφυτοι, καὶ αἱ Κλαζομενῶν νῆσοι, ὑπὸ αἴθριον οὐρανὸν καὶ ὑγιεινὸν κλίμα, κατοικηθεῖσα ὑπὸ φυλῶν εὐγενῶν τῶν Ἰώνων καὶ Αἰολέων δὲν ἤργησε ν' ἀκμάσῃ διὰ τῆς ναυτιλίας καὶ τῆς ἐμπορίας· ὁ Ἡρόδοτος λέγει ὅτι ἐκ παλαιοτάτου ἦτο μέγα ἐμπόριον σίτου. Τοιαύτη οὖσα ἔπρεπε φυσικῷ τῷ λόγῳ νὰ ἐπισύρῃ τὴν ὄρεξιν τῶν κατακτητῶν.—Λεηλατηθεῖσα καὶ καταστραφεῖσα πολλάκις ὑπ' αὐτῶν, ἀνατραπεῖσα κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ὑπὸ τῶν σεισμῶν, ἔζησεν ὅμως ὑπὲρ τρισχίλια ἔτη εἰς τὸ πεῖσμα καὶ τῶν ἐπιδρομέων καὶ τῶν φοβερῶν τῆς φύσεως δυνάμεων, ἀναγεννωμένη πάντοτε ὡς ὁ φοῖνιξ ἐκ τῆς τέφρας της. Ἤλλαξε μόνον θέσιν ἀπὸ τῶν ὑπωρειῶν τοῦ Σιπύλου, ὅπου τὸ πρῶτον ἐκλήθη Ταντάλις καὶ ὅπου εὑρίσκεται ὁ τάφος τοῦ Ταντάλου, ἡ ἀκρόπολις τοῦ Πέλοπος καὶ ἄλλα προϊστορικὰ μνημεῖα, ὧν ὀλίγα ὅμοια σώζονται, ἐπὶ τὰς ὑπωρείας τοῦ Πάγου, τὸν ὁποῖον στέφει ἡ ἀκρόπολίς της.

Ἑπτὰ αἰῶνας πρὸ Χριστοῦ Γύγης ὁ Δασκύλου βασιλεὺς τῆς Λυδίας, πρῶτος δὲ τῆς γενεᾶς τῶν Μερμναδῶν ἐξεστράτευσε κατὰ τῆς Σμύρνης καὶ ἐκυρίευσεν αὐτὴν ἤδη ἀκμάζουσαν, ἀλλ' οἱ Σμυρναῖοι ὑπ' ἀρετῆς καὶ προθυμίας ἐξεδίωξαν τοὺς Λυδοὺς καὶ ἐγένοντο ἐκ νέου κύριοι τῆς πατρίδος των.—Τὴν νίκην ταύτην ὕμνησε δύο γενεὰς ὕστερον Μίμνερμος ὁ Σμυρναῖος ποιητὴς ἐν ἐλεγείαις, τὸ δὲ ὄνομα τῶν Σμυρναίων ἐδοξάσθη παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι τοσοῦτον, ὥστε παρέμειναν οἱονεὶ παροιμίαι « τὰ Σμυρναίων τολμήματα » καὶ « ὁ Σμυρναίων τρόπος ».—Ἄρδυς ὁ υἱὸς τοῦ Γύγου καὶ Σαδυάττης ὁ ἔγγονός, ἐπιτεθέντες καὶ αὐτοὶ πολλάκις, ἐπίσης ἀπέτυχον. Ἀλλὰ αἰώνων εὐτυχία, πλοῦτος καὶ δόξα μετέβαλον τοὺς πρὶν ἀνδρείους καὶ ὑπερηφάνους Σμυρναίους εἰς τρυφηλούς, ὑπερόπτας καὶ ἀκολά-

στους. Αἱ ἐλεγεῖαι τοῦ Μιμνέρμου ἀναμιμνήσκουσαι τὰ ἆθλα τῶν πατέρων, ὅτε ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἕρμου ἐμάχοντο πρὸς τὰς φάλαγγας τῶν ἱππομάχων Λυδῶν, δὲν ἐδύναντο νὰ ἠλεκτρίσωσι πλέον ἄνδρας αναξίους ἐλευθερίας, μετέσχε δὲ τοῦ νοσήματος καὶ αὐτὸς ὁ ποιητής, ὅστις ἀπελπισθεὶς φαίνεται περὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν Σμυρναίων ψάλλει ἀλλαχοῦ τὴν χρυσῆν Ἀφροδίτην καὶ προτρέπει εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν τοῦ βίου.—Ἀλυάττης, τέταρτος ἀπὸ Γύγου, ἐκυρίευσε τὰς ἄλλας Ἀσιάτιδας Ἑλληνίδας πόλεις, καὶ μετ' αὐτὰς τὴν Σμύρνην, τῆς ὁποίας καὶ κατέσκαψε τὰ τείχη, ἐκδικηθεὶς οὕτω τόσας ἥττας τῶν προγόνων καὶ ἀνοίξας τέλος ἐλευθέραν τὴν πρὸς τὴν θάλασσαν ὁδὸν εἰς τὸ ἰσχυρὸν ἤδη βασίλειον τῶν Λυδῶν· ἔμεινε δὲ στίγμα κατὰ τῶν Σμυρναίων τὸ τοῦ Θεόγνιδος·

Ὕβρις καὶ Μάγνητας ἀπώλεσε καὶ Κολοφῶνα
καὶ Σμύρναν.

Ἐπὶ τρεῖς αἰῶνας ἐχάθη τὸ ὄνομα τῆς Σμύρνης κωμηδὸν κατοικηθείσης, τὴν δ' ἀνέγερσίν της ὑπερηφάνου καὶ ὡραίας χρεωστοῦμεν εἰς τὸν Ἀλέξανδρον, ὅστις ἠθέλησε καὶ πάλιν νὰ ζήσῃ ἡ πατρὶς τοῦ Ὁμήρου, ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἐπῶν τοῦ ὁποίου ἀνῆψεν ἄσβεστον φλόγα ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Φιλίππου πρὸς ἔργα θαυμαστὰ καὶ πράξεις ἡρωϊκάς.

Αὐτόνομος ἤδη ἡ Σμύρνη ἐμεγαλύνθη, ἐπλούτησε καὶ ἐκοσμήθη ὅσον ὀλίγαι πόλεις Ἑλληνικαί, ζηλοῦσα δὲ τὸ παράδειγμα τῆς γείτονος Περγάμου συνεκρότησε καὶ αὐτὴ δημοσίαν βιβλιοθήκην καὶ ἐτίμησε τὰ γράμματα καὶ τὰς ἐπιστήμας.—Ἐν αὐτῇ συνέστη ἡ τῶν Ἐρασιστρατείων Σχολὴ τῆς ἰατρικῆς, πολλῶν ἐπισήμων μαθητῶν τῆς ὁποίας διεφύλαξεν ἡ ἱστορία τὰ ὀνόματα.—Ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς Μουσείῳ τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς ὑπάρχει ἀνάγλυφον πολύτιμον, οὐχὶ διὰ τὴν τέχνην, ἀλλὰ διὰ τὴν ἱστορικὴν σημασίαν του, φέρει δὲ ἐπιγραφήν· — Ο ΔΗΜΟΣ
ΑΡΤΕΜΩΝΑ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ
ΤΟΥ ΙΚΕΣΙΟΥ

Ἐπειδὴ δὲ ἱδρυτὴς τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἰατρικῆς Σχολῆς ὑπῆρξεν ὁ Ἰκέσιος, ἡ δὲ εἰκὼν οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ἀφίνει ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ καὶ τῷ ἄλλῳ σχήματι τοῦ Ἀρτέμωνος παρίσταται ἰατρός, μανθάνομεν τὸ τέως ἄγνωστον ἡμῖν, ὅτι υἱὸς παρὰ πατρὸς ἐκ τοῦ

οἴκου τοῦ Ἰκεσίου ἐξεδέχοντο τὴν ἕδραν τῆς διδασκαλίας ἐπὶ τρεῖς γενεάς.—Ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ ἐμαθήτευσε καὶ ὁ πολὺς Γαληνός— ἀξιομνημόνευτοι δὲ ἰατροὶ ἐξῆλθον ἐξ αὐτῆς ὁ Ἀσκληπιάδης καὶ ὁ πολλὰ γράψας Ἑρμογένης ὁ Χαριδήμου.—Ἡ ποίησις καὶ ἡ ρητορικὴ εὗρον μύστας καὶ διδασκάλους ἐν τοῖς Σμυρναίοις· ὁ Μίμνερμος, ὁ Βίων, ὁ Πολέμων καὶ ὁ Ἀριστείδης ὑπῆρξαν τόσον περίφημοι, ὥστε δὲν βλέπω τὴν ἀνάγκην νὰ ἀναφέρω καὶ ἄλλους.—Ἡ φήμη τῶν ῥητόρων της ἦτο τόσον μεγάλη ὥστε ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν αὐτοκρατόρων συνέρρεον πρὸς ἀκρόασιν αὐτῶν ἀπὸ παντὸς τοῦ ῥωμαϊκοῦ κόσμου ἐκτεινομένου ἐπὶ τῶν τριῶν Ἠπείρων καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν Ἀθηνῶν.—Ὁ Πλίνιος ὀνομάζει τὴν Σμύρνην lumen, ἤτοι φάρον.—Ἀλλ' ὁ Ὅμηρος μόνος ἀρκεῖ διὰ τοὺς Σμυρναίους, διότι ὑπῆρξε καὶ θὰ ὑπάρξῃ ἡ δόξα τοῦ ἀνθρωπίνου νοός. Ὁ Dante τὸν ὀνομάζει Poeta Sovrano, ἤτοι ὕπατον τῶν ποιητῶν. Πολλαὶ πόλεις μᾶς τὸν ἐφιλονείκησαν, ἀλλ' οὐδεμία ἔχει Μέλητα ποταμὸν νὰ δείξῃ.—Ἐδῶ εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Μέλητος ἐγεννήθη ὁ λιγὺς ἀοιδός, διὰ τοῦτο ἐμυθολογήθη υἱὸς τοῦ ποταμοῦ, ὠνομάσθη δὲ Μελησιγενὴς καὶ Μελησιάναξ.—Αἱ Χάριτες τὸν ηὐνόησαν καὶ τὸν ἐπροίκισαν ὑπὲρ πάντα ἄλλον θνητόν, αἱ δὲ Μοῦσαι τὸν ἐδίδαξαν τὴν ἀοιδὴν διὰ νὰ ψάλῃ τὰς βουλὰς τῶν Θεῶν καὶ τὰς πράξεις τῶν ἡρώων. Οἱ Σμυρναῖοι τὸν ἐλάτρευσαν ὡς Θεὸν καὶ ἀνήγειραν ναοὺς εἰς τιμήν του. Κατὰ τὴν ἀρχαιότητα Βασιλεῖς καὶ Αὐτοκράτορες ἐτιμήθησαν διὰ ναῶν, πολλοὶ δὲ καὶ ζῶντες ἐπεκλήθησαν Θεοί, ἡ δὲ Σμύρνη ἐγένετο τρὶς νεωκόρος· ἀλλ' ἀφότου ὁ ἄνθρωπος ἐπολιτίσθη καὶ ἀπέδωκεν ἀνθρώπῳ τιμὰς Θεοῦ, ποτὲ δικαιότερον διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν δὲν ἔρρευσε τὸ αἷμα τῶν σφαγίων ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, οὐδ' ἐκάη ὁ λιβανωτὸς ἐν τῷ ἱερῷ, εἰμὴ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ὁμήρου.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ γραμμάτων καὶ ἐπιστήμης ἐν Σμύρνῃ, ἤδη δὲ καὶ περὶ τέχνης.

Περιγραφὴ τῆς πόλεως ἐπὶ Τιβερίου τὴν εἰκονίζει διακρινομένην ἐπὶ κάλλει καὶ μεγαλοπρεπείᾳ.—Ὁδοὶ λιθόστρωτοι καὶ εὐθεῖαι, ςοαὶ μεγάλαι τετράγωνοι, ἱερὸν τῆς Μεγάλης Μητρός, Ὁμήρειον καὶ λιμὴν κλειστὸς ἐκόσμουν αὐτήν.—Ἀλλ' ἐκεῖ ὅπου ἡ ἰατρικὴ ἐξόχως ἐδιδάσκετο ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ καὶ ὁ ναὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ.—Γυμνάσιον, Στάδιον, Θέατρον, Ὠδεῖον, κρῆναι, λουτρά, ναοὶ τῶν Χαρίτων,

τῶν Μουσῶν καὶ ἄλλων θεοτήτων ἀνηγέρθησαν πολυτελῆ, δαπάνῃ τῆς πόλεως ἢ φιλοτίμῳ χορηγίᾳ πλουσίων πολιτῶν ἢ μεγαλοδωρίᾳ ἡγεμόνων.—Ἀνεγείραντες ναὸν εἰς τιμὴν τοῦ Ἀδριανοῦ συνέστησαν καὶ ἀγῶνας «τὰ κατ' Ἀσίαν Ὀλύμπια», ἐξ οὗ ὁ Ἀδριανὸς ἐπεκαλεῖτο Ὀλύμπιος, καὶ ἐδημιούργησαν ἰδίαν χρονολογίαν ὡς μεταξὺ ἄλλων μαρτυρεῖ καὶ ἡ ἐπιγραφὴ «Σεπτίμιος Πόπλιος νικήσας « τοὺς ὑπογεγραμμένους ἀγῶνας Σμύρναν Ὀλύμπια τῇ ἕκτῃ καὶ δεκάτῃ» ὀλυμπιάδι δηλαδή.—Ἐν τοῖς ἀγῶσι τούτοις ἐγίνοντο καὶ μουσικοὶ διαγωνισμοὶ κιθαρῳδῶν καὶ μελοποιῶν, ἴσως δὲ καὶ ποιητικοί.

Πόλις τοιαύτη εὐημεροῦσα διὰ τῆς ναυτιλίας, τῆς ἐμπορίας, τῶν γραμμάτων καὶ τῆς τέχνης, κεκοσμημένη τόσον πολυτελῶς, προσείλκυεν ἀπειρίαν ξένων πλουσίων καὶ ἐπισήμων, καὶ δὴ καὶ αὐτοκρατόρων τῆς Ρώμης. Ὁ Αἴλιος Ἀριστείδης λέγει, «ἀλλ' ἐδόκει « ἡ πόλις παράδειγμα κάλλους εἶναι».—Πολὺ πρὸ τοῦ Ἀριστείδου ἐπειδὴ οἱ Ἐφέσιοι ἐχάραξαν ἐπὶ τῶν νομισμάτων των, «ΕΦΕΣΙΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑΣΙΑΣ» οἱ Σμυρναῖοι διὰ ν' ἀποδείξωσι τὴν ὑπεροχὴν τῆς πόλεώς των, ἔκοψαν νόμισμα ἐφ' οὗ ἐχάραξαν «ΣΜΥΡΝΑ ΠΡΩΤΗ ΑΣΙΑΣ ΚΑΛΛΕΙ ΚΑΙ ΜΕΓΕΘΕΙ.» Ὁ Φιλόστρατος τὴν ὀνομάζει «Μουσεῖον τῆς Ἰωνίας» καὶ ἀλλαχοῦ « Χαρίτων καὶ Μουσῶν καταγώγιον.» Ὑπάρχει δὲ καὶ ἐπιγραφὴ λέγουσα· « Ἡ πρώτη τῆς Ἀσίας κάλλει καὶ μεγέθει καὶ λαμπροτάτη Μητρό« πολις τῆς Ἀσίας, καὶ τρὶς νεωκόρος τῶν Σεβαστῶν, καὶ κόσμος « τῆς Ἰωνίας Σμυρναίων πόλις».

Τόσα ἐγκώμια, τίτλοι τοιοῦτοι γεγραμμένοι παρὰ πολλῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ Λατίνων συγγραφέων ἀποδεικνύουσι τὴν ἐπισημότητα τῆς πόλεως, καὶ ἐπιβάλλουσι τοῖς νῦν Σμυρναίοις βαρέα καθήκοντα. —Μετὰ αἰώνων συμφορὰς εἶνε σήμερον ἡ δευτέρα πόλις μεγάλης Αὐτοκρατορίας καὶ ἡ πρώτη τῆς Μικρασίας.—Πολυάνθρωπος καὶ ἐμπορικωτάτη εἶνε ταπεινὴ περὶ πάντα τ' ἄλλα παραβαλλομένη πρὸς τὴν ἀρχαίαν. Καὶ ἡ φύσις αὐτὴ φιλοτιμεῖται νὰ φαίνηται πτωχὴ ἀφοῦ ἐχάθη ἡ παλαιὰ λαμπρότης. Ὁ Σίπυλος καὶ ὁ Πάγος ἀπέβαλον τὴν χλοερὰν καὶ πυκνὴν αὐτῶν κόμην, ὁ δὲ Μέλης ὁ ὑμνηθεὶς ὡς θεὸς ἀπὸ ποταμοῦ κατήντησε ῥύαξ, ὅστις ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν γεφυρωμένος καθ' ὅλον τὸ διὰ τῆς πόλεως μῆκος αὐτοῦ,

ἀλλ' εὐγνωμονεῖ τοῖς Σμυρναίοις διὰ τὸ γεφύρωμα διότι αἰσχύνεται κυλίων ὑπὸ τὸν ἥλιον παχὺν βόρβορον, ἀντὶ τῶν πάλαι διαυγῶν ναμάτων.—Ὁπωσδήποτε, οὐδεμιᾶς τῶν ἐν Τουρκίᾳ πόλεων καθυστερεῖ, περιποιεῖται δὲ ἀνεπαρκῶς μέν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐνόν, τὴν παιδείαν καὶ δικαιοῦται κρείττονος ἐκτιμήσεως ὑπὸ τῶν τέκνων της, ὡς μέγα ἐθνικὸν κέντρον ἐκπαιδεύσεως.

Πρέπει νὰ δικαιώσῃ τὸν τίτλον, ὃν τῇ ἔδωκεν ὁ Πλίνιος πρὸ δεκαοκτὼ αἰώνων καλέσας αὐτὴν Φάρον, διότι πρὸς αὐτὴν ἀτενίζει καὶ ἐξ αὐτῆς προσδοκᾷ πᾶσα ἡ Μικρασία, τὴν δὲ ἀποστολήν της πρέπει νὰ ἐκτελέσῃ καὶ χάριν τοῦ καθ' ὅλου Ἑλληνισμοῦ καὶ χάριν τῆς ἰδίας φιλοτιμίας πρὸς παρελθὸν ἔνδοξον καὶ ζηλωτόν.—Πρέπει νὰ πολλαπλασιάσωμεν τὰ σχολεῖά μας, πρέπει τὸ Γυμνάσιόν μας καὶ θέσιν ν' ἀλλάξῃ καὶ εὐρυχωρότερον νὰ γίνῃ, διότι πνίγομεν τοὺς μαθητὰς ἐν οἰκοδομήματι ἀκαταλλήλως κειμένῳ, καὶ ἐν αἰθούσαις σχετικῶς μικραῖς. Ὅπως ἔχουσι τὰ πράγματα δίδομεν αὐτοῖς τροφὴν νοός, ἀφαιροῦμεν δὲ ὑγείαν σώματος. Οἱ ἀρχαῖοι ἐνῷ διέπλαττον τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν τῶν νέων ἐμερίμνων ἐπίσης καὶ περὶ τῆς εὐεξίας τοῦ σώματός των.—Τοῦτο πράττουσι καὶ οἱ Εὐρωπαῖοι σήμερον, διότι σώματα ἀσθενῆ εἰσὶν ἐνδιαιτήματα ψυχῶν ἀνελευθέρων καὶ δειλῶν.—Ἡ κορασιακὴ ἐκπαίδευσις δέον νὰ τύχῃ συντονωτέρας μερίμνης, εἶνε δὲ αἶσχος τὸ μέγα Παρθεναγωγεῖόν μας νὰ ἦνε φερέοικον καὶ πενόμενον. Πρῶτοι ἐν Τουρκίᾳ δόντες τὸ παράδειγμα τῆς συστάσεως Βιβλιοθήκης σχετικῶς μεγάλης, πρῶτοι ἐν Ἀσίᾳ μεριμνήσαντες περὶ ἀρχαιοτήτων καὶ συστήσαντες Μουσεῖον, δὲν πρέπει νὰ καταδεχθῶμεν μήτε τὴν Βιβλιοθήκην μήτε τὸ Μουσεῖον ν' ἀφήσωμεν εἰς στάσιμον κατάστασιν, ἀλλὰ νὰ τ' αὐξήσωμεν ἀξίως τῆς περιωπῆς τῆς πόλεως.—Καὶ τόσα μὲν περὶ τῆς φίλης ἡμῶν πατρίδος, ἤδη δὲ καὶ περὶ Ἀλεξανδρείας, περὶ ἧς θέλω ἀκολουθήσει τὴν περιγραφὴν τοῦ John Draper συνοψίζων αὐτὸν κατὰ τὸ δυνατόν.

Ὁ διορατικὸς ὀφθαλμὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐκλέξῃ θέσιν προσφορωτέραν ὅπως ἀποβῇ μίαν ἡμέραν ὁ μέγιστος ἐμπορικὸς σταθμὸς μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἀσίας. Πτολεμαῖος ὁ Σωτὴρ ἐξελέξατο αὐτὴν ὡς πρωτεύουσαν τοῦ κράτους του κατὰ προτίμησιν τῶν ἀρχαίων μητροπόλεων τῆς Αἰγύπτου.—Οἱ ἀρχιτέκτονες καὶ οἱ μηχανικοὶ τῆς Ἑλλάδος τὴν ἀπέδειξαν τὴν ὡραιοτέραν πόλιν τοῦ

κόσμου, πληρώσαντες αὐτὴν ναῶν, μεγάρων καὶ θεάτρων μεγαλοπρεπῶν.—Εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, εἰς τὸ σημεῖον ὅπου αἱ δύο κύριαι ὁδοὶ ἐτέμνοντο ὀρθογωνίως, ἐν μέσῳ κήπων, κρηνῶν καὶ ὀβελίσκων, ὑψοῦτο τὸ Μαυσωλεῖον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀνεπαύετο ὁ νεκρὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου, τεταριχευμένος κατὰ τὸν αἰγύπτιον τρόπον, ἡ σορὸς ἐγένετο τὸ πρῶτον ἐξ ἀπέφθου χρυσοῦ, ὃν κατόπιν ἀντικατέστησεν ὁ ἀλάβαστρος ἐκ φόβου μὴ ὁ δελεασμὸς τοῦ χρυσοῦ δώσῃ αἰτίαν εἰς σύλησιν τοῦ τάφου.

Ἀλλ' οὔτε αἱ μεγαλοπρέπειαι αὗται, οὔτε τὸ θαῦμα τῶν ἐκ λευκοῦ μαρμάρου φάρων, τόσων ὑψηλῶν, ὥστε τὰ ἐν αὐτοῖς ἀναπτόμενα φῶτα νὰ ὦσιν ὁρατὰ ἀπὸ καταπληκτικῆς ἀποστάσεως, ἀξίζουν νὰ σταματήσωσι τὴν προσοχήν μας.—Τὸ ἀληθές, τὸ ἔνδοξον μνημεῖον τῶν τῆς Αἰγύπτου Μακεδόνων βασιλέων εἶνε τὸ Μουσεῖον, ἡ ἐπίδρασις τοῦ ὁποίου ἔσεται ἐπαισθητὴ εἰς τὸν κόσμον καὶ ἀφοῦ αἱ πυραμίδες καταπέσωσιν εἰς κόνιν.

Τὴν ἵδρυσιν τοῦ Μουσείου ἤρχισε Πτολεμαῖος ὁ Σωτὴρ καὶ ἐξηκολούθησεν ὁ υἱός του Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος.—Ἔκειτο εἰς τὸ Βρύχειον, τὴν ἀριστοκρατικὴν συνοικίαν τῆς πόλεως, συνείχετο μετὰ τῶν ἀνακτόρων καὶ ἦτο ὅλον μαρμαρόκτιστον. Αἱ γλυπταὶ αἴθουσαί του περιέκλειον τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Φιλαδέλφου καὶ μέγα πλῆθος ἀγαλμάτων καὶ εἰκόνων. Ἀργότερον, ἐπειδὴ ὁ χῶρος ἀπέβη ἀνεπαρκὴς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν βιβλίων, συνέστησαν ἑτέραν βιβλιοθήκην ἐν τῷ ναῷ τοῦ Σεράπιδος, εὑρισκομένῳ ἐν τῇ Ῥακώτιδι συνοικίᾳ παρακειμένῃ.—Ἐν τῷ Σεραπείῳ ὑπελόγιζον τριάκοντα περίπου μυριάδας βιβλίων, ἐν δὲ τῷ Μουσείῳ τεσσαράκοντα ἄλλας, ὥστε αἱ δύο Βιβλιοθῆκαι ὁμοῦ περιέκλειον ἑπτακοσίας ὡς ἔγγιστα χιλιάδας τόμων.

Ἡ Ἀλεξάνδρεια δὲν ἦτο πλέον ἡ μητρόπολις μόνον τῆς Αἰγύπτου, ἀλλ' ἦτο ἡ πνευματικὴ μητρόπολις ὅλου τοῦ κόσμου· ἐρρέθη, καὶ ἀληθῶς, ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς Ἀνατολῆς συνηντήθη ἐκεῖ μετὰ τοῦ πνεύματος τῆς Δύσεως, καὶ οἱ Παρίσιοι οὗτοι τῆς ἀρχαιότητος ἐγένοντο ἡ ἑστία τῆς ἀσωτίας, πολυτελείας καὶ σκεπτικισμοῦ.

Ἀνιδρύσαντες τὸ Μουσεῖον οἱ Πτολεμαῖοι εἶχον τρία ἀντικείμενα ὑπ' ὄψιν· 1ον τὴν διαφύλαξιν τῶν κεκτημένων γνώσεων, 2ον τὴν αὔξησίν των καὶ 3ον τὴν διάδοσιν.

1ον. Πρὸς διαφύλαξιν τῶν κεκτημένων γνώσεων διαταγὴ ἐδόθη τῷ πρώτῳ βιβλιοφύλακι ν' ἀγοράσῃ ἄνευ διακρίσεως ὅλα τὰ ὑπάρχοντα βιβλία.—Συνετηρεῖτο ὅμιλος ἀντιγραφέων ἐν τῷ Μουσείῳ, τῶν ὁποίων χρέος ἦτο ἡ πιστὴ ἀντιγραφὴ τῶν συγγραμμάτων ἐκείνων, ἀπὸ τῶν ὁποίων οἱ ἰδιοκτῆται δὲν ἤθελον ν' ἀπαλλοτριωθῶσι.—Πᾶν βιβλίον εἰσερχόμενον ἐν Αἰγύπτῳ ἔπρεπεν ἀμέσως νὰ προσαχθῇ εἰς τὸ Μουσεῖον, ὅπου ἐλαμβάνετο πιστὴ ἀντιγραφή, ἣν ἔδιδον τῷ κατόχῳ μετὰ χρηματικῆς ἀμοιβῆς, ἐκρατεῖτο δὲ τὸ πρωτότυπον.—Λέγουν ὅτι Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ λάβῃ εἰς τὴν κατοχήν του τὰ πρωτότυπα τῶν τριῶν μεγάλων τραγικῶν, ἐπρότεινεν ἁπλῶς τοῖς Ἀθηναίοις ὅτι θέλει νὰ λάβῃ ἀντίγραφα, πρὸς ἀσφάλειάν των δὲ ἔδωκεν ἐνέχυρον δεκαπέντε τάλαντα ἤτοι ἑβδομήκοντα πέντε χιλ. φράγκα· ἀλλ' ἀντὶ τῶν πρωτοτύπων ἐπέστρεψεν ὡραῖα ἀντίγραφα, ἐζημιώθη δὲ τὰ δεκαπέντε τάλαντα. Ὅτε, ἀντὶ νὰ ἀντιγράφωνται μόνον, μετεγλωττίζοντο τὰ συγγράμματα ἐπλήρωναν μυθώδη ποσά, ὡς ἐγένετο, ὡς λέγεται, καὶ διὰ τὴν μεταγλώττισιν τῶν Ἑβδομήκοντα, διατάξαντος Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου.

2ον. Πρὸς αὔξησιν τῶν γνώσεων ἔδωκαν ἄσυλον ἐν τῷ Μουσείῳ εἰς ἀριθμόν τινα ἀνδρῶν, οἵτινες ἀφιεροῦντο εἰς τὴν σπουδήν, εἶχον δὲ οἴκημα καὶ τροφὴν δαπάνῃ τοῦ Βασιλέως, ἐνίοτε αὐτὸς οὗτος παρεκάθητο εἰς τὴν τράπεζάν των.— Κατὰ τὸν ἀρχικὸν διοργανισμὸν οἱ ἐνδημοῦντες σοφοὶ διῃροῦντο εἰς τέσσαρας σχολάς, ἤτοι τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων, τῶν μαθηματικῶν, τῆς ἀστρονομίας, καὶ τῆς ἰατρικῆς, αἱ δὲ ἐπιστῆμαι, αἱ διακλαδιζόμεναι ἀπὸ τῶν τεσσάρων τούτων διαιρέσεων, ἔμενον προσκεκολλημέναι εἰς τὰ οἰκεῖα στελέχη.

Ἡ ἐποπτεία καὶ ἡ φροντὶς τῶν ὑποθέσεων τοῦ καθιδρύματος ἀνετέθησαν εἰς ἐπίσημον δημόσιον λειτουργόν, Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεύς, ὁ σοφώτερος ἴσως τῶν κατ' αὐτόν, ὅστις πολλὰ ἔτη διῴκησε τὰς Ἀθήνας, ἀνέλαβε πρῶτος τὸ ὑπούργημα τοῦτο.—Ὑπ' αὐτὸν ἦτο ὁ βιβλιοφύλαξ, συχνάκις δὲ οὗτος ἦτο ἀνὴρ τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα διεφύλαξαν αἱ ἐπερχόμεναι γενεαί, οἷον ὁ Ἐρατοσθένης καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος.

Τὸ Μουσεῖον συνεχίζετο ὑπὸ κήπου βοτανικοῦ καὶ ζωολογικοῦ· ὁ κῆπος οὗτος, ὡς διαδηλοῖ τὸ ὄνομά του, ἐχρησίμευε πρὸς διευκό-

λυνσιν εἰς τὴν σπουδὴν τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων.—Ὑπῆρχεν ἐπίσης καὶ Ἀστεροσκοπεῖον ἐφωδιασμένον διὰ σφαιρῶν κρικωτῶν, σφαιρῶν γηΐνων, ἡλιοστασίων, κύκλων, ἰσημερινῶν, κανόνων παραλλακτικῶν καὶ τέλος διὰ πάντων τῶν τότε ἐν χρήσει ἐργαλείων· αἱ διαιρέσεις δὲ ἦσαν κατὰ βαθμοὺς καὶ ἑκτημόρια.—Ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Ἀστεροσκοπείου ἦτο κεχαραγμένη μεσημβρινὴ γραμμὴ ἢ ἡλιακὸν ὡρολόγιον. Συνησθάνοντο ζωηρῶς τὴν ἔλλειψιν μεθόδου πρὸς καταμέτρησιν τοῦ χρόνου καὶ τῆς θερμοκρασίας, διότι ἡ Κλεψύδρα τοῦ Κτησιβίου ἀτελῶς ἀνταπεκρίνετο πρὸς τὸν πρῶτον σκοπόν, καὶ τὸ ὑδρόμετρον, ἐπιπλέον ἐντὸς δοχείου πλήρους ὕδατος, ἐπίσης δὲν ἐπλήρου καλλίτερον τὸν δεύτερον.—Ἐπειδὴ Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος περὶ τὰ τέλη τῆς ζωῆς του κατελήφθη ὑπὸ τοῦ φόβου τοῦ θανάτου, ἀφιέρωσε μέρος τοῦ χρόνου του πρὸς ἀναζήτησιν φαρμάκου μακροβιότητος, ὡς ἐκ τούτου συνέστη ἐν τῷ Μουσείῳ καὶ χημεῖον· ἐναντίον δὲ τῶν προλήψεων τῆς ἐποχῆς καὶ κυρίως τῶν αἰγυπτιακῶν προλήψεων προσέθεσαν εἰς τὸν κλάδον τῆς ἰατρικῆς αἴθουσαν ἀνατομίας.

3ον. Πρὸς διάδοσιν τῶν γνώσεων ἐδίδασκον τὸν λαὸν πάντας τοὺς κλάδους τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς φιλολογίας δι' ἀναγνώσεων καὶ συνδιαλέξεων.—Μέγας ἀριθμὸς σπουδαστῶν συνέρρεον ἀπὸ παντὸς τόπου πρὸς τὸ διανοητικὸν τοῦτο κέντρον· λέγεται δ' ὅτι δὲν ἦσαν ποτὲ ὀλιγώτεροι τῶν δεκατετράκις χιλίων.—Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεύς, Ὠριγένης, Ἀθανάσιος καὶ ἄλλοι τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας ἐδιδάχθησαν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Περιττὸν κρίνω νὰ ἐνδιατρίψω περὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπικρατησάντων φιλοσοφικῶν συστημάτων, διότι ἐνῷ δὲν εἶνε τῆς παρούσης ὥρας ἀπαιτεῖ καὶ εἰδικὸν ἐξηγητήν, λέγω δὲ μόνον ὅτι ἕνεκα τῆς φιλίας, ἥτις συνέδεε τὸν Ἀλέξανδρον καὶ Πτολεμαῖον μετὰ τοῦ κοινοῦ των διδασκάλου Ἀριστοτέλους, προετιμήθη ἡ Περιπατητική, κατόπιν δὲ ὑπερίσχυσεν ἡ Ἀκαδημία, ἥτις προϊόντος τοῦ χρόνου μετέπεσεν εἰς τὴν Νεοπλατωνικὴν Σχολήν. Ἀλλ' ὁ μὲν Πλάτων ἐγκατελείπετο εἰς τὴν φαντασίαν, ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἀπέβλεπεν εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον, καὶ ἐπειδὴ εἶνε πολὺ πλέον εὐχάριστον νὰ καταφεύγωμεν εἰς τὴν φαντασίαν ἢ εἰς τὴν ἔλλογον ἀπόδειξιν, ἡ Νεοπλατωνικὴ Σχολὴ τῆς Ἀλεξανδρείας, ὅτε παρήκμασε, προετίμησε τὰς φυγοπόνους μεθόδους ἀντὶ τῆς αὐστηρᾶς διανοητικῆς ἐρεύνης, ἣν ἀπαιτεῖ ἡ πα-

ρατήρησις τῶν πραγμάτων. Ἀλλ' ἀφίνω τὰ περὶ ἀφηρημένων ἰδεῶν καὶ προτιμῶ νὰ εἴπω ὀλίγα περὶ τῶν ἐπιστημονικῶν ἀνακαλύψεων, ὡς μᾶλλον εὐεργετικῶν διὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἡ Σχολὴ τῆς Ἀλεξανδρείας πρώτη ἐφήρμοσε τὸ σύστημα ὅπερ διὰ τῶν νεωτέρων φυσιολόγων παρήγαγε τόσον θαυμάσια ἀποτελέσματα. Ἀπέρριψε πᾶν τὸ ἐκ τῆς φαντασίας ἀπορρέον καὶ ἐποιήσατο ἐκ τῶν θεωριῶν της τὴν σύνθεσιν τῶν γεγονότων, ἀποδεδειγμένων διὰ τῆς πείρας, τῆς παρατηρήσεως καὶ τοῦ ἀκριβοῦς συλλογισμοῦ.— Ἀνεγνώρισε τὴν ἀρχὴν ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ σπουδάσωμεν τὴν φύσιν καλῶς, εἰμὴ ἐπὶ τῆς φύσεως αὐτῆς.—Αἱ ἔρευναι τοῦ Ἀρχιμήδους ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ βάρους καὶ τὰ ἔργα τοῦ Πτολεμαίου ἐπὶ τῆς ὀπτικῆς ὁμοιάζουσι πρὸς τὰς ἀναδιφήσεις τῆς νεωτέρας πειραματικῆς φιλοσοφίας καὶ ἀποτελοῦσιν ἐκπληκτικὴν ἀντίθεσιν πρὸς τὰς αἰθεροβασίας τῶν ἀρχαίων συγγραφέων.

Μεταξὺ τῶν συγγραμμάτων τοῦ Ἀρχιμήδους ὑπῆρχον δύο βιβλία περὶ τῆς σφαίρας καὶ τοῦ κυλίνδρου, ἐν αὐτοῖς δ' ἀπεδείκνυεν ὅτι ὁ κύβος σφαίρας εἶνε ἴσος τοῖς 2/3 περιγεγραμμένου κυλίνδρου, τοσαύτην δ' ἀπέδιδεν ἀξίαν εἰς τὴν ἀνακάλυψίν του ταύτην, ὥστ' ἔκαμε νὰ χαραχθῇ τὸ σχῆμα τοῦτο ἐπὶ τοῦ τάφου του.—Διεπραγματεύθη ἐπίσης περὶ τοῦ τετραγωνισμοῦ τοῦ κύκλου καὶ περὶ τῆς παραβολῆς, ἔγραψε περὶ τῶν κωνοειδῶν καὶ σφαιροειδῶν ὡς καὶ περὶ τοῦ ἕλικος, ὅστις φέρει τὸ ὄνομά του. Ὡς μαθηματικὸς ὑπῆρξεν ἄνευ ἀνταγωνιστοῦ ἐπὶ εἴκοσι σχεδὸν αἰῶνας ἐν Εὐρώπῃ. Ὡς φυσικὸς ἔθετο τὰς βάσεις τῆς ὑδροστατικῆς, ἀνεκάλυψε τὴν μέθοδον τοῦ μετρεῖν τὸ εἰδικὸν βάρος, συνεζήτησε περὶ τῆς ἰσορροπίας τῶν ἐπιπλεόντων σωμάτων, ἀνεκάλυψε τὴν ἀληθῆ θεωρίαν τοῦ μοχλοῦ καὶ εὗρε τὸν ἀρχιμήδειον κοχλίαν πρὸς ἀνύψωσιν τῶν ὑδάτων τοῦ Νείλου. Εἰς τὸν Ἀρχιμήδην χρεωστοῦμεν τὸν ἀτελεύτητον ἕλικα καὶ σχῆμά τι καυστικῶν κατόπτρων, ἅτινα κατὰ τὴν πολιορκίαν τῶν Συρακουσῶν μετέδωκαν, ὡς λέγεται, τὸ πῦρ εἰς τὰ πλοῖα τῶν Ῥωμαίων.

Ὁ Ἐρατοσθένης ὑπῆρξε βιβλιοφύλαξ καὶ συγγραφεὺς ἀξιολόγων ἔργων, ἐσχάτως δὲ μόνον ἐξετιμήθησαν δεόντως τὰ ἐκ τοῦ συγγράμματός του, «Χρονικὰ τῶν Βασιλέων τῶν Θηβῶν» περισωθέντα ἀποσπάσματα, διότι πρίν, ἐπὶ βιβλίων μόνον τινῶν ἐστήριζον οἱ σοφοὶ πᾶσαν γνῶσιν κοσμογονικὴν καὶ χρονολογικήν.

Ἐνῷ Ζήνων ὁ Στωϊκὸς ἐξέφραζε τὴν ἀμφιβολίαν ἂν δύναται τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ἀπόλυτον ἀλήθειαν, τὸν ἠκολούθει δὲ ἡ Σχολή του, ὁ Εὐκλείδης ἡτοίμαζε τὸ μέγα σύγγραμμά του, ἀκαταμάχητον πρὸς πᾶσαν ἀνθρωπίνην ἀντίρρησιν. Μετὰ παρέλευσιν πλέον τῶν εἰκοσιδύο αἰώνων, ζῇ ἀκόμη ὑπόδειγμα ἀκριβείας, σαφηνείας καὶ τύπου ἀποδείξεως ἀκριβοῦς. Ὁ ἴδιος ἔγραψε καὶ περὶ τῶν κωνικῶν τομῶν καὶ τῶν πορισμάτων, τῷ ἀποδίδουσι δ'. ἐπίσης καὶ πραγματείας περὶ ἁρμονίας καὶ ὀπτικῆς.

Οἱ Ἀλεξανδρεῖς εἶχον γνώσεις ἀκριβεῖς περὶ τοῦ σφαιροειδοῦς τῆς γῆς, τῶν πόλων, τοῦ ἄξονες, τοῦ ἰσημερινοῦ, τῶν ἀρκτικῶν καὶ ἀνταρκτικῶν κύκλων, τῶν ἰσημερινῶν σημείων.—Ἀρκεῖ νὰ μνημονεύσωμεν τὰς κωνικὰς τομὰς καὶ τὰ μέγιστα καὶ ἐλάχιστα (maxima et minima) τοῦ Ἀπολλωνίου, ὅστις πρῶτος μετεχειρίσθη ὡς λέγουσι τὰς λέξεις «Ἔλλειψις» καὶ «Ὑπερβολή».

Ὁ Ἀριστύλος, ὁ Τιμοχάρης καὶ ὁ Ἵππαρχος ὑπῆρξαν μεγάλοι ἀστρονόμοι.—Ὁ τελευταῖος κατέστρωσε κατάλογον ἀστέρων καὶ προσδιώρισε τὸ μῆκος καὶ πλάτος πολλῶν πόλεων.

Ἐν μέσῳ πλειάδος τόσον λαμπρᾶς γεωμετρῶν, ἀστρονόμων καὶ φυσικῶν ἔλαμψε μεταξὺ τῶν ἀρίστων Πτολεμαῖος ὁ Κλαύδιος συγγραφεὺς τῆς Συντάξεως, ἢ πραγματείας τῆς Οὐρανίας μαθηματικῆς. Ὁ Πτολεμαῖος ἐδίδαξεν ὅτι ἡ γῆ εἶνε στρογγύλη, περιέγραψεν ὁλόκληρον σύστημα ἐργαλείων πρὸς παρατήρησιν τῶν τροπῶν, συνεπέρανε τὴν λοξότητα τῆς ἐκλειπτικῆς, ὑπέδειξε τὰ γήϊνα πλάτη διὰ τοῦ γνώμονος, ἐσημείωσε τὰ διάφορα κλίματα καὶ τὴν σχέσιν τῆς γηΐνης ἡμέρας πρὸς τὴν ἀστρικήν. Ἡ μεγάλη ἀνακάλυψις τοῦ Πτολεμαίου, ἡ ἀποθανατίσασα τ' ὄνομά του, ὑπῆρξεν ἡ ἀνάβασις τῆς Σελήνης, ἢ ἡ δευτέρα ἀνισότης, ἣν ὑπήγαγεν εἰς τὴν θεωρίαν τοῦ Ἐπικύκλου· ἔδωκε κατάλογον 1022 ἀστέρων, ὡμίλησε περὶ τῆς φύσεως τοῦ Γαλαξίου καὶ συνεζήτησε μετὰ κύρους μεγάλου διδασκάλου τὴν κίνησιν τῶν πλανητῶν.—Ταῦτα ὀλίγα ἐκ τῶν πολλῶν περὶ Πτολεμαίου.

Ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Ἀλεξανδρείας ὁ Κτησίβιος ἐφεῦρε τὴν διὰ τοῦ πυρὸς μηχανήν, ἣν ἐτελειοποίησεν ὁ μαθητὴς αὐτοῦ Ἥρων προσθεὶς δύο κυλίνδρους.—Ὁ αὐτὸς Ἥρων ἐφεῦρε καὶ ἔστησεν ἐκεῖ μηχανὴν διὰ τοῦ ἀτμοῦ.—Ἡ ἐν τῷ Σεραπείῳ σιωπὴ διεκόπτετο ὑπὸ

τῶν κλεψύδρῶν τοῦ Κτησιβίου καὶ Ἀπολλωνίου μετρουσῶν τὸν χρόνον διὰ σταγόνων.—Ὅτε τὸ ῥωμαϊκὸν ἡμερολόγιον περιῆλθεν εἰς σύγχυσιν τοιαύτην, ὥστε ἐγένετο ἀνάγκη νὰ διορθωθῇ, ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ ἔφερεν ἐξ Ἀλεξανδρείας τὸν ἀστρονόμον Σωσιγένην, διὰ τῆς συμβουλῆς τοῦ ὁποίου ἐγκατελείφθη τὸ σεληνιακὸν ἔτος ἀντικατασταθὲν ὑπὸ τοῦ ἡλιακοῦ, εἰσήχθη δὲ ἐν τῷ ῥωμαϊκῷ κόσμῳ τὸ λεγόμενον Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον, ὅπερ καὶ σήμερον ἐπικρατεῖ παρ' ἡμῖν, μετὰ αἰῶνας δὲ διορθωθέντος αὐτοῦ ἐγεννήθη τὸ Γρηγοριανὸν, ὅπερ βασιλεύει ἐν Εὐρώπῃ.

Δὲν θέλει ἀνατείλει ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἀμφισβητηθήσονται αἱ προτάσεις τοῦ Εὐκλείδου, ἡ ἡμέρα δὲν θέλει ἀνατείλει καθ' ἣν φιλονεικηθήσεται τὸ σφαιροειδὲς τῆς γῆς, ἀναγνωρισθὲν ὑπὸ τοῦ Ἐρατοσθένους, ὁ κόσμος δὲν θέλει ἐπιτρέψει ποτέ, ὅπως αἱ μεγάλαι ἀνακαλύψεις καὶ αἱ μεγάλαι ἐφευρέσεις τῆς φυσικῆς γενόμεναι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Συρακούσαις λησμονηθῶσί ποτε. Τὰ ὀνόματα τοῦ Ἱππάρχου, τοῦ Πτολεμαίου, τοῦ Ἀπολλωνίου, τοῦ Ἀρχιμήδους θέλουν προφέρεσθαι μετὰ σεβασμοῦ ἐνόσῳ θὰ ὑπάρχωσιν ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸ Μουσεῖον τῆς Ἀλεξανδρείας ὑπῆρξε τὸ λίκνον τῆς νεωτέρας ἐπιστήμης. Ἐν τῇ μητροπόλει τῶν Πτολεμαίων ἡ καλλιτεχνία εὗρεν ἐραστὰς ἐνθουσιώδεις. Ἡ ποίησις καὶ ἐν γένει ἡ τέχνη τοῦ λόγου ἔδωκεν ἐνδόξους συγγραφεῖς. Ἔζησεν ὑπὲρ τοὺς ἐννέα αἰῶνας κατὰ δὲ τὸ 640 Μ. Χ. ἁλούσης τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Ἀράβων ἐκάησαν αἱ Βιβλιοθῆκαι καὶ ἐχάθη ἀπειρία συγγραμμάτων. Ὁ Otfried Müller ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τῆς ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας δὲν θεωρεῖ ὡς μεγάλην ζημίαν τῆς ἀνθρωπότητος τὴν ἀπώλειαν τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθηκῶν, διότι λέγει δυσκόλως θὰ ἐγεννᾶτο νέα φιλολογία παρὰ τοῖς νῦν ἔθνεσιν ἂν τοσοῦτον πλῆθος βιβλίων διεσώζετο ἐκ τῆς ἀρχαιότητος μέχρις ἡμῶν.—Τὴν κρίσιν ταύτην τοῦ σοφοῦ γερμανοῦ δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν ὡς ξυλοκοπήματα ἐπὶ ξένης ῥάχεως, ἡμεῖς δὲ οἱ Ἕλληνες δικαίως πρέπει νὰ θρηνῶμεν τὴν ἀπώλειαν τοσούτου προγονικοῦ πλούτου.

Καιρὸς ἤδη ν' ἀνακεφαλαιώσωμεν τὰ προλεχθέντα. Εἶπον ὅτι ἀφορμὴ καὶ ἀφετηρία τοῦ λόγου μου ὑπῆρξεν ἡ ἐξενεχθεῖσα γνώμη, ὅτι ἡ Σμύρνη δὲν εἶνε μέγα διανοητικὸν κέντρον τοῦ ἔθνους καὶ κατὰ

συνέπειαν δὲν χρήζει καὶ τόσης προσοχῆς τὸ Μουσεῖον καὶ ἡ Βιβλιοθήκη της, μόνου ἐθνικοῦ κέντρου θεωρουμένων τῶν Ἀθηνῶν.— Εὐθὺς ἐν προοιμίῳ ἀπέδειξα τὸ σφαλερὸν καὶ ἀσύμφορον τῆς γνώμης.—Διέλαβον ἐν συνόψει τὰ περὶ τῶν ἀρχαιοτάτων βιβλιοθηκῶν παρ' Ἕλλησιν— ὑπέδειξα τὸν ἀπαράμιλλον καλλιτεχνικὸν πλοῦτον τῶν Ἀθηνῶν—διῆλθον δρομαίως καὶ ἐξ ἐπιπολῆς περὶ Ῥόδου, Σικυῶνος, Περγάμου— καὶ ἐμνήσθην ἁπλῶς τῶν ὀνομάτων ἄλλων πόλεων, ἐν αἷς καὶ ἡ καλλιτεχνία καὶ τὰ γράμματα ἐτιμήθησαν δεόντως.—Εἶπον πολὺ περισσότερα περὶ Σμύρνης, διότι ὁμιλῶ πρὸς Σμυρναίους καὶ ἀπέληξα εἰς τὰ περὶ Ἀλεξανδρείας, εἰς ἣν ὁ κόσμος ὀφείλει ὅσα εἰς οὐδεμίαν ἄλλην πόλιν ἑλληνικήν.— Ἐξιστόρησα πῶς ἐγεννήθη ὁ ἀκατάσχετος ἔρως πρὸς συλλογὴν καλλιτεχνικῶν ἔργων καὶ πῶς συνεστήθησαν τὰ πρῶτα Μουσεῖα.—Θὰ ἦτο καλὸν διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἂν κατὰ τὴν ἀρχαιότητα δὲν ἀνεφαίνοντο οἱ μεγάλοι ἐκεῖνοι προστάται τῆς καλλιτεχνίας, τῶν γραμμάτων καὶ τῆς ἐπιστήμης, ἀπέβλεπον δὲ πάντες εἰς τὰς Ἀθήνας; Εἶχον τότε οἱ Ἀθηναῖοι τὰ μέσα διὰ νὰ πράξωσι τόσα ὅσα ἐγένοντο ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην προστασίαν τῶν Λαγιδῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τῶν Ἀτταλιδῶν ἐν Περγάμῳ, καὶ ἄλλων ἀλλαχοῦ; Διατί τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ληφθῇ ὡς γνώμων διὰ τὴν σημερινὴν ἐποχήν;— Βέβαια σήμερον ἡ Ἑλλὰς καὶ μάλιστα αἱ Ἀθῆναι, ἔχουσαι Πανεπιστήμιον, εἰσὶν ἡ κυρία ἑστία τῆς Ἑλληνικῆς μαθήσεως, ἀλλὰ θὰ ἦνε ἐντροπὴ αἱ ἄλλαι Ἑλληνίδες πόλεις νὰ μὴν ἔχωσι τὴν φιλοδοξίαν τοῦ ν' ἀνυψωθῶσι καὶ αὐταὶ εἰς ἴσην περιωπήν.—Ἡ Κωνσταντινούπολις, ἡ Σμύρνη, τὰ Ἰωάννινα ὡς πόλεις μεγάλαι καὶ πλούσιαι δὲν πρέπει νὰ καθυστερήσωσιν εὐχαριστούμεναι εἰς μετριοφροσύνην ἄδοξον. Ἐν ἑνὶ λόγῳ πρέπει στέργοντες τὰ παρόντα νὰ ζητῶμεν τὰ βελτίω.

Τὸ παράδειγμα τῆς Σμύρνης ἀνιδρυσάσης Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκην πρέπει νὰ μιμηθῶσι καὶ αἱ ἄλλαι πόλεις τῆς Τουρκίας.—Ὅσον μικρὰ καὶ ἂν ἦνε ἡ ἀρχὴ οὐδένα πρέπει νὰ ἀποθαρρύνῃ.—Ἡ ἀρχὴ εἶνε τὸ ἥμισυ τοῦ παντός.

Ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις ἤρξατο κάπως μεριμνῶσα περὶ τῶν ἀρχαιοτήτων, καθῆκον δὲ παντὸς Ἕλληνος ἐν Τουρκίᾳ εἶνε νὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν εὐτυχῆ ταύτην συγκυρίαν.—Ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Μι-

κρασία κατεστόλισαν δλα τὰ Μουσεῖα τῆς Εὐρώπης, ἡ Σμύρνη λέγει ὁ Chandler ἔδωκεν εἰς τὰ Μουσεῖα τοσαύτας ἀρχαιότητας δσας οὐδεμία ἄλλη πόλις Ἑλληνική.—Ἀλλὰ καὶ μετὰ τοσαύτην σύλησιν ἡ καλὴ μήτηρ ἡ γῆ κρύπτει εἰσέτι πολλοὺς θησαυρούς. Καθῆκον ἔχομεν ὄχι μόνον νὰ ἐνθαρρύνωμεν τὴν σύστασιν Μουσείων ἐν πάσῃ πόλει τῆς Τουρκίας, ἀλλὰ καὶ ἀμειλίκτως νὰ στιγματίζωμεν ὡς προδότας τοῦ ἔθνους ἐκείνους τῶν ἡμετέρων δσοι χάριν μικροῦ παρασήμου, ἢ χρηματικῆς ἀμοιβῆς γίνονται αἴτιοι ἀπαγωγῆς τῶν προγονικῶν κειμηλίων.—Παράδειγμα ἔστω ἡ Πέργαμος πρὸ τριῶν ἐτῶν συλουμένη ἀνηλεῶς, τοῦθ' δπερ ὀφείλομεν εἰς ὁμογενῆ.—Ἂς μένουν τεθαμμένα ὑπὸ τὴν γῆν καὶ ἂς ἐλπίζωμεν δτι θὰ εὕρωμεν μίαν ἡμέραν τὰ μέσα νὰ τ' ἀποθάψωμεν πρὸς ἰδίαν δόξαν.—Ὅσον ἀπομεμακρυσμένην καὶ ἂν ὑποθέσωμεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, πάλιν προτιμότερον εἶναι νὰ περιμένωμεν, παρὰ νὰ τὰ βλέπωμεν ἀπαγόμενα καὶ χανόμενα αἰωνίως δι' ἡμᾶς. Ἐνταῦθα ἔπρεπε νὰ καταλήξω τὸν λόγον ἀλλὰ ζητῶ τὴν ἐπιεικῆ ὑπομονὴν τῶν ἀκροατῶν δπως διαλάβω ὀλίγα περὶ τοῦ Μουσείου καὶ τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς.

Τὸ Μουσεῖόν μας διανύει τακτικώτατα τὴν πορείαν του, οἱ πρὸς ζήτησιν βιβλίου ἢ ἄλλου ἀντικειμένου προσερχόμενοι ξένοι ἐπαινοῦσι τὴν σύστασίν του, ὡς πληρώσασαν μέγα κενόν. Ἡ νεολαία μας ἐν σιωπῇ κάθηται καθημερινῶς περὶ τὴν τράπεζάν του καὶ μελετᾷ.—Ὁ σοφὸς Conze πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐζήτησεν ἐκ Περγάμου τὸ περὶ Σαμοθράκης σύγγραμμά του, δῶρον αὐτοῦ τοῦ ἰδίου πρὸς τὸ Μουσεῖον, μολονότι δὲ ὁ κανονισμὸς ἀπαγορεύει τὴν ἐξαγωγὴν τῶν βιβλίων ἔπρεπεν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην νὰ γίνῃ ἐξαίρεσις.—Ὁ φιλόμουσος Αὐτοκράτωρ τῆς Βραζιλίας ἐπῄνεσε τὴν ἐν αὐτῷ τάξιν.

Ἀλλὰ Μουσεῖον ἄνευ ἔργων διανοητικῶν εἶνε καταδεδικασμένον εἰς ἀφάνειαν.—Τὸ ἰδικόν μας ἐγνώσθη τοῖς ἐν Εὐρώπῃ φιλαρχαίοις διὰ τῆς ἐκδόσεως πολλῶν ἐπιγραφῶν καὶ διατριβῶν τινων, ἐξερευνωσῶν περὶ τῆς θέσεως ἀρχαίων τινῶν πόλεων τῆς Ἰωνίας καὶ Αἰολίδος καὶ τυχουσῶν τῆς ἐπιδοκιμασίας τῶν σοφῶν.—Ἂν τὰ ἔργα εἰσὶ μικρά, ἐκρίθησαν δμως ἐπιεικῶς, καὶ μεγάλη ἐγένετο παρότρυνσις πρὸς ἐξακολούθησίν των.

Δυστυχῶς δμως τὸ ἔργον ἐγκατελείφθη εἰς δύο τρεῖς μόνον, οἵτι-

νες ἐμόχθησαν ἐξ ἔρωτος πρὸς τὴν σπουδὴν καὶ ἀγάπης πρὸς τὴν εὔκλειαν τοῦ Μουσείου, ἀλλ' οἵτινες τὸν βίον αὐτῶν ποριζόμενοι ἐξ ἄλλων ἔργων, οὐχὶ δὲ ἐκ τῶν γραμμάτων, δὲν εἶνε οἱ ἁρμόδιοι ὄχι μόνον πρὸς τοιαύτας συγγραφάς, ἀλλὰ καὶ πρὸς συνέχισιν αὐτῶν.—Ἐν διαστήματι πέντε ἓξ ἐτῶν ἐξεδόθησαν μόνον τρία τεύχη, τὸ ὅλον τριάκοντα περίπου τυπογραφικὰ φύλλα· συγκομιδὴ πτωχοτάτη, ἐνῷ ἡ ὕλη εἶνε τόσον ἄφθονος.

Τί πράττουσιν οἱ παρ' ἡμῖν καθηγηταὶ καὶ οἱ ἄλλοι λόγιοι; τιμᾷ ἆρά γε αὐτοὺς ὅτι ἐν διαστήματι τόσων ἐτῶν οὐδεμία διατριβὴ ἐξεδόθη φέρουσα τὴν ὑπογραφήν των; Δὲν ἐπέστη ἆρά γε ὁ καιρὸς καθ' ὃν πρέπει νὰ συλλογισθῶσιν ὅτι καὶ αὐτοὶ ὀφείλουσι τὸν διανοητικὸν φόρων των εἰς τὸ Μουσεῖον ἀνυψοῦντες τὴν σημασίαν του καὶ γιγνόμενοι ἄξιοι ἐπαίνου; ἢ πρέπει ν' ἀφήσωμεν τοὺς Εὐρωπαίους νὰ μᾶς μυκτηρίσωσι διὰ τὸ ἀψίκορον ἡμῶν, διότι μόλις ἀρξάμενοι τοῦ ἔργου ἐγκατελίπομεν αὐτό;—Δὲν πρέπει νὰ ἦνε μέριμνα αὐτῶν ἡ ὑποδαύλισις ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν νέων τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν ἔρευναν καὶ διαφώτισιν τῶν πατρίων;

Ἐκ τοῦ Γυμνασίου μας ἐξέρχονται πολλοὶ νέοι ἄριστα κατηρτισμένοι, ἐτησίως δὲ δίδουσιν ἡμῖν καλὰ ὑποδείγματα διὰ συνθέσεων μαρτυρουσῶν ὅτι ἀπέκτησαν γνώσεις καὶ κρίσιν καὶ τέχνην περὶ τὸ γράφειν.—Τοιοῦτοι νέοι δύνανται ἐπιδιδόμενοι καὶ εἰς ἄλλα ἔργα νὰ μὴν ἀμελῶσι καὶ τὴν λατρείαν τῶν Μουσῶν, καὶ νὰ τιμῶσι τὴν γαλουχήσασαν αὐτοὺς Εὐαγγελικὴν Σχολήν, ἐμφανιζόμενοι εἰς τὸ δημόσιον δι' ἔργων σπουδαίων.—Ὁ Grotte ἦτο τραπεζίτης, ἔγραψε δὲ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος, ἔργον κλασικόν, ὁ Gerbinus ἦτο ἔμπορος, ἐγένετο δὲ φιλόσοφος ἱστορικός, οἱ Derby καὶ Gladstone, ἐνῷ ἐνεργότατον ἐλάμβανον μέρος εἰς τὰ τῆς πολιτείας κράτους μεγάλου, εὗρον τὸν καιρὸν νὰ γράψωσιν πολυτίμους συγγραφὰς περὶ Ὁμήρου καὶ τῶν Ὁμηρικῶν ἐπῶν. Ὁ Beulé καὶ ὁ Waddington κατέσχον ὑψηλὰς θέσεις ἐν τῇ πολιτείᾳ, ἀνεδείχθησαν δὲ μεγάλοι ἀρχαιολόγοι. Ἀλλ' οὗτοι δὲν εἶνε οἱ μόνοι, οἵτινες ἐπιδοθέντες εἰς ἄλλα ἔργα, ἔθυσαν ὅμως δαψιλῶς ταῖς Μούσαις, διότι ἡ ἱστορία τῶν γραμμάτων μνημονεύει πολλῶν ἄλλων.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι τὸ Μουσεῖον συνέστη καὶ προήχθη διὰ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ὀλίγων καὶ τῆς συνδρομῆς πολλῶν.—Ἀλλ' ἂν ὁ ἐνθου-

σιασμός, ἂν ἡ πρὸς αὐτὸ ἀγάπη σβεσθῇ, τί ἄλλο θὰ μείνῃ ἢ σωρὸς βιβλίων καὶ ἀρχαιοτήτων ἀχρήστων;— Μέχρι τοῦδε οὐδένα εἶδον τῶν ἀποφοιτησάντων τοῦ Γυμνασίου νὰ μεριμνήσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ, νὰ τὸ ἀγαπήσῃ, νὰ ἐκδώσῃ τι.— Ἡ ἔλλειψις αὕτη πρέπει ν' ἀποδοθῇ μόνη τῇ νεολαίᾳ ὅταν τὸ παράδειγμα δὲν δίδωσιν οἱ καθηγηταὶ καὶ οἱ λόγιοι;

Ἐσχάτως μικρά τις συλλογὴ ζώων καὶ ὀρυκτῶν ἔδωκεν ἀφορμὴν τῷ κυρίῳ Στεφάνῳ Στάῃ εὐγενῶς προσενεχθέντι νὰ ἐνεργήσῃ τὴν σύστασιν φισιογραφικοῦ Μουσείου, ἀλλὰ δυστυχῶς πολὺ φοβοῦμαι ὅτι θέλει ἀποτύχει.—Ἐν τούτοις ποία εὐγενεστέρα τῆς σπουδῆς τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας, δι' ἧς παντοειδεῖς ἀποκτᾷ γνώσεις ὁ ἄνθρωπος, καὶ δύναται δεόντως νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ ποικιλίαν τῆς περιστοιχιζούσης αὐτὸν φύσεως, σήμερον μάλιστα ὅπου δαιμόνιοι νόες ἄρδην ἀνέτρεψαν πεπαλαιωμένας θεωρίας καὶ ἐξήγησαν τὴν βαθμιαίαν ἀνάπτυξιν τοῦ ζωϊκοῦ κόσμου; Περικυκλούμεθα ὑπὸ μεγάλου φυσικοῦ πλούτου, ὅστις ὅμως οὐδενὸς ἡμῶν κινεῖ τὸ ἐνδιαφέρον, καὶ μολαταῦτα ἡ νεολαία ἐδύνατο νὰ εὕρῃ τέρψιν εἰς ἐκδρομὰς πρὸς συλλογήν, αἵτινες ἐνῷ θ' ἀπέτρεπον αὐτοὺς ἀπὸ ἄλλων διασκεδάσεων βλαβερῶν καὶ εἰς τὸ βαλάντιον καὶ εἰς τὴν ὑγείαν θὰ ἐρρώνυον τὸ σῶμά των καὶ θὰ ἐπλούτιζον τὸν νοῦν των.—Ἀλλ' ἵνα μὴ παρεξηγηθῶ, πρέπει νὰ εἴπω ὅτι δὲν ἐννοῶ βέβαια ὅτι ὁ νέος ὁ ἐξερχόμενος τοῦ Γυμνασίου καὶ ἐπιδοθεὶς εἰς ἔργον τι βιοποριστικὸν δὲν πρέπει νὰ συλλογίζηται ἄλλο εἰμὴ μελέτας ἀρχαιολογικάς, φυσιολογικάς, φιλολογικὰς ἢ ἄλλας, ἀλλὰ λέγω «καιρὸς παντὶ πράγματι», ὁ δὲ γνωρίζων νὰ διαρρυθμίσῃ τὸν βίον του, αὐτὸς δύναται χωρὶς ν' ἀμελήσῃ τὸ κύριον ἔργον του καὶ ἐν μελέταις νὰ ἐντρυφήσῃ καὶ νὰ διασκεδάσῃ ὡς ἄνθρωπος.

Καὶ τί χυδαιότερον νέου περιφανῶς τελειώσαντος τὰς γυμνασιακὰς σπουδάς του, νὰ ῥίψῃ εἰς κόρακας τὰ βιβλία; τότε πρὸς τί οἱ μόχθοι καὶ αἱ ἀγρυπνίαι πολυετῶν σπουδῶν;— «Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος,» ἤτοι ἄχαρις καὶ ἀβίωτος ἐστὶν ὁ βίος, ὁπόταν μόνον περὶ τῆς ὕλης φροντίζοντες, ἀμελῶμεν τὴν καλλιέργειαν τοῦ νοός μας, ὁπόταν ζῶμεν τὸν βίον τῶν φυτῶν.—Ἁπανταχοῦ τῆς Εὐρώπης ὑπάρχουσιν ἑταιρίαι, ἡ ἱστορία, ἡ γεωγραφία, ἡ ἀρχαιολογία, ἐν ἑνὶ λόγῳ πάντες οἱ κλάδοι τοῦ ἐπιστητοῦ ἐρευνῶνται μετὰ πά-

θους· μὴ νομίσητε δὲ ὅτι οἱ σοφοὶ εἰσὶν οἱ μόνοι ἑταῖροι, διότι ἐν αὐταῖς συνεργάζονται μετὰ ζήλου, ἔμποροι, βιομήχανοι, ναυτικοὶ καὶ ἄλλοι οἱ λεγόμενοι dilettanti, ἄνδρες οὔτε Μουσῶν οὔτε Χαρίτων ἐπιδεεῖς. Οὕτως ἀνυψοῦται ὁ νοῦς, μεγαλύνονται δὲ καὶ δοξάζονται τὰ ἔθνη.

Ἡμεῖς κατοικοῦμεν γῆν κλασικὴν καὶ θυσιάζομεν πολλὰ πρὸς συντήρησιν σχολείων, πρέπει λοιπὸν νὰ προσφέρωμεν τὸν διανοητικὸν ἔρανόν μας. Την ὤθησιν ταυτην πρέπει νὰ δώσωσιν οἱ παρ' ἡμῖν λόγιοι καὶ οἱ καθηγηταί, προτάσσοντες ἑαυτοὺς ὡς παράδειγμα· αὐτοὶ πρέπει ν' ἀγαπήσωσι τὸ Μουσεῖον καὶ τὰς καταλλήλους διὰ τὸν τόπον μελέτας, διὰ νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ ἡ νεολαία.—Τότε καὶ οἱ ἁπανταχοῦ φιλοπόλιδες Σμυρναῖοι, γενναῖοι πάντοτε πρὸς τὴν πατρίδα καὶ καλλίτερον θὰ μᾶς ἐκτιμήσωσι καὶ γενναιότερον θὰ μᾶς συνδράμωσι, βλέποντες διὰ πραγμάτων ὅτι ἐκτελοῦμεν τὴν ἀποστολήν μας. —Ἐνθυμηθῆτε ὅτι εἴμεθα οἱ ἀπόγονοι ἐκείνων περι ὧν εἶπεν ὁ λάτρης τῆς ἀρχαιότητος Müller ὅτι ὑπὲρ πάντα τὰ ἄλλα ἔθνη ἠγαπήθησαν ὑπὸ τῆς φύσεως καὶ ἐπροικίσθησαν μὲ προτερήματα πολλά.— Ἐπαναλαμβάνω ὅ,τι καὶ ἄλλοτε εἶπον, noblesse oblige—ἀλλά, « Θαρσεῖν χρή.... τάχ' αὔριον ἔσσετ' ἄμεινον ».

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΓΡΑΦΑΙ

εἰς τὸ κείμενον τοῦ Γοργίου τοῦ Πλάτωνος
συλλεγεῖσαι ἐκ περγαμηνοῦ χειρογράφου
τοῦ ιγ′. αἰῶνος

ὑπὸ

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΤΟΥ ΚΕΡΑΜΕΩΣ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Εἰ καὶ πολλαπλαῖ τῶν πλατωνικῶν συγγραμμάτων ἐκδόσεις ἐγένοντο, εἰ καὶ πολλοὶ ὑπὲρ αὐτῶν πόνοι ὑπό τε τῶν κριτικῶν καὶ σχολιαστῶν μέχρι τοῦ νῦν κατεβλήθησαν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ δυσνόητα καὶ ἀκατάληπτα ἐν πολλοῖς ἔτι ὑπάρχουσι· διὸ πλείστης ὠφελείας πρόξενον γίγνεται οὐ μόνον ἡ ὁλοκλήρου πλατωνικοῦ τινος χειρογράφου ἀνεύρεσις, ἀλλὰ δὴ καὶ ἡ ἐλαχίστου τεμαχίου λόγον ὅλον ἢ φράσιν μόνον περιλαμβάνοντος· διὰ γὰρ τῆς παραβολῆς τῷ δυσνοήτῳ ἢ ἀκαταλήπτῳ κειμένῳ ἀνταποδίδονται καὶ γραφαὶ ἀληθεῖς καὶ συνθέσεις φράσεων τέλειαι, αἳ καὶ τὴν ἰδέαν καὶ τὸν νοῦν τοῦ συγγραφέως εὐνόητόν τε καὶ σαφῆ τότε καθιστᾶσιν.

Τούτου ἕνεκα ἔγνωμεν ἐκδοῦναι καὶ τὰς ἡμετέρας ταύτας ἀναγνώσεις ἤδη μάλιστα, ὅτε ἐν τῇ σοφῇ Γερμανίᾳ διὰ τοῦ Δρ. Μαρτίνου Schanz, καθηγητοῦ ἐν Würzbourg, σπουδαία μελέτη καὶ συνεχὴς ἔρευνα γίγνεται εἰς τοὺς σωζομένους ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς Βιβλιοθήκαις πλατωνικοὺς κώδικας [1]). Συνελέξαμεν δὲ αὐτὰς ἐκ χειρογράφου τεύχους διατηρουμένου ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς ἐν Σμύρνῃ Εὐαγγελικῆς Σχολῆς περιέχοντος τὸν Γοργίαν ὅλον, καὶ συγκειμένου ἐκ φύλλων ἐννενήκοντα καὶ ἑπτά. Ἀποτελεῖται δὲ ἐκ τετραδίων δέκα

[1] Αἱ ἐπὶ τῶν πλατωνικῶν χειρογράφων μελέται τοῦ Δρ. Schanz σκοποῦσι τήν τε ὁμοταγῆ αὐτῶν κατάταξιν καὶ τὴν κατὰ μέσον ὅρον ἀνεύρεσιν πρωτοτύπου τινὸς κειμένου. Δημοσιεύονται δὲ αὗται ἐν τῷ περιοδικῷ «Philologus» ἢ ἐν ἰδιαιτέροις τεύχεσι Διὰ τὸ πρόχειρον παραπέμπομεν τὸν ἀναγνώστην εἰς τὸ ἐνιαύσιον ἔργον τοῦ κ. C. Bursian, Jahresbericht ueber die Forts. d. class. Alterthumswissenschaft. Τόμ. θ'. Berlin, 1879, σ. 178—188, ἔνθα ὁ Δρ. Schanz συνοψίζει τὰς μελέτας του.

ἠριθμημένων τῷ ἑλληνικῷ καὶ λατινικῷ ἀλφαβήτῳ [1]). Τὸ κείμενον τοῦ διαλόγου περιλαμβάνει σελίδας 189, ἔστι δὲ ἐπιμελῶς ἀντιγεγραμμένον, διότι οὔτ' ἀνορθογραφίαι, οὔτ' ἐπιδιορθώσεις πολλαὶ ὑπάρχουσι. Φράσεις δέ τινες μόνον ἐκ παραδρομῆς παραληφθεῖσαι ἐγράφησαν ἐν τῇ ὤᾳ μέλανι ἐρυθρῷ. Τῷ αὐτῷ δὲ μέλανι εἰσὶ καὶ τὰ πρόσωπα τοῦ διαλόγου, ἅτινα ἔν τισι μέρεσιν ἐκ συστήματος καὶ λόγου τινὸς ἕνεκα ἐλλείπουσι. Τὸ ὑπογεγραμμένον ἰῶτα σπανίως ἀπαντᾷ. Ἐπιγράφεται δὲ τὸ τεῦχος κεφαλαίοις γράμμασι καὶ μέλανι ἐρυθρῷ «Γοργίας ἢ περὶ ῥητορικῆς». Ἄνωθεν τοῦ τίτλου γέγραπται ταινία παριστῶσα κυματοειδῆ κοσμήματα, ἐπὶ δὲ τῆς ταινίας γαστροειδές τι φέρον σταυρόν. Τὸ δὲ πρῶτον κεφαλαῖον γράμμα τῆς λέξεως «Πολέμου» ἐστιν ὑπερμέγεθες καὶ πεποικιλμένον. Ἐπὶ τῶν τελευταίων ἀγράφων φύλλων τοῦ κώδικος ὑπάρχουσιν ἀνωφελεῖς τινες σημειώσεις καὶ ἀραὶ κατόχων νεωτέρας ἐποχῆς. Κατὰ δὲ τὸν ιϛ' αἰῶνα κάτοχος φαίνεται ὢν Κύριλλος ὁ Λούκαρις, ὡς ἐκ τῶνδε δηλοῦται· «*Κύριλλος ἐλέῳ Θεοῦ Πάπας καὶ Πατριάρχης τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ Κριτὴς τῆς οἰκουμένης*. Ὁ γράψας Μαλαχίας». Ὑπὲρ τὴν σημείωσιν ταύτην ὁ αὐτὸς Μαλαχίας προσέθηκε καὶ τὸ ἑξῆς γνωστὸν τρίστιχον.

« Ὥς περ ξένοι χαίρουσιν ἰδεῖν πατρίδα
« καὶ οἱ θαλαττεύοντες ἰδεῖν λιμένα,
« οὕτω καὶ οἱ γράφοντες ἰδεῖν βιβλίου τέλος.

Τὸ χειρόγραφον δὲν ἔχει χρονολογίαν, ἀλλ' ἐκ τοῦ εἴδους τῆς γραφῆς ἀνέρχεται πιθανῶς εἰς τὰ μέσα τοῦ τρισκαιδεκάτου αἰῶνος, ὑπόδειγμα δὲ αὐτοῦ παρέχεται ὁ ἔναντι λιθογραφικὸς πίναξ, ὅστις εἰκονίζει τὴν πεντηκοστὴν καὶ τετάρτην τοῦ κώδικος σελίδα.

Ἐν Σμύρνῃ τῇ 15 Φεβρουαρίου 1880.

Α. Παπαδόπουλος Κεραμεύς.

---

[1] Ἕκαστον τετράδιον σύγκειται ἐκ φύλλων δέκα, τὰ δὲ τρία τοῦ τελευταίου τετραδίου ἐλλείπουσιν. Ἡ ἀρίθμησις σώζεται σχεδὸν μέχρι τοῦ θ'.

ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΥ

πρὸς τὴν στερεότυπον ἔκδοσιν τοῦ ἐν Λειψίᾳ Teubner γενομένην ἐπιμελείᾳ Κ. Φριδ. Herrmann.

Σ. 199, B, 1: διατρῖψαι. Κῶδ. *διατρίψαι*.—B, 9: παρ' ἐμοὶ γὰρ Γοργίας ... ὑμῖν. Κῶδ. *παρ' ἐμοὶ Γοργίας ... ἡμῖν*.

Σ. 200, D, 5: ἐπαγγέλλει. Κῶδ. *ἐπαγγέλλῃ*.—D, 10: ἀποκρινεῖ. Κῶδ. *ἀποκρίνῃ*.—B, 1: σοί. Κῶδ. *σύ*.—B, 5: Ἡρόδικος. Κῶδ. *Ἡρόδοκος*.

Σ. 201, B, 12: ἦν τέχνης. Κῶδ. *ἦν τῆς τέχνης*.—B, 11: ἥσπερ. Κῶδ. *ὧς περ*.—C, 1: δῆλον ὅτι. Κῶδ. *δηλονότι*.—C, 4: ἐν ἀνθρώποις. Κῶδ. *ἀνθρώποις*.—D, 3: Χαιρεφῶντι οὐ ποιεῖ. Κῶδ. *Χαιρεφῶν τί οὐ ποιεῖ;*—D, 5: ἀποκρίνεσθαι. Κῶδ. *ἀποκρίνασθαι*.—D, 8: ἀποκρίνεσθαι. Κῶδ. *ἀποκρίνασθαι*.—D, 9: σέ. Κῶδ. *σοι*.—E, 6: ὥςπερ τινός. Κῶδ. *ὡς πέρ τινος*.

Σ. 202, E, 8: Καὶ μάλα γε. Κῶδ. *Καὶ μάλα*.—Αὐτόθι: ἠρώτα. Κῶδ. *ἐρωτᾷ*.—E, 12: ὥσπερ τά. Κῶδ. *ὡς περ δέ*.—A, 1: νῦν οὕτως. Κῶδ. *νῦν οὖν οὕτως*.—B, 8: ὑπισχνεῖ. Κῶδ. *ὑπισχνῇς*.—B, 9: ἀποκρίνεσθαι. Κῶδ. *ἀποκρίνασθαι*.—C, 1: γε ὡς διά. Κῶδ. *γε διά*.—C, 4: μήν. Κῶδ. *μέν*.—C, 5: αὐτοῦ τούτου. Κῶδ. *αὐτοῦ*.

Σ. 203, D, 8: ἄγαμαί γε. Κῶδ. *ἄγαμαί σε*.—D, 9: ἀποκρίνει. Κῶδ. *ἀποκρίνῃ*.—E, 4: ἆρα. Κῶδ. *ἄρα*.—E, 11: Ἀρ' οὖν, ἦν νῦν. Κῶδ. *Ἀρ' οὖν οὐ καὶ ἦν νῦν*.—Αὐτόθι: ἐλέγομεν. Κῶδ. *λέγομεν*.—A, 2: δυνατούς. Κῶδ. *ποιεῖ δυνατούς*.

Σ. 204, A, 11: καὶ αἱ ἄλλαι. Κῶδ. *καὶ ἄλλαι*.—B, 5: οὔσας

περὶ λόγους. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλείπει ἡ φράσις.—C, 7: δὲ. Κῶδ. *δή*.—D, 7: ὡς ἔπος εἰπεῖν ἢ οὐδενός. Κῶδ. *ὡς εἰπεῖν οὐδενός*.

Σ. 205, D, 8: ἀριθμητικὴ. Κῶδ. *ἡ ἀριθμητική*.—E, 4: οὗτοι τούτων γε οὐδεμίαν οἶμαί σε. Κῶδ. *οὔτι τούτων οὐδὲ μίαν εἶναι σε*.—E, 7: ἐν τοῖς. Κῶδ. *τοῖς*.—E, 8: ῥητορικὴν, ὦ Γοργία; Κῶδ. *ὦ Γοργία, ῥητορικήν*.—A, 4: οὖσα τούτων τις. Κῶδ. *οὖσα τίς*.—A, 7: ὥσπερ ἂν εἴ τίς με. Κῶδ. *ὡς περ ἄν τις μέ*.—A, 9: τις. Κῶδ. *τί*.—B, 1: ἄρτι, ὅτι τῶν. Κῶδ. *ἄρτι τῶν*.—B, 6: τῶν λόγῳ. Κῶδ. *τῷ λόγῳ*.—C, 1: λογιστικὴ Κῶδ *λογική*.

Σ. 206, C, 10: ὀρθῶς γε. Κῶδ. *ὀρθῶς*.—A, 1: αὐτίκ'... οἱ δημιουργοί. Κῶδ. *αὐτίκα... δημιουργοί*.

Σ. 207, B, 2: τἂν. Κῶδ. *γ' ἄν*.—C, 6: τί οὖν;... εἶναι πλοῦτον; φήσομεν. Κῶδ. *τί οὖν... εἶναι; πλοῦτον φήσει*.—C, 7: πῶς γὰρ οὔκ; ἐρεῖ. Κῶδ. *Πῶς γὰρ οὐκ ἐρεῖ;*—D, 3: τοῦτο ὅ. Κῶδ *τοῦτο ὦ ὅ*.—D, 8: τοῦ ἄλλων. Κῶδ. *τῶν ἄλλων*.

Σ. 208, A, 1: ἡγεῖ. Κῶδ. *ἡγῇ*—C, 4: ποιεῖ. Κῶδ. *ποιῇ*.—C, 6: ὥσπερ ἂν εἰ. Κῶδ. *ὡς περ γὰρ εἰ*.

Σ. 209, D, 9: τοιόνδε. Κῶδ. *τοιόνδέ τι*.—E, 1: δὴ ἐπὶ... λέγωμεν. Κῶδ. *δ' εἰ ἐπὶ... λέγομεν*.—A, 1: τὸ περιττόν. Κῶδ, *περιττόν*.

Σ. 210, B, 1: τοίνυν. Κῶδ. *δή*.—C, 5: περαίνῃς. Κῶδ. *περαίνοις*.

Σ. 211, A, 3: δίκαιόν τε. Κῶδ. *δίκαιον*.

Σ. 212, C, 1: χωρίων. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλείπει.—C, 2: στρατηγικοὶ Κῶδ. *στρατηγοί*.—C, 8: οἱ ἴσως αἰσχύνοιντ' ἄν. Κῶδ. *οἱ ἂν αἰσχύνοιντ' ἄν*.—E, 1: τὰ Ἀθηναίων. Κῶδ. *τῶν Ἀθηναίων*.—A, 2: ὦ Σώκρατες. Ἐν τῷ κώδ. ἐλλείπει.

Σ. 213, A, 7: πάντα. Κῶδ. *πάντως*.—B, 3: οὐχί. Κῶδ. *οὐκ*.—B, 4: πιεῖν... καῦσαι. Κῶδ. *ποιεῖν... καύσειν*.—C, 1: ἰατρόν. Κῶδ *ῥήτορα ἢ ἰατρόν*.—C, 7: δύναμις. Κῶδ. *ἡ δύναμις*.—C, 8: ὥσπερ τῇ. Κῶδ. *ὡς περ καὶ τῇ*.—D, 2: ἔμαθε. Κῶδ. *ἔμαθέ τις*.—D, 3: κρείττων. Κῶδ. *κρεῖττον*.—D, 4: οὐ. Κῶδ. *οὐδέ*.—D, 5: κεντεῖν τε. Κῶδ. *κεντεῖν*.—D, 6: φοιτήσας. Κῶδ. *φοιτήσῃ*.—E, 3: δικαίως. Κῶδ. *δικαίῳ*.

Σ. 214, B, 5: κᾆτα. Κῶδ. *καί*. - A, 6: τῇ δυνάμει καὶ τῇ Κῶδ.

δυνάμει καί.—C, 1: δικαίᾳ... ἐναντίως. Κῶδ. *δικαίου... ἐναντία*. —D, 4: φιλονεικοῦντας. Κῶδ. *φιλονεικοῦντες*.—D, 5: ζητοῦντας. Κῶδ. *ζητοῦντες*.—D, 8: σφῶν αὐτῶν. Κῶδ. *σφῶν*.

Σ. 215, E, 6: οὖν. Κῶδ. *γοῦν*.—A, 2: ἐφὴν ἄν. Κῶδ. *ἐώην*. —A, 3 ἐλεγχθέντων. Κῶδ. *ἐλεγχθέντων ἢ ἐλεγξάντων*.—A, 3: εἶτι—ἐλεγξάντων. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλείπουσιν.—B, 6: ὑφηγεῖ. Κῶδ. *ὑφηγῇ* —D, 2: πώποτε. Κῶδ. *πώποθ'*.

Σ. 216, D, 8: αὐτὸν. Κῶδ. *καὶ ταῦτα αὐτὸν*.—A, 2: Ἔλεγές τοι νῦν. Κῶδ. *Ἔλεγες τοίνυν*.—A, 3: τοῦ ἰατροῦ. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλείπει.

Σ. 217, B, 10: μὲν. Ἐν τῷ κώδ. ἐλλείπει.—C, 5: μαθόντα. Κῶδ. *μαθόντας*.—C, 6: δημιουργῶν. Κῶδ. *ἄλλων*. —E, 7: ἔσει διδάξαι αὐτὸν. Κῶδ. *ἔσῃ αὐτὸν διδάξαι*.

Σ. 218, B, 4: ὁ. Ἐν τῷ κώδ. ἐλλείπει.—D, 1: οὐ δεῖ. Κῶδ. *οὐδεὶς*.—D, 2: πυκτικῇ χρῆταί τι. Κῶδ. *πυκτικῇ μὴ καλῶς χρῆται*.

Σ. 219, E, 8: τότε ταῦτα—ὑπέλαβον. Κῶδ. *ταῦτα τότε—ὑπελάμβανον*.—E, 10: ἀεὶ. Κῶδ. *αἰεὶ*.—B, 3: δὲ. Κῶδ. *δαὶ*.—B, 5: Γοργίας. Κῶδ. *ὁ Γοργίας*.—B. 7: αὐτὸν. Κῶδ. *αὐτοῦ*.—C, 1: ἀγαγὼν. Κῶδ. *ἄγων*.

Σ. 220, C, 6: τοι. Κῶδ. *τι*.—C, 9: ἐπανορθῶτε. Κῶδ. *ἐπανορθοῖτε*.—D, 8: δὲ. Κῶδ. *δαὶ*.—E, 4: τοὶ. Κῶδ. *τὸ*.—A, 3: νῦν δὴ—ἀναθέμενος. Κῶδ. *νῦν—ἀποθέμενος*.

Σ. 221, C, 10: δὲ. Κῶδ. *δαὶ*.—D, 11: οὐδεμία. Κῶδ. *οὐδὲ μία*.

Σ. 222, D, 15: τίνος. Κῶδ. *τίς*.—E, 1: Φημὶ δὴ. Ἐν τῷ κώδ. ἐλλείπει.—E, 8: γὰρ. Ἐν τῷ κώδ. ἐλλείπει.—A, 7: εἶναί τι. Κῶδ. *εἶναι*.—B, 1: ἐγὼ τὸ κεφάλαιον. Κῶδ. *τὸ κεφάλαιον ἐγὼ*.

Σ. 223, D, 4: καλῶ. Κῶδ. *ἐγὼ καλῶ*.—A, 6: τοιόνδε. Κῶδ. *τοιόνδε τι*.

Σ. 224, B, 5: σώματι. Κῶδ. *τῷ σώματι*.—C, 8: ὑποδῦσα. Κῶδ. *ὑποδεῖσα*.—D, 2: ἀεὶ. Κῶδ. *αἰεὶ*.—A, 4: ὧν προσφέρει. Κῶδ. *ᾧ προφέρει. ἃ προφέρει*.—A, 7: λόγον. Κῶδ. *λόγω*.

Σ. 225, B, 4: σχήμασι. Κῶδ. *σχήμασί τε*.—B, 5: ἐσθήσει. Κῶδ. *αἰσθήσει*.—B, 5: ποιεῖν. Ἐν τῷ κώδ. ἐλλείπει.—C, 7: οἱ

ἄλλοι. Κῶδ. *ἄλλοι*.—C, 8: εἰ. Ἐν τῷ κώδ. ἐλλείπει.—D, 2: ἤ. Ἐν τῷ κώδ. ἐλλείπει.—D, 5: ἐφύρετο. Κῶδ. *ἐφέρετο*.—D, 8: ἐκεῖνο. Κῶδ. *ἐκείνη*.—A, 1: ἀπότεινε. Κῶδ. *ἐπέτεινε*.

Σ. 226, A, 7: δράσεις; Κῶδ. *δράσεις πρεσβύτερος γενόμενος;* —B, 4: Οὐδέ. Κῶδ. *οὐδέν*.—B, 7: γε. Ἐν τῷ κώδ. ἐλλείπει.—B, 9: μὲν. Κῶδ. *μὴν*.—C, 4: ἑκάστου. Κῶδ. *ἑκάστῳ*.—C, 5: σαυτοῦ ἀποφαίνει. Κῶδ. *σαυτῷ ἀποφαίνῃ*.—C, 6—7. Ἀλλ—ἐρωτᾷς. Ἐν τῷ κώδ. ἐλλείπει ἡ φράσις.—C, 9: εἰ οὐχί. Κῶδ. ὅτι.—D, 1: οὓς. Κῶδ. *ὄν*.

Σ. 227, E, 4: Οὐκ οὖν. Κῶδ. *Οὐκοῦν*.—E, 8: ἀγαθὸν. Κῶδ. *ἀγαθῷ*.—E, 11: μὴ ἔχων. Κῶδ. *ἔχων*.—A, 4: εἰ δή. Κῶδ. *οἱ δέ*.

Σ. 228, B, 7: Οὐκ οὖν. Κῶδ. *Οὐκοῦν*.—B, 9: ποιοῦντες. Κῶδ. *ποιοῦσι*.—B, 11: καί. Ἐν τῷ κώδ. ἐλλ.—D, 8: ἤ. Ἐν τῷ κώδ. ἐλλ.—E, 3: γ'. Ἐν τῷ κώδ. ἐλλ.—E, 3: γ'. Ἐν τῷ κώδ. ἐλλ.—E, 3: ἢ μεταξύ. Κῶδ. *μεταξὺ δέ*.

Σ. 229, E, 9: μὲν. Ἐν τῷ κώδ. ἐλλ.—B, 9: ἅπαντα. Κῶδ. *πάντα*.

Σ. 230, C, 9: ἀποκρίνει. Κῶδ. *ἀποκρίνῃ*.—D, 4: αὐτῷ. Κῶδ. *αὐτό*.—D, 7: ἀποκρίνει. Κῶδ. *ἀποκρίνῃ*.—E, 1: ἔστιν οὖν. Κῶδ. *ἔστι μὲν οὖν*.—E, 8: Ὡς δή. Κῶδ. *Ὡς δὲ δή*.—E, 11: ἀφελόμενον. Κῶδ. *ἀφελόντα*.

Σ. 231, A, 7: Τί δέ;—ἐγὼ. Κῶδ. *Τί δαί,—ἂν ἐγώ*.—A, 8: τῶν. Ἐν τῷ κώδ. ἐλλ.—A, 11: εἶναι. Ἐν τῷ κώδ. ἐλλ.—B, 2: ἐλεεινὸν δέ. Κῶδ. *ἐλεεινότερόν γε*.—B, 4: ἄθλιός ἐστιν. Κῶδ. *ἄθλιός ἐστιν ἧττον, ἢ ὁ ἀποκτιννύς*.—A, 5: Ἧττον ἢ ὁ ἀποκτιννύς. Κῶδ. *Πάνυ μὲν οὖν*.—C, 5: γε. Ἐν τῷ κώδ. ἐλλ.—C, 7: ποιεῖν τοῦτο. Κῶδ. *ποιεῖν*.—C, 8: αὐτοῦ. Κῶδ. *ἑαυτοῦ*.

Σ. 232, D, 6: αὐτῶν κατεαγέναι. Κῶδ. *αὐτῷ κατεαγῆναι*.—E, 5: καὶ αἱ. Κῶδ. *καί*.—E, 9: οὕτω γε. Κῶδ. *οὕτως ἔγω γε*.—A, 1: μέμφει. Κῶδ. *μέμφῃ*.—B, 1: τόδε. Κῶδ. *τοῦτο*.—B, 2: εἶναι. Ἐν τῷ κώδ. ἐλλείπει.

Σ. 233, B, 8—10: « Πῶλ. Ναί. Σω. Πότε οὖν σὺ φῂς ἄμεινον εἶναι ταῦτα ποιεῖν; εἰπὲ τίνα ὅρον ὁρίζει. » Κῶδ. « *Πῶλος· Ναί. πότερον οὖν σὺ φῂς ἄμεινον εἶναι ταῦτα ποιεῖν; Σω. Εἰπὲ τίνα*

ὅρον ὁρίζῃ.»—C, 2: ἥδιον. Κῶδ. ἴδιον.—D, 2: τὰ γάρ. Κῶδ. ταχὺ γάρ.—E, 1: δέ. Κῶδ. δαί.—E, 2: γιγνώσκεις. Κῶδ. γινώσκεις.—E, 5: γιγνώσκειν φήσεις. Κῶδ. γινώσκειν.

Σ. 234, E, 10: κἀγαθὸν. Κῶδ. καὶ ἀγαθόν.—A, 4: μέν. Κῶδ. μήν.—A, 9: ὡς ἄθλιος. Κῶδ. ἄθλιος.—C, 1: τοῦ Περδίκκου. Κῶδ. τὸν Περδίκκον.

Σ. 235, D, 6: οὗτος. Κῶδ. ἢ οὗτος.—D, 8: εἶναι; πόθεν. Κωδ. εἶναι. Πῶλος. Πόθεν.—D, 9: 'γαθέ; καὶ μὴν οὐδέν γε σοι τούτων ὁμολογῶ. Κῶδ. γαθέ; Σωκ. Καὶ μὴν οὐδέν γε σοι ὁμολογῶ—E, 3: οἱ ἐν τοῖς. Κῶδ. ἐν τοῖς.—A, 1: ἐνίοτε γὰρ ἂν καὶ καταψευδομαρτυρηθείη. Κῶδ. ἵνα γὰρ ἂν καταψευδομαρτυρεῖν θείη.—E, 3: συμφήσουσι. Κῶδ. συμφωνήσευσι.—E, 5: ὡς οὐκ. Κῶδ. καὶ ὡς οὐκ.—B. 1: Πυθοῖ—ἀνάθημα. Κῶδ. Πυθοῖ—μάθημα.—B, 3: ἐνθένδε. Κῶδ. ἐνθάδε.—B, 4: σὺ ἀναγκάζεις. Κῶδ. ἀναγκάζεις.

Σ. 236, C, 2: οὐδὲ σοί. Κῶδ. οὐδὲ σύ.—C, 4: οὖν οὗτος. Κῶδ. οὗτος.—C, 10: γιγνώσκειν. Κῶδ. γινώσκειν.—D, 1: ἡγεῖ. Κῶδ. ἡγῇ.—D, 2: ἡγεῖ. Κῶδ. ἡγῇ.—D, 3: διανοώμεθα. Κῶδ. διανοούμεθα.—D, 7: ἀδικῶν. Κῶδ. ἀδικῇ.—D, 4: ὦ Πῶλλε. Ἐν τῷ κώδ. ἐλλείπει.—D, 5: πάντως - μέντοι. Κῶδ. ἀπάντων—μέντοι νῦν.

Σ. 237, C, 5: εὐδαιμονέστερος. Κῶδ. εὐδαίμων.—C, 6: τύραννος. Κῶδ. κοίρανος.—D, 3: Μορμολύττει. Κῶδ. Μορμολίττῃ.

Σ. 238, D, 9: ἀλούς. Κῶδ. διδούς.—D, 10: διαφεύγων. Κῶδ. διαφυγών.—A, 1: ἐπιψηφίζειν. Κῶδ. ψηφίζειν.—A, 2: νῦν με—ἐπιψηφίζειν. Κῶδ. νῦν—ψηφίζειν.—B, 6: ἄλλον. Κῶδ. ἄλλων.—C, 1: ἀποκρινεῖ. Κῶδ. ἀποκρινῇς.

Σ. 239, C, 4: ἵν' εἰδῇς ὥσπερ ἄν. Κῶδ. ὅτι ἂν εἰδῇς ὡς περ.—C, 5: δοκεῖ σοι. Κῶδ. δοκεῖ.—C, 13: ἡγεῖ. Κῶδ. ἡγῇ.—D, 4: φωνάς. Κῶδ. φωναί.—D, 5: πρῶτον. Ἐν τῷ κώδ. ἐλλείπει.—D, 6: κατὰ τὴν χρείαν. Κῶδ. κατὰ χρείαν.—E, 7: καὶ τὰ κατά. Κῶδ. καὶ κατά.

Σ. 240, E, 12: ἡ ἡδέα. Ἐν τῷ κώδ. ἐλλείπει.—A, 3: ὁρίζει. Κῶδ. ὁρίζῃ.—A, 12: δὲ δή. Κῶδ. δέ.

Σ. 241, D, 8: ἀποκρίνασθαι. Κῶδ. ἀποκρίνεσθαι.

Σ. 242, A, 3: οὕτω. Κῶδ. οὐ.—A, 4: ἠμφεσβητήσαμεν σκεψά-

μεθα. Κῶδ. ἠμφισβητήσαμεν ἐπισκεψώμεθα.—A, 6 : ὡς αὖ. Κῶδ. ὡς ἄν.—B, 3: 'Αλλά. Κῶδ. Καλά.—B, 4 : δή. Κῶδ. δὲ.—B, 5: τι ποιεῖ, ἀνάγκη τι. Κῶδ. ποιεῖ ἀνάγκη.—B, 10 : ἀνάγκη τι. Κῶδ. ἀνάγκη.—C, 4: τύπτον ποιῇ. Κῶδ. τύπτη ποιῇς.—C, 6 : κάει. Κῶδ. κάη.—C, 8 : κάει—κάεσθαι. Κῶδ. καίει—καίεσθαι.—C, 9: κᾶον κάῃ. Κῶδ. καῖον καίῃ.

Σ. 243, D, 6 : πάσχειν. Κῶδ. πάσχει.

Σ. 244, A, 9 : βελτίων. Κῶδ. βελτίω.—B, 2 : ἐνορᾷς. Κῶδ. ὁρᾷς.—B, 7 : ἡγεῖ. Κῶδ. ἡγῇ.—B, 10: καὶ δειλίαν. 'Εν τῷ κώδ. ἐλλείπει.—C, 9 : ἀεί. Κῶδ. αἰεί.

Σ. 245, D, 8 : καὶ ἀνία. Κῶδ. ἀνία.—E, 4: μήν που—ἂν κακόν. Κῶδ. μὴν— ἂν καὶ κακόν.

Σ. 246, C, 3 : ὑγιεῖ. Κῶδ. ὑγιᾶ.—C, 5 : οὕτως—ἰατρευόμενος, ἢ μηδὲ κάμνων ἀρχήν; Κῶδ. οὗτος—ὁ ἰατρευόμενος ἢ ὁ μηδὲ κάμνων τὴν ἀρχήν;—C, 7 : μηδὲ κάμνων. Κῶδ. ὁ μηδὲ κάμνων.

Σ. 247, D, 4 : ὁ μὴ ἰατρευόμενος. Κῶδ. ὁ ἰατρευόμενος.—A, 9 : ὥσπερανεί. Κῶδ. ὥς περ ἂν εἰ.—B, 1 : ἦ. Κῶδ. ἤ.

Σ. 248, B, 3 : 'Αγνοῶν γε. Κῶδ. ἀγνοῶν.—B, 6 : αὐτοῦ. Κῶδ. αὐτῆς.—B, 7 : δοφ. Κῶδ. ὅσον.—C, 7 : Εἰ μὴ σοί. Κῶδ. Εἰ σοί.—D, 10 : περὶ τούτου—ἠμφεσβητήσαμεν.—Κῶδ. οὐ περὶ τούτου ἠμφισβητήσαμεν.—E, 3 : μή. Κῶδ. μηδέ.

Σ. 249, A, 4 : ἀδικήσει. Κῶδ. ἀδικήσῃ.—A, 8 : κήδηται. Κῶδ. κήδεται.—B, 2 : ποιήσει—λέγωμεν. Κῶδ. ποιήσει—λέγομεν.—B, 3,: πρότερον. Κῶδ. πρότερα.—B, 6 : ὑπέρ. 'Εν τῷ κ. ἐλλείπει.—C, 1 : εἰ μή εἴ τις. Κῶδ. εἰ μή τις.—C, 5: δῷ—δέ. Κῶδ. διδῷ—τε.

Σ. 250, D, 2 : ἀποτίνοντα. Κῶδ. ἀποτείνοντα.—D, 4: οἰκείων καὶ ἐπὶ τούτῳ. Κῶδ. οἰκείων καὶ μὴ φειδόμενον, ἀλλ' ἐπὶ τούτῳ.—E, 1 : δοκεῖ, τοῖς. Κῶδ. δοκεῖ ΣΩΚ. Τοῖς.—A, 3 : δῷ. Κῶδ. διδῷ.—A, 4: τε—πολύ, μὴ ἀποδιδῷ. Κῶδ. τι—ἀποδιδῷ.—A, 6: τε θανάτου. Κῶδ. τε αὖ θανάτου.—B, 4 : δή. Κῶδ. δέ.

Σ. 251, C, 6 : ὡς ἔοικεν. 'Εν τῷ κώδ. ἐλλείπει.—C, 8: τὸ αὐτό. Κῶδ. ἢ τὸ αὐτό. C, 8 : ἴδιόν τι. Κῶδ. ἴδιον.—D, 2 : τὸ ἑαυτοῦ. Κῶδ. τοῦ ἑαυτοῦ.—D, 5 : σὺ δὲ τοῦ. Κῶδ. σὺ δὲ δυοῖν τοῦ.—D, 7 : ὁπόσ' ἂν φῇ. Κῶδ. ὅπως ἀντιφῇ.—E, 2 : τῇ ἐκκλησίᾳ.

Κῶδ. *ταῖς ἐκκλησίαις* —Β, 3: ὁ 'Αθηναίων. Κῶδ. *'Αθηναίων.*—Ε, 4: λέγεις. Κῶδ. *λέγειν.*—Β, 9: ἄτοπα. Κῶδ *ἄτοπον.*—Α, 2: παύσει—νόμιζε. Κῶδ. *παύσεις—νομίζεται.*—Α, 7: ἑτέρων—Κλεινίειος. Κῶδ *ἑταίρων—Κλείνιος*—Α, 8: ἀεί. 'Εν τῷ κώδ. ἐλλείπει.

Σ. 252, Β, 5: τὸν Αἰγυπτίων. Κῶδ. *τῶν Αἰγυπτίων.*—Β, 8: ἀναρμοστεῖν τε. Κῶδ. *ἀνάρμοστόν τε.*—C, 2: ἕνα. Κῶδ. *ἕνια.*—C, 4: νεανιεύεσθαι. Κῶδ. *σανιεύεσθαι.*—C, 6: παθόντος Πώλου. Κῶδ. *παθόντα Πῶλε.*—D, 1: διδάξει. Κῶδ. *διδάξῃ.*—D, 5: καταγέλα. Κῶδ. *καταγελᾷν.*—Ε, 3: ἐπεστομίσθη. Κῶδ. *ἐπιστομίσθη.*

Σ. 253, Α, 5: τῷ—καὶ τῷ. Κῶδ. *τὸ—καὶ τό.*—Α, 7: κατὰ φύσιν. 'Εν τῷ κώδ. ἐλλείπει.—Β, 2: ἐστι τεθνάναι. Κῶδ. *τεθνάναι ἐστίν.*—Β, 7: νέμους. Κῶδ. *τοὺς νόμους.*—D, 2: αὐτό. 'Εν τῷ κ. ἐλλείπει.—D, 3: δηλοῖ. Κῶδ. *δῆλον.*

Σ. 254, Α, 3: δέ γε—ἀνήρ. Κῶδ. *δὲ—ὁ ἀνήρ*—Β, 8: ἄγει δικαιῶν τὸ βιαιότατον. Κῶδ. *ἄγειν βιαίων τὸ δικαιότατον.*—Β, 9: χειρί. Κῶδ. *χερί.*—C, 6: χαρίεν. Κῶδ. *χάριεν.*—C, 9: ἡλικίας φιλοσοφῇ. Κῶδ. *ἀληθείας φιλοσοφεῖν.*

Σ. 255, D, 6: τῶν ἀνθρωπείων. Κῶδ. *καὶ τῶν ἀνθρωπείων.*—Ε, 4: κἀπί. Κῶδ. *καὶ ἐπί.*—Α, 7: φιλοσοφῇ. Κῶδ. *φιλοσοφεῖ.*

Σ. 256, D, 7: γίγνεσθαι. Κῶδ. *γίνεσθαι.*—Ε, 1: νεανικόν. Κῶδ. *ἱκανόν.*—Α, 2: προσθεῖ. Κῶδ. *προσθείης.*—Α, 3: λάβοις. Κῶδ. *ἂν λάβοις.*—Α, 5: μηδὲν ἀχθεσθῇς. Κῶδ. *μηδέ σὺ ἀχθεσθῇς.*—Α, 8: ὅτουοῦν. Κῶδ. *ὅπως οὖν.*—Α, 9: ἀπαγάγοι. Κῶδ. *ἀπάγει.*—Β, 2: εἴποις. Κῶδ. *εἴπῃς.*

Σ. 257, C, 4: παῦσαι δ'. Κῶδ. *παῦσαι δέ.*—C, 5: πραγμάτων δ'. Κῶδ. *πραγμάτων δέ.*—C, 6: ταῦτ'. Κῶδ. *ταῦτα.*—C, 7: ληρήματα. Κῶδ. *λυρήματα* —D, 1: δόμοις. Κῶδ. *δήμοις.*—D, 2: ἔστι. Κῶδ. *ἐστί.*—D, 3: ΣΩ. 'Εν τῷ κώδ. ἐλλείπει.—D, 7: ἐκείνη. Κῶδ. *ἐκείνης.*—Ε, 1: οὐδέν μοι. Κῶδ. *οὐδέν με.*—Ε, 2: ΚΑΛ.—τοῦτ'. Κῶδ. *Πῶλλος—Τοῦτο.*—Ε, 3: 'Εγώ σοι ἐρῶ· νῦν οἶμαι. Κῶδ. *'Εγώ σοι ἐρῶ νῦν· οἶμαι.*—Ε, 7: ταῦτα. Κῶδ. *ταῦτ'.*—Α, 1: ὀρθῶς τε. Κῶδ. *ὀρθῶς.*—Α, 3: ἄνοιαν. Κῶδ. *δόξαν.*—Α, 5: σοφοί. Κῶδ. *σοφόν.*—Α, 6: δέ μοι. Κῶδ. *δέ μή.*

Σ. 258, Β, 2: πῶς γὰρ οὔ; ὧ γε εἰς τοσ. Κῶδ. *Καλλ. Πῶς γὰρ οὔ. Σω. "Ωδε εἰς τοσ.*—Β, 8: τὴν τεκμηρίῳ. Κῶδ. *εἶναι δὲ*

τεκμηρίῳ.—C, 1 : ὑμᾶς ἐγώ. Κώδ. ὑμᾶς.—C, 3 : 'Αφιδναῖον. Κώδ. 'Αφυδναῖον.—C, 4 : ὑμῶν ἐγώ. Κώδ. ὑμῶν.—C, 7 : παρεκελεύεσθε. Κώδ. παρικελεύεσθε —D, 2 : λήσετε. Κώδ. λήσητε.—E, 1 : ὁμολογήσῃς. Κώδ. ὁμολογήσεις.—E, 2 : τοῦτ' ἤδη. Κώδ. τοῦ δ' ἤδη.—E, 4 : οὐκέτι Κώδ. οὐκ ἔτι —E, 6 : φῄ;. Κώδ. φῇς.—E, 8 : πάντων δὲ Κώδ. πάντων δή.—A, 1 : καὶ τί ἐπιτηδεύειν καὶ μέχρι τοῦ, καὶ πρεσβύτερον... εἴτι. Κώδ. καὶ ἐπιτηδεύειν, καὶ μέχρι τοῦ πρεσβύτερον... ὅτι.

Σ. 259, A, 4 : ἐξαμαρτάνω. Κώδ. ἐξ ἁμαρτάνω —A, 7 : ἐάν με. Κώδ. ἐὰν μέν.—B, 6 : πλέον. Κώδ. πλείων.—B, 8 : ΚΑΛΛ. 'Εν τῷ κώδικι ἐλλείπει Κατὰ τὸ ἡμέτερον χειρόγραφον τὰ ὑπὸ τοῦ Καλλικλέους λεγόμενα εἰσὶ συνέχεια τῶν προηγουμένων.—B, 10 : ΣΩ 'Εν τῷ κώδ. ἐλλείπει. —Αὐτόθι: σὺ καὶ κρείττω; Κώδ. σὺ κρείττω.—C, 1 : οἷός τ' ᾖ. Κώδ. οἷος τ' ἦν.—C, 5 : σμικρὰς... ἔρχονται. Κώδ. μικρὰς... ἄρχονται.—D, 4 : ΚΑΛΛ. 'Εν τῷ κώδ. ἐλλείπει.

Σ. 260, B, 2 : που. Κώδ. πολύ.—B, 3 : τὸ ἀδικεῖν. Κώδ. τοῦ ἀδικεῖν.—B, 6 : παύσεται. Κώδ. παύσηται.—B, 7 : αἰσχύνει. Κώδ. αἰσχύνη.

Σ. 261, C, 7 : ἄττα ταῦτα. Κώδ. αὐτὰ ταῦτα.—D, 7 : βελτίους. Κώδ. βελτίστους —E, 3 : πολλὰ νῦν δή. Κώδ. πολλὰ δή.—E, 9 : τούτους λέγω. Κώδ. λέγω τούτους.

Σ. 262, B, 3 : καὶ ποτὰ. Κώδ. καὶ πολλὰ ποτά.—B, 9 : ΚΑΛΛ. Κώδ. Πῶλλ(ος).—C, 2 : τῷ μέν. Κώδ. τῶν μέν.—C, 3 ; ἐν δὲ τῷ. Κώδ. ἐν τῷ δέ.—C, 4 : πλεονεκτητέον... μέλλει. Κώδ. πλεονεκτέον... μέλλοι.—D, 10 : ΚΑΛΛ Κώδ. Πῶλλ(ος).—D, 11 : δῆλον ὅτι. Κώδ. δηλονότι.—E, 1 : τὸν φρονιμώτατον. Κώδ. τὸν φρονιμώτερον.—E, 5 : ἴσως τά. Κώδ. ἴσως λέγεις τά.

Σ. 263, E, 7 : δή. Κώδ. δεῖ.—E, 9 : ΚΑΛΛ... ταὐτά. Κώδ. Πῶλλ(ος)... ταῦτα.—E, 1 : ΣΩ. 'Εν τῷ κώδ. ἐλλείπει.—A, 2 : παύει. Κώδ. παύῃ.—A, 3 : ὃν τὸν λόγον. Κώδ. τὰ τῶν λόγων.—A, 6 : ἀνέξει. Κώδ. ἀνέξῃ.—B, 8 : φῂς... μέμφει Κώδ. φῆς... μέμφῃ. —C, 1 : τότε μέν. Κώδ. ποτὲ μέν.

Σ. 264, D, 4 : ΣΩ. 'Εν τῷ κώδ. ἐλλείπει.—Αὐτόθι : ὦ ἑταῖρε; τί οἴει; ἄρχοντας. Κώδ. ἑταῖρε. ΣΩ. τί ἢ τί ἄρχοντας.—D, 6 : ΚΑΛ.

Ἐν τῷ κώδικι ἐλλείπει.—D, 9: ΚΑΛ. Ἐν τῷ κώδ. ἐλλείπει, ἡ δὲ ὑπὸ τοῦ Καλλ. ἀρχομένη φράσις συνδέεται μὲ τὴν προηγουμένην περίοδον.—Ε, 4: Πῶς γάρ; Κῶδ. *Πῶς γὰρ οὔ;* Ε, 9: βιωσόμενον. Κῶδ. *βιωσάμενον.*—Α, 6: πρόσθεν. Κῶδ. *ἔμπροσθεν.*—Β, 3: ἐξ ἀρχῆς ὑπῆρξεν. Κῶδ. *ὑπῆρξεν ἐξ ἀρχῆς.*—Β, 5: τί τῇ. Κῶδ. *τῇ.*

Σ. 265, C, 8: ἄξια. Κῶδ. *ἀξία.*—D, 4: cὖ/. Κῶδ. *γοῦν.*—Ε, 3: ΚΑΛ. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλείπει, ἡ δὲ ὑπὸ τοῦ Καλλ. ἀρχομένη φράσις συνδέεται μὲ τὴν προηγουμένην περίοδον.

Σ. 266, Α, 5: ἄνω κάτω. Κῶδ. *ἄνω καὶ κάτω.*—Α, 7: πειστικόν. Κῶδ. *πιστικόν.*—Β, 1: ἀμυήτων. Κῶδ. *ἀνοήτων.*—C, 1: ὡς τετρημένην Κῶδ. *ἐπιτετρημένην.*—C, 2: δι' ἀπιστίαν. Κῶδ. *διὰ τὴν ἀπιστίαν.*—C, 3: μὴν. Κῶδ. *μέν.*—C, 6: κοσμίως. Κῶδ. *κοσμίων.*—D, 2: οὐδ' ἂν ἄλλα. Κῶδ. *οὐδὲν ἀλλά.*—D, 4: ΚΑΛ. Κῶδ. *Πῶλλος*—D, 8: πίθοι. Κῶδ. *πείθει.*

Σ. 267, Ε, 8: δ'. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλείπει.—Α, 7: οὐκέτ' ἔστιν ἡδονὴ οὐδεμία. Κῶδ. *οὐκ ἔστιν ἡδονὴ οὐδὲ μία.*—C, 3: πληροῦν. Κῶδ. *πληροῦνται.*

Σ. 268, Ε, 1: κνησιῷ. Κῶδ. *κνησιοῖ.*—Ε, 2: ἀποκρινεῖ. Κῶδ. *ἀποκρίνῃ.*—Ε, 4: κεφάλαιον. Κῶδ. *κεφαλαίων.*—Ε, 7: ΚΑΛΛ· Κῶδ. *Πῶλλος.*—Α, 3: φῂς εἶναι τὸ αὐτό. Κῶδ. *τὸ αὐτὸ φῂς εἶναι.*—Β, 2: οὔτ' ἐγώ, εἴπερ ποιῶ. Κῶδ. *οὔτε ἐγὼ εἰ ποιῶ.*—Β, 4: γὰρ τὰ νῦν. Κῶδ. *γὰρ νῦν.*

Σ. 269, C, 5: καλεῖς τι; Κῶδ. *καλεῖς τί δε;*—C, 7: νῦν δή. Κῶδ. *νῦν.*—D, 9: δέ γε. Κῶδ. *δγε.*—D, 10: ὁμολογεῖ. Κῶδ. *ὡμολογεῖ.*—Ε, 7: ὑγιείας ἔχει. Κῶδ. *ὑγείας.*

Σ. 270, Ε, 8: ὑγιαίνει τε καὶ νοσεῖ. Κῶδ. *ὑγιαίνειν τε καὶ νοσεῖν.*—Ε, 9: ὑγιείας. Κῶδ. *ὑγείας.*—Ε, 11: βούλει τοῦ. Κῶδ. *βούλει τῶν τοῦ.*—Α, 4: ὑγιαίνει. Κῶδ. *ὑγιαίνειν.*—Α, 9.—Β, 3: Αἱ σειραὶ αὗται ἀναγινώσκονται ἐν τῷ κώδικι ὡς ἑξῆς. «Καλλικλ(ῆς). *Ἥκιστά γε· θαυμάσιον γὰρ οἶμαι καὶ ἄλογον γίγνεται ἢ γάρ; Σω(κρά)τ(ης). Σφόδρα γε. Καλλι(κλῆς.) Ἀλλ' ἐν μέρει οἶμαι ἑκάτερον καὶ λαμβάνει καὶ ἀπολλύει. Σω(κρά)τ(ης). Φημί.* (μετὰ μικρὸν διάστημα) *οὐκοῦν* κτλ.—C, 5: ὡς. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλείπει.

Σ. 271, Ε, 5—8. Αἱ σειραὶ αὗται ἀναγινώσκονται ἐν τῷ κώδ.

οὑτωσί. «Καλλ(ι)κ(λῆς). Μάλιστα καὶ διψῶντά γε φημὶ λυπούμενον. Καλλικλ(ῆς). Ναί.»

Σ. 272, A, 7: ἔμπροσθεν, ἵνα εἰδῆς. Κῶδ. ἔμπροσθεν ὅτι ἔχων ληρεῖς· ἵνα εἰδῇς.— B, 3: ὅτι ἔχων ληρεῖς. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλείπει.—B, 6: ὦ Γοργία. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλείπει.—C, 2: οὕτως. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλείπει.—C, 3: εὐδαίμων. Κῶδ. οὕτως εὐδαίμων. —C, 10—12. Αἱ σειραὶ αὗται ἐλλείπουσιν ἐν τῷ κώδ.

Σ. 273, D, 5—6. Τὰς γραμμὰς ταύτας ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ κώδικι οὑτωσί. «Καλλικλ(ῆς). Ἔγωγε. Σω(κράτης). Τί οὖν δὴ οὐ ταυτὰ γίνεται.»—E, 1: ἄθρει δέ. Κῶδ. ἄθρει δή.— E, 5—7. Ἀναγινώσκονται ὡς ἑξῆς ἐν τῷ κώδικι. «Τί δὲ ἀγαθοὺς ἄνδρας καὶ φρονίμους ἔλεγες, ἢ οὐ τούτους ἀγαθοὺς καλεῖς;»—E, 11: οὔπω. Κῶδ. οὐδέπω.

Σ. 274, A, 10: μᾶλλον. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλείπει.— B, 1: [μᾶλλον]· εἰ δὲ μή. Κῶδ. μᾶλλον δὲ οἱ δειλοί· εἰ δὲ μή.

Σ. 275, D, 6: τἀγαθά. Κῶδ. τὰ ἀγαθά.— E, 1: γε . . . φῂς σὺ εἶναι. Κῶδ. σε . . . σὺ εἶναι φῂς.—E, 11: καὶ τοὺς δειλούς. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλείπει.

Σ. 276, B, 4: τοι. Κῶδ. τι.—B, 5: καθομολογῶν. Κῶδ. καὶ ὁμολογῶν.— D, 4: δέ γε. Κῶδ. δή γε.

Σ. 277, D, 8: ἃς νῦν δή. Κῶδ. ἃς δὴ νῦν.—E, 5: ἐστί. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλείπει.

Σ. 278, B, 4: μαγειρικὴν ἐμπειρίαν. Κῶδ. μαγειρικὴν κατὰ τὸ σῶμα ἐμπειρίαν.—B, 8: αὖ τά. Κῶδ. αὐτά.—C, 6: ὑμεῖς νῦν. Κῶδ. νῦν ὑμεῖς.—D, 3: σκέψασθαι. Κῶδ. σκέψασθε.

Σ. 279, A, 5: ἀτέχνως. Κῶδ. ἀτεχνῶς —A, 8: μόνον. Κῶδ. μόνων.—B, 8: ἄλλο. Κῶδ. ἄλλος.—C, 1: μὲν γάρ. Κῶδ. γάρ.— C, 6: συγκατατίθεσαι—ἀντίφῃς. Ἐν τῷ κώδικι ἀναγινώσκονται οὑτωσί: «συγκατατίθεσθαι ἡμῖν τὴν αὐτὴν δόξαν περὶ τούτων ἢ ἀντιφῇς;»—C, 8: συγχωρῶ. Κῶδ. συγχωρῶν.— D, 4: ἀθρόαις. Κῶδ. ἀθρόους.—D, 7: αἱ. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλείπει.

Σ. 280, D, 11: ἂν μή, μὴ φάθι. Κῶδ. μὴ φαθί. - E, 6: Καλλ. Ναί. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλείπει.—E, 9: φροντίζειν Κινησίαν τὸν Μέλητος. Κῶδ. τὸν Μέλιτος Κινησίαν φροντίζειν.—A, 1: ὅθεν ἄν. Κῶδ. ὅθεν.—A, 5: ἤ. Κῶδ. ἤ. - A, 9: ποίησις. Κῶδ. κίνησις ποίη-

σις.—B, 4—5: αὐτοῖς—κεχαρισμένον. Κῶδ. *αὐτοῖς μὲν ἤδη ἢ κεχαρισμένον*.—B, 7: ποτέρως. Κῶδ. *ποτέρω*.

Σ. 281, C, 4—5: νῦν δή. Κῶδ. *δή*.—C, 8: λειπόμενον. Κῶδ. *γιγνόμενον*.—D, 2: ῥητορικῇ. Κῶδ. *ἡ ῥητορική*.— , 1: ἐρωτᾷς. Κῶδ. *ὃ ἐρωτᾷς*

Σ. 282, A, 2: τῶν. 'Εν τῷ κώδικι ἐλλείπει. A, 4: ἐξαρκεῖ. Κῶδ. *ἐξαρκῶν*.—A, 5: ποῦ. 'Εν τῷ κώδικι ἐλλείπει.—A, 7: διαμάχεσθαι λέγοντα. Κῶδ. *ἀεὶ διαμάχεσθαι λέγοντας*.—B, 2: οὐχὶ καὶ ἐμοὶ αὐτὸν ἔφρασας τίς ἐστιν; Κῶδ. *οὐκ ἐμοὶ αὐτὸν ἔφρασας αὐτὸν τίς ἐστίν*.—B, 4: Καλλ. 'Εν τῷ κώδικι ἐλλείπει.—B, 6: Σω. 'Εν τῷ κώδικι ἐλλείπει.—B, 7—8: ἐκεῖνος ἤρξατο. Κῶδ. *ἤρξατο ἐκεῖνος*.—C, 1: Καλλ. 'Εν τῷ κώδικι ἐλλείπει.—C, 3: Σω. 'Εν τῷ κώδικι ἐλλείπει.—C, 4: ἣν πρότερον σὺ ἔλεγες. Κῶδ. *ἣν σὺ ἔλεγες πρότερον*.—D, 4: ἔχεις εἰπεῖν; 'Εν τῷ κώδικι ἐλλείπουσιν.—D, 6: Σω. 'Εν τῷ κώδικι ἐλλείπει.—Αὐτόθι: ζητῇς. Κῶδ. *ζητεῖς*. 'Η φράσις ἀπὸ τοῦ «'Αλλ' ἐὰν—εὑρήσεις» ἀποδίδεται ἐν τῷ κώδικι εἰς τὸν λόγον τοῦ προηγουμένου προσώπου.—D, 6—7. Αἱ γραμμαὶ αὗται ἀναγινώσκονται οὕτως ἐν τῷ χειρογράφῳ. «*Σω. Ἴδωμεν δὴ οὑτωσὶ ἀτρέμα σκοπούμενον, εἴ τις τούτων τοιοῦτος γέγονε. Καλλικλῆς. Φέρε γάρ, Σω. Ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ καὶ ἐπὶ τὰ βέλτιστα κτλ.*»

Σ. 283, E, 2: αὐτῶν. Κῶδ. *αὐτῶν*.—E, 3: ἃ προσφέρει. 'Εν τῷ κώδ. ἐλλείπει.—Αὐτόθι: αὐτοῦ. Κῶδ. *αὐτῶν*.—E, 7: ἕκαστός ἕκαστον. Κῶδ. *ἕκαστον ἕκαστος*.—A, 1: συστήσηται. Κῶδ. *συστήσεται*.—A, 3: νῦν δή. Κῶδ. *δὴ νῦν*.—A, 5: οὕτω τοῦτ' ἔχειν. Κῶδ. *τοῦθ' οὕτως ἔχειν*.—B, 9: γιγνομένῳ. Κῶδ. *γιγνομένων*.

Σ. 284, C, 7: γάρ. Κῶδ. *γε*.—D, 1: Κῶδ. *νόμος τε καὶ νόμιμον*.—D, 9: διδῷ. Κῶδ. *δῷ*.—E, 1: τοῖς πολίταις. Κῶδ. *ταῖς πολίταις*.—E, 4: «ἀκολασία δὲ ἀπαλλάττηται, καὶ ἡ ἄλλη ἀρετὴ ἐγγίγνηται». Ἡ φράσις αὕτη ἐλλείπει ἐκ τοῦ κώδικος.—E, 9: ὅτε πλέον. Κῶδ. *ὅτι καὶ πλέον*.—A, 3: μοχθηρῶς. Κῶδ. *καὶ μοχθηρῶς*.

Σ. 285, A, 6: καί. 'Εν τῷ κώδικι ἐλλείπει.—D, 1: εἶναι. 'Εν τῷ κώδικι ἐλλείπει.

Σ. 286, D, 9: καταλίπωμεν. Κώδ. καταλείπωμεν.—Ε, 1: Ἵνα. Κώδ. *Μὰ Δί' ἵνα.*—Ε, 5: τί ἐστι περὶ ὧν λέγομεν. Κώδ. *περὶ ὧν λέγομεν τί ἐστι.*—Β, 6: τῆς. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλείπει.

Σ. 287, C, 5 – A, 3 (507): Ὁ μονόλογος οὗτος ὡς ἑξῆς ἀναγινώσκεται ἐν τῷ κώδικι: «Σω. Ἄκουε δὴ ἐξ ἀρχῆς ἐμοῦ ἀναλαβόντος τὸν λόγον· ἆρα τὸ ἡδὺ καὶ τὸ ἀγαθὸν τὸ αὐτό ἐστιν; *Γοργίας.* Οὐ ταυτὸν ὡς ἐγὼ καὶ Καλλικλῆς ὡμολογήσαμεν. *Σω.* Πότερον δὲ τὸ ἡδὺ ἕνεκα τοῦ ἀγαθοῦ πρακτέον, ἢ τὸ ἀγαθὸν ἕνεκα τοῦ ἡδέος. *Καλλικ(λῆς).* Τὸ ἡδὺ ἕνεκα τοῦ ἀγαθοῦ. *Σω.* Ἡδὺ δέ ἐστι τοῦτο οὗ παραγενομένου ἡδόμεθα, ἀγαθὸν δὲ οὗ παρόντος ἀγαθοί ἐσμεν. *Καλλικλῆς.* Πάνυ γε. *Σω.* Ἀλλὰ μὴν ἀγαθοί γε ἐσμὲν, καὶ ἡμεῖς καὶ τὰ ἄλλα πάντα, ὅσ' ἀγαθά ἐστι, ἀρετῆς τινος παραγενομένης;... (D, 4—D, 8) *Καλλικλῆς.* Ἐγὼ μὲν γὰρ δή φημί. *Σω.* Τάξει ἄρα τεταγμένον καὶ κεκοσμημένον ἐστὶν ἡ ἀρετὴ ἑκάστου; *Καλλικλῆς.* Φαίην ἂν ἔγω γε. *Σω.* Κόσμος τις ἄρα ἐγγενόμενος ἐν ἑκάστῳ, ὁ ἑκάστου οἰκεῖος, ἀγαθὸν παρέχει ἕκαστον τῶν ὄντων. *Καλλικλῆς.* Ἔμοιγε δοκεῖ καὶ ψυχὴ ἄρα κόσμον ἔχουσα κοσμία. Πῶς γὰρ οὐ μέλλει; *Σω.* Ἡ δέ γε κοσμία σώφρων; *Καλλικλῆς.* Πολλὴ ἀνάγκη. *Σω.* Ἡ ἄρα σώφρων ψυχὴ ἀγαθὴ κτλ.»— A, (507) 6: τῇ σώφρονι. Κώδ. *τῇ σωφροσύνῃ.*—A, 7: Πάνυ γε. Καὶ μὴν—πράττων. Κώδ. *Καλλικλῆς.* Πάνυ γε. *Σω.* Καὶ μὴν—πράττων.

Σ. 288, A, 10—B, 4: Οὕτως ἔχει ὁ κώδιξ. «*Καλλικλῆς.* Ἀνάγκη ταῦτ' εἶναι οὕτω. *Σω.* Καὶ μὴν περὶ ἀνθρώπους τὰ προσήκοντα πράττων, δίκαια ἂν πράττοι, περὶ δὲ θεοὺς ὅσια· τὸν δὲ τὰ δίκαια καὶ ὅσια πράττοντα, ἀνάγκη δίκαιον καὶ ὅσιον εἶναι. [*Καλλικλῆς*] Ταῦτα. *Σω.* Καὶ μὲν δὴ καὶ ἀνδρεῖον γε. *Καλλικλῆς.* Ἀνάγκη. *Σω.* Οὐ γὰρ δὴ—κτλ.»—B, 6: ἀλλ' ἃ δεῖ. Κώδ. *ἀλλὰ δεῖ.*—C, 9: ταῦτα ἀληθῆ εἶναι. Κώδ. *ἀληθῆ ταῦτα εἶναι.*—D, 1: μὲν. Ἐλλείπει ἐν τῷ κώδ.—D, 8: καὶ τὰ αὐτοῦ. Κώδ. *τὰ αὐτοῦ.*—E, 4—6: ὁ τοιοῦτος—εἴη. Ἐλλείπουσιν ἐν τῷ κώδικι.

Σ. 289, B, 2: * ἄθλιοι *. Ἐν τῷ κώδ. ἐλλ.—B, 6: καὶ ἑτέρου. Ἐν τῳ κώδ. ἐλλ.—C, 6: Τούτων. Κώδ. *Τουτωνί.*—D, 1: τὸ νεανικὸν. Κώδ. *τὸν νεανίσκον.*—B, 7: Κόρρης. Κώδ. *Κόρρου.*

Σ. 290, B, 2: βαλάντιον. Κώδ. *βαλλάντιον.*—B, 3 αἴσχιον. Κώδ. *τὸ αἴσχιον.*—B, 3: τὸ Κώδ. *τόν.*—B, 7: αἰσχίστην. Κώδ.

μεγίστην.—C, 1: δευτέραν. Κῶδ. δεύτερον.—C, 4: ἑκάστα τοῦ μή. Κῶδ. ἑκάστῳ—ἐτόλμη.

Σ. 291, D, 1: τὴν ἀπὸ τοῦ μὴ ἀδικεῖσθαι. Κῶδ. τὴν μὴ ἀπὸ τοῦ ἀδικεῖσθαι.—D, 7—E, 1: μὴ βούληται ἀδικεῖν,—ἐπὶ τοῦτον Ἐλλείπουσιν ἐν τῷ χειρ.—E, 2: ἀσκήσῃ. Κῶδ. ἀσκήσει.—E, 3: μοι. Κῶδ. ἐμοί.—Αὐτόθι: ἀποκρίνω. Κῶδ. ἀποκρίνῃ.—E, 4: ἀναγκασθῆναι ὁμολογεῖν. Κῶδ. ὁμολογεῖν ἀναγκασθῆναι.—A, 4: ἀδικήσομεν. Κῶδ. ἀδικήσωμεν.—A, 7: μηδέν. Κῶδ. μή.—A, 8: ἄρχειν δεῖν. Κῶδ. δεῖν ἄρχειν.—A, 9: καί. Ἐν τῷ χειρ. ἐλλ.— Αὐτόθι: ἑταῖρον. Κῶδ. ἕτερον.

Σ. 292, B, 6: ὅνπερ. Κῶδ. ἐκεῖνος ὅνπερ.— D, 6: ἄδικοί Κῶδ. ἀδικῇ.—D, 7: αὐτοῖς. Κῶδ. αὐτοῦ.—E, 1: μή. Ἐν τῷ κώδ. ἐλλείπει.

Σ. 293, A, 6: μή. Ἐν τῷ κώδ. ἐλλ.—C, 5: ἢ καὶ ᾗ. Κῶδ. ᾗ καί.

Σ. 294, D, 5: ἀλλὰ ταῦτα διαπραξαμένη. Ἐλλείπουσιν ἐν τῷ χειρ.—E, 1: σώσασ'. Κῶδ. τύχη σώσασα.—B, 4: σώζοντα. Κῶδ. ζῶντα.—B, 9: ὑμᾶς. Κῶδ. ἡμεῖς.

Σ. 295, C, 6: τῷ σαυτοῦ. Ἐλλ. ἐν τῷ χειρ.—D, 4: ὁποῖός τις. Κῶδ. ὁποῖον τίς.—D, 7: τοῦ σώζειν. Κῶδ. τὸ δὲ σώζειν.—D, 8: ἡδύ. Κῶδ. μή.—A, 6: θετταλίδας. Κῶδ. θετταλικάς.

Σ. 296, B, 8: εἶναι. Ἐν τῷ κώδ. ἐλλ.—C, 3: τι. Κῶδ. τοι.

Σ. 297, A, 6: πράξοντας. Κῶδ. πράξαι τι.—C, 3: διὰ ἡμῶν Κῶδ. ἰδίᾳ ἡμῶν.—C, 4: ἂν ἰέναι. Κῶδ. ἀνιέναι.—D, 6: ὁ Ζω. Κῶδ. ὦ Ζω.—D, 7: ἤδη. Κῶδ. εἰ δή.

Σ. 298, A, 1: δέ. Κῶδ. σέ.—A, 2: ἄρτι. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλείπει.—A, 3: ἐπισκοψόμεθα. Κῶδ. ἐπισκεψώμεθα.—A, 5: πρότερον. Κῶδ. πρότερος.

Σ. 299, D, 7: Ἐποίει. Κῶδ. Ναί.—D, 11: δή. Κῶδ. δεῖ.—E, 12: ηὐδοκίμει. Κῶδ. εὐδοκίμει.—E, 14: ἐγεγόνεσαν. Κῶδ. ἐγένοντο.

Σ. 300, A, 8: κυρίττοντας μηδέ. Κῶδ. κηρύττοντας μή.—A, 9: δοκεῖ σοι. Κῶδ. δοκεῖς.—B, 1: ὁστισοῦν. Κῶδ. ὥς τις οὖν.—B, 4—6: Καλλ.—ἢ οὔ; Ἐν τῷ κώδ. ἐλλείπουσιν.—B, 8: ἐπεμέλετο. Κῶδ. ἐπιμελεῖτο.

Σ. 301, D, 10: ἐθεράπευεν. Κῶδ. ἐθεράπευσεν.—E, 1: πρὸς ἐζημίωσαν. Κῶδ. προσεζημίωσαν.—E, 4: οὐκ ἂν. Κῶδ. οὐκ ἄλλα. —B. 4: οἷοί. Κῶδ. οἷον.—B, 7: τοῦτο,—ἀμείνους ἔσεσθαι οἱ πολῖται. Κῶδ. τούτῳ,—ἔσεσθαι οἱ πολῖται ἀμείνους.

Σ. 302, C, 6: οὐδὲν παυόμεθα εἰς τὸ αὐτὸ ἀεὶ περιφερόμενοι. Κῶδ. εἰς τὸ αὐτὸ ἀεὶ περιφερόμενοι οὐδὲν παυόμεθα.—C, 8: ὡμολογηκέναι. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλ.—D, 1: ἔστι. Κῶδ. ἐστί.—E, 3: αὐτῷ. Κῶδ. ἑαυτῷ.—E, 4: ἔστι τις. Κῶδ. ἐστί τίς.—E, 6: προσήκει. Κῶδ. προσήκειν.—E, 7: τοῖς τούτων. Κῶδ. τοῖς τοιούτοις. —A, 5: ἔστι. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλ.—A, 6: μοι. Κῶδ. τοι.—A, 7: ἥκεις. Κῶδ. ὑμεῖς.—B, 3: περί. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλείπει.

Σ. 303, B, 5: ἀρτοκόπος. Κῶδ. ἀρτοποιός.—C, 8: προσαπολοῦσι. Κῶδ. προσαπολλύουσιν.—D, 5: δή. Κῶδ. δέ.—E, 2: τούτους. Κῶδ. τοιούτους.—E, 4: αὐτούς. Κῶδ. αὐτά.—A, 5: τότε. Κῶδ. τε.—A, 6: δέ. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλ.

Σ. 304, B, 3: καὶ νῦν. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλ.—E, 1: τῶν. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλείπει.

Σ. 305, A (502) 1—3: Ἐν τῷ κώδικι ἀναγιν. οὕτω: «Καλλ. Ἔγωγε. Σω. Ἀλλὰ τί ἂν λέγοις, ἀνθρώπων πέρι οὐδενὸς ἀξίων· τί δ' ἂν περὶ ἐκείνων λέγοις κτλ.»—B, 4: μόνοις—καὶ ὤμην. Κῶδ. μόνον—ὤμην.—B, 6: σφᾶς. Κῶδ. φᾶς.—C, 2: δήπου. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλείπει.

Σ. 306, D, 9: ταῦτ'. Κῶδ. ταῦτα.—E, 1: Καλ. Ἐν τῷ χειρ. ἐλλ.—E, 2: Σω. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλ.—E, 3: οἰκίαν διοικοῖ. Κῶδ. οἰκῇ.—E, 7: Σω. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλείπει.—A, 9: Καλ. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλ.—B, 1: Σω. Ἐν τῷ κώδ. ἐλλ.—B, 3: Καλ. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλ.—Αὐτόθι: Μισὸν. Κῶδ. μισόν.—B, 5: Σω. Ἐν τῷ χειρ. ἐλλείπει.

Σ. 307, B, 5: Καλ. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλείπει.—Αὐτόθι: δοκεῖς Κῶδ. δοκεῖ.—C, 7: εἰσαχθείς. Κῶδ. εἰσαχθῇς.—C, 12: ὢν σύ. Κῶδ. ὅ συ.—D, 1: ἄν. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλ.—D, 9: ἐθέλων. Κῶδ. ἐθέλω.—E, 6: ὑμᾶς. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλ.—A, 1: καὶ ἰσχ. Κῶδ. ἰσχ. (ἄνευ τοῦ καί).—A, 5: εἰ. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλ.

Σ. 308, A, 6: ταῦτα πάντα. Κῶδ. πάντα ταῦτα.—A, 7: ἀναβοῆσαι. Κῶδ. ἀναβολῆσαι.—A, 10: ἄν. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλείπει

—B, 7: ἐάν τέ. Κῶδ. *ἐάν τίς.*—B, 10: τὸ. Κῶδ. *ὁ.*—C, 1: ὑμέτερον. Κῶδ. *ἡμέτερον.*—D, 1: περὶ ἀνθρώπους μήτε περὶ θεούς. Κῶδ. *περὶ θεοὺς μήτε περὶ ἀνθρώπους.*—D, 8: ἐνδείᾳ τελευτῴην. Κῶδ. *ἐν διατελευτώην.*

Σ. 309, E, 3: τὸ. Κῶδ. *τί.*—E, 5: κακῶν. Κῶδ. *κακὸν.*—A, 2: ἡγήσει. Κῶδ. *ἡγήσῃ.*—A, 6: ὅδε περὶ ἀνθρώπων. Κῶδ. *ὁ περὶ ἀνθρώπου.*—B, 1: τελευτήσῃ. Κῶδ. *τελευτήσει.*—B, 6: τῇ ἡμέρᾳ· Κῶδ. *ἡμέρα.*—B, 8: * οἱ. * Ἐν τῷ κώδ. ἐλλ.—C, 6: ἐπειδάν. Κῶδ· *ἐπειδ' ἄν.*

Σ. 310, C, 4: ἐπίπροσθεν. Κῶδ. *ἐπιπρόσθεν.*—E, 9: Μίνω. Κῶδ. *Μίνων.*—A, 6: ἀπορῆτόν. Κῶδ. *ἀπόρρητον.*—B, 2: τι. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλ.—Αὐτόθι: ὧν. Ἐν τῷ χειρ. ἐλλείπει.—C, 2: ἀποθάνῃ. Κῶδ. *ἀποθάνοι.*

Σ. 311, C, 5: ἢ ὑπὸ. Κῶδ. *ἢ καὶ ὑπὸ.*—C, 7: εἴ του. Κῶδ. *εἴτουν.*—C, 8: ταὐτὰ ταῦτα. Κῶδ. *ταῦτα.*—D, 2: ἢ πάντα. Κῶδ. *ἦν πάντα.*—D, 3: δή. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλ.—E, 4: ὁτουοῦν. Κῶδ. *οὑτονοῦν.*—A, 3: τεθράφθαι. Κῶδ. *τετράφθαι.*—A, 4: ἀκρατίας. Κῶδ. *ἀκρασίας.*—A, 7: οἷ. Κῶδ. *οἷον.*—B, 2: τιμωρουμένῳ. Κῶδ. *τιμωρουμένου.*—B, 4: ἅ. Ἐν τῷ χειρ. ἐλλείπει.

Σ. 312, D, 1: ὧν. Κῶδ. *ὃν.*—D, 3: ᾗ. Κῶδ. *ἦν.*—D, 4: τούτων. Κῶδ. *τούς.*

Σ. 313, B, 1: τήν. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλείπει.—B, 2: καὶ εἰς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλείπουσι.—B, 8: δοκῇ. Κῶδ. *δοκεῖν.*—C, 6: ταὐτὰ ταῦτα. Κῶδ. *ταὐτὰ δὲ ταῦτα.*—C, 7 ἑκάτερος δὲ τούτων. Κῶδ. *ἑκατέρου τούτων.*—Αὐτόθι: ὁ δὲ Μίνως —ἔχων. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλείπουσι.—D, 2: θεμιστεύοντα νέκυσσιν. Κῶδ. *θεμιστεύοντά τε νεκύεσιν.*—E, 5: οἷός τ' ἔσει. Κῶδ. *οἷον τε ἔσῃ.*—A, 1: ἄγῃ, χασμήσει καὶ ἰλιγγιάσεις. Κῶδ. *ἀναχασμήσῃ, κἂν ἰλιγγιάσῃς.*

Σ. 314, A, 4: δ' οὖν. Κῶδ. *οὖν.*—B, 2: ὥσπερ. Κῶδ. *ὥς περ.* B, 3: τεσούτοις. Κῶδ. *τοιούτοις.*—B, 8: κολαστέος. Κῶδ. *κολαστέον.*—C, 1: μετά. Κῶδ. *ἐστὶ μετά.*—C, 7: σὸς. Ἐν τῷ κώδικι ἐλλείπει.—D, 6—8: τότε—δοκεῖ. Καὶ αἱ τρεῖς αὗται σειραὶ ἐλλείπουσιν ἐκ τοῦ κώδικος.

CATALOGUE DESCRIPTIF

DES POIDS ANTIQUES

du Musée de l'École Évangélique

(Accompagné de sept planches.)

PAR

A. PAPADOPOULOS KÉRAMEUS.

PRÉFACE

Le Musée de Smyrne, attaché à l' École Évangélique, a formé, depuis six années qu' il existe, une nombreuse et remarquable collection de poids, qui mérite d' être signalée.

Pour plus de facilité, j'ai adopté la classification proposée par M. Schillbach, [1]) sans me dissimuler plusieurs des difficultés qu' elle présente, surtout pour les trois premières parties. Mon but est avant tout de donner un catalogue fait avec tout le soin dont je suis capable.

1° Poids du système attique.
2° Poids du système ptolémaïque.
3° Poids du système perse.
4° Poids de système inconnu.
5° Poids du système romain.

J'ai déjà fait connaître ceux qui ont été trouvés à Smyrne, par deux brochures, dont la première contient un simple catalogue descriptif, accompagné de plusieurs planches lithographiées; et l' autre une étude tout à fait particulière des systèmes métrologiques des poids trouvés à Smyrne [2]).

---

1) De bonderibus. Roma, 1865.

2) Τὰ ἀρχαῖα σμυρναϊκὰ σταθμὰ τοῦ Μουσείου τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς. Smyrne, 1875.—Περὶ τῆς ὁλκῆς τῶν ἀρχαίων σμυρναϊκῶν σταθμῶν. Smyrne, 1877.

PREFACE

Le Musée de Smyrne, attaché à l' École Évangélique, a formé, depuis six années qu' il existe, une nombreuse et remarquable collection de poids, qui mérite d' être signalée.

Pour plus de facilité, j'ai adopté la classification proposée par M. Schillbach, 1) sans me dissimuler plusieurs des difficultés qu' elle présente, surtout pour les trois premières parties. Mon but est avant tout de donner un catalogue fait avec tout le soin dont je suis capable.

1o Poids du système attique.
2o Poids du système ptolémaïque.
3o Poids du système perse.
4o Poids de système inconnu.
5o Poids du système romain.

J'ai déjà fait connaître ceux qui ont été trouvés à Smyrne, par deux brochures, dont la première contient un simple catalogue descriptif, accompagné de plusieurs planches lithographiées; et l' autre une étude tout à fait particulière des systèmes métrologiques des poids trouvés à Smyrne 2).

---

1) De bonderibus. Roma, 1865.

2) Τὰ ἀρχαῖα σμυρναϊκὰ σταθμὰ τοῦ Μουσείου τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς. Smyrne, 1875.—Περὶ τῆς ὁλκῆς τῶν ἀρχαίων σμυρναϊκῶν σταθμῶν. Smyrne, 1877.

Le présent mémoire comprendra le catalogue général de tous les poids antiques de la collection du Musée de Smyrne.

Je m'estimerai trop heureux si mon travail pourra concourir pour sa modeste part à l'avancement de la science métrologique.

Smyrne, 1880.

A. P-K.

I

POIDS DE SYSTÈMES ANTIQUES

§ 1. Poids du système attique.

No 1 (63 du catalogue.) Poids d' un δίμνουν trouvé à Smyrne, de forme carré, de plomb et assez bien conservé. Il porte l' inscription **ΣΜΥΡ|ΝΑΙΩΝ** en deux lignes. Poids, 910 grammes. D' après le caractère des lettres ce poids peut dater des premières années du royaume de Pergame. Cf. Τὰ ἀρχαῖα σμυρ. σταθμά, p. 18, planche II.—Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 2.

No 2 (87 du cat.) Poids d' une μνᾶ trouvé à Smyrne; carré, de plomb et très-bien conservé. Il porte l' inscription **ΑΓΟΡΑ|ΝΟΜΟΥ|ΘΗΣΕΟΥ|ΣΜΥΡ ΤΒ**= ’Αγορανόμου Θησέου Σμυρναίων τ(ὸ) β′. Poids, 447 gr.—Voir Τὰ ἀρχ. σμυρ. σταθμά, p. 18—19, planche V.—Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 2.—Liste des agoranomes de Smyrne dans le Bull. de corresp. hellénique, II, p. 29.

No 3 (90 du cat.) Poids d' une μνᾶ, de provenance incertaine; carré, de plomb et bien conservé. Il porte diagonalement un dauphin en relief et les lettres

ΔΗΜΟ du mot Δημόσιον. Poids, 453 gr. 699. — Voir planche, I, no 1.

No 4 (92 du cat.) Poids d' un τριτημόριον trouvé à Éphèse; carré, de plomb et bien conservé. Il porte les lettres ΔΗ, qui à ce que je crois sont les initiales du mot Δημόσιον. Poids, 328 gr. 578.— Voir planche II, no 2.

No 5 (162 du cat.) Poids d' un ἡμιμναῖον, de provenance incertaine; en forme de pyramide tronquée. Il porte au-dessous un timbre rond. Poids, 229 gr. 85.

No 6 (102 du cat.) 'Ημιμναῖον, trouvé à Smyrne, sur le Pagus; carré, de plomb et un peu endommagé. Poids, 220 gr.— Cf. Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 2.

No 7 (231 du cat.) Poids d' un ἡμίτρητον, trouvé à Laurium et donné au Musée par Mr. Jean Marcopoulos d' Athènes; de forme carrée, de plomb et bien conservé. Il porte une demi-tortue en relief. Poids, 158 gr. 8.

No 8 (105 du cat.) Poids d' un ἡμίτρητον, trouvé à Cyme de l' Éolide; carré, de plomb et un peu endommagé. Il porte une tête de bœuf en relief et au côté un T. Poids, 146 gr. 030.

No 9 (103 du cat.) Poids d' un ἡμίτρητον, trouvé à Cyme de l' Éolide; carré, de plomb et bien endommagé. Poids, 139 gr. 355.

No 10 (98 du cat.) Poids d' un εἰκοσάδραχμον, trouvé à Smyrne; carré, de plomb et bien conservé. Poids, 89 gr.—Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 2.

No 11 (214 du cat.) Poids d' un εἰκοσάδραχμον, trouvé à Smyrne, sur le Pagus, et donné au Musée par Mr. le docteur Georges Lattry; en forme de pyra-

mide tronquée, de plomb et un peu endommagé. On y voit à la base un vase en relief. Poids, 88 gr.— Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 2.

No 12 (165 du cat.) Poids d' un εἰκοσάδραχμον, de provenance incertaine; de plomb et bien conservé. Poids, 88 gr. 689.

No 13 (230 du cat.) Poids d' un εἰκοσάδραχμον, trouvé à Laurium et donné au Musée par M. Jean Marcopoulos d' Athènes; en forme de pyramide tronquée (haut. 0,037), de plomb et très-bien conservé. Poids, 81 gr. 189.

No 14 (82 du cat.) Poids d' un εἰκοσάδραχμον, de provenance incertaine; carré oblong, de plomb et très bien conservé. Poids, 84 gr. 648.

No 15 (242 du cat.) Poids d' un εἰκοσάδραχμον trouvé à Smyrne; carré, de plomb et bien conservé. Poids, 93 gr. 45. Il porte l' inscription ΔΙΟΝΥ|ΣΙΟΥ en deux lignes.

No 16 (114 du cat.) Poids d' un ὀκτάδραχμον, de provenance incertaine; carré, de plomb et bien conservé. Poids, 33 gr. 863.

No 17 (168 du cat.) Poids d' un πεντάδραχμον, de provenance incertaine; carré, de plomb et très-bien conservé. Poids, 20 gr. 321.

No 18 (123 du cat.) Poids d' un δίδραχμον, de provenance incertaine; carré, de plomb et bien conservé. Poids, 8, gr. 25.

No 19 (191 du cat.) Poids d' un δίδραχμον, trouvé à Smyrne; carré, de plomb et très bien conservé. Poids, 8 gr. 342.— Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 2.

No 20 (176 du cat.) Poids d' un δίδραχμον, de

provenance incertaine ; carré, de plomb et bien conservé. Poids, 9 gr. 64.

No 21 (159 du cat.) Poids d' un δίδραχμον, de provenance incertaine ; carré, de plomb et bien conservé. Poids, 8 gr. 82.

No 22 (135 du cat). Poids d' une δραχμὴ, trouvé à Smyrne ; rond, de plomb et très-bien concervé. Poids, 4 gr. 6.—Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 2.

No 23 (126 du cat.) Poids d' une δραχμὴ, de provenance incertaine ; carré, de plomb et très bien conservé. Poids, 4 gr. 75.

No 24 (128 du cat.) Poids d' une δραχμὴ, de provenance incertaine ; carré, de plomb et très-bien conservé. Poids, 4 gr. 78.

---

§ 2. Poids du système ptolémaïque.

La mine ptolémaïque répond à la mine italique. C' est dans ce système que M. Schillbach a classé tous ces poids qui portent une amphore ou une démi-tortue ; mais aucun de ces poids ne correspond exactement aux chiffres de ce système.

Voici quelques poids du Musée de l' École Évangélique, qui sont plus rapprochés de ce système que ceux du catalogue de M. Schillbach.

No 1 (110 du cat.) Poids d' un ἑπτάδραχμον, trouvé à Smyrne ; de forme carrée, de plomb et bien conservé. Poids, 34 gr 722. On y lit les lettres IN, qui n'ont aucun sens et qui certainement ont été tracées par une main moderne avant son entrée dans la

collection du Musée de Smyrne. Ce poids faisant encore partie de la collection du feu M. Gonzenbach, a été publié avec un dessin par M. Schillbach, qui lui a donné la valeur d' une once d' un système romain inconnu. Voici ce qu' il dit à ce propos. «Quamobrem tertium pondus in quo leguntur litterae **I N** incisae, quum pendat gramm. 34, 72 item dicemus ejusmodi unciam novam». De ponderibus, p. 192, pl. XIV, n. 95.—Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 2, note ***.

No 2 (71 du cat.) Poids d' un τετράδραχμον, trouvé à Smyrne ; carré, de fer et très bien conservé. Poids, 19 gr. 7.—Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 2.

No 3 (115 du cat.) Poids d' un τετράδραχμον, de provenance incertaine ; carré, de plomb et très-bien conservé. Poids, 19 gr. 508.

No 4 (121 du cat.) Poids d' un τετράδραχμον, trouvé à Smyrne ; carré, de plomb et bien conservé. On y lit la formule **Δ<**, dont le **Δ** signifie 4, et l'autre signe le nom de drachme. [1]) Il faut observer que ce dernier signe ne s' est pas encore rencontré sur les poids étudiés jusqu' ici. 2) Le poids pèse 20 gr.—Τὰ ἀρχ. σμυρ. σταθμά, p. 19.—Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 3.—Voir planche IV, no 2.

No 5 (189 du cat.) Poids d' un τρίδραχμον, trouvé à Smyrne ; carré, de plomb et très-bien conservé. Poids, 15 gr.

---

1) Fr. Hultsch, Metrol. script. rel. I, 56a, 6; 566, 6; 66, 6.

2) R. Schillbach, De ponderibus aliquot antiquis. Roma, 1865, p. 165. «Scriptores veteres, volunt drachmam significari nota <, hanc vero equidem in nullo pondere inveni.»

No 6 (193 du cat.) Poids d' un δίδραχμον trouvé à Smyrne ; en forme de losange, de plomb et très-bien conservé. Poids, 9 gr. 548 au lieu de 10 gr. que nous avions cité ailleurs.—Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 3.

---

3. Poids du système perse.

Nous rencontrons le système métrologique de Perse dans l' évaluation des monnaies des villes helléniques de l' Asie-Mineure, à l' époque de la domination perse. Dans ce système j' ai classé les poids suivants, qui tous ont été trouvés à Smyrne.

No 1 (132 du cat.) Poids d' un δεκάδραχμον bien conservé; carré et de plomb. Poids, 51 gr. 4. Pour en faire un poids du système perse, il faut y ajouter 2 grammes à peu près ; cette perte est certainement due à l' influence du temps. Le poids porte au milieu d'une de ses faces la lettre Δ, qui désigne le nombre de sa valeur ancienne. L' explication de cette lettre peut être confirmée par deux autres poids semblables, découverts à Athènes ; ainsi que par deux εἰκοσάδραχμα, qui désignent leur valeur par les Δ Δ= 10 + 10=20. *)—Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 3 et note 3. Voir planche V, no. 2.

No. 2 (124 du cat). Poids d' un τρίδραχμον trouvé à Smyrne; carré, de plomb et très-bien conservé. Il porte le signe T. Poids 16 gr. 4.—Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 3.

---

*) Schillbach, de ponderibus, p. 196 no. 29, 29a, 31.— Rhoussopoulos Ἀρχαιολ. Ἐφημ. année 1862, p. 311, no. 391.

No 3 (226 du cat.) Poids d' un τρίδραχμον, trouvé à Smyrne ; carré, de plomb et très bien conservé. Poids, 16 gr. 37.—Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 3.

No 4 (192 du cat.) Poids d' un δίδραχμον, de provenance incertaine ; carré, de plomb et très-bien conservé. On y voit le signe 4. Poids, 10 gr. 928. Voir planche IV, n. 6.

No 5 (142 du cat.) Poids d'un δίδραχμον, de provenance incertaine ; rond, de plomb et très-bien conservé Poids, 10 gr. 599.

No 6 (171 du cat.) Poids d' un δίδραχμον, de provenance incertaine ; carré, de plomb et très-bien conservé. On y lit la lettre Γ. Poids, 11 gr. 149.

No 7 (129 du cat.) Poids d'une δραχμή, trouvé à Smyrne ; carré, de plomb et très-bien conservé. Poids, 5 gr. 5.—Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 3.

No 8 (192 du cat.) Poids d' une δραχμή, de provenance incertaine ; carré, de plomb et très bien conservé. Poids, 5 gr. 397.

---

§ 2. Poids de système inconnu.

J' ai déjà signalé ailleurs qu' outre les systèmes métrologiques connus, on a découvert des poids d' une valeur supérieure, dont on ne peut fixer l' origine. Tels sont les poids que signale M. Schillbach comme pesant une mine de 780 gr., de 980 etc. Les deux poids suivants ajoutent, à ce que nous croyons, un nouveau système encore inconnu, ayant une mine de 720 grammes.

Nº 1 (178 du cat.) Poids d' un τέταρτον, trouvé à Smyrne; carré, de plomb et bien conservé. On y voit un trépied au côté duquel on lit ZMY = Ζμυρναίων, et la lettre Α qui est reste de la syllabe ΤΑΡ du mot τέταρτον. Poids, 170 gr. Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 4.

Nº 2 (220 de cat.) Poids d' un τέταρτον, trouvé à Smyrne; carré, de plomb et très-bien conservé. On y voit un trépied au côté duquel on lit les lettres ZMY =Ζμυρναίων et les lettres ΤΑΡ du mot τέ]ταρ[τον. Poids, 180 gr.—Voir planche IV, n. 2.

Sur plusieurs médailles de Smyrne nous rencontrons le trépied comme symbole d' Apollon dont le culte était répandu à Smyrne. Voir Mionnet, Descript. des méd. ant. III, n. 1049—55.—Suppl. VI, n. 1498—1514.

II.

POIDS DU SYSTÈME ROMAIN.

D' après M. Schillbach (*de ponderibus*, p. 190) les poids du système romain déjà découverts en Grèce sont en petit nombre. La collection du Musée de Smyrne montre au contraire qu' on en trouve plus en Asie-Mineure qu' en Grèce. C' est une observation qui doit être étudiée à part par les métrologistes.

Les poids du système romain du Musée de l' École Évangélique peuvent être divisés en deux sections :
1ère : poids du temps des Empereurs romains.
2ème : poids de l' époque byzantine.

§ 1. Poids du temps des Empereurs romains.

No 1 (62 du cat.) Poids d' une *libra* et *semis*, trouvé à Smyrne ; rond, de plomb et très bien conservé. Poids, 474 gr. Il porte d' un côté l' inscription ΑΓΟ|ΡΑΝΟ|ΜΟΥ en trois lignes, et de l'

autre ΑΥΡΗΛΙΟΥ ΠΕΡΠΕΡΟΥ ; au milieu de cette dernière face il y a un type carré portant le monogramme de l' agoranome.—Τὰ ἀρχ. σμυρ. σταθμὰ, p. 18, planche III.—Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 5.—Περί τινος μήτρας σαθμῶν, p. 6 —Liste des agoranomes de Smyrne dans le Bullet. de corres. hell. II. p. 29, n. 3.—A. Dumont, dans la Revue Critique, 1876, p. 371.

No 2 (61 du cat.) Poids d' une λίτρα ἐμπορικὴ 1), de provenance incertaine ; de forme ronde, de plomb et très-bien conservé. On y lit les lettres ΑΠΟΥΛΗ, abréviation du nom de l'agoranome Ἀπουλή(ιος). Poids, 408 gr. 555.

No 3 (86 du cat.) Poids d'une libra, de provenance incertaine ; carré, de plomb et mal conservé. On y lit dans un coin Λ, dans un autre Α. Les lettres des autres coins sont grattées. Il fallait certainement lire le mot ΛίτραΑ. Poids, 374 gr. 587.

No 4 (196 du cat.) Poids d'une libra, trouvé à Smyrne ; carré, de pierre et un peu endommagé. Poids, 301 gr.—Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 4.—Voir planche I, n. 2.

No 5 (197 du cat.) Poids d' une libra, de provenance incertaine ; de plomb et très-bien conservé. Poids, 328 gr. 54. Pour la forme, voir planche V, n. 2.

No 6 (202 du cat.) Poids d'une libra, de provenance incertaine ; de marbre et un peu endommagé.

1) Cf. Περί τινος μήτρας σταθμῶν εὑρεθείσης ἐν Ὑπαίποις. Smyrne, 1877, p. 8—9.

Poids, 305 gr. 59.—Pour la forme du poids, voir la planche III, n. 1.

No 7 (175 du cat.) Poids d'une libra, trouvé à Smyrne ; carré, de plomb et bien conservé. Poids, 333 gr. Il porte d'un côté l' inscription ΜΑΥΛΕΙ|ΒΙ-ΟΥΠΩ|ΛΛΙΑΝΟ|Υ en quatre lignes, et de l'autre ΑΓΟΡ|ΑΝΟ|ΜΟΥ en trois lignes. Le nom de l'agoranome est Μ. Αὐ. Λιβίου Πωλλιανοῦ.—Voir la planche II.—Τὰ ἀρχ. σμυρ. σταθμά, p. 19—Περὶ τῆς δλκῆς, p. 5.—Περί τινος μήτρας σταθμῶν, p. 6.—Bulletin de corresp. hell. II, p. 29, n. 5.

No 8. 238 du cat.) Poids d'une libra, trouvé à Smyrne, à Μεγάλος Ταρλᾶς, situé entre Smyrne et Sevdikioï; rond, de plomb et bien conservé. Poids, 348 gr. 933. Il porte d'un côté le mot [Ι]ΠΠΑΡΧΟΥ et de l'autre, en quatre lignes, ΜΑΥ|ΕΡΑCΩΝΟΥ|ΥΟΥ ΑCΙΑΡ|ΧΟΥ=Μ. Αὐ. Ἐρασίωνος, υἱοῦ Ἀσιάρχου. Après les lettres ΜΑΥ est imprimé un timbre, de forme carrée, qui porte en petits caractères les lettres ...|... ΩΝΟ|Υ... Α|..ΑΡΧΟ|..ΙΠΠΑ, en quatre lignes. Elles forment le nom de l'agoranome. Pour plus de détails voir Πρόοδος, journal publié à Smyrne, n. 629 du 11 novembre, 1876.—Περὶ τῆς δλκῆς, p. 5—Bulletin de corresp. hell. I, p. 55—56; II, p. 30.

No 9 (240 du cat.) Poids d'une libra, trouvé à Smyrne et donné au Musée par moi; carré, de plomb et bien conservé. Au milieu d'une de ses faces est imprimé un timbre de forme ovale, qui porte le buste de l'empereur Marc-Aurèle Antonin. Poids 351 gr. —Περὶ τῆς δλκῆς, p. 4.

No 10 (64 du cat.) Poids d'une semilibra, trou-

vé à Smyrne; carré, de plomb et bien conservé. Poids, 157 gr. 7.—Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 6.

No 11 (93 du cat.) Poids d'une semilibra, de provenance incertaine; carré, de plomb et bien conservé. On y voit deux timbres ronds. Poids, 158 gr. 351.

No 12 (200 du cat.) Poids d'une semilibra, de provenance incertaine; rond, de pierre et bien endommagé. Poids, 154 gr. 24.

No 13 (167 du cat.) Poids d' une semilibra, de provenance incertaine; carré, de plomb et bien conservé. Poids, 155 gr. 351.

No 14 (76 du cat.) Poids d'une semilibra, trouvé à Smyrne; rond, de plomb et très-bien conservé. Poids, 161 gr. On y voit imprimés quatre timbres carrés, dont chacun porte les lettres ΑΠ. Ce sont les sceaux d'un agoranome de Smyrne — Τὰ ἀρχ. σμυρ. σταθμά, p. 18, planche IV.— Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 6. Dumont, Revue Critique, année 1876, p. 372.

No 15 (78 du cat.) Poids d'une semilibra, trouvé à Smyrne; carré, de plomb et très-bien conservé. Poids, 151 gr. On y voit imprimés six cachets, dont chacun porte un monogramme. Voir planche IV, n. 1. —Τὰ ἀρχ. σμυρ. σταθμά, p. 18—Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 6.—Dumont, loc. cit.

No 16 (67 du cat.) Poids de huit onces, trouvé à Sille; carré oblong, de plomb et très-bien conservé. Poids, 208 gr. 827.

No 17 (228 du cat.) Poids d' un quincunx, trouvé à Smyrne; carré, de plomb et bien conservé. Poids 12 gr.

No 18 (217 du cat.) Poids d'un q u i n c u n x, provenant de Troie et donné au Musée par M Aristote M. Fontrier; en forme d'une pyramide tronquée, percée en haut d'un trou, de plomb et très-bien conservé. (haut. 0,05) Poids, 126 gr. 77.

No 19 (215 du cat.) Poids d'un t r i e n s, trouvé, à Smyrne et donné au Musée par M. le Dr G. Lattry; en forme d'une pyramide tronquée (haut 0, 044), de plomb et très bien conservé, percé d'un trou ; il porte au-dessous les lettres Δ I. Voir planche VII, No 3. Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 6.—Τὰ ἀρχ. σμυρν. σταθμά, p. 20.

No 20 (94 du cat.) Poids d'un t r i e n s, trouvé à Smyrne; carré, de plomb et bien conservé. Sur une de ses faces sont imprimés quatre cachets dans lesquels on ne peut rien distinguer. Poids, 107 gr. 278.—Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 6.

No 21 (153 du cat.) Poids d'un t r i e n s de provenance incertaine; carré, de plomb et très-bien conservé. Poids, 111 gr. 97. Sur une de ses faces sont imprimés quatre cachets ronds, dont chacun porte un monogramme.— Voir planche VII, n. 5.

No 22 (155 du cat.) Poids d'un t r i e n s, de provenance incertaine; carré, de pierre noire et bien conservé. Poids, 101 gr. 004.

No 23 (163 du cat.) Poids d'un t r i e n s, de provenance incertaine; carré, de plomb et bien conservé. Poids, 103 gr. 267.

No 24 (164 du cat.) Poids d'un t r i e n s, de provenance incertaine; carré, de plomb et bien conservé. Sur une de ses faces sont imprimés quatre cachets dans

lesquels on ne peut rien distinguer. Poids, 104 gr, 35.

No 25 (166 du cat.) Poids d'un t r i e n s, de provenance incertaine; carré, de plomb et bien conservé. Sur une de ses faces sont imprimés quatre cachets, dans lesquels on ne peut rien distinguer Poids, 108 gr. 7.

No 26 (187 du cat) Poids d'un t r i e n s, de provenance incertaine; carré, de plomb et très-bien conservé. Sur une de ses faces est tracée une espèce de croix et au-dessus est imprimé un type d'ongle. Poids, 95 gr. 195.

No 27 (195 du cat.) Poids d'un t r i e n s, de provenance incertaine; en forme d'une pyramide tronquée (haut 0,032), de plomb et très bien conservé. En haut il est percé de deux trous. Poids, 97 gr. 195.

No 28 (139 du cat) Poids d'un q u a d r a n s, de provenance incertaine; rond, de plomb et très-bien conservé. Poids, 81 gr. 05.

No 29 (241 du cat.) Poids d'un s e x t a n s, trouvé à Smyrne et donné au Musée par moi; carré, de plomb et bien conservé. Il porte un timbre ovale dans lequel on voit le buste de l'empereur Marc-Aurèle-Antonin. Poids, 59 gr. 913.—Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 7.

No 30 (104 du cat.) Poids d'un s e x t a n s, trouvé à Smyrne; carré, de plomb et très bien conservé. Sur une de ses faces sont imprimés deux timbres carres dont chacun porte un monogramme. (Voir planche VII, No 6) Poids, 47 gr. 2.—Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 6.

No 31 (177 du cat.) Poids d'un s e x t a n s, trouvé à Smyrne; carré, de plomb et très-bien conservé. On y voit deux timbres ronds, dont chacun porte un dauphin. Poids, 53 gr. 417.—Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 6.

No 32 (218 du cat.) Poids d'un s e x t a n s, trou-

vé à Smyrne; carré, de plomb et bien conservé. Il porte un timbre ovale dans lequel on voit le buste de Marc-Aurèle-Antonin. Poids, 59 gr.—Τὰ ἀρχ. σμυρ. σταθμά, p. 20, planche I.—Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 6.

N° 33 (100 du cat.) Poids d'un s e x t a n s, de provenance incertaine; rond, de plomb et mal conservé. Poids, 55 gr. 995. Ce poids est percé d'un trou.

N° 34 (107 du cat.) Poids d'un s e x t a n s, trouvé à Smyrne; carré, de plomb et très-bien conservé. On y voit imprimé d'un côté deux timbres carrés portant un monogramme (planche VII, n. 3.) dans lequel je reconnais le mot Σμυρναίων; et de l'autre deux timbres carrés. Poids, 54 gr. 793. Ce poids faisait encore partie de la collection de M. Gonzenbach quand il a été dessiné et signalé par M. Schillbach, d e p o n d e-d e r i b u s, p. 192, 200 et planche XIV, n. 93.—Cf. Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 6.

N° 35 (65 du cat.) Poids d'un s e x t a n s, de provenance incertaine; carré, de plomb et bien conservé. Poids, 61 gr. 183.

N° 36 (75 du cat.) Poids d'une u n c i a et s e m i s, de provenance incertaine; carré, de plomb et très-bien conservé. Poids, 40 gr. 44.

N° 37 (219 du cat.) Poids d'une u n c i a, trouvé à Smyrne et donné au Musée par M. Jean Pittacos. Sur l'une des faces est imprimé un timbre ovale portant le buste de l'empereur Marc-Aurèle-Antonin; rond (diam. 0,027), de plomb et bien conservé. Poids, 31 gr. 28.—Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 7.

N° 38 (88 du cat.) Poids d'une u n c i a, de prove-

nance incertaine; carré, de plomb, et très-bien conservé. Poids, 25 gr. 96.

No 39 (117 du cat.) Poids d'une uncia, de provenance incertaine; carré, de plomb et très-bien conservé. Poids, 24 gr. 212.

No 40 (112 du cat.) Poids d'une uncia, trouvé à Smyrne; carré, de plomb et très-bien conservé. Poids, 28 gr. 5—Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 7.

No 41 (113 du cat.) Poids d'une uncia, trouvé à Smyrne; carré, de plomb et très-bien conservé. Poids 28 gr. 404; d'après une autre balance 27 gr. 5—Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 7.

No 42 (172 du cat.) Poids d'une uncia, de provenance incertaine; carré, de plomb et un peu endommagé. Poids, 24 gr. 655.

No 43 (173 du cat.) Poids d' une uncia, de provenance incertaine; carré, de plomb et très-bien conservé. L'une des faces porte un type rond. Poids 25 gr. 14.

No 44 (174 du cat.) Poids d'une uncia, trouvé à Smyrne, carré, de plomb et très bien conservé. Sur l'une des faces est imprimé un timbre carré portant un monogramme dans lequel je reconnais le nom ΖΜΥΡΝΑΙΩΝ. Poids, 27 gr. 389.—Voir pl. VII, no. 4.

No 45 (188 du cat.) Poids d'une uncia, trouvé à Smyrne; carré de plomb et très bien conservé. Poids, 27 gr. 5.—Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 7.

No 46 (194 du cat.) Poids d'une uncia, de provenance incertaine; carré, de plomb et très bien conservé. Sur l'une des faces est imprimé un timbre rond. Poids, 27 gr. 876.

No 47 (203 du cat.) Poids d'une uncia, de pro

venance incertaine; polygonal, de pierre et bien conservé. Poids, 32 gr. 13.

No 48 (227 du cat.) Poids d'une u n c i a, trouvé à Smyrne; carré, de plomb et très-bien conservé. L'une des faces parte un timbre rond avec un monogramme (Cf. le mon. du no. 1, pl. IV). Poids, 26 gr. 141.—Π ε ρ ὶ τ ῆ ς ὁ λ κ ῆ ς, p. 7.

No 49 (169 du cat.) Poids d'une s e m i u n c i a, de provenance incertaine; carré, de plomb et bien conservé. Poids, 15 gr. 979.

No 50 (170 du cat.) Poids d'une s e m i u n c i a, de provenance incertaine; carré, de plomb et bien conservé. Poids, 14 gr. 27.

No 51 (133 du cat.) Poids d'une s e m i u n c i a, de provenance incertaine; rond, de plomb et très-bien conservé. Poids, 13 gr. 936.

No 52 (148 du cat.) Poids d'une s e m i u n c i a, de provenance incertaine; rond, de plomb et très-bien conservé. Poids, 13 gr. 205.

No 53 (152 du cat.) Poids d'une s e m i u n c i a, de provenance incertaine; rond, de plomb et un peu endommagé. Poids, 12 gr. 1.

No 54 (111 du cat.) Poids d'une s e m i u n c i a, de provenance incertaine; carré, de plomb et très bien conservé. Poids, 13 gr. 777.

No 55 (118 du cat.) Poids d'une s e m i u n c i a de provenance incertaine; carré, de plomb et très-bien conservé. Poids, 13 gr. 728.

No 56 (122 du cat.) Poids d'une s e m i u n c i a, de provenance incertaine; carré, de plomb et très-bien conservé. Poids 13 gr. 27.

No 57 (127 du cat.) Poids d'une s e m i u n c i a, de provenance incertaine; carré, de plomb et très-bien conservé. Poids, 12 gr. 629.

No 58 (130 du cat.) Poids d'une s e m i u n c i a, de provenance incertaine; rond, de plomb et bien conservé. Poids, 12 gr. 080.

No 59 (216 du cat.) Poids d'une s e m i u n c i a, trouvé à Smyrne et donné au Musée par M. Antoine Rodocanakis; carré, de plomb et très-bien conservé. Poids 16 gr. 033.

No 60 (116 du cat.) Poids d'une s e m i u n c i a, de provenance incertaine; carré, de fer et bien conservé. Poids, 13 gr. 6.

No 61 (125 du cat.) Poids d'un s i c e l, de provenance incertaine; carré, de plomb et très-bien conservé. Poids, 7 gr. 558.

No 62 (119 du cat.) Poids d'un d r a g m a, de provenance incertaine; carré, de plomb et très bien conservé. Il porte quatre points indiquant la valeur du poids. Poids, 3 gr. 564.

No 63 (120 du cat.) Poids d'un d r a g m a, de provenance incertaine; carré oblong, de plomb et très-bien conservé. Il porte quatre types ronds. Poids, 3 gr. 71.

§ 2. Poids de l' époque byzantine.

No 1 (72 du cat.) Poids d'un q u i n c u n x, de provenance incertaine; rond, de bronze et très bien conservé (diam. 0,045.) On y voit d'un côté un Empereur avec sa femme tenant la croix, et au-dessous un monogramme avec la formule de l'évaluation. Au contour on lit l'inscription suivante: † 'Επὶ 'Ιουλιανοῦ τοῦ ἐνδ(ό)ξ(ου) κόμ(ητος) τῶν θ(είων) Λαρ(γιτιῶν) ἰνδ. (Voir planche VI, n. 1.) La pesée de ce poids a donné gr. 150 1)

No 2 (74 du cat.) Poids d'un q u a d r a n s, de provenance incertaine; carré, de cuivre et très-bien conservé. On y voit une croix et les lettres ΓΓ= οὐγγίαι γ'. 2) Poids, 76 gr. 760.

No 3 (79 du cat.) Poids d'un q u a d r a n s, de provenance incertaine; carré, de bronze et très-bien conservé. On y voit un cercle granulé et au milieu, la formule ΓΓ= οὐγγίαι γ'. Poids, 82 gr. 21. Voir planche VII, n. 2.

No 4 (80 du cat.) Poids d'un q u a d r a n s, de provenance incertaine; rond (diam. 0,035), de bronze et très-bien conservé. On y voit la formule ΓΓ=οὐγγίαι γ',

1) À propos de l' inscription de ce poids, comparez un autre poids étudié par M. D u m o n t, (Sur un poids byzantin. Paris, 1870, p. 11.)

2) Pour la signification de la formule Γ voir F r. H u l t s c h, Metrol. script. rel. I, p. 207, 243, 226, 249; II, p. 132.—Cf. Α. Π α π α δ ο π ο ύ λ ο υ Κ ε ρ α μ έ ω ς,—Περὶ τῶν βυζαντινῶν σταθμῶν τοῦ Μουσείου τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχ. Ἑταιρίας. Ἀθήνησιν, 1878, p. 4.

surmontée d'une petite croix. Poids, 78 gr. 27.

No 5 (99 du cat.) Poids d' un q u a d r a n s, de provenance incertaine; rond (diam. 0,04), de cuivre et très-bien conservé. Poids, 81 gr. 178. On y voit d'un côté la formule Γ̄ Γ=οὐγγίαι γ', surmontée d'une petite croix; de l'autre côté sont tracés les bustes d'un Empereur et d'une impératrice; au milieu des bustes il y a une croix. Au contour du poids est tracée l' inscription suivante: † 'Επὶ 'Ιωάννου τοῦ ἐνδόξ(ου) Κόμ(ητος) τ(ῶν) θ(είων) Λαρ(γι)τ(ίων), (ἐπὶ) τ(ῆς) ἰνδ(ικτιῶνος) ιϛ'.— Voir planche VI, n. 2.

No (179 du cat.) Poids d'un q u a d r a n s, de provenance incertaine; rond (diam 0,04), de bronze et un peu endommagé. Poids. 77 gr. 189. On y voit la formule ΓΓ au milieu de quatre lignes.

No 7 (66 du cat.) Poids d'un s e x t a n s, trouvé à Smyrne; carré, de cuivre et très-bien conservé. On y voit une couronne, et au milieu une croix et la formule Γ̄ B= οὐγγίαι β'. Poids, 52 gr. 92. *) Ce poids faisant encore partie de la collection Gonzenbach a été étudié et publié par M. Schillbach. 1) La pesée (70 gr. 345) qu' il lui donne n' est pas exact.—Cf. Π ε ρ ὶ τ ῆ ς ὁ λ κ ῆ ς, p. 7, note 2.

No 8 (246 du cat.) Poids d'un s e x t a n s, trouvé à Constantinople; globuleux, de cuivre et très-bien conservé. On y voit tracé la formule ȣB =οὐγγίαι β'. Poids, 67 gr. 012.—Voir planche IV, n. 4.

No 9 (84 du cat.) Poids d' une u n c i a, de provenance incertaine; carré, de cuivre et bien conservé. On

*) D'après une autre balance. moins exacte, la pesée de ce poids a donné 52 gr. 275.—Cf. Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 7.

1) De ponderibus, p 192; 211, planche XIV. n 94

y voit d'un côté un cercle granulé, au milieu duquel il y a un Π surmonté d'une petite croix; au contour du cercle on lit l'inscription: † CYPIE BOHΘEI = κύριε βοήθει; de l'autre côté la formule Γ°Α, surmontée d'une croix. Tous les ornements de ce poids ont été faits en lamelles d' argent. Poids, 24 gr. 104.—Voir planche V, n. 4.

No 10 (81 du cat.) Poids d'une u n c i a, trouvé à Smyrne; rond (diam. 0,025), de cuivre et bien conservé. Poids, 23 gr.—Π ε ρ ὶ τ ῆ ς ὁ λ κ ῆ ς, p. 7.

No 11 (221 du cat.) Poids d'une u n c i a, trouvé à Smyrne; rond (diam. 0,028), de cuivre et très-bien conservé. Sur une de ses faces est tracé un cercle granulé, au milieu duquel on voit deux croix et la formule Γ°Α=οὐγγία ά. Poids, 25 gr. 568—Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 7.

No 12 (180 du cat.) Poids d'une u n c i a, de provenance incertaine; rond (diam. 0,027), de bronze et très-bien conservé. On y voit un cercle et au milieu la formule Γ°Α=οὐγγία ά, surmontée d'une petite croix. Poids, 26 gr. 62.—Voir planche IV, n. 5.

No 13 (140 du cat.) Poids d'une u n c i a, de provenance incertaine; rond (diam. 0,021), de cuivre et très- bien conservé. Poids, 25 gr. 408.

No 14 (141 du cat.) Poids d' une u n c i a, de provenance incertaine; carré, de cuivre et très-bien conservé. Poids, 24 gr. 691.

No 15 (108 du cat.) Poids d'une u n c i a, de provenance incertaine; rond, de cuivre et très-bien conservé. Poids, 28 gr. 463.

No 16 (109 du cat.) Poids d'une u n c i a, de provenance incertaine; rond, de cuivre et très bien conservé.

J' y distingue la formule ♉ Α=οὐγγία ά. Poids,

No 17 (249 du cat.) Poids d'une u n c i a, de provenance incertaine et donné au Musée par M. Lawson; carré, de bronze et bien conservé. On y voit un cercle granulé et la formule ΓΑ=οὐγγία ά aux côtés d' une croix. Poids, 25 gr. 722.

No 18 (151 du cat.) Poids d'une s e m u n c i a, trouvé à Smyrne; rond (diam, 0,02), de cuivre et très bien conservé. Poids, 12 gr. 368.— Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 7.

No 19 (223 du cat.) Poids d'une s e m u n c i a trouvé à Smyrne; rond (diam. 0,02), de cuivre et très-bien conservé. Poids, 12 gr. 368. — Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 7.

No 20 (158 du cat.) Poids d'une s e m u n c i a, de provenance incertaine; carré, de cuivre et bien conservé. On y voit les lettres IB à gauche et à droite d'une croix. Poids, 12 gr. 775.

No 21 (190 du cat.) Poids d'une s e m u n c i a, de provenance incertaine; carré, de cuivre et bien conservé. Poids, 15 gr. 06.

No 22 (213 du cat.) Poids d' une s e m u n c i a, trouvé à Erythrées et donné au Musée par M. le docteur G. Lattry; octagonal, de cuivre. et bien conservé. Poids, 13 gr.

No 23 (149 du cat.) Poids d'un s i c e l, 1) de provenance incertaine; carré, de cuivre et bien conservé. Poids, 7 gr. 45.

---

1) Fr. Hultsch, Metrol script. rel. II, p. 116. «Sicel, qui Latino sermone siclus corrupte appellatur, Hebraeum nomen est, habens aput eos unciae pondus· aput Latinos autem et Graecos quarta pars unciae est et stateris mediedas, dragmas appendens duas unde cum in litteris diviniis legatur siclus, uncia est, cum vero in gentilium, quarta pars unciae est.»

No 24 (143 du cat.) Poids d'un s i c e l, de provenance incertaine; carré, de cuivre et bien conservé. Poids, 7 gr. 45.

No 25 (146 du cat.) Poids d'un s i c e l, de provenance incertaine; polygonal, de cuivre et très-bien conservé. Il porte deux points indiquant l'évaluation du poids (=s e c u n d u m s e m u n c i a e). Poids, 6 gr. 129.

No 26 (131 du cat.) Poids d'un s i c e l, de provenance incertaine; globuleux, de cuivre et très-bien conservé. On y voit la lettre Ω. Poids, 5 gr. 8.

No 27 (157 du cat.) Poids d'un d r a g m a 1), de provenance incertaine; de cuivre et très-bien conservé. Poids, 3 gr. 651.

No 28 (245 du cat.) Poids d'un d r a g m a, trouvé à Assos; carré, de cuivre et très-bien conservé. Poids, 3 gr. 27.

No 29 (234 du cat.) Poids d'un d r a g m a, trouvé à Aphrodisias et donné au Musée par M. Jean Misto; carré, de cuivre et un peu endommagé. Poids, 3 gr. 04.

§ 3 Poids monétaires.

Depuis Constantin le Grand, pour l'évaluation des monnaies en or de l'Empire, on se servait de poids particuliers, qui se distinguent par la formule N ou N.

1) Vr. Fr. H u l t s c h, Metrol. script. ret. II, p. 91.

Elle signifie Νόμισμα; ce mot est traduit du latin s o l i d u s. 1)

No 1 (248 du cat.) Poids carré, de cuivre et très-bien conservé; trouvé à Alexandrette. On y lit la phrase ΘΕ—ΟΧ—ΑΡ—IC; au milieu, deux cercles renfermant l' inscription: † ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΑ ΒΟΗΘΙCΟΝ; dans le centre Ν̊ H=νομίσματα ιή; au-dessus et au dessous deux petites croix. Tous ces ornements du poids ont été faits en lamelles d'argent. Poids, 79 gr. 960. —Voir planche VII, n. 1.

No 2 (68 du cat.) Poids rond (diam. 0,042), de cuivre, bien conservé et de provenance incertaine; NIZ=νομίσματα ιζ'. Il pèse 73 gr. Voir planche V, n. 1.—Cf. R e v u e a r c h é o l o g i q u e, 1876, p. 187.

No 3 (83 du cat.) Poids rond (diam. 0,032), de cuivre, très bien conservé et de provenance incertaine; Ν̊ H =νομίσματα ή. Il pèse 35 gr. 5.—R e v u e a r c h é o l. p. 187.

No 4 (181 du cat.) Poids rond (diam. 0,03), de cuivre, assez bien conservé et de provenance incertaine; NH=νομίσματα ή; au-dessus, petite croix. Poids, 31 gr.—R e v u e a r c h. p. 187.

No 5 (69 du cat.) Poids rond (diam. 0,027), de cuivre, très-bien conservé et de provenance incertaine; Ν̊S= νομίσματα ς' ou une u n c i a. Poids, 26 gr.— R e v u e a r c h. p. 187.

No 6 (156 du cat.) Poids rond (diam. 0,026), de cuivre, très-bien conservé et de provenance incertaine;

---

1) Cf. ma dissertation, Περὶ τῶν βυζαντινῶν σταθμῶν τοῦ Μουσείου τῆς ἀρχαιολ. ἐν Ἀθήναις Ἑταιρίας, p. 7—8.

NS=νομίσματα ς'. Poids, 26 gr. 50.—Revue arch. p. 187.

No 7 (184 du cat.) Poids rond (diam. 0,028), de cuivre, très-bien conservé et de provenance incertaine; ℕS, signe surmonté d'une croix. Poids, 26 gr.—Revue arch. p. 187.

No 8 (77 du cat.) Poids carré, de cuivre, très-bien conservé et de provenance incertaine; ℕ Δ, sigles incrustés en argent. Poids, 18 gr. 2.—Revue arch. p. 187.

No 9 (250 du cat.) Poids rond, de cuivre, bien conservé et de provenance incertaine; NΔ aux côtés d'une croix; au-dessous un Δ renversé. Poids, 17 gr. 465.

No 10 (222 du cat.) Poids rond (diam. 0,02), trouvé à Smyrne; de bronze et très-bien conservé. Poids, 17 gr. 589=νομίσματα 4.—Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 7.

No 11 (85 du cat.) Poids rond (diam. 0,02). trouvé à Smyrne; de cuivre et très-bien conservé; NΓ= νομίσματα γ'. Poids, 11 gr. 5.—Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 7.

No 12 (184 du cat.) Poids carré (long. 0,018), de provenance incertaine; de cuivre et très-bien conservé. On y voit un cercle granulé et la formule ℕ Γ, surmontée d'une croix. Poids, 14 gr.—Revue arch. p. 187.

No 13 (73 du cat.) Poids rond (diam. 0,020), de provenance incertaine; de cuivre et très-bien conservé; ℕΓ= νομίσματα γ'; sigle formé par des lamelles d'argent et surmonté d' une petite croix. Poids, 14 gr. Revue arch. p. 187.

N° 15 (185 du cat.) Poids rond (diam. 0,018), de provenance incertaine ; de cuivre et très-bien conservé; NB=νομίσματα 6'. Le sigle est surmonté d'une petite croix. Poids, 9 gr. — Revue arch. p. 187.

N° 16 (182 du cat.) Poids rond, de provenance incertaine; de cuivre et bien conservé; NB= νομίσματα δύο. Le sigle est surmonté d'une petite croix. Poids, 8 gr. 50.—Revue arch. p. 187.

N° 17 (147 du cat.) Poids rond, (diam. 0,018), de provenance incertaine; de cuivre et très-bien conservé. Poids, 8 gr. 491=νομίσματα 2.

N° 18 (224 du cat.) Poids rond (diam. 0,02), trouvé à Smyrne; de bronze et très-bien conservé. Poids 8 gr. 222=2 νομίσματα.—Περὶ τῆς ὁλκῆς, p. 7.

N° 19 (144 du cat.) Poids carré, de provenance incertaine; de cuivre et très-bien conservé; d'un côté N=νόμισμα 1, de l'autre X=κοδηνόμου. Poids, 4 gr. 30. —Revue arch. p. 187.

N° 20 (145 du cat.) Poids carré, de provenance incertaine; de cuivre et très-bien conservé; Ν̄=νόμισμα 1. Poids, 4 gr. 30.—Revue arch. p. 187.

N° 21 (233 du cat.) Poids carré, trouvé à Aphrodisias de Carie; de cuivre, et très-bien conservé; d'un côté N=νόμισμα 1; de l'autre Z; Poids, 4 gr. 30.— Revue arch. p. 187.

N° 22 (235 du cat.) Poids carré, trouvé à Magnésie du Méandre; de cuivre et très-bien conservé; d'un côté N, de l'autre I =νόμισμα 1. Poids, 4 gr. 341, au lieu de 3 gr. 15, que nous avions cité ailleurs. —Revue arch. p. 188.

No 23 (186 du cat.) Poids rond, de provenance incertaine; de cuivre et très-bien conservé; Ν̊ = νόμισμα 1. Poids, 3 gr. 992.

No 24 (225 du cat.) Poids d'un νόμισμα, trouvé à Smyrne; carré, de cuivre et très-bien conservé; I couché. Poids, 4 gr. 422.— Περὶ τῆς ἀλκῆς, p. 7.

No 25 (198 du cat.) Poids d'un νόμισμα, de provenance incertaine; en forme d'une pyramide, de cuivre et très-bien conservé. Poids, 4 gr. 701.

No 26 (150 du cat.) Poids d'un d i m i d i u m s o l i d u m, de provenance incertaine; globuleux, de cuivre et très-bien conservé. Poids, 2 gr. 491.

No 27 (199 du cat.) Poids d'un d i m i d i u m s o l i d u m, de provenance incertaine; carré oblong, de fer et très-bien conservé. Poids, 2 gr. 009.

No 28 (236 du cat.) Poids d' un d i m i d i u m s o l i d u m, trouvé à Magnésie du Méandre; carré, de cuivre et très bien conservé. Poids, 2 gr. 65.— R e v u e a r c h. p. 188.

No 29 (245 du cat.) Poids d'un d i m i d i u m s o l i d u m, trouvé à Smyrne; carré oblong, de cuivre et très-bien conservé; d'un côté cinq points, de l'autre IB=dimidium solidum 1). Poids, 2 gr.

No 30 (232 du cat.) Poids carré, de cuivre et très-bien concervé; IB=dimidium solidum. Poids, 1 gr. 55.

No 31 (136 du cat.) Poids d'un d i m i d i u m s o l i d u m, de provenance incertaine; carré, de cuivre et bien conservé. Poids, 1 gr. 76.

---

1) F r. H u l t s c h, Metrol. script. rel. II, p. 122, note 4. «IB iota adiuncta beta significat dimidium solidum.»

No 32 (244 du cat.) Poids d'un d i m i d i u m s o l i d u m; rond, de cuivre et très-bien conservé. Poids, 1 gr. 625.

No 33 (137 du cat.) Poids d'un d i m i d i u m s o l i d u m, trouvé à Smyrne; carré, de cuivre, et très-bien cnoservé; IB= dimidium solidum. Poids, 1 gr. 97.

PLANCHES

TUMULUS ET HIÉRON

DE BÉLEVI

sur l'ancienne route

d' Ephèse à Sardes.

par

G. Weber.

L' Asie-Mineure, si riche en ruines de tout genre et de toute époque, offre surtout une grande variété de style dans les monuments consacrés à la sépulture. Depuis les tombeaux taillés dans le roc de la Cappadoce jusqu' à ceux de la Lycie, depuis les tumulus des plaines de Troie et de Sardes, jusqu' à ceux de Pergame et au Mausolée d'Halicarnasse, le domaine est vaste et l'étude fort intéressante, surtout au point de vue de la transformation successive de l'art de bâtir. L'intérêt capital serait sans nul doute de retrouver les points de rattache de ces différents systèmes, les anneaux intermédiaires qui relient tous ces monuments si divers à première vue.

Le Tumulus, qui fait le sujet de ce mémoire, offre précisément des détails tellement caractéristiques, qu'il est permis d' y voir un monument de transition entre l' époque archaïque des tumulus de Bin-Tépé, et les temps beaucoup plus bas de ceux de Pydna [1]) et de Pergame [2]). Le second monument, que nous avons ap-

---

1) Heuzey, le Mont Olympe et l' Acarnanie.

2) E. Curtius, Beiträge zur Geschichte und Topographie Kleinasiens.

pelé Hiéron, n' est pas moins remarquable par les traces de ces deux mêmes époques.

Bien que décrites ici pour la première fois, ces ruines ont déjà été signalées par Prokesch von Osten [1]) qui se rendait en 1824, d' Aïdin à Smyrne, en passant par Chalca-Bounar. L' érudit voyageur en fait mention en ces termes: «En quittant Chalca-Bounar, on trouve après un quart d' heure une ruine d' une époque très-antique. Au pied d' un des contreforts les plus avancés, on distingue un rocher taillé à pic sur les quatre côtés et rendu de cette manière inaccessible; sur son sommet, aplani en terrasse, s'élevait une construction en matériaux puissants et joints sans mortier. J' y reconnais, soit un petit fort pour la défense de la contrée, soit le Trésor d'un prince ou gouverneur quelconque des siècles depuis la conquête du pays par les Perses jusqu' à celle des Romains. Du côté de la plaine, et comme moyen de défense, se dirige un mur composé de gros blocs reliés aussi sans ciment.—Sur le sommet de la colline voisine, au nord-ouest, s' élève un tumulus entouré d'un mur à sa base, et semblable à ceux de l'ancienne Smyrne.»

Prokesch décrit ces ruines en passant, probablement sans descendre de cheval; aussi n'y a-t-il rien d'étonnant si l'étude du terrain nous conduira à des conclusions différentes de celles de l'éminent archéologue.

En quittant la station de Kos-Bounar, à l'entrée de la gorge pittoresque qui conduit directement aux ruines d' Ephèse, et en se dirigeant vers l'est, on arrive,

1) Denkwürdigkeiten aus dem Orient, vol. III, p. 461.

après vingt minutes, au Caystre, qu' on traverse sur un pont à trois arcs en accolade, avec des niches dans les piliers; sa longueur est d'àpeu près 30 mètres. On suit la route de Thiré en laissant le petit village turc de Bélevi [1]) à droite. Sur le premier des contreforts, après la vallée de Bélevi. se dresse une tour carrée qui attire les regards de bien loin; sa construction est la même que celle du château turc de Ketschi-Kaleh qui s'élève en face, au-dessus de Kos-Bounar, et avec lequel elle semble du reste avoir une grande relation. A cet endroit de la route on peut encore reconnaître très-distinctement l'ancienne voie qui conduisait d'Ephèse à Sardes; elle est taillée dans les rochers de la colline, un peu au-dessus de la route moderne qui suit actuellement les bords du marais; celui-ci occupe tout le fond de la plaine, surtout en hiver. En bien des places, on reconnaît, dans le roc, les ornières creusées par les chars. Enfin, après une heure de marche, on atteint les ruines en question.

Une légère éminence (10 m. de hauteur au sud) se détache du pied de la montagne et s'avance dans la plaine sur une longueur de près de 200 m. A sa partie la plus élevée, se dresse un rocher de calcaire blanc (fig. 9. CDEF.) aux quatre faces rudement tail-

1) Non Bélédi, comme l'indique la carte de Kiepert. —Voir celle à la fin de ce volume; le Tumulus est marqué Τόμβος, à l'est de Bélevi. On remarquera de même que la route de Kos-Bounar à Thiré longe une vallée formée par la chaîne principale de la Messogide au sud, et au nord par une série parallèle de collines d' une faible hauteur qui s'étendent jusqu' à Thiré. Le Kaystros garde aussi sa direction est-ouest jusqu' à Gélat-Café, où, après avoir reçu les eaux du Phyrites et du lac Pégase, il se tourne brusquement vers le sud-ouest, et garde cette direction jusqu' à la mer.

lées, et servant de piédestal à un temple ancien. Les dimensions de ce roc sont 20 sur 25 m.; sa hauteur, au nord, est près de 8 m.; au sud, seulement de 2, 50; (fig. 10.). Sur cette dernière façade s'ouvre une chambre de 6,50 m. de longeur, tout entière taillée dans le roc vif; les parois latérales sont inclinées l'une vers l'autre; celle du fond est verticale (fig. 11., coupe. AB.)

Le sommet du rocher est parfaitement plan et porte sur la partie septentrionale les restes évidents d'une construction quelconque: ce sont de gros blocs de calcaire plus ou moins équarris, placés encore dans quelques endroits les uns sur les autres, mais aujourd'hui dans une position si irrégulière qu'il est impossible d'y retrouver le moindre plan. Ces données sont si imparfaites que toutes les suppositions sont permises, témoin celles de Prokesch v. Osten. Heureusement les fragments intéressants, parsemés çà et là, au pied du rocher, limitent singulièrement le domaine de l'hypothèse et permettront peut-être de classer le monument. Voici ces fragments, la plupart à moitié enterrés dans le sol :

I. Deux tambours de colonne, à cannelures avec listel. La largeur d'une cannelure est de m. 0,106, et celle du listel de 0,018.

II. Un fragment de corniche de 1,10 de long, ornée de cœurs et de denticules.

III. Une architrave divisée en trois plates-bandes, haute de 0,45; la dernière plate-bande est ornée d'oves et de flèches soulignées d'un chapelet.

IV. Un fragment de marbre avec des restes de sculptures en forme de palmettes.

Ces débris intéressants qui sont tous d'une ordonnance ionique d'une époque relativement basse, appartenaient évidemment à un petit temple romain qui couronnait ce rocher et dont les blocs de calcaire encore en place formaient le soubassement. Détruit par quelque tremblement de terre, ses débris auront été enlevés pièce à pièce ; des monceaux d'éclats de marbre prouvent clairement que les ruines ont servi de carrière aux tailleurs de pierre musulmans.

A l'est de ce monument, on distingue dans le sol une construction circulaire en briques, avec une entrée; la destruction en est trop avancée pour permettre de l' identifier; peut-être était-ce une citerne. En marchant toujours vers l'est, on arrive à l'extrémité de l'esplanade, artificielle à cet endroit, puisque tout-à-coup se présente, sur une longueur de 50 mètres, un mur de soutènement qui domine la vallée voisine de trois à quatre mètres. Ce mur est d' un appareil essentiellement cyclopéen et bien conservé sur toute sa longueur.

Enfin, vers le nord, on distingue, çà et là, à fleur de terre, les restes d'un mur qui se dirige vers la plaine pour aller couper la route de Kos-Bounar à Thiré.

A cet endroit on voit les ruines d' un petit khan turc et d'un puits à margelle circulaire.

Quelle destination faut-il donner à l' ensemble de ce monument? Par malheur, aucune inscription ne vient éclaircir la question. En prenant en considération l'étendue de la terrasse qu' on a ménagée autour

du monument central, et surtout le caractère essentiellement antique de ce rocher taillé sur les quatre faces, de cette chambre rentrante, ce sera sans doute donner peu hasard que d'y voir un sanctuaire antique, tel que l'autel de carrefour à Ephèse, ou mieux encore le h i é r o n de Cybèle, dans le Sipylos. A l'époque romaine, on aura voulu le consacrer à nouveau, en l'ornant d'un petit temple périptéral. Les panégyries annuelles exigeaient une certaine place : de là, la nécessité du mur cyclopéen, à l' est. Il est évident que cet emplacement avait une importance toute spéciale, importance que l'étude du Tumulus voisin viendra, sinon motiver, du moins corroborer.

A une centaine de mètres vers l'ouest, se dresse une colline qui domine, au nord, toute la vallée; au sud, au contraire, elle est adossée à la chaîne principale. Des buissons couvrent ses flancs jusque près du sommet où l'on distingue le mur qui dessine la base du tumulus. Détail important à marquer : le tumulus en question n'est pas placé sur le sommet de la montagne [1]), c'est ce sommet lui-même qui a été transformé en tumulus. En effet, le mur de soubassement fait le tour de la colline, en moyenne, à une quinzaine de mètres au-dessous du sommet actuel, sur une longueur totale de 206 m. Sa base ne suit pas une ligne horizontale, mais plutôt la configuration naturelle du

1) Comme sur la colline, près du pont sur le Caystre, à Ephèse.

terrain; ainsi au sud-ouest, où la colline se rattache au massif principal, le mur est situé très-haut; au nord est au contraire, il est placé au moins 10 m. plus bas. (fig 1 C, D.) Ceci prouve que le sommet de la colline a été arrangé en tumulus et qu' il ne saurait être question ici d'un monument à la façon de ceux d'Alyattes ou de la plaine de Troie, composés tout entiers de terres rapportées.

Le mur, par la beauté et la grandeur des matériaux qui le constituent, est un des plus beaux restes de ce genre d' architecture que l'antiquité nous ait laissés. Formé de couches alternativement hautes et basses, il est de l'appareil le plus purement hellénique. Les blocs à bossages bien arrondis, sont joints avec les plus grands soins. La hauteur des couches fortes varie entre 0,78 et 0,90 m., celle des faibles, entre 0.50 et 0,60 m; la longueur des blocs atteint de 0,60 à 1.50 m, quoiqu'il y en ait beaucoup qui dépassent cette moyenne; vers le nord-est, nous en avons mesuré un qui avait 2,72 m. de longueur. A ce point, six assises sont encore en place; elles ne manquent pas de produire tout leur effet. tant par les dimensions de l' appareil que par le fini du travail. A l'ouest, le mur ne montre plus que trois ou quatre couches: plus le terrain s'élève, plus elles diminuent, au col enfin, il ne reste plus que le roc vif qui, à cet endroit a été taillé de manière à former ui-même la première couche. Ici se place un détail 'intéressant dans l'agencement de ces gros blocs, une précaution fort simple pour empêcher le glissement horizontal des pierres par suite d'une poussée latérale,

à 0,25 m, du bord extérieur des blocs, on a taillé une rainure profonde de 0,11 m. et affectant la forme que montre la figure 2. Le bloc supérieur portait un bourrelet saillant de mêmes dimensions, qui, venant ainsi butter contre cette espèce de rebord, offrait une résistance parfaite à toute pression qui agissait du sommet du tumulus vers sa circonférence.

Du côté sud, le tumulus entier, ainsi que le mur de soubassement, offre la meilleure vue d'ensemble, le terrain d'observation étant plus élevé, (voir fig. 1.) De ce côté se trouvait aussi l'entrée du monument, 0; toutefois, rien, dans l'ordonnance du mur, ne permet de supposer que cette entrée était indiquée, à l'extérieur par des motifs d'architecture. A gauche, le mur est beaucoup plus haut que le point 0; à droite, il descend rapidement. Il serait certainement intéressant de savoir comment l'architecte rachetait ces deux niveaux; malheureusement, la destruction de la partie supérieure du mur est trop avancée pour nous guider dans une restauration quelconque.

Le sommet actuel du tumulus est légèrement arrondi, en parfaite harmonie avec les lignes générales de la colline; le versant oriental est flanqué d'un arbre. Sur le sommet même, dans une légère dépression du terrain, on reconnaît quelques blocs de calcaire informes; peut être sont-ce les derniers débris d'un monument quelconque qui couronnait ce tumulus.

Si l'extérieur de ce tombeau a présenté quelque intérêt, l'intérieur est peut-être encore mieux fait pour éveiller notre curiosité.

A trois mètres à peu près du bord du tumulus, quel-

ques plaques, arrachées au plafond du couloir, forment l'ouverture 0, fig. 1 et 3, par laquelle on peut y entrer. Les eaux de pluie, ayant accumulé de la terre à cet endroit, il faut s' y introduire en rampant. La hauteur du couloir est de 1, 20; les parois sont formées par le roc vif; de larges dalles de calcaire couvrent le tout sur la longueur entière. Partout où le rocher manquait, des murs, à l' appareil plus ou moins régulier, viennent combler les vides. A environ 8 mètres de l' entrée, (fig. 4) un rocher éboulé barre le passage ; on tourne à gauche. De ce point, les bougies sont indispensables, l'obscurité est complète. Le couloir présente tout-à-coup une montée très prononcée, et, ce qu' ily a de plus étonnant, c'est que le plafond s'élève beaucoup plus que le sol, puisqu' au sommet de ce plan la hauteur du couloir est de 1,90 m. De ce point le passage s'incline légèrement vers le centre du tumulus; le plafond baisse aussi jusqu' à n' avoir plus que 1,20 m. de hauteur à son extrémité.

A ce point, se développe une série de chambres qui se suivent les unes les autres, telles que les représentent la figure 3, et, sur une plus grande échelle, la fig. 7. Leur plancher est à un mètre plus bas que celui du couloir (fig. 4); aujoud'hui cette différence de niveau est comblée par la terre amenée là par l'infiltration lente pendant des siècles, et surtout grâce au plan incliné du couloir.

La première chambre, la plus petite (fig. 7; V.) a cela de particulier, qu'au sud, à peine plus large que le corridor, elle mesure du côté opposé 2,04 m.; sa longueur est de 1,75 m. Les parois latérales sont for-

mées, en longueur, d'un seul bloc; en hauteur, il y en a deux. Le plafond consiste simplement en deux fortes dalles posées côte à côte. Tous ces blocs, de dimensions considérables, sont parfaitement bien travaillés ; les joints sont très exacts et le tout sans ciment. Au reste dans tout le monument, il n' y a pas trace de chaux.

Dans la paroi du nord est ménagée une porte (large de 0.86 m. et longue de 0,80 m) qui conduit dans la seconde chambre. Les portes (il y en a encore une autre) n'ont rien de spécial, comme dans le tumulus de Pydna; ce sont de simples baies qui ne portent pas la moindre trace de décoration architectonique

Cette seconde chambre, la plus grande des trois, (fig. 7, F) est longue de 2,50 m. sur 2,72 de large; toujours faite de gros blocs bien taillés, elle attire surtout l'attention par la manière ingénieuse dont l'architecte l'a recouverte (fig. 5.) Trouvant sans doute que l espace à couvrir etait trop grand pour ses matériaux, il a tourné la difficulté en plaçant aux quatre coins de la chambre des blocs triangulaires, formant ainsi un nouveau carré, plus petit que le premier, 1,80 m. de côté, qu' il était facile de couvrir avec des plaques horizontales C'est le même système que nous trouvons appliqué dans le Tombeau de Mylassa et dans quelques temples indiens.

Tout autour de la chambre, au niveau du plafond, règne une petite corniche composée d'un simple quart-de-rond; c'est là la seule trace de décoration qu' on distingue sur la face bien unie des parois La figure 5 est une vue perspective de cette chambre.

Passons à présent par la seconde porte pour arri-

ver dans la troisième chambre, celle qui, sans doute, contenait le mort. Plus petite que la précédente (1,82 sur 2.33), elle ne laisse pas de se distinguer des deux autres et toujours par le plafond. En effet, elle est voûtée en berceau, s' il est permis de désigner ainsi une voûte en encorbellement, dont l' intrados est un arc plus petit que le demi-cercle. Les parois sud et nord sont verticales (fig. 8.) comme dans le Tombeau de Tantale à Smyrne l' ancienne ; la dernière, a b, est à moitié ruinée, sans doute l'ouvrage de quelque chercheur de trésors. Les deux parois latérales (fig 6) sont aussi verticales jusqu'à une hauteur de 1,55 m; à ce point commence la voûte qui, du reste, n'est formée que de deux couches superposées, quatre blocs en tout, pour la voûte entière; sa hauteur sous clef est de 0,80 m.

Il est évident qu'un système pareil ne présenterait pas une grande résistance à la pression d'en haut; on n'a qu'à se rappeler les voûtes en ogive du Tombeau de Tantale et du Trésor d' Atrée où le grand nombre de couches horizontales assure à la construction toute sa solidité. Aussi l'architecte a-t il su admirablement compenser ce défaut apparent, en ménageant au-dessus de la voûte une chambre de décharge pour ainsi dire, affectant, fort irrégulièrement, il est vrai et en petit, la forme du Trésor d' Atrée. On peut, en se hissant sur les pierres éboulées, s'introduire dans cette pièce supérieure, par une ouverture ménagée dans le sommet de la voûte. (fig. 4: S.)—Les deux derniers blocs ont chacun vers leur milieu une échancrure naturelle, ce qui permet à un homme d'y passer.—Cette pièce est tout informe; les matériaux des parois y sont ru-

dement entassés les uns sur les autres, une couche avançant toujours sur la précédente; les coins saillants n'ont pas été enlevés; le tout se termine en un sommet unique qui a deux mètres de hauteur.

Tel est ce tombeau auquel nous avons assigné une place toute spéciale dans la série des monuments de ce genre; en effet, il renferme des éléments si divers que son étude offre des points fort énigmatiques. Et d'abord, quelle date faut-il lui donner.? D'un côté, les grandes proportions du plan, la puissance des matériaux employés, l'absence de la chaux, sembleraient indiquer une époque reculée; de l'autre, le fini et la régularité de la construction, la présence du *couloir* et surtout celle des trois chambres, sont des preuves évidentes d'une influence hellénique Le détail le plus intéressant est certainement celui de la substitution de l'arc surbaissé à l'ogive, tout en conservant le principe de la voûte à couches horizontales. Elle marque un premier pas vers la voûte à claveaux, qui ne sera d'un emploi général dans les pays helléniques, que beaucoup plus tard.

C'est par ce caractère particulier que le monument semble appartenir à une époque intermédiaire, c'est-à-dire entre celle des tumulus de Sardes et de Smyrne et celle du temps d'Alexandre.

Pour compléter l'embarras de l'archéologue et de l'historien, aucune donnée des anciens ne permet, d'une manière certaine, d'identifier ces monuments.

Et : de Byz., au mot Τόῤῥηβος, dit : πόλις Λυδίας, ἀπὸ Τοῤῥήβου τοῦ Ἄτυος ...... «Ἐν δὲ τῇ Τοῤῥηβίδι ἐστὶν ὄρος Κάριος καλεόμενον καὶ τὸ ἵερον τοῦ Καρίου. ἐκεῖ.» «Κά-

ριος δὲ Διὸς παῖς καὶ Τοῤῥηβίας.» ἅς πλαζόμενος περί τινι λίμνην, ἥτις ἀπ' αὐτοῦ Τοῤῥηβία ἐκλήθη.

Guhl, dans ses «E p h e s i a c a» et M. H. Kiepert, dans la petite carte, A g r i E p h e s i i T a b u l a, qui y est jointe, appellent T o r r h é b i a toute la contrée entre Thira et Kos-Bonnar. Ils rapprochent du nom de Thira, la ville moderne, ceux de Τύῤῥα (Etym. Magn.) de Τάῤῥα et Τόῤῥηβος (Et : de Byz) Cette argumentation tombe aujourd'hui en présence des inscriptions trouvées dans la ville de Thira même, en ce sens que le nom ancien de cette dernière ville semble avoir été Teira =Τείρα (v. Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη Εὐαγγ. Σχολῆς, περίοδος Β'. ἔτος 1875-1876, σελ. 114-118. etib. ἔτος 1876-1878 σελ. 29).

Au surplus, nos ruines ne répondent qu'en partie au passage d'Etienne. Le hiéron, la montagne et le lac pourraient à la rigueur être identifiés; mais où serait la ville de Torrhèbe ou, du moins, ses ruines? Les environs n'en montrent aucune trace. Quant au tumulus qui occupe dans le paysage une place si proéminente, il n'en est fait aucune mention que je sache dans les auteurs; et certes situé au bord de la route d'Ephèse à Sardes, il a dû servir de sépulcre à un personnage fort important, en l'honneur duquel, chaque année on célébrait des rites funèbres; car à quoi auraient servi le couloir et les antichambres?

Il est vrai qu'on pourrait encore rapprocher de ce tumulus un fait historique qui marque une nouvelle période dans l'histoire de ces contrées On sait que lorsque les Ioniens eurent mis le feu à Sardes, (vers 500 av. J. C.) les Perses les poursuivirent vivement et les

rencontrèrent près d' Ephèse. Les Ioniens acceptèrent bravement la bataille, mais furent complétement défaits. Hérodote dit : πολλοὺς αὐτέων οἱ Πέρσαι φονεύουσι, ἄλλους δὲ ὀνομαστούς, ἐν δὲ δὴ καὶ Εὐαλκίδεα στρατηγέοντα Ἐρετριέων, στεφανηφόρους τε ἀγῶνας ἀναραιρηκότα, καὶ ὑπὸ Σιμωνίδεω τοῦ Κηΐου πολλὰ αἰνεθέντα. (Hérod. V. 102.)

Les Ioniens d'Ephèse voulurent-ils honorer la mémoire de leur allié, E v a l k i d a s, général des Erétriens en lui élevant ce tombeau, peut-être près de l'endroit où la bataille fut livrée 1)? Il est vrai que la distance de Bélevi à Ephèse est de deux bonnes lieues, tandis qu' Hérodote parle du combat comme ayant eu lieu près d'Ephèse. En outre on pourra objecter, non sans raison, que les agitations et les troubles des guerres médiques ne laissèrent guère de loisir aux Hellénes pour la construction d'un tumulus si considérable, en second lieu, est-il probable que les Perses, maîtres du pays, eussent permis d'élever un monument semblable à un ennemi vaincu par leurs armes.

Comme on le voit, il est plus facile de dire ce que ces ruines n'étaient pas, que d'en déterminer l'origine ainsi que la véritable destination. Le temps et de nouvelles découvertes apporteront ici aussi, comme dans beaucoup d' autres endroits, la lumière qui permettra de trancher toutes les difficultés.

G. WEBER.

---

1 Voir l' H o m e r o s, No. de mars 1877., au sujet d' autres tombeaux situés plus près de Thira; Mr. A. Fontrier en décrit deux, dont l'un a une porte ornée aux quatre coins de petites têtes en haut-relief.

HIÉRON DE CYBÈLE

ET

TRÔNE DE PÉLOPS

SUR

le Sipylos.

S' il est en Asie-Mineure plus d'une montagne qui joue un rôle dans son histoire primitive, aucune peut-être n'est aussi intéressante que le Sipylos, avec ses souvenirs mythologiques et ses monuments conservés jusqu' aujourd' hui. C' est ici que règne T a n t a l e, au milieu d'immenses richesses; les dieux eux-mêmes l'honorent de leur présence. Pélops part de sa capitale T a n t a l i s, détruite par la colère des immortels, pour s' établir dans une nouvelle patrie, à laquelle il donne son nom. C' est dans le Sipylus qu'on adore la grande Mère C y b è l e ou S i p y l è n e, dont le culte était si répandu en Lydie et en Phrygie.

A l' époque historique, grecque et romaine, les habitants du pays conservaient religieusement les souvenirs de leurs dieux et de leurs héros; les noms de Tantale, de Pélops, de Niobé, de Mère Plastène étaient sur les lèvres de tout le monde et sans doute chacun pouvait indiquer le monument chargé de transmettre ce souvenir. Aujourd'hui il n'en est plus de même; les traditions se sont perdues; il s'agit donc de retrouver le fil d' Ariane.

Sans parler de Strabon et de Pline qui traitent sur-

tout des anciennes villes situées sur le Sipylos, Pausanias est celui qui nous a transmis le plus de détails topographiques sur cette montagne. Dans six passages différents, [1] il fait successivement mention de la statue de Cybèle, près de Magnésie, de celle de Niobé dans le coeur de la montagne, du Tombeau, du Port et du Lac de Tantale, du Trône de Pélops, du Sanctuaire (ἱέρον) de Cybèle et du lac Saloë, dans lequel s'est engloutie l'antique ville de Sipylus. Quelques-uns de ces monuments sont déjà suffisamment identifiés, ce sont le tombeau, le port et le lac de Tantale, ainsi que la statue de Cybèle, à Magnésie. Il en reste encore un certain nombre à déterminer.

Le but de ce mémoire est précisément d'exposer les raisons par lesquelles deux localités dans le Sipylos semblent avoir tous les droits, l'une de porter le nom de **Hiéron de Cybèle**, l'autre, celui de **Trône de Pélops**.

Le massif du Sipylos se divise en trois parties : le **Manissa-Dagh** (1500 M. d'altitude) à l'est, le **Sabandcha-Béli** au milieu et le **Yamanlar-Dagh** (976 M.) à l'ouest.

Le Yamanlar-Dagh, qui s'étend de la rivière de Bournabat jusqu' à Ménémen, présente une formation

1) Paus. I,21 ; II. 22 ; III 22 ; V, 13 ; VII, 21 ; VIII, 17.

particulière; d'origine essentiellement volcanique, il offre un système de ramification en éventail très-curieux. En effet, à partir du sommet principal, se développe une série de chaînes secondaires qui vont s'abaissant, d'un côté vers le golfe de Smyrne, de l'autre dans la vallée de l' Hermus et à l'ouest dans la vaste plaine d'alluvion moderne de Ménémen. L' Acropole de l'ancienne Smyrne et le Tombeau de Tantale sont situés sur l'extrémité d'un de ces chaînons secondaires. Or, le chaînon suivant, vers l'ouest, porte précisément, près de son origine, le Hiéron en question. Moins haut que la ligne de montagnes précédente, il forme de plus une série de collines à sommets pointus et bien détachés les uns des autres. La plus élevée est couronnée d'un rocher à parois verticales, et aplani au sommet. il est facile à reconnaître sur tout le parcours des quais de Smyrne; atteignant la moitié de la hauteur totale de la montagne, il se détache parfaitement bien sur le fond noir du massif principal, c'est même à ce trait, qui a attiré notre attention, qu'est due, en grande partie, la découverte du monument.

A partir de Pétrota, le chemin se dirige droit au nord; il est tant soit peu pénible, mais, des sites fort pittoresques viennent en compenser les désagréments. Après avoir passé le Tombeau ou Vedette [1]), au pied de l' Acropole, on s'engage dans une vallée assez large, et après une marche de deux heures et demie, on atteint le but. Au pied de la colline se trouvent

---

[1] E. Curtius --Beiträge zur Gesch.u Topographie Kl.—Asiens.— Mr. Texier l'appelle à tort le trône de Pélops. T. II. p 250 et 260.

quelques huttes de bûcherons turcs. Bientôt des pierres taillées, répandues çà et là sur la pente, excitent la curiosité; on grimpe péniblement; enfin un dernier effort, et le sommet est atteint.

Au devant du rocher monumental, se développe un mur d'enceinte, moitié cyclopéen, moitié pélasgique, sur une longueur de plus de 80 m., sa hauteur est encore de 0,30 à 1 m. Après avoir franchi ce mur, et après une distance de 80 m., on se trouve sur le sommet même. Il a une longueur totale de 70 m. sur 20 de large et se divise en trois parties distinctes, du nord au sud; sur le tiers septentrional s'élève un rocher massif, aux parois régulières et presque verticales, et haut de 4 m. Le second tiers est nu; au centre, on distingue une dépression circulaire qui ferait supposer un puits.

La partie la plus remarquable est le rocher puissant qui couronne le tiers méridional; il a, au sommet, une longueur totale de 22 m. sur 13 de largeur, sa hauteur est un peu plus forte que celle de l'autre. Si l'on suppose cette surface divisée en quatre parties égales par des diamètres perpendiculaires, on saisira facilement la disposition d'une large entaille ou plutôt chambre, à ciel ouvert, qui entre dans le quart nord-est sur une longueur de 8 mètres Le fond est au niveau de la partie moyenne. Or, dans ce fond, a été creusé une espèce de caveau revêtu de beaux murs parallèles et raccordés au nord par un demi cercle parfait; du côté sud, un immense bloc éboulé et d'autres obstacles empêchent d'en déterminer exactement la forme; le sol du caveau est aussi recouvert de terre et de pierres.

Les murs, dans les parties visibles, ont un mètre de hauteur; la largeur du caveau est de 2m, 20, sa longueur d'à peu près 5 m, L'appareil est d'une régularité frappante, on dirait que c'est fait d'hier. La pierre n'est pas le trachyte foncé du Tombeau de Tantale; mais une espèce plus rouge et plus tendre. Les assises du mur ont 0m, 365 de hauteur; la longueur des pierres varie de 0, 395 à 0, 720 m. Tout autour du bord du caveau, à 1 m. de distance, règne un mur polygonal qui fermait l'entrée vers le nord, et protégeait le côté de l'est, où le rocher est peu élevé.

A droite de l'entrée de ce sanctuaire, le rocher présente des anfractuosités qui permettent de l'escalader sans trop de peine. Près du sommet, on distingue clairement quelques marches peu hautes, mais longues d'un mètre, taillées dans le roc. Le plateau est parfaitement uni, sans d'autre trace de travail humain qu'une dépression dans la partie centrale, comme si l'on avait voulu y ménager un réservoir pour les eaux de pluie.

La vue, de ce point, est magnifique; non-seulement on domine les différentes vallées qui débouchent en forme d'éventail vers Pétrota et Cordélio, mais les regards embrassent tout le golfe depuis Smyrne jusqu'à Vourla, depuis l'Olympe jusqu'au Mimas.

Ce qui ajoute une grande importance à ce monument, ce sont les travaux d'art qui l'entourent et qui prouvent en quelle haute estime on le tenait. En effet ces deux rochers s'élèvent, comme deux autels gigantesques, au milieu d'un t é m é n o s d'une éten-

due considérable, si nous le comparons à celle de l' Acropole. Nous avons déjà vu la partie orientale de ce mur d'enceinte ; elle montre encore des traces de tours et d'une entrée fortifiée. Au sud, le mur se relie à angle droit avec l'extrémité méridionale du grand rocher ; plus loin les flancs de la montagne étant très raides, le mur devenait inutile.

Le mur du nord suit les ondulations du terrain, comme sur l' Acropole ; l'appareil y est aussi très-régulier, en trachyte. Vers le milieu, on distingue l'emplacement d'une porte ; c'est un rocher peu élevé et travaillé de manière à présenter une entrée, large de 1, m. 50, dans l'enceinte du sanctuaire ; on y voit des marches peu profondes, et plus loin, le rocher est aplani sur une longueur de plusieurs mètres.

A partir de ce point, se détache un sommet secondaire, en forme de promontoire, dans une direction parallèle au premier, mais moins haut et sans rocher. Les pentes, des deux côtés rapides, sont presqu'à pic ; le mur d'enceinte suit quelque temps la crête de ce rocher ; bientôt il franchit tout à coup le vallon intermédiaire et devient ainsi mur de soutènement pour la terrasse supérieure, et tout en agrandissant le terrain autour du monument central, il ferme la ligne d'enceinte.

Cette muraille est parfaitement conservée dans toute sa longueur (27 m) ; elle est forte de 1,90 m. et haute encore de 2, m 70. L'appareil est polygonal, sans ciment et travaillé avec beaucoup de soins.

A présent que le lecteur a pris connaissance du mo-

nument [1], examinons quelle pouvait être sa destination. L'hypothèse d'une acropole serait difficile à soutenir; à quoi bon ces deux rochers aux formes si régulières, dans le centre de la place? Puis, un point important à noter, c'est que l'épaisseur du mur d'enceinte dépasse rarement 1 m 20; il est donc difficile d'y voir un mur de fortification.

Pour un simple tombeau, cette enceinte même est beaucoup trop vaste, et indique clairement qu'elle était destinée à recevoir des foules plus ou moins nombreuses pour y célébrer les rites sacrés de l'antique Déesse-Mère. Le lecteur attentif aura depuis longtemps saisi l'analogie entre ce monument et celui de Bélevi, qui fait le sujet de l'article précédent. C'est toujours le même rocher, travaillé de la main de l'homme, une enceinte ménagée tout autour; la seule différence, c'est qu'à Bélevi, le sanctuaire antique fut restauré, en quelque sorte, à l'époque romaine, tandis que celui du Sipylos resta toujours dans sa forme primitive [2].

Résumons-nous: ces ruines, au caractère essentiellement antique, ont une destination toute sacrée: un rocher naturel, transformé en autel gigantesque et abritant un sanctuaire; un mur d'enceinte facilement reconnaissable, et montrant encore clairement tous les

1) Nous avons sous presse une «Monographie historique et topographique du Sipylos», où nous revenons sur ce monument; cet ouvrage paraîtra sous le titre: Le Sipylos et ses Monuments.—Ancienne Smyrne.—Carte, 4 planches lithographiées et deux photographies.

2) Nous rappelons aussi l'autel de carrefour (Felsheiligtum) à Éphèse.

indices d'une époque reculée, sa position au sommet d'une montagne, dans le coeur du Sipylos, ce siége de l'antique culte de la Mère des dieux, tout se réunit pour militer en faveur de la dénomination de Hiéron.

Au reste, ces conclusions sont, cela va sans dire, basées sur les textes anciens; en effet, voici ce que Pausanias dit au sujet des souvenirs des Pélopides dans le Péloponnèse; souvenirs qu'il ne pouvait admettre, puisqu'il en connaissait dans le Sipylos, patrie de Tantale et de Pélops, qui lui paraissaient plus authentiques : «Πέλοπος δὲ καὶ Ταντάλου τῆς παρ' ἡμῖν ἐνοικήσεως σημεῖα ἔτι καὶ ἐξ τόδε λείπεται. Ταντάλου μὲν λιμήν τε ἀπ' αὐτοῦ καλούμενος, καὶ οὐκ ἀφανὴς τάφος. Πέλοπος δὲ ἐν Σιπύλῳ μὲν θρόνος ἐν κορυφῇ τοῦ ὄρους ἐστὶν ὑπὲρ τῆς Πλαστήνης μητρὸς τὸ ἱερόν· διαβάντι δὲ Ἕρμον ποταμὸν, Ἀφροδίτης ἄγαλμα ἐν Τήμνῳ πεποιημένον ἐκ μυρσίνης τεθηλυίας ἀναθεῖναι δὲ Πέλοπα αὐτὸ παρειλήφαμεν μνήμῃ. (V. 13. 4.)

«Il y a dans notre pays plusieurs preuves du séjour de Tantale et de Pélops, qui se sont conservées jusqu'aujourd'hui: le Port de Tantale, qui a reçu le nom de ce roi, et son Tombeau qui est remarquable; le Trône de Pélops, dans le Sipylos, sur le sommet de la montagne, au-dessus du Hiéron de la Mère Plastène. En passant le fleuve Hermus, on voit à Temnos une statue d' Aphrodite en en bois de myrte femelle, qu' on dit avoir été consacrée par Pélops.»

Le lecteur qui nous aura suivi jusqu'ici, trouvera que la description de Pausanias est singulièrement conforme à la topographie des lieux. Le Port de Tantale était celui de l'antique Smyrne ou Navlochon; la fondation de

cette ville n'a-t-elle pas été attribuée à Tantale (Et. de Byz., v. Σμύρνα). Le Tombeau a été suffisamment identifié pour être celui que la tradition, du temps de Pausanias assignait au roi mythologique. Reste le Trône Pélops et le «Hiéron de la Mère Plastène»

Le premier monument ne peut être autre que l'un des sommets, au nord du Hiéron; ils le dominent tous les deux; notons bien que Pausanias place le «Trône de Pélops» ἐν κορυφῇ τοῦ ὄρους. Mr. Stark,[1] de regrettée mémoire, cite à ce propos, les trônes de roi ou d'empereur, si fréquents dans l'antiquité grecque ou germanique (Könnigs-oder Kaiserstühle.)—Le hiéron de la M è r e de P l a k i a[2] enfin est celui qui fait le sujet de ces lignes.

Si le périégète a cité tous ces monuments l'un après l'autre n'a-t-on pas le droit d'en conclure qu'ils se trouvaient rapprochés, ou, au moins, le long d'une voie quelconque de communication. Comme nous avons vu, Pausanias, après avoir cité les souvenirs des Pélopides, continue, en disant. « En passant le fleuve Hermus, on voit à Temnos une statue d' Aphrodite.» Il traverse donc en esprit toute la chaîne du Sipylos, sur l'ancienne route de Smyrne à Temnos. Or, il existe encore aujourd'hui un chemin qui passe par dessus la montagne, à cet endroit même, et dont les habitants du Bogaz se servaient autrefois, lors des inondations de l' Hermus et avant la construction du chemin de fer, pour se diriger sur Smyrne par Cordélio. Il est donc permis d'admettre qu'une voie antique franchissait l'un des cols du Yamanlar, laissant à droite tous

1) Nach d. griech. Orient, p. 336.
2) P l a k i a, correction du mot P l a s t è n e.

les monuments cités plus haut et aboutissant à Temnos, que, décidément, il faut chercher, non pas à Ménémen, mais sur la rive droite de l' Hermus.

C'est donc bien ici le cas de dire : «Il serait difficile de réunir en un même lieu tant d'éléments divers : un port, un tombeau, un hiéron, le sommet d'une montagne ou trône de Pélops, éléments qui concordent trop bien avec les textes grecs, pour que ces lieux ne soient pas les mêmes qui ont été décrits par les anciens.

Pausanias les a vus, ce n'est pas par ouï-dire qu'il en parle, et il est impossible de trouver plus d'accord entre la description et la réalité.»

Nous ne pouvons terminer cet article sans dire un mot de la différence de vue qui existe entre les pages précédentes et le texte de M. Texier. On sait que l'intelligent voyageur s'efforce de prouver que les ruines, situées au-dessus de Pétrota sont celles de l'antique Sipylus-Tantalis [1] Des savants, tels que E Curtius, B. Stark [2] G. Hirschfeld [3], pour ne citer que les plus modernes, y reconnaissent au contraire l'antique Smyrne. Quoi qu'il en soit de cette question, qui est en dehors de notre sujet, [4] nous ne pouvons faire autrement que de relever l'erreur dans laquelle Mr Texier est tombé concernant le Trône de Pélops et le Hiéron de Cybèle. Il dit : «L'emplacement du Hiéron est, on ne peut mieux déterminé, ἐν κορυφῇ τοῦ ὄ-

1) Texier. Asie-Mineure T. II. p. 250.
2) Beiträge, etc. p 74.
3) Nach dem griech. Orient, p. 242.
4) Voir : M. Tsakyroglou, Smyrnaica, II. p. 27.

pous; enfin le lieu dit le trône de Pélops, se reconnaît dans une localité voisine dont je donnerai la description.» — (T. II. p. 250). — Quelques pages plus loin, à l'explication des planches, il ajoute. Les ruines que l'on voit au milieu de la seconde enceinte (de l'Acropole) ont appartenu au temple de Cybèle. Le trône de Pélops, cité par Pausanias, se voit du haut de ce rocher en regardant à l'ouest-nord-ouest. C'est une enceinte taillée dans le roc, avec deux escaliers; en avant il y a une enceinte en pierres sèches. Le rocher est aplani. Le monument ressemble à «l'école d'Homère, à Chio» (T. II. 260).

Or, nous avons vu plus haut que Pausanias dit: Πέλοπος δὲ ἐν Σιπύλῳ μὲν θρόνος ἐν κορυφῇ τοῦ ὄρους ἐστὶν ὑπὲρ τῆς Πλαστήνης μητρὸς τὸ ἱερόν; ce qui évidemment ne veut pas dire que le hiéron est sur le sommet de la montagne, au-dessus du trône de Pélops. Le monument, auquel M. Texier donne ce dernier nom, est situé au pied de la montagne de l'acropole [1]; «le rocher aplani» porte un tombeau en forme d'auge, le tout pourrait bien avoir été un antique hérôon [2]. Quant au «temple de Cybèle,» supposé même que le texte n'eût pas été mal interprété, Pausanias l'aurait-il cité dans le même passage avec d'autres souvenirs de Tantale, sans faire mention de la ville de Tantalis elle-même, lui qui en parle si longuement dans d'autres endroits? Toute cette énumération (V. 13) du Périégète prouve que l'antique

1) Voir la description, avec planche, dans "Beiträge etc par G. Hirschfeld, et mon Sipylos et ses Monuments."
2) M. Tsakyroglou, Smyrnaïca, II. p. 17.

Sipylus n'était pas à cet endroit, et si «Pline (chap. XXIX) après avoir mentionné Clazomène et les villes de la rive sud, passe immédiatement à la description de Tantalis,» c'est qu'il avait en vue les villes détruites par des tremblements de terre; au reste, comment pourrait on concilier le grand naturaliste avec lui-même quand il dit, en quittant Tantalis, «r e g r e d i e n t i b u s i n d e XII m i l l i a p a s s u u m»,—«en revenant en arrière, nous trouvons à 12 mille pas, sur la côte, Smyrne, fondée par l' Amazone et rétablie par Alexandre,» si, avec Mr Texier, nous plaçons Tantalis à Pétrota qui n'est éloigné de Smyrne que d'environ 4 Kilom.

Si nos conclusions sont différentes de celles du savant voyageur français, ce n'est qu'en suivant ses propres recommandations. «Pour ceux qui ont à traiter des questions qui offrent si peu d'éléments de conviction, ce qu'on peut raisonnablement exiger, c'est que les conditions topographiques répondent aux rares citations que l'on trouve dans les auteurs, et que les monuments existants satisfassent par leur caractère aux conditions chronologiques demandées pour la solution du problème »

G. Weber.

EXPLICATÒN DES PLANCHES

du Tumulus et du Hiéron, à Bélevi.

PLANCHE I.

Fig. 1. Vue d'ensemble du tumulus.
» 2. Entaille dans le roc vif pour empêcher le glissement des blocs.
» 3. Plan horizontal du tumulus.
» 4. Coupe verticale du couloir et des 3 chambres.
» 5. Vue perspective de la chambre funéraire F.
» 6. Paroi latérale de la chambre sépulcrale S.
» 7. Plan horizontal des trois chambres.
» 8. Paroi du fond, cd, de la chambre sépulcrale F.

Les chambres sont remplies de teıre jusqu' à un mètre de hauteur; les dessins n' en tiennent pas compte, si ce n' est la porte, (fig. 5, et 8) qui est laissée en blanc pour la partie comblée.

PLANCHE II.

Fig. 9. Plan du Hiéron et de ses àlentours.
10. Coupe verticale S-N. sur la ligne FC.
11. » » O-E. » » » AB.

NOTA. — Dans toutes les figures, appartenant à un même monument, les lettres se rapportent exactement les unes aux autres.

Α'.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

ΕΝΑΠΟΚΕΙΜΕΝΑΙ ΕΝ ΤΩι ΜΟΥΣΕΙΩι.

'Αριθμ. 154

'Εξ ἀγορᾶς.

Ὑπὸ τεμάχιον ἀναγλύφου, ὕψ. 0,52, πλ. 0,45, πάχ. 0,10, εὑρεθέντος ἐν τῷ χωρίῳ Σικλάρι.

Μενεκλῆς Μεν[ε-
κλήου τοῦ Ἀρτεμιδώ-
ρου.

155

'Εκ προσφορᾶς κ. 'Αριστοτέλους Μ. Φοντριέρου.

'Επὶ τεμαχίου μαρμάρου, ὕψ. 0,15, πλ. 0,13 καὶ πάχ. 0,5 εὑρεθέντος εἰς Τράτσα, παρὰ τὰς Πολυτειχίδας? τῶν Κολοφωνίων.

. . . .
. . . . . . *ΚΛΙΟΣΑ* . . . .
. . . . *Κολοφωνίων* . . . .
. . *ον* *παρέσχηται* . . . .
π]όλει καὶ νῦν βουλο . . . .
λ]είτη [α]ὑτοῦ διδω . . . .
προεψη[φι]σμένα . . . .
τῆι πόλει πρὸς . . . .
. . . . . *οὐντ* . . . .
. . . .

156

Ἐκ προσφορᾶς κ. Γ. Λάτρη.

Ἐπὶ μαρμάρου, σωζομένου ὕψους 1,30, πλ. πρὸς μὲν τὰ ἄνω 0,54, πρὸς δὲ τὰ κάτω 0,6, καὶ πάχ. 0,12, εὑρεθέντος εἰς Ἐρυθράς.

[Σῖμος]	[Φύρσων]
[Ἀπολλων]ίου]	[Ἰατροκλείους]
[Ἀθήναιος]	[Ἀναξικράτης]
[Διονυσίου]	[Θρασυβούλου]
[Ἑκα]τᾶς	Πύθεος
[Γνώ]του	Πυθέου
Ἀπελλικῶν	Μοιρῶναξ
Πειθαγόρου	Ἐνδήμου

Λήναιος
Ἡρογένου.

Ἐφ' ἱεροποιοῦ Ἀπατουρίου, μηνὸς Ἀρτεμισιῶνος, ἔδοξεν τῶι δήμωι, Πολύκριτος Ἰατροκλείους εἶπεν· ἐπ-

ειδὴ οἱ στρατηγοὶ οἱ στρατηγήσαντες τὴν πρώτην τετράμηνον ἐφ' ἱεροποιοῦ Ἡ γ η σ α γ ό ρ ο υ, Σῖμος Ἀπολλωνίου, Φύρσων Ἰατροκλείους, Ἀθήναιος Διονυσίου, Ἀνα[ξικράτης Θρασυβούλου, Ἑκατᾶς Γνώτου, Πύθεος Πυθέο[υ, Ἀ]πελλικῶν Πειθαγόρου, Μοιρῶναξ Ἐνδήμου, Δήν[αιος Ἡρογ]ένου, ἄνδρες ἀγαθοὶ καὶ φιλότιμοι γεγόνα[σι περὶ τὸν δῆμον καὶ καλῶς μὲν καὶ συμφερόντως τ[ὰ τῆς φυλακῆς καὶ τῶν ἐ ξ ο π λ α σ ι ῶ ν ἐπεμελήθησαν, πο[λλῶν δὲ φόβων καὶ κινδύνων περιστάντων καὶ δα[πάνης πρὸς εἰρήνην οὐκ ὀλίγης, ἐν ἅπασιν διετ[ήρησαν τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν ἀκέραιον, ἐπιμεληθέ[ντες στρατευμάτων συναγωγῆς τε καὶ ἀποστ[ολῆς . . . . ν δριον βαρβάροις, ἃ συνετάξατο ἡ . . . . δεκων τοῖς παρ' Ἑρμοκράτει τα . . . . γραφέντων χρημάτων ὑπ' Ἀθη . . . . μαϊκοῖς προσοφειλομένων ε . . . . φόροις τῶν ὀψωνίων ἐκ πλει . . . . [ἐνεγκαντες ἐκ τῶν ἰδίω[ν . . . . ἄλλης διοικήσεως . . . . τῶν ἐπιπεσόντων π[ρώτων. Τύχηι ἀγαθῆι δεδόχθαι τῶι

δήμωι ἐπαινέσαι μὲ[ν τοὺς στρατηγοὺ]ς τοὺς στρατη-
γήσαντας ἐφ' ἱεροπ[οι]οῦ Ἡγησαγόρου τὴν π[ρ]ώτην τε-
τράμηνον καὶ σ[τεφανῶσαι χ]ρυσῶι στεφάνωι Σῖμον
Ἀπολλωνίου, Φύρ[σωνα Ἰατροκλείους, Ἀθήναιον Διονυσίου,
Ἀναξικράτην [Θρασυβούλου, Ἐκκτᾶν Γνώτου, Πύθεον Πυθέ-
ου, Ἀπελλικ[ῶντα Πυθαγόρου, Μοιρώνακτα Εὐδήμου, Δήναι-
ον Ἡρογένου. . . . . [ἐν πᾶσι τοῖς ἀγῶ-
σιν ἀναγγε . . . .
ἀγωνοθέτας . . . . [ἐν τῶι
θεάτρωι ὅτα . . . . [ἀναγράψαι δὲ
τό δε τὸ ψή[φισμα εἰς στήλην μαρμαρίνην καὶ ταύτην στῆ-
σαι ἐν τῆι [ἀγορᾶι . . . .
ΜΑΙΧΕ . . . .
τω ὁ δῆ[μος . . . .
. . . .

Ἕκαστον τῶν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐπιγραφῆς πέντε σωζομένων ὀνομάτων περιστέφεται διὰ στεφάνης.

157 (156)

Ἐκ προσφορᾶς τοῦ ἐν Νέᾳ Φωκαίᾳ κ. Γ. Ἐμμανουήλ.

Βλέπε τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ριά ἐπιγραφήν, ἐξ ἀντιγράφου δημοσιευθεῖσαν. Μουσεῖον καὶ Βιβλ. Εὐαγ. Σχολῆς, περίοδος δευτέρα, ἔτος πρῶτον 1875-1876.

158

Ἐκ προσφορᾶς κ. Σπύρου Γεωργίου.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου μαρμάρου μετ' ἀετώματος, ὕψ. 0,15, πλ. 0,18, πάχ. 0,4, εὑρεθέντος εἰς Ἐρυθράς.

Ζώσιλος Δ
Δελφινίου.

159

Ἐκ προσφορᾶς τοῦ ἐν Κάσσῳ κ. Ν. Πνευματικοῦ.

Ἐπὶ πλακὸς ὕψ. 0,95, πλ. 0,65, πάχ. 0,7, μετενεχθείσης ἐκ Κάσσου.

Αὐρ . . . . . . ΤΟΧΙΛΕΥ
ΧΩ . . . .

Μάρκος Αὐρήλιος
Βαίβιος Θάλλος
τρίς.

Αὐρηλία Ἠπιάνασσα Διδύμου.

Μάρκος Αὐρήλιος
Νεικάδας Νεικάδα.

160

Ἐξ ἀγορᾶς.
Ἐπὶ τεμαχίου μαρμαρίνης πλακὸς εὑρεθέντος ἐπὶ τοῦ Πάγου.

. . . .
. . . . , *ΩΜΝΙ* . . .
. . . . . *χαίρε[τε* . .
. . . *παρ]οδΕῖται* (?)

161

Ἐπὶ ἑτέρου ὁμοίως, ὕψ. 0,20, πλ. 0,18, πάχ. 0,6.

Μαρ . . . .
ανὸν . . . .
. . . .

162

Ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου, ὕψ. 0,18, πλ. 0,21, πάχ. 0,5, εὑρεθέντος ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ Πάγου.

. . . . *ΟΙΠΩΤΟ.*
κατεσκεύα]σεν ἑαυτῷ τ
ὸ μνημεῖον]καὶ κληρονό-
μοις καὶ οἷ]ς ἂν αὐτὸς βού-
ληται. Τῆς[ἐπιγραφῆς ἀντί-
γραφον]κεῖται εἰς τὸ ἀρ-
χε]ῖον.

163

Ἐπὶ μαρμαρίνης πλακός, ὕψ. 0,29, πλ. 0,27, πάχ. 0,7, εὑρεθείσης ἐπὶ τοῦ Πάγου.

Κόϊντος Σήϊ-
ος Χρυσόγο-
νος κατεσκεύ-
ασεν τὸ μνη-
μεῖον ἑαυτῷ
καὶ τοῖς ἰδίοις.

164

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0,29, πλ. 0,40, πάχ. 0,9, εὑρεθέντος ἐπὶ τοῦ Πάγου. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐντὸς πλαισίου.

. . . . ρία Ἀμμάζουσα
ἑαυτ]ῇ καὶ Πουφίῳ
Τρ]αϊανῷ τῷ ἀνδρὶ
καὶ τῇ] θυγατρὶ καὶ
τοῖς ἀπ]ελευθέροις κ
αὶ τοῖς] ἐγγόνοις
πᾶσι]ν.

165

Ἐπὶ τεμαχίου πλακός, ὕψ. 0,18, πλ. 0,30, πάχ. 0,4, εὑρεθέντος ἐν Κούλοις· ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς φαίνονται ἀναγεγλυμμένοι δύο πόδες.

Ἀρτέμιδι Ἀνάειτι καὶ
Μ]ηνὶ Τιάμου Μελτίνη
ὑπ]ὲρ τῆς ὁλοκληρίας
τῶν] ποδῶν εὐχὴν
ἀνέσ]τησεν.

---

166 (165)

Ἐπὶ μαρμάρου, ὑψ. 0,49, πλ. 0,21, πάχ. 0,22, εὑρεθέντος ἐπὶ τοῦ Πάγου. Ἐπὶ τοῦ μαρμάρου ὑπάρχει ὀπὴ πρὸς στήριξιν τοῦ ἀγάλματος.

Ἑρμόδωρον καθορ[ᾶ-
τέ με χάλκεον ὧδε,
φίλοι, γέμνιχον ἐν παι-
διανηγεσίων τὸν ἄρι-
στον αὐτὸν θηρεύσαν-
τα εὔχρωτ' ἰῶ τόν δε λα-
γωόν. Διοσποίη τε φέρω
τοῦτο τὸ δῶρον ἐγώ· εἴ
τις τοι μετάθοι με ἢ ἐν-
τεῦθεν μετενένκῃ δώ-
σ]ει μητρὶ θεῶν Σμυρ-
να]ϊκῇ· τελέτω χρυσοῦς κβ'.

Σημ. Τὴν ἀνάγνωσιν «εὔχρωτ' ἰῶ» ὀφείλομεν τῷ ἡμετέρῳ κ. Κ. Μυλωνᾷ καθηγητῇ τῆς ἀρχαιολογίας ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

---

167 (171)

Ἐκ προσφορᾶς κ. Ι. Παπανικολάου.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὑψ. 0,22, πλ. 0,24, εὑρεθέντος κατὰ τὴν κατεδάφισιν τοῦ Κρομμυόκάστρου.

. . . .
. . . . . ΕΣΤ . . .
. . . . ΟΝΔΡ . . .
. . ΩΝΔΕΚΑ . . .
. . ΤΟΝΑΤΟ . . .
. . . .

---

168 (169)

Ἐξ ἀγορᾶς.

Ἐπὶ λευκοῦ μαρμάρου, σωζομ. ὕψ. 0,15, πλ. 0,20, πάχ. 0,3 εὑρεθέντος ἐπὶ τοῦ Πάγου.

. . . .
. . . . *η καὶ*
. . . . *θρεμμα*
. . . . *μηδενὶ*
. . . . *ωμα η δωρεὰ*
. . . . . . *τι παρὰ ταῦτα*
. . . . *ς τῆς Σιπυληνῆς* ✕ *,βφ'.*
. . . . . . *ἀρχεῖον.*

---

169 (172)

Ἐξ ἀγορᾶς.

Ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου, ὕψ. 0,13, πλ. 0,11, πάχ. 0,4, εὑρεθέντος ἐπὶ τοῦ Πάγου.

. . . .
. . . . *N* . . . . .
. . . *HENO* . . . .
. . . *NTOΠ* . . . .
. . . .

---

170 (167)

Ἐκ προσφορᾶς τοῦ θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Κρήνης κ. Ἀμβροσίου.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0,60, πλ. 0,73, πάχ. 0,20, εὑρεθέντος ἐν τῷ παρὰ τὰς καλύβας (ντάμια) τοῦ Γκιαούρκιοϊ θέσει, ὅπου ἀνεσκάπτετο τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖσε φρέαρ.

. . . .
. . . . ου τοῦ Ηρι . . . .
. . . . δ]καλούμενος 'Απολλω . . . .
. . . . δίου 'Ακτίου υἱοὶ 'Αντωνῖνος . . . .
. . . . . . Β τοῦ Μενάνδρου τοῦ Κλωδίου . . . .
. . . . ολιανὸς Διονυσίου τοῦ Βλάστου. Παρθ[ένοι· . . . .
κ]αὶ Κοΐντου θυγατέρες Τατάριον καὶ Τάτιον . . . .
Ζ]ηνωνὶς Ζήνωνος τοῦ Ἑρμίππου ἡ καλουμένη . . . .
Κλαυδία (κα)ὶ Κλαυδίου 'Ακτίου θυγατέρες 'Αμμία καὶ Κλ . . .
Τάτα Σωσάνδρου τοῦ Ἱκεσίου.
Παρεδρεύοντος Μηναγόρου τοῦ Σελεύκου.
Κικονέων Κολώνων. 'Επὶ πρ[υτάνεως
'Απόλλωνος τὸ ξέ, προφητεύοντος Γ . . . .
μανος 'Ιουλίου Ζωτίχου.
Θεσπιῳδοῦντος Κλ. 'Ασκληπιδου, θεοπρό[ποι· . . . .
Αὐληνὸς Παῖτος Πουπωνιανὸς Κοδράτος . . . .
Αὐληνὸς Κάνδιτος Αἰλιανὸς Οὐάλης. Κο[ῦ]ροι· Α . . . .
Σεργιανὸς 'Αγριππεῖνος Κοδράτος Φροῦγις Νε . . . .
Π . . . . ιος.

171 (173)

Ἐξ ἀγορᾶς.

Ἐπὶ πλακὸς μετ' ἀετώματος, ὑψ. 1,23, πλ. 0,8, πάχ. 0,5.

Ὁ δῆμος
Νικογένην Μενεκράτου.

[1] Ἐντὸς στεφάνης.

172 (174)

Ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου ὑψ. 0,27, πλ. 0,25, πάχ. 0,10. Σχῆμα γραμμ. Λ Є C ἡ δὲ γραφὴ κακόσχημος.

. . . .
. . . . ΑΣ
. . . . ΕΝΗ
. . . . ΧΑ
. . . . ΕΙ.ΧΕΥΡΗΡ
. . . . . . ΕΙΕΙΣΤΟΝΤΟΝ
. . . . Σ
. . . . αὐτῆς τῆς
. . . . ἀντίγρα-
. . . . Α.ΙΣΤΑ
. . . . Σμ]ύρνῃ.

173 (168)

Ἐκ προσφορᾶς τοῦ ἐν Ἀϊδινίῳ κ. Μιχαὴλ παππᾶ Κωνσταντίνου.

Ἐπὶ ἀμυγδαλίτου λίθου, ὑψ. 0,43, μήκ. 1.58, πάχ. 0,37, εὑρεθέντος εἰς τὸ μίαν ὥραν μακρὰν τῶν Τράλλεων χωρίον Ἐμίρκιοϊ.

. . . . O . . . . N H
. . . . ΙΥΛΙΣ . ΤΟ . . . . ΣΔΕΚΤΟΥΠΑΝΤΟΣΟΜΟ
. ις τούς τε βο[υλευ]τὰ[ς πάντας καὶ τοὺς ἱε]ρομνήμονας καὶ τοὺς προ-
Ἀλεξάνδρου, πολίτης ὢν φαίνηται τετιμημένος ἀξίως, εἶναι αὐτὸν
δεδόσθαι δὲ αὐτῶι καὶ τιμὰς ἰσολυμπίους καὶ σταθῆναι αὐτοῦ τὴν εἰ-
. κάθαι δὲ αὐτὸν καὶ εἰς προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι πᾶσιν, ὑπάρχειν δὲ αὐ-
τα]νείῳ καὶ ἔφοδον ἐπὶ τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον πρώτωι μετὰ τὰ
. . καὶ τὰ ἐκ τοῦ νόμου σιτηρέσια ὑπὸ τῶν ταμιῶν, καθότι καὶ τοῖς α.
αὐ]τῶι καὶ τὰς ἀτελείας τὰς ἐκ τοῦ νόμου· ἀνα[γγελθ]ῆναι δὲ τὰς τι-
. . δ]πω[ς φαί]νηται ὁ δῆμος τοὺς ἀγαθοὺς ἄν[δρας] προαιρούμενος
. , ΟΝΤ . . [ἀνα]γράψαι δὲ τὸ ψήφισμα τόδε [εἰς] τὰς περὶ τούτων ἐπισ-
ῆσαι μίαν μὲν ἐν τῶι ἱερῶι τοῦ Διὸς τοῦ Λα[ρασ]ίου, τὴν δὲ ἑτέραν
. ΑΣ . . . . ΩΝ ᾑρημένων ἐπὶ τῶν ἐν . . . ΤΩ . . . . ωμα δοῦναι εἰς
ἄν]δρες βο . . . . . δύο, οἵτινες τό τε ψήφισμα . . . . . . συνσιν Ἀλεξάνδρωι
σονσιν αὐτοὺς ἐπὶ τ[ῆι π]ρεσ[β]είαι . . . . . Α . . Ο . ΕΝΗ . . . . εἰς τὸ λοιπὸν
κ]αὶ τὸν δῆμον εὔνοιαν . . . . ΑΥ . . . . . . ὅπως . ΥΝΗ . . . . . . ΟΜΓ . ΙΟΥ
. . ΩΣ καὶ παρὰ τοῦ δήμου . . . . Α φιλανθρω . . . . .
. . . . ΤΑΙΟΥΓ . ΠΟ . . . ΑΕΙ . . . .
. . . . Ο . . . . ΙΓ . . . .

Ὁ λίθος οὗτος ἦτο ἐκτισμένος εἰς τὸ ἐν Ἐμίρ-χιοΐ τουρκ. τέμενος, μετενεχθεὶς ποτε βεβαίως ἐκ τῶν ἐρειπίων τῶν Τράλλεων. Ἤδη δὲ ἐκσκαφεὶς ὅπως χρησιμεύσῃ εἰς τὸ λιθόστρωμα τῆς μεταξὺ Τράλλεων καὶ Μαιάνδρου ἐπισκευαζομένης ὁδοῦ διεσώθη χάρις εἰς τὸν φιλάρχαιον ζῆλον τοῦ κ. Μιχαὴλ Παππᾶ Κωνσταντίνου ἀρωγὸν σχόντος πρὸς τοῦτο τὸν τέως ἀστυνόμον τῆς πόλεως Σουλεϊμὰν Βεμπῆ Ἀγᾶ.

Ὁ λίθος εἶναι σῶος καὶ αἱ γωνίαι αὐτοῦ ἀκέραιοι· μόνον ἡ ἐπιφάνεια τοῦ μέρους, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή, εἶναι βεβλαμμένη κατά τι, ὡς δηλοῦται ἐκ τῶν κενῶν, ἃ διὰ στιγμῶν καὶ γραμμάτων συνεπληρώθησαν.

Ἡ ἐπιγραφὴ δὲν ἐκτείνεται καθ' ὅλον τὸ πλάτος τοῦ λίθου, ἀλλὰ βαίνει μέχρι 0,75, τοῦ λοιποῦ πλάτους μένοντος ἀγράφου. Κατάδηλον δὲ γίνεται ὅτι ὁ λίθος οὗτος συνείχετο μετ' ἄλλου τινος πρὸς τ' ἀριστερὰ συνεφαπτομένου αὐτῷ καὶ ὅτι ἐπ' ἀμφοτέρων ἀνεγράφετο τὸ πρὸς τιμὴν Ἀλεξάνδρου τινος, υἱοῦ Ἀλεξάνδρου, ψήφισμα τῆς πόλεως τῶν Τράλλεων.

---

174 (175)

Ἐπὶ τεμαχίου πλακός, ὕψ. 0,26, πλ. 0,36, πάχ. 0,6, εὑρεθέντος ἐπὶ τοῦ Πάγου.

Ὁ δῆμος	*Ὁ δῆμος*
Ἀρτεμίδωρον	*Ἀρτεμίδωρον*
Σωσικράτου.	*Σωσικράτου*
	τοῦ Ἀμφιλόχου.

---

175 (176)

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0,18, πλ. 0,3, πάχ. 0,8, εὑρεθέντος ἐπὶ τοῦ Πάγου.

Ὑγεία Ἡρακλέ-
ωνι συμβίῳ
μνείας χάριν.

---

176 (170)

Ἐκ προσφορᾶς τοῦ ἐν Ἀϊδινίῳ ἀστυνόμου Σουλεϊμὰν Βεμπῆ Ἀγᾶ.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 1,05, πλ. 0,77, πάχ. 0,37, ἐκχωσθέντος ἐκ τοῦ λιθοστρώματος, ὅπερ συνενοῖ τὴν μεταξὺ Τράλλεων καὶ Μαιάνδρου ὁδόν.

. . Κ . . . .
. . . Τ. ΛΕΠΗ. . . . .
'Αγρ(ὁ)ς ΛΙΝΟΣΗΤΟ . . . .
Τόπος ΙΩΝΙΟΝ. . . . .
Τοπάρια ΔΙΟ . . . .
'Αγρς ΣΗΛΕΧΗΡΙΟΝ . . . .
. . . . . .
Ζώτικος καὶ Τρόφιμος οἴκων ἐν . . . . . .
ὑπὸ 'Εμβάθρ(ω) ὠνὴν πρόσοδον Κ
Φούλβιος ἱερεὺς
'Αγρς Κοζυνατα ⩡ Γ Ξ Κ, Δ < Γ Ε Β Ν

Κ Δ — 'Αγρς Σύανα πρὸς Λευκόπετρ(αν) Ζ Ε' Ξ Χ' Κ, Β < Η

ΝΔΑΜΟΙΣ Ζ Ρ' Ν' Α Ε' — ⁑ Ζ Γ' Ε' Ξ Χ'

Τατιανὸς Τραλλινὸς βουλς ζώων Κ' Δ' Γς
'Εν χω(ρίῳ) Μονναρο.. δούλων καὶ ζώων Κ' Γ ς' Μ' Ε

.< Δ Κ' Δ < — 'Εν χω Μονναροις ζώων Κ' Γ < Γ Γ Ν'

Ι Ε Τ Ν Ω — 'Εν χω Παραδείσω δούλων καὶ ζώων Κ' Δ Δ Κ Ρ

'Αγρς Τόμος καὶ 'Υπερβολή, τὸ κ(ὲ) πυργίον ΖΙΖ < Ξ' Κ' Θ'
'Αγρς Τραρα σὺν κτ(ήσει) τῆς περ(ὶ) Παράδεισον Ζ Γ ς
'Αγρς Τραλλικῶν σὺν κτή τῆς αὐτῆς Ζ < Η'

ΙΕΡΚ'
ιν ΖΓΗ' Δ'
ΔΡΝ' ΑΣ
Τ . Κ, ΓΕ' Ξ Ρ'
ΜΑΔ ΚΔΤ'
της ΖΗ < Γ'Ι'ΕΟ'Ε
ρασκόρδοις Ζ Ι' Ρ

ΓΔΤο Ζ ΑΙ' Β
Ζ Γ' Ι'Ε
ΖΒ < Δ' Μ'
Γ < Γ' Κ' Δ'
Σ .

ς βουλς

Τόπος ἐν Παρκάλλοις 'Αλεξάνδρου Κοπιδέρμου ΖΕ'Κ'Ε
Χω Μόνναρα Ζ ΓΙΝ ≥ Μ ⊦, ΙΕ < ΔΜ
'Αγ(ς Νεικοστρατιανὸς ΖΒ < Γ. Δ' Σ
'Αγρς "Αραρα ἐν κώ (μη) Αράροις ΖΔ < ..Η'ΞΓΚ'ΓΔ'Ρ'
'Αγρς Πριάπιον καὶ 'Εκατέου Αὐλὴ ΖΙ'Ν'Τ'Κ, ς < ς Τ'
'Αγρς Νύμφαι ΖΔ' Κ' Π' Ε Κ, Δ <
'Αγρς Κολέα ἤτοι Κυπαρίσσιον ΖΓ < 'Η Κ ς < Ε' Δ'
'Αγρς Καλύβια Ζ Δ < Ε' Π'
'Αγρς Μόναυλις πρὸς κώ Ὀρδόμου Κῆπ(οι) Ζ Ε ΙΒΟ ΚΗ
'Αγρς "Ορβηλα ΖΕ < Γ Η Ξ Τ ΚΓ < Η'Μ'
'Αγρς .αλκιζω κώ Ζ ς Ι'Ν'Τ Κ, Ζ < Ι' Β Π'
Ø Ζ ΙΑ Η' Ξ Ο'
Κριτίας Τραλλιανὸς βουλς ζώου Κ, Η'
'Εν ἀγρς Ὀρδόμου Κήποις δούλων καὶ ζώων Κ Β
'Εν ἀγρς Πλατάνω χω Κερασκόρδων ζώων Κ
'Εν χω Πεισωνιανοῖς ζώων Κ Δ
'Αγρς Κλαστανοῦς καὶ Λύκου Μόναυλις Ζ ς ς' Ο'
'Αγρς Εὔκαρπος ἐν κώ Ὀρδόμου Κῆπ(οι) ΖΓΓ'Η' Ν'Ο'
'Αγρς Ορδόμου Κῆπ(οι) Ζ Γ < Δ' Ι' ΕΟ ΒΤ'
'Αγρς Μόνοικος Ζ Δ < Γ Ι' Κ Σ' Ω ΚΓ < Η' Ρ'

'Αγρ̣ς Λεύκη χω πρὸς τῶ Χαράκ(ι) Μ ⍾ Ζ Δ< ΧΞΥ Κ

τοπίω Βασιλικοῦ — *'Αγρς Ροδία* Ζ< Δ Μ' Τ ΚΕ

Τόπος Βλέπων Ζ Π

Ζ Κ Ε' Ι' Β ΡΝ

ΖΒΓ Η'Π ΔΚ Δ< *Λάτρων Τραλλιανὸς βουλς*

'Εν χω Δάφνη δούλων καὶ ζώων Κ Ρ< Κ' Ρ' Ν

'Αγρς Τὰ περὶ Δάφνην καὶ Μυρσίνην καὶ Δρῦν Ζ Η

Χωρς Βουνὸς ἐν Βάθρς, 'Αγρς 'Αμπελὼν Ζ Δ< Γ' Ι'Β'

'Αγρς 'Ιππικὴ καὶ Σύμβολος, Χω Βουνῶν Ζ Δ Ι

'Αγρς Βουνὸς τοῦ αὐτοῦ χω Ζ ς Κ

ϕ Ζ ι Ζ Γ Π

Παυσανίας ὁ καὶ 'Αχόλιος ζώων Κ ς Μ' Η

. . . . . Δ Τ . Ο . . . . . Κ Γ Ι . . Χ Γ Ζ ΒΗΜ

. . . . Κ Δ Β Ν Δ Π

Τὸ μάρμαρον εἶναι σῶον πλὴν μικροῦ μέρους ἀποκοπέντος πρὸς τὰ δεξιὰ ἄνω, τὰ δὲ γράμματα εἶναι κατὰ πολὺ λελωβημένα ὡς ἐκ τῆς ἐπηρείας τῆς ἀτμοσφαίρας καὶ τῆς ἐκ τοῦ ὕδατος φθορᾶς, ἐφ' ὅσον ἐχρησίμευεν ὡς προτείχωμα τοῦ λιθοστρώματος ἐν τῇ ἑλώδει ἐκείνῃ θέσει· δυσδιάκριτοι μόνον εἶναι αἱ πρὸς τὰ ἄνω 7 καὶ πρὸς τὰ κάτω δύο σειραί. Πρὸς τ' ἀριστερὰ τοῦ μαρμάρου σώζεται μικρὸν τοῦ πρὸς τὰ δεξιὰ μέρους ἑτέρας ἐπιγραφῆς, ὁμοίου θέματος, τῆς ὁποίας τὸ λοιπὸν μέρος ἐπεγέγραπτο ἐπὶ ἄλλου μαρμάρου συνεχομένου μετὰ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος σήμερον.

Σχῆμα γραμμάτων Ϲ Ш

Τὸ πρῶτον Ζ ἐφ' ὅσαις σειραῖς ἀπαντᾷ εἶναι ὅμοιον τῷ ἐν τῷ 11 στίχῳ σημειουμένῳ.

177

Ἐξ ἀγορᾶς.

Ἐπὶ τεμαχίου λίθου, ὕψ. 0,35, πλ. 0,33, πάχ. 0,20, εὑρεθέντος ἐπὶ τοῦ Πάγου.

. . . .
. . . υς πάλιν ψειλοὺς ἀξι . . . .
. . . ου πράγματος ἐπιστρο . . . .
. . . ἀλλὰ καὶ εὐσεβὲς κελε . . . .
. . . καταβόσκειν τὰ καθωσι[ωμένα . . . .
. . . α καὶ ἐλεγχθέντα τι το . . . .
. . . ον εἰς τὸν θεὸν ζημ. . . . .
. . . ι παρὰ τῆς πόλεως Λ . . . .
. . . τ]ὴν ἱερωσύνην ἐπ . . . .
. . . . ς μέρη πέντε ὁ κα . . . .
. . . . ν τετηρῆσθαι νυ . . . .
. . . . ησας τῇ πόλει τὰς . . . .
. . . ἀμ]πέλους καὶ τὰ λοιπὰ . . . .
. . . . ς τὴν Οὐήριον Η Κ Τ . . . . . .
. . . . . ὑμεῖν δ[ο]κεῖ π . . . .
. . . . . ἱε]ρῶσθε, ἱερωσ[θε.

. . . . . . Δ Γ Κ Ε . . . .
. . . .

---

178 (179)

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλακός; ὕψ. 0,30, πλ. 0,25, πάχ. 0,6, εὑρεθείσης ἐπὶ τοῦ Πάγου.

Πόπλιος Σεσ-
τίλιος Ροῦφος
ἑαυτῷ κατεσ-
κεύασε μνῆμα
καὶ ἐ(γ)γόνοις.

---

179 (178) [1]

Ἐπὶ πλακός, ὑψ. 0,84, πλ. 0,43, πάχ. 0,5, εὑρεθείσης ἐπὶ τοῦ Πάγου.

Βου- [2] *Δῆ-* [2]
λή. *μος.*
Ἐπὶ στεφανηφόρου Ἀ-
πολλοδώρου τὸ β, ἀγορα-
νόμος β' Νικόλαος Ἀπολ-
λωνίου τοῦ Μηνοδώρου
. ἀγ]ορανόμος Διοκλῆς
. . . ἀνδρου γυμνασ[ι-
αρχ] . . . .

[1] Ἐδημοσιεύθη ἡ αὐτὴ ὑπὸ στοιχ. σμζ'. (Μ. καὶ Β. Εὐαγ. Σχ. περίοδος δευτέρα, ἔτος δεύτερον καὶ τρίτον 1876-1878) μετά τινος διαφορᾶς.
[2] Ἐντὸς στεφάνου,

180

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλακός, ὑψ. 0,74, πλ. 0,84, πάχ. 0,7, εὑρεθείσης ἐπὶ τοῦ Πάγου.

Ὁ δῆ-
μος
Νικόμαχον Ἑρμο-
γένου.

Ὁ δῆ- *Ὁ δῆ-*
μος *μος*
Παράμονον *Στρατονίκην*
Ἑρμογένου. *Χαρικλῆους.*

[1] Ἐντὸς στεφάνου.

181

'Επὶ λίθου, ὕψ. 0,45, πλ. 0,60, πάχ. 0,8, εὑρεθέντος ἐπὶ τοῦ Πάγου. 'Η ἐπιγραφὴ ἐντὸς πλαισίου.

Τραϊανοῦ
ὕδατος ἀποκα-
τασταθέντος
ὑπὸ Βαιβίου Τούλ-
λου ἀνθυπάτου. [1]

[1] Εὕρηται δεδημοσιευμένη ἐν C. J. G. ὑπ' ἀριθ. 3,147.

182

'Εκ προσφορᾶς κ. 'Αθανασίου Ζαχαρίου.

'Επὶ τεμαχίου πλακός, ὕψ. 0,10, πλ. 0,12, πάχ. 0,1, εὑρεθέντος ἐπὶ τοῦ Πάγου.

. . . .
. . . . *Η Σ Τ.*
. . . . *Τ Γ Ε Ι Ν Ο*
. . . . *σύστημα*
. . . . *αν λαμβα-*
. . . . *κοσίων πεν-*
. . . . *ρατωρ ἐπισν.*
. . . .

183

'Εκ προσφορᾶς κ. Συμεῶνος Πασσαδοπούλου.

Βλ. τὴν ὑπὸ στοιχ. σκθ'. ἐπιγραφὴν ἐξ ἀντιγράφου δημοσιευθεῖσαν. (Μ. καὶ Β. Εὐαγ. Σχ. περίοδος δευτέρα, ἔτος δεύτερον καὶ τρίτον, 1876-1878.)

184

Ἐξ ἀγορᾶς.

Ἐπὶ τεμαχίου λίθου, ὕψ. 0,25, πλ. 0,26, πάχ. 0,22, εὑρεθέντος ἐπὶ τοῦ Πάγου.

. . . . Cl]audi Thrasyllii
. . . . C]aesari Augus-
. . . . *ος Τιβερίου Κλ-*
. . . . *αι Σεβαστῆι καὶ*
. . . .

185

Ἐπὶ τεμαχίου πλακός, ὕψ. 0,28, πλ. 0,28, πάχ. 0,7, εὑρεθέντος ἐπὶ τοῦ Πάγου.

Ματιδία Πρειβά-
τα ζῶσα ἑαυτῇ
καὶ τῇ μητρὶ Δάφνῃ
τὸ ἥμισυ μέρος
τοῦ μνημείου
ἐκ θεμελίω[ν.

Γράμματα συνδεδεμένα ἐν τῇ τρίτῃ γραμμῇ.

---

186 (187)

Ἐκ προσφορᾶς κ. Νικολάου Τσακύρογλου.

Ἐπὶ πλακός, ὕψ. 1,25, πλ. 0,65, πάχ. 0,10, μετενεχθείσης ἐκ Κλησσέκιοϊ. Ἀνεσκάφη πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐκ τῶν παρὰ τὸ χωρίον τοῦτο ἐρειπίων τῆς Ἐλαίας. Ἐδημοσιεύθη δὲ ὑπὸ H. Gelzer ἐν τῷ τοῦ κλεινοῦ Ἐρνέστου Κουρτίου Beiträge zur Geschichte und Topographie Kleinasiens, Berlin, 1872.

. . . .

. . . . ΕΛΙ . . ΗΝ . . . .

. . . . ς τὸμ βασιλέα εὔνοιαι ὑπὲρ τ . . . . ον ψηφίζεσθαι τ]ὰς πρεπούσας αὐτῶι τιμάς. ὅπως ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις ἀγαθοῖς τῶι βασιλεῖ ἐκτενεῖς οἱ πολῖται φαίνωνται καὶ ἀποδιδόντες αὐτῶι τὰς καταξίας χάριτας τῶν εὐημερημάτων καὶ τῶν εἰς ἑαυτοὺς εὐεργεσιῶν, ἀγαθῆι τύχηι δεδόχθαι τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι στεφανῶσαι τὸμ βασιλέα χρυσῶι στεφάνωι ἀριστείωι· καθιερῶσαι δὲ αὐτοῦ καὶ ἄγαλμα πεντάπηχυ τεθωρακισμένον καὶ βεβηκὸς ἐπὶ σκύλων ἐν τῶι ναῶι τοῦ Σωτῆρος Ἀσκληπιοῦ ἵνα ἦ[ι σύ[ννα]ος τῶι θεῶι· στῆσαι δὲ αὐτοῦ καὶ εἰκόνα χρυσῆν ἔφιππον ἐπὶ στυλίδος μαρμαρίνης παρὰ τὸν τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος βωμόν, ὅπως ὑπάρχηι ἡ εἰκὼν ἐν τῶι ἐπιφανεστάτωι τόπωι τῆς ἀγορᾶς· ἑκάστης τε ἡμέρας ὁ στεφανηφόρος καὶ ὁ ἱερεὺς τοῦ βασιλέως κ[αὶ ἀ]γωνοθέτης ἐπιθυέτωσαν λιβανωτὸν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ το[ῦ] Διὸς τοῦ Σωτῆρος τῶι βασιλεῖ, τὴν δὲ ὀγδόην, ἐν ἧι παρεγένετο εἰς Πέργαμον, ἱεράν τε εἶναι ε[ἰς] ἅπαντα τὸν χρόνον, καὶ ἐν αὐτῆι ἐπιτελεῖσθαι κατ' ἐνιαυτὸν ὑπὸ τοῦ ἱερέως τοῦ Ἀσκληπιοῦ πομπὴν ὡς καλλίστην ἐκ τοῦ πρυτανείου εἰς τὸ τέμενος τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ τοῦ βασιλέως συμπομπευόντων τῶν εἰθισμένων καὶ παραστα[θ]είσης θυσίας καὶ καλλιερηθείσης, συναγέσθωσαν ἐν τῶι ἱερῶι οἱ ἄρχοντες, δίδοσθαι εἴς τε τὴν θυσίαν καὶ τὴν σύνοδον αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ταμ[ι]ε[ί]ου τῶν ἀμετοίστων προσόδων ἀπὸ τοῦ πόρου τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἀρ[γ]ύρου δραχμὰς πεντήκοντα, τὴν δὲ θυσίαν [ἐπ]ὶ τῆς ὑποδοχῆς ἐπιμελείσθωσαν οἱ ἱερονόμοι· γινεσθαι δὲ καὶ ἐπιγραφὴν ἐπὶ μ[ὲν τοῦ] ἀγάλματος «Ὁ δῆμος βασιλέα Ἄτταλον Φιλομήτορα καὶ εὐεργέτην, τὸν βασιλέως Εὐμένου Σωτῆρος, ἀρετῆς

ἕνεκεν καὶ ἀνδραγαθίας τῆς κατὰ πόλεμον, κρατήσαντα τῶν ὑπεναντίων.„ Ἐπὶ
δὲ τῆς εἰκόνος «Ὁ δῆμος βασιλέα Ἄτταλον Φιλομήτορα καὶ εὐεργέτην, θεοῦ βασιλέ-
ως Εὐμένου Σωτῆρος, ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ φρονήσεως τῆς συναυξούσης τὰ πράγμα-
τα καὶ μεγαλομερείας τῆς εἰς ἑαυτόν.» Ὅταν δὲ παραγίνηται εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν, στε-
φανηφορῆσαι πάντα ἕκαστον στεφανηφόρον τῶν δώδεκα θεῶν καὶ θεοῦ βα-
σιλέως Εὐμένου καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τὰς ἱερείας ἀνοίξαντας τοὺς ναοὺς τῶν θε-
ῶν καὶ ἐπιθύοντας τὸν λιβανωτὸν εὔχεσθαι νῦν τε καὶ εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον
διδόναι βασιλεῖ Ἀττάλωι ρώμην . . . . ὑγίειαν σωτηρίαν, νίκην,
κράτος καὶ εἰς τὰς κατα . . . . ἀμυνομένωι, καὶ τὴν ἐπ[ι-
στασίαν αὐτοῦ διαμένεσθαι καθ' ἅπαντα αἰῶνα ἀβλαβῆ μετὰ πάσης Ἀσίας
Ἀσίας ἀπαντῆσαι δσ' ἂν γένους τε . . . . καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τὰς ἱε-
ρείας καὶ τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς ἱερονίκας ἔχον-
τας τοὺς ΑΡΧ . . . . ΙΑΣΧΟΝ . . . τῶν
ἐφήβων ΚΗΤ . . . . παίδων καὶ τοὺς πο-
λίτας καὶ τὰς . . . . τας καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας γ-
ίναι οἰκεῖν ΑΛΛΩ . . . . ναιας καὶ τὴν ἡμέραν ἱε-
ρὰν . . . . καὶ τοὺς πολίτας παν-
δημεὶ κατὰ φυλὰς παρὰ τῶν παραδόντων φυλάρχων θύματα· δοθῆναι
δὲ εἰς ἑκάστην φυλὴν εἰσφέρειν ἐκ τῶν πολιτικῶν προσόδων δραχμὰς
εἴκοσι ΠΑΡΑΣΤΑ . . . . ' . . καλλίστης ὑπὸ τοῦ δήμου ἐπὶ
τοῦ βωμοῦ τοῦ Διὸς τοῦ ΠΙΤΑΝΙ Ο . . ΑΣΙΑΣ . . . . ΑΣΘΑΙΤΟΝΤ.Ο. .ΑΥΚΑΤΗΣ
ΑΛΙΑΤ.ΑΙΑΝΤΗΝΔΕΔΑ . . . . καὶ εὐ-
εργέτην, θεοῦ . . . . ΓΙΩΙΚΑ

ΑΡΜΑΝΑ .... σίας τῆς
εἰς ἑαυτὸν .... σαίας αὐτῶν καὶ ἄλλας
θυσίας .... *ΑΕΠΙΤΗΣΟΤΑΔΙΑΣΕΣΤΙΑΣ*
ΚΑΣΙΟΤ .... ἀναθείτωσαν αὐτὸν εἰς τὸ Πι-
ταναί[ω]ν . . *Ν* . . . *ΟΝ* .... τῶν χαριστ-
τηρίων .... βασιλέως ἀγῶνας καὶ ἐβασίλευσε
. . . . *ΜΟ* .... *ΑΣ* τὸ ψήφισμα καὶ πα-
ρακαλ .... συντηροῦντα τὴν
ὑπάρχουσαν *ΑΑΠΙΝΓΟΝ.ΠΩΣΤΕΙΜΩΝ* πρὸς τὴν πόλιν καί τινος ἀγαθοῦ
παραίτιον γενέσθαι αὐτὸν .... αι μό-
λις [ἔ]τε[ρ]αν παραγίνηται κατάστασιν τοῦ πολιτεύματος . . . . . *ΑΣΤΑΤ*.
ΓΕΝΗΝ .... *ΣΙΝΟ* . . .
ΔΙΑ .... *ΤΙΙΟΠΑΝ*
των θεωΣ . . . ἀναγράψαι τὸ ψήφισμα εἰς στήλην μαρμαρίνην καὶ στῆσαι
ἐν τῶι τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἱερῶι ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιμελειῶν πορισαμένων
τῶν στρατηγῶν . . . . *ΚΑΙΤΟΑΡΓΥΡΙΟΝΙΕΝΑΙ* εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον
καὶ κατ . *Τ* . *ΡΧ* . *ΟΑΙΑΤ* . *ΕΝΝ* . *Μ* . . *ΟΣ*

187 (186)

'Επὶ πλακός, ὑψ. 0,49, πλ. 0,49, πάχ. 0,8, εὑρεθείσης ἐπὶ τοῦ Πάγου.

Τὸ μνημεῖον καὶ ἡ σο-
ρὸς Μητροδώρου τοῦ
Ἑρμίππου διαφέρει
καὶ τοῖς διαδόχοις
αὐτοῦ καὶ οἷς διατέτα-
κται, ὧν προνοεῖ ἡ σύνο-
δος τῶν νέων καὶ οἱ ὑ-
μνωδοί, ἐφ' οἷς ἡ διαθήκη αὐ-
τοῦ περιέχει.

187

'Εκ προσφορᾶς τῆς 'Εκκλησίας 'Αγίου Βουκόλου.

'Επὶ τετραγώνου στήλης, ὑψ. 0,27, πλ. 0,17, πάχ. 0,16, εὑρεθείσης ἀνασκαπτομένων τῶν θεμελίων τῆς ἐν λόγῳ ἐκκλησίας.

'Α]γαθῇ Τύ[χῃ.
Εὐχὴν βω-
μὸν ἔθηκα
θεᾷ Νείκῃ 'Α-
νένκλητος
εὐξάμενος
γρά[ψα]ς βῆμα σ-
υνηγμό-
νων.

189

'Επὶ τεμαχίου πλακός, ὑψ. 0,15, πλ. 0,14, πάχ. 0,4, εὑρεθέντος ἐπὶ τῆς αὐτῆς, ὡς καὶ ἡ προηγουμένη, θέσεως.

. . . .
τη . . . .
ρήσεω[ς . . . .
λευθέρο[ις . . . .
καὶ τέ[κνοις . . . . . .
. . . .

190

'Επὶ δύο τεμαχίων πλακός, ὑψ. 0,15, πλ. 0,14, πάχ. 0,4, εὑρεθέντων ἐπὶ τῆς αὐτῆς, ὡς καὶ ἡ προηγουμένη, θέσεως.

Μάρ. 'Αντωνίου 'Αλε-
ξάνδρου τὸ μνημεῖον καὶ ἰδίων
καὶ γένους κατεσκεύασε
ὑπὸ Μακεδόνος τοῦ πά-
που καὶ τῶν προγόνων
. . . . *οὐδενὸς ἑτέρου*
. . . .

191

'Επὶ μαρμάρου, ὑψ. 0,28, πλ. 0,67, πάχ. 0,40, εὑρεθέντος εἰς ὃ μέρος καὶ ἡ προηγουμένη.

Μάρκος Κλαύδιος Γαΐου
υἱός, Κολλεῖνα, Κάστος
παῖς παλαιστής.

192

Βλ. τὴν ὑπὸ στοιχ. ς'. ἐπιγραφὴν ἐξ ἀντιγράφου δημοσιευθεῖσαν. (Μ. καὶ Β. Εὐαγ. Σχ. περίοδος πρώτη, ἔτος 1874—1875.)

193

'Επὶ τεμαχίου πλακός, ὑψ. 0,30, πλ. 0,20, καὶ πάχ. 0,4, εὑρεθέντος ἔν τινι παρὰ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ 'Αγ. Βουκόλου οἰκίᾳ.

. . . . ος Εὐτα-
. . . . κατεσ]κεύασε
τὸ μνημεῖον] ἑαυτῷ καὶ
τέκνοις] καὶ ἀπε-
λευθέρ]οις.

194

'Εκ προσφορᾶς κ. 'Αναστασίου Χ. Πανάγου.

'Επὶ μαρμάρου, ὑψ. 0,37, πλ. 0,40, πάχ. 0,9, εὑρεθέντος ἔν τινι κήπῳ παρὰ τὴν 'Αγίαν Ἄνναν.

D(is) M(anibus.)
M. Cornelius
Quartus. Vixit
annis XXVIIII.

Β'.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

ΕΠΙΣΤΑΛΕΙΣΑΙ ΕΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΙΣ.

Ἐρυθρῶν.

Ἐξ ἀντιγραφῆς καὶ ἐκτυπωμάτων τοῦ ἐν Λυθρὶ γραμματοδιδασκάλου κ. Σπυρίδωνος Γ. Σωτηροπούλου.

τή.

Ἐπὶ βάσεως ἀνδριάντος, ὑψ. σπιθ. 7, πλ. 3, καὶ πάχ. 3.

Ἀγαθ]ῆι Τύ[χηι.
Τ]ὸν τοῦ σοφιστοῦ [1]
Φλ-Φιλοστράτου
καὶ τῆς κρατίστης
Αὐρηλίας Μελιτινῆς
υἱὸν Α-Φλ-Καπιτωλεῖνον [1]
συγγενῆ καὶ ἀδελφὸν
καὶ θεῖον συνκλητικῶ[ν
ἡ κρατίστη βουλὴ τὸν
ἑαυτῆς τρόφιμον καὶ
εὐεργέτην. Ἐπιμε-
λησαμένου τῆς ἀνα-
στάσεως τοῦ βουλάρ-
χου Αὐρ-Εὐτυχιανοῦ.

[1] Τὸ Υ ἐντὸς τοῦ Ο—Τὸ Ν ἐντὸς τοῦ Ο.

τθ΄.

Ἐπὶ λίθου ἐρυθροῦ, ὕψ. σπιθ. 2, πλ. 4, πάχ. 1.
Σχῆμα γραμμ. Ν ξ V

Ἀριστοκλέο[ς
γυναικὸς
τõ Τηλεφάνεος
Ἑκαταίης τῆς
Λεοντίδος.

τί.

Ἐπὶ μαρμάρου ὕψ. σπιθ. 3, πλ. 7, πάχ. 1.

Ὁ δῆμος
Μάρκον Κοσκώνιον Γαΐου υἱὸν Ῥωμαῖον
ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς ἑαυτόν.

τιά.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλακός.

Χαῖρε
Ἰταλία Εὐαγόρου
Ἀπολλοδότου
δὲ γυνή.

τιβ΄.

Ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου.

Μητίχ|η . . . . .
Ἡρόδοτος . . . . . .

τιγ'.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου λίθου, ἐντετοιχισμένου εἰς τὸν τοῖχον τῆς ἐκκλησίας τῆς Εὐαγγελιστρίας εἰς τὸ χωρίον «Ἀριτζας,» ὕψ. σπιθ. 2, πλ. 3, πάχ. 4.

Ἐπίγωνε Ἑρ-
μοδώρου
χρηστὲ χαῖρε
ὁ δῆ- [1]
μος.

[1] Ἐντὸς στεφάνου.

τιδ'.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλακός, εὑρισκομένης ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Χατζῆ Νικολῆ ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ, ὕψ. σπιθ. 1, πλ. 3, πάχ. 2 δακτύλων.

Ἑρμοκράτης
Ἑρμοκλήου
χρηστὲ
χαῖρε.

τιέ.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλακός, εὑρισκομένης ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ, ὕψ. σπ. 2, πλ. 3, πάχ. 3 δακτύλων.

Ξενοκρατήϊα Πανταρίστου
Δημητρίου δὲ γυνὴ
χαῖρε.

Πάρου.

Ὁ καθηγητὴς κ. Μ. Κ. Κρίσπης, μέλος ἀντεπιστέλλον τοῦ Μουσείου, ἀπέστειλεν ἡμῖν ἐκ Πάρου πρὸς δημοσίευσιν τὰ ἑξῆς.

Ἡ ἐν Πάρῳ ἑταιρία τῆς ἐξορύξεως τῶν μαρμάρων κατὰ τὰς ἐκχωματώσεις, ἃς ἐποιήσατο πρὸς κατασκευὴν σιδηροδρόμου ἀπὸ τῶν λατομείων τοῦ ἁγ. Μηνᾶ μέχρι τῆς πόλεως Παροικίας, ἀνεῦρεν ἐν τῷ κατὰ τὴν βορείαν πλευρὰν τῆς Ἑκατονταπυλιανῆς ἀγρῷ, ἀνήκοντι εἰς τὸν ἐν λόγῳ ναόν, πλῆθος ἀρχαίων σαρκοφάγων φερόντων ἀνάγλυφα καὶ ἐπιγραφάς, καὶ πολυτελῶς γεγλυμμένα ἐπικαλύμματα. Ἐντὸς αὐτῶν εὑρέθησαν ὁμοῦ μετὰ πολλῶν σκελετῶν καὶ μικρῶν τεμαχίων ἄνθρακος, ἀγγεῖα καὶ κοσμήματα. Πλὴν τῶν σαρκοφάγων εὑρέθησαν καὶ βάθρα μετὰ τροχίλων καὶ κυματίων. Τινὲς τούτων τῶν σαρκοφάγων εἰσὶν ἄνευ ἐπιγραφῆς. Φαίνονται δὲ καὶ ἄλλοι κατὰ τὸ πλεῖστον κεχωσμένοι. Ἐκ τούτων καὶ ἐκ τοῦ ὅτι μετὰ τοῦ ἀγροῦ ἐκείνου συνέχεται καὶ τὸ σημερινὸν νεκροταφεῖον, προκύπτει ὅτι καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀρχαῖοι σαρκοφάγοι καὶ ἐπιτύμβιοι ἀνδριάντες ὑπάρχουσιν ἐκεῖ κατακεχωσμένοι.

Α'. σαρκοφάγος, μήκ. 2,20, ὕψ. 0,97, δύο συμπλέγματα ἀναγλύφων, ὧν κάτωθι ἐπιγραφαί, καὶ στέφανοι διαμέτρου 0,27 ἀναγεγλυμμένοι, ἐνέχοντες ἐπιγραφάς. Κάτωθι τοῦ πρώτου πρὸς τὰ δεξιὰ συμπλέγματος μήκ. 0,70, ὕψ. 0,43, παριστῶντος κεφαλὴν γηραιὰν καὶ μακροπώγωνα ἐπὶ τετραγώνου στήλης μετὰ βάσεως (Ἑρμῆν,) ἄνθρωπον ἐγγίζοντα τὴν ἐν λόγῳ κεφαλήν, παῖδα προσατενίζοντα, γυναῖκα καθημένην καὶ κοσμουμένην, καὶ παῖδα ἔχοντα ἠνεῳγμένον ἐνώπιον αὐτῆς κιβώτιον κειμηλιοῦχον. Γράμματα ὕψ. 0,025.

Παρμενίων	*Θεοτίμη*
Κτησιμένους.	*Ἀλεξάνδρου.*

Κάτωθι τοῦ ἑτέρου συμπλέγματος, μήκ. 0,72, ὕψ. 0,59, παριστῶντος τὸ ἐμπρόσθιον μέρος ἵππου, πίτυν, ἐφ' ἧς ὄφις περιειλιγμένος, καὶ δισκοβόλον γυμνάζοντα μικρὸν ἀθλητήν, τὸ ἑξῆς ἡρωελεγεῖον:

Ἡρώῖων τὸν ἄριστον ὁρᾷτέ με Παρμενίωνα,
ὅν ποθ' ὁ πατροπάτωρ ἔτρεφε Παρμενίων·
Πατρί τε καὶ πάπποις καὶ πατρίδι κῦδος ἄριστον,
παιδήας ἀγαθαῖς ἡδόμενον μελέταις·
Υἱὸν Μνησιέπου καὶ Πανκλείτης νέον ἔρνος,
κάλλει καὶ πινυταῖς τερπόμενον πραπίσιν.
Τὸν τρεισκαιδεχέτη δὲ πρὸς ἡρώῖων χορὸν ἁγνόν,
ἥρπασεν ἐξαπίνης πανδαμάτειρα τύχη.

Ἀξιοσημείωτα τὸ ἐν τῷ 4ῳ στίχῳ *παιδήας* ἀντὶ *παιδείας*, καὶ τὸ ἐν τῷ 7ῳ *τρεισκαιδεχέτη* ἀντὶ *τρισκαιδεκέτη*.

Μεταξὺ τῶν δύο ἀναγλύφων δύο πίτυς, ἡ μία ὑπὲρ τὴν ἄλλην, ἐφ' ὧν ὄφεις περιειλιγμένοι, ἐντὸς δὲ στεφάνων·

Ἡ βουλῆι	*Ἡ βουλῆι*
καὶ	*καὶ*
ὁ δῆμος	*ὁ δῆμος*
Κτησιμένην	*Μνησιέπην*
Παρμενίωνος.	*Κτησιμένους.*

Πρὸς τὸ ἀριστερὸν ἄκρον τῆς ἐν λόγῳ ἐπιφανείας τρίτος στέφανος ἔχων τὰ ἑξῆς·

Ἡ βουλῆι
καὶ
ὁ δῆμος
Παρμενίωνα
Μνησιέπου.

Ἀξιοσημείωτον τὸ ἐν ταῖς ὀνομαστικαῖς βουλὴ προσγεγραμμένον ἰῶτα, ὡς καὶ τὸ ἐν τῇ λέξει ἡρώων τοῦ ἄνω ἡρωελεγείου.

Ἐπὶ τῆς στενῆς πρὸς ἀριστερὰν ἐπιφανείας τῆς σαρκοφάγου, μήκους 1,07, ἀνάγλυφον ἐν θήκῃ μετ' ἀετώματος ἐνέχοντος ἀστέρα,

μήκους 0,33, ὕψους 0,40, παριστῶν γυναῖκα ἀσθενῆ ἐξηπλωμένην ἐπὶ κλίνης καὶ ἐπιστηρίζουσαν τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ἀγκῶνος ἐρειδομένου εἰς προσκεφάλαιον. Παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς κάθηται ἑτέρα γυνὴ ἐπιτηροῦσα τὴν ἀσθενῆ. Κάτωθι τοῦ ἀναγλύφου ἐν στεφάνῳ δυσδιάκριτα γράμματα:

Καλλωί-

κη

. . . .

. . . .

Ἡ τρίτη στενωτέρα ἐπιφάνεια εἶναι μὲν λεία δὲν φέρει ὅμως οὔτε γράμματα οὔτε ἀνάγλυφα· ἡ δὲ τετάρτη μακρὰ ἔχει καὶ τραχύτητας. Τὰ γράμματα τῶν ἐπὶ τῆς σαρκοφάγου ταύτης ἐπιγραφῶν πλὴν τῆς πρώτης ἔχουσι καὶ τὸ αὐτὸ ὕψος 0,018.

Β'. σαρκοφάγος, μήκ. 1,98, ὑψ. 0,77, καὶ βάθ. 0,94, ἐπὶ τῆς μιᾶς μόνης πλατυτέρας ἐπιφανείας φέρει ἀνάγλυφα καὶ ἐπιγραφάς, αἱ δὲ λοιπαὶ εἶναι τραχεῖαι. Κάτωθι ἀναγλύφου, ὕψους 0,42, μήκους 0,30, ἐντὸς παραστατῶν, παριστῶντος τέλειον ἄνδρα ἀτενίζοντα εἰς παῖδα ἔχοντα διεσταυρωμένους τοὺς πόδας·

Λεύκιος Νόστιος
Ἀπολλώνιος.

Κάτωθι ἑτέρου ἀναγλύφου ἐντὸς παραστάδων, ὑψ. 0,32, μήκους 0,28, παριστῶντος γυναῖκα καθημένην καὶ λαμβάνουσαν κοσμήματα παρὰ κυτίδος, ἣν κρατεῖ ἠνεῳγμένην ἐνώπιον αὐτῆς θεραπαινὶς τάδε:

Μεγίστα
χρηστὴ χαῖρε.

Πρὸς ἀριστερὰν τοῦ ἐν λόγῳ ἀναγλύφου τὸ ἐλεγεῖον:

Τίς σε, γύναι, Παρίην ὑπὸ βώλακα θήκατο; τίς σο[ι
ξυνὸν ὑπὲρ τύμβου σᾶμα τόδ' ἀγλάϊσεν;
Συνγαμέτας Αὖλος Βαβύλλιος ἔρξε μελίξας,
στοργὰν ἀέναον τίς τινος εἶπε πάτραν.
Οὔνομ' Ἐπαρχίδα μοι θέτο Σώστρατος, ἥ θ' ὁμόλεκτρος
Ἀρχίππη[, κλεινὰν δόξαν ἐνεικάμενοι·
Ἂν] Μύκονος μὲν ἔθρεψε πάτρα, πολιῆτιν Ἀθηνῶν
Κέκροπος αὐτόχθων δᾶμος ἀναγράφεται.
Χαῖρε, γύναι, τοιοῦδ' ὁμοσυνγενέταο γεγῶσα,
καὶ σὺ χαρείς, ὤνθρωπε, ἕρπε σὺν εὐτυχίαι.

Κάτωθι τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἀνάγλυφον, μήκ. 0,15, ὕψ. 0,30, παριστῶν ἄνθρωπον καὶ φέρον ἐφ' αὐτοῦ ἀέτωμα μετ' ἀστέρος ἐντός, οὗ κάτωθι δυσανάγνωστος τετράστιχος ἐπιγραφή. Ὕψος γραμμ. 0,20.

Κάματος
Ἐλευθερίου

. . . .
. . . .

Παρὰ τὸ εἰρημένον ἀνάγλυφον, ἕτερον ὅμοιον, μήκ. 0,18, ὕψ. 0,29, φέρον ἐφ' ἑαυτοῦ ἡμικύκλιον μετ' ἀστέρος ἐντός, καὶ κάτωθι τάδε. Ὑψ. γραμ. 0,020.

Ὑγία
Λευκίου.

Γ'. σαρκοφάγος, μήκ. 1,85, ὕψ. 0,85, καὶ βάθ. 0,91, ἐπὶ τῆς μακρᾶς ἐπιφανείας αὐτῆς φέρει ἓξ συμπλέγματα ἀναγλύφων. Τὸ πρῶτον ὕψ. 0,32, μήκ. 0,22, παριστᾷ ἄνδρα. Τὸ δεύτερον μήκ. 0,34, ὕψ. 0,28, δύο ἄνδρας, ὧν ὁ μὲν διὰ τῆς δεξιᾶς κρατεῖ ἀπὸ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν ἄγραν (ἴσως λαγωόν), διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς ῥόπαλον· ὁ δὲ ἐξ εὐωνύμων ῥόπαλον ὑψωμένον διὰ τῆς δεξιᾶς· κάτωθι τούτων τάδε. Ὑψ. γραμ. 0,013.

Κάρπας *Ἐπίκτυξις*
Φιλήτου. *Θυσίας.*

Τῶν τεσσάρων τελευταίων γραμμάτων τοῦ πρώτου στίχου φαίνονται μόνον αἱ κάτω γραμμαὶ καὶ κεραῖαι, διότι ἀπεξεστάθη μέχρις αὐτῶν ὀψιαίτερον ἀνάγλυφον ἀνδρὸς μήκους 0,15, ὕψ. 0,31. Τὸ τέταρτον εἶναι ἐπίσης ἀνδρός, τὴν μὲν ἀριστερὰν ἐρείδοντος εἰς τὴν ὀσφύν, διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς κρατοῦντός τι. Τὸ πέμπτον μήκ. 0,24, ὕψ. 0,33, παριστᾷ γυναῖκα καθημένην μελαγχολικήν, διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς ὑποστηρίζουσαν τὴν σιαγόνα, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς κρατοῦσαν νωχελῶς κεκλιμένην ἠλακάτην. Το ἕκτον σύμπλεγμα, μήκ. 0,31, ὕψ. 0,30, παρίστησι γυναῖκα καθημένην, ἄνδρα ἱστάμενον καὶ παῖδα. Οὐδὲν τούτων φέρει ἐπιγραφήν. Αἱ δύο στεναὶ ἐπιφάνειαι τῆς σαρκοφάγου εἰσὶ μὲν λεῖαι, οὔτε ἀνάγλυφον ὅμως, οὔτε ἐπιγραφὴν φέρουσιν. Ἡ δὲ ἀντίθετος πλατεῖα ἐπιφάνεια εἶνε τραχεῖα.

Δ'. σαρκοφάγος μήκ. 1,86, ὕψ 0,67, καὶ βάθ. 0,92, ἐπὶ μὲν τῆς μικροτέρας ἐπιφανείας φέρει ἓξ ὀρθογώνια ἐνέχοντα ἀνάγλυφα καὶ ἐπιγραφὰς κάτωθι. Τὸ μὲν πρῶτον πρὸς ἀριστερὰν τῷ ὁρῶντι μήκ. 0,18, ὕψ. 0,22, παρίστησι γυναῖκα καθημένην καὶ στηρίζουσαν τοὺς πόδας εἰς ὑποπόδιον· διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς κρατεῖ κάτοπτρον εἰς ὃ ἐνορᾷ, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς κόσμημα. Κάτωθι τὰ γράμματα·

Καλλιόπη.

Τὸ ἑπόμενον ἀνάγλυφον, μήκ. 0,30, ὕψ, 0,34, παρίστησι γυναῖκα καθημένην καὶ κάτω νεύουσαν· καὶ τὴν μὲν ἀριστερὰν ἐπιστηρίζει ἐπὶ τοῦ σκίμποδος, διὰ δὲ τῶν δακτύλων τῆς δεξιᾶς ἀνεστραμμένων ὑποστηρίζει τὴν παρειάν. Πρὸς ἀριστερὰν γυνή, προσβλέπουσα αὐτὴν μετὰ λύπης εἰς τὸ πρόσωπον, θωπεύει μετ' οἰκειότητος διὰ τῆς δεξιᾶς τὴν ἀριστερὰν τῆς ἀσθενοῦς ὠμοπλάτην. Κάτωθι δὲ τὰ γράμματα·

Ἀγάθη χρηστὴ χαῖρε.

Τὸ τρίτον ἑπόμενον ὀρθογώνιον, μήκ. 0,25, ὕψ. 0,29, παρίστησι γυναῖκα καθημένην καὶ τὴν μὲν ἀριστερὰν ἐπὶ τοῦ σκίμποδος, διὰ δὲ τῆς

δεξιᾶς, ἧς τὸν ἀγκῶνα στηρίζει ἐπὶ τοῦ γόνατος, κρατεῖ τὸ ἄνω τῆς ἐσθῆτος. Ἀπέναντι ταύτης ἵσταται παιδίσκη σύννους διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς ἐπιστηρίζουσα τὸν ἀγκῶνα, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς τὴν σιαγόνα. Τὰ κάτωθι αὐτοῦ γράμματα δὲν διακρίνονται.

Τὸ ἑπόμενον τέταρτον ἀνάγλυφον, μήκ. 0,28, ὕψ. 0,32, παρίστησε γυναῖκα καθημένην, πρὸς ἀριστερὰν αὐτῆς παῖς κρατῶν ἠνεῳγμένον κιβώτιον κειμηλιοῦχον. Κατωθι τὰ γράμματα·

Ἀμμία Τροφίμης.

Τὸ ἑπόμενον πέμπτον ἀνάγλυφον, μήκ. 0,17, ὕψ. 0,28, παρίστησιν ἄνδρα, διὰ μὲν τῆς κρεμαμένης δεξιᾶς κρατοῦντα στάχυν μετὰ φύλλων, διὰ δὲ τῆς παρὰ τὸ στῆθος ὑψωμένης ἀριστερᾶς λαγωόν. Κάτωθι τὰ γράμματα·

Ρουφίων Εὐπόρου.

Καὶ τῶν τεσσάρων τούτων ἐπιγραφῶν τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶνε 0,028.

Τὸ ἑπόμενον ἕκτον ἀνάγλυφον, μήκ. 0,31, ὕψ. 0,35, παρίστησι γυναῖκα κατακεκλιμένην ἐπὶ δειπνητικῆς κλίνης· καὶ διὰ μὲν τῆς ἀριστερᾶς, ἧς τὸν ἀγκῶνα ἔχει ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου, ὑποστηρίζει τὴν κεφαλήν, τὴν δὲ δεξιὰν προτείνει εἰς τὴν κάτωθι προτεθειμένην τρίπουν τράπεζαν, ἣν, φέρουσαν ἐδέσματα, κρατεῖ παῖς. Τὰ κάτωθι γράμματα εἶνε μεταγενέστερα, ἀνώμαλα καὶ μικρότερα, ὕψ. 0,012.

Θάλλουσα Τροφίμης
Εὐδέμων
Εὐδαίμων.

Ὁ τρίτος στίχος ἔχει μεγαλείτερα γράμματα, ὕψ. 0,018, καὶ κανονικώτερα, καὶ φαίνονται διόρθωσις τοῦ δευτέρου.

Ἡ ἀντίθετος μακρὰ ἐπιφάνεια εἶνε τραχεῖα, αἱ δύο στενότεραι εἶνε λεῖαι· ἀλλὰ μόνη ἡ πρὸς ἀριστερὰν τῷ ὁρῶντι ἔχει ὑψιαίτερον πεποιημένον ἀνάγλυφον ἐγγύτατα καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς σειρᾶς πρὸς τὰ τῆς μακρᾶς ἐπιφανείας, ὅμοιον πρὸς τὸ ἕκτον πλὴν τοῦ παιδός, ὅστις ἐλλείπει. Κάτωθι ἐξηληλιμμένα γράμματα ὕψ. 0,014, τοιάδε·

ΑΓΕΡΑΙΠ
ΙΝΟΣ

Ε'. σαρκοφάγος, μήκ. 0,95, ὕψ. 0,48, καὶ πάχους 0,52, ἧς μέρος μόνον τῆς ἐμπροσθίου μακροτέρας ἐπιφανείας, μήκ 0,45, ὕψ. 0,28, εἶνε λελεασμένον, φέρει ἐντὸς ὀρθογωνίου εἰσοχῆς, μήκ. 0,15, ὕψ. 0,20, ἄνθρωπον κρατοῦντα διὰ μὲν τῆς κρεμαμένης δεξιᾶς πίτυν μετὰ φύλλων, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς περιστεράν. Κάτωθι γράμματα, ὕψ. 0,011.

Σκόπας Χλόης.

Ἐν θέσει Περιστερεῶν 10 λεπτὰ τῆς ὥρας πρὸς νότον τῆς Παροικίας, ἐν κτήμασι Παναγιώτου Δημητρακοπούλου παρὰ φρέαρ καὶ δεξαμενὴν μετὰ πλυντῆρος, ἐπὶ βάσεως μαρμαρίνης, μήκ. 0,51, ὕψ. 0,32, πάχ. 0,42, κεκοιλωμένης νεωστὶ ἄνωθεν πρὸς ἔνθεσιν ὕδατος καὶ ποτισμὸν ζώων· ὕψ. γραμμ. 0,02.

Ἔφαλος

Δειφάνου.

Πρὸ τοῦ ΕΦΑΛΟΣ οὐδὲν σημεῖον γράμματος.

Ἐν ἀμπέλῳ Κωνσταντίνου Μ. Κρίσπη καλουμένῳ Βερνικιὰ 5 λεπτὰ πρὸς νότον τῆς πόλεως Παροικίας εὑρέθησαν ἐπικαλύμματα πολύγλυφα σαρκοφάγων, στῆλαι καὶ ἄλλα ἀρχαῖα μάρμαρα, ἅτινα παρετέθησαν ἔξω τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ ἀμπέλῳ ἐρημεκκλησίου. Ἐφ' ἑνὸς τούτων παριστῶντος βάσιν μετὰ κυματίων πρὸς τὰ κάτω καὶ ὀπῆς ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, μήκ. 0,32, ὕψ. 0,42, βαθ. 0,27, γραμμ. ὕψ. 0,02.

Φίλα

χρηστὴ

καὶ ἄλυπε

χαῖρε.

Ἐν τῷ ἀγρῷ Ἐμμανουὴλ Κομνηνοῦ, μίαν ὥραν πρὸς νότον τῆς πόλεως ἀνεσκάφη μαρμαρίνη ὀρθογώνιος βάσις μήκ. 0,27, ὕψ. 0,11, καὶ παχ. 0,16. Ἡ ἄνω ἐπιφάνεια ἔχει δύο ὀπάς, ὧν ἡ μὲν ἑτερομήκης, ἡ δὲ κυκλοτερής· εἶνε δὲ πολλαχόθι τετρημένον, ὥστε δὲν σώζονται πάντα τὰ ἐπ' αὐτοῦ γράμματα·

. . . .
. . . . . . *PEN . . HΣAN* . . . . .
. . . . . *τὴν δ' ἑτέραν θε* . . . . .
. . . . . *ου Τελεσικλέο[υς* . . . .
. . . . . *υιου*
. . . . . *ἀμφοτέρας τε* . . . .
. . . . . *χνικ . ς ΠΑΙΣΕΙΕ* . . . .
. . . . . *ΕΥΦΡΟΣΥΝΕΙ* . . . .
. . . .

Τὸ ἐν λόγῳ μάρμαρον ἔχει ἤδη μετακομισθῆ εἰς τὴν ἐν Παροικίᾳ οἰκίαν τοῦ ἰδιοκτήτου παρὰ τὴν ἐκκλησίαν τῆς «Μισοσπορίτισσας» καὶ χρησιμεύει ὑποστήριγμα τοῦ ποδὸς ὑφαντικοῦ ἱστοῦ.

Τὰ ἐν τοῖς παρὰ τὴν ὁδὸν τῶν λατομείων σαρκοφάγοις εὑρεθέντα ἀγγεῖα ὑπερβαίνουσι τὰ πεντήκοντα, ὧν τὰ πλεῖστα μὲν εὕρηνται ἐναποτεθειμένα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δημάρχου, ὀλίγα δὲ διενεμήθησαν διάφοροι ἀστοὶ καὶ ξένοι. Τὰ ἀγγεῖα φέρουσι τὸ χρῶμα τῆς ὕλης ἐξ ἧς εἶνε πεπλασμένα, ἄνευ οὐδενὸς ἐπιπροσθέτου χρώματος ἢ εἰκόνος, ὀλίγιστα δὲ φέρουσιν ἐγγεγλυμμένας γραμμὰς παραλλήλους. Εἶνε ἀγγεῖα καὶ λήκυθοι πήλινοι, ἐξ ἀμιάντου, ὑάλινοι, ξύλινοι καὶ μαρμάρινοι μετὰ καὶ ἄνευ χειρῶν· ὑπάρχουσι καὶ δοχεῖα πήλινα μετὰ στενῆς ἄνωθι ὀπῆς (βελονοθῆκαι), ὧν ἐντὸς πλῆθος ξυλίνων καὶ λιθίνων μακρῶν βελονῶν διὰ πλέξιμον καὶ μικροτάτη λόγχη πρασίνη, παιδικὸν ἄθυρμα· κορωνίδες κεράμινοι παριστῶσαι γυναῖκας μετ' ἀνοικτῶν στομάτων δίκην ὑδρορρόης καὶ ἀκτινοειδῶς ἠνωρθωμένης κόμης· σωλῆνες καὶ λεκανίδια (sotto coppe) ἐξ ἀμιάντου· κεφαλὴ ἵππου μετὰ φαλάρων, ἱππεύς, κάτοπτρον μετάλλινον, σφαῖραι μαρμάρινοι, ὧν τινες ἐν σχήματι καρπῶν· ξύλινα κοσμήματα δίκην κομβίων, μικρὰ ἀκόνη παιδική· πολλὰ τούτων εὑρέθησαν ἐντὸς μεγάλων κοινοτάτων λεκανῶν.

Μαιονίας.

τιϛ'.

Ἐξ ἀντιγραφῆς τοῦ ἐν Κούλοις ἰατροῦ κ. Μιχ. Τσακύρογλου.

Ἐπὶ πλακός, ὕψ. 0,96, πλ. 0,58, εὑρισκομένης ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Ἀναστασίου Συμεώνογλου ἐν Κούλοις, εὑρεθείσης δ' εἰς δίωρον ἀπόστασιν τῶν Κούλων. Μετ' ἐκτυπώματος. Ὕψ. γράμμ. 0, 2.

Ἔτους σϞε, μη(νὸς) Περειτίου ή.
Μηνὶ Πετραείτη καὶ Μηνὶ Λα-
βάνη Μητροφάνης καὶ Φλαβια-
νὸς οἱ Φιλιππικοῦ καταλειφθ-
έντες ὑπὸ τῶν γονέων ἐν ὀ[ρ-
φανεία καὶ ἐνίων ἀνθρώπων ἐ-
πιβουλευσάντων αὐτοῖς ἐκ τῆ[ς
κώμης καὶ ἀρότων ἔνγραφα καὶ ἕτε-
ρα εἴδη ἐκ τῆς οἰκίας αὐτῶν λα-
θραίως καὶ περισυρομένων αὐτῶ[ν
ὑπὸ δαν(ε)ιστῶν ἡ Ταζηνῶν κατοι-
κία ἀδοξήσασα ἐπεστήσΕτο
σκῆπτρον τοῖς κακῶς εἰς αὐτοὺς τ[ε-
μήσασιν καὶ ὁ θεὸς ἐξεζήτησεν,
ἐκολάσΕτο καὶ διέφθειρε τοὺς [ἐπι-
βουλεύσαντας αὐτοῖς· ὁ θεὸ[ς . . .
. . . . στηλλογραφῆσα[ι . . .
. . . . ΣΑΥΝΑΜΙΣΟ . . . .
. . . . ΤΗΣ . .
. . . . .

Σημ. Ἔτους 295 ἀντιστοιχεῖ τῷ 211 Μ. Χ.
Θεὸς Μὴν Λαβάνης πρῶτον ἤδη ἀπαντᾷ, ὡσαύτως καὶ τὸ ὄνομα τοῦ χωρίου, Ταζὸς, Τάζα ἢ Τάζαι.

τιζ'.

Ἐπὶ πλακός, εὑρισκομένης ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Νικολάου Εὐθύμογλου, μετενεγκόντος αὐτὴν πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἐκ τοῦ καζᾶ τοῦ Γκιε-ντίζ (22 ὥρας μακρὰν τῶν Κούλων.) Μετ' ἐκτυπώματος. Ὑψ. τῆς ἐπιγραφῆς 0, 10, τῶν δὲ γραμμάτων 0, 015.

Ἔτους σξ', μη(νὸς) Ὑπερβερταίου Α-Ἀσκλᾶς Φροντείου θρεπτὸς σὺν κ(αὶ) τῇ γυναικὶ Τροφίμῃ Ἐπικτήσ(ε)ι θυγατρὶ μνήμης χάριν.

Ἀσκλᾶς, Φρόντειος δὲν εὑρίσκονται ἐν τῷ λεξικῷ τοῦ Pappe. Ἐν τούτοις ἡ ἀνάγνωσις εἶναι ἀσφαλής. Ὅρα καὶ Le Bas Waddington τὴν ὑπ' ἀριθ. 888 ἐπιγραφήν, ὅπου ἀναφέρεται τὸ πρῶτον ὄνομα.

τιη'.

Ἐπὶ μαρμαρίνης πλακός, παρὰ τῷ κ. Ν. Τσακύρογλου εὑρισκομένης, ἀγνώστου δὲ προελεύσεως, ἐχούσης ὕψ. 0,96, μέγιστον δὲ πλάτος 0,50, φερούσης δὲ ἄνδρα ἀναγεγλυμμένον.

Ἔτους σϟ', μη(νὸς) Δύσ<Σ>τρου συμβίωσις Κλαυδιανὸν τὸν ἑαυτῶν φίλον ἐτείμησαν.

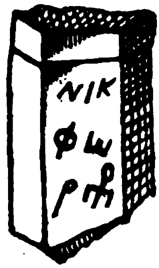
τιθ'.

Ἐπὶ τετραγώνου λίθου, ὕψ. 0,36, πλ. 0,20, χρησιμεύοντος ὡς στυλοβάτης ἐν τῷ ἐν Κούλοις Ἐσκὶ-Τζαμίῳ.

Αὐρήλιος Ἀρτεμίδωρος ὁ ἀρχίατρος καὶ ἱεροφάντης εἱδρύσατο.

τκ΄.

'Επὶ τεμαχίου λίθου εὑρισκομένου παρὰ τῷ ἐν Κούλοις κ. Μιχ. Τσακύρογλου, μεταφερθέντος δὲ ἐκ Κιόλντε.

Νικ[η]φ[ό]ρος ;

τκά.

'Επὶ τετραπλεύρου στήλης, ὑψ. 0,36, πλ. 0,26, εὑρισκομένης ἐν τῷ Κούλοις 'Εσκὶ- Τζαμίῳ.

Δία Κτήσιον Τατία
Παπίαν τὸν ἑ υ α τ ῆ ς
ἄνδρα· Τειμοκράτη
τὸν πατέρα· Καρπ . .
ρος τὸν θρέψαντ[α
κατειέρωσαν.
Ἔτους σό, μη(νὸς)
Αὐδναίου ή.

τκβ΄.

Ἐπὶ τετραγώνου στήλης, ὑψ. 0,60, πλ. 0,42, εὑρισκομένης ἐν τῷ ἐν Κούλοις παρακκλησίῳ τοῦ Ταξιάρχου Μιχαήλ.

. . . . . Δομίτιος
Ροῦφος ἑκατόν-
ταρχος καὶ Κλαυδί[α
τὴν ἑαυτῶν θυ-
γατέρα Ρουφεῖν[ην
κατσειέρωσαν.

τκγ΄.

Ἐπὶ πλακὸς εὑρισκομένης ὡσαύτως ἐν τῇ, ὡς ἄνω εἴρηται, θέσει.

Ἔτους σνή, μη(νὸς)
Ξανδικοῦ ιή,
Τερτύλλα Μηνο-
δότου Στομιανὴ
Ἀσκληπίαν τὸν
ἄνδρα ἐτείμησε
μνείας χάριν.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εὕρηται δεδημοσιευμένη ἐν C. I. G. ὑπ' ἀριθμὸν 3443 διαφόρως.

τκδ΄.

Ἐπὶ πλακός, ὑψ. 0,33, πλ. 0,30, εὑρισκομένης ὡσαύτως ἐν τῇ αὐτῇ, ὡς ἄνω εἴρηται, θέσει.

Ἀπολλωνίσκος
ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ Ἑρ-
μογένου Θεῷ
Ὑψίστῳ εὐχήν.

τκέ.

Ἐπὶ πλακός, ὑψ. 0,94, πλ. 0,44, μετενεχθείσης ἐκ τῶν πέριξ τοῦ Δεμιρτζῆ, εὑρισκομένης δὲ νῦν ἐν τῇ ἐν Κούλοις οἰκίᾳ τῆς κ. Βαρβάρας.

Ἀπόλλωνι Ταρσίῳ καὶ Μη-
τρὶ Ταρσηνῇ Ἄδμητος Ἀτ-
τάλου Μαίων καὶ Καστία ἡ
γυνὴ αὐτοῦ εὐχήν.

τκϛ'.

Ἐπὶ πλακός, εὑρισκομένης ἐν τῇ αὐτῇ, ὡς ἄνω εἴρηται, οἰκίᾳ. Μετ' ἐκτυπώματος.

Ἔτ]ους σκζ', Ἀρτεμίδω[ρο
ς Διοδότου καὶ Ἀμιὰς
μετὰ τῶν συνγενῶν ἐξ ἰδό-
των καὶ μὴ ἰδότων λύτρ-
ον· κατ' ἐπιταγὴν Μηνὶ
Τυράννῳ καὶ Διὶ Ὀγμην-
ῷ καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ θεοῖ[ς.

Τὸ ΗΝ τῶν λέξεων «ἐπιταγὴν» καὶ «Ὀγμηνῷ» συνδεδεμένα.

τκζ'.

Ἐπὶ ἀναγλύφου, ὑψ. 0,72, πλ. 0,34, εἰκονίζοντος ἄνδρα χιτωνοφόρον κρατοῦντα ἐν τῇ ἀριστερᾷ στάχεις ἢ καρπούς, εὑρισκομένου δὲ ἐν τῇ ἐν Κούλοις οἰκίᾳ τοῦ κ. Θωμᾶ Ταχμαχλόγλου. Μετ' ἐκτυπώματος, γράμματα καλῶς διατετηρημένα.

Ἀπολώνιος Ἀρdλ-
ας Δυνατῇ Θεῷ Εὐχ-
αρίστω Λητῷ.

τκη'.

Ἐπὶ πλακός, ὑψ. 0,66, πλ. 0,32, εὑρισκομένης ἐν τῇ αὐτῇ, ὡς προείρηται, οἰκίᾳ.

Ἔτους σκθ', μη(νὸς) Ἀπελλαί-
ου Μάγνα Πολέμωνα
τὸν υἱὸν ἐτείμησεν.

τκθ'.

Ἐπὶ πλακός, ὑψ. 0,78, πλ. 0,44, ἐντετειχισμένης ἐπὶ τοῦ τοίχου τῆς ἐν Κούλοις οἰκίας κ. Γιοβάνη Γιαγτζῆ.

Νεικηφορὶς Πόσφορον
τὸν ἄνδρα, Ἡλιοδώρα
τὸν ἀδελφὸν ἐτίμησαν.

τλ'.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὑψ. 0,66, πλ. 0,66, εὑρισκομένου παρὰ τῷ κ. Μ. Τσακύρογλου, φέροντος ἀνάγλυφον ἱππέως δεξιόθεν καὶ γυναικὸς ἱσταμένης ἀριστερόθεν. Μετ' ἐκτυπώματος.

Γαΐῳ Γερμανικῷ Αὐτο- Γερμα-
κράτορι Καίσαρι καθειέρωται νία.
πᾶς ὁ δημόσιος τόπος.

τλά.

Ὑποκάτωθι ἀναγλύφου παριστῶντος ἐν τῷ μέσῳ μὲν γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θρόνου ὑπὸ δύο λεόντων βασταζομένου καὶ φέρουσαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς στέμμα, δεξίοθεν δὲ ἑτέραν ἱσταμένην, κρατοῦσαν ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ στάχεις, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ κύπελλον καὶ ὑπὲρ αὐτὴν ἐκτεινόμενον ὄφιν ὑποβαστάζοντα ἡμισέληνον, ἐφ' ἧς ἐπικάθηται ἀετός, ἀριστερόθεν δὲ ἑτέραν μετὰ πτερῶν, κρατοῦσαν ἐν τῇ ἀνυψωμένῃ δεξιᾷ χειρὶ στέφανον καὶ παρ' αὐτῇ ὀρθούμενον ὄφιν ἀναγινώσκομεν.

Δήμητρα—Ἄρτεμις—Νίκη.

τλβ'.

Ἐπὶ μαρμαρίνης πλακός, ὕψ. 0,98, πλ. 0,50, εὑρεθείσης ἐπὶ τοῦ λόφου Διβλίτ, παρὰ τὸ χωρίον Σαντὰλ κειμένης δὲ νῦν ἐν τῇ ἐν Κούλοις οἰκίᾳ τοῦ κ. Γιαν. Χ. Σταματόγλου.

Ἔτους τκ', μη(νὸς) Περειτίου ιβ', Αὐρ-
Στρατόνεικος Β [1] ἐπειδὴ κατὰ
ἄγνοιαν ἐκ τοῦ ἄλσου(ς) ἔκοψα
δένδρα θεῶν Διὸς Σαβαζίου καὶ
Ἀρτέμιδος Ἀναείτις κολασ-
θείς, εὐξάμενος εὐχαριστή-
ριον ἀνέστησα.

[1] ἀντὶ «Στρατονίκου».

Ὕπερθεν παριστᾷ ἄνδρα καὶ παρ' αὐτῷ δεξιὰ μὲν δύο, ἀριστερὰ δὲ ἓν δένδρον· κατὰ παράδοξον τύχην ἡ ἀπὸ τοῦ λόφου ἀπαγόρευσις τῆς ἐκκοπῆς δένδρων ὑφίσταται καὶ σήμερον διότι ἰδέα ἐπικρατεῖ παρὰ τοῖς ὀθωμανοῖς κατοίκοις τοῦ Σαντὰλ (χριστιανοὶ δὲν ὑπάρχουσιν) ὅτι ὁ κόπτων πάσχει σωματικόν τι κακόν.

τλγ'.

Ἐπὶ τεμαχίου μαρμαρίνης πλακός, ὕψ. 0,44, πλ. 0,30, εὑρισκομένης νῦν παρὰ τῷ κ. Μ. Τσακύρογλου, προελθούσης δ' ἐκ Σαντάλ.

Ἔτους .. ε', μη(νὸς) [Αὐδ-
ναίου ιβ', Τρό[φι-
μος Νεικία ἱε[ρό-
δουλος, ἐπιζ[ητή-
σαντος Διὸς Σ[αβ-
αζίου, διὰ τὸ κ[ηδεύ-;
σεσθε αὐτὸν . . . . .
ψα καὶ ἀνέσσ[τησα
στήλ[ην?

τλδ'.

Ἐπὶ πλακός, φερούσης ἄνωθι τῆς ἐπιγραφῆς ἐγγεγλυμμένους δύο μαστούς, ὑψ. 0,40, πλ. 0,30, ἐκτισμένης ἄνω τῆς θύρας τοῦ ἐν Κούλοις Χαρὶμ-ἀρασὶ παρεκκλησίου τῆς Παναγίας τῆς Ἐλεούσης.

Ἔτους σί, μ(ηνὸς) Ἀπελλαίου
ιβ', ἐκολάσθη Ἀμμιὰς
οἱπὸ Μητρὸς Φιλείδος
ἰς τοὺς μαστοὺς δι' ἁ-
μαρτίαν λόγον λαλήσασα
καὶ λαθαμένη καὶ ὤμοσε
ἐκκ τῆς ἰδίας αὐλῆς. Ἐγὼ οὖν
ἤδη [τὰ] ἐπιμή[λια] εὔχει.

τλέ.

Ἐπὶ πλακός, ὑψ. 0,50, πλ. 0,25, ἐκτισμένης εἰς τὸν τοῖχον τῆς ἐν Κούλοις οἰκίας κ. Ἀναστασίου Παζαρλόγλου, κάτωθι ἀναγλύφου παριστῶντος ἀνθρώπους δύο χλαμυδοφόρους·

Ἔτους τκθ', μη(νὸς) Ξανδ(ι)κοῦ . .
Κό]σμος καὶ Ἰουλία τὸ γλ[υκύ-
τα]τον τέκνον Τρόφι[μον
ζή]σαντα ἔτη κγ', καὶ . .
. . ος ὁ ἀδελφὸς καὶ Δ . . . . .
. . ὁ πάτρως μετὰ τῶν [ἰδίων
μν]είας χάριν ἐτε(ί)μη[σαν.

Εὕρηται δεδημοσιευμένη ἐν Le Bas et Waddington ὑπ' ἀριθ. 703 μετά τινος διαφορᾶς.

τλϛʹ.

Ἐπὶ κακῆς τέχνης ἀναγλύφου, εὑρισκομένου ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Νικολ. Εὐθύμογλου μετενεγκόντος αὐτὸ ἐκ τοῦ καζᾶ τοῦ Γκιεντίζ.

Ἔτους σμʹ, μη(νὸς) Ἀρτεμεισίου
Ἀριστίων ; καὶ Στρατο-
νείκη οἱ γονεῖς Σωσῇ
τέκνῳ γλυκυτάτῳ μνή-
μη(ς) χάριν.

τλζ'.

Ἐπὶ τεμαχίου πλακός, εὑρισκομένου ἐν τῷ παρεκκλησίῳ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ἐν χωρίῳ Γκιόλ-ντε, φέροντος δὲ ἐγγεγλυμμένην κνήμην.

Μηνὶ Ἀξιεττηνῷ· ἐξ Ἐπικράτου Ἑρμογένης ἐπὶ χάριτος εὐχήν.

τλη'.

Ἐπὶ τεμαχίου πλακός, εὑρισκομένου ἐν τῷ αὐτῷ, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, χωρίῳ, ἐν ἑτέρῳ ὅμως παρεκκλησίῳ.

Ἀμμιὰς Α.
δάου γυνὴ
Σαβαθικῷ
εὐχήν.

Σαβαθικός, ἄλλη προφορὰ τοῦ «Σαβαζίου Διός.»

τλθ'.

Ἐπὶ τεμαχίου πλακός, εὑρισκομένου ἐν τῷ αὐτῷ, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, χωρίῳ, ἐν ἑτέρῳ ὅμως παρεκκλησίῳ, φέροντος δ' ἐγγεγλυμμένους δύο ὀφθαλμούς.

Μηνὶ Οὐρανίῳ
Μηνὶ Ἀξιοττηνῷ
. . . λία Ποπλίου.

Μὴν Οὐράνιος πρῶτον ἤδη ἀπαντᾷ. Βλ. περὶ τῶν ἐπιθέτων τοῦ θεοῦ Μηνὸς τῆς Μαιονίας τὰς σημειώσεις Waddington ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 686 ἐπιγραφῇ.

τμ΄.

Ἐπὶ πλακός, ὕψ. 0,70, πλ. 0,24, φερούσης κλάδον δάφνης, εὑρισκομένης εἰς τὸ προαύλιον τῆς ἐκκλησίας Ἁγίας Τριάδος, ἐν τῷ αὐτῷ, ὡς ἀνωτέρω μεμνημόνευται, χωρίῳ Γκ̮ιόλ-ντε.

Μελιτηνὴ
Ἀρτέμιδι
εὐχήν.

τμά.

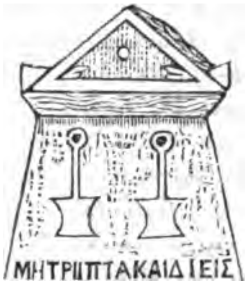
Ἐν τῷ τοίχῳ τῆς ἐν Γκ̮ιόλντε, ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ἔτ(ους) τλδ, μη(νὸς) Δεσείου
ἐτείμησεν Θά-
λεια τὸν υ(ἱ)ὸν
Εἰρηνικὸν
ζή(σαντα) ἔτ(η) λ΄;

τμβ'.

Ἐπὶ ἑτέρας πλακὸς ἐν τῇ, ὡς προείρηται, θέσει.

Μητρὶ Ἴπτα καὶ Διὶ Σ-
[αβαζίω] ? . . . .

τμγ'.

Ἐπὶ πλακός, ὕψ. 0,66, πλ. 0,30, κειμένης ἐν τῇ αὐλῇ τῆς ἐν Κιόλντε βυζαντινῆς ἐκκλησίας τῶν Ταξιαρχῶν·

Θεῷ ὁσίῳ καὶ δικαίῳ
Ἑρμῆς Ἡφαιστίωνος
καὶ Μελτινὴ ἡ γυνὴ αὐ-
τοῦ ὑπὲρ Φιλιππικοῦ
τοῦ υἱοῦ εὐχήν. Ἔτους σ-
νζ', μη(νὸς) Ἀπελλαίου ή.

τμθ'.

Ἐπὶ πλακός, εὑρισκομένης ἐν χωρίῳ Σόργε 5 ὥρας μακρὰν τῶν Σ... ων.

Ἔτους ρξή, μη(νὸς) Πανή-
μου ή, Π(όπλιος) Αἴλ(ιος) Θεογέ-
νης ὑπὲρ Αἰλίας
Ἀμμίας τῆς γυναι-
κὸς καὶ Αἰλίων Τυ-
ράννου καὶ Θεογέ-
νους καὶ Παυλείνου
τῶν τέκνων τὴν στο-
ὰν ἐκ τῶν ἰδίων
ἐποίησεν.

...ὰ τὸ ἐν τῇ 5 γραμμῇ «Αἰλίων» ὑποθέτομεν ὅτι καὶ οἱ τρεῖς τοῦ Θεο-...ους υἱοὶ ἔφερον διπλᾶ ὀνόματα, ἑνὸς δ' ἑκάστου αὐτῶν τὸ πρῶτον ὄνομα ἦτο ...ιος.

τμέ.

... τετραγώνου λίθου κειμένου ἐν τῷ χωρίῳ Ἀγλὰζ-βιρὰν, 2 1)2 ... Β. Δ. τῶν Κεύλων.

Θεῷ Ἐπηκόῳ· Αὐρ(ηλία)
Τροφίμη Σωκύλου
εὐξαμένη καὶ τοῦ θε-
οῦ τὴν εὐχὴν ποιήσαν-
τος εὐχαριστοῦσα με-
τὰ τῶν ἰδίων τὸν βω-
μὸν ἀνέστησεν.
Ἔτους σιέ, μη(νὸς) Πανήμου ή.

τμϛ'.

Ἐπὶ πλακὸς ἐκτισμένης ἐν τῷ τοίχῳ οἰκίας τινος ἐν τῷ αὐτῷ, ὡς ἀνωτέρω, χωρίῳ.

Ἔτους τξ', μη(νὸς) Ὑπερβερταί[ί]-
ου Ἀπολλώνιος υ(ἱὸς) Εὐδή-
μου καὶ Τατιὰς Εὐδήμου
ἐτίμησαν Ἀραμει[κὸ]ν τὸν
ἑαυτῶν υἱόν.

τμζ'.

Ἐξ ἐκτυπώματος σταλέντος ἐκ Σαντὰλ τῷ ἐν Κούλοις ἰατρῷ κ. Μιχ. Τσακύρογλου.

Κάλδος Μαχάτου ἀπελεύθερος
ὑπὲρ Μαχάτου τῆς σωτηρίας Διὶ Σα-
βαζίῳ εὐχήν.

τμή.

Ἐπὶ πλακός, εὑρισκομένης ἐν χωρίῳ Καραμπατζακλὰρ 6 ὥρας μακρὰν τοῦ Γκε-ντίζ.

Ἔτους σβ'.
Φουρία Κυδώνεια σὺν τῷ ἀνδρὶ
Ἀπεμᾶ καὶ τοῖς τέκνοις Ἰάσονι
καὶ Ἀπεμᾶ τοῖς γλυκυτάτοις γο-
νεῦσι Κοΐντῳ καὶ Κορνοῦ μνεί-
ας χάριν.

Σημ. Ἡ πρώτη γραμμὴ εἶναι ἐν εἴδει ἡμικυκλίου. Ἐν τῇ τετάρτῃ γραμμῇ κεχάρακται ΑΠΕΑΜ.

Μυοννήσου (Ὑψηλῆς).

Ἐξ ἀντιγραφῆς τοῦ κ. Ἀριστοτέλους Μ. Φοντριέρ.

τμθ'.

Ἐπὶ βάθρου, σωζομένου ὕψ. 0.45, πλ. 0,70, πάχ. 0,70, χρησιμεύοντος ἤδη ὡς στεφάνη τοῦ ἐν Ὑψηλῇ φρέατος «Αϊβαλί-Κουγιοῦ.»

Περιγενίδα
τὴν Κρατίστην
Περιγένης
ὁ Κράτιστος.

τν'.

Ἐπὶ μαρμάρου, σωζ. ὕψ. 0,66, πλ. 0,40, πάχ. 0,10, κειμένου παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ Χατζῆ Ἀλῆ Ταρτάρογλου.

Τὸν Κράτιστον
Κλ-Φλ-Ἀντών-
Ἄτταλον
Περιγένην
Κλαυδία
. . . όκλεια
. . . .

τνα'.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλακός, ἐκτισμένης ὑπὲρ τὴν θύραν χριστιανικῆς τινος οἰκίας.

Ἄθανι χρηστὲ
χαῖρε. Νείκη
χρηστὴ χαῖρε.

Λεβίδου.

τνβ'.

'Επὶ πλακός, ὕψ. 0.25, πλ. 0,45, πάχ. 0,20, ἐκτισμένης ἐπὶ τοῦ ἔξωθεν μέρους τοῦ τοίχου τοῦ εἰς τὰ τουρκ. Κοιμητούρια (Gumultur) προσευχτηρίου.

Μητροδώρα Ἀπολλωνίο[υ
γυνὴ δὲ Ἀριδαιου χαῖρε.

τνγ'.

'Επὶ στήλης, διαμέτρου 0,35, κεχωσμένης ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δωματίου τοῦ, ὡς ἄνω εἴρηται, προσευχτηρίου, ἐφ' ἧς στηρίζεται ὁ στύλος ὁ ὑποβαστάζων τὸν ὄροφον. Μετ' ἐκτυπώματος.

Ἀγα|θῇ Τύ[χῃ.
Φ]λα-Οὐ[αλ-
Κωνσταντίῳ
καὶ Γαλ- Οὐαλερίῳ
Μαξιμιανῷ
Καίσαρσιν.

. . . .

Τὰ γράμματα τῆς ὁροθεσίου ταύτης ἐπιγραφῆς δὲν εἶναι κακόσχημα ὅπως ἄλλων ἐπιγραφῶν τῆς ἐποχῆς τῶν ἀναφερομένων τούτων Καισάρων. Τὸ Μ ἀνεστραμμένως μετεχειρίσθησαν ὡς ὠμέγα, τὸ Ν καὶ Ε τῆς 3ης γραμμῆς εἶναι προσκεκολλημένα, τὸ δὲ δεύτερον Μ τῆς 5ης γραμμῆς εἶναι ἀνεστραμμένον.

τνδ'.

Ἐπὶ μαρμάρου, σωζομ. ὑψ. 0.44, πλ. 0,25, ἐκτισμένου ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ τοίχου τῆς ἐν χωρίῳ Ἀρτμέσι, (Burlmez Ἀρτεμίσιον;) οἰκίας τοῦ Ὀμὲρ Τσαούς.

Ἐπὶ κεφαλίδος φαίνονται ἐγγεγλυμμένοι δύο στέφανοι.

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δ[ήμωι . . . .
ΧΩΝΕΠΕ ΔΑΤΟΤΑ . . . . [πρεσ-
βευτὴν πρὸς Σαμ[ίους . . . .
τῆς πόλεως ὑπαρχ . . . .
δικαστὴν καὶ γραμμ[ατέα . . . .
θαι βουλόμενον καὶ δ . . . .
ἡμᾶς ἄνδρα καλὸν κἀ[γαθὸν . . . .
Δημητρίου, ὃς παραγε[νόμενος τὰς μὲν διέλυ-
σεν τῶν δικῶν, τὰς δὲ ε . . . . δι-
καίως καὶ τοῖς νόμοις κα . . . .
θως ἀπέστειλαν δὲ κο[ὶ . . . .
τρον Θρασίππου, ὃς ἀφικό[μενος . . . .
καθ' ἑαυτὸν τῆι τοῦ δικα[στοῦ . . . . ˙ ἵνα
οὖν καὶ ὁ δῆμος φαίνητα[ι χάριν ἀποδιδοὺς
τοῖς εὐ[εργ]ετοῦσιν αὐτόν . . . .
. . . . .

τνέ.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλακός, σωζομ. ὑψ. 0,10, πλ. 0,25, πάχ. 0,6, μετενεχθείσης ἐκ τοῦ νησίου Ποντικονῆσι εἰς τὰ ἀντικρὺ τούτου κείμενα κτήματα τῆς οἰκογενείας Ἰωάννου Ντάνου, οὐ μακρὰν τοῦ χριστιαν. χωρίου Κουμητούρια. Τὸ νησίον τοῦτο σχήματι ἀσπίδος κεῖται ἀντικρὺ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ταχταλὶ-τσάϊ (π. Ἀστήεντος.)

Φ]λάβιος Φαρ-
νά]κιου Σαβία
. . βίου.

Σμύρνης.

τνς'.

Ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου, ὕψ. 0,40, πλ. 0,24, ἐστρωμένου ἐν τῇ αὐλῇ τῆς εἰς Μορτάκια οἰκίας τοῦ Πανανοῦ Μπακάλη.

Τὸ μνημεῖο[ν καὶ ἡ
ἐπικειμένη [σορὸς
ἐστὶν Ἡρώδο[υ · . . .
δου τοῦ Ἀσκλη . . . . .
κατὰ τὰ συμβ . . . . .
δια τῶν ἀρχε . . . . . .
του των γεγο . . . . . .

τνζ'.

Ἐπὶ πλακός, ὕψ. 0,36, πλ. 0,32, εὑρισκομένης εἰς τὸ προσκύνημα Ἁγι-Γιάννη τοῦ Μορτη.

Ἀνθεστήριον
Γοργίου.

Ἐξ ἀντιγραφῆς κ. Νικολάου Κίμωνος Χ. Κωστῆ. Μετ' ἐκτυπωμάτων.

τνή.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0,21, μῆκ. 0,39, πάχ. 0,10, εὑρεθέντος παρὰ τὴν πρὸς νότον τῆς Σμύρνης θέσιν, τὴν καλουμένην «ὁ Κοῦλας τοῦ Κιατίπογλου».

Χαῖρε [1]
Στρατονίκη Ἀπολλᾶδος.

[1] Ἐντὸς στεφάνου.

τνθʹ.

Ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου, ὑψ. 0,10, πλ. 0,10, εὑρεθέντος ἐν ᾗ θέσει καὶ τὸ ἀνωτέρω.

. . . .
. . . . σέλας
. . . . σις κυρεῖ
. . . . ον πάρος
. . . . ς πόνοις
. . . . ας πελώριον
. . . . ἀσπάζομαι
. . . .

τξʹ.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὑψ. 0.29, μήκ. 0,49, πάχ. 0,10, ἐστρωμένου ποτε ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἀποθήκης τινος ἐν Πιρίντζ-χανίῳ, νῦν δὲ εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ κ. Κίμωνος Χ. Κωστῆ.

Σάλ[ει]ος Σεμνὸς τὸ μνημεῖον
ἠ]γόρασεν καθαρὸν ἀπὸ πρ[ὶ
ν ἀρῶν ἑαυτῷ καὶ τῇ συμβίῳ
Σοφῇ καὶ τέκνοις καὶ ἐγγόνοις
καὶ θρέμμασι, μηδενὸς σ[χό]ντος
ἐ]τ[έρου ἐ]ξουσίαν πτῶμα ἀλλό-
τριον εἰσενενκεῖν εἰς τὸ μνημεῖ-
ον ἢ ἀπαλλοτριῶσαι· ἐὰν δέ τις
τολμήσει πωλῆσαι τὸ μνημεῖον
ἢ ἕ]τερον πτῶμα θεῖναι ἀποδώσει
Ὁμηρείῳ . . . .

Ἐν γραμμῇ 1, 5, 7, 9 γράμματα συνδεδεμένα

'Εφέσου.

τξά.

'Εξ ἀντιγραφῆς Γεωργίου Διονυσ. Μαρκοπούλου, μαθητοῦ τῆς Εης τάξεως τοῦ γυμνασίου τῆς Ευαγ. Σχολῆς.

'Επὶ μαρμάρου, ἐντετειχισμένου ἐπὶ τῆς ἐξ ἀνατολῶν τρίτης στήλης τοῦ ἐν 'Αγιασολοὺκ ὑδραγωγείου, ἀναφανέντος ἐκ καταπτώσεως μέρους τῆς βάσεως τῆς στήλης ταύτης.

Γν. Πομ. Κουαρτεῖνον
Πομ. 'Ερμίππου 'Ασιάρχην
καὶ νεοκόρου υ(ἱ)ὸν καὶ αὐ-
τὸν νεοκόρον τῶν Σεβασ-
τῶν καὶ γραμματέα τοῦ
δήμου ἀρετῆς ἕνεκα
καὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς
εὐνοίας καὶ τῆς ἐν παι-
δεία δόξης.
'Επιμεληθέντος καὶ
ἀναστήσαντος τὴν
τειμὴν ἐκ τῶν ἰδίων
τοῦ φίλου αὐτοῦ
Λ. Γερελλάνου Ρούφου
Σαλουΐανοῦ, ἑνὸς
καὶ αὐτοῦ τῶν
νενεοποιηκότων.
Ψηφισαμένων Κ. Φαβίου
Νεικίου φιλοσεβάστου
καὶ Μ. 'Αντωνίου Μάρκου
τῶν ἀρχόντων.

———

Ἐξ ἀντιγραφῆς Ἀριστείδου Ρείζου, μαθητοῦ τῆς Ϛης τάξεως τοῦ γυμνασίου τῆς Εὐαγ. Σχολῆς.

τξϛʹ.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὑψ. 0,32, μήκ. 0,72, εὑρισκομένου ἐν ἐργαστηρίῳ τινι τοῦ κ. Ι. Τσακύρογλου παρὰ τὸ μνησθὲν ὑδραγωγεῖον.

. . . .
. . . . . . *τιν Μηνογένους*
τοῦ Ἀλε[ξ]άνδρου τοῦ Μηνογένο-
υς . . . .
Ὁ δῆμος ἐ[τίμησεν] Ἀλέξανδρον Ἀλεξάν-
δρου τοῦ Μ[ην]ο[γέ]νους τὸν υ(ἱ)ὸν τὸν Ἀλε-
ξ]άνδρου τοῦ Μηνογένους βιώσαντα καλῶς
κ]αὶ κοσμίω[ς.

Ἐξ ἐκτυπωμάτων ληφθέντων ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως Τσιπρούδη, μαθητοῦ τῆς Ϛης τάξεως τοῦ γυμνασίου τῆς Εὐαγ. Σχολῆς.

τξζʹ.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὑψ. πάχ. 0,32, μήκ. 1 μ. εὑρεθέντος πρὸ τῶν προπυλαίων τοῦ ἀρχαίου ναοῦ τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

KPATOYKAITPYΦWN

τξηʹ.

Ἐπὶ ἑτέρου, ὑψ. 0,22, πλ. 0,55, εὑρεθέντος ἐν ᾗ θέσει καὶ ἡ ἀνωτέρω.

Ἐξ ἀντιγραφῆς κ. Albert Guys.

τξέ.

Ἐπὶ μιᾶς τῶν πλευρῶν κιονοκράνου τινος, εὑρεθέντος ἐν ᾗ θέσει καὶ τὰ ἀνωτέρω.

Οὐήδιον Ἀντωνεῖνον συνκλητικόν,
υ(ἱ)ὸν Μ- Κλ- Πο- Οὐηδίου Ἀντωνείου Φαι-
δρου̃ Σαβεινιανου̃ συνκλητικου̃,
ἔκγονον Μ- Κλ- Πο- Οὐηδίου Ἀντωνείνου
Σαβείνου ἀρχιερέως τῆς Ἀσίας, ἐν
πολλοῖς καὶ ἀναγκαίοις χρησίμου.

Ἐξ ἐκτυπωμάτων ληφθέντων ὑπὸ τοῦ ἐν Ἁγιασολοὺκ κ. Σπυρίδ. Οἰκονομίδου.

τξς΄.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 1 μέτρου, πλ. καὶ πάχ. 0,50, ἀνευρεθέντος κατὰ τὴν γενομένην ἀνασκαφὴν πρὸ τῆς μεγάλης πύλης τῆς ἀρχαίας ἐκκλησίας τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ὑπὸ τῶν ἐφόρων τοῦ ἐν Ἁγιασολοὺκ ἐκκλησιδίου τοῦ αὐτοῦ ἁγίου.

Φλ- Μο . . . .
Μαξιμι . . . .
τὸν λαμπρό[τατον
ὕπατον ἐν π[ρο-
γονικοῖς ἔρ[γοις.
Ρουπίλλιος Ἀλεξ[άνδρου
ὁ καὶ Μοσχιανὸ[ς
Ἀσιάρχης τὸν ἑαυτο[ῦ
συνγενῆ καὶ ἀπὸ προγόν[ων
εὐεργέτην τῆς πόλεω[ς.

τξζʹ.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὑψ. 0,76, πλ. καὶ πάχ. 0,50, ἀνευρεθέντος ἐν τῇ θέσει καὶ αἱ προηγούμεναι ἐπιγραφαί.

Αὐτοκράτορι
Θεῶι Καίσαρι Σε-
βαστῶι Οὐεσπασιανῶ[ι.
Ἐπὶ ἀνθυπάτου Μάρκ[ου
Φουλουΐου Γίλλων[ος
ὁ φιλοκαῖσαρ Ἀφροδεισ[ιέων
δῆμος, ἐλεύθερος ὢν κα[ὶ αὐ-
τόνομος ἀπ' ἀρχῆς τῇ τῶν Σ[εβασ-
τῶν χάριτι, ναῶι τῶι ἐν Ἐφέσ[ωι
τῶν Σεβαστῶν κοινῶι τῆς Ἀσί[ας,
ἰδίᾳ χάριτι διά τε τὴν πρὸς τοὺς [Σε-
βαστοὺς εὐσέβειαν καὶ τὴν τ[ρί-
την νεωκόρον Ἐφεσίων [πό-
λιν εὔνοιαν ἀνέστησαν.
Ἐπιμεληθέντος Ἀρίστω[νος
Ἀρτεμιδώρου τοῦ Καλλι[στέ-
ως ἱερέως Πλούτωνος [καὶ
Κόρης καὶ νεοποιοῦ θε[ᾶς
Ἀφροδείτης. Ἐπὶ ἀρχιε[ρέως
τῆς Ἀσίας Τιβερίου Κλαυ[δίου
Φησείνου.

τξηʹ.

Ἐπὶ τετραγώνου πλακός, ὑψ. καὶ πλ. 0,50, εὑρισκομένης ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ ἐκκλησιδίου τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἐν τούτω
τῶ ἡρώω βού-
λομαι τεθῆ-
ναι δούλους
μου καὶ ἀπελε[υ-
θέρους
καὶ δούλας
μου.

Τράλλεων.

Ἐξ ἐκτυπωμάτων ἀποσταλέντων ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀϊδινίῳ
κ. Μιχ. παππᾶ Κωνσταντίνου.

τξθ΄.

Ἐπὶ στήλης, σωζομ. ὑψ. 0,90, διαμέτρου 0,75, ἧς σώζεται τὸ ἥμισυ τοῦ κυλινδρικοῦ ὄγκου, τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως ἀποσπασθέντος καθέτως πρὸς τὴν βάσιν, ἐφ' οὗ ὑπῆρχεν ἑτέρα ἐπιγραφή, ἧς ὀλίγα γράμματα σώζονται πρὸς τ' ἀριστερὰ τῆς ἑπομένης ἐν ἑξαμέτρῳ ἐπιγραφῆς. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη κατέχει ὕψ. 32 ἑκατοστῶν καὶ πλάτος 0,50, εὑρέθη δὲ ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους τῆς πόλεως Ἀϊδινίου, πρὸς τὸ κατωφερὲς μέρος τὸ πρὸς τὸ Μπουνάρ.

Χρησμὸς τοῦ Πυθίου
δοθεὶς Κλειτο[σθ|ένει τῷ
ἱερεῖ τοῦ Διὸς ὑπὲρ τῆς
σωτηρίας τῆς πόλεως.

Χηλί[ε]ὶ ἐς νήνειμα πάτρης Διὸς ἐξανέλυσας
μ]ειλιχίη, Σεισίχθονι ἐν ἄλσεϊ βωμὸν ἐνείρας.
Θύεο μὴ διερεύνεο μ', ὦ πόλις, [Ε]ἰναλίῳ νῦν
ἔννομα, μὴ Κρονίδη, Φοίβῃ· χρὴ δὲ ἀρητῆρος,
π[υ]ρῶν καὶ καρπῶν τ' ἐπιδράγματα πάντα· καλείσθω
Εἰν]άλ[ι]ος τεμενοῦχος, ἀπότροπος, ἵππιος, ἀργῆς
ὡδ[ε]· μόλις δὲ ὑμν[ε]ῖτε δεδραγμ[έ]νον ε[ὐ]θ[ὺ] βεβῶτα
δν π[ρ]ορῶ, κύκνειον ὅσοι γέρας ἀμφεπένεσθε
ἐν χορῷ ε[ἴ]' αἰνεῖν Σεισίχθον[α φ]αιδ[ρ]ὰ μεῖλαξ.

Ἐν στίχῳ 8 τὰ δύο Ν τῆς λέξεως ἔννομα εἶναι συνδεδεμένα.

τό.

Πό(πλιον) Αἴλιον Ἀλκιπάλη|ν,
τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνο|ς
Αὐτοκράτορος Ἀδριανο|ῦ
Καίσαρος Σεβαστ[οῦ,
Πό- Αἴλιος, Πλουταγόρου
υἱός, Ἑρμόδωρος
ἀρετῆς ἕ[νεκα κ]αὶ τῆ|ς
εἰς τὴν π[ατρίδα εὐ]νοί[ας.

Το μάρμαρον, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη, εἶναι ἐντετειχισμένον ἐπὶ τοῦ χείλους φρέατός τινος ἐν τῷ ἡμίσειαν ὥραν τοῦ 'Αϊδινίου ἀπέχοντι χωρίῳ Κιόσκι. 'Εδημοσιεύθη δ' ἐλλιπῶς ἐν τῇ τοῦ Le Bas, Waddington Συλλογῇ ὑπ' ἀριθ. 1652.

Τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἀντίγραφον εἶχε πρὸ πολλοῦ ἐπιδοθῇ τῷ Μουσείῳ ὑπὸ τοῦ κ. 'Αθανασίου Εὐπατρίδου, ἕτερον κατόπιν ὑπὸ τοῦ κ. Μιχ. παππᾶ Κωνσταντίνου, τρίτον ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργίου Φαίδρου, καὶ τελευταῖον τὸ ἐκτύπωμα. Ὕψος καὶ πλάτος τοῦ μαρμάρου 0, 65, τῶν δὲ γραμμάτων 0, 4.

Σάρδεων.

'Εξ ἀντιγραφῆς καὶ ἐκτυπώματος κ. 'Αθ. Παπαδ. Κεραμέως.

τοά.

'Επὶ λάρνακος, ὕψ. μετὰ τοῦ πώματος αὐτῆς 0, 31, μήκ. 0, 46, πλ. 0, 37, μετενεχθείσης ἐκ Σάρδεων εἰς Σμύρνην ὑπὸ τοῦ κ. Mulhausen, παρ' ᾧ καὶ νῦν εὑρίσκεται.

'Επὶ ἱερέως τῆς 'Ρώμης Διονυσίου τοῦ 'Αθηναίου
μηνὸς 'Υπερβερεταίου ιά, 'Αρτεμίδωρος
'Αρτεμιδώρου, ἐτῶν μέ.

'Εξ ἐκτυπώματος ληφθέντος ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ Μουσείου κ. 'Αναστασίου Κυριακίδου.

τοβ'.

'Επὶ τετραγώνου μαρμάρου, ὕψ. 1,80, πλ. καὶ πάχ. 0,80, κειμένου εἰς ἀπόστασιν τετάρτου τῆς ὥρας ἀνατολικῶς τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ τῶν Σάρδεων.

'Επὶ τῆς πρὸς ἀριστερὰν πλευρᾶς τοῦ μαρμάρου τούτου κεχάρακται ἡ ὑπ' ἀριθ. 3,467 ἐν C. J. G. καὶ ἡ αὐτὴ ὑπ' ἀριθ. 628 ἐν Le Bas et Waddington ἐπιγραφή, ἡ δὲ νῦν δημοσιευομένη εὕρηται ἐπὶ

τῆς κατὰ μέτωπον πλευρᾶς τοῦ αὐτοῦ μαρμάρου, οὖσα ἡ ἀρχὴ τῆς ὅλης ἐπιγραφῆς, ἣν ἐλπίζομεν νὰ ἐκδώσωμεν προσεχῶς πληρέστερον μετὰ τὴν τοῦ μαρμάρου ἀπόκτησιν.

Imp. Caesa[r

M]εγάλης διχαιοσύνης ἐστὶν ὑπόδιγμα
τὸ μηδένα βλάπτειν καθάπαξ. Πο[θεῖ-
ται μᾶλλον μὲν οὖν τοὺς ἀδικοῦ-
ντας μεταρυθμίζειν ἐπὶ βελτίο-
να βιωτὴν καὶ παριασκευάζειν εἰρη-
νέαν ἀσπάζεσθαι τὴν κατάστασιν. Τὸ
τοιοῦτο κ(αὶ) θεῖόν ἐστιν παράγγελμα
κ(αὶ) τοῖ(ς) νόμοις ἐπιτηδευ[σεῖ]ται, κ(αὶ) βασιλεῖ
τῶ μεγάλω καταθύμιον πέφυκε· οὕ-
τως οὖν ἕκαστος διάγων ἀεὶ ἕξει τόν τε
Θ(εὸ)ν κ(αὶ) τοὺς νόμους εὐ[με]νεῖς, κ(αὶ) τὸν βασι(λι)κὸν
συνεπαμύνοντα σκοπόν· ὁ δὲ τούτων τ'
ἐ]ναντία διαπραττόμενος μησιτὸς εὑρίσκετε
παρὰ τῶ Θ(ε)ῶ κ(αὶ) τοῖς καλῶς κειμένοις νόμοις [ὑπαί-
τιος καθίσταται, κ(αὶ) βασιλέα τὸν κράτιστον εἰς ὀργὴ[ν . .
. . κἂν διαπηστῆ· ὁ πᾶς γάρ, ὅπως ποτε βλάπτει . . . .
ε που λαχεῖν τινα τὰς κολάσις ποικίλας, ἕξει δίκ[ας
τῶν οἰκείων ἁμαρτημάτων εἰς ἕκαστα, κ(αὶ) ποτε μὲ[ν κε-
φαλικαῖς ποιναῖς ὑποβάλλεται, ἄλλοτε δὲ μελῶν
ὑφίσταται τὴν ἀφέρεσιν, ἐνίοτε δὲ κ(αὶ) τῆς ἐνεγκα[ύσεως,
ἢ καὶ πλιόνων κόπων τῆς ἡμετέρας πολιτίας ἀπελά[μβα-
νε τὰ πρὸς τὴν τῶν ἁμαρτημάτων ἀπανθρωπίαν τε
κ(αὶ) κουφότητα· ἅπαντες γὰρ οἱ τῶ ἡμετέρω προγράμματι
περισχόμενοι, τὴν συνήδησιν τῶν πλημμελημάτων ἐσχ[η-
κότες κατήγορον, ἑαυτοὺς καταφανεῖς τοῖς ἡμετέ[ροις
δικαστηρίοις μέχρι κ(αὶ) νῦν πεποίηνται, ἀλλὰ κ(αὶ) κ.
κληθένταις φωναῖς κὲ δικέω προτραπέντες ποσ[ῶς
τὴν ἰδίαν ἐνφάνιαν ἐπὶ τῶ συννόμως ἀπολογή[σασθαι
. . . .

Ἐξ ἀντιγραφῆς κ. Ἀριστοτέλους Μ. Φοντριέρ.

τογ΄.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0,60, πλ. 0,50, πάχ. 0,10, χρησιμεύοντος ὡς κατώφλιον τοῦ ἐν χωρίῳ Τατὰρ δωματίου τοῦ ἀγοραστοῦ τῆς ἐκεῖθι ἐκσκαπτομένης γλυκορρίζης.

. . . .
. . Ο . ΑΠΟ Ε . . . . . Σ . ΤΟΣ . . . .

Ἄρατος Ἡρακλείδου
ἀργυ . . Ε
Ἡραῖος Ἀράτου τοῦ Ἀττά-
λου ἀργυ . . .
Μένιππος Κρα . . . .
Ἀρτεμιδ[ωρ . . . .
Πρωτογ[ένης] . . . νο . . .
τοῦ Διον[υσίου . . . .
Διονύ[σιος . . . .
τοῦ Δι[ον]υσ[ίου . . . .
Πυθων . . . .
ἀργυ . . .
Στρα . . . . γενο . . . .
Πρωτογεν . . . . ΕΡΑΤ . . . . ΡΕΚ
Ἀπολλώνιος [Μ]ατρόδ[υ . . .
Ἀπολλώνιος ἀργυ . . . .
Ἄτταλος Ἀπολλωνίου
τοῦ Ἀττάλου ἀργυ . . .
Ἡρακλείδης Ἀττάλου
τοῦ Ἀπολλωνίου εἰς
τὴν θυσίαν προβάτων . . .
Ἡφαιστίω[ν Μ]ηνάδος οἶνου Δ

Μενεκράτου τοῦ . . . .
. . ΣΟΣ ὁ ἀφειμένος ἐλεύθε-
ρος κατὰ διαθήκην ὑπὸ Σωσι-
γέν[ους] Μενεκλέους . . .
ΟΙΝΟ . . ΜΕΔ . . . .
. . . . Μητρόδωρος Ἡραί-
[ου] καὶ Λυσίμαχος
[Μη]τροδώρου τοῦ
[Ἡρα]ίου καὶ Ἡραῖος
[Μη]τροδώρου ΕΙΣ .
. . . . . ΚΡ . ΙΟΝ . . . . .
Διογέ[νη]ς Ἑρμογένου
ἀργυ . . . .
[Μ]έντωρ Διονυσίου
οἶνου Δ
Ἀπ[ο]λ[λ]ωνίδης
Ἀπολλωνίδου
ὁ νεώτερος ἀργ-ρέ.

ΜΕΛΕΤΗ
ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΑΡΧΑΙΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΕΝ ΙΩΝΙΑ.

ΠΕΡΙ
ΚΛΑΡΟΥ, ΚΟΛΟΦΩΝΟΣ, ΝΟΤΙΟΥ.

ὑπο

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ Μ. ΦΟΝΤΡΙΕΡΟΥ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΗΣ ΚΟΛΟΦΩΝΙΑΣ ΓΗΣ.

Πρὶν ἐπιληφθῶ τοῦ κυρίου μου θέματος σκόπιμον κρίνω ὅπως διαλάβω ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς χώρας, ἥτις ἐκαλεῖτο τὸ πάλαι Κολοφωνία γῆ, καὶ περὶ τῆς θέσεως καὶ περιοχῆς αὐτῆς, ὡς διαγράφουσιν αὐτὴν τὰ φυσικὰ αὐτῆς ὅρια, καθότι ἐν τῷ οὑτωσὶ διαγραφησομένῳ χώρῳ θέλουσι περιστραφῇ αἱ ἡμέτεραι ἔρευναι καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ θὰ ἐξακριβωθῇ τὸ σκοπούμενον.

Ἐπὶ τούτῳ ὅθεν σύμβουλον καὶ ὁδηγὸν λάβωμεν τὸν ἀξιοπιστότατον Στράβωνα. Οὗτος κατὰ τὴν ἐξ Ἐφέσου πρὸς βορρᾶν πορείαν του περιγράφει τὰ τῶν Κολοφωνίων, οὕτως εἰπεῖν, σύνορα διὰ τῶν ἑξῆς·

Μετὰ δὲ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Καΰστρου λίμνη ἐστὶν ἐκ τοῦ πελάγους ἀναχεομένη (καλεῖται δὲ Σελινουσία) καὶ ἐφεξῆς ἄλλη σύρρους αὐτῇ . . .
Εἶτα τὸ Γαλλήσιον ὄρος καὶ ἡ Κολοφὼν πόλις Ἰωνική . . .
Μετὰ δὲ Κολοφῶνα ὄρος Κοράκιον . . . [1]

Πράγματι μετὰ τὰς λίμνας ταύτας τῆς Ἐφέσου, αἵτινες σήμερον καλοῦνται Ἀλαμάν-γκιὸλ καὶ Κατραντζὶκ-γκιὸλ ἐκτείνεται ἡ νότιος πλευρὰ τοῦ Γαλλησίου ὄρους, ἥτις διὰ τὴν μόνην ὑπάρχουσαν ἐκεῖθι κλεισώρειαν, καλουμένην Ἀλ-αμὰν-βογάζ, ὀνομάζεται

[1] Στρ. ΙΔ, 642—643.

'Αλαμάνι. Πρὸ τῆς εἰσόδου ταύτης καὶ ἐν αὐτῇ ἐκτείνεται τὸ τσιφλίκι Πηλείδου, ἀνῆκον ἄλλοτε τῇ οἰκογενείᾳ Βαλταζῆ. Ἡ δὲ πρὸς δυσμὰς κλιτὺς τοῦ Γαλλησίου διήκουσα ἐκ τοῦ κτήματος τούτου φθάνει μέχρι τοῦ Νοχοὺτ-γκιόλ, ὅπου παράκειται τὸ κτῆμα Τσαρλάκη (ἰδιοκτησία τοῦ κ. Charles Whittall.)

Ὅλη αὕτη ἡ γραμμὴ τοῦ ὄρους δὲν εἶναι μὲν σύνδενδρος καλύπτεται ὅμως ὑπὸ πρίνων καὶ ἐνιαχοῦ ὑπὸ πευκῶν. Ἄλλο μέρος κατῳκημένον δὲν ἔχει ἐκτὸς τῶν δύο μνησθεισῶν ἐπαύλεων, καθότι πηγαὶ ποσίμου ὕδατος σπανίζουσι, τὸ δὲ κλίμα εἶναι νοσῶδες ἕνεκα τῶν παρακειμένων ἑλῶν. Ἐνδείξεις ἐν τούτοις διατρανοῦσιν ὅτι τὸ μέρος τοῦτο κατῳκεῖτο τὸ πάλαι, μάλιστα δὲ παρὰ τὸν Μάλ-τεπέ, ἱκανὴ δ' ὑπάρχει ἔκτασις γαιῶν ἀναμένουσα χεῖρας καὶ ἀσφάλειαν ζωῆς ὅπως ἡμερωθῇ καὶ κατοικηθῇ αὖθις. Τὸ αὐτόθι Παλαμούτ-ἀρασί παράγει κατ' ἔτος ἀρκετὴν ποσότητα βαλάνων, εὐδοκίμως δὲ καλλιεργεῖται ὁ καπνὸς καὶ ὅλα τὰ δημητριακά, πλῆθος δὲ νομάδων κατασκηνοῖ τὸν χειμῶνα κτηνοτροφοῦν, ξυλευόμενον τὰ δάση καὶ ἀνθρακίζον.

Πρὸς δυσμὰς τοῦ Γαλλησίου ὑψοῦται τὸ Ἐ-μπιλλίκ-δάγ καὶ τὸ Καρατζά-δάγ, πρὸς ἀνατολὰς δὲ τοῦ τελευταίου ἐκτείνονται τὰ χωρία Δεϊρμέν-δερέ, Τράτσα, Καρατζά, Τσίλλε καὶ Γκιαούρκιοϊ. Καὶ τὸ μὲν (ὁ Κέρκαφος) διῆκον ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς σχηματίζει μετὰ τοῦ Πάγου τὴν φάραγγα Δερέ-βογάζ, δι' ἧς ῥέει τὸ Ταχταλίτσάϊ· τὸ δὲ (τὸ Κοράκιον) ἐκτείνεται ἐκ βορρᾶ πρὸς νότον καὶ φθάνει μέχρι τοῦ αἰγιαλοῦ, ἀπέναντι τοῦ Κάστρου τοῦ Γκιαούρκιοϊ, ὅπου ἀρχαῖα τείχη φρουρίου, ἐρείπια θεάτρου καὶ ἄλλων οἰκοδομῶν.

Ἐπὶ τῆς σειρᾶς τοῦ Κορακίου, τοῦ συσκίου καὶ πολυπίδακος, τοῦ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν περικαλλοῦς καὶ ἐπὶ τῶν προπόδων αὐτοῦ ὑφίστανται πλείονα τὰ μαρτύρια τῆς πάλαι ποτε ἀκμασάσης ταύτης χώρας. Ἐν τῇ περὶ τῆς ἐν Ἰωνίᾳ Μητροπόλεως μελέτῃ μου [1] ἐδέησε νὰ διαλάβω τινα περὶ τοῦ χωρίου Τράτσα, εἰς ἣν παραπέμπω τὸν βουλόμενον νὰ μάθῃ περὶ τῶν αὐτόθι σωζομένων ἀρχαίων ἐρειπίων. Ἔκτοτε παρὰ τὰ ἐρείπια τοῦ μέρους τούτου εὑρέθη ἡ ὑπ' ἀριθμ. 155 ἐπιγραφή· μετὰ μεγαλητέρας δ' ἤδη πιθανότητος ὑπολαμβάνω τὰ

[1] Μουσεῖον καὶ Βιβλ. Εὐαγ. Σχολῆς, περίοδος βα, ἔτος βον καὶ γον.

πολλὰ ἐκεῖνα τείχη τῶν φρουρίων ὡς τὰ τῶν Πολυτειχίδων τοῦ Παυσανίου. [1] Ἐκ τῶν Τράτσων κατερχόμενοι πρὸς τὴν θάλασσαν παρακολουθοῦμεν ἐπὶ σμικρὸν τὸ ρεῦμα τοῦ Ἀδυτζί-τσάϊ (Ἄλεντος), ἔχοντες δὲ τοῦτον ἐξ εὐωνύμων, πρὶν διαβῶμεν τὸν ποταμὸν Καλαϊτζῆ-τσάϊ (τὸν ἀρχαῖον Καλάοντα), ἀπαντῶμεν ἀρκετὰ μάρμαρα ἐντὸς τουρκικοῦ νεκροταφείου καὶ παρέκει μικρὸν λόφον, ὡσεὶ χειροποίητον, κατάφυτον ἀπὸ πεύκας. Κατὰ τὸν Παυσανίαν αὐτοῦ που ἔκειτο ὁ τάφος τοῦ οἰκιστοῦ τῆς Κολοφῶνος Ἀνδραίμονος·

Τῷ δὲ Ἀνδραίμονι ὁ τάφος ἐκ Κολοφῶνος ἰόντι ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ τῆς ὁδοῦ, διαβάντι τὸν Καλάοντα ποταμόν. [2]

Ὀλίγα λεπτὰ πρὶν φθάσωμεν τὴν Τσίλλε εἶναι ὁ Τεκές, θέσις μονήρης καὶ σύσκιος. Αὐτόθι ὑπάρχει πηγὴ ἢ φρέαρ, οὗ ὅμοιον περιγράφει ὁ Chandler καὶ ἐρείπια οἰκοδομῶν βυζαντινοῦ μοναστηρίου καὶ τουρκικοῦ ἀναχωρητηρίου Δερβισῶν, προδήλου τοὐλάχιστον ἐκ τοῦ ὀνόματος. Αὐτόθι εὗρον καὶ συνέλεξα τὴν εἰς τεμάχια ὑπὸ στοιχ. τιδ'. ἐπιγραφήν. Πρὸς τὴν πεδιάδα εὕρηνται ἐρείπια ὑδραγωγείου διευθυνόμενα πρὸς τὸ ἀντικρὺ τοῦ Γαλλησίου μέρος Οὔτς-δερὲ λεγόμενον, ὅπου ἄλλα ἐρείπια Βυζαντινῆς ἐποχῆς, μοναστηρίων κατὰ τὰς παραδόσεις τῶν χωρικῶν. Πρὸ τοῦ Γκιαούρκιοϊ ὑπάρχει ἐκτεταμένον τουρκ. νεκροταφεῖον ἐν ᾧ κεῖνται πολλὰ ἀρχαῖα λείψανα. Ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ τῇ καλουμένῃ Γιαπὶ-γὲρ εἶναι κεχωσμένη ἡ ὑπὸ στοιχ. τις'. ἐπιγραφή. Ἐντεῦθεν ἡ κοιλὰς ἄρχεται ἀποστενουμένη, ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν ἐπὶ τῶν βράχων φαίνονται κατ' ἀποστάσεις σκαλιστοί τινες πανάρχαιοι τάφοι. Μικρὸν μετὰ τὸ Γκιαούρκιοϊ καὶ ἐπὶ τῆς κλιτύος τῆς μετ' αὐτὸ φάραγγος εἶναι τὸ σπήλαιον, ὅπερ δὲν κατώρθωσε νὰ ἴδῃ ὁ Arrundel, κάθυγρον, περίεργον διὰ τοὺς ἐν αὐτῷ σταλακτίτας, ἐν τῷ ὁποίῳ ὅμως δὲν ὑπάρχει πηγὴ ὕδατος. Ὑπεράνω τούτου ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς φάραγγος ὑφίσταται λατομεῖον μὲ ὀλίγον ἀρχαῖον ἐξωρυγμένον ὑλικόν. Ἐξακολουθοῦντες κατὰ τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους τὴν ἄγουσαν πρὸς τὴν θάλασσαν ἀπαντῶμεν ὑδραγωγεῖον ἐπικεχωσμένον, τοῦ ὁποίου μόλις τὸ ἀκρότατον μέρος τῶν τόξων μένει ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν, κατεσκευασμένον ἐκ μεγάλων ἐπιμήκων φρυγίων

[1] Παυσ. VII, 3, 3.
[2] Παυσ. VII, 3, 5.

λίθων· κατέρχεται δὲ τοῦ Κορακίου διευθυνόμενον πρὸς τὸ ἀπέναντι μέρος, βεβαίως πρὸς τὸν ναὸν τοῦ Κλαρίου Ἀπόλλωνος καὶ τὴν Κολοφῶνα. Τὸ δὲ ἄντρον κεῖται εἰς ἀπόστασιν βημάτων τινων τῆς παραλίας· πρὸ τῆς εἰσόδου αὐτοῦ κατέπεσαν ἀρκετὰ μεγάλοι ὄγκοι ἀποσπασθέντες τῆς ὀροφῆς· ὕψος μὲν ἔχει ἐν τῷ κέντρῳ περὶ τὰ 3—4 μέτρα, βάθος ὑπὲρ τὰ εἴκοσι, εἶναι δὲ θεατροειδές, ἔχον ἐν τῷ βάθει αὐτοῦ πηγὴν ὕδατος διαυγοῦς, ποσίμου. Ἀντικρὺ τοῦ σπηλαίου τούτου, ὅπερ ἀναμφιβόλως εἶναι τὸ προφητικὸν τοῦ Μόψου ἄντρον, ὑψοῦται τὸ Κάστρο τοῦ Γκιαούρκιοϊ, εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων λεπτῶν τῆς ὥρας. Διαβαίνων τις εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος διέρχεται πρῶτον μικρὸν ἕλος, κατόπιν τὸν Ἄλεντα, ὅπο τὰ ρεῖθρα τοῦ ὁποίου, ἐν ᾧ μέρει εἶχον διαβῇ, εἶδον θεμέλια οἰκοδομῆς ἐξ ὡραίων στιλβόντων φρυγίων λίθων, ἐκεῖθεν κάμπτων μικρὸν πρὸς τ' ἀριστερὰ ἀπαντᾷ τὰς παρὰ τὸ φρούριον καλύβας, ἔνθα κεῖνται ἐκταδὴν σχεδὸν ἐπικεχωσμένοι δύο πελώριοι λέοντες, ἐντελῶς ὁμοιόμορφοι, οἵτινες καίτοι ἐφθαρμένοι οὐχ ἧττον μαρτυροῦσι καλῆς ἐποχῆς ἐργασίαν. Παρὰ τὰς καλύβας ταύτας ἀνεσκάφησαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ ὑπ' ἀριθ. 170 καὶ ἡ ὑπὸ στοιχ. τῃ'. ἐπιγραφή, αἵτινες δηλοῦσι πράγματα ἀναφορὰν ἔχοντα πρὸς τὸν αὐτόθι ὑπάρξαντα ποτε ναὸν τοῦ Κλαρίου Ἀπόλλωνος. Ἐκ τῶν καλυβῶν τούτων πρὸς τὰ τείχη τοῦ φρουρίου καὶ τῆς Β. Α. πύλης αὐτοῦ φαίνονται ἐρείπια οἰκοδομῶν, ἀνὰ μέσον τῶν ὁποίων εὗρον καὶ ἀντέγραψα τὴν ὑπὸ στοιχ. τῃα'. ἐπιγραφήν. Ἐπὶ τοῦ φρουρίου, ἢ τῆς τετειχισμένης ἀρχαίας πόλεως εὕρηνται πολλὰ ἐρείπια, ὧν τὴν περιγραφὴν θὰ ἀναφέρω ἐν οἰκείῳ τόπῳ, ἀρυόμενος αὐτὴν ἐκ τῆς ἐπιστημονικῆς συγγραφῆς τοῦ Τεξιέρου. Νοτιοανατολικῶς τοῦ φρουρίου ὑπάρχει ὕφορμον μέρος καλούμενον Τσιφλονέρι, δυνάμενον νὰ συγκοινωνῇ μετὰ τοῦ φρουρίου μόνον διὰ τῆς Α. πύλης αὐτοῦ. Ἡ μεταξὺ τοῦ φρουρίου καὶ τῆς ἀκτῆς ἀπόστασις ὡσεὶ τετάρτου τῆς ὥρας καὶ ἐπέκεινα.

Πάσας τὰς θέσεις ταύτας σημειῶ ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου φίλου μου κ. Georges Weber σχεδιασθέντι καὶ ἐπισυνημμένῳ χάρτῃ, κατὰ προσέγγισιν, ὡς ἠδυνήθην κάλλιον νὰ παραστήσω αὐτῷ ταῦτα.

Ἡ μεταξὺ τῶν δύο μνησθέντων ὀρέων Γαλλησίου καὶ Κορακίου ἀπόστασις, ὡσεὶ δύο-τριῶν ὡρῶν, σχηματίζει ὡραίαν καὶ ἐκτεταμένην κοιλάδα, ποῦ μὲν πυκνὴν ἀπὸ δάση δρυῶν καὶ πευκῶν, ποῦ δὲ

ἐστολισμένην μὲ διεσπαρμένους ἐλαιῶνας καὶ λιπαρὰς ἀρωσίμους γαίας, ἃς καταρδεύει ὁ ἐκ Κορακίου κατερχόμενος Ἄλης, εἰς ὃν ἐκβάλλουσι πολλὰ ῥυάκια, ἐν οἷς καὶ ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὄρους πηγάζων Καλάων.

Τὰ πρὸς νότον μέρη τῆς, ὡς ἄνω εἴρηται, κοιλάδος, σχηματίζουσιν αἱ παραφυάδες τοῦ Γαλλησίου, αἵτινες ἄρχονται ἀπὸ τῆς κλεισωρείας Ἀλαμὰν καὶ φθάνουσι μέχρι τοῦ Κάστρου τοῦ Γκιαούρκιοϊ. Τοὺς πρόποδας τῶν παραφυάδων τούτων πρὸς νότον λούουσιν ἐξ ἴσου αἵ τε προαναφερθεῖσαι λίμναι ὡς καὶ ἡ θάλασσα τῆς Ἐφέσου, σχηματίζουσα δύο ὁρμίσκους, οὓς ἀποκαλοῦσι σήμερον Καλαμάκι καὶ Τσιρλονέρι, ἐνῷ κατὰ τὸ λοιπὸν μέρος ἡ ἀκτὴ εἶναι ἀλίμενος. Πρὸς βορρᾶν δὲ ἡ κοιλὰς αὕτη φράσσεται ὑπὸ τῶν τοῦ Γαλλησίου πάλιν παραφυάδων, αἵτινες κρατοῦσιν ὅλην τὴν μεταξὺ Τσίλεμι (παρὰ τὸ Νοχοὺτ-γκιὸλ) μέχρι τῶν ῥείθρων τοῦ Ἄλεντος σειράν, παρὰ τὰ ὁποῖα ὑπέρκεινται τὰ χωρία Τράτσα καὶ Δεϊρμέν-δερές. Πρὸς βορρᾶν τοῦ φυσικοῦ τούτου ὁρίου εἰς ὡριαίαν σχεδὸν ἀπόστασιν, ῥέει τὸ Ταχταλὶ-τσάϊ (ὁ ἀρχαῖος ποταμὸς Ἀστήεις) χυνόμενος διὰ τοῦ Δερὲβογάζ, ἤτοι τῆς μεταξὺ Ὀβατζὶκ (συνέχεια τοῦ ὄρους Πάγου) καὶ τοῦ Ἴζ-μπιλλὶκ (Κερκάφου) φάραγγος, βαθείας καὶ ἐκτεινομένης ἐπὶ δίωρον ἀπόστασιν, πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Λεβέδου. Τὸ ἐν τῇ Ναννοῖ χωρίον τοῦ Μιμνέρμου, τὸ ὑπὸ τοῦ Στράβωνος διασωθὲν παραδίδει ἡμῖν τὸ τοῦ Ταχταλιοῦ-τσάϊ ὄνομα, ἔχον ὡς ἑξῆς·

ἡμεῖς δηὖτε Πύλον Νηλήϊον ἄστυ λιπόντες
ἱμερτὴν Ἀσίην νηυσὶν ἀφικόμεθα·
ἐς δ' ἐρατὴν Κολοφῶνα βίην ὑπέροπλον ἔχοντες
ἑζόμεθ' ἀργαλέης ὕβριος ἡγεμόνες·
κεῖθεν δ' Ἀστήεντος ἀπορνύμενοι ποταμοῖο
θεῶν βουλῇ Σμύρνην εἵλομεν Αἰολίδα. [1]

Ἡ ἀπὸ τῶν παρόδων τοῦ βορείου συνόρου, οὗ προεμνήσθημεν, μέχρι τῆς θαλάσσης ἀπόστασις εἶναι περίπου τέσσαρες ὧραι.

[1] Στρ. ΙΔ, 634.
Πολλοὶ ὑπέλαβον ὡς ὀρθωτέραν ἀνάγνωσιν Ἄλεντος ἀντὶ Ἀστήεντος, ὅπερ ἔχει ἄλλη τις ἔκδοσις, ἀλλ' ἀρκεῖ νὰ ῥίψῃ τις ἓν βλέμμα ἐπὶ τῆς τοπογραφίας τοῦ μέρους τούτου, ὅπως πεισθῇ ὅτι τὸν ποταμὸν Ἄλεντα, τὸν κατὰ μῆκος τὴν χώραν τέμνοντα (ἐκ βορρᾶ πρὸς νότον) δὲν εἶχον νὰ διαβῶσιν οἱ κατὰ τῆς Σμύρνης ἐκστρατεύοντες Κολοφώνιοι (ἄλλως τε ἔρρεε καὶ παρὰ τὰ τείχη αὐτὰ τῆς πόλεώς των), ἀλλ' ἄλλον ποταμὸν καὶ μάλιστα ἐκτὸς τῶν συνόρων των κείμενον, καὶ τοιοῦτος δὲν εἶναι ἄλλος ἢ τὸ Ταχταλί-τσάϊ.

Τὸ μέρος τοῦτο ἐφημίζετο τὸ πάλαι διὰ τὰ σύσκια ὄρη του, (τὰς ἴδας, τὰς νάπας του) τὰ ψυχρὰ ρεῖθρα τῶν ποταμῶν του καὶ τὴν λαμπρὰν κτηνοτροφίαν του. Ὁ Πλίνιος μνημονεύει πολλῶν φυτῶν προϊόντα καὶ μάλιστα τῆς ἐκ πευκῶν ῥητίνης, ἣν ὁ Διοσκορίδης καλεῖ Κολοφωνίαν, οἱ δὲ Γάλλοι Colophane. Καὶ σήμερον εἰσέτι τὸ Καρατζὰ-δὰγ εἶναι κατάφυτον ἀπὸ ὑψικόμους πεύκας, τὰς ὁποίας ἐξολοθρεύουσιν ὁλονὲν τυχαῖαι ἢ καὶ ἐκ προθέσεως συμβαίνουσαι πυρκαϊαί, πολλάκις δ' ἐκ τῶν ἐχόντων ἀνάγκην ἀσφάλτου καμηληλατῶν καὶ ἄλλων.

Ὁ Παυσανίας φημίζει τὸ παρὰ τὴν Κλάρον δάσος τῶν μελιῶν καὶ τὴν ψυχρότητα τῶν ὑδάτων τοῦ Ἄλεντος, ἅπερ ἐξυμνοῦντο ἐκ παλαιοῦ.

Ἐν δὲ τῇ Κολοφωνίων (χώρᾳ) ἄλσος τε τοῦ Ἀπόλλωνος, δένδρα μελίαι καὶ οὐ πόρρω τοῦ ἄλσους Ἄλης ποταμὸς ψυχρότατος τῶν ἐν Ἰωνίᾳ. [1]

Ἐπὶ τέλους πάντες οἱ ἀρχαῖοι ἱστορικοὶ ἐκ συμφώνου ἀναφέρουσιν ὅτι οἱ Κολοφώνιοι εἶχον ἄριστον ἱππικόν·

Ἱπποτρόφοι δ' εἰσίν, ὃν τρόπον καὶ Κολοφώνιοι . . . [2]

Ὁ Στράβων ἀναφέρει·

Ἐκτήσαντο δέ ποτε καὶ ναυτικὴν ἀξιόλογον δύναμιν Κολοφώνιοι καὶ ἱππικήν, ἐν ᾗ τοσοῦτον διέφερον τῶν ἄλλων, ὥσθ', ὅπου ποτὲ ἐν τοῖς δυσκαταλύτοις πολέμοις τὸ ἱππικὸν τῶν Κολοφωνίων ἐπικουρήσειε, λύεσθαι τὸν πόλεμον· ἀφ' οὗ καὶ τὴν παροιμίαν ἐκδοθῆναι τὴν λέγουσαν «τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκεν» ὅταν τέλος ἐπιτεθῇ βέβαιον τῷ πράγματι. [3]

Ἐντὸς τῆς οὑτωσὶ καθορισθείσης χώρας, ἣν ὑπολαμβάνω ὡς τὴν εἰς τοὺς Κολοφωνίους ἀνήκουσαν γῆν, θέλω προσπαθήσει νὰ ἀπο-

---

[1] Παυσ. VII, 5, 10. VIII, 28, 2.

[2] Fragm. hist. graec. τ. 11, 218, XXII.

[3] Στρ. ΙΔ, 643.

Ἀλλ' ὁ σχολιαστὴς τοῦ Θεαιτήτου τοῦ Πλάτωνος ἐπὶ τῆς ῥήτρας «τὸν Κολοφῶνα ἀναγκάζω προσβιβάζων» δίδει ἄλλοίαν ἐξήγησιν τοῦ πράγματος· λέγει ὅτι ὁπότε αἱ δώδεκα Ἰωνικαὶ πόλεις συνήρχοντο εἰς τὸ Πανιώνιον, ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, οἱ Κολοφώνιοι εἶχον τὴν ἀποφασιστικὴν ψῆφον, καθ' ὃ δεχθέντες τοὺς Σμυρναίους μεθ' ὧν συνέζων, δι' ὃ καὶ εἶχον τὴν ψῆφον ταύτην· τούτου ἕνεκα τὸ κοινὸν λόγιον ἐχρησίμευε νὰ ἐκφράζῃ τὴν νικῶσαν ἢ ἀποφασιστικὴν ψῆφον. Smith's Dict. G. and R. Geogr. ἐν λέξει Colophon.

δείξω παρὰ τὴν γνώμην τῶν πρὸ ἐμοῦ ἐπισκεφθέντων τὰ μέρη ταῦτα Chandler, Arrundel καὶ Texier

α) Ὅτι τὰ ἐπὶ τοῦ Κάστρου τοῦ Γκιαούρκιοϊ ἐρείπια εἶναι τὰ τῆς Κολοφῶνος καὶ οὐχὶ τῆς Κλάρου ἢ τοῦ Νοτίου ὡς οὗτοι διϊσχυρίσθησαν.

β) Ὅτι ἡ Κλάρος δὲν ἦτο πόλις, ἀλλὰ μικρός τις δῆμος ἢ χωρίον τῆς Κολοφῶνος, ἐγγύτατα ταύτης κείμενον καὶ ἐξ αὐτῆς ἐξαρτώμενον· ὅτι ὅμως παρ' αὐτὸ ὑπῆρχεν ὁ ναὸς καὶ τὸ περίφημον μαντεῖον τοῦ Κλαρίου Ἀπόλλωνος μετὰ τοῦ ἐκ μελιῶν ἄλσους καὶ τοῦ προφητικοῦ ἄντρου, καὶ ὅτι ἕνεκα τῆς φήμης τοῦ ναοῦ ὅλον τὸ διαμέρισμα μετὰ τῆς Κολοφῶνος καὶ τῆς παρακειμένης ἀκόμη ἀκτῆς ἐκαλεῖτο Κλάρος.

γ) Ὅτι τὸ Νότιον κατεῖχε τὸν πρὸς Ν. Α. τῆς Κολοφῶνος πλησιέστατον αὐτῇ χῶρον, μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὸν ὅρμου, ὅστις σήμερον καλεῖται Τσιφλονέρι.

ΓΝΩΜΑΙ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΠΕΡΙΗΓΗΤΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΘΕΣΕΩΝ

ΚΛΑΡΟΥ ΚΟΛΟΦΩΝΟΣ ΝΟΤΙΟΥ.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΣΑΝΤΛΕΡ. [1]

Ὁ κατὰ τὸ 1764 περιηγηθεὶς τὰ μέρη ταῦτα ἄγγλος ἀρχαιολόγος Chandler ἐρχόμενος ἐκ Λεβέδου ἀνεῦρεν ἐν μὲν τῇ Τσίλλε τὴν Κλάρον, παρὰ τὸ Γκιαούρκιοϊ τὴν Κολοφῶνα, τοῦ δὲ Νοτίου τὴν θέσιν ὡς καὶ τὸν λιμένα δὲν ἠδύνατο ἄλλως νὰ συμβιβάσῃ ἢ ὑπολαμβάνων αὐτὸν κεχωσμένον ἐκ προσχώσεων, αἵτινες ἐπεξέτειναν τὴν κοιλάδα, κατὰ τὴν ἰδέαν του, ἐπὶ μιᾶς ὥρας ἀπόστασιν πρὸς τὴν θάλασσαν. Περιγράφει δὲ τὰς ἐντυπώσεις του ταύτας ὡς ἑξῆς·

«Κατερχόμενος τοῦ Γαλλησίου [2] εἴδομεν πρὸς τὸ βάθος καὶ παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους τούτου ἀθλίας τινας καλύβας, αἵτινες πράγματι ἔκειντο ἐπὶ τῆς κάτωθεν ἡμῶν κλιτύος. Ἠρωτήσαμεν τοὺς

[1] Chandler Travels in Asia Minor XXXI.

[2] Ἀποκαλεῖ Γαλλήσιον τὸ Κοράκιον.

»κατοίκους, οἵτινες ἦσαν Ἕλληνες, ἂν ὑπῆρχον ἐρείπια εἰς τὰ πέριξ,
»οὗτοι δὲ μᾶς ὡδήγησαν εἰς Κλάρον παρὰ τὴν θάλασσαν, καλου-
»μένην σήμερον Ζιλλή ... Ἐνοήσαμεν τὴν εἰς Ζιλλὴ ἢ Κλάρον
»πλησίασιν ἐξ ἰχνῶν ἀρχαίων τάφων κειμένων ἐπὶ τῆς κλιτύος τοῦ
»ὄρους ἀριστερόθεν τῆς ὁδοῦ. Εἰς ἕνα τούτων ἐσκαλισμένον εἰς
»βράχον εἰσέρχεταί τις διὰ στενῆς εἰσόδου, ἐν αὐτῷ δὲ, πλαγίως ὑ-
»πάρχει μακρὸν ὁριζόντειος κόγχη ἢ κοίλωμα διὰ τὸν νεκρόν. Ὀλί-
»γον παρέκει καὶ ὑψηλότερα ὑπάρχει φρέαρ ὑπερκεχειλισμένον, ἐξ οὗ
»ῥέει ὡραῖον ὕδωρ. Τὸ ὕψωμα τοῦτο, ὅπερ χωρίζεται μικροῦ βραχώ-
»δους ἀγκῶνος διὰ στενῆς κοιλάδος, εἶναι περιτετειχισμένον μὲ κα-
»τηρειπωμένον τοῖχον ἐξ ἀξέστου ὑλικοῦ, διὰ τειχίσματος καλουμέ-
»νου ψευδισοδόμου. Διελθόντες χάσμα τι ἢ θύραν εὕρομεν θέατρον
»ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑλικοῦ, ὡς τὸ τοῦ τοίχου, ὃν προανεφέρομεν, πολλὰ
»μαρμάρων τεμάχια, φρέατα καὶ λείψανα ἐκκλησιῶν καὶ παρὰ
»ταῦτα σωρείαν συντριμμάτων μεγάλου τινος ναοῦ. Ἐθεώμεθα κα-
»λῶς τὸ Ἀγιασολούκ, τὴν πεδιάδα τῆς ἀρχαίας καὶ τὴν πόλιν τῆς
»Νέας Ἐφέσου. Ἡ Κλάρος κατεῖχεν ἔκπαλαι θέσιν ναοῦ καὶ μαν-
»τείου τοῦ Ἀπόλλωνος ... ἀβέβαιον εἶναι ἐὰν τὸ μαντεῖον ὑπῆρχε
»μετὰ Κωνσταντῖνον τὸν Μέγαν, ἄγνωστον προςτούτοις πότε ὁ Ἀ-
»πόλλων ἐσίγησε τέλειον καὶ ἐξεθρονίσθη, τοῦ Χριστιανισμοῦ διαδε-
»χθέντος αὐτὸν καὶ διαπρέψαντος ἐκ περιτροπῆς ἐν Κλάρῳ. Θεωρῶν
»τὸ ἐπὶ τῆς ῥάχεως τοῦ ὄρους φρέαρ, ὅπερ προανέφερον, παρετήρησα
»ὅτι εἶχε μαρμαρίνους βαθμῖδας ὁδηγούσας πρὸς τὰ κάτω, ἐξ ὧν
4 ἢ 5 διεκρίνοντο ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ μέρους τούτου. Τὸ φρέαρ
»τοῦτο, ὅπερ κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις χωρικοῦ τινος ἦτο βαθύτατον
»κατεκάλυπτε τὰ λείψανα ἴσως τοῦ προφητικοῦ ἄντρου καὶ τῆς πη-
»γῆς. Ὁ ἀγωγός, δι' οὗ τὸ ἀλλάξαν διεύθυνσιν ῥεῖμα διήρχετο, ἐ-
»φράχθη ἐξ ἀμελείας ἢ ἐπίτηδες, τὸ δὲ περιορισθὲν ὕδωρ ὑπερχει-
»λίσαν ἐπλήρωσε τὸ κοίλωμα τοῦ βράχου καὶ τὴν εἰς αὐτὸ εἴσοδον. Ἡ
»φανατικὴ χρῆσις αὐτοῦ ἔπαυσε μετὰ τῆς πρὸς τὸν Φοῖβον λατρείας,
»τῶν ἀνθρώπων πινόντων ἐξ αὐτοῦ ἄνευ ἀποτελεσμάτων ἐμπνεύσεως
»ἢ φόβου τιμωρίας καὶ ἴσως διὰ νὰ ἀφαιρέσωσι πᾶσαν τῆς θέσεως ἀ-
»ναπόλησιν, ἐπέλθῃ δὲ παντελὴς πρὸς τὸ μέρος τοῦτο λήθη, οἱ ἐχ-
»θροὶ τοῦ θεοῦ, οἵτινες κατέστρεψαν τὸν ναὸν αὐτοῦ καὶ τὸ σπήλαιον,
»ἐσκέφθησαν τὴν μεταβολὴν ταύτην διὰ τῆς ἁπλουστάτης μεθόδου

»τοῦ μετατρέψαι τὸ σπήλαιον εἰς δεξαμενὴν ὕδατος. Ἡ Κολοφὼν ἵ-
»δρυτο μεσογείως. Πρὸ αὐτῆς ἐκτὸς τῆς Κλάρου ἦτο καὶ τὸ Νότιον,
»πόλις καὶ λιμὴν συνάμα, ὡς ὁ Πειραιεὺς μετὰ τῶν Ἀθηνῶν καὶ
»εἰς ἀπόστασιν δύο μιλίων. Ἐκαλεῖτο δὲ τὸ τῶν Κολοφωνίων Νό-
»τιον πρὸς διάκρισιν ἑτέρου παρακτίου μέρους τῆς νήσου Χίου. Ἡ
»Κολοφὼν ἀπεῖχε τῆς Ἐφέσου μόνον 70 στάδια ἢ 8 3)4 μιλίων ἀπ'
»εὐθείας... Ὁ Ἄλης ἔρρεε παρὰ τὴν Κολοφῶνα καὶ ἐκεῖθεν οὐχὶ
»μακρὰν τοῦ σπηλαίου τῆς Κλάρου... Πολλαὶ ἠγέρθησαν δυσχέρειαι
»περὶ τῶν θέσεων Κλάρου, Νοτίου καὶ Κολοφῶνος ἕνεκα τῆς γειτνιά-
»σεως καὶ τῆς κοινῆς αὐτῶν συναφείας... ἀλλ' ἤδη ἡ Κολοφών, ἐκ-
»τὸς ἂν ἡ θέσις της δὲν κατέχεται ὑπὸ τῶν ἀθλίων καλυβῶν, ἃς
»προανέφερον, εἶναι ἐξηφανισμένη, ἡ δὲ Κλάρος μετὰ τοῦ Νοτίου
»πρὸ πολλοῦ ἐγκατελείφθησαν. Ὁ ῥύαξ, ὃν διέβημεν, ἦτο ὁ Ἄλης,
»ἡ δὲ κοιλὰς ἡ πρὸς τὴν βόρειον πλευρὰν τοῦ ἀγκῶνος τοῦ ὄρους,
»τὴν ὁποίαν οὗτος διαιρεῖ, ἴσως ηὔξησε πρὸς τὴν θάλασσαν, ὁ δ' ἀρ-
»χαῖος λιμὴν ἐγέμισεν ἐκ προσχώσεων. Ὁπόταν ἀπεπερατώσαμεν τὴν
»εἰς Κλάρον ἐπίσκεψίν μας ἐπεστρέψαμεν παρὰ τὰς ἐκεῖσε καλύβας,
»ὅπου κατασκηνώσαντες ἐμείναμεν περικυκλωμένοι ὑπὸ τῶν ἐφοδίων,
»ἀνθρώπων καὶ ἵππων μας. Ἐνωρὶς τὴν ἐπαύριον διήλθομεν τὴν
»Ζιλλὴν καὶ ἐκεῖθεν ὑπεράνω δύο ῥάχεων τοῦ Γαλλησίου εἰσήλθομεν
»εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Ἐφέσου.» [1]

Ἐν τῇ προεκτεθείσῃ περιγραφῇ ἐκτὸς τῶν σφαλερῶν ὑποδείξεων, ἃς κάμει ὁ στουδαῖος οὗτος περιηγητὴς ὡς πρὸς τὰς θέσεις Κλάρου, Κολοφῶνος καὶ Νοτίου περιπίπτει καὶ εἰς σύγχυσιν καθόσον ἀφορᾷ τὸ ὄνομα τῆς θέσεως, (τῆς κατ' αὐτὸν Κλάρου,) ἧς περιγράφει τὰ ἐρείπια, ἀποκαλῶν αὐτὴν Ζιλλὴ ἀντὶ Κάστρο τοῦ Γκιαούρκιοι ἢ Τσιφοὺτ-Καλέ. Ἡ Ζιλλὴ ἢ μᾶλλον Τσίλλε, εἶναι χωρίον, ἐν ᾧ οὐδεμία σώζεται ἀρχαιότης, ἀπέχει δὲ τῆς θαλάσσης ὑπὲρ τὴν 1 1)2 ὥραν. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μέρους ὅπου ἀναφέρει ὅτι ὑπάρχει φρέαρ ἢ πηγὴ οὐδὲν τοιοῦτον ὑφίσταται. Εἰκάζω ὅθεν ὅτι τὴν πηγὴν αὐτὴν θὰ εἶδε εἰς τὴν παρὰ τὴν Τσίλλε θέσιν «Τεκὲ» ὅπου πράγματι σώζεται

[1] Τούτου ἕνεκα καὶ ὁ **Smith** ἐν λέξει «**Claros**» ἀναφέρει ὅτι τὰ τῆς Κλάρου ἐρείπια εἶναι εἰς Ζιλλή, ὁ δὲ **Texier (2ème part. 2ème vol. p. 301)** ὅτι «ἀνακριβὲς τὸ ὅτι ἡ Τσίλλε κεῖται ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς Κλάρου.»

»κατοίκους, οἵτινες ἦσαν Ἕλληνες, ἂν ὑπῆρχον ἐρείπια εἰς τὰ πέριξ, »οὗτοι δὲ μᾶς ὡδήγησαν εἰς Κλάρον παρὰ τὴν θάλασσαν, καλου-»μένην σήμερον Ζιλλή... Ἐννοήσαμεν τὴν εἰς Ζιλλὴ ἢ Κλάρον »πλησίασιν ἐξ ἰχνῶν ἀρχαίων τάφων κειμένων ἐπὶ τῆς πλευρᾶς τοῦ »ὄρους ἀριστερόθεν τῆς ὁδοῦ. Εἰς ἕνα τούτων ἐσκαλισμένον ἐντὸς »βράχου εἰσέρχεταί τις διὰ στενῆς εἰσόδου, ἐν αὐτῷ δὲ, πλαγίως, ὑ-»πάρχει μακρὰ ὁριζόντειος κόγχη ἢ κοίλωμα διὰ τὸν νεκρόν. Ὀλί-»γον παρέκει καὶ ὑψηλότερα ὑπάρχει φρέαρ ὑπερκεχειλισμένον, ἐξ οὗ »ῥέει ὡραῖον ὕδωρ. Τὸ ὕψωμα τοῦτο, ὅπερ χωρίζεται μικροῦ βραχώ-»δους ἀγκῶνος διὰ στενῆς κοιλάδος, εἶναι περιτριγυρισμένον μὲ κα-»τηρειπωμένον τοῖχον ἐξ ἀξέστου ὑλικοῦ, διὰ τειχίσματος καλουμέ-»νου ψευδισοδόμου. Διελθόντες χάσμα τι ἢ θύραν εὕρομεν θέατρον »ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑλικοῦ, ὡς τὸ τοῦ τοίχου, ὃν προανεφέρομεν, πολλὰ »μαρμάρων τεμάχια, φρέατα καὶ λείψανα ἐκκλησιῶν καὶ παρὰ »ταῦτα σωρείαν συντριμμάτων μεγάλου τινος ναοῦ. Ἐθεώμεθα κα-»λῶς τὸ Ἀγιασολούκ, τὴν πεδιάδα τῆς ἀρχαίας καὶ τὴν πόλιν τῆς »Νέας Ἐφέσου. Ἡ Κλάρος κατεῖχεν ἔκπαλαι θέσιν ναοῦ καὶ μαν-»τείου τοῦ Ἀπόλλωνος ... ἀβέβαιον εἶναι ἐὰν τὸ μαντεῖον ὑφίστατο »μετὰ Κωνσταντῖνον τὸν Μέγαν, ἄγνωστον προσέτι πότε ὁ Ἀ-»πόλλων ἐσίγησε τέλειον καὶ ἐξεθρονίσθη, τοῦ Χριστιανισμοῦ διαδε-»χθέντος αὐτὸν καὶ διαπρέψαντος ἐκ περιτροπῆς ἐν Κλάρῳ. Θεωρῶν »τὸ ἐπὶ τῆς ῥάχεως τοῦ ὄρους φρέαρ, ὅπερ προανέφερον, παρετήρησα »ὅτι εἶχε μαρμαρίνους βαθμῖδας ὁδηγούσας πρὸς τὰ κάτω, ἐξ ὧν 4 ἢ 5 διεκρίνοντο ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ μέρους τούτου. Τὸ φρέαρ »τοῦτο, ὅπερ κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις χωρικοῦ τινος ἦτο βαθύτατον »κατεκάλυπτε τὰ λείψανα ἴσως τοῦ προφητικοῦ ἄντρου καὶ τῆς πη-»γῆς. Ὁ ἀγωγός, δι' οὗ τὸ ἀλλάξαν διεύθυνσιν ῥεῦμα διήρχετο, ἐ-»φράχθη ἐξ ἀμελείας ἢ ἐπίτηδες, τὸ δὲ περιορισθὲν ὕδωρ ὑπερχει-»λίσαν ἐπλήρωσε τὸ κοίλωμα τοῦ βράχου καὶ τὴν εἰς αὐτὸ εἴσοδον. Ἡ »φανατικὴ χρῆσις αὐτοῦ ἔπαυσε μετὰ τῆς πρὸς τὸν Φοῖβον λατρείας, »τῶν ἀνθρώπων πινόντων ἐξ αὐτοῦ ἄνευ ἀποτελεσμάτων ἐμπνεύσεως »ἢ φόβου τιμωρίας καὶ ἴσως διὰ νὰ ἀφαιρέσωσι πᾶσαν τῆς θέσεως ἀ-»ναπόλησιν, ἐπέλθῃ δὲ παντελὴς πρὸς τὸ μέρος τοῦτο λήθη, οἱ ἐχ-»θροὶ τοῦ θεοῦ, οἵτινες κατέστρεψαν τὸν ναὸν αὐτοῦ καὶ τὸ σπήλαιον, »ἐσκέφθησαν τὴν μεταβολὴν ταύτην διὰ τῆς ἁπλουστάτης μεθόδου

»τοῦ μετατρέψαι τὸ σπήλαιον εἰς δεξαμενὴν ὕδατος. Ἡ Κολοφὼν ἵ-
»δρυτο μεσογείως. Πρὸ αὐτῆς ἐκτὸς τῆς Κλάρου ἦτο καὶ τὸ Νότιον,
»πόλις καὶ λιμὴν συνάμα, ὡς ὁ Πειραιεὺς μετὰ τῶν Ἀθηνῶν καὶ
»εἰς ἀπόστασιν δύο μιλίων. Ἐκαλεῖτο δὲ τὰ τῶν Κολοφωνίων Νό-
»τιον πρὸς διάκρισιν ἑτέρου παρακτίου μέρους τῆς νήσου Χίου. Ἡ
»Κολοφὼν ἀπεῖχε τῆς Ἐφέσου μόνον 70 στάδια ἢ 8 3)4 μιλίων ἀπ'
»εὐθείας... Ὁ Ἄλης ἔρρεε παρὰ τὴν Κολοφῶνα καὶ ἐκεῖθεν οὐχὶ
»μακρὰν τοῦ σπηλαίου τῆς Κλάρου... Πολλαὶ ἠγέρθησαν δυσχέρειαι
»περὶ τῶν θέσεων Κλάρου, Νοτίου καὶ Κολοφῶνος ἕνεκα τῆς γειτνιά-
»σεως καὶ τῆς κοινῆς αὐτῶν συναφείας... ἀλλ' ἤδη ἡ Κολοφών, ἐκ-
»τὸς ἂν ἡ θέσις της δὲν κατέχεται ὑπὸ τῶν ἀθλίων καλυβῶν, ἃς
»προανέφερον, εἶναι ἐξηφανισμένη, ἡ δὲ Κλάρος μετὰ τοῦ Νοτίου
»πρὸ πολλοῦ ἐγκατελείφθησαν. Ὁ ῥύαξ, ὃν διέβημεν, ἦτο ὁ Ἄλης,
»ἡ δὲ κοιλὰς ἡ πρὸς τὴν βόρειον πλευρὰν τοῦ ἀγκῶνος τοῦ ὄρους,
»τὴν ὁποίαν οὗτος διαιρεῖ, ἴσως ηὔξησε πρὸς τὴν θάλασσαν, ὁ δ' ἀρ-
»χαῖος λιμὴν ἐγέμισεν ἐκ προσχώσεων. Ὁπόταν ἀπεπερατώσαμεν τὴν
»εἰς Κλάρον ἐπίσκεψίν μας ἐπεστρέψαμεν παρὰ τὰς ἐκεῖσε καλύβας,
»ὅπου κατασκηνώσαντες ἐμείναμεν περικυκλωμένοι ὑπὸ τῶν ἐφοδίων,
»ἀνθρώπων καὶ ἵππων μας. Ἐνωρὶς τὴν ἐπαύριον διήλθομεν τὴν
»Ζιλλὴν καὶ ἐκεῖθεν ὑπεράνω δύο ῥάχεων τοῦ Γαλλησίου εἰσήλθομεν
»εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Ἐφέσου.»[1]

Ἐν τῇ προεκτεθείσῃ περιγραφῇ ἐκτὸς τῶν σφαλερῶν ὑποδείξεων, ἃς κάμει ὁ σπουδαῖος οὗτος περιηγητὴς ὡς πρὸς τὰς θέσεις Κλάρου, Κολοφῶνος καὶ Νοτίου περιπίπτει καὶ εἰς σύγχυσιν καθόσον ἀφορᾷ τὸ ὄνομα τῆς θέσεως, (τῆς κατ' αὐτὸν Κλάρου,) ἧς περιγράφει τὰ ἐρείπια, ἀποκαλῶν αὐτὴν Ζιλλὴ ἀντὶ Κάστρο τοῦ Γκιαούρκιοι ἢ Τσιφοὺτ-Καλέ. Ἡ Ζιλλὴ ἢ μᾶλλον Τσίλλε, εἶναι χωρίον, ἐν ᾧ οὐδεμία σώζεται ἀρχαιότης, ἀπέχει δὲ τῆς θαλάσσης ὑπὲρ τὴν 1 1)2 ὥραν. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μέρους ὅπου ἀναφέρει ὅτι ὑπάρχει φρέαρ ἢ πηγὴ οὐδὲν τοιοῦτον ὑφίσταται. Εἰκάζω ὅθεν ὅτι τὴν πηγὴν αὐτὴν θὰ εἶδε εἰς τὴν παρὰ τὴν Τσίλλε θέσιν «Τεκὲ» ὅπου πράγματι σώζεται

[1] Τούτου ἕνεκα καὶ ὁ Smith ἐν λέξει «Claros» ἀναφέρει ὅτι τὰ τῆς Κλάρου ἐρείπια εἶναι εἰς Ζιλλή, ὁ δὲ Texier (2ème part. 2ème vol. p. 301) ὅτι «ἀνακριβὲς τὸ ὅτι ἡ Τσίλλε κεῖται ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς Κλάρου.»

πηγή, ἐν εἴδει φρέατος μετὰ βαθμίδων, ἀπαράλλακτα ὡς ἐκτίθεται ἐν τῇ περιγραφῇ του. Ἅπαξ λοιπὸν ἐσύγχυσε τὸ ὄνομα τοῦ χωρίου Τσίλλε, ὡς προεῖπον, μετὰ τῆς θέσεως, ἣν περιγράφει ὡς Κλάρον, μετέφερε κατὰ λάθος καὶ τὸ ἀλλαχοῦ τῶν σημειώσεών του ἴσως ἀναφερόμενον φρέαρ καὶ μάλιστα ὅπως παραστήσῃ τοῦτο ὡς τὸ τοῦ προφητικοῦ ἄντρου τοῦ Μόψου.

Κατὰ τὸν Chandler λοιπὸν ἐπὶ τοῦ Κάστρου εὕρηνται τὰ ἐρείπια τῆς Κλάρου, παρὰ τὸ Γκιαούρκιοϊ ἡ Κολοφών, τοῦ δὲ Νοτίου ἡ θέσις ἐντὸς τῆς κοιλάδος, ἣν ὑποθέτει ἐπεκταθεῖσαν ἐκ προσχώσεων.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΑΡΡΩΝΔΕΛ. [1]

Ὁ περιηγητὴς οὗτος ἐν ὑποσημειώσει ἕκτῃ τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ «Ἐπίσκεψις εἰς τὰς ἑπτὰ ἐκκλησίας τῆς Ἀσίας» ἀνασκευάζων τὴν προεκτεθεῖσαν γνώμην αὐτοῦ ὅτι τὸ Ταχταλὶ-τσάϊ εἶναι ὁ Ἅλης, ἐν ἐκθέσει ἐκδρομῆς τινος, ἣν ἔκαμεν «ἀπὸ Σεϊδδίκιοϊ εἰς Νότιον» περιγράφει τὰ μέρη ταῦτα ὡς ἑξῆς·

»Ἐφθάσαμεν εἰς Μάλκατζικ εἰς τὰς 10 1)2 διαμείναντες μέχρι »τῆς 11... Πρὸς τὰς 11 1)2 εἰσήλθομεν ἐντὸς στενῆς κοιλάδος ἀνὰ »μέσον βουνῶν ἐστολισμένων ὑπὸ πευκῶν διευθυνόμενοι μέχρι τῆς »11.40 πρὸς νότον, κατὰ δὲ τὴν 12 καὶ 20 νοτιανατολικῶς, ὁπότε »καὶ διέβημεν τὸ Ἀβατζὶ-τσάϊ, ῥέον ἀριστερόθεν κατὰ τὴν 12.35. »Ὀλίγα λεπτὰ πρὸ τῆς μιᾶς εἶδον βάσεις τετραγώνων βαθμίδων καὶ »παρ' αὐτὰς ἐπὶ κρήνης τὴν ἐπιγραφὴν Α [2]. Διηυθυνόμεθα εἰσέτι Ν.Α. »πρὸς δὲ τὴν 1 καὶ 20 διέβημεν τὴν ξηρὰν κοίτην ποταμοῦ ῥέοντος »πρὸς τ' ἀριστερά. Ἐφθάσαμεν εἰς Τσίλλε τὴν 1.40. Ὁ τελευταῖος »οὗτος ποταμὸς εἶναι ὁ Ἅλης, ὅστις χύνεται εἰς τὴν πρὸς τὸ Γκια-»ούρκιοϊ θάλασσαν δεχόμενος ἐντὸς αὐτοῦ τὰ νερὰ τοῦ Ἀβατζὶ-τσάϊ. »Κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους ἀμφότεραι αἱ κοῖται τῶν ποτα-»μῶν εἶναι ξηραὶ κατὰ τὸ κατώτερον αὐτῶν μέρος. Τσίλλη ἢ Ζιλλὴ »εἶναι τουρκικὸν χωρίον ἐκτισμένον ἐπὶ τῆς κλιτύος χαμηλοῦ τινος

---

[1] Arrundel Seven churches in Asia p. 308.

[2] Βλ. C. J. G. No. 3,031.

»λόφου κάτωθεν τοῦ ὁποίου μικρά τις πεδιὰς ἢ στενὴ κοιλὰς ἐκτείνε-»ται σχεδὸν νοτίως ἢ Ν. Ν. Α. πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ δύο μίλια. »Ἐν τῷ μέσῳ σχεδὸν τῆς ἀποστάσεως ταύτης πρὸς τὰ δεξιά, κεῖται »ἡ ἠρειπωμένη πόλις ἢ κωμόπολις τοῦ Γκιαούρκιοϊ καὶ παρὰ τὴν »θάλασσαν πρὸς τ' ἀριστερὰ εὕρηνται τὰ ἐρείπια τοῦ Νοτίου· ἀπέ-»ναντι δὲ τούτου πρὸς τὰ δεξιὰ παραθαλασσίως ὑφίσταται μέγα σπή-»λαιον μετὰ μικροῦ ἐν αὐτῷ φρέατος, ὅπερ θὰ ἐξελάμβανον ὡς τὸ »μαντικὸν τῆς Κλάρου ἄντρον, ἂν οἱ χωρικοὶ τῆς Τσίλλης δὲν μὲ »ἐβεβαίουν περὶ τῆς ὑπάρξεως σπηλαίου τινος ἢ ἄντρου ἄνωθεν τοῦ »Γκιαούρκιοϊ, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὑρίσκοντο 5 ἢ 6 κίονες μαρμάρινοι, »προσ τούτοις δὲ καὶ φρέαρ. Ἐπὶ μάτην ἠρευνήσαμεν μετὰ τοῦ ὁδη-»γοῦ μου· ἡ εἴσοδος ἐλέγετο ὅτι ἦτο πολὺ μικρὰ καὶ σχεδὸν ἐσκε-»πασμένη ἐκ θάμνων. Εὕρομεν μολαταῦτα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ λό-»φου θέσιν τινα προφανῶς ἐσκαλισμένην ἐπὶ τοῦ βράχου μετὰ βαθ-»μίδων εἰσέτι ὁρατῶν, ὡς τὰς κάτωθι σχεδογραφίας καὶ παρ' αὐ-»τὴν κατὰ μέτωπον διαφόρους στήλας ἐκ λευκοῦ καὶ ἐρυθροῦ μαρ-»μάρου πολὺ λελυμασμένας. Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν μου μὲ διεβεβαίω-»σαν Γραικοί τινες, οἵτινες ἀπῆλθον τοῦ Γκιαούρκιοϊ πρὸ τῶν σφα-»γῶν, [1] ὅτι τὸ ἄντρον μετὰ τῶν 5 ἢ 6 στηλῶν πράγματι ὑφίσταται. »Ἀμέσως κάτωθεν τῆς Τσίλλης ἀρκετὰ ἀρχιτεκτονικὰ κοσμήματα »εἰσὶ τεθαμμένα ἐκ προσχώσεων καὶ ἄλλα εὕρηνται ὑπὸ τὰ χαμό-»κλαδα, παρέκει δὲ ἐπὶ τῆς εἰσόδου ἄλλης κοιλάδος ἢ στενῆς φά-»ραγγος πρὸς τ' ἀριστερά, ἐπὶ ἡμίσεως μιλίου ἀπόστασιν, ὑφίσταται »ἐπιμήκης βράχος κάθετος πρὸς τὰς δύο πλευρὰς καὶ δυσπροσιτότα-»τος ἐκ τῶν ἄλλων μερῶν. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ ὑπάρχουσι λεί-»ψανα παλαιοτάτου τείχους ἐκ μεγάλων λίθων ἄνευ κονιάματος καὶ »ἐντὸς αὐτοῦ λείψανα μεταγενεστέρας ἐποχῆς καλούμενα «Ἅγιος »Ἠλίας.» Τεμάχιον ἑλλην. σταυροῦ, παρὰ τὰ ἐρείπια κυκλοτεροῦς »τοίχου πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος, ἐπεβεβαίου τὴν παράδοσιν ὅτι τὸ »μεταγενέστερον κτίριον ἦτό ποτε ἐκκλησία. Ἐκτὸς τῶν ὀλίγων νε-»κρικῶν ὑπογείων ἅτινα εἶδον ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ, τῆς ἀπὸ Τσίλλης »εἰς τὴν θάλασσαν, μοὶ ἔκαμαν ἐντύπωσιν καὶ δύο μεγάλαι ῥαβδωταὶ »στῆλαι ἐκ λευκοῦ μαρμάρου σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου ἐπικεχωσμέναι.

[1] Κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα.

»Δὲν εἶναι δυνατὸν ἡ Κολοφὼν νὰ ἦτο ἐγγὺς τῆς Τσίλλης, ἡ δὲ
»Κλάρος παρὰ τὸ Γκιαούρκιοϊ; Πολλὰ ἀρχαιότατα λείψανα θεῶνται
»ἀνὰ μέσον τῶν θάμνων καθ' ὅλον σχεδὸν τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ, τῆς
»ἀπὸ Γκιαούρκιοϊ πρὸς τὴν θάλασσαν, ἀλλὰ δὲν εἶναι εὔκολον νὰ τὰ
»εὕρῃ τις ἄνευ μικρᾶς ἐρεύνης. Ἐπειδὴ ὁ ποταμός, ὅστις ῥέει διὰ
»τῆς κοιλάδος ταύτης κάτω πρὸς τὴν θάλασσαν, εἶναι προδήλως ὁ
»Ἄλης, ὁ τύμβος, ὃν παρετήρησα, ἀναχωρῶν τῆς Τσίλλης διευθυνό-
»μενος πρὸς τὸ Παλαμούτ-ἀρασὶ σχεδὸν Β. Α. ἢ εἰς τὴν παρ' αὐ-
»τὸν θέσιν, εἶναι πιθανῶς ὁ τάφος τοῦ οἰκιστοῦ τῆς Κολοφῶνος Ἀν-
»δραίμονος, ὅστις ἔκειτο ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ Ἄλεντος τῷ ἀναχωροῦντι
»ἐκ Κολοφῶνος».

Καταχωρῶ καὶ τὸ ὀλιγόστιχον ἡμερολόγιον τῆς ἐπιςροφῆς του ἐ-
πιθυμῶν ἐν τῇ μικρᾷ ταύτῃ πραγματείᾳ νὰ εὑρίσκηται πᾶν ὅ,τι περὶ
τῶν θέσεων τοῦ μέρους τούτου ἐγράφη μέχρι σήμερον.

»Παρασκευή. Ἀνεχώρησα ἐκ Τσίλλης κατὰ τὴν μίαν, ἓν δὲ τέταρ-
»τον κατόπιν εἶδον πλησίον μας πρὸς τ' ἀριστερὰ τὸν προμνησθέντα
»τύμβον, εὐθὺς ἅμα διέβημεν τὸ Ἀβατζί-τσάϊ. Διηυθυνόμεθα πρὸς
»βορρᾶν ἢ Β. Α, κατὰ δὲ τὴν 1 1)2 εἴχομεν ἕτερον λοφίσκον μὲ
»πλατεῖς τετραγώνους ἀρχαιοτάτους λίθους (λατομεῖον, ἄλλος τύμ-
»βος;) περὶ δὲ τὰ 2 καὶ 5 λ. ἐφθάσαμεν εἰς τὸ καφφενεῖον τοῦ Πα-
»λαμούτ, ὅπου ἀντέγραψα τὴν ἐπιγραφὴν Β [1]. Ἐβαίνομεν Β. Α. ἐπὶ
»πεδιάδος, ἥτις τὸν χειμῶνα πλημμυρεῖ, πρὸς δὲ τὰς 2 1)2 εἴχομεν
»δεξιόθεν λοφίσκον μὲ λείψανα ὁδοῦ ἀγούσης εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος
»τοῦ ὄρους. Περὶ τὴν 3 ὥραν διηρχόμεθα ἐπὶ στερεοῦ ἐδάφους ὀλί-
»γον ὑψηλότερα τοῦ ἕλους, διευθυνόμενοι δὲ Β. Δ., ἐφθάσαμεν τὴν 3
»καὶ 1)4 εἰς μέγα παλαιὸν χάνιον [2], τοῦ ὁποίου ὁ ὄροφος ἐστηρί-
»ζετο ἐπὶ τεμαχίων ὡραίων λευκῶν στηλῶν, τὴν δὲ 4 καὶ 25, διήλ-
»θομεν τὸ Μάλκατζικ-τσάϊ [3].

Κατὰ τὸν Arrundel ὅθεν τὸ Κάστρο εἶναι τὸ Νότιον, ἡ Κολοφὼν
ἴσως ἔκειτο παρὰ τὴν Τσίλλε, ἡ δὲ Κλάρος παρὰ τὸ Γκιαούρκιοϊ.

[1] Βλ. C. J. G. No. 3,032.

[2] Εἰς Τσίλεμι.

[3] Ὁ Ἀστήεις (Ταχταλῆ-τσάϊ) διέρχεται τοῦ Μάλκατζικ (κτήματος τοῦ κ. Van-Lennepp) ὅθεν τῷ δίδεται τὸ τοῦ χωρίου ὄνομα. Οἱ παρὰ τὰς ἐκβολάς του κατοικοῦντες τὸ ἀποκαλοῦν ἁπλῶς Τσάϊ. Αἱ πηγαὶ τοῦ ποταμοῦ τούτου εἶναι ἐπὶ τοῦ Ταχταλῆ-δὰγ (Ὀλύμπου;) Εἰκάζω τὸ ἀρχαῖον τοῦ ὄρους

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΕΞΙΕΡΟΥ.[1]

»Ἡ Ἰωνικὴ πόλις Κολοφών, ἧς τὰ ἐρείπια σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου »ἐξηφανίσθησαν ἐφημίζετο μεγάλως διὰ τὴν γειτνίασιν τοῦ ναοῦ καὶ »τοῦ ἄλσους τοῦ Κλαρίου Ἀπόλλωνος... Ἡ τῆς μαντικῆς τέχνη »δὲν ἦτο κληρονομικὴ ἐν Κλάρῳ· συνήθως ἐλάμβανον Μιλήσιόν τινα »ἀπλοϊκὸν καὶ ἀπαίδευτον, εἰς ὃν περιωρίζοντο νὰ εἴπωσι τὸ ὄνομα »καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπισκεπτομένων τὸ μαντεῖον. Κατέβαινε τότε »ἐντὸς σπηλαίου, ἐν ᾧ ἔρρεε πηγὴ διαυγοῦς ὕδατος, ἐξ ἧς ἔπινεν· »ἀπήντα δὲ κατόπιν εἰς ἀναλόγους στίχους ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου, ὅ»περ ἐνδιέφερεν ἕκαστον τῶν ἐπισκεπτομένων. Ὁ Βιργίλιος, ὁ Ὀβί»διος καὶ ἄλλοι ποιηταὶ ὕμνησαν τὴν περίφημον Κλάρον, τὴν κα»τάφυτον ὑπὸ ἀμπελώνων, τὴν τοῦ προφητικοῦ τῶν Δελφῶν τρίπο»δος ἀντίπαλον. Τὸ μαντεῖον διετήρησε τὴν πελατείαν του καθ' ὅλην »τὴν διάρκειαν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους· ὁ Τάκιτος ἀναφέρει ὅτι ὁ »Γερμανικὸς συμβουλευθεὶς τὸν τῆς Κλάρου μάντιν, τῷ ἐπροφήτευσε »ταχὺν θάνατον... ὁ Στράβων καὶ ὁ Παυσανίας δὲν μνημονεύουσιν »εἰμὴ τὸν ναὸν καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος δάσος ἐν τῇ τῶν Κο»λοφωνίων χώρᾳ. Ὁ Παυσανίας ἐξυμνεῖ τὰς μελίας τοῦ ἱεροῦ τοῦ Κο»λοφῶνος ἄλσους, ἀλλ' ἡ Κλάρος ἦτο τελεία πόλις (une ville com»plète) μετὰ τῶν τειχῶν καὶ τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν της. Ὁ σχο»λιαστὴς τοῦ Ροδίου Ἀπολλωνίου ἀναφέρει ὅτι ἡ πόλις τῆς Κλάρου »εἶναι παρὰ τὴν Κολοφῶνα καὶ ὁ Σέρβιος, ἀναφορικῶς τῶν στίχων »τοῦ Βιργιλίου, ἀναφέρει ὡσαύτως τὴν πόλιν τῆς Κλάρου ἐπὶ τῶν »συνόρων τῶν Κολοφωνίων, τὸ δὲ πλησίον τῆς πόλεως ταύτης ὄρος »ὠνομάζετο ὡσαύτως ὄρος τῆς Κλάρου, οὕτως ἀποκαλούμενον ἐν τῷ »καταλόγῳ τῶν ὀρέων τοῦ Vibius Sequester. Ὁ Αἰλιανὸς ἀναφέρει »τὴν Κλάρον ὡς πόλιν τῶν Κολοφωνίων· πᾶσαι αἱ ἀβεβαιότητες αὖ-

---

ὄνομα ἐκ τῆς περιγραφῆς τοῦ Πλινίου (L. V, XXXI) ἐχούσης ὡς ἕπεται· ὄπισθεν τῆς Σμύρνης Μαστουσία καὶ Τερμῖτις λήγουσα παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Ὀλύμπου καὶ Ὄλυμπος λήγων πρὸς τῷ Δράκοντι καὶ Δράκων πρὸς τῷ Τμώλῳ.

[1] Texier Asie Mineure p. 356.

»ται τῶν ἀρχαίων ἱστορικῶν πολὺ περιέπλεξαν τοὺς γεωγράφους μέ»χρι σήμερον, ὁπότε τὰ ἐρείπια τῆς Κλάρου καλῶς προσδιωρίσθησαν. »'Αρχῆθεν ἡ Κλάρος, ὁ ναὸς αὐτῆς καὶ ὁ πληθυσμός της αὐτὸς »φαίνεται ὅτι τελείως ἦσαν ἐξάρτημα τῆς Κολοφῶνος, ἥτις ἀπήρτιζε »μέρος τῆς συμπολιτείας. Ἡ ἀρχὴ τῆς πόλεως ταύτης ἀνέρχεται »ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ Κόδρου (sic)· ἀπεῖχε δύο μίλια τῆς ἀκτῆς καὶ »ὁ ἐπιθαλάσσιος λιμήν της τὸ Νότιον συνείχετο μετὰ τῆς πόλεως »διὰ μακρῶν τειχῶν. Ἡ Κολοφὼν διέπρεψε κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς »ἐγκαταστάσεως τῶν Ἑλλήνων εἰς Ἀσίαν· ἐπολιορκήθη δὲ καὶ κα»τεσκάφη ὑπὸ τῶν βασιλέων τῆς Λυδίας καὶ ἐχορήγησε τὴν συνδρο»μήν της εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Σμύρνης ὅπως εἰσέλθωσιν ἐν τῷ »κοινῷ τῶν Ἰώνων . . . Ὁ Πομπώνιος Μέλας ἀποδίδει τῷ Μόψῳ τὴν »ἵδρυσιν τῆς Κολοφῶνος . . . Ἡ πόλις αὕτη δὲν ἦτο εἰσέτι ἔρημος »κατὰ τὸν 8ον αἰῶνα· ἦτο ἕδρα ἐπισκόπου. Οἱ Ἕλληνες διϊσχυρίζον»ται ὅτι ὁ Τύχικος, ὁ τοῦ Ἁγίου Παύλου σύντροφος, ὑπῆρξεν ἐπί»σκοπος Κολοφῶνος μετὰ τὸν Σωσθένην. Οἱ ἐπισκοπικοὶ κατάλογοι »ἀναφέρουσιν Εὐθαλιόν τινα, ὅστις ὑπέγραψεν ἐν τῇ συνόδῳ τῆς Ἐ»φέσου καὶ Ἀλέξανδρον ἐπίσκοπον Κολοφωνίων . . . Ἡ πόλις τοῦ »Σχυππίου ἀνῆκε τῇ χώρᾳ τῶν Κολοφωνίων, ἱδρυθεῖσα, κατὰ τὸν »Παυσανίαν, ὑπὸ τῶν Κλαζομενίων, οἵτινες ἀπογοητευθέντες ἀπεσύρ»θησαν ὅπως ἐγκατασταθῶσιν ἐν ᾗ χώρᾳ ἔκτισαν τὰς Κλαζομενάς. »Ἡ σειρὰ τῶν ὀρέων, ἥτις ὁρίζει τὴν κοίτην τοῦ ποταμοῦ Ἄλεντος »ἦτο γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα Κέρκαφος, ἀναφερόμενον ὑπὸ τοῦ σχολια»στοῦ τοῦ Λυκόφρονος· ἄλλη τις κορυφὴ ἔφερε τὸ ὄνομα ὄρος Κορά»κιον . . . Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὄρους καὶ τῆς πρὸς νότον κλιτύος αὐ»τοῦ εὑρίσκεται τὸ χωρίον Τσίλλε, ὅπερ ἀπέχει τῆς ἀκτῆς 8 χιλιόμε»τρα. Τὸ πλησιέστερον πρὸς τὴν Κλάρον χωρίον ὀνομάζεται Γκιαούρ, »ὅπερ εἶναι ἄθροισμα καλυβῶν τινων ἁλιέων. Ἂν ἀκολουθήσῃ τις »τὸν μικρὸν ποταμὸν Ἄλεντα μέχρι τῶν ἐκβολῶν του θὰ ἴδῃ ἐπὶ τῆς »ἀριστερᾶς ὄχθης ὑψηλὸν βράχον δεσπόζοντα τῆς θαλάσσης ὑπὲρ τὰ »40 μέτρα καὶ σχηματίζοντα εὐρύχωρον δροπέδιον. Αὐτοῦ κεῖνται τὰ »ἐρείπια τῆς Κλάρου. Τὰ τείχη ἐκτισμένα ἐκ μεγάλων τιτανολίθων »σώζονται εἰσέτι ἐν μέρει· ἐν τῷ μέσῳ τῆς πόλεως ἐξέχουσιν αἱ βά»σεις τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος. Δύναταί τις νὰ κρίνῃ περὶ τῆς με»γαλοπρεπείας τοῦ κτιρίου ἐκ τῶν λειψάνων, ἅτινα ὑφίσανται εἰσέτι.

»Ὁ ναὸς ἔκτισται ἐπὶ βράχου ἰσοπεδωμένου διὰ τῆς σμίλης, ἔβλεπε »δὲ ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμάς. Ἐκ τῶν διαστάσεων αὐτοῦ δύναται νὰ »ὑποτεθῇ ὅτι ἦτο δίπτερος καὶ ὀκτάστυλος· ὁ Παυσανίας ἀναφέρει »ὅτι δὲν εἶχέ ποτε ἀποπερατωθῇ. Ἡ οἰκοδομὴ αὕτη παρουσιάζει ἀ»σύνηθές τι, δῆλα δὴ ὅτι δὲν ἔφθανέ τις εἰς τὴν πρόναον εἰμὴ διὰ »μεγάλης κλίμακος κειμένης ἐπὶ τῆς προσόψεως τοῦ ναοῦ μεταξὺ δύο »ἀκρωτηρίων. Πρὸ τοῦ δεξιοῦ ἀκρωτηρίου ὑπάρχει βαθύτατον φρέαρ »ἄνευ ὕδατος. Πρὸς νότον τοῦ ναοῦ εἶναι ἡ θέσις τοῦ θεάτρου, οὗ»τινος ἐλλείπουσι τὰ ἑδώλια, καὶ ἄλλα πολλὰ λείψανα ἄλλων οἰ»κοδομῶν.

Ἐκ τῆς ἀφηγήσεως ταύτης τοῦ Τεξιέρου βλέπομεν ὅτι μετὰ βεβαιότητος ἀποφαίνεται ὅτι τὰ τοῦ Κάστρου ἐρείπια ἀνήκουσιν εἰς τὴν κατ' αὐτὸν ἀρχαίαν τῆς Κλάρου πόλιν. Τὸ ἄτοπον τοῦτο τόσον τὸν στενοχωρεῖ ὥστε τὴν τῆς Κολοφῶνος καὶ Νοτίου θέσιν οὔτε νὰ ὑποδείξῃ κἂν ἀποπειρᾶται.

Κατεχωρήσαμεν ἤδη πᾶν ὅ,τι ἐπὶ τοῦ θέματός μας εἶχε γραφῇ παρ' ἄλλων ἀνδρῶν δοκιμωτάτων καὶ περὶ τὰ ἀρχαιολογικὰ μάλιστα εἰδικῶς καταγινομένων.—Καιρὸς ὅπως ἐκτυλιχθῶσιν ἤδη αἱ ἡμέτεραι θεωρίαι, ἐξ ὧν πιστεύω ὅτι θέλουσι καταδειχθῇ ἑνὸς ἑκάστου διαμφισβητουμένου μέρους ἡ βάσιμος, ἀληθὴς καὶ πραγματικὴ θέσις.

ΕΛΕΓΧΟΣ

ἤτοι

ΕΞΑΚΡΙΒΩΣΙΣ ΤΩΝ ΘΕΣΕΩΝ

ΚΛΑΡΟΥ, ΚΟΛΟΦΩΝΟΣ ΚΑΙ ΝΟΤΙΟΥ.

Ἐξ ὅλων τῶν ἀρχαίων μαρτυριῶν τεκμαιρόμεθα ὅτι αἱ θέσεις τῶν τριῶν τούτων, περὶ ὧν ὁ λόγος, μερῶν, ἔκειντο ἐγγὺς ἀλλήλων, ἀπήρτιζον δ' ἓν ὅλον ὑπὸ τὴν ἐξάρτησιν τῆς Κολοφῶνος. Τοῦτο δὲν ἀρνοῦνται ἀκόμη καὶ οἱ τὰ μέρη ταῦτα ἐπισκεφθέντες διάσημοι περιηγηταί, ὡς δηλοῦται ἐκ τῶν περικοπῶν τῶν πραγματειῶν αὐτῶν, ἃς ἐρανισθέντες κατεχωρίσαμεν.

Καὶ τὸ μὲν Νότιον, τὸ τῆς Κολοφῶνος ἐπίνειον, ζητητέον ἐπὶ τῆς ἀκτῆς, καθότι οὔτε ἐντὸς τῆς κοιλάδος τοῦ Γκιαούρκιοϊ εἶναι δυνατὸν νὰ εὑρίσκηται προσκεχωσμένον, οὔτε ἐντὸς τῆς κοιλότητος τῆς λίμνης Κατραντζὶκ-γκιόλ ἕνεκα ἐπεκτάσεως αὐτῆς πρὸς τὴν θάλασσαν. Τὴν μὲν πρώτην ὑπόθεσιν ἀναιρεῖ οὐχὶ μόνον τὸ ἀπίθανον τῶν τοιούτου εἴδους προσχώσεων ὡς ἀναγομένων εἰς πολὺ μεμακρυσμένην ἐποχήν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐντὸς τῆς κοιλάδος, καὶ πρὸς τὸ κατώτατον αὐτῆς μέρος ὕπαρξις λειψάνων οἰκοδομῶν συγχρόνων τῇ τῆς χώρας ταύτης ἀκμῇ. Τῇ δ' ἑτέρᾳ ὑποθέσει ἀντιστρατεύεται ἔνθεν μὲν τὸ ἀμετάβλητον τῆς Ἐφεσίας ἀκτῆς μετὰ τῆς παρ' αὐτὴν λίμνης, τῆς καὶ νῦν ἔτι ἐκ τοῦ πελάγους ἀναχεομένης, ἔνθεν δὲ τὸ ἀλίμενον, βουνῶδες, ξηρὸν καὶ ἀπόκεντρον τοῦ μέρους τούτου, ἐν ᾧ δὲν ὑφίστανται ἄλλα ἐρείπια ἐκτὸς ἀρχαίων τινων παρὰ τὴν λίμνην ἱερῶν. Τὴν δὲ τῆς Κλάρου θέσιν μετὰ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ ἄλσους τοῦ Κλαρίου Ἀπόλλωνος δέον ν' ἀναζητήσωμεν οὐδαμοῦ ἄλλοθι ἢ ἐντὸς τῆς κοιλάδος τοῦ Γκιαούρκιοϊ. Τὴν δὲ Κολοφῶνα θετέον ἀναμέσον τῶν δύο μνησθεισῶν τοποθεσιῶν, ἤτοι παρὰ τὴν ἀκτὴν καὶ τὴν πεδιάδα, τὸ μὲν ὅπως συγκοινωνῇ μετὰ τοῦ ἐπινείου αὐτῆς Νοτίου, τὸ δὲ ὅπως παρ' αὐτὴν ᾖ ὁ ναὸς καὶ τὸ μαντεῖον τῆς Κλάρου. Προστούτοις ἡ θέσις τῆς πόλεως ταύτης, φυσικῷ τῷ λόγῳ, ὀφείλει νὰ ἔχῃ πάντα τὰ πλεονεκτήματα ἡγεμονίδος πόλεως. Τοιαῦτα δὲ ἐμφαντικώτατα εὑρίσκει τις συγκεντρωμένα ἐφ' ἧς θέσεως ὑπάρχουν τὰ ἐρείπια τοῦ Κάστρου, οἷον ὑψηλὴν καὶ ὀχυρὰν θέσιν, ἔκτασιν ἀρκετήν, τείχη, πλεῖστα λείψανα ἀρχαίων οἰκοδομῶν, ἐρείπια θεάτρου, εἰς ἃ προσθετέον καὶ τὴν τοῦ ὅρμου γειτνίασιν καὶ τὰ ὑπὸ τὰ τείχη τοῦ φρουρίου τούτου ῥεῖθρα τοῦ Ἄλεντος, πάντα ταῦτα σύμφωνα καθόλου μετὰ τῶν ἀρχαίων μαρτυριῶν, ἃς ἐφεξῆς ἐπισυνάπτομεν.

Ὁ δεινὸς καὶ ἀκριβολόγος Θουκυδίδης κατὰ τὸ πέμπτον ἔτος τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐξιστορουμένου πολέμου διηγεῖται τὰ κατὰ τὰ μέρη ταῦτα συμβάντα ὡς ἑξῆς, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ὅτι Νότιον καὶ Κολοφὼν ἔκειντο τόσῳ πλησίον, ὥστε Νότιον ὀνομάζει οἱονεὶ μέρος τῆς πόλεως τῶν Κολοφωνίων, ὅπερ κατελήφθη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, ὁπότε ἡ ἄνω πόλις, ἡ Κολοφών, ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν βαρβάρων.

Παραπλέων δὲ πάλιν ἴσχε (ὁ Πάχης) καὶ ἐς Νότιον τῶν Κολοφωνίων, ᾧ κατῴκηντο Κολοφώνιοι τῆς ἄνω πόλεως ἑαλωκυίας ὑπὸ Ἰταμάνους καὶ τῶν

βαρβάρων κατὰ στάσιν ἰδίαν ἐπαχθέντων· ἑάλω δὲ μάλιστα αὕτη ὅτε ἡ δευτέρα Πελοποννησίων ἐσβολὴ ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐγίγνετο· ἐν οὖν τῷ Νοτίῳ οἱ καταφυγόντες καὶ κατοικήσαντες αὐτόθι αὖθις στασιάσαντες, οἱ μὲν κατὰ Πισσούθνου ἐπικούρους Ἀρκάδων τε καὶ τῶν βαρβάρων ἐπαγόμενοι, ἐν διατειχίσματι εἶχον καὶ τῶν ἐκ τῆς ἄνω πόλεως Κολοφωνίων οἱ μηδίσαντες ξυνεσελθόντες ἐπολίτευον, οἱ δὲ ὑπεξελθόντες τούτους καὶ ὄντες φυγάδες τὸν Πάχητα ἐπάγονται· ὁ δὲ προσκαλεσάμενος ἐς λόγους Ἱππίαν τὸν ἐν τῷ διατειχίσματι Ἀρκάδων ἄρχοντα, ὥστε ἢν μηδὲν ἀρέσκον λέγῃ, πάλιν αὐτὸν καταστήσειν ἐς τὸ τεῖχος σῶν καὶ ὑγιᾶ, ὁ μὲν ἐξῆλθε παρ' αὐτόν, ὁ δ' ἐκεῖνον μὲν ἐν φυλακῇ ἀδέσμῳ εἶχεν, αὐτὸς δὲ προσβαλὼν τῷ τειχίσματι ἐξαπιναίως καὶ οὐ προσδεχομένων αἱρεῖ, τούς τε Ἀρκάδας καὶ τῶν βαρβάρων ὅσοι ἐνῆσαν διαφθείρει· καὶ τὸν Ἱππίαν ὕστερον ἐσαγαγὼν ὥσπερ ἐσπείσαντο, ἐπειδὴ ἔνδον ἦν, ξυλλαμβάνει καὶ κατατοξεύει, Κολοφωνίοις δὲ Νότιον παραδίδωσι πλὴν τῶν μηδισάντων· καὶ ὕστερον Ἀθηναῖοι οἰκιστὰς πέμψαντες κατὰ τοὺς ἑαυτῶν νόμους κατῴκισαν τὸ Νότιον ξυναγαγόντες πάντας ἐκ τῶν πόλεων, εἴ που τις ἦν Κολοφωνίων. [1]

Ἐν πολιτικοῖς τοῦ Ἀριστοτέλους ἀναφέρεται ἡ μεγάλη γειτνίασις τῆς Κολοφῶνος μετὰ τοῦ Νοτίου διὰ τῶν ἑξῆς χαρακτηριστικωτάτων·

Στασιάζουσι δὲ ἐνίοτε αἱ πόλεις καὶ διὰ τοὺς τόπους, ὅταν μὴ εὐφυῶς ἔχῃ ἡ χώρα πρὸς τὸ μίαν εἶναι πόλιν, οἷον ἐν Κλαζομεναῖς οἱ ἐπὶ Χύτρῳ πρὸς τοὺς ἐν νήσῳ, καὶ Κολοφώνιοι καὶ Νοτιεῖς. [2]

Ἐν τοῖς ἀποσπάσμασι τῶν Ἑλλήνων ἱστορικῶν (τοῦ Ἀρποκρατίωνος) εὕρηται·

Νότιον... ὅτι ἔστι χωρίον προκείμενον τῆς Κολοφωνίων πόλεως Θεόπομπος ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ φησίν. [3]

Ὁ Παυσανίας λόγον περὶ Λυσάνδρου ποιούμενος ἀναφέρει τὴν κατὰ τοῦ Ἀντιόχου νίκην αὐτοῦ οὐ πόρρω τοῦ Κολοφωνίων ἄστεως, ἐξ οὗ τεκμαιρόμεθα ὅτι ἡ Κολοφὼν ἦτο παραθαλάσσιος πόλις· ἔχει δὲ τὸ χωρίον τοῦτο ὡς ἑξῆς·

Λύσανδρον δὲ τὰ μὲν ἐς τὰ μάλιστα ἐπαινέσαι, τὰ δὲ καὶ πικρῶς ἔστι μέμψασθαι. Σοφίαν μέν γε τοιαύτην ἐπεδείξατο· ἡγούμενος Πελοποννησίων ταῖς τριήρεσιν, Ἀντίοχον κυβερνήτην ὄντα Ἀλκιβιάδου, φυλάξας Ἀλκιβιάδην ἀ-

---

[1] Θουκ. III, 34.

[2] Ἀριστ. Πολιτ. τὸ Ε, κεφ. 6'. 12.

[3] Frag. hist. Graec. τ. II, 163, 196.

κόνσα τοῦ ναυτικοῦ, τηνικαῦτα τὸν Ἀντίοχον ἐπηγάγετο ἐς ἐλπίδα ὡς ὄντα ἀξιόμαχον ναυμαχῆσαι Λακεδαιμονίοις καὶ ἀναγαγόμενον ὑπὸ θράσους τε καὶ ἀλαζονείας ἐνίκησεν αὐτὸν οὐ πόρρω τοῦ Κολοφωνίων ἄστεως. [1]

Τὸ αὐτὸ δὲ θέμα πραγματευόμενος Διόδωρος ὁ Σικελιώτης ἀναφέρει τὸ Νότιον, δι' οὗ βεβαιούμεθα ὅτι τοῦτο ἦτο ὁ ἐπιθαλάσσιος τόπος καὶ ὁ λιμὴν τῆς Κολοφῶνος· οὗτος ἀφηγεῖται ὡς ἑπομένως·

Ἀλκιβιάδης δὲ πυθόμενος ἐν Ἐφέσῳ τὸν Λύσανδρον ἐξαρτύειν τὸν στόλον, ἀνήχθη μετὰ πασῶν τῶν νεῶν εἰς Ἔφεσον· ἐπιπλεύσας δὲ τοῖς λιμέσιν ὡς οὐδεὶς ἀντανήγετο, τὰς μὲν πολλὰς ναῦς καθώρμισε περὶ τὸ Νότιον, τὴν ἡγεμονίαν αὐτῶν παραδοὺς Ἀντιόχῳ τῷ ἰδίῳ κυβερνήτῃ, διακελευόμενος δ' αὐτῷ μὴ ναυμαχεῖν ἕως ἂν αὐτὸς παραγένηται . . .

Τὰ δὲ μετὰ τὴν ἧτταν, ἣν ὑπέστη ὁ Ἀντίοχος, διηγεῖται ὡς ἑξῆς·

Ἀλκιβιάδης δὲ πυθόμενος τὸ γεγενημένον διὰ σπουδῆς ἀνέκαμψεν εἰς τὸ Νότιον καὶ πάσας τὰς τριήρεις πληρώσας ἐπέπλευσε τοῖς λιμέσι τῶν πολεμίων, οὐ τολμῶντος δ' ἀναχθῆναι τοῦ Λυσάνδρου, τὸν πλοῦν εἰς Σάμον ἐποιήσατο. [2]

Ὁ Πολύβιος ἀφ' ἑτέρου ἀποκαλεῖ Κολοφωνίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῷ Νοτίῳ, διηγούμενος τὴν εἰς αὐτοὺς χορηγίαν προνομίων ἐκ μέρους τῶν Ῥωμαίων ὡς μὴ βοηθήσαντας τὸν στόλον τοῦ βασιλέως τῆς Συρίας· οὗτος μνημονεύει μεταξὺ ἄλλων·

Εἰ δέ τινες ἀποστᾶσαι τῆς Ρωμαίων φιλίας Ἀντιόχῳ συνεπολέμουν ταύτας ἐκέλευσεν Εὐμένει διδόναι τοὺς Ἀντιόχῳ διατεταγμένους φόρους, Κολοφωνίους δέ, τοὺς τὸ Νότιον οἰκοῦντας καὶ Κυμαίους καὶ Μυλασσεῖς ἀφορολογήτους ἀφῆκεν. [3]

Ἀλλ' ὁ Σκύλαξ ὁ Καρυανδεὺς καὶ ὁ Πλίνιος ἀναφέρουσι τὴν Κολοφῶνα κειμένην μεσογείως, πρὸς τὸ ἐνδότερον τῆς χώρας. Τοῦτο ἀπεπλάνησε τοὺς πρὸ ἐμοῦ τὰ μέρη ταῦτα ἐπισκεφθέντας καὶ περιγράψαντας αὐτά·

Ὁ Σκύλαξ μνημονεύει ὡς ἕπεται·

Λέβεδος, Κολοφὼν ἐν μεσογαίᾳ, Νότιον καὶ λιμήν, Ἀπόλλωνος Κλαρίου ἱερόν. [4]

---

[1] Παυσ. IX, 32, 6.

[2] Διόδ. Σικελ. 15. 71.

[3] Πολύβ. XXII, 27, 4.

[4] Σκύλ. Περίπλ. τ. Α. σελ. 79.

'Αλλὰ περιπλέων οὗτος ἐκ Λεβέδου πράγματι εἶχε νὰ ἴδῃ ἐν πρώτοις τὴν Κολοφῶνα, καίτοι μὴ ἐπιθαλάσσιον πόλιν οὖσαν, κατόπιν τὸ Νότιον καὶ τὸν λιμένα αὐτοῦ, ὄπισθεν δὲ τούτων τὸ τοῦ Κλαρίου 'Απόλλωνος ἱερόν.

Ὁ δὲ Πλίνιος ἐρχόμενος ἐξ 'Εφέσου ἐξιστορεῖ·

Μετὰ τὴν Ἔφεσον ἕτερον μαντεῖον ἀνῆχον τοῖς Κολοφωνίοις καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ αὐτὴ ἡ Κολοφὼν λουομένη ὑπὸ τοῦ Ἄλεντος· κατόπιν ὁ ναὸς τοῦ Κλαρίου 'Απόλλωνος, ἡ Λέβεδος, τὸ Νότιον ὅπερ δὲν ὑφίσταται πλέον. [1]

Τὸ ἐν μεσογαίᾳ καὶ ἐνδοτέρω ὑπεννοεῖ ὅτι ἡ πόλις δὲν ἦτο ἐπιθαλάσσιος, ὅπως καὶ πράγματι δὲν ἦτο, διότι πρὸ αὐτῆς ἦτο τὸ ἐπίνειόν της Νότιον, ὅπερ μάλιστα ἐπὶ Πλινίου δὲν ὑφίστατο· ὅλη ἡ ἄλλη ἡ ἀπέναντι τῆς Κολοφῶνος ἀκτὴ ἦτο καὶ εἶναι ἀπόκρημνος, μίαν δὲ μόνην διὰ θαλάσσης συγκοινωνίαν ἠδύνατο νὰ ἔχῃ διὰ τοῦ πλησίον αὐτῆς κειμένου λιμένος τοῦ Νοτίου.

Τὴν Κολοφῶνα ἀναφέρει ὁ Πλίνιος λουομένην ὑπὸ τοῦ Ἄλεντος, μετὰ ἔρχεται κατὰ σειρὰν ὁ ναὸς τοῦ Κλαρίου 'Απόλλωνος· ταῦτα ἔχουσιν ἄριστα, ἀλλὰ τὸ νὰ θέτῃ τὸ Νότιον μετὰ τὴν Λέβεδον εἶναι ἓν τῶν πολλῶν, ἅπερ χαρακτηρίζουσι τὸ εἰς πολλὰ ἀμελητὶ τοῦ Πλινίου.

Ὁ Λίβιος ἀναφέρων ὅτι τὸ Νότιον ἀπεῖχε τῆς ἀρχαίας Κολοφῶνος δύο περίπου χιλ. βημάτων μᾶς διαφωτίζει καὶ τοῦτο ὅτι ἡ Κολοφὼν ἦτο παρὰ τὴν θάλασσαν καὶ εἰς θέσιν τοιαύτην ὥστε νὰ ἐπισκοπῇ τὰ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν συμβαίνοντα, ἐφ' ᾧ καὶ ὁ 'Αντίοχος ἐπεθύμει τὴν τῆς πόλεως ταύτης ὑποταγήν.

'Ιδοὺ τὸ μνημονευθὲν χωρίον τοῦ Λιβίου·

«Τούτους πεποιθὼς (ὁ 'Αντίοχος), ἀφοῦ ἔστειλε τὸν Πολυξενίδαν »μετὰ τοῦ στόλου, ἵνα ἀποπειραθῇ παντὶ τρόπῳ τῆς τύχης τοῦ ἀγῶ»νος, αὐτὸς τὸν στρατὸν εἰς τὸ Νότιον ἤγαγεν. Ἡ Κολοφωνία αὕτη »πόλις, τῇ θαλάσσῃ προσκειμένη, ἀπέχει τῆς ἀρχαίας Κολοφῶνος »δύο περίπου χιλιάδας βημάτων. Ἤθελε δὲ καὶ αὐτὴ ἡ πόλις νὰ »εἶναι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ, ἅτε τόσον πλησίον κειμένη, ὥστε πᾶν »ὅ,τι κατά τε γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν ἔπραττεν, ὑπέκυπτεν εἰς τὰ ὄμ»ματα τῶν Κολοφωνίων καὶ διὰ τούτων καθίστατο γνωστὸν πάραυτα

[1] Pline V, XXXI, 5 (μετάφρ. Littré).

»τοῖς Ῥωμαίοις, οὐδ' ἀμφίβαλλεν ὅτι οὗτοι, γνωστῆς γενομένης (αὐ-
»τοῖς) τῆς πολιορκίας, ἤθελον ἀνακαλέσει ἐκ Σάμου τὸν στόλον, ἵνα
»βοηθήσωσι τὴν σύμμαχον πόλιν. [1]

Καὶ αὖθις·

»Τὴν αὐτὴν κατὰ τύχην ἡμέραν (καθ' ἣν ὁ ὕπατος εἶπε τοῖς πρεσ-
»βευταῖς τῶν Τηΐων ὅτι τὴν πόλιν αὐτῶν, ὡς πολεμίαν μᾶλλον ἢ φίλην
»θὰ θεωρῇ) ὁ Πολυξενίδας μετὰ τοῦ βασιλικοῦ στόλου ἀπὸ Κολο-
»φῶνος προελθὼν . . . .» [2]

Ἐκ τῶν προεκτεθέντων πιστεύω ὅτι ἐναργῶς καταδείκνυται ὅτι ἡ θέσις τοῦ Κάστρου τοῦ Γκιαούρκιοϊ συμπληροῖ ὅλας τὰς συνθήκας καὶ τὰς ἀναφορὰς δι' ὧν μᾶς παριστάνεται ἡ τῆς Κολοφῶνος μετὰ τοῦ Νοτίου θέσις κατὰ τὴν ἀρχαιότητα. Παρὰ τὰ κατηρειπωμένα τείχη τῆς περιφήμου πόλεως τῶν Κολοφωνίων ῥέει καὶ σήμερον ὁ ψυχρότατος Ἄλης· παρὰ ταῦτα, ὡς θὰ ἴδωμεν, κεῖνται τὰ ἐρείπια τοῦ ναοῦ τοῦ Κλαρίου Ἀπόλλωνος· δεξιόθεν τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἄλεντος καὶ ἐγγὺς αὐτοῦ καὶ τῆς Κολοφῶνος ὑφίσταται εἰσέτι τὸ προφητικὸν ἄντρον τοῦ Μόψου καὶ μετὰ τῆς πηγῆς του αὐτῆς, ὡς προανεφέραμεν ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου. Μεταξὺ τῶν ἐρειπίων της σώζεται εἰσέτι τὸ θέατρον, μόνον δὲ διέξοδον πρὸς τὴν θάλασσαν ἔχει τὸν παρ' αὐτὴν ὁρμίσκον Τσιρλονέρι, ὅστις ἀπέχει τοῦ φρουρίου ὀλίγα λεπτὰ τῆς ὥρας.

Πρὸς βορρᾶν δὲ τῆς Κολοφῶνος καὶ οὐ μακρὰν τῶν τειχῶν αὐτῆς ἔκειτο ὁ ναὸς τοῦ Κλαρίου Ἀπόλλωνος μετὰ τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ ἄλσους· τὸν δὲ μεταξὺ τῆς Κολοφῶνος καὶ τοῦ ναοῦ χῶρον καὶ μάλιστα τὸν ἀμέσως ὑπὸ τὰ τείχη τοῦ φρουρίου κατεῖχε μικρὰ κώμη, ἡ κατὰ τὸν Ὁμηρικὸν Νίκανδρον πολίχνη τῆς Κλάρου. Τοιαῦται κῶμαι ἦσαν βεβαίως ἀπαραίτητοι εἰς τοὺς ναοὺς καὶ τὰ μαντεῖα ὅπως ἐκπληρῶσι τὰς ἀνάγκας τῶν ἐν αὐτοῖς διαμενόντων λειτουργῶν καὶ τῶν ἐπισκεπτομένων αὐτὰ ξένων. Ἰδοὺ τί ἀναφέρει ὁ Στράβων περὶ τοῦ ἐν Διδύμοις μαντείου τοῦ Διδυμέως Ἀπόλλωνος·

Κώμης γοῦν κατοικίαν ὁ τοῦ σηκοῦ περίβολος δέδεκται καὶ ἄλσος ἐντός τε καὶ ἐκτὸς πολυτελές· ἄλλοι δὲ σηκοὶ τὸ μαντεῖον καὶ τὰ ἱερὰ συνέχουσιν. [3]

---

[1] Liv. XXXVII, 26.
[2] » » 28.
[3] Στρ. ΙΔ. 634.

Ὅσας καὶ οἵας εὐκολίας παρεῖχε τὸ ἐν Βραγχίδαις καὶ τὸ τοῦ Τριοπίου μαντεῖον ὤφειλε βεβαίως νὰ παρέχῃ καὶ τὸ ἐν Κλάρῳ. Ἀλλὰ πόλις Κλάρος οὔτε μνημονεύεται ἐν ἀρχαίοις συγγράμμασι, οὔτε λείψανα αὐτῆς προῆλθον εἰσέτι εἰς φῶς ὅπως πεισθῶμεν περὶ τοῦ ἐναντίου.

Ὁ ἀξιοπιστότατος Στράβων δὲν ἀναφέρει τοιαύτην πόλιν, πληροφορεῖ ὅμως ἡμᾶς ὅτι τὸ ἄλσος τοῦ Κλ. Ἀπόλλωνος ἦτο πρὸ τῆς Κολοφῶνος, ὡς καὶ ὁ ναὸς καὶ τὸ μαντεῖον, λέγει δέ·

Καὶ ἡ Κολοφὼν πόλις Ἰωνικὴ καὶ τὸ πρὸ αὐτῆς ἄλσος τοῦ Κλαρίου Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ καὶ μαντεῖόν ἐστι παλαιόν. [1]

Ἂν ὑπῆρχε τοιαύτη πόλις ἐκεῖ πλησίον δὲν θὰ ἀνέφερεν αὐτὴν ὁ ἀκριβολόγος οὗτος γεωγράφος; Ἀλλὰ καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ Σκύλαξ καὶ ὁ μετ' αὐτὸν Πλίνιος μόνον ἱερὸν καὶ ναὸν ἀναφέρουσιν, ὡς εἴδομεν προηγουμένως, οὐχὶ δὲ καὶ πόλιν.

Ὁ Ξενοφῶν εἰς τὰ Ἐφεσιακά του ἀναφέρει τὸ τοῦ Κλαρίου Ἀπόλλωνος ἱερόν, ὡς ἱερὸν τοῦ ἐν Κολοφῶνι Ἀπόλλωνος. Τόσον σιμὰ ἔκειντο τὰ δύο ταῦτα μέρη Κολοφὼν καὶ Κλάρος ὥστε δὲν κάμνει κἂν διάκρισιν ἐπ' αὐτῶν. Ἂν ὑπῆρχε Κλάρος πόλις ἤθελεν ὑποπέσει εἰς τοσοῦτον ἀτοπήματος ὁ κάλλιστα τὰ μέρη ταῦτα ἐπιστάμενος Ἐφέσιος Ξενοφῶν ἀναφέρων ἀντὶ τῆς Κλάρου τὴν Κολοφῶνα; ἀλλ' ἂς ἀκούσωμεν αὐτόν·

Ὀλίγον δ' ἀπέχει τὸ ἱερὸν τοῦ ἐν Κολοφῶνι Ἀπόλλωνος· διάπλους ἀπ' Ἐφέσου σταδίων ὀγδοήκοντα. [2]

Ἀλλὰ κατὰ τὸν Στράβωνα ἡ ἐξ Ἐφέσου ἀπόστασις τῆς Κολοφῶνος ἦτο κατὰ 10 στάδια μικροτέρα τῆς ὑπὸ τοῦ Ξενοφῶντος ὡς ἀνωτέρω μνημονευομένης, διότι οὗτος λέγει·

Εὐθυπλοΐα μὲν οὖν ἑβδομήκοντα στάδιοί εἰσιν ἐξ Ἐφέσου . . . [3]

Ἀλλ' ἴσα ἴσα τόσην διαφορὰν ἀποστάσεως παρουσιάζει ἡ παρ' ἐμοῦ ὑποδεικνυομένη θέσις τοῦ ναοῦ τῆς Κλάρου πρὸς βορρᾶν κειμένη

---

[1] Στρ. ΙΔ, 642.
[2] Ξενοφ. Ἐφεσ. Α, 6.
[3] Στρ. ΙΔ, 643.

τῆς Κολοφῶνος, ἑπομένως ἀκριβῶς ὁ Ξενοφῶν ὑπολογίζει καὶ ἐκτιμᾷ τὴν ἐξ Ἐφέσου ἀπόστασιν τοῦ ναοῦ τοῦ Κλαρίου Ἀπόλλωνος, μεταχειρίζεται δὲ τὴν φράσιν τοῦ ἐν Κολοφῶνι Ἀπόλλωνος, διότι ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν καὶ ὑπεράσπισιν τῆς Κολοφῶνος διετέλει ὁ προρρηθεὶς ναός, καθὼς καὶ ἡ ὑφισταμένη παρ' αὐτὸν κώμη τῆς Κλάρου.

Αἴλιος Ἀριστείδης ἀσθενῶν ἐν Λεβέδῳ ἀποστέλλει Ζώσιμον τὸν τροφέα αὐτοῦ εἰς Κολοφῶνα ὅπως χρησμοδοτήσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ ἐν Κολοφῶνι θεός· τοιαῦτα διαπυνθανόμεθα παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου λέγοντος·

Ὡς δὲ ἐχάλασα μικρόν τι, ἐνθύμιον γίγνεταί μοι χρήσασθαι τῷ θεῷ τῷ ἐν Κολοφῶνι καὶ περὶ τῶν παρόντων καὶ περὶ πάσης τῆς ἀσθενείας· ἀπέχει δὲ ἡ Κολοφὼν τῆς Λεβέδου οὐ πολὺ καὶ ἡ νὺξ ἐτύγχανεν ἡ ἱερὰ ἐπικειμένη· δόξαν ταῦτα, πέμπω τὸν Ζώσιμον. Ἐπελθούσης δὲ τῆς νυκτὸς τῷ μὲν Ζωσίμῳ γίγνεται τόδε τὸ μαντεῖον φέρον εἰς ἐμὲ

Ἰήσεταί σε νοῦσον ἠδ' ἀκέσσεται
Ἀσκληπιός, πόλισμα Τηλέφου κλυτὸν
τιμῶν, Καΐκου ναμάτων οὐ τηλόθεν [1]

Παρακατιὸν δ' ἀναφέρων τὰς ἐκ τῶν σεισμῶν συμφορὰς ἐν Μυτιλήνῃ καὶ ἀλλαχοῦ ἐπὶ Ἄλβου ἄρχοντος τῆς Ἀσίας λέγει ὅτι οἱ Ἐφέσιοι καὶ οἱ Σμυρναῖοι

εἰς Κλάρον θεωροὺς ἔστελλον καὶ περιμάχητον ἦν τὸ μαντεῖον . : . [2]

ἐξ ὧν τεκμαιρόμεθα ὅτι ἀδιαφόρως ἐχρῶντο τῷ ὀνόματι «τοῦ ἐν Κολοφῶνι», «τοῦ ἐν Κλάρῳ» τὸ μὲν ἕνεκα τῆς γειτνιάσεως καὶ τῆς ἐξαρτήσεως, τὸ δὲ ἕνεκα γενικῆς προσωνυμίας τοῦ μέρους.

Ὁ Πομπώνιος Μέλας καταλέγει τὰ μέρη ταῦτα ὡς ἑπομένως·

Ἔφεσος καὶ ὁ λαμπρὸς αὐτῆς ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος, ὁ ποταμὸς Κάϋστρος, ἡ πόλις τῆς Λεβέδου, [3] ὁ ναὸς τοῦ Κλαρίου Ἀπόλλωνος, [4] κτισθεὶς ὑπὸ Μαντοῦς τῆς τοῦ Τειρεσίου θυγατρός, ὁπότε κατέφυγεν εἰς τὸ μέρος τοῦτο ὅπως ἀπο-

---

[1] XXV, Ἱερῶν λόγος γ'. (551).
[2] Αὐτόθι (562).
[3] Ἡ αὐτὴ ἀναδρομὴ τοῦ Πλινίου.
[4] Σημ. τοῦ γάλλου ἐκδότου. Οἱ ἀρχαῖοι ἀναφέρουσι δάσος, ὄρος καὶ πόλιν, κείμενα παρὰ τὴν Κολοφῶνα (au voisinage de Colophon) φέροντα δ' ἕκαστον τὸ ὄνομα Κλάρος.

φύγη τὴν αὐταρχίαν τῶν τὰς Θήβας ἁλωσάντων Ἐπιγόνων καὶ Κολοφῶν[1] ἐκτίσθεῖσα ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Μόψου πλησίον ἀκρωτηρίου· (au voisinage d'un promontoire).[2]

Οὔτε αὐτὸς λοιπὸν κάμνει μνείαν τοιαύτης πόλεως.

Ἀλλ' ἐν τοῖς σχολίοις τῶν Ἀργοναυτικῶν Ἀπολλωνίου τοῦ Ῥοδίου ὑπὸ τὴν λέξιν Κλάρον, στίχ. 308, σημειοῦνται τὰ ἀκόλουθα·

Κλάρος πόλις πλησίον Κολοφῶνος, ἱερὰ Ἀπόλλωνος καὶ χρηστήριον τοῦ θεοῦ ἀπὸ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς καθιδρυμένον κλ.[3]

Τὸ χωρίον τοῦτο τοῦ σχολιαστοῦ χορηγεῖ τὸ ἐνδόσιμον εἰς τὸν Texier, ὡς παραδεχόμενος νὰ στηρίξῃ τὴν θεωρίαν του περὶ Κλάρου, ὡς πόλεως καὶ τόσον σπουδαίας μάλιστα, ὥστε τὰ ὑπ' αὐτοῦ περιγραφέντα ἐρείπια τῆς Κολοφῶνος (ἐπὶ τοῦ Κάστρου τοῦ Γκιαούρκιοϊ,) ὡς ἐρείπια τῆς Κλάρου ἐξιστόρησεν.

Καὶ ἄλλος σχολιαστὴς ὁ Τζέτζης (καθότι οὐδὲν τῶν γνωστῶν μοι μαρτυριῶν πρέπει νὰ παραλείψω) εἰς τὸν ἐν τῇ Ἀλεξάνδρᾳ τοῦ Λυκόφρονος 1464 στίχον, ἔνθα ἡ ῥήτρα «Κλάρου Μιμαλλὼν» σημειοῖ·

Μιμαλλών, Βάκχη, ἡ προφῆτις, ἡ τὸν Ἀπόλλωνα ταῖς μαντείαις μιμουμένη. Κλάρος δὲ ὄρος καὶ πόλις Ἀσίας περὶ Κολοφῶνα[4], ἀφ' οὗ καὶ Κλάριος ὁ Ἀπόλλων.

Ἐν δὲ τοῖς σχολίοις εἰς «Διονυσίου Οἰκουμένης περιήγησιν,» στίχῳ 445 σεσημείωται·

Ἡ δὲ Κλάρος λέγεται νεώριον εἶναι τῆς Κολοφῶνος, κληθῆναι δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ κλήρου ἤτοι τοῦ λάχους· πολλῶν γάρ, φασί, θεῶν κληρωσαμένων περὶ αὐτῆς, ἔλαχε τῷ Ἀπόλλωνι· λέγεται δὲ καὶ Διὸς Κλαρίου μαντεῖον εἶναι αὐτόθι· ὅθεν καὶ παρὰ τῷ Λυκόφρονι ἡ Κασάνδρα Κλάρου Μιμαλλὼν λέγεται, τουτέστι Βάκχη καὶ μάντις Κλαρία.

Μολαταῦτα ἕτερα σχόλια εἰς τὰ Ἀργοναυτικὰ τοῦ Ἀπολλωνίου ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ, ὡς ἄνω ἀνεφέραμεν στίχου, ἄρδην ἀναιροῦσι τὴν γνώμην τῶν ὡς ἀνωτέρω σχολιασάντων διὰ τῶν ἑξῆς·

---

[1] Ὁ μεταφραστὴς ὑποσημειοῖ ὀρθῶς. «Ἡ Κολοφὼν ἔκειτο παρὰ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ ποταμοῦ Ἄλεντος» (elle était située près de la mer, sur les bords du fleuve Halésus.)

[2] Pomp. Melas, I p. 140 (μετάφρ. C. P. Fradin).

[3] Ἐκδ. Φλωρεντίας.

[4] Καὶ ἀλλαχοῦ «παρὰ Κολοφῶνος».

Ἢ Κλάρον· τόπος Κολοφῶνος ἀνιερωμένος Ἀπόλλωνι καὶ χρηστήριον τοῦ θεοῦ ὑπὸ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς καθιδρυμένον ἢ ὑπὸ Κλάρου τινος ἥρωος ὡς Θεόπομπος. Νέαρχος δέ φησιν ὅτι ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων ἀκροθίνιον ἀνετέθη Μαντὼ ἡ Τειρεσίου θυγάτηρ εἰς Δελφούς· πεμφθεῖσα καὶ κατὰ χρησμὸν Ἀπόλλωνος ἐξερχομένη περιέπεσε Ρακίῳ τῷ Λέβητος υἱῷ, Μυκηναίῳ τὸ γένος καὶ γημαμένη αὐτῷ ἐλθοῦσα εἰς Κολοφῶνα καὶ ἐκεῖ δυσθυμήσασα ἐδάκρυσε διὰ τὴν τῆς πατρίδος πόρθησιν, διόπερ ὠνομάσθη Κλάρος ἀπὸ τῶν δακρύων· συγγενὲς γὰρ τὸ λ τῷ ρ, ὡς ὑδρηλοὶ ἀντὶ ὑδρηροί· ἐποίησεν δὲ Ἀπόλλωνι ἱερόν . . . ἢ διὰ τὸ αὐτόθι κληρώσασθαι Ποσειδῶνα, Δία, Ἅδην· λέγεται δὲ καὶ κρήνην ἀναβλύσαι ἀπὸ τῶν δακρύων Μαντοῦς κατὰ Κλάρον . . . [1]

Καὶ ἐν ἑτέροις σχολίοις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πάλιν 1464 στίχου τοῦ Λυκόφρονος ἀναφέρεται·

Κλάρος ὄνομα τόπου Κολοφῶνος . . . καὶ αὖθις·
Κλάρος δὲ Κολοφῶνος τόπος, ἀφ' οὗ καὶ Κλάριος ὁ Ἀπόλλων. [2]

Ἀλλ' ὁ Texier ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ Αἰλιανὸς ἀναφέρει τὴν Κλάρον ὡς πόλιν τῶν Κολοφωνίων. Τὸ σχετικὸν ὅμως τούτου χωρίον, ὃ ἀμέσως παραθέτομεν, ἂν δὲν ἀναφέρεται εἰς τὴν κατ' ἐμὲ παρὰ τὸν ναὸν κειμένην κώμην, ὑπέχει σημασίαν γενικωτέραν τοῦ μέρους ὅλου, ἤτοι ὅλης τῆς χώρας, ἥτις ἕνεκα τοῦ ἐν αὐτῇ ναοῦ τοῦ Κλαρίου Ἀπόλλωνος ἔλαβε τὸ ὄνομα Κλάρος.

Ἀλλ' ἂς προτάξωμεν τὸ κείμενον·

Ἰδίᾳ δὲ καὶ ἐν τῇ Κλάρῳ τὸν Διὸς καὶ Λητοῦς τιμῶσιν οἱ Κλάριοι καὶ πᾶν τὸ Ἑλληνικόν. Οὐκοῦν ὁ ἐνταῦθα χῶρος τοῖς ἰοβόλοις θηρίοις ἀστιβής τε ἅμα καὶ ἔχθιστός ἐστι, τοῦτο μὲν καὶ τῇ τοῦ δαίμονος βουλῇ, πάντως δὲ καὶ πεφρικότων τῶν θηρίων αὐτὸν ἅτε καὶ αὐτὸν σώζειν εἰδότα καὶ μέντοι καὶ τὸν σωτῆρα καὶ νόσων ἀντίπαλον Ἀσκληπιὸν φύσαντα. Ἀλλὰ καὶ Νίκανδρος οἷς λέγω μάρτυς. Λέγει δὲ Νίκανδρος·

Οὐκ ἔχις οὐδὲ φάλαγγες ἀπεχθέες οὐδὲ βαθυπλὴξ
ἄλσεσιν ἐνδιάει σκορπίος ἐν Κλαρίοις
Φοῖβος ἐπεὶ ρ' αὐλῶνα βαθὺν μελίῃσι καλύψας
ποιηρὸν δάπεδον θῆκεν ἑκὰς δακετῶν. [3]

Εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι μὲ τὸ «ἐνταῦθα χῶρον» ἠννόει τὸν ἐντὸς πόλεως χῶρον; Ἤθελε τότε ἐπικαλεσθῇ μάρτυρα τὸν Κο-

[1] Ἐκδ. Henricus Keil τοῦ Λαυρεντιανοῦ κώδικος στίχ. 309.
[2] Cod. Par. A et Vat. 1307.
[3] Αἰλ. Περὶ ζώων, Ιον, 49.

λοφώνιον Νίκανδρον παραθέτων καὶ τὴν περικοπὴν του ἀκόμη αὐτήν· ἐξ ἧς πληροφορούμεθα ὅτι θηρία, οἷον ἔχιδναι, φαλάγγια καὶ σκορπίοι δὲν ἠδύναντο νὰ ἐνοικήσωσιν ἐντὸς τῶν Κλαρίων ἀλσῶν (οὐχὶ ἐν πόλει) ἀφότου ὁ Φοῖβος καλύψας τὴν βαθεῖαν κοιλάδα μὲ μελίας ἔστρωσεν αὐτὴν μὲ χλοερὸν ἔδαφος ἀπομακρύνων αὐτά.

Ἐκ τῶν προεκτεθέντων κατάδηλον γίνεται, νομίζω, ὅτι ἡ Κλάρος δὲν ἀπετέλεσέ ποτε πόλιν· τούτου ἕνεκα καὶ δὲν ἀναφέρεται οὔτε ἀπὸ τὸν Σκύλακα τὸν Καρυανδέα, οὔτε ἀπὸ τὸν Στράβωνα, τὸν Πλίνιον, τὸν Ξενοφῶντα τὸν Ἐφέσιον καὶ Πομπώνιον τὸν Μέλανα· τὸ πολὺ ἦτο κώμη, εἰὰν περιγράφει αὐτὴν καὶ Νίκανδρος ὁ Ξενοφάνους ὁ Κολοφώνιος,[1] οὐχὶ Κλάριος, καίτοι καθ' ἃ ὁ ἴδιος ἀναφέρει ἐγεννήθη ἐν Κλάρῳ. Οὗτος βέβαια ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἐγνώριζε τὰ τῆς πατρίδος του, ἰδοὺ δὲ πῶς ἀποκαλεῖ τὴν ἐκθρέψασαν αὐτὸν γῆν ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, τῷ ἐπιγραφομένῳ «τὰ Θηριακὰ» προσφωνῶν τῷ συμπατριώτῃ του Ἑρμησιάνακτι ἐν ἡρωϊκοῖς ἑξαμέτροις·

> Καίκεν Ὁμηρείοιο καὶ εἰσέτι Νικάνδροιο
> μνῆστιν ἔχοις, τὸν ἔθρεψε Κλάρου νιφόεσσα πολίχνη.[2]

Πολίχνην ψυχρὰν ἀποκαλεῖ αὐτὴν ὁ Ὁμηριστὴς Νίκανδρος ὡς δικαιούμενος καὶ πάσης τῆς ἐπ' ἀδείᾳ ποιητικῆς χρήσεως.

Συμπεραίνων λοιπὸν λέγω ὅτι τὰ ἐπὶ τοῦ Κάστρου τοῦ Γκιαούρκιοϊ ἐρείπια, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀνήκουσιν, ὡς ἐκ τῆς θέσεως ἣν κατέχουσιν, εἰς τὴν Κολοφῶνα, ὡς πιστεύω ὅτι προϋπέδειξα, δὲν δύνανται καὶ αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἐρείπια τῆς Κλάρου, καθότι ταῦτα ἀντιπαριστῶσι πόλιν σπουδαίαν καὶ ἐπίσημον, χαρακτηριστικά, ἅτινα δὲν ἀπέκτησεν οὐδέποτε ἡ Κλάρος ὡς πόλισμα. Ἀλλ' ἂν τοιοῦτός τις δισταγμὸς εἰσέτι ὑφίσταται, ἀνάγκη νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι μοιραίως καὶ ἐκ συμπτώσεως ἀπαραδειγματίστου δὲν ἐσώθη οὐδεμία ἱστορικὴ περὶ αὐτῆς μαρτυρία, οὐδ' ἐγνώσθη οὐδὲ ἑνὸς πολίτου αὐτῆς τὸ ὄνομα, οὐδ' ἐπιγραφή τις οἱαδήποτε, ἀλλ' οὐδὲ κἂν ἐν αὐτῆς

[1] Anthol. Gr. IX, 213.

> Καὶ Κολοφὼν ἀρίδηλος ἐνὶ πτολίεσσι τέτυκται,
> δοιοὺς θρεψαμένη παῖδας ἀριστονόους,
> πρωτότοκον μὲν Ὅμηρον, ἀτὰρ Νίκανδρον ἔπειτα,
> ἀμφοτέρους Μούσαις οὐρανίῃσι φίλους.

[2] Νικ. Θηριακὰ στίχ. 958.

ἀνευρέθη νόμισμα, ὅσον εὐτελὲς καὶ ἂν ὑποθέσῃ τις τοῦτο. — Εἶναι τοῦτο δυνατὸν ἐνῷ ἔχομεν ἀπειρίαν νομισμάτων τῆς Κολοφῶνος καὶ ὁλονὲν τοιαῦτα ἀνευρίσκονται καθημερινῶς; Ἀλλὰ πρὸς τί ἀναφέρω τὴν Κολοφῶνα, ἀφοῦ ἔχομεν ἄλλων μικροτέρων καὶ ἀσημοτέρων πόλεων ἐπιγραφὰς καὶ νομίσματα; Ἢ μήπως ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ πόλις Κλάρος, πλουσία, ἰσχυρά, καὶ εὐδαίμων, οἵαν διατυποῦσιν αὐτὴν ἡ θέσις καὶ τὰ ὑποδειχθέντα ὑπὸ τοῦ Chandler καὶ Texier ἐρείπια, ὡς τῆς Κλάρου ἐρείπια, χωρὶς νὰ συνυπάρξῃ ὅλος ἐκεῖνος ὁ πολιτειακὸς βίος, οὗ τὴν ἔκφανσιν διατρανοῦσι τὰ ἐπιζῶντα τῆς δόξης αὐτοῦ μνημεῖα, οἷον ἐπιγραφαί, νομίσματα καὶ ὁ ἄλλος πολὺς κόσμος; Ἀλλ' ὄχι τὸ τοιοῦτον εἶναι πάντῃ ἀπίθανον καὶ ἀδύνατον. Ἡ Κλάρος ἐφημίζετο ὡς μέρος κατέχον τὸν ναὸν καὶ τὸ μαντεῖον τοῦ Κλαρίου Ἀπόλλωνος. Ἡ παρ' αὐτὸν πανιχρὰ κώμη οὐδὲν ἐσήμαινεν, τοῦτο ὅμως δὲν ἠμπόδιζεν ὥστε ὑπὸ τὸ ὄνομα Κλάρος νὰ ἐννοῶσιν οἱ ἀρχαῖοι ἅπαν ἐκεῖνο τὸ διαμέρισμα, συμπεριλαμβανομένης καὶ αὐτῆς τῆς πόλεως τῆς Κολοφῶνος καὶ μετὰ τῆς παραλίας ἀκόμη αὐτῆς.

Ὁ Στράβων ἀναφέρων τὴν διὰ ξηρᾶς πρὸς τὰ ἐκεῖ ἄφιξιν τοῦ Κάλχαντος μεταχειρίζεται τὴν φράσιν «κατὰ τὴν Κλάρον» ὑπεννοῶν βεβαίως οὐχὶ μέρος τι ὡρισμένον, ἀλλὰ διαμέρισμα μέγα καθ' ὃ συνηντήθη. Ἰδοὺ τὸ χωρίον.

Λέγεται δὲ Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμφιλόχου τοῦ Ἀμφιαράου κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον πεζῇ δεῦρο ἀφικέσθαι, περιτυχὼν δ' ἑαυτοῦ κρείττονι μάντει κατὰ τὴν Κλάρον.. [1]

Τὴν αὐτὴν φράσιν μεταχειρίζεται καὶ ὁ Παυσανίας διηγούμενος τὴν διὰ θαλάσσης μετάβασιν καὶ ἄφιξιν τῶν ἀποίκων πρὸς τὸ μέρος τοῦτο·

Ἐκπέμψαντος δὲ σφᾶς ἐς ἀποικίαν τοῦ θεοῦ, περαιοῦνται ναυσὶν ἐς τὴν Ἀσίαν, καὶ ὡς κατὰ τὴν Κλάρον ἐγένοντο κλ. [2]

Καὶ ὁ Θουκυδίδης τοιοῦτόν τι βεβαίως ἠννόει μεταχειριζόμενος τὴν φράσιν «περὶ Κλάρον», «ἐν τῇ Κλάρῳ», ὡς ἐν τῷ ἑξῆς χωρίῳ φαίνεται·

Ἀπὸ δὲ τῆς Ἐφέσου ὁ Ἀλκίδας ἔπλει κατὰ τάχος καὶ φυγὴν ἐποιεῖτο·

[1] Στρ. ΙΔ, [illegible].
[2] Παυσ. VII, 3, 2.

ὤφθη γὰρ ὑπὸ τῆς Σαλαμινίας καὶ Παράλου ἔτι περὶ Κλάρον [1] ὁρμῶν . . . καὶ αὖθις·

αὐτάγγελται δ' αὐτὸν ἰδοῦσαι ἐν τῇ Κλάρῳ ἥ τε Πάραλος καὶ Σαλαμινία ἔφρασαν. [2]

Καὶ ὁ σχολιαστὴς τοῦ Ἀπολλωνίου, οὗ τὸ χωρίον ἀνεφέραμεν προηγουμένως τὸν αὐτὸν περὶ τὴν ἔκφρασιν μεταχειρίζεται τύπον·

Λέγεται δὲ καὶ κρήνην ἀναβλύσαι ἀπὸ τῶν δακρύων Μαντοῦς κατὰ Κλάρον . . .

Ἐκ τούτων τεκμαίρομαι ὅτι τὸ ὄνομα Κλάρος ἐδίδετο ἐσθ' ὅτε κατ' ἐξοχὴν εἰς ὅλον ἐκεῖνο τὸ διαμέρισμα ἕνεκα τῆς μεγάλης σημασίας, ἣν εἶχεν ὁ περίφημος ναὸς καὶ τὸ μαντεῖον τοῦ Κλαρίου Ἀπόλλωνος ἐκ παλαιοτάτου.

Δὲν μοὶ μένει ἤδη ἄλλο ἢ νὰ ὑποδείξω τὴν θέσιν τοῦ ναοῦ τοῦ Κλαρίου Ἀπόλλωνος.

Τὴν θέσιν τοῦ ναοῦ τούτου συμπεραίνω ἐκ δύο ἐπιγραφῶν, αἵτινες πρό τινος ἀνεσκάφησαν ἔν τινι ἀγρῷ, τῷ παρὰ τὰς καλύβας τοῦ Κάστρου. Ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ αὐτοῦ ἀγροῦ ἀνευρέθησαν καὶ δύο μαρμάρινοι λέοντες, πλέον τοῦ φυσικοῦ μεγέθους, περὶ ὧν οὐδεὶς ἄχρι τοῦδε λόγον ἐποιήσατο. Ἀναμφιβόλως μένουσιν εἰς τὴν θέσιν ἀρχῆθεν ἵσταντο· κεῖνται δὲ νῦν ἐρριμμένοι ἐκ τῆς βάσεώς των, παρουσιάζοντες μίαν τῶν πλευρῶν αὐτῶν ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους, τοῦ λοιποῦ σώματος ὄντος εἰσέτι κατακεχωσμένου. Μολονότι ἐφθαρμένα τὰ ἀγάλματα ὡς ἐκ τῆς ἐπηρείας τῶν στοιχείων καὶ οἴων ἄλλων, τίς οἶδε, συγκυριῶν, οὐχ ἧττον διακρίνεται ἐν συνόλῳ ἡ καλὴ ἐξεργασία τῆς τοῦ δοκίμου τεχνίτου γλυφίδος. Οἱ πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ φύλακες οὗτοι παριστάνονται κατασπαράσσοντες μόσχους. Εἶναι πανομοιότυποι, χωρίζει δ' αὐτοὺς ἀπόστασις ὡσεὶ ἑκατὸν βημάτων.

Τῶν δὲ ἐπιγραφῶν ἡ μὲν (ἡ ὑπὸ στοιχ. τη'.) εὕρηται ἤδη ἐν τῇ ἐν Γκιαούρκιοϊ οἰκίᾳ τοῦ ἰδιοκτήτου κ. Κωνσταντίνου Χατζῆ Φωτίου χρησιμεύουσα ὡς κατωτάτη βαθμὶς τῆς ἀναβάθρας τοῦ οἴκου του. Τὸ μάρ-

[1] Ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Θουκυδίδου ὑπὸ Poppo ὑποσημειοῦνται· «περὶ Κλάρον». Κλάρος τὸ πρὸ Κολοφῶνος ἄλσος τοῦ Κλαρίου Ἀπόλλωνος εἶναι γνωστὸς τόπος τῆς Ἰωνίας παρὰ τὴν Κολοφῶνα μεταξὺ Μυοννήσου (sic) καὶ Ἐφέσου.

[2] Θουκ. III, 33.

μαρον εἶναι ἀκέραιον, ἔχει δέ, μῆκος μὲν 90)οο τοῦ μέτρου, ὕψος 26 καὶ πλάτος 70. Ἡ ἐπιγραφὴ κεχάρακται ἐπὶ μιᾶς τῶν τοῦ ὕψους καὶ κατὰ μῆκος πλευρῶν τοῦ μαρμάρου, ἐκ δὲ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων ἀνακτέα ἴσως κατὰ τὸν Αον πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα.

Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιγραφὴ ὑποθέτω ὅτι ἀναφέρει τοὺς ἐξ Ἀφροδισιάδος ἐλθόντας θεωροὺς καὶ ἄλλους ὅπως συμβουλευθῶσι τὸ μαντεῖον.[1] Ἡ χρονολογία ἀναφέρεται ὑπὸ ἄλλον τύπον· ἀντὶ «Ἐπὶ στεφανηφόρου Ἀπόλλωνος», φερει «ἐπὶ Πρυτάνεως Ἀπόλλωνος τὸ γονῃ». Τὸ ὄνομα τοῦ πρυτάνεως δὲν διακρίνεται καλῶς ἐπὶ τῆς πλακός, τούτῳ ἕπεται τὸ τοῦ θεοπρόπου· οὗτος ἐκαλεῖτο Στέφανος Στεφάνου τοῦ Στεφάνου· μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ θεοπρόπου τὸ τῶν ἠϊθέων, οἵτινες τὸν ἠκολούθουν· Ἀνδρονείκου τοῦ δεῖνα καὶ Ἀθηναγόρου τοῦ Ἀθηναγόρου τοῦ Διογένου, Ἀδράστου καὶ ἄλλων.

Ἡ ἑτέρα τῶν ἐπιγραφῶν (ἡ ὑπ' ἀρ. 170) ἣν ἐδώρησε τῷ Μουσείῳ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Κρήνης κύρ. Ἀμβρόσιος, περιέχει δύο, οὕτως εἰπεῖν, πράξεις. Τῆς μὲν πρὸς τὰ ἄνω σώζεται μέρος τοῦ καταλόγου τῶν ἠϊθέων, οἵτινες παρηκολούθουν, φαίνεται, τὸν θεοπρόπον, τούτοις δ' ἕπονται τὰ ὀνόματα τῶν παρθένων. Τὸ πρὸς τὰ δεξιὰ μέρος τοῦ μαρμάρου ἐλλείπει. Ἐκ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν συμπεραίνω ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη πρέπει νὰ καταταχθῇ εἰς τὸν Αον μ. χ. αἰῶνα. Τῆς ἄλλης, τῆς πρὸς τὰ κάτω κατακεχωρημένης πράξεως, ἐλλείπει μόνον τὸ πρὸς τὰ δεξιὰ μέρος. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶναι μεταγενεστερα τῆς Ανς κατὰ 62 πρυτανείας· ἡ μὲν ἀνέφερε τὸ γον, αὕτη δὲ τὸ ξέ. Εἰκονέων Κολώνων ἀντὶ Ἰκονιέων; Μετὰ τὴν χρονολογίαν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ προφήτου, τούτῳ ἕπεται τὸ τοῦ θεσπιῳδοῦ, μετὰ ἀναφέρονται τὰ τῶν θεοπρόπων, καὶ τελευταῖον τὰ τῶν κούρων (ἡ γραφὴ φέρει ΚΟΙΡΟΙ) ἀντὶ ἠϊθέων ὡς ἐν τῇ ἑτέρᾳ ἐπιγραφῇ.

---

[1] Ἐκ τῆς ἐσχάτως ἐν Ἐφέσῳ εὑρεθείσης ἐπιγραφῆς, ἣν ἐδημοσιεύσαμεν ὑπὸ στοιχ. τξζ'. εἰκάζω ὅτι μᾶλλον εἰς τὸν ἐν Ἐφέσῳ δῆμον Ἀφροδεισιέων ἀναφέρεται αὕτη ἢ εἰς τοὺς πολίτας τῆς Ἀφροδισιάδος. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ δήμου θὰ κατάγωνται καὶ δύο γλύπται, ὧν ἔργα σώζονται ἐν τῷ Καπιτωλίνῳ Μουσείῳ φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν Ἀριστέας καὶ Παπίας

Ἀφροδεισεῖς.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

ΕΥΡΕΘΕΙΣΑΙ ΕΝ ΤΗι ΚΟΛΟΦΩΝΙΑι ΓΗι.

Ἐν τῷ παρὰ τὴν Τσίλλε ἠρειπωμένῳ Τεκκέ, 1 1)2 ὥραν μακρὰν τῆς θαλάσσης.

τοδ΄.

Ἐπὶ πέντε τεμαχίων μαρμάρου, ἃ περισυνάξας συνηρμολόγησα τὸ ὅλον πλ. πρὸς μὲν τὰ ἄνω 0,32, πρὸς δὲ τὰ κάτω 0,36, σωζομένου δὲ ὕψους 0,76 καὶ πάχ. 0,8. Ὕψ. γραμ. 0,028.

Ὁ δῆμ]ος κα[ὶ
ἡ γερ]ουσία
ἐτίμ]ησαν
. . . σίαν
Ἐλευθέριον
γυναῖκαΝ
Ζωσίμου
Ἀθηναίου.
Σπο[υ]δαίλου
ἠθῶν καὶ
φιλανδρίας
ἕνεκεν.

Ἐν χωρίῳ ἡ Τσίλλε, 1 1)2 ὥραν περίπου πρὸς τὴν θάλασσαν.

τοέ.

Ἐπὶ λίθου, σωζομ. ὑψ. πλ. καὶ πάχ. 0,30 περίπου, κειμένου ἐντὸς τοῦ προαυλίου τοῦ ἐκεῖσε ξενῶνος. Ὕψ. γραμ. 0,028.

Αὐτοκράτορα Κ]αίσαρ[α Λούκιον
Αὐρήλιο]ν Οὐῆρον, Σεβ[αστόν, ὁ δῆ-
μος ὁ Κο]λοφωνίων, Γ . . . .
. . στρα]τηγοῦντος. . . . .

Ἐν θέσει «Γ[illegible]-γέφυρα» πλέον μιᾶς ὥρας μακρὰν τῆς θαλάσσης.

τος'.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὁμοιάζοντος ὑπερθύρῳ, σωζομ. μῆκ. 1,76, ὑψ. 0,30, πάχ. 0,22, ὅπερ ἐξέχωσα ἐκ τοῦ παρὰ τὴν θέσιν ταύτην ἐκτεινομένου τουρκ. νεκροταφείου. Ὕψ. γραμ. 0,5.

Ζώτιχον Ἀπολλωνίου ἄνδρα ἀγαθὸν, γ[εν]ν[αῖον ; καὶ] φιλότιμον περὶ]τὴν πολιτείαν, ςρατηγήσαντά τε δίς, [ἡ πόλις δι;]καίως ἀνέθηκεν.

Ἐν τῷ χωρίῳ Γκιαούρκιοϊ, μίαν περίπου ὥραν ἀπέχοντι τῆς θαλάσσης.

τοζ'.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίας πλακός, πλ. 0,50, πάχ. 0,5, σωζομ. ὑψ. 0,50, ἀνχωσθείσης ἐκ τῆς θέσεως «γκιαούρ-γέφυρ» καὶ μετενεχθείσης ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Μιχαὴλ Καστανιώτη.

Στράτων
Στράτωνος.

τοη'.

Αὐτόθι. Ἐπὶ ἐπιτυμβίας πλακός, ὑψ. 0,66, πλ. 0,25, πάχ. 0,4, ἐκτισμένης ἐπί τινος βαθμίδος τῆς ἐξωτερικῆς κλίμακος τῆς οἰκίας κ. Καλλιῶς Κέλλαινας. Ὕψ. γραμ. 0,014.

Εἰσιὰς Ἀπολλωνίου.

τοθ'.

Αὐτόθι. Ἐπὶ ἐπιτυμβίας πλακός, πλ. 0,22, πάχ. 0,6, σωζομ. ὕψ. 0,26, ἐκτισμένης ὡς ἡ ἀνωτέρω ἐπὶ τῆς κλίμακος τῆς οἰκίας Δημητρίου Χ. Βασίλογλου.

Μητροδώρα Μητροδώ[ρου
Διονυσίου δὲ γυνή.

τπ'.

Αὐτόθι. Ὁμοίως ἐπὶ ἑτέρας πλακός, πλ. 0,24, πάχ. 0,6, θεωμένου ὕψ. 0,25, ἐκτισμένης ὡσαύτως ἐπὶ τῆς αὐτῆς κλίμακος τῆς προρρηθείσης οἰκίας. Ὕψ. γραμ. 0,017.

Ἑρμιόν[η
Ἀπολλ . . .

τπα'.

Αὐτόθι. Ὁμοίως ἐπὶ ἑτέρας πλακός, πλ. 0,30, πάχ. 0,6, σωζομ. ὕψ. 0,48. Ὕψ. γραμ. 0,2.

Σιδω . . .
Εἰρην . . .

τπβ'.

Αὐτόθι. Ὁμοίως ἐπὶ ἑτέρας πλακός, πλ. 0,30, παχ. 0,8, θεωμένου ὕψ. 0,30. Ὕψ. γραμ. 0,019.

Δαμ[ονίκ]ας γυνὴ
Ἀπο . . . . . . ου

τκγ'.

Αὐτόθι. Ἐπὶ ἐπιτυμβίας πλακός, ὕψ. 0,50, πλ. 0,30, ἐστρωμένης πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς οἰκίας τῆς κ. Καλῆς Ἀντώναρου. Ὕψ. γραμ. 0,017.

Ἑρπυλλὶς
χαῖρε.

τκδ'.

Αὐτόθι. Ὁμοίως ἐπὶ ἑτέρας πλακός, ὕψ. 0,60, πλ. 0,25, παχ. 0,4. Ὕψ. γραμ. 0,018.

Παρρησία χαῖρε.

τκε'.

Αὐτόθι. Ἐπὶ ἐπιτυμβίας πλακός, ὕψ. 0,66, πλ. 0,35, παχ. 0,10, εὑρισκομένης ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἀντωνίου Τζανκατῆ. Ὕψ. γραμ. 0,017.

Ἀρτεμίδωρε
Ἡρακλείδου
χαῖρε.

τκς'.

Αὐτόθι. Ὁμοίως ἐπὶ ἑτέρας πλακός, ὕψ. 1 μ. πλ. 0,42, παχ. 0,7.

Ἀριστονίκη Ἀρίστεω
Μητροδώρου δὲ γυνή.

Φιλίστης
Μητροδώρου.

Ὕψ. γραμ. τῆς μὲν πρὸς τὰ ἄνω ἐπιγραφῆς 0,012, τῆς δὲ πρὸς τὰ κάτω 0,027.

τπζʹ.

Αὐτόθι. Ἐπὶ ἐπιτυμβίας πλακός, ὑψ. 0,80, πλ. 0,50, παχ. 0,14, ἐκτισμένης ἐπὶ βαθμῖδος τινος τῆς ἐξωτερικῆς κλίμακος τῆς οἰκίας Βασιλείου Βαλμᾶ. Ὑψ. γραμ. 0,3.

Ἑκατόμανδρος
Ζηνοδότου.

τπηʹ.

Αὐτόθι. Ἐπὶ ἐπιτυμβίας πλακός, θεωμένου ὑψ. 0,25, πλ. 0,50, πάχ. 0,8, ἐκτισμένης ἐπὶ βαθμῖδος τινος τῆς ἐξωτερικῆς κλίμακος τῆς οἰκίας Κωσταντάκη Ρηγίνου.

. . . .
Ἑρμαφίλου δὲ γυνὴ
χαῖρε.

τπθʹ.

Αὐτόθι. Ἐπὶ πλακός, σωζομένου ὑψ. 0,32, πλ. 0,40, ἐκτισμένης ἐντὸς τοῦ ναοῦ "ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου". Ὑψ. γραμ. 0, 4—5.

. . . *τάφ]ε κεκονιαμένε*
. . . . . . *ἄνδρα ὑποκρύπτεις*
. . . *πρω]τεύοντα τῆς κώμης*
. . . *ταύ]της Μανοῆλον.* . . .
. . . .

Παρὰ τὰς καλύβας τὰς πρὸ τοῦ «Κάστρου τοῦ Γκιαούρκιοϊ.»

τϟʹ.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίας πλακός, ἐκτισμένης ὑπὸ τὰ παράθυρα τῆς παρακειμένης καλύβης τοῦ Παππᾶ Δημῆτρι.

Νικόδημος
Μητροδώρου
χαῖρε.

τηά.

'Επὶ μαρμάρου, μήκ. 0,90, ὕψ. 0,26, πλ. 0,70, χρησιμεύοντος ἤδη ὡς κατωτάτη βαθμὶς τῆς ἐσωτερικῆς κλίμακος τῆς ἐν Γκιουσέρ-κιοϊ οἰκίας τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ «Κάστρου» κ. Κωνσταντίνου Χ. Φωτίου.

. . . . ΔΕΙΣΞΕΩΝΕΠΙΠΡΥΤΑΝΕΩΣΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟΓ ΣΕΡΒΙ . . . . . ΣΟΥ . .
. . . . ΘΕΟΠΡΟΠΟΣΣΤΕΦΑΝΟΣΓ ΗΙΘΕΟΙΑΝΔΡΟΝ . .
. . . . ΚΑΙΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣΟΙΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥΤΟΥΔΙΟΓΕΝΟΥΑΔΡΑΣΤΟΣ . .
. . . . . ΥΙΑΥΡΩΝΝΟΜΙΚΟΣ Δ ΠΑΝΦΙΛΟΥΔΗΜΗΤΡΙΟΣ.

. . . . δυισίων. 'Επὶ πρυτάνεως 'Απόλλωνος τὸ γ'. Σερβ[ίου] . . . σου
. . . . θεοπρόπος Στέφανος τρίς, ἤιθεοι 'Ανδρόνι[ι-
κος]. . . . . . . καὶ 'Αθηναγόρας οἱ 'Αθηναγόρου τοῦ Διογένου, "Αδραστος
. . . . Νομικὸς τετράκις Πανφίλου Δημήτριος.

'Η ἐπιγραφὴ αὕτη κεχάρακται ἐπὶ μιᾶς τῶν τοῦ ὕψους καὶ κατὰ μῆκος πλευρῶν τοῦ μαρμάρου, τὰ δὲ γράμματα ἔχουσιν ὕψος 0,018. Τὸ μάρμαρον εἶναι ἀκέραιον πλὴν λίαν λελυμασμένον.

τλβ'.

Αὐτόθι. Ἐπὶ ἑτέρας ὁμοίας πλακός.

Χάρης Φαίνου.

τλγ'.

Αὐτόθι. Ἐπὶ ἐπιτυμβίας μαύρης πλακός, σωζομ. ὕψ. 0, 44, πλ. 0,44, πάχ. 0,8, κειμένης ἐντός τινος τῶν ὑπὸ τὰ τείχη τοῦ Κάστρου ἀγρῶν.

Ζήνων . . . .
Ζηνωνίδος τῆς
θυγατρὸς καὶ
'Ηλιάδος τῆς συν-
βίου—Ζηνωνὶς ἐτῶν
ιγ'. χρηστὴ χαῖρε.
'Ηλι]ὰς χρηστὴ χαῖρε.

τλδ'.

Αὐτόθι. Ἐπὶ ἑτέρας ὁμοίας πλακός, σωζομ. ὕψ. 0,60, πλ. 0,30, πάχ. 0,4, ἐκσκαφείσης παρὰ τὸ παρέκει νεοκτισθὲν ὑπὸ τῆς κ. Μαριγὼς Χ. Φωτίου ἐκκλησίδιον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἀπολλώνιος
Καλλιστράτου.

Ὕπερθεν τοῦ παρὰ τὴν θάλασσαν σπηλαίου.

τλέ.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίας πλακός, ὕψ. 0,70, πλ. 0,48, πάχ. 0,10, ἐκσκαφείσης ἐξ ἀνορυχθέντος τινος πρὸς τὰ ἐκεῖσε τάφου.

Ἀπολλώνιος
Φύρσωνος
ὁ φύσει
Περιγένου.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙΣ.

Ἐν σελ. 134—γραμμῇ 18 κ(ὲ) ἀντὶ κ(αὶ).

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

τῶν ἐν σελίσι 187-198

ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΟΝΟΜΑΤΟΘΕΣΙΩΝ.

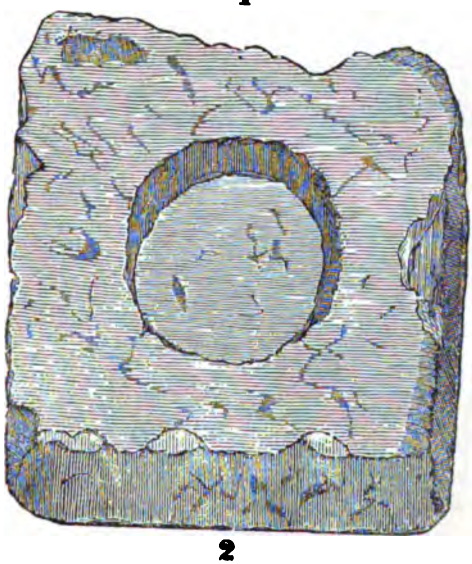
Ἀλ-ἀμάν-βογάζ	Λάβε, ἔλεος στόμιον
Ἀλαμάν-γκιὸλ	Ἀλαμὰν λίμνη
Κατραντζίκ-γκιὸλ	Ἀσφαλτῖτις λίμνη
Τσιφλίκ	Κτῆμα, ἔπαυλις
Νοχούτ-γκιὸλ	Ἐρέβινθος λίμνη
Μαλ-τεπὲ	Ὕλης λόφος
Παλαμούτ-ἀρασὶ	Τὸ μεταξὺ βαλανιδώνων μέρος
Ἴζ-μπιλλίκ-δὰγ	Ἴχνη ὀρνιθίων ὄρος
Καρατζά-δὰγ	Ὑπομέλαν ὄρος
Δεϊρμέν-δερὲς	Μύλου φάραγξ
Καρατζὰ	Ὑπομέλαν (Μαυρειδερὸ)
Τσίλλε	Ταλαιπωρία-βάσανος
Γκιαούρ-κιοϊ	Ἀπίστων χωρίον
Δερέ-βογάζ	Φάραγγος στόμιον
Ταχταλί-τσάϊ	Ταχταλὶ χείμαρρος
Ἀβυτζί-τσάϊ	Κυνηγῶν χείμαρρος
Καλαϊτζῆ-τσάϊ	Γανωτοῦ χείμαρρος
Τεκκὲ	Μονὴ
Οὔτς-δερὲ	Τρεῖς φάραγγες ἢ Ἄκρα τῆς φάραγγος
Γιαπί-γὲρ	Κτιρίων τόπος
Τσίλ-ἐμμὶ	Τοῦ ἐφήλου θείου (τὸ κτῆμα)
Ὀβατζὶκ	Ὀροπέδιον
Ταχταλί-δὰγ	Ξυλείας ὄρος.

σὺ μὲν οὖν ὦ σώκρατες ἀπόκριναι ταυτὸ
τοῦτο. ἐγὼ μὲν φημὶ ὦ
πῶλε εἴ σοι παρ' ἐμοῦ ἥδιόν ἐστιν ἀκού-
ειν, ὅταν μὲν δικαίως τις ταῦτα ποιῇ,
ἄμεινον εἶναι, ὅταν δὲ ἀδίκως, κά-
κιον. χαλεπόν γέ σε ἐλέγξαι ὦ
σώκρατες. ἀλλ' οὐχὶ κἂν παῖς σε ἐλέγξει-
εν ὅτι οὐκ ἀληθῆ λέγεις. πολλὴν
ἄρα ἐγὼ τῷ παιδὶ χάριν ἕξω. ἴσην
δὲ καὶ σοὶ ἐάν με ἐλέγξῃς καὶ ἀπαλλάξῃς
φλυαρίας. ἀλλὰ μὴ κάμῃς φίλον ἄν-
δρα εὐεργετῶν. ἀλλ' ἔλεγχε. ἀλλὰ
μὴν ὦ σώκρατες, οὐδέν γέ σε δεῖ πα-
λαιοῖς πράγμασιν ἐλέγχειν. τὰ γὰρ ἐ-
χθὲς καὶ πρώην γεγονότα, ταῦτα
ἱκανά σε ἐξελέγξαι ἐστὶ καὶ ἀποδεῖξαι
ὡς πολλοὶ ἀδικοῦντες ἄνθρωποι εὐδαίμονες
εἰσί. τὰ ποῖα ταῦτα.
ἀρχέλαον δήπου τοῦτον τὸν περδίκκου ὁρᾷς
ἄρχοντα μακεδονίας; εἰ δὲ μή,
ἀλλ' ἀκούω γε. εὐδαίμων οὖν
σοι δοκεῖ εἶναι, ἢ ἄθλιος. οὐκ

Pl. I

1

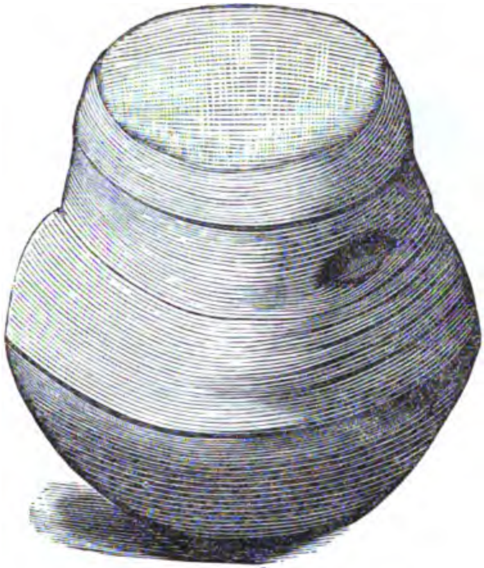
2

Pl. II

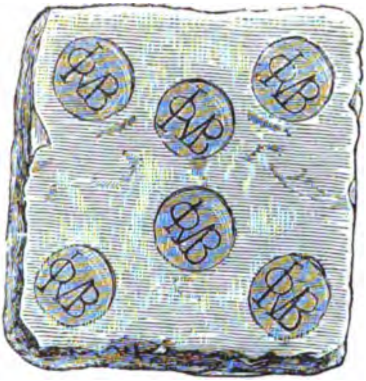
Pl. III

1

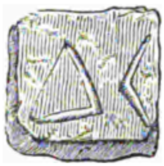
2

1

4

2

5

3

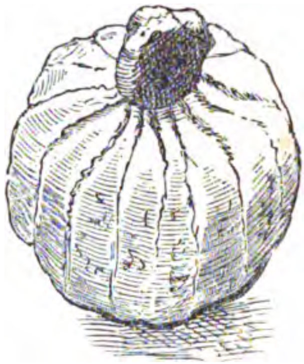

6

Pl. V

1

2

4

5

2a

+ЄΠΙΙΩΑΝΝΟΥΤΟΥЄΝΔΟΞΚΟΜΤΡΘΣΛΑΡΤΡΤΡΙΝΔΙΣ

2

+ЄΠΙΙΟΥΛΙΑΝΟΥΤΟΥЄΝΔΩΞΚΟΜΤΩΝΘΣΛΑΡΤΙΝΑ

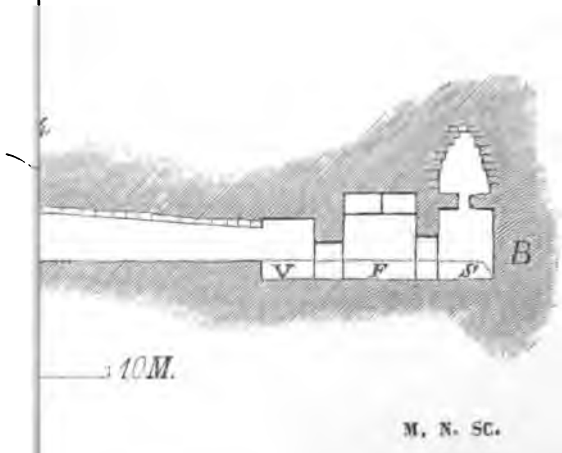
1

TUMULUS

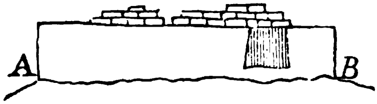
à

BELEVI

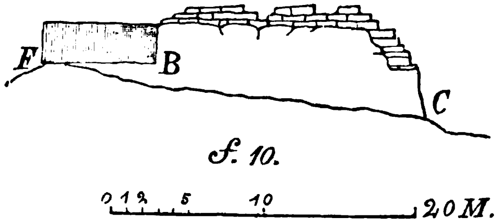
C

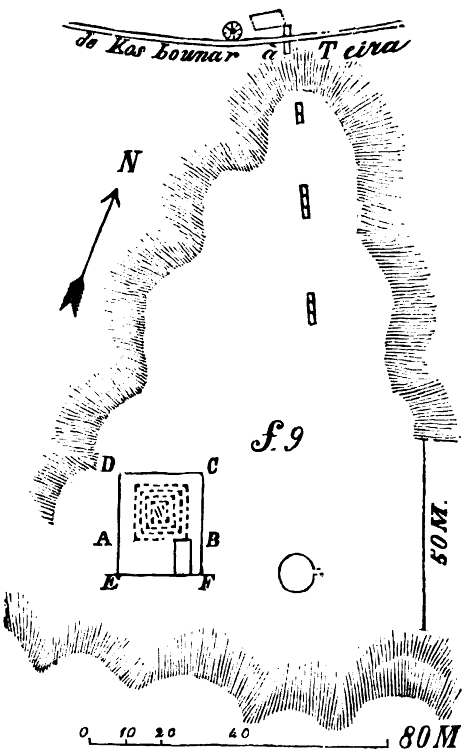
Hièron à Bélevi.

f. 11.

f. 10.

f. 9

DESSINÉ PAR G. WEBER